

Colonel (rtr.) CONSTANTIN CHIPER

VETERANI ÎN SLUJBA PATRIEI

Vol. III

Sub egida Asociației Naționale „CULTUL EROILOR”

Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei
București, 2008

Tehnoredactare: Constantin Chiper

Corectură: Liviu Chiper

Coperta: Mihai Chiper

**Descrierea C.I.P. a Bibliotecii Naționale a României,
CHIPER, CONSTANTIN**

Veterani în slujba patriei/ col. (r) Constantin Chiper -
București, Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei, 2008

I.S.B.N. 978-973-1743-66-0

CUPRINS

Cuvânt înainte	7
I. Veterani din județul BOTOȘANI	
1. General de armată Gheorghe AVRAMESCU	9
2. General de armată Dumitru PENCIUC	16
3. General de armată Paul CHELER	20
4. General de corp de armată Nicolae SAMSONOVICI	25
5. General de corp armată Victor DOMBROVSKI	28
6. General de divizie Alexandru IOANIȚIU	34
7. General de divizie Olimpiu STAVRAT	36
8. General de divizie Filip AGRICOLA	41
9. General de divizie Ramiro ENESCU	45
10. General maior Mircea ACOJOCĂRIȚEI	49
11. General de brigadă Alexandru BATCU	57
12. General de brigadă Dumitru CONSTANTINESCU	60
13. General de brigadă Teodor DUMITRESCU	63
14. General de escadră Emil GHEORGHIU	66
15. Colonel Gheorghe PRĂJINARU	68
16. Colonel Marin PAMFIL	70
17. Colonel Ernest PÂRÂU	73
18. Comandor Ioan POPESCU	75
19. Maior Dimitrie ARDELEANU	77
20. Locotenent Ioan ȘALARU	79
21. Locotenent Ioan MARIN	80
22. Sublocotenent Ilie DIACONU	82
23. Veterani din CRISTEȘTI	83
24. Veterani din NICȘENI	93
25. Veterani din RĂUSENI	100
26. Veterani din STĂUCENI	137
27. Veterani din TUDORA	145
28. Alți veterani	158
II. Veterani din județul PRAHOVA	
1. Locotenent-colonel Petre PÂRVU	163
2. Locotenent-colonel Dumitru POPESCU	165
3. Maior Traian GEORGESCU	167

4. Maior Radu MĂINICĂ	170
5. Maior Constantin STROIE	172
6. Sublocotenent Aurelian MOȘOIU	174
7. Plutonier Gheorghe VOICU	180
8. Sergent-major Ion UȚĂ	181
9. Veterani din DRAJNA	182
10. Veterani din FULGA	212
11. Veterani din LIPĂNEȘTI	219
12. Veterani din MĂGURELE	223
13. Veterani din POENARII BURCHI	231
III. Veterani din județul IAȘI	
1. General de brigadă Constantin BUCOS	234
2. Colonel Ion VOINEA	236
3. Colonel Gheorghe BOROȘ	238
4. Sergent Dimitrie LENȚA	241
5. Veterani din COZMEȘTI	242
6. Veterani din RĂDUCĂNENI	249
IV. Veterani din județul NEAMȚ	
1. Sublocotenent Emil FURDUI	260
2. Sublocotenent Ion LEFTER	261
3. Plutonier-adjutant Nicolae ATUDOREI	262
4. Sergent Constantin FURDUI	264
5. Sergent Vasile VARTIC	267
6. Veterani din Trifești	270
V. Veterani din județul VASLUI	
1. General de brigadă Emil GRĂDINESCU	273
2. Colonel Ion PĂPUȘOI	275
3. Colonel Ioan PĂCURARU	278
4. Locotenent-colonel Ioan BUZDUGAN	280
5. Locotenent-colonel Aurel IONESCU	282
6. Locotenent-colonel Neculai STROI	284
7. Sublocotenent Vasile ADAM	286
8. Veterani din BOȚEȘTI	287
9. Veterani din DĂNEȘTI	290
10. Veterani din LUNCA BANULUI	294
11. Veterani din OLTENEȘTI	296

12. Veterani din PĂDURENI	301
13. Veterani din SOLEȘTI	305
14. Veterani din TANACU	357
15. Veterani din TĂCUTA	365
16. Veterani din TĂTĂRĂNI	373
17. Veterani din VUTCANI	376
VI. Veterani din SUCEAVA	
1. General de corp armată Leonard MOCIULSCHI	380
2. Colonel Constantin POPESCU	387
3. Plutonier-major Ion DUMBRAVĂ	390
VII. Veterani din BUZĂU	
1. Locotenent Anton BURDUCEA	393
2. Locotenent Vasile PANAITESCU	395
3. Sergent Constantin PREDA	397
VIII. Veterani din REPUBLICA MOLDOVA	
1. Sergent Teodor ONEA	399
2. Fruntaș Petru BUZELAN	401
IX. Alți veterani	
1. Colonel Vasile FRĂTEANU	402
2. Locotenent Gheorghe MILEA	404
3. Sergent Florea POPESCU	405
4. Sergent Gheorghe SEVERIN	406
5. Alți veterani	407
Cuvânt de încheiere	409

CUVÂNT ÎNAINTE

Volumul al treilea al lucrării „Veterani în slujba patriei” este dedicat unor generali, ofițeri, subofițeri, sergenți, caporali, fruntași și soldați care au participat la războiul pentru întregirea statală și națională a neamului românesc (1916-1919) și la războiul pentru reîntregire statală și națională (1941-1945), cunoscut fiind faptul că în anul 1940 o bună parte a teritoriului României a intrat în posesia statelor vecine - Uniunea Sovietică, Ungaria și Bulgaria - sprijinite și încurajate de Germania și Italia.

Luptând sub faldurile stindardului tricolor și având credință în Dumnezeu, ostașii români nu și-au precupețit nici sângele, nici viața, pentru îndeplinirea misiunilor în slujba patriei. Drapelul și crucea i-au călăuzit mereu în luptă. Pe arșiță sau pe ger, pe ploaie sau ninsoare, pe coate, în genunchi sau în pas viu, călare, în căruță sau pe fâlcelele tunurilor, cu mâna încleștată pe manșa avionului sau pe timona navei de luptă, ostașii români au fost nădejdea țării și scutul de apărare a gliei străbune.

Biografiile luptătorilor participanți la marile bătălii din anul 1916, desfășurate în Transilvania, Dobrogea, Oltenia, Muntenia și Moldova, din vara anului 1917, la Mărăști, Mărășești și Oituz, din 1918 și 1919, din Basarabia, Bucovina și Ungaria, precum și în campaniile militare din anii 1941-1945, în Est (Basarabia, Odessa, Caucaz, Crimeea, Kuban, Cotul Donului și Stalingrad) și în Vest (eliberarea părții de nord a Transilvaniei, a Ungariei, Cehoslovaciei și Austriei), oferă dovezi concludente ale calităților morale și de luptă de care aceștia au dat dovadă în timpul confruntărilor cu inamicii.

Cu multă durere se poate constata că mulți dintre ostașii luați prizonieri de către armata sovietică în timpul campaniei militare din Est, în perioada 22 iunie 1941 – 23 august 1944, precum și după această dată, când Uniunea Sovietică a devenit „aliată”, nu s-au mai înapoiat la familiile lor. Trupurile lor neînsuflețite zac în pământuri străine sau în adâncul apelor, mulți fără mormânt și cruce la căpătâi.

Mulțumesc personalului militar și civil de la Arhivele Militare Române Pitești, Asociației Naționale a Veteranilor de Război, Filialelor Asociațiilor Naționale ale Veteranilor de Război Botoșani, Iași, Prahova și Vaslui, personalului primăriei, cadrelor didactice și preotului Gheorghe Oancea din comuna Răuseni, județul Botoșani, pentru ajutorul ce mi l-au

dat în studiul dosarelor, registrelor matricole, fișelor și datelor biografice ale tuturor participanților la război, înscriși în carte.

De asemenea, mulțumesc pentru sprijinul de ordin financiar și moral ce mi l-au acordat generalii Petru Bejinariu și Constantin Bucos, Filialele Asociațiilor Naționale ale Veteranilor de Război Botoșani, Iași, Prahova și Vaslui, coloneii Constantin Voicu și Neculai Stroi, Primăria comunei Drajna de Jos din județul Prahova, prin intermediul fostului primar, Ioan Popa, familiei Gică Iorgu, din localitatea Poenari Rali, comuna Poenarii Burchi, județul Prahova, și familiei mele, care m-a încurajat și stimulat permanent în realizarea lucrării.

Autorul

General de armată Gheorghe AVRAMESCU

S-a născut la data de 26 ianuarie 1884 în orașul Botoșani, județul Botoșani, care se situează pe locul unu în țară, din punct de vedere al personalităților politice și culturale date României. După absolvirea liceului Gheorghe Avramescu a urmat Școala Militară Ofițeri Infanterie și Cavalerie din București (1906-1908) și Școala Superioară de Război (anul unu în perioada 1913-1914 și anul doi în perioada 1919-1920, studiile fiind întrerupte din cauza primului război mondial). Evoluția pe scara ierarhiei militare a fost una normală: sublocotenent (1908), locotenent (1911), căpitan (1916), maior (1917), locotenent-colonel (1923), colonel (1929), general de brigadă (1936), general de divizie (1940), general de corp de armată (1942) și general de armată (1945).

Atât în școala militară, cât și în școala superioară de război și la comanda trupeii ofițerul s-a remarcat prin ambiție și perseverență, prin voința de a-și construi o carieră militară prin muncă și valorificarea calităților sale umane, confirmând încrederea care i s-a acordat într-o funcție sau alta: comandant de pluton, comandant de companie, comandant de batalion, comandant de divizie. Pe frontul de est a comandat Corpul de munte (în perioada 1941-1943, în cadrul Armatei a 3-a, având în subordine Brigăzile 1, 2 și 4 Mixte Munte și Divizia a 7-a Infanterie), Corpul 3 Armată (în perioada 1943-1944, având inițial în organică Diviziile 5, 14, 15, 21 și 24 Infanterie) și Corpul 6 Armată (în anul 1944, în cadrul Armatei a 4-a, pe frontul din Moldova, până la 1 august 1944).

Înlocuindu-l la comandă pe generalul Mihail Racoviță, generalul Gheorghe Avramescu a comandat Armata a 4-a română în perioada 1-23 august 1944, când acest eșalon operativ făcea parte din Gruparea General Wohler, împreună cu Armata a 8-a germană, din Grupul de Armate „Ucraina de Sud”, care acționa între Kutuy și vestul Corneștiului, în

Basarabia. Cu Corpurile 1, 4, 5, 6 și 7 Armată intercalate în dispozitivul de luptă german, în partea nord-estică a țării, între Prut și munții Carpați, Armata a 4-a se găsea, la începutul lunii august 1944, într-o situație foarte grea. Marile unități române duceau lupte înverșunate de poziție și se repliau continuu sub puternica presiune a armatei sovietice. Până la 23 august 1944 în spațiul dintre Prut și Siret, Diviziile 3, 5, 7 și 18 Infanterie, împreună cu Comandamentele 101 și 102 Munte se aflau în retragere spre sud, cu capetele coloanelor pe aliniamentul Bacău - Bârlad. Diviziile 11 Infanterie și 5 Cavalerie se aflau în pericol de a fi încercuite la est de Iași, iar Diviziile 1, 4, 6, 8, 13 și 20 Infanterie, Divizia de gardă, Divizia Blindată și Comandamentele 103 și 104 Munte se aflau la nord de aliniamentul Roman - Târgu Neamț, între râurile Siret și Prut. Principala misiune a generalului Avramescu în acele zile a fost coordonarea retragerii prin luptă a forțelor din subordine, către alinamente mai favorabile, și desprinderea pe anumite direcții de contactul direct cu trupele sovietice. În raportul colonelului Nicolae Dragomir, șeful de stat major al Armatei a 4-a, din 17 august 1944, înaintat generalului Gheorghe Avramescu, se arată: *„În momentele decisive ce vor urma este indispensabil să luăm în mâini românești frânele trupelor de pe frontul român. Aceasta ne va da posibilitatea de a realiza pe deplin manevra militară și politică pe care o poate impune situația internațională în curs de răsturnare.”* Colonelul Nicolae Dragomir a intuit soarta tristă a cadrelor militare și soldaților români, care au fost luați prizonieri de război de către comandamentele militare sovietice și după întoarcerea armelor împotriva armatei germane, la 23 august 1944.

În seara zilei de 23 august 1944, în ajunul loviturii de stat care se prefigura, generalul Gheorghe Avramescu a fost înlocuit de la comanda Armatei a 4-a cu generalul Ilie Șteflea, fost șef al Marelui Stat Major în perioada 23 ianuarie 1942 – 23 august 1944.

Generalul Gheorghe Avramescu a fost readus la comanda Armatei a 4-a române la data de 4 septembrie 1944, când unitățile și marile unități subordonate se deplasau din zona de nord a Ploieștiului în Transilvania, spre fâșia de acțiune a Armatei 1-a române, cu scopul ca într-o primă etapă să întărească dispozitivul de acoperire și să realizeze gruparea de forțe necesară trecerii la ofensivă. Conform Directivei Operative nr. 51, din 30 august 1944, responsabilitatea operativă pentru ducerea operației de acoperire în Podișul Transilvaniei s-a încredințat Armatei a 4-a, într-o fâșie

care includea, la stânga, Întorsura Buzăului, Sibiu, Alba Iulia, Gilău, Zalău, Săcuieni. La vest de această linie era zona de responsabilitate a Armatei 1-a române, comandată de generalul Nicolae Macici.

Comandantul Armatei a 4-a române, generalul Gheorghe Avramescu, a hotărât să apere aliniamentul Sighișoara - Ormeniș - Cipău - râul Mureș - râul Arieș. În situația că acest aliniament nu ar fi putut fi menținut, unitățile și marile unități ale armatei urmau să opună rezistență pe alinamente intermediare și, la nevoie, să închidă defileul Oltului, în zona Sibiu, și defileul Mureșului, în zona Alba Iulia.

Armata a 4-a i se subordonau Corpul de Munte și Corpul 6 Teritorial, aflate deja în dispozitivul de acoperire în partea de sud-est a Transilvaniei, Corpul Motomecanizat comandat de generalul de corp de armată Gheorghe Rozin (Divizia 8 Cavalerie Moto, Divizia 1 Cavalerie și Divizia 9 Cavalerie), Detașamentul Motomecanizat General Nicolescu (Regimentul 115 Infanterie, Regimentele 1 și 3 Artilerie Grea și Divizionul 52 Artilerie Grea) și alte unități aflate în marș spre raioanele de concentrare Târnăveni, Blaj, Șeica Mare, Dumbrăveni și Mediaș. Până la 10 septembrie 1944 Armata a 4-a i s-au pus la dispoziție peste 113.000 de luptători.

Corpul de Munte și Corpul 6 Teritorial, detașamentele înaintate și Batalioanele 6 și 7 Grăniceri din Armata a 4-a au respins ofensiva inamică din ziua de 9 septembrie și au dezvoltat contraofensiva pentru controlarea liniei Mureșului. Până la 25 octombrie 1944, Armata a 4-a s-a distins în toate bătăliile de la Oarba de Mureș, Târgu Mureș, Cipău, Luduș, Vișoara, Cluj, Jibou, Sărmășag și Carei.

În conformitate cu prevederile Convenției de Armistițiu din 12 septembrie 1944, după eliberarea întregului teritoriu național Armata a 4-a Română, având în componere 8 divizii, a acționat în componerea Frontului 2 Ucrainean, pe direcția Carei - Nyiergyhaza, ieșind pe un front larg pe râul Tisa, până la începutul lunii noiembrie, și la nord de Budapesta, până la 18 decembrie 1944.

De la data de 18 decembrie 1944 Armata a 4-a română și-a trecut efectivele pe teritoriul Cehoslovaciei, acționând, până la 10 ianuarie 1945, în operația de la Sena - Turna. La finalul acesteia mareșalul Rodion Malinovski, comandantul Frontului 2 Ucrainean, i-a mulțumit generalului Avramescu și *„tuturor comandanților și militarilor români pentru comportarea lor în luptă”*.

Șeful Marelui Stat Major, generalul Constantin Sănătescu, i-a ordonat generalului Gheorghe Avramescu, la data de 10 ianuarie 1945, să revină în țară și să lase comanda Armatei a 4-a generalului Nicolae Dăscălescu. Cauza chemării la București s-a datorat unor intrigi și suspiciuni care planau asupra lui, privind așa-zisele „*ciudățenii de comportament pe front*”. Acestea au fost folosite drept pretext pentru acordarea unui concediu de odihnă de 25 de zile, după care urma să fie trecut în rezervă cu gradul de general de armată. Surprins de această hotărâre, mareșalul Malinovski a solicitat în termeni imperativi, prin două telegrame, întoarcerea pe front a generalului Avramescu, motivând că „*de când a plecat Avramescu de la comanda Armatei a 4-a, capacitatea ei operativă a scăzut cu 50 %*”.

Membrii Consiliului Superior al Oștirii, timorați de eventualele consecințe pe care le-ar suporta ei înșiși pentru implicarea în campania militară din est, au aprobat solicitarea lui Malinovski. Astfel, la 19 februarie 1945 generalul de armată Gheorghe Avramescu a sosit pe front și a preluat, pentru a treia oară, comanda Armatei a 4-a române, pe care condus-o în operația militară Zvolen - Banska Bystrica, în luptele de pe valea Hronului superior, în munții Tatra Mică și Munții Metalici Slovaci.

În ziua de 2 martie 1945, ora 13:00, generalul Avramescu a fost convocat la Comandamentul Grupului de Armate „General Jmacenko”, unde a sosit la ora 17:45, împreună cu generalul Nicolae Dragomir, șeful de stat major, cu garda de corp și cei doi ofițeri însoțitori. La ora 18:30 ofițerii însoțitori au fost sfătuiți să se înapoieze la postul de comandă al Armatei a 4-a, deoarece generalii Avramescu și Dragomir, împreună cu Jmacenko, au plecat la Postul de Comandă al Frontului 2 Ucrainean, pentru a se întâlni cu mareșalul Malinovski, iar de acolo s-ar putea să plece la București. Cei doi însoțitori, maiorul Negoescu și locotenentul Doroftei, au fost conduși la postul de comandă al Armatei a 4-a de către generalul Șerstiuc, care la ora 20:30 i-a ordonat generalului Nicolae Dăscălescu, comandantul Corpului 2 Armată, să preia comanda Armatei a 4-a române, iar generalului Ioan Spirea, comandantul Artileriei Armatei a 4-a, să gireze funcția de șef de stat major. Generalul rus a motivat că generalii Avramescu și Dragomir vor lipsi câteva zile.

Ziua de 2 martie este ziua în care a dispărut definitiv comandantul Armatei a 4-a române și în care a început tragedia pentru familia sa și

pentru toți cei apropiați lui. La 3 martie 1945, la ora 9:00, soția generalului Avramescu, care îl însoțea pe front, a primit o scrisoare prin care soțul său îi cerea să se deplaseze de urgență la Sibiu, cu întreaga familie, unde se vor întâlni în câteva zile. La ora 11:00 coloana de mașini cu 21 de persoane s-a pus în mișcare, dar n-a mai ajuns niciodată la Sibiu, ci la Moscova. De acolo a revenit în țară la 6 februarie 1956, după 13 ani de captivitate.

În deplasarea de la Moscova la București, Adela Avramescu a fost ajutată de către familia lui Gheorghe Rădulescu, care se repatria din Karaganda (Siberia) la Ploiești. Adela Avramescu și fiica sa au fost adăpostite de către familia Gheorghe Rădulescu, compusă din cinci persoane, în compartimentul de tren repartizat lor, pentru deplasarea la București.

La data de 5 și 9 martie 1945 generalul Nicolae Dăscălescu, noul comandant al Armatei a 4-a române, i-a cerut generalului Jmacenko să-i comunice date despre situația celor doi generali români, însă generalul rus l-a sfătuit să se adreseze la București, întrucât Ministerul de Război și Marele Stat Major „*cunosc locul unde se află cei doi generali*”.

După repatriere Adela Avramescu a cerut guvernului Republicii Populare Române să i se acorde pensie de urmaș, cerere admisă la data de 10 august 1956, când i s-a eliberat și Actul de deces pe numele soțului, cu mențiunea: „*Dispărut pe frontul din Cehoslovacia*”.

Ca urmare a insistenței organelor din România, în anul 1963 s-a primit următoarea notă de la instanțele sovietice: „*Generalul de armată Avramescu Gheorghe, născut în anul 1884, a decedat la data de 3 martie 1945, în apropiere de orașul Jasbereni, în urma unui bombardament al aviației germane. El a fost înmormântat la Soshalom, un cartier al orașului Budapesta. Fiica sa, Avramescu Sturza Felicia, născută în 1918, s-a sinucis la 6 martie 1945. Nu se cunoaște unde a fost înmormântată*”.

Generalul Nicolae Dragomir (născut la 8 septembrie 1898, la Craiova), șeful de stat major al Armatei a 4-a, dispărut odată cu generalul Avramescu, a revenit în țară, din Rusia, la 10 ianuarie 1956. Fiind condamnat în contumacie (lipsă) încă din 1946, la detenție riguroasă, 10 ani de degradare civică și la confiscarea averii pentru „*contribuția sa la dezastrul țării și al armatei*”, generalul a fost arestat, la data de 11 ianuarie 1957, închis la Jilava, Râmnicu Sărat și Văcărești, fiind eliberat la 27 iulie 1964. S-a stins din viață la data de 17 iulie 1981, în București.

Adevărata soartă a generalului Georghe Avramescu nu a fost elucidată până în prezent. În circumstanțele arătate este probabil ca el să fi fost ucis de sovietici în noaptea de 2 martie 1945, când a fost chemat la comandamentul Frontului 2 Ucrainean, sau să fi dispărut după anchetarea lui în Rusia. Marea prestanță și popularitate a generalului român îi deranja foarte mult pe ruși, care nu puteau tolera să le scape nepedepsit un mare comandant militar care a dus campania împotriva lor în est, în scopul eliberării teritoriilor furate în anul 1940. Pe de altă parte erau cunoscute ieșirile lui curajoase în relațiile cu comandamentele sovietice și chiar dispute, cum a fost cea din septembrie 1944 cu generalul Trofimenko, comandantul Armatei 53 sovietice, care i-a cerut generalului Avramescu să atace frontal Dealul Sângeorgiu, cunoscându-se că acesta se putea manevra cu mai puține pierderi, sau cea cu generalul Jmacenko, comandantul Armatei 40 sovietice, în 15 decembrie 1944, care susținea fără dovezi că „grupuri importante de soldați și de ofițeri au trecut de bună voie de partea inamicului”. Dacă generalul Gheorghe Avramescu ar fi murit într-un bombardament al aviației germane ce rost ar mai fi avut arestarea întregului lui anturaj și a familiei, sau gesturile de forță și argumentele subțiri din partea generalilor Jmacenko și Șerștiuc, din zilele imediat următoare dispariției generalului?

Generalul Gheorghe Avramescu a fost unul dintre cei mai de seamă comandanți pe care i-a avut armata română în cel de al doilea război mondial. A fost apreciat ca un redutabil practician, energic, cult, apropiat de oameni și plin de inițiativă, comandant care a știut tot timpul să-și salveze trupele din situații grele, dar și să obțină victorii răsunătoare, atât în campania armatei române din est, cât și în cea din vest.

Memoria generalului Avramescu a fost readusă în actualitate după anul 1990, armata cinstindu-i numele și faptele așa cum merită. Un batalion de infanterie din garnizoana Someșeni, Cluj, îi poartă numele, iar în 1996, când s-au împlinit opt decenii de existență a Armatei a 4-a Transilvania, i-a fost ridicat un bust din bronz, în fața comandamentului din Cluj-Napoca, la fel ca și urmașului său la comanda Armatei a 4-a române, generalul Nicolae Dăscălescu. La 23 octombrie 2000, presupusele oseminte ale generalului Gheorghe Avramescu au fost deshumate din cimitirul Soshalom din Budapesta și reînhumate în Cimitirul Militar din Cluj-Napoca, gest moral și de onoare, reparator față de un ilustru comandant al armatei române.

Aprecieri de serviciu

Colonel Burghel: „*Inteligent, cu judecată logică, concepțiunea destul de vioaie și are bună inițiativă. Demn, moral și drept. Are curajul răspunderii*”.

General de armată Petre Dumitrescu: „*Generalul Avramescu este un comandant și desăvârșit om de război, cu o pricepere deosebită și o înțelegere perfectă a situațiilor de război. Știe să adopte soluții clare, logice, oportune. O judecată sănătoasă, un simț tactic și strategic dezvoltat. Calm, ponderat, cu mult sânge rece și perfect stăpân pe sine în cele mai grele situațiuni de război. Neconținut în imediata apropiere a trupelor pentru a cunoaște situația și nevoile și a avea imaginea realității, neimpresionându-se de pericole și dând la timp impulsul necesar subordonaților, cărora le-a fost tot timpul, prin persoana sa, exemplu viu de curaj, liniște și voință neșovăită*”.

General de armată Petre Dumitrescu: „*Generalul Avramescu a dovedit cele mai frumoase virtuți războinice și excepționale acte de bravură, cu care toți vânătorii de munte se vor mândri de-a pururi... A lăsat trupelor de vânători de munte amintirea unui șef stimat și iubit. Pentru mine, care l-am avut în subordine tot timpul, cu mici întreruperi, a fost unul dintre cei mai devotați și de nădejde colaboratori*”.

BIBLIOGRAFIE:

1. Arhivele Militare Române Pitești – Fond D.C.I./1974, Curent 503.
2. Patca, I, Tutula, V; *Comandanți ai Armatei a 4-a Transilvania*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2001, pag. 92-99.

General de armată Dumitru PENCIUC

Născut la data de 6 august 1925 în comuna Tudora, județul Botoșani, într-o familie de țărani cu o stare materială modestă, a rămas orfan de tată la vârsta de șase săptămâni, fiind crescut cu mari greutate de bunicii săi, de la care a primit o educație aleasă și dragoste de carte.

După absolvirea școlii primare, în comuna natală, a urmat cursurile Liceului Comercial din Botoșani și ale Liceului „Aron Pumnul” din Cernăuți. La vârsta de 17 ani s-a înrolat, cu dispensă de vârstă, voluntar, în Regimentul 11 Roșiori din Cernăuți, fiind încadrat în escadronul transmisiuni. S-a instruit în specialitatea radiotelegrafist. În luna martie 1944 a plecat cu regimentul pe frontul din Moldova, fiind încadrat radiotelegrafist la Comandamentul Diviziei 1-a Cavalerie.

Fiind avansat la gradul de sergent t.r. Dumitru Penciu a participat, după 23 august 1944, cu Comandamentul Diviziei a 5-a Cavalerie, la acțiunile de luptă pentru dezarmarea trupelor germane. De la data de 5 septembrie 1944 a participat la luptele pentru eliberarea părții de nord a Transilvaniei, răpită în mod samavolnic prin Dictatul de la Viena din 30 august 1940. Cu emoție își amintește și de participarea la crâncenele lupte pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei. Pentru faptele de arme săvârșite pe câmpurile de luptă a fost decorat cu medalii românești, cehoslovace și sovietice.

După încheierea războiului Dumitru Penciu a urmat cursurile Școlii Militare Ofițeri Jandarmi, în anul 1948 fiind declarat șef al ultimei promoții de ofițeri de jandarmi (școala de jandarmi s-a desființat în luna octombrie 1948).

Tânărul ofițer și-a început cariera militară la Centrul de Instrucție Jandarmi din Botoșani, fiind numit comandant de companie instrucție. În anul 1953, după absolvirea cursului de comandanți de unități, ca șef de promoție, în Centrul de Instrucție al Ministerului Afacerilor Interne din Botoșani, ofițerul a fost promovat lector în această unitate.

La scurt timp locotenentul-major Dumitru Penciu a fost avansat la gradul de căpitan și promovat Șef Birou Pregătire de Luptă la Regimentul de Securitate din București. Avansat la gradul de căpitan, înainte de termen,

a fost numit la comanda unui batalion de instrucție. În anul 1955 ofițerul a fost trimis să urmeze Cursurile Institutului Militar „F. E. Dzerjinski” din Moscova, Facultatea Trupe Operative, pe care le-a absolvit în anul 1960 cu diplomă de merit și medalia de aur.

Înapoiat în țară Dumitru Penciu a fost avansat la gradul de maior, înainte de termen, și numit prim-loțiitor al comandantului Școlii Militare Ofițeri al Ministerului Afacerilor Interne din Oradea. Afirmându-se ca ofițer cu o bună pregătire și deosebite calități de conducere, în anul 1963 a fost înaintat la gradul de locotenent-colonel, înainte de termen.

Desființându-se școala, în anul 1963, ofițerul a fost numit la Comandamentul Trupelor din Ministerul Afacerilor Interne, îndeplinind succesiv funcțiile de Șef Secție Organizare Mobilizare și Șef Secție Pregătire de Luptă. A fost avansat în anul 1968 la gradul de colonel, înainte de termen, și promovat în funcția de Șef Serviciu în Direcția Învățământ a Ministerului de Interne, iar în 1970 a fost numit în funcția de Șef de Stat Major al Trupelor de Pază Obiective. În anul 1971 trupele de pază s-au unificat cu trupele de securitate, ofițerul fiind numit Șef de Stat Major al Comandamentului Trupelor de Securitate.

În anul 1982 colonelul Dumitru Penciu a obținut titlul de doctor în Științe Militare, cu o teză apreciată în mod deosebit pentru faptul că, în premieră, a analizat rolul Jandarmeriei în război (după desființarea acesteia în 1949) și formula propuneri cu privire la structura, dotarea și misiunile trupelor Ministerului de Interne în război și în situații de criză, care n-au fost acceptate de forurile de resort din Ministerul de Interne.

Colonelul Dumitru Penciu a fost suspectat, în anul 1984, că avea relații cu persoane militare și civile care manifestau poziții anticeaușiste. La această acuzație se adăuga și faptul că era singurul ofițer din fosta jandarmerie rămas în activitate. Cumulate, aceste motive au constituit baza de trecere în rezervă „la nevoile Ministerului de Interne”. După trecerea în rezervă colonelul Dumitru Penciu a fost supravegheat de organele de securitate, interzicându-i-se accesul în unitățile Ministerului de Interne.

Aderând la mișcarea anticomunistă Dumitru Penciu a primit sarcini cu privire la întrebuințarea trupelor de securitate în eventualitatea desfășurării unor acțiuni de înlăturare a familiei dictatoriale. Conform declarațiilor unor personalități politice participante la Revoluția din decembrie 1989 și a unor consemnări în unele lucrări referitoare la

revoluție, „la trecerea trupelor de securitate, chiar din primele momente ale acțiunilor populare, de partea acestora, un rol important l-a avut col. (rz.) Dumitru Penciu”. Începând cu ziua de 22 decembrie 1989 el s-a aflat în principalele puncte fierbinți ale revoluției: Radiodifuziune, Televiziunea Română și sediul fostului Comitet Central al Partidului Comunist Român. După 1989 a fost distins cu medalia și brevetul de „Luptător cu merite deosebite în Revoluția din decembrie 1989”.

În luna ianuarie 1990 colonelul Dumitru Penciu a fost rechemat în activitate, acordându-i-se gradul de general de brigadă, și a fost numit Șef de Stat Major al Poliției Române. Alături de regretatul general de corp de armată Jan Moldoveanu, Șeful Inspectoratului General de Poliție, și de alți generali din conducerea poliției, generalul Dumitru Penciu a contribuit la inițierea programelor de democratizare și reformare a Poliției Române. El a insistat pentru readucerea trupelor de pază și ordine (fostele trupe de securitate) din subordinea Ministerului Apărării Naționale, la Ministerul de Interne, în vederea întăririi dispozitivelor de securitate ale noilor obiective și organelor puterii de stat. După resubordonarea trupelor de pază și ordine Ministerului de Interne, în martie 1990, generalul Dumitru Penciu a fost comandantul acestora, inițiind reorganizarea lor pentru executarea noilor misiuni. Împreună cu generalul Jan Moldoveanu a propus transformarea acestora în trupe de jandarmi, deziderat realizat la 1 septembrie 1990. Apreciindu-se capacitatea organizatorică și de acțiune și rezultatele obținute în numai câteva luni de la reactivarea sa, generalul Dumitru Penciu a fost promovat la sfârșitul lunii aprilie 1990 în funcția de Șef de Stat Major și Adjunct al Ministrului de Interne.

Modificându-se funcțiile din conducerea Ministerului de Interne, generalul Dumitru Penciu a fost numit Secretar de Stat, Șef al Departamentului Organizare, Coordonare și Relații Publice, contribuind nemijlocit la demersurile de democratizare și modernizare ale Ministerului de Interne. A fost promotorul primelor deschideri ale Ministerului de Interne al României către țările Europei Occidentale. Concomitent, a participat la constituirea Uniunii Sportive a Polițiștilor din Balcani, fiind ales primul ei președinte. A participat la înființarea în Ministerul de Interne a Comitetului pentru Drept Umanitar și Drepturile Omului, fiind numit președintele acestui organism. În anul 1991 a fost numit, prin Hotărâre de Guvern, președinte din partea României în Comisia Mixtă Româno-

Iugoslavă în probleme de frontieră. În anul 1992 a fost trecut în rezervă, la cerere, cu drept de pensie.

Din anul 1990 generalul Dumitru Penciu a coordonat înființarea Asociațiilor Veteranilor de Război din Ministerul de Interne. A fost ales președinte de onoare al acesteia, devenind, din 1994, președinte executiv. În anul 2000 a fost ales și prim-vicepreședinte al Asociației Naționale a Veteranilor de Război din Ministerul Apărării Naționale.

Generalul Dumitru Penciu este inițiatorul unui complex de măsuri și acțiuni pentru restabilirea adevărului istoric despre fosta Jandarmerie, pentru recunoașterea și aprecierea rolului și meritelor ei în statul de drept din România (până la desființare în anul 1949). S-a preocupat și continuă să se preocupe de reabilitarea și repunerea în drepturi a cadrelor care au făcut parte din Jandarmerie, victime ale regimului comunist, și pentru acordarea de reparații materiale și, mai ales, morale. Este coautor al legislației cu privire la Statutul și drepturile Veteranilor de Război, fiind preocupat de acordarea drepturilor cuvenite acestora.

Generalul Dumitru Penciu este coordonator al lucrării memorialistice „Nemuritorii” a Asociației Veteranilor de Război din Ministerul Administrației și Internelor, colaborator la volumele VII și VIII ale lucrării memorialistice „Veterani pe drumul onoarei și jertfei”, realizată de Asociația Națională a Veteranilor de Război. Generalul Dumitru Penciu este consultant pentru elaborarea primei Legi a Jandarmeriei, după reînființarea acesteia, colaborator la „Revista Jandarmeriei” și Revista „Veteranul”. Este membru fondator al Ligii Naționale al Luptătorilor din decembrie 1989 și membru al Consiliului Național al persoanelor vârstnice, președinte de onoare al Asociației Naționale de Luptă împotriva drogurilor, cetățean de onoare al comunei Tudora, județul Botoșani și a orașelor Țândărei și Călărași. Pentru prestigioasa activitate desfășurată, la data de 1 decembrie 1991 a fost avansat la gradul de general de divizie și la 1 decembrie 1994 la gradul de general de corp de armată. A fost decorat, la 1 decembrie 2000, cu Ordinul Național „Serviciul Credincios”, în grad de ofițer, iar la 9 mai 2003, pentru faptele de arme săvârșite pe front, a fost înaintat în gradul de general de armată.

BIBLIOGRAFIE:

Gl. bg. Ucrain, C; *Distincții care onorează*, Editura Pro Transilvania, București, 2005, pag. 22-25.

General de armată Paul CHELER

Generalul de armată Paul Cheler este o mare personalitate a armatei române. Fiu al unui veteran care a luptat în războiul pentru întregirea neamului românesc (1916-1919), participant la instrucție premilitară în anul 1944, Paul Cheler s-a născut la data de 28 noiembrie 1928 în satul Ripiceni, comuna Movila Ruptă, județul Botoșani.

Absolvind școala primară în satul natal (1939), gimnaziul la Botoșani (1944) și liceul la Târgoviște (1947), Paul Cheler a lucrat ca mecanic de locomotivă la C.F.R. Înscriindu-se la Școala Militară Ofițeri de Artilerie, a absolvit-o în anul 1949 cu gradul de sublocotenent, evoluând permanent în ierarhia militară: locotenent (1949), locotenent-major (1952), căpitan (1953), maior (1954), locotenent-colonel (1956), colonel (1962), general-maior (1967), general-locotenent (1977), general-colonel (7 februarie 1990), general de armată (25 octombrie 1994). După școala militară a absolvit Școala Superioară de Ofițeri Tancuri și Autotunuri (1951, în U.R.S.S.), Cursul de Perfecționare pentru comandanții de regimente (1965) și Academia Militară (1957-1959, în U.R.S.S.), cu calificativul foarte bine și Medalia de Aur. În anul 1981 a obținut titlul de doctor în științe militare, specialitatea strategie militară.

Paul Cheler și-a început cariera militară în anul 1949, urcând toate treptele ierarhice, de la comandant de pluton, până la comandant de armată. Au urmat funcțiile de comandant de baterie de artilerie anti-tanc (1949-1950), comandant de batalion (1952-1953), comandant al Regimentului 227 Tancuri și Autotunuri Independent (1953-1955), comandant al Brigăzii 94 Tancuri (1955-1957), comandant al Diviziei 11 Mecanizată „Carei” (1959-1960), comandant al Brigăzii 20 Tancuri (1960-1961), șef Secție Tancuri și Auto și apoi șef Secție Operații la Armata a 3-a (1961-1968), comandant al Diviziei 6 Tancuri „Horia, Cloșca și Crișan” (1968-1972), locțiitor pentru infanterie și apoi pentru tancuri al comandantului la Comandamentul Infanteriei și Tancurilor, București (1972-1975).

În august 1968 s-a aflat la Praga, trăind „pe viu” dramaticele evenimente cauzate de invadarea Cehoslovaciei de către țările Tratatului de la Varșovia, cu excepția României.

Generalul Paul Cheler a îndeplinit funcția de înlocuitor la comanda Comandamentului Infanteriei și Tancurilor (1977-1981) la aplicațiile operativ-strategice din cadrul Tratatului de la Varșovia și a fost de patru ori comandantul „Frontului Român”, fiind apreciat de fiecare dată cu calificativul foarte bine. Totodată, pe fondul unor suspiciuni și zvonuri care încercau să acrediteze ideea că transportorul amfibiu blindat românesc nu ar fi competitiv, generalul Cheler a organizat și prezentat, în 1978, prima aplicație de forțare a Dunării, angajând în acțiune 1135 de mașini blindate, cu echipaje complete, care „s-au comportat excepțional”. Cu acel prilej s-a prezentat și podul operativ peste Dunăre, cu trei căi de rulare (o cale pentru tancuri), construit de geniștii români. La acea grandioasă demonstrație a luat parte șeful statului român și întreaga conducere a armatei, fiind invitați să participe toți comandanții de structuri militare, de la batalion în sus. Ulterior, în zona Galați, la Dunăre, s-au mai făcut 8-10 exerciții demonstrative, de mai mică amploare.

Din anul 1972 și până în 1985 generalul Cheler a coordonat apariția a patru regulamente de luptă pentru arme întrunite și tancuri, două regulamente de tragere cu armamentul de infanterie și de pe tanc, un regulament pentru conducerea mașinilor de luptă, două volume de generalizare a experienței în pregătirea de luptă a trupelor. A îndrumat realizarea a două simulatoare cu televiziune cu circuit închis pentru trageri cu armamentul de pe tanc și conducerea mașinilor de luptă, ambele brevetate ca invenții. A publicat frecvent articole pe teme profesionale în ziarele și revistele militare.

În 1984, cu prilejul pregătirilor pentru defilarea trupelor de la 23 august, Ziua Națională a României, ca urmare a unor dispute profesionale cu ministrul apărării naționale, cărora li s-a dat și o interpretare politică, a fost trecut în rezervă, prin Decretul nr. 30, din 28 februarie 1985.

Generalul Paul Cheler a fost rechemat în armată în timpul desfășurării revoluției din decembrie 1989, îndeplinind funcțiile: comandant al Diviziei 1 Tancuri din București (23 decembrie 1989 - 9 ianuarie 1990), comandant al Armatei a 2-a (9 ianuarie - 7 februarie 1990) și comandant al Armatei a 4-a „Transilvania” (7 februarie 1990 - 5 octombrie 1995). În funcțiile îndeplinite a militat pentru optimizarea actului de comandă și de cultură militară, pentru ridicarea nivelului de instruire polivalentă a ofițerului, educarea patriotică, civică și ostășească a militarilor.

După 1989 a continuat să publice în mass-media articole, studii și interviuri pe teme de doctrină, artă și istorie militară, reformă în armată, modernizarea și profesionalizarea organismului militar, procesul educativ din unități, precum și despre integrarea României în structurile de securitate europene și euro-atlantice.

Pe fondul instabilității politice din prima parte a anului 1990, generalul Paul Cheler a inițiat și susținut crearea la Comandamentul Armatei a 4-a „Transilvania” a „Comitetului de Acțiune pentru Stabilitatea Armatei” (C.A.S.A.), care a elaborat și publicat un Apel, adevărat document programatic, cu mare rezonanță în epocă, subliniindu-se rolul și locul armatei în noul stat de drept, contribuția ei la succesul revoluției din decembrie 1989 și nevoia ca armata să fie unită și subordonată numai interesului național. Totodată, prin măsurile adoptate la Târgu Mureș, în martie 1990, în timpul evenimentelor etnice, generalul Paul Cheler a contribuit la aplanarea conflictelor comunitare și la prevenirea extinderii și agravării lor, descurajând orice provocare la instabilitate și orice amenințare la adresa integrității teritoriale a statului național unitar român. Generalul Paul Cheler a derulat procesul de restructurare, redisolcare, desființare sau subordonare a efectivelor Armatei a 4-a „Transilvania”, în conformitate cu graficele reformei în domeniu. În februarie 1992 au fost înființate și dislocate, la inițiativa generalului Cheler, în garnizoanele Chișinău Criș, Salonta și Marghita, și ulterior și în Carei și Satu Mare, batalioane de infanterie, câte o companie de tancuri, subunități de asigurare a luptei și de logistică, nuclee care s-au transformat în batalioane mecanizate. Totodată, în perioada noiembrie 1993 - mai 1995, s-au înființat Comandamentele Corpurilor 5, 6, și 7 Armată, în garnizoanele Timișoara, Târgu Mureș și Dej, pe structura fostelor divizii. Au fost create centrele de instrucție și depozitare, comandamentele de brigadă și unele mari unități și unități de armată sau de arme. În mai 1994 trupele teritoriale au trecut în subordinea Trupelor de Uscat. Regimentele de artilerie s-au transformat în brigăzi, regimentele mecanizate s-au restructurat, singurele structuri de regiment rămânând doar la transmisiuni și geniu.

La 1 august 1995 Armata a 4-a „Transilvania” includea trei corpuri de armată și 23 de mari unități, formațiuni și unități direct subordonate.

Comandantul Armatei a 4-a a întreprins măsuri ferme pentru intensificarea procesului de instrucție. Anual se desfășurau una sau două

aplicații mari, cu cadre active și rezerviști, militari în termen și tehnică suficientă pentru instruire, activități la care au fost invitați să participe observatori militari și oficialități locale, care au evidențiat eforturile de gândire și organizatorice ale cadrelor militare de la toate eșaloanele.

Până la trecerea la pensie a generalului Paul Cheler, Armata a 4-a „Transilvania” a cunoscut înnoiri și în planul vieții spirituale. La data de 1 august 1990 s-a reînființat ziarul „Scutul Patriei”, fondat la 12 februarie 1948 și desființat de două ori, pe perioade scurte, în cursul existenței sale. Din aprilie 1991 se organizează primele emisiuni săptămânale permanente, la posturile locale de radio și televiziune. La data de 6 noiembrie 1991 s-au înființat Secții de Istorie Militară în garnizoanele Cluj-Napoca, Oradea și Timișoara, cu subfiliale în principalele garnizoane, secții care reprezentau în teritoriu Comisia Română de Istorie Militară. În ziua de 25 octombrie 1994 s-a inaugurat, la Cercul Militar din Cluj-Napoca, Festivalul Național al Cântecului de Cătănie. Semnificative sunt și acțiunile de atribuire a denumirilor istorice unor comandamente de unități, de sărbătorire a zilei armelor și de înmânare a noilor drapele de luptă (din mai 1995), cu ceremonii militare și religioase în piețe publice, de ridicare în unități a unor monumente și busturi pentru unele personalități militare. Prin anii 1992-1993 au demarat lucrările pentru construirea unui cimitir militar și a unei biserici. Comandamentul Armatei a 4-a a organizat festivitățile de sărbătorire a Zilei Naționale a României, la Alba Iulia, a tribunului Avram Iancu, la Țebea, și a Zilei Armatei, la Carei. Generalul Paul Cheler a inițiat sau sprijinit acțiunile educative la Cercurile Militare, biblioteci și unități militare, fiind considerat un mentor al continuării bunelor tradiții culturale și educative ale armatei române.

În cursul carierei militare a fost decorat cu 9 ordine și 15 medalii militare și comemorative, românești și ale altor state.

În anul 1955 a fost declarat cetățean de onoare al orașului Botoșani.

Aprecieri de serviciu

General de armată Ion Tutoveanu (1963): „Cheler, unde este pus face treabă excelentă.”

General-maior Vasile Milea (1968): „Îmi mențin aprecierea de foarte bine referitoare la pregătirea tactic-operativă a generalului Cheler. Este un om cu mare capacitate organizatorică. Exerciță actul de comandă cu competență și flexibilitate.”

General-colonel Stelian Țarcă (1972): „În funcții de comandă dovedește răspundere și competență profesională. Este inteligent, cu o bună pregătire tactic-operativă. Combativ, principial, corect în relațiile cu cadrele de conducere și din subordine. Calm și logic în gândire, curajos și ferm în luarea deciziilor, operativ și receptiv la îndrumări, uneori cu o inițiativă prea largă.”

General-locotenent Ion Hortopan (1982): „Nivelul foarte bun al pregătirii sale militare i-a permis să conducă cu multă competență acțiuni de valoare strategică, operativă și tactică. În toate acțiunile în care s-a implicat a dovedit o foarte bună capacitate de organizare și conducere, operativitate, îndrăzneală și simț al răspunderii, putere analitică, rezistență fizică, inițiativă și autoritate.”

General-locotenent Gheorghe Grigoraș (1994): „Experiența îndelungată la comandă, îmbinată armonios cu temeinica pregătire tactică și operativ-strategică s-a concretizat în organizarea și desfășurarea la parametri superiori a activităților din Armata a 4-a Transilvania.”

BIBLIOGRAFIE:

Patca, I, Tutula, V; *Comandanți ai Armatei a 4-a Transilvania*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2001, pag. 183-189.

General de corp de armată Nicolae SAMSONOVICI

Nicolae Samsonovici s-a născut în comuna Ștefănești, județul Dorohoi, la data de 7 august 1877, în anul marilor victorii obținute de oștirea română la Grivița, Rahova și Vidin. A îmbrățișat cariera militară la vârsta de 16 ani, urmând cursurile Școlii Militare Ofițeri Infanterie și Cavalerie din București, în anii 1895-1897. La data de 1 iulie 1897, prin decret regal, a fost avansat în gradul de sublocotenent de infanterie și repartizat în funcția de comandant de pluton pușcași, la Regimentul 14 Dorobanți Roman. Și-a desfășurat activitatea în această unitate timp de 13 ani, fiind avansat la gradul de locotenent (7 aprilie 1900) și, apoi, căpitan (10 mai 1907). Aici a deprins tainele comandantului de pluton, instruind tineri din 12 contingente de recruți, veniți din satele județelor Roman și Neamț pentru satisfacerea stagiului militar.

Ca urmare a bunelor rezultate obținute pe câmpul de instrucție de la periferia orașului Roman, în poligonul de tragere cu armamentul din dotarea infanteriei și la Manevrele Regale, ofițerul a fost trimis, în toamna anului 1910, să-și completeze pregătirea militară în Școala Superioară de Război, pe care a absolvit-o în anul 1912, numele său fiind înscris pe tabla de onoare a școlii ca șef de promoție. Rezultatele foarte bune obținute în școală și practica desfășurată în unitatea de la Roman au fost argumentele pentru repartizarea sa în Marele Stat Major, lucrând aici până în vara anului 1916 la Secția Operații, cu o mică întrerupere, în anul 1913, când a fost avansat la gradul de maior și a comandat un batalion din Regimentul 14 Dorobanți Roman, în cel de al doilea război balcanic.

În preajma intrării României în războiul pentru întregire statală și națională, Nicolae Samsonovici a fost numit în funcția de șef de stat major al Diviziei a 7-a Infanterie Roman. La 15 august 1916, în ziua declanșării ostilităților dintre armata română și armatele Puterilor Centrale, ofițerul a fost înaintat în gradul de locotenent-colonel și numit în funcția de șef de stat-major al Corpului 6 Armată. În această calitate a coordonat, cu pricepere, acțiunile de luptă ale marilor unități subordonate. La 1 aprilie 1917 a fost avansat colonel, iar la 26 iulie 1917 a fost promovat în funcția de șef de stat-major al Armatei 1-a române, comandată la acea dată de

generalul de divizie Constantin Cristescu. Referindu-se la contribuția colonelului Nicolae Samsonovici la reușita luptelor, generalul Eremia Grigorescu, noul comandant al Armatei 1-a române, scria: *„În bătălia de la Mărășești colonelul Nicolae Samsonovici a luat parte activă la conducerea bătăliei, transformând în ordine precise și clare intențiile comandamentului armatei pentru a asigura frumosul câștig al bătăliei”*.

Nicolae Samsonovici a fost apreciat foarte bine pentru activitatea de stat-major în primul război mondial, fiind distins cu numeroase ordine și medalii românești și străine: „Coroana României”, clasa a V-a, „Mihai Viteazul”, clasa a III-a, „Sfântul Vladimir” și „Sfântul Stanislav” (ambele rusești), „Legiunea de Onoare”, în grad de ofițer, și „Crucea de Război” (ambele franceze), „Sfântul Mihail”, în grad de comandor (Anglia), „Vulturul Alb”, clasa a II-a (Serbia), „Polonia Restituită”, clasa a II-a (Polonia), și multe altele.

Avansat general de brigadă, la 30 martie 1919, Nicolae Samsonovici a fost numit profesor de tactică, istorie și strategie militară (1919-1921) în Școala Superioară de Război și apoi comandant al acesteia (1 ianuarie 1922 - 1 ianuarie 1926). În calitate de profesor de tactică a îmbunătățit cursul cu învățămintele reieșite din analiza acțiunilor militare desfășurate în special de armata română în timpul primului război mondial, iar ca profesor de istorie militară a aprofundat studierea documentelor de arhivă și articolele publicate în revistele străine, referitoare la marile bătălii desfășurate în anii 1914-1919, pe diferite teatre de acțiune, în special în Franța și Peninsula Balcanică, precum și apariția pe câmpul de luptă a aviației și a tancurilor. A publicat, în trei volume, lucrarea „Conferințe și aplicațiuni de tactică generală”, premiată de Marele Stat Major pentru învățămintele privind lupta în ofensivă și defensivă. În calitate de comandant al Ș.S.R. s-a preocupat de perfecționarea continuă a procesului de învățământ.

După un stagiul de un an de zile efectuat la Divizia 19 Infanterie Turnu Severin (1 iunie 1926 - 1 iunie 1927) și de aproape un an de zile în Marele Stat Major (1 iunie 1927 - 1 aprilie 1928), Nicolae Samsonovici a fost avansat la gradul de general de divizie, la data de 1 aprilie 1928, de la 15 noiembrie 1928 fiind promovat în funcția de Șef al Marelui Stat Major al Armatei Române. Timp de aproape patru ani a îndeplinit această funcție, urmărind cu perseverență îmbunătățirea legislației militare, a structurii

organizatorice a armatei, dotarea cu tehnică de luptă la nivelul celorlalte state europene, echiparea și hrănirea militarilor în termen, îmbunătățirea cazării acestora prin construirea de noi cazărmi și pregătirea cadrelor de comandă prin școli și cursuri de perfecționare, instruirea gradaților și trupeii în condiții cât mai apropiate câmpului de luptă, conform noilor principii ale războiului. În anul 1930 ministrul de Război, generalul de divizie Nicolae Condeescu menționa: *„În această grea și plină de răspundere funcție Nicolae Samsonovici răspunde cu cea mai desăvârșită competență, cu mult tact și demnitate. Sesizează nevoile oștirii, îndrumază instrucția și pregătirea ei de război spre deplina mea mulțumire”*.

În toamna anului 1931 și generalul C. Ștefănescu scria: *„Este tipul ofițerului care a ajuns la această înaltă demnitate în armată numai prin meritele sale. Inteligent, cult și serios, satisface cu prisosință la toate gradele cerințele ce îi incumbă postul său de șef al Marelui Stat Major”*.

O mare atenție a acordat generalul Nicolae Samsonovici dezvoltării relațiilor cu armatele Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Franței și Marii Britanii.

La data de 12 august 1932 generalul de divizie Nicolae Samsonovici a fost investit în înalta funcție de ministru al apărării naționale, preocupându-se cu răspundere de dezvoltarea forțelor armatei și întărirea continuă a capacității de apărare a țării. La data de 11 decembrie 1934, a fost numit din nou Șef al Marelui Stat Major, pe care l-a condus cu bune rezultate până la 21 februarie 1937. Intrând în conflict cu câteva personalități ale vremii, care nu înțelegeau necesitatea creșterii bugetului pentru apărarea patriei, a demisionat din cadrele active ale armatei, după 42 de ani de muncă devotată în armată. La 1 iunie 1938 a fost avansat la gradul de general de corp de armată, numele său rămânând în conștiința cadrelor armatei de la toate eşaloanele.

Generalul Nicolae Samsonovici a încetat din viață la 15 octombrie 1950, când împlinea 83 de ani.

BIBLIOGRAFIE:

Gl. div. Apostol, V, gl. bg. Ucrain, C; *Miniștri de război (1848-1947)*, Editura Pro Transilvania, București, 2001, pag. 153-160.

General de corp de armată Victor DOMBROVSKI

S-a născut la data de 30 mai 1887 în localitatea Curtești, județul Botoșani. Părinții săi, Sigmund și Etela, s-au străduit să-i asigure fiului lor o copilărie fericită și condițiile materiale pentru a urma cursurile școlii primare în localitatea natală și ale liceului „August Treboniu Laurian” din Botoșani. După absolvirea liceului, cu rezultate meritorii, la îndemnul dirigintelui și profesorului de istorie a urmat cursurile Școlii Militare Ofițeri Infanterie și Cavalerie, specialitatea Cavalerie, din București, pe care a absolvit-o cu media 8,36, în anul 1908, cu gradul de sublocotenent. A evoluat bine pe treptele ierarhiei militare: locotenent (1911), căpitan (1916), maior (înainte de termen, 1917), locotenent- colonel (1923), colonel (1932), general de brigadă (1938), general de divizie în rezervă (1944) și general de corp armată (1947).

Victor Dombrovski și-a început cariera militară la Regimentul 2 Roșiori din Bârlad, la 1 august 1908, comandând un pluton de recruți din județul Tutova. Acest regiment s-a acoperit de glorie în războiul pentru întregire statală și eliberare națională (1916-1919), având la activ legendarul atac (șarja de cavalerie) de la Prunaru, județul Teleorman. Dorind să se apropie de familie, ofițerul a fost mutat, la cerere, la data de 1 octombrie 1908, în Regimentul 8 Roșiori din Botoșani, la comanda unui pluton de recruți din județele Botoșani, Baia și Dorohoi. Timp de doi ani și-a format deprinderile de instructor și educator, prin desfășurarea instrucției cu recruții în cazarmă și pe terenurile de instrucție din împrejurimile orașului Botoșani, precum și prin participarea la manevrele regale. Șefii direcți i-au remarcat pasiunea pentru arma cavaleriei și l-au trimis, în anul 1910, la specializare în Școala Specială a Cavaleriei. A absolvit cursurile cu media generală 8,56. Rezultatele obținute în pregătirea militară generală și de specialitate, în formarea unei bogate culturi generale și a unei conduite exemplare la serviciu și în societate i-au convins pe șefii direcți să-l propună pentru înaintare la gradul de locotenent, în anul 1911.

Până în anul 1916 Victor Dombrovski a instruit recruți și rezerviști din județele Botoșani, Baia și Dorohoi, îndeplinind periodic și funcții prin cumul, pentru aprovizionarea unității cu produse alimentare, gospodărirea

escadronului de roșiori și ajutor al șefului Biroului de evidență gradați-soldați. Împreună cu ceilalți camarazi a participat la cel de al doilea război balcanic (1913), la aplicații și manevre regale în zona viitoarelor acțiuni probabile de acțiune. Ofițerul a fost trimis, în anul 1914, la stagiul la Regimentul 2 Cavalerie din Galiția, unde a obținut rezultate bune (cunoștea limba poloneză, după cum nota colonelul Niculcea).

În anul 1916 Victor Dombrovski a fost numit la comanda Escadronului 2 Roșiori din Regimentul 8 Roșiori, pe care „l-a comandat cu mult curaj în luptele de eliberare a Transilvaniei și la Oituz” (după cum nota comandantul Regimentului 8 Roșiori, colonelul Laschievici). După o perioadă de refacere din punct de vedere organizatoric, al completării efectivelor de luptători și mijloacelor de luptă, precum și al instrucției efectivelor de ostași, căpitanul Victor Dombrovski a participat, cu Escadronul 5, pe care l-a comandat, la crâncenele lupte de la Oituz, din lunile iulie - august 1917. Remarcat de către șefii direcți pentru curajul, devotamentul și înaltul spirit de sacrificiu în lupte (rănit a refuzat internarea în spital, tratându-se ambulatoriu), șefii direcți l-au propus și a fost avansat, înainte de termen, la gradul de maior, la data de 1 septembrie 1917.

După avansare maiorul Dombrovski a fost mutat la comanda Escadronului 5 Școală, din Regimentul 2 Roșiori Bârlad, la 1 septembrie 1917. Aici a fost bine reprimat și apreciat de către șefii direcți pentru modul în care instruia ostașii. La data de 26 iunie 1918 a fost mutat la Școala Militară a Infanteriei din București, aici predând bine Tactica Cavaleriei, după cum îl nota comandantul Regimentului Elevi, colonelul Stângaciu. De la data de 3 ianuarie 1919 a fost mutat la Chișinău, pentru instruirea tinerilor militari basarabeni. A fost apreciat foarte bine de către comandantul Școalelor Militare, generalul Scărlătescu. La 24 martie 1920 a fost numit comandant de escadron și, în 1921, comandant de divizion în Regimentul 10 Roșiori, fiind apreciat foarte bine de comandantul unității, colonelul Stan Radu. În 1922 a fost numit ajutor al comandantului și comandant de Divizion 1 în Regimentul 11 Roșiori Basarabia, fiind foarte bine apreciat, în conducerea aplicației cu regimentul, de către comandantul Comandamentului Militar al Basarabiei, generalul Popovici.

Locotenent-colonel Victor Dombrovski a condus, în anii 1925-1926, Centrul de Recrutare Bălți, „punându-se repede la punct cu specificul muncii”, nota colonelul Dumbravă, Inspector pentru Cercuri de Recrutare.

De la 31 decembrie 1926 și până la 30 septembrie 1930 a lucrat în Regimentul 6 Roșiori Bălți, în funcția de ajutor al comandantului și comandant de divizion, ocupându-se de administrația unității, organizarea și conducerea manevrelor de brigadă și divizie. Tot în această perioadă a absolvit cursul de locotenți-colonei. A fost apreciat foarte bine, din toate punctele de vedere, de colonelul Mărculescu. La 1 octombrie 1930 a fost mutat în Regimentul 7 Călărași Botoșani, îndeplinind foarte bine, timp de doi ani, funcția de ajutor al comandantului de unitate. A organizat aplicațiile și manevrele unității „*ca la carte*”, aprecia colonelul Băleanu, comandantul regimentului.

La data de 1 septembrie 1932 colonelul Victor Dombrovski a fost numit la comanda Regimentului 7 Roșiori din Iași, reușind în patru ani de zile să aducă îmbunătățiri în activitatea unității, din toate punctele de vedere, după cum aprecia generalul Ressel.

Sfârșitul anului 1933 i-a adus colonelului Victor Dombrovski numirea în funcția de comandant al Regimentului Escadră Regală, din București, și, după doi ani, a devenit comandant al Brigăzii 1 Cavalerie Independente, „*reușind să le dea o valoare de corpuri de elită*”, aprecia generalul Ilasievici, comandantul Diviziei Cavalerie Gardă. În anul 1937 a absolvit și cursul de generali de brigadă, cu rezultate bune, apreciate de generalii Manu, președintele comisiei, și Argeșeanu, comandantul Diviziei Gardă.

Avansat general de brigadă, Victor Dombrovski a fost numit Comandant al Pieței București, conducând instrucția pe garnizoana București. Concomitent a îndeplinit și atribuțiunile de prefect al Prefecturii Ilfov și primar al Capitalei, de la 27 septembrie 1938 și până la 10 septembrie 1940, când a fost trecut în rezervă, cu drept de pensie.

În cursul activității generalul Victor Dombrovski a decorat cu următoarele distincții: „Medalia Jubiliară (1906), medalia „Virtutea Militară la pace” (1908), medalia „Avântul Țării” (1914), medalia „Crucea Comemorativă a Războiului. 1916-1919”, medalia „Semnul Onorific pentru 25 ani de serviciu”, ordinul „Coroana României”, cu spade, în grad de cavaler, ordinul „Coroana României”, în grad de ofițer, și ordinul „Steaua României”, cu spade, în grad de ofițer.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Fond D.C.I./1974, Curent 5406.

General de divizie Alexandru IOANIȚIU

Generalul de divizie Alexandru Ioanițiu s-a născut la data de 2 februarie 1890 în orașul Botoșani, unde a copilărit și a absolvit școala primară. Părinții săi, Vasile, ofițer, și Cleopatra, casnică, l-au îndrumat să urmeze Liceul Militar din Iași, pe care l-a absolvit cu rezultate foarte bune, îndeosebi la științele exacte. După absolvirea liceului s-a înscris la Școala Militară Ofițeri Artilerie și Geniu din București, pe care a terminat-o în 1910, ca șef al unei promoții de 67 de absolvenți, numele său fiind înscris pe tabla de onoare a celei de-a opta promoții. În foaia de notare, la absolvire, comandantul școlii nota: „*Alexandru Ioanițiu este înalt, simpatic, falcnic, sănătos și rezistent la eforturi fizice, are o ținută corectă și îngrijită și o comportare demnă în toate împrejurările*”.

La absolvirea școlii a fost repartizat la Regimentul 3 Artilerie, la data de 1 iulie 1910, în funcția de Șef Secție în Bateria a 4-a și ofițer cu cazarmarea, aici fiind apreciat de către colonelul I. Petcuși ca „*ofițer activ în îndeplinirea atribuțiunilor funcționale*”. În perioada 10 octombrie 1912 - 1 aprilie 1914, sublocotenentul Ioanițiu a urmat Școala de Aplicație Artilerie, Geniu și Marină, pe care a absolvit-o al doilea din 45 de ofițeri elevi. A fost avansat locotenent, la 1 octombrie 1913, și repartizat la același regiment, în funcția de comandant al Bateriei a 6-a. A condus cu multă răspundere Școala Ochitorilor Bateriei, subordonații săi clasându-se pe locul întâi la concursul de tragere, conform notei comandantului unității, colonelul Vernescu. În notarea de serviciu din anul 1915, comandantul Regimentului 3 Artilerie, colonelul Petcuși, și comandantul Brigăzii 10 Artilerie, colonelul Rovinaru, arătau că locotenentul Alexandru Ioanițiu și-a condus inteligent bateria la aplicații și trageri, situându-se pe locul unu în unitate.

Locotenentul Alexandru Ioanițiu a participat la războiul nostru cel mare, conducând, în luptele din Dobrogea, Bateria a 6-a, care a asigurat retragerea infanteriei la Talageve. Avansat căpitan, la 1 noiembrie 1916, a comandat, în împrejurimile capitalei, un divizion, remarcându-se prin curaj și spirit de sacrificiu în acțiunile de luptă desfășurate pe Neajlov, conform cu nota colonelului Condeescu, comandantul Regimentului 3 Artilerie.

În septembrie 1917 ofițerul a fost avansat, înainte de termen, la gradul de maior și numit comandant de companie elevi și profesor la Școala Militară Ofițeri Artilerie și Geniu. Comandantul școlii, colonelul Mihai Botez, arăta că maiorul Alexandru Ioanițiu a adus reale servicii școlii: „S-a impus prin cunoștințele ce le posedă, prin educația aleasă și prin o dreaptă judecată în fața camarazilor”.

Mutat la Ministerul de Război, Secția Rechiziții, la data de 1 aprilie 1918, maiorul Ioanițiu a muncit la completarea cu mijloacele materiale și efectivele necesare unităților și marilor unități înființate după întregirea teritoriului național. În plus, a predat cadrelor din minister și din întreprinderile de reparat și fabricat armament, în lunile octombrie - decembrie 1918, Cursul de Noutăți în Arma Artilerie. Cu acel prilej colonelul G. Dumitrescu, directorul Întreprinderilor Militare de Fabricat Armament scria că „ofițerul a dovedit că are deosebite cunoștințe militare, pe care le-a publicat în Revista Artilerie”.

În perioada 1 decembrie 1919 - 8 noiembrie 1921 maiorul Alexandru Ioanițiu a urmat cursurile Școlii Superioare de Război din București, încheindu-le în mod strălucit prin clasarea pe poziția a opta din 72 ofițeri elevi. După absolvire a fost încadrat la Secția nr. 8 din Marele Stat Major. Timp de șase ani ofițerul a muncit foarte bine în Marele Stat Major și în cadrul Școlii Speciale Artilerie și Geniu, fiind notat foarte bine de către generalul Panaitescu, subșeful Marelui Stat Major.

Avansat la gradul de locotenent-colonel, la data de 1 iulie 1927, a fost mutat la Secția a 7-a Istorică din Marele Stat Major, ajutând la organizarea Muzeului Militar, concomitent cu continuarea activității de profesor în Școala Specială de Artilerie și Geniu. În perioada 15 martie 1928 - 1 octombrie 1929 ofițerul a comandat, cu rezultate bune, Divizionul 2 Munte, fiind apreciat foarte bine de generalul Dragomir, comandantul Brigăzii 1 Munte, și generalul Teodorescu, comandantul Diviziei 1 Munte. La 1 octombrie 1929 locotenent-colonel Alexandru Ioanițiu a fost reîncadrat la Marele Stat Major, Serviciul Istoric. În calitate de Șef de Stat Major al Cursului de Comandament din Marele Stat Major și de profesor de istorie militară la Școala Superioară de Război a întocmit studiul „Armata Română în anii primului război mondial”, publicat în două volume, și lucrările marilor manevre din lunile august - decembrie 1930. Generalul Ion Antonescu, care îndeplinea funcția de șef al Marelui Stat Major, scria, la 15

octombrie 1932, despre colonelul Alexandru Ioanițiu (acesta fusese avansat la 15 aprilie 1932): „În calitate de șef de stat major al Cursului de Comandament ofițerul s-a distins în mod deosebit prin pricepere, putere de muncă, tact și discreție. Are un caracter de elită, cu o cultură superioară”.

În scopul aprofundării deprinderilor la comandă de unitate colonelul Alexandru Ioanițiu a fost mutat, la data de 1 octombrie 1934, la comanda Regimentului 1 Artilerie Grăniceri, reușind să organizeze într-un an un nou regiment, conform notării generalul Grozeanu. Concomitent a predat Cursul de Istorie Militară, la Școala Superioară de Război. De la 1 ianuarie 1936 și până la 1 noiembrie 1938 colonelul Alexandru Ioanițiu a fost mutat la Marelui Stat Major, Secția de Coordonare. În perioada 1 noiembrie 1938 - 23 februarie 1939 a comandat excelent Brigada 3 Artilerie, în toate domeniile de activitate.

Avansat general de brigadă, la 23 februarie 1939, Alexandru Ioanițiu a fost numit la conducerea Școlii Superioare de Război. Studiile sale istorice stabileau nu numai faptele, dar și toți factorii de ordin intelectual, moral și material, care au stat la bază sau care au contribuit la concepția, pregătirea, conducerea și execuția operațiilor. Generalul Alexandru Ioanițiu critica istoricii civili și militari care alegeau chipurile de comandanți din gloriile neamurilor străine și nu apelau la personalitățile noastre militare, în care puteau găsi învățăminte prețioase. Împreună cu generalul de corp de armată Ian Sichitiu a publicat mai multe lucrări, printre care se remarcă: „Războiul României în anii 1916-1919” (două volume), „Pentru generația de azi și de mâine”, „Carul de luptă și mecanizarea armatei” ș.a.

Generalul Alexandru Ioanițiu a urcat, la 6 septembrie 1940, așa cum mulți șefi au prevăzut, pe treapta cea mai înaltă a ierarhiei militare, fiind numit de către șeful statului român, generalul Ion Antonescu, în funcția de Șef al Marelui Stat Major. În condițiile amputării teritoriului și a slăbirii moralului comandanților, generalul Alexandru Ioanițiu a pornit hotărât la refacerea moralului armatei, instruirea contingentelor de militari în termen, chemați să-și satisfacă stagiul militar sau concentrarea, elaborarea de către Marele Stat Major a planurilor de operații pentru eliberarea Basarabiei, a părții de nord a Bucovinei și a Ținutului Herței. După începerea ostilităților militare, la 22 iunie 1941, generalul Alexandru Ioanițiu a condus operațiunile militare ale Grupului de Armată Sud, în

frunte cu generalul Ion Antonescu. A îndrumat Armata a 4-a română, comandată de generalul de divizie Nicolae Ciupercă, în forțarea Prutului, eliberând Basarabia la 26 iulie 1941. După trecerea Nistrului Armata a 4-a română s-a angajat în grele încleștări cu trupele sovietice, în operațiunea Odessa. Armata a 3-a română, comandată de generalul Petre Dumitrescu, a eliberat partea de nord a Bucovinei și Ținutul Herței, iar după traversarea Nistrului, cu mari pierderi, a desfășurat acțiuni de luptă pentru urmărirea inamicului spre estul Ucrainei.

La mijlocul lunii septembrie 1941 generalul Alexandru Ioanițiu a mers pe front, căzând victimă unui accident de avion, în apropierea Odesei. Avansat, post-mortem, la gradul de general de divizie, generalul Alexandru Ioanițiu a fost înmormântat, în ziua de 19 septembrie 1941, la Cimitirul Militar Ghencea București, cu cuvenitele onoruri militare. Generalii Pălăngeanu, Zorzor, Melicescu și Georgescu au format ultima gardă de onoare la sicriul generalului Alexandru Ioanițiu, așezat pe un afet de tun și acoperit cu drapelul tricolor al României. Au fost prezenți mareșalul Ion Antonescu, colonelul Ion Mardari, reprezentantul Regelui Mihai I al României, generalul Constantin Pantazi, ministrul de Război, miniștri, cavaleri ai Ordinului „Mihai Viteazul”, generalii Samsonovici, Mazarini, Niculescu-Cociu, Popescu, Leoveanu și mulți alții, numeroși ofițeri din Marele Stat Major și Inspectoratele Generale de armă.

În cuvântul său generalul Constantin Pantazi a arătat: „La 6 septembrie 1940, când domnul mareșal a luat conducerea statului, i-a încredințat șefia Marelui Stat Major tânărului general Alexandru Ioanițiu, deoarece îi urmărise activitatea și îi cunoștea puterea de înfăptuire. Îmi amintesc că la investire domnul mareșal i-a spus următoarele cuvinte pline de imensă greutate: „Ioanițiu, după cum vezi în istoria tuturor popoarelor, Șeful Marelui Stat Major este răspunzătorul absolut de pregătirea de război a unei armate, față de țară și față de istorie. Guvernele sunt răspunzătoare din punct de vedere politic, dar Șeful de Stat Major al Armatei, răspunde de națiune prin însuși onoarea lui”. A muncit cu tenacitate pentru reorganizarea armatei, pentru reintroducerea disciplinei și renașterea moralului tuturor militarilor, fiind colaboratorul cel mai intim al gândurilor și înfăptuirilor domnului mareșal, în domeniul militar”.

Subșeful Marelui Stat Major, generalul Mazarini a adăugat despre fostul său subșef : „Blând și modest, generalul Alexandru Ioanițiu crea în

jurul lui acea atmosferă caldă, de simpatie, în care se simțea parfumul culturii lui, inteligența, bunătatea, delicatețea și acel dar cu care Dumnezeu înzestrează pe anumiți oameni, aleși de el. Cu aceste însușiri de om și de ostaș, el a condus, încărcat de dragostea lor, pe ofițerii subalterni, prin acele mreje fine cu care numai marii șefi își exercită forța lor. Generalul Ioanițiu ne dă mai departe acea forță uriașă de care avem nevoie pentru a desăvârși edificiul idealului național, în care istoria dreaptă va însemna portrete de fundament puse de generalul Alexandru Ioanițiu. Într-adevăr, o piatră la temelia României reîntregite a fost pusă prin eliberarea Basarabiei, părții de nord a Bucovinei și Ținutului Herței, de către trupele române conduse cu competență de generalul Alexandru Ioanițiu”.

În ziarul „Soldatul”, din 20 septembrie 1941, un cronicar al vremii scia: „Cariera generalului Alexandru Ioanițiu este un exemplu de adâncă dragoste de țară și de dăruire pentru gloria neamului românesc. Prin sânguința lui ca militar și ca ofițer, generalul Alexandru Ioanițiu s-a distins în toate însărcinările pe care le-a avut și pe care le-a dus la îndeplinire cu vrednicie, dând superiorilor săi mulțumirea unei colaborări rodnice, iar camarazilor și celor din subordine un neconținut îndemn. La 10 august 1940 a fost numit Șef al Marelui Stat Major al Armatei Române și mareșalul Ion Antonescu nu putea să afle un colaborator mai energic, mai iscusit, pentru organizarea războiului de reîntregire. Generalul Alexandru Ioanițiu a pregătit armata noastră pentru marile biruințe pe care le-a înfăptuit acum în Basarabia și dincolo de Nistru”.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Fond Memorii Bătrâni, Dosar 6.

General de divizie Olimpiu STAVRAT

Generalul de divizie Olimpiu Stavrata s-a născut în satul Mihăileni, județul Dorohoi, la data de 30 mai 1888. După absolvirea liceului teoretic din Dorohoi, în anul 1907, an marcat de războaiele țărănești declanșate de țărani din județele Botoșani și Dorohoi, Olimpiu Stavrata a fost admis să urmeze cursurile Școlii Militare de Ofițeri de Infanterie din București, pe care a absolvit-o la data de 1 iulie 1909, cu gradul de locotenent, și a fost încadrat în funcția de comandant de pluton la Batalionul 8 Vânători (Infanterie). Prezentându-se la unitate cadrele militare l-au primit foarte bine, fapt ce l-a determinat să le poarte un deosebit respect în toate împrejurările. În activitatea desfășurată pe terenurile de instrucție din cazarmă și din afara cazarmii, tânărul ofițer s-a afirmat ca un bun instructor și pedagog, bun organizator al activităților metodice pentru instrucția focului și tragerilor cu pușca și grenada. Cu prilejul avansării la gradul de locotenent, la 1 iulie 1912, ofițerii l-au sărbătorit, comandantul unității urându-i să urce până la gradul de general. Urarea a fost de bun augur întrucât în anul 1939 ofițerul a fost avansat la gradul de general de brigadă. Un prim examen spre această treaptă l-a constituit participarea la cel de al doilea război balcanic (1913), ofițerul fiind apreciat și decorat cu Ordinul „Medgidia” și medalia „Avântul Țării”.

Nevoia de cadre militare active în prejma intrării României în războiul cel mare pentru întregirea statală și națională a condus la mărirea numărului de școli militare, în scopul instruirii tinerilor chemați să ocupe diferite funcții de conducere. Acesta este motivul imediat al numirii locotenentului Stavrata în funcția de comandant de pluton elevi la Școala Militară Ofițeri Infanterie din București. A revenit cu emoție în școala care l-a format pentru cariera militară, bucurându-se de reîntâlnirea cu foștii profesori și unii colegi de promoție. Timp de trei ani (1914-1917) locotenentul, și apoi căpitanul Stavrata (avansat la data de 1 septembrie 1916), a contribuit la educarea câtorva sute de tineri, care, de la 15 august 1916, au participat la războiul pentru eliberare a românilor care se aflau sub stăpâniri străine. Școala Militară Infanterie din București a fost mutată, în toamna anului 1916, mai întâi la Iași și apoi la Botoșani și Dorohoi.

Retragerea administrației și armatei în Moldova, în condițiile pătrunderii inamicului în Muntenia, Oltenia și Dobrogea, precum și tifosul exantematic care a secerat viața multor oameni, i-au afectat profund și pe militari. În aceste condiții căpitanul Olimpiu Stavrata a solicitat Ministerului de Război să fie trimis într-o unitate operativă. Solicitarea i-a fost aprobată, ofițerul fiind încadrat în funcția de comandant de batalion în Regimentul 54 Roman / 56 Fălțiceni Infanterie (rezultat din contopire), subordonat Diviziei 14 Infanterie. Calitățile militare ale căpitanului Olimpiu Stavrata au ieșit în evidență în vara anului 1917, în luptele de la Mărăști și Mărășești. Pentru comportamentul deosebit pe câmpurile de luptă Olimpiu Stavrata a fost decorat cu Ordinul „Steaua României”, cu spade, în grad de comandor și panglică de virtute militară și avansat la gradul de maior, la data de 1 septembrie 1917.

După demobilizarea Armatei Române, la 1 aprilie 1921, maiorul Olimpiu Stavrata a absolvit cursurile Facultății de Geografie din Iași, lucrând la Marele Stat Major. Avansat locotenent-colonel în anul 1925, ofițerul a lucrat la Statul Major al Corpului 4 Armată, iar după avansarea la gradul de colonel, în 1933, a fost numit Șef de Stat Major la Corpul 4 Armată. În anul 1936 a fost numit Șef de Secție în Marele Stat Major, iar în anul 1938 a fost numit la comanda Brigăzii 11 Infanterie.

Apreciindu-i-se calitățile de stat majorist și comandant, ofițerul a fost avansat general de brigadă, la 27 februarie 1939. După avansare a lucrat la Secția Transporturi Militare din Marele Stat Major, ocupându-se de organizarea, planificarea și controlul executării transporturilor militare pe căile ferate. După răpirea Basarabiei, a părții de nord a Bucovinei și a Ținutului Herței, de către Uniunea Sovietică (iunie 1940), și a părții de nord a Transilvaniei, de către Ungaria Horthystă (30 august 1940), generalul Olimpiu Stavrata a condus Secția Transporturi Militare. Aici s-a ocupat de dislocarea din marile triaje ale țării a zeci de garnituri de tren, cu sute de vagoane, la termenul solicitat de Marele Stat Major și de marile unități care au fost nevoite să se repleze din teritoriile ocupate în interiorul țării. În paralel a pregătit serii de ofițeri în domeniul transporturilor militare, pe căi rutiere, fluviale, maritime și aeriene. Deasemenea, a elaborat unele lucrări de referință, păstrate în Arhiva Marelui Stat Major: „Revederea planului de dezvoltare a rețelei de căi ferate, drumuri, poduri și comunicații pe apă” și „Desăvârșirea lucrărilor pe ipoteze, pe anul 1940”.

În primăvara anului 1940 generalul Olimpiu Stavrat a fost numit la comanda Diviziei 7 Infanterie Roman care, la 22 iunie 1941, a fost dispusă pe malul drept al râului Siret, în zona Rădăuți. Din motive operative ofensiva propriu-zisă s-a declanșat abia în ziua de 2 iulie 1941. După pregătirea de artilerie, la ora 4:00 s-a trecut la ofensivă, cu infanteria, pe direcția orașului Cernăuți, capitala Bucovinei. În ziua de 4 iulie s-a constituit Grupul „General Olimpiu Stavrat”, compus din Divizia 7 Infanterie Roman și Brigada 8 Cavalerie, ofensiva continuând pe direcția nord-est. La 5 iulie s-a ajuns la porțile orașului Cernăuți. În continuare Olimpiu Stavrat a acționat pe direcția est: Noua Suliță - Cetatea Hotin, pe Nistru. Grupul „General Olimpiu Stavrat” s-a îndreptat spre Vasiliuți - Vososcova, ajungând pe Nistru. Pe tot parcursul trupele române erau întâmpinate cu mare bucurie de populația satelor basarabene, în frunte cu preoții și învățătorii. La 17 iulie 1941 Divizia 7 Infanterie a fost scoasă din subordinea Armatei 1-a române, fiind trecută în subordinea Armatei a 4-a române. Împreună cu Diviziile 3 și 15 Infanterie, Divizia Blindată, Brigăzile 1 și 9 Cavalerie au constituit Corpul 11 Armată, care a acționat dincolo de Nistru, în Operațiunea Militară Odessa. Prin dărzenie și înalt spirit de sacrificiu ostașii diviziei s-au remarcat în luptele de la Razdelnaia, Karpovo, Mihailovskie, Georgenthal, Oktiabri, Berezeni, Vajinii, Dilnițkaia, Bostanaia, Dalnik, veriga din cercul de oțel care înconjură Odessa, Tatarka și limanul uscat din sudul Odesei. *„Au rămas pe câmpul de luptă 1.730 de eroi, ofițeri și trupă, care odihnesc modești, încununați cu aureola nemuririi și căroră neamul românesc trebuie să le poarte recunoștință veșnică”*, nota, în Registrul Istoric, generalul Olimpiu Stavrat.

Avansat la gradul de general de divizie, în anul 1942, Olimpiu Stavrat a fost promovat în funcția de comandant al Corpului 1 Teritorial. După câteva luni de muncă la acest eșalon a fost mutat în funcția de Guvernator al Basarabiei, la 20 martie 1943. Ministrul de Război, generalul Constantin Pantazi, scria: *„Numirea sa într-o funcție de demnitar de stat stă deasupra oricărei alte calificări”*. Timp de un an de zile, cât a îndeplinit această funcție, generalul de divizie Olimpiu Stavrat a dovedit o mare capacitate organizatorică pe linie de administrare a Basarabiei și de numire a prefecților de județe și a primarilor orașelor, comunelor și satelor, de punere a învățământului școlar și liceal pe făgașul normal, cu predarea cursurilor în limba română. S-a asigurat organizarea rețelelor sanitare, a

spitalelor și a punctelor sanitare la sate, s-au reluat activitățile economice în industrie, agricultură, transporturi și comerț, s-a asigurat repatrierea refugiaților și punerea lor în drepturi.

În aprilie 1944, când trupele sovietice au reocupat o parte a Basarabiei și Moldovei de nord (Târgu Neamț, Târgu Frumos, Iași), generalul Ion Antonescu l-a numit pe generalul Olimpiu Stavrat în funcția de Comandant al Etapelor, acesta conducând asigurarea logistică a tuturor marilor unități din compunerea Armatelor a 3-a și a 4-a române, aflate pe frontul Iași - Chișinău, și ocupându-se de organizarea transporturilor efectivelor, tehnicii de luptă, cailor, materialelor și unităților militare care s-au refugiat din Moldova pe teritoriul Munteniei, Olteniei și Transilvaniei.

După 23 august 1944 generalul Olimpiu Stavrat a asigurat reorganizarea formațiunilor de aprovizionare, în vederea sprijinirii luptei Armatelor 1-a și a 4-a române cu cele necesare acțiunilor ofensive, desfășurate pentru completa eliberare a teritoriului României de sub ocupația horthystă și germană. Pe teritoriile Ungariei, Cehoslovaciei și Austriei, Comandamentul Etapelor s-a confruntat cu probleme mai grele determinate de structura reliefului, de dispersarea unităților și marilor unități în teritoriu, de îndepărtarea frontului de bazele depozitelor, de lipsa mijloacelor de comunicație, precum și de clima aspră (zăpezi abundente, temperaturi scăzute și apoi ploi intermitente). Generalul Olimpiu Stavrat a vegheat zi și noapte la dislocarea depozitelor de materiale și transportul acestora cu ajutorul mijloacelor auto și hipo.

Încheierea războiului a ridicat noi probleme în planificarea și organizarea retragerii oamenilor și a bunurilor materiale pe o distanță de 1.000 de km. În vara anului 1945, concomitent cu desființarea Comandamentului Etapelor, generalul de divizie Olimpiu Stavrat a fost numit în funcția de Președinte al Comisiei Speciale pentru cercetarea reclamațiilor din Ministerul de Război. Și în această funcție a dovedit solicitudine și discernământ în rezolvarea necazurilor reclamanților.

Generalul de divizie Olimpiu Stavrat a fost pensionat în vara anului 1946, când avea 58 ani și încă multă energie. Începerea procesului de bolșevizare a statului român a atras după sine trimiterea de la Moscova a consilierilor sovietici, care au declanșat arestări în rândurile generalilor și ofițerilor români care luptaseră în campaniile militare din est. Consilierii sovietici, în frunte cu Susaikov, instalați în cele mai frumoase vile din

Cartierul Primăverii, nu l-au iertat nici pe generalul de divizie Olimpiu Stavrat, care a condus unitățile din subordinea sa în Operațiunea Militară Odessa și a intrat printre primii în orașul Odessa, precum și faptul că în funcția de guvernator al Basarabiei a repus în drepturi pe românii localnici. Trecut pe lista criminalilor de război, generalul de divizie Stavrat a fost arestat, în noaptea de 10/11 septembrie 1948. În procesul ce i-a fost intentat a fost acuzat că a ordonat exterminarea unor cetățeni sovietici și evrei din localitățile aflate în împrejurimile orașului Odessa. Deși a adus argumente prin care arăta contrariul - „*I-am susținut pe puținii evrei care mai erau în Chișinău să se refugieze în țară, am ordonat toleranță față de ei și am interzis profanarea bisericilor și cimitirelor evreești*” - după un an de groaznice chinuri, în închisoare și în boxa acuzaților, în care a fost ținut și fostul lui comandant, mareșalul Ion Antonescu, generalul de divizie Olimpiu Stavrat a primit, la 17 august 1949, sentința politică nedreaptă: muncă silnică pe viață și 10 ani degradare civică. A trecut prin vacarmul celulelor umede și întunecoase ale vestitelor închisori Jilava, Aiud, Craiova și Gherla. La data de 25 noiembrie 1955, în baza Decretului nr. 1965, prin Sentința nr. 604 a Tribunalului Raionului 30 Decembrie, generalul de divizie Olimpiu Stavrat, în vârstă de 77 ani, a fost repus în drepturi, acordându-i-se pensie militară de general în retragere.

Grav bolnav de tuberculoză, boală contractată în închisoare, generalul de divizie Olimpiu Stavrat a decedat, la data de 28 martie 1968, lăsând în urma sa respect și recunoștință pentru faptele făcute în decursul carierei sale militare. A fost o mare personalitate a Armatei României.

BIBLIOGRAFIE:

Col. (rz.) Ucrain, C; *Personalități ale Infanteriei Române (vol.2)*, Editura Pro Transilvania, București, 2000, pag. 114-125.

General de divizie Filip AGRICOLA

Generalul de divizie Filip Agricola s-a născut la data de 21 noiembrie 1891 în localitatea Dumbrăveni, Plasa Burdujeni, județul Botoșani (în prezent, județul Suceava). Părinții săi, Nicolae, parohul Bisericii Ortodoxe din Dumbrăveni, și Haritina, casnică, i-au asigurat o copilărie frumoasă și l-au ajutat să studieze la școala primară din localitatea natală și la Liceul „Ștefan cel Mare” din Suceava, după care, împreună cu dirigintele său din liceu, l-au îndrumat să se înscrie la Școala Militară Ofițeri Infanterie din București, pe care a absolvit-o în anul 1911. În anul 1913 a absolvit Școala de Tragere a Infanteriei, în 1916 Școala de Comandament a Infanteriei, în 1921 Școala Superioară de Război și în 1930 Cursul de Informații.

Ofițerul a evoluat bine în grade și funcții. La data de 1 iulie 1911 a absolvit Școala Militară de Ofițeri cu gradul de sublocotenent, fiind numit comandant de pluton în Regimentul Botoșani 37. În Notarea de serviciu din anul 1912, comandantul unității, colonelul C. Petala, scria: „*ofițerul are un fizic foarte plăcut, este sănătos, disciplinat și ordonat, are o ținută curată, comandă bine plutonul*”. În al doilea război balcanic (1913) a comandat bine Compania a 2-a din Batalionul 3, Regimentul Botoșani 37, fiind propus să fie decorat. În anul 1914 a instruit foarte bine Compania Mitraliere, din aceeași unitate, fiind avansat la gradul de locotenent, la 1 noiembrie 1914. După avansare a fost numit la comanda Companiei a 2-a, pe care a instruit-o foarte bine, după cum aprecia colonelul C. Petala.

Mobilizat, la 15 august 1916, locotenentul Filip Agricola și-a condus foarte bine subordonații din Compania a 2-a în luptele din Transilvania și apoi în apărare, la Oituz. Avansat la gradul de căpitan, la data de 1 aprilie 1917, a fost numit ofițer operator la Biroul Operații al Armatei de Nord, fiind notat foarte bine de generalul Vlădescu.

La data de 5 mai 1918 a fost mutat la Secția Operații din Marele Stat Major, fiind considerat de generalul Vlădescu, ca „*ofițer de frunte al oștirii noastre, care îndeplinește foarte bine sarcinile de serviciu*”.

În anii 1919-1921 Filip Agricola a frecventat cursurile Școlii Superioare de Război, fiind avansat, înainte de termen, la gradul de maior,

în 1920, ofițerul clasându-se al 29-lea din 72 de elevi la absolvirea acestei prestigioase instituții de învățământ militar. Comandantul școlii, colonelul Constantinescu îl califica ca fiind „*un ofițer eminent din toate punctele de vedere*”. După absolvire a fost trimis la stagiul la Biroul Informații al Comandamentului Corpului 5 Armată, în funcția de Șef Birou, unde și-a îndeplinit cu răspundere sarcinile, până în anul 1924 când a fost numit sub șef stat major la aceeași unitate.

La data de 1 aprilie 1926 maiorul Agricola a fost numit șef de stat major și Șef al Biroului 2 Informații din Regimentul 89 Infanterie, fiind apreciat foarte bine de comandantul unității.

Mutat, în anul 1928, la Biroul 3 din Statul Major al Corpului 6 Armată, a fost apreciat de comandantul mării unități, generalul Berindei, ca „*un prea bun ofițer de stat major*”. Avansat locotenent-colonel, la data de 10 mai 1929, la 1 octombrie 1929 a fost mutat la Divizia 16 Infanterie, în funcția de Șef de Stat Major, fiind apreciat de comandantul diviziei ca „*un ofițer harnic și priceput în lucrul de stat major*”. În anul 1930 același comandant, generalul Ignat, îl nota: „*prevăzător, foarte bun organizator și cu mult tact în munca cu oamenii*”.

De la 31 mai 1931 ofițerul a fost mutat în Inspectoratul General al Jandarmeriei, în funcția de Șef de Stat Major, „*adaptându-se în scurt timp muncii specifice jandarmeriei*”, aprecia Inspectorul General al Jandarmeriei, generalul de divizie Jurjescu.

Mutat, la data de 15 februarie 1934, în Regimentul 8 Grăniceri „*a condus Biroul Instrucție la superlativ*”, aprecia comandantul unității, colonelul Voiculescu. De la data de 1 noiembrie 1935 și până la 31 octombrie 1936 a condus foarte bine Batalionul 2 Instrucție și Biroul Instrucție din Regimentul 35 „Matei Basarab” Constanța. Comandantul unității, colonelul Mihail, îl propunea pentru avansare la gradul de colonel.

Avansat colonel, cu vechimea din 10 mai 1934, ofițerul a fost numit la comanda Regimentului 89 Infanterie Brașov. În notarea de serviciu comandantul Diviziei 13 Infanterie Ploiești, specifica faptul că „*ofițerul este inteligent, cu judecată clară, temperament liniștit, dar energic, integru, cu exemplară putere de muncă. Excelent organizator, a condus admirabil instrucția și gospodăria unității*”. În anul 1939 generalul Ionescu, comandantul Corpului 3 Teritorial, scria că „*ofițerul este destoinic comandant de regiment, cu rezultate foarte bune la Cursul de*

Comandament”. În anul 1940 „*colonelul Filip Agricola a condus foarte bine Gruparea tactică din Sectoarele Târgu Neamț - Roman - Hârlău - Prut (la nord-est de Iași), Detașamentul de Acoperire Iași și Centrul de Instrucție Divizionar*”, scria comandantul Diviziei 13 Infanterie, generalul Nicolaescu. De la data de 15 februarie 1941 ofițerul a îndeplinit funcția de comandant secund al Diviziei 13 Infanterie, fiind foarte bine apreciat de comandantul diviziei, generalul Rozin. În ziua 6 noiembrie 1941 a fost numit comandant al Diviziei 13 Infanterie din zona interioară (Partea Sedentară), conducând foarte bine recrutarea și instrucția recruților din Divizia 13 Infanterie.

Avansat general de brigadă, la data de 24 ianuarie 1942, Filip Agricola a fost numit, la data de 10 ianuarie 1942, comandant al infanteriei din Divizia 13 Infanterie, fiind foarte bine apreciat, pentru măsurile adoptate în procesul de instrucție și de luptă, de către generalul Gheorghe Ionescu-Sinaia, comandantul Diviziei 13 Infanterie.

În perioada 1 august 1942 - 31 octombrie 1943 a îndeplinit foarte bine sarcinile primite, în calitate de Șef de Stat Major la Armata 1-a română. Generalul Nicolae Macici, comandantul armatei, a fost foarte mulțumit de serviciile generalului de brigadă Agricola.

De la 20 octombrie 1943 și până la 12 aprilie 1944 a condus Divizia 3 Infanterie, muncind foarte mult pentru completarea și instruirea efectivelor sale, precum și pentru completarea mijloacelor de luptă.

Numit la comanda Diviziei 7 Infanterie Roman, la 12 aprilie 1944, a condus efectivele sale în luptele de la nord de Iași. Comandantul Corpului 4 Armată, generalul Nicolae Stoenescu, a remarcat eforturile generalului de brigadă Agricola pentru instruirea efectivelor Diviziei 7 Infanterie. După 24 august 1944 generalul de brigadă Agricola a condus efectivele Diviziei 7 Infanterie Roman prin trecătorile Carpaților Răsăriteni, angajându-le în lupte eroice pe cursul râului Mureș. De la 29 septembrie 1944 a condus Corpul 6 Armată, în luptele din Transilvania.

Numit la comanda Diviziei 4 Munte, la data de 1 noiembrie 1944, „*a condus-o cu pricepere și dârzenie până la 1 aprilie 1945, în luptele din Ungaria și Cehoslovacia*”, aprecia generalul de corp de armată, Ion Dumitrache, comandantul Corpului de Munte.

Avansat la gradul de general de divizie, la 1 aprilie 1945, „*a comandat Corpul 4 Armată în luptele din zona Vah - Morava - Brno,*

ajutând populația cu medicamente și la refacerea gospodăriilor”, scria generalul Atanasiu, comandantul Armatei 1-a române. La data de 31 octombrie 1945 „a adus efectivele valide ale Corpului 4 Armată în Moldova și le-a condus foarte bine, în condițiile grele create de distrugerile de război și de seceta agricolă din anul 1946”, îl nota generalul Racoviță.

În perioada 20 august 1946 - 1 iulie 1947, generalul de divizie Filip Agricola „a comandat, cu mult tact și inteligență, Corpul 7 Teritorial”, apreciere semnată de Inspectorul General al armatei, generalul de corp de armată, Constantin Sănătescu.

Generalul de divizie Filip Agricola a fost căsătorit cu Maria Macoschi, născută la Tighina, în Basarabia.

Generalul de divizie Filip Agricola a fost decorat cu medaliile „Avântul Țării”, „Crucea Comemorativă” (1913), „Crucea Comemorativă 1916-1918” (1926), „Semnul Onorific de aur pentru 25 ani de serviciu în armată” (1931) și „Meritul Sanitar” (1932), precum și cu Ordinele „Coroana României”, cu spade, clasa a V-a, „Sfânta Ana”, clasa a III-a, cu spade și fundă (sovietic), „Coroana României”, clasa a IV-a, „Steaua României”, clasa a V-a, și „Victoria”, clasa a III-a.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Fond D.C.I./1974, Curent 5704.

General de divizie Ramiro ENESCU

Generalul de aviație Ramiro Enescu a fost o personalitate a aviației române și a apărării antiaeriene a țării în timpul celui de-al doilea război mondial. S-a născut la data de 5 decembrie 1891, la Botoșani. Tatăl său, Ioan, ofițer de carieră, a participat la războiul de independență cu Regimentul 16 Dorobanți Botoșani - Dorohoi, iar mama sa, Natalia, a fost o foarte bună gospodină, pasionată de istorie și neîntrecută povestitoare a momentelor de eroism ale românilor. După absolvirea școlii primare în Botoșani, părinții l-au trimis la Liceul Militar din Iași, pe care l-a absolvit cu diplomă de merit. Iubitor al istoriei și, deopotrivă, a problemelor de matematică și fizică, hotărât să ducă mai departe tradițiile militare din familie, s-a înscris și a absolvit cu rezultate de excepție (al 2-lea din promoție) Școala Militară Ofițeri Artilerie, Geniu și Marină din București, Secția Artilerie, în anul 1911. În același an a absolvit cursurile Școlii Pregătitoare Artilerie, Geniu și Marină. În anii 1912-1914 a absolvit Școala Specială Artilerie, Geniu și Marină. După o practică bună la unitățile operative s-a înscris la Școala Superioară de Război, absolvind-o în anul 1921 printre primii ofițeri elevi.

Ramiro Enescu și-a început cariera militară cu gradul de sublocotenent, la 1 iulie 1911, în funcția de comandant de pluton la Divizionul de Artilerie Călărească. În notarea de serviciu din anul 1912, comandantul Diviziei de Artilerie Călărească, colonelul Constantinescu, îl prezenta ca „un ofițer serios, inteligent și cu bune începuturi în cariera militară”. În anul 1913, după participarea la cel de al doilea război balcanic (1913), a comandat Bateria 6 Artilerie. Comandantul Brigăzii 8 Roșiori, colonelul Bojescu, îl aprecia ca „un ofițer serios, care promite o evoluție bună în cariera militară”. Absolvind al 2-lea, din 41 ofițeri elevi, Școala Specială a Artileriei, a fost avansat la gradul de locotenent și mutat în Regimentul 3 Obuziere, la Biroul Mobilizare. A fost notat foarte bine în anul 1915 de către comandantul unității, colonelul Condeescu. În campania militară din anul 1916 a comandat Bateria a 6-a din Regimentul 3 Obuziere. Pentru conducerea inteligentă și curajoasă a militarilor din subordine în lupte, la data de 1 aprilie 1917 a fost avansat la gradul de căpitan.

Mutat la Școlile Militare de Artilerie, Geniu și Marină ofițerul a condus Divizionul 2 în lupte, contribuind la oprirea inamicului pe Valea Siriului și Valea Putnei. În anii 1918-1919 a fost profesor și șef al Biroului Mobilizare în școală, fiind apreciat de Inspectorul Școalelor, generalul Lupescu, ca „*un ofițer de mare valoare*”.

La absolvirea Școlii Superioare de Război Ramiro Enescu s-a clasat al 3-lea din 72 ofițeri elevi. Avansat la gradul de maior, Șeful Marelui Stat Major, generalul Cihoschi, l-a primit în această instituție la Biroul Instrucție, apreciindu-l după doi ani, în 1923, ca pe „*un ofițer cu solide cunoștințe de cultură generală și militare, care i-au permis să execute foarte bine lucrările primite*”. În anul 1924 a lucrat în funcția de șef al Biroului Școli Militare și Centre de Instrucție, „*întocmind lucrări foarte bune*”, aprecia generalul Lupescu, Șeful Marelui Stat Major.

În anii 1925-1927 a condus excepțional Biroul Școli Militare și Bazele de Instrucție, contribuind la întocmirea proiectului de lege pentru organizarea aeronauticii. A condus Cursul de Aeronautică din Școala Superioară de Război și Cursul de Artilerie la Școlile de Geniu-Aero. Generalul Rudeanu, Inspector General al Aerului și generalul Sârbu, Șeful de Stat Major al Aerului, îl apreciau ca „*ofițer de elită al Aerului*”.

În anii 1928-1929 a participat la Cursul pregătitor pentru ofițeri superiori. În calitate de șef de diviziune și conferențiar a organizat și condus 30 de ofițeri în aplicația pe hartă și în teren, fiind notat foarte bine de Inspectorul General de Armată, generalul Rudeanu.

Avansat locotenent-colonel, la 31 martie 1929, la data de 1 aprilie 1929 Ramiro Enescu a fost numit Inspector General pe Armată, fiind apreciat în 1930 ca „*un excelent profesor și conducător al Aplicațiilor Apărării Contra Aeronavelor*”. În anul 1931 locotenent-colonelul Ramiro Enescu a comandat foarte bine Regimentul 1 Artilerie Antiaeriană, iar în anul 1932 a condus foarte bine Cursul de Tactica Aeronauticii la Școala Superioară de Război și a întocmit „*cursuri și regulamente de specialitate foarte documentate*”, aprecia generalul Ion Antonescu, directorul școlii. A condus pregătirea cadrelor și militarilor în termen din Divizionul 1 Autotunuri, Regimentul 1 Artilerie Antiaeriană, Școala Instructorilor, Școala Tinerilor cu Termen Redus și Școala Reangajaților, fiind apreciat ca un ofițer de elită de către comandantul Regimentului 1 Antiaeriană, colonelul Gheorghe Popescu.

În anul 1933 a absolvit Școala de Observatori Aerieni, cu media 8,98. A fost profesor la Școala Superioară de Război și la Școala Geniu-Aero, fiind apreciat de generalul Sichitiu ca ofițer de elită a armatei.

După examene de specialitate, absolvite cu brio la Școala Ofițeri Aviație „Carol al 2-lea”, Ramiro Enescu a fost avansat comandor de aviație, la 10 mai 1934, fiind numit la comanda Școlii și Centrului de Instrucție Aeronautică, unde „*a condus foarte bine învățământul teoretic și practic*”, după cum îl nota generalul Sichitiu. În anul 1935 a condus excelent Școlile și Centrele de Aeronautică și a fost profesor de elită și director al Cursului de Aeronautică la Școala Superioară de Război.

În anul 1936 a fost numit Director General al Aerului în Subsecretariatul de Stat al Aerului din Ministerul Aerului și Marinei, ocupându-se, până în anul 1938, de înzestrarea aviației cu materiale de aviație aduse din Franța și de răscumpărarea de la grupul francez a pachetului de acțiuni deținute la Întreprinderea de Avioane Române. De asemenea, a îndeplinit funcțiile de Comandant al Școlilor de Aeronautică, Comandant Secund al Regiunii a 3-a Aeriene și Director General în Ministerul Aerului și Marinei, fiind notat foarte bine de generalii Stoicescu (Forțele Aeriene), Negrescu (Regiunea a 3-a Aeriană) și Teodorescu (Ministerul Aerului și Marinei).

Avansat general de escadră de aviație, la data de 6 iunie 1939, Ramiro Enescu a îndeplinit funcția de Comandant al Comandamentului Centrelor și Școlilor Aeronautice.

La 29 mai 1940 a fost numit Subșef pentru Aeronautică la Marele Stat Major, apoi Șef Stat Major al Aerului în Marele Stat Major, organizând forțele din Aeronautică în apărarea teritoriului și în unitățile de pe front.

Ramiro Enescu a fost avansat la gradul de general comandant de aviație, la 1 august 1942, și după o lună de zile a fost trimis pe front la Cartierul General al Aerului din Rostov, la 16 septembrie 1942. Până la 24 decembrie 1942 a condus Aviația, Artileria Antiaeriană și Formațiunile de Pândă Aeriană angajate în Bătălia de la Cotul Donului - Stalingrad. După înapoierea în țară a lăsat comanda formațiunilor de la Cotul Donului - Stalingrad generalului de escadră Ermil Gheorghiu.

După reorganizarea Forțelor Aeriene, la data de 1 noiembrie 1943, generalul comandant de aviație Ramiro Enescu a fost numit comandant al Artileriei Antiaeriene și al Apărării Antiaeriene. În această perioadă a

întreprins măsuri pentru reorganizarea dispozitivului de apărare antiaeriană, reorganizarea dispozitivului de pândă și alarmă, în special Serviciul de Pândă Radio, alocarea de fonduri pentru apărarea pasivă, evacuarea populației și a industriei din zonele bombardate, dispersarea unităților militare și instruirea ostașilor de la toate eșaloanele. La 15 septembrie 1944 s-a operat o nouă reorganizare a Forțelor Aeriene, generalul comandant de aviație Enescu fiind numit Șef de Stat Major al Aerului. A întreprins măsuri pentru reorganizarea Corpului Aerian Român și reorganizarea Aeronauticii. Generalul Ermil Gheorghiu a fost numit subsecretar de stat al Aerului în Ministerul de Război.

La 1 aprilie 1946 generalul comandant de aviație Ramiro Enescu a fost trecut în rezervă, cu drept de pensie. A fost căsătorit cu Constanța Dițulescu, împreună având șapte copii: Natalia, Stanca, Gabriela, Ioan, Radu, Nicolae și Rodica.

În decursul carierei militare a fost decorat cu medaliile „Avântul Țării” (1913), „Crucea Comemorativă 1916-1919”, „Victoria Aeronauticii” clasa a III-a (1931), „Meritul Sanitar”, clasa I-a, „Semnul Onorific de aur pentru 25 de ani de serviciu în armată” și Ordinele „Coroana României”, cu spade și panglică (1917), „Coroana României”, în grad de ofițer la pace (1921), „Steaua României”, clasa a V-a, „Steaua României”, clasa a 4-a, „Polonia Restituită”, în grad de comandor, „Virtutea aeriană”, „Crucea de aur”, cu spade, „Cavaler al Virtutii Aeronautice”, cu spade.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Fond D.C.I./1974, Curent 5551.

General maior Mircea ACOJOCĂRIȚEI

Generalul maior de aviație Mircea Acojocăriței s-a născut la data de 28 decembrie 1921 în orașul Dorohoi, provenind dintr-o familie de militari. Tatăl său a fost instrumentist în fanfara militară a Regimentului 29 Infanterie Dorohoi, cu gradul de plutonier-major. A absolvit 4 clase la Liceul „Grigore Ghica”, clasa a V-a la Liceul „Mihai Eminescu” din București, clasele a VI-a și a VII-a ca bursier la Liceul „Traian” din Turnu Severin și clasa a VIII-a la Liceul „Mihai Eminescu” din București. În paralel cu clasa a V-a de liceu, a urmat anul I la Conservator, clasa flaut și teorie solfegiu.

În anii 1941-1943 a urmat Școala Militară Ofițeri Aviație, secția Naviganți, pe care a absolvit-o cu gradul de sublocotenent, și a fost numit pilot în aviația de cercetare și comandant bord la aviația de bombardament, la Flotila I-a Bombardament Brașov.

Generalul maior Mircea Acojocăriței a trăit tragedia a șaptezeci și nouă de zile în spatele frontului inamic, care i-au marcat toată viața, și despre care povestește: „*Fac parte din promoția 1943 de ofițeri activi de aviație, secția naviganți. În luna decembrie a aceluiași an, împreună cu camaradul meu de promoție, sublocotenentul aviator Septimiu Stoian, am fost încadrați ca ofițeri subalterni la Flotila 1 Bombardament din Brașov și repartizați la Escadrila 76 Bombardament PZL Los, subordonată Grupului 4 Bombardament, care mai avea în componență și Escadrila 78 Bombardiere Heinkel 111 H6.*

Avioanele Escadrilei 76 erau de proveniență poloneză și fuseseră aduse de către echipajele din țara vecină după înfrângerea acesteia de către armata germană. Aceste echipaje s-au refugiat în țara noastră și apoi au plecat în Anglia și s-au încadrat în „Royal Air Force”. Avioanele au fost confiscate de români și la începutul anului 1944 au fost folosite pentru înființarea escadrilei. Mentorii noștri au fost: comandorul de aviație Nicolae Ionescu, comandantul flotilei, locotenentul-comandor de aviație Anton Ștefănescu, comandantul Grupului 4, căpitanul-aviator Dumitru Bucur, Șeful Biroului Operații, căpitanul-aviator Vladimir Danielescu, Comandantul Escadrilei 76 PZL Los.

La începutul lunii aprilie 1944 Grupul 4 Bombardament a primit ordinul de deplasare pe aerodromul din comuna Ianca, județul Brăila, urmând a executa misiuni de bombardament împotriva trupelor sovietice care erau instalate în nordul Moldovei și al Basarabiei, pe aliniamentul Râul Moldova - Pașcani - Ruginoasa - Târgu Frumos - Podu Iloaei - Iași - Platoul Cornești - Chișinău și mai departe până la Nistru. Obiectivele ce urmau a fi bombardate erau în special aglomerările de trupe, aerodromurile și concentrările de tancuri sovietice.

În ziua de 3 mai 1944, conform ordinului primit de la Grupul 4 Bombardament, Escadrilele 76 Los (echipajul era format din subsemnatul, comandant de bord, adjutantul aviator stagiar Ilie Nuțiu, pilot, sergentul Sabin Giurgiu, radiotelegrafist și mitralior, și sergentul Ioan Borșa, mitralior) și 78 He 11 H6 au bombardat comuna Boldești, situată la 10 km de Pașcani, în care se aflau concentrate trupe și tancuri sovietice. În această misiune am fost însoțiți, din zona Roman, de două patrule de 8 avioane de vânătoare Messerschmitt 109 G, pilotate de aviatori români. După executarea misiunii ne-au atacat avioanele de vânătoare sovietice de tipul IAK. Datorită uzurii avansate a avionului 210, în care mă aflam, și a loviturilor primite din partea avioanelor inamice, avionul nostru a fost avariat și am fost nevoiți să ne parașutăm. Eu am ieșit prin geamul de la bord, care fusese spart, și am atins pământul pe un teren proaspăt arat de către un invalid din primul război mondial. Caii s-au speriat și au fugit cu plugul iar bietul om își târa cu mare greutate piciorul pentru a opri caii.

Întrucât am fost atacat de 6 ostași sovietici, am tras cu pistolul rachetă trei stele verzi și cu pistolul „Beretta” 6 cartușe spre atacatori, care s-au aruncat la pământ. Profitând de uluiala lor am desfăcut repede centurile parașutei și am alergat spre o vâlcea, ei împărțind pâza din care era construită parașuta. De aici am sărit peste un gard și am intrat în casa gospodinei Rotaru, al cărei soț era pe front. Femeia își hrănea cele două fetițe gemene. Dându-și seama că sunt român m-a invitat în casă și mi-a spus că mă aflu în comuna Brăiești, situată la 11 km sud de orașul natal, Dorohoi. Gospodina mi-a dat niște haine vechi ale unui cioban, rudă de-a ei, care lucrase în gospodăria lor. Mi-am dat seama că mă găsesc la 75 km în interiorul frontului inamic și că femeia îl cunoștea pe tata. Am aruncat pistoalele și cartușele sub pat, i-am dat o sumă frumușică de bani femeii și i-am mulțumit pentru ajutor. Am pus o sapă pe spinare și am ieșit pe ulița

satului, intrând în grupul de oameni care mergeau la munca câmpului. Peste degetul rănit în timpul luptei am legat strâns batista și am aruncat în buruieni ceasul „Universal Geneve”, care se spărsese. Am putut constata că mulți localnici au fost evacuați din calea inamicului și în locul lor fuseseră aduși bărbați pe care rușii îi foloseau la muncă, în folosul lor.

Patrurile rusești, sub pretextul asigurării ordinii, persecutau populația, luându-le bunurile agricole, și le vâneau fetele și femeile tinere. Cei care protestau și raportau aceste abuzuri erau trimiși la săpat tranșee. Mi-am continuat drumul până la intersectarea drumului județean Dorohoi - Botoșani, pe care l-am părăsit și m-am îndreptat spre o pădure. Cunoșteam locurile deoarece de multe ori, în copilărie, vizitam rudele din satele vecine. Afundându-mă în pădure mi-am făcut un plan pentru a trece linia frontului la trupele românești. M-am îndreptat spre comuna Văculești și mare mi-a fost bucuria când l-am întâlnit la lucrul pământului pe un cunoscut, Mihai Cerbu, al cărui fiu mi-a fost coleg de liceu, iar familiile noastre erau prietene. Plăcut surprins s-a dus acasă și mi-a adus mâncare și pânză pentru pansarea rănii de la mână. Seara am mers la acest prieten și m-am odihnit bine. A doua zi m-a dus la o rudă a sa pentru că el fusese primar și era suspectat de către comandanții ruși.

În ziua a treia a șederii mele în sat a venit o patrulă rusească să mă caute, întrucât îl prinseseră pe mitraliorul de bord și el le spusese de mine. În fuga mare mi-am luat sapa în spinare și am traversat satul în sens opus locuinței familiei Cerbu. Pentru că m-a văzut un ostaș rus, m-am îndreptat spre pădurea Gorovei, care se afla aproape de sat. Deplasându-mă în zigzag, pentru a evita gloanțele urmăritorilor, am ajuns, după o alergare de peste o oră, la mânăstirea Gorovei. Aici, la fântână, l-am întâlnit pe un călugăr care mi-a spus că rușii, ajutați de cozi de topor, caută aviatorii care s-au parașutat și m-a rugat să fug departe, întrucât și el este în pericol. M-am hotărât să mă duc în localitatea Hânțești, situată la 6 km de târgușorul Bucecea și la 500 de metri de malul Siretului, la sora tatălui meu. În noaptea care a urmat, deși a plouat, am ajuns în luminișul din jurul satului, situat în Lunca Siretului. Puteam privi spre sat în liniște, deoarece eram bine adăpostit de tufișuri și de crengile copacilor.

Pe pajiștea din jur pășteau mulți cai și mi-am dat seama că aparțineau unor unități militare călări căzăcești. Mai târziu au apărut țăranii care mergeau la munca ogoarelor și apoi trei camioane încărcate

cu bărbați și femei care se duceau la săpat tranșee. Către prânz a aterizat un avion de tipul PO-2, folosit ca avion de legătură. Sovieticii transportau cu el corespondența și presa la comandamentele de mari unități. În jurul avionului, care aterizase la circa 500 de metri de locul unde mă aflu, se strânseseră mulți țărani și copiii acestora, curioși să-l vadă. M-am gândit că poate voi avea și eu ocazia să-l mai văd și poate să zbor dincolo de linia frontului.

După ce s-a înnoptat, ocolind o latură a satului am intrat în curtea mătușii mele, care decedase, vestea dându-mi-o vărul meu, Costică Andrieș, infirm datorită unui accident suferit în copilărie și inapt pentru serviciul militar, care avea 4 copii și se străduia să-i crească împreună cu soția sa. M-am odihnit la ei și a doua zi, dimineața, ne-am furișat la o rudă a sa, Mihai Șoimu, mai înstărit, și am fost angajat zilier la muncă pe câmp, în schimbul hranei și adăpostului. Mihai Șoimu era veteran al primului război mondial și fusese luat cu forța să lucreze la primărie. Mi-a făcut rost de un buletin de populație pe numele de Mihai Rotaru, originar dintr-o comună a cărei populație a fost evacuată la Hânțești.

Începuse prima prășilă a porumbului și cu minime cunoștințe în ale agriculturii m-am apucat de treabă, deși slăbisem câteva kilograme, fiindcă trăisem câteva „evenimente tari”. De pe ogorul care-l prășeam, vedeam bine locul de aterizare a avionului. După câteva zile am intrat în rândul curioșilor și am constatat că avionul arăta jalnic. Am aflat de la cetățenii din sat că avionul ateriza o dată la două zile și un ofițer cazac ridica corespondența de la pilotul avionului. Uneori pilotul zăbovea câte o oră până venea un ofițer de la statul major și atunci arăta băieților și fetelor aparatura de bord, eu reușind să aflu tehnica de pilotaj cu acest tip de avion. Cetățenii îl serveau cu samahoancă, o băutură făcută din sfeclă de zahăr. Într-o zi am dialogat cu pilotul, ajutat de o femeie care cunoștea limba rusă, și i-am oferit 10 ouă. I-am satisfăcut curiozitatea spunându-i că sunt bolnav de TBC și inapt pentru serviciul militar.

În ziua de 25 iunie 1944, ziua cea mare pentru mine, i-am oferit pilotului o sticlă de samahoancă, pe care mi-a luat-o cu plăcere și m-a ajutat să mă urc în carlinga sa. Mi-am aruncat privirea pe aparatura de bord și apoi la vitezometru, manșă și palonier, după care mi-am băgat piciorul drept, însă în momentul în care l-am introdus pe cel stâng, am atins din greșeală cu vârful opincii maneta de gaze, motiv pentru care s-a

oprit motorul. M-am ales cu câțiva pumni și picioare în spate. Apoi m-a dus în fața avionului ca să învățesc pala elicei, arătându-mi cu lux de amănunte ce trebuia să fac. Am făcut-o pe prostul, lăsându-i impresia că nu sunt numai opincar, ci și prost. Am ratat ocazia să decolez spre trupele românești, dorind să zbor pe firul Siretului, la înălțime mică, deși riscam să fiu doborât de aviația sau artileria antiaeriană sovietică sau românească sau să mă împuște și pilotul sovietic.

N-am mai îndrăznit în următoarele săptămâni să mai fac parte dintre cei care asistau la aterizarea și decolarea avionului, de teamă, dar și pentru faptul că fusesem inclus pe o listă de tineri, obligați să mergem de trei ori pe săptămână la săpatul tranșeelelor. Plecam în zorii zilei și ne înapoiam în amurg. Pentru prânz îmi luam mămăligă, brânză și ceapă.

Munca era grea. Alături de noi lucrau și femeile tinere, care nu aveau copii sub trei ani. Ofițerii sovietici din trupele de geniu ne fixau norme. Aici, pentru prima dată am luat cunoștință de noțiunea de normă. Fiecare grup de 4 oameni era obligat să execute o normă de 2 metri lungime, 1,5 metri lățime și 2 metri adâncime. Dacă până la ora 19:00 nu se realizau normele, rămâneam cu toții și ajutam până se termina lucrarea.

Ziua de 15 iulie 1944 a fost ziua neputinței mele, când n-am răspuns obligativității de a mă prezenta la tranșee, pentru că făcusem insolație. Mă hotărâsem să fug în Lunca Siretului, singurul loc mai sigur ca ascunzătoare. Luasem cu mine în traistă mămăligă, ceapă și brânză. Întinzându-mă în iarba moale și răcoroasă am adormit, aparent rupt de realitate. M-am trezit când soarele era deasupra capului și-și trimitea razele îmblânzite de frunzișul copacilor din jurul meu. Am făcut o baie în râu, apoi am vânat păduchii de prin ascunzătorile hainelor. M-am spălat pe mâini și am mâncat ce mai aveam în traistă. Am rămas în luncă până a doua zi dimineață. Am ocolit cu grijă satul și m-am deplasat spre casa unui gospodar, care-mi datora mâncare pentru o zi de lucru. După ce mi-a dat mămăligă, brânză și ceapă, la ieșirea din ogradă am fost somat de un ostaș sovietic, apărut de după gard, împreună cu un civil pe lista căruia figuram la săpat tranșee. Luat prin surprindere, cu înjurături, lovituri de picioare și amenințări m-au dus la primărie, unde erau și alți nesupuși. Ne-au expediat în comuna Vârful Câmpului, la 18 km de Dorohoi, unde era instituit un tribunal militar sovietic. Din cauza ploii am fost opriți într-un sat și băgați într-o școală cu două camere și un hol. Soldații ruși ne-au încuiat într-o

cameră și ei s-au culcat în cealaltă. Am evadat în timpul nopții, împreună cu doi tineri curajoși, pe o ușă rămasă neîncuiată. După noi au mai fugit și alți tineri, care au fost prinși de ruși

Am fugit înapoi la Hânțești și în zorii zilei de 17 iulie 1944 am ajuns la Mihai Șoimu, care mi-a dat mâncare pentru două-trei zile și un foarfece de tăiat sârmă ghimpată. Apoi m-a condus până aproape de Mălini. De aici erau 40 de km până la linia frontului. În ziua de 17 iulie am parcurs 20 de km, ajungând la drumul Suceava - Bosanci. M-am odihnit într-o pădure și apoi am mers toată noaptea, oprindu-mă într-o altă pădure. Mă apropiasem de tranșeele sovietice de rezervă și în noaptea de 18 iulie le-am traversat, acestea fiind goale. La ieșirea din tranșee, la circa 5 km de linia frontului, am întâlnit un sergent, travestit în țăran, originar din Baia, care fusese în concediu medical la rude și acum dorea să treacă linia frontului la armata română. Ne-am deplasat în pădurea apropiată de linia frontului și în ziua de 19 iulie am stat ascunși în pădure. Noaptea am ieșit din pădure și am mers prin tranșeele sovietice. Eu am alunecat și am căzut peste un soldat rus, care s-a speriat și a dat alarma. M-am trezit înconjurat de militari ruși, care m-au dus la comandantul regimentului. I-am spus că sunt aviator și crezând că sunt spion a ordonat să fiu bătut, după care m-a interogată un locotenent, în limba franceză. Pe urmă am fost trimis, cu doi însoțitori, la postul de comandă al diviziei. După ce am fost supus aceluiași „tratamente” m-au expediat cu o căruță și trei însoțitori la Tribunalul Militar Sovietic din Vârful Câmpului.

Era în dimineața zilei de 20 iulie, ziua de Sfântul Ilie și, în același timp, ziua aviației române, dar și cea de a 79-a zi a existenței mele în spatele frontului inamic. Istorisirile din capitolul care urmează le-aș numi „Teroare sub NKVD”. După o deplasare de cinci ore și jumătate, timp în care am făcut trei popasuri pentru a bea apă și a-mi spăla rana, am ajuns la sediul NKVD, care funcționa în conacul fostului colonel Balaiș, ofițer care s-a acoperit de glorie în primul război mondial. În beciurile acestui conac am fost supus unor chinuri grațioase. În timpul nopții dormeam de-a valma, bărbați și femei, și eram trezit de cel puțin trei ori și interogată de diferiți ofițeri de securitate în legătură cu acțiunile mele din spatele frontului, timp de 79 de zile. Doreau mult să știe cine m-a ajutat. Văzând că nu pot obține nimic de la mine m-au trimis cu căruța în localitatea Serăfinești, aproape de comuna Corni, la 15 km de Botoșani. Acolo m-au băgat într-o

groapă adâncă de circa 3 metri, cu o suprafață de aproximativ 12 metri pătrați. În groapă se aflau soldați români și germani, acuzați de spionaj.

Aici am fost interogată zi și noapte, timp de trei săptămâni, pentru a recunoaște că sunt spion. În groapă rămăsesem numai eu, ceilalți au murit prin inaniție și împușcare. În ultima zi am fost interogată de un general sovietic, care mi-a comunicat că din acel moment beneficiam de statutul de prizonier. Mi s-a propus să mă înscriu în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, care se găsea în zona Golta - Balta, aproape de Nistru. Am refuzat fiindcă-mi respectam jurământul depus patriei. De aici am fost trimis în Lagărul de la Bălți, din Basarabia. Aici mureau zilnic zeci de prizonieri germani și români, bolnavi de dizenterie. M-am îmbolnăvit și eu și am fost salvat de la moarte de o studentă de la facultatea de medicină din Uzbekistan, care avea un frate aviator. Ea m-a tratat cu lemn de tei ars și bine pisat. De aici am fost transportat spre Lagărul Oranki din Mănăstârka, într-un „bou-vagon”. Eram câte 40 de prizonieri în vagonul care avea într-un colț o gaură pentru WC. Ca mâncare primeam o coajă de pâine și pește sărat. Primeam și apă, odată pe zi, în găurile mari. Au murit sute de prizonieri în timpul deplasării. Aceștia care erau aruncați din tren, pe lângă terasamentul căii ferate. Ne-au umplut păduchii. Când am ajuns la Mănăstârka, la circa 100 de km sud-est de orașul Nijni Novgorod, devenit Gorki, în anul 1932, pentru că aici s-a născut cunoscutul scriitor, ne-au îmbăiat și am aruncat hainele la etuve, scăpând astfel de păduchi. Lagărul Mănăstârka era o anexă a Lagărului Oranki, care avea în detenție prizonierii din anii 1941-1943 și se afla la circa 2 km de acesta. Lagărul Mănăstârka fusese construit de prizonieri români, aici fiind în detenție prizonierii din anul 1944. În lagăr erau aproximativ 3000 de prizonieri.

Ofițerii cu grade inferioare am fost organizați pe brigăzi de lucru, în ateliere, la pădure și cariere de piatră. Lemnele se cărau cu spatele, din pădure. Mâncarea era și de proastă calitate și puțină. Mâncam ovăz, boabe de mei și varză. Rar se fierbeau cartofi. După război, în zilele festive - 1 mai, 9 mai și 7 noiembrie - primeam și fierturi de orez. Și-au făcut apariția ploșnițele. Temperaturile pe timp de iarnă erau între -15 și -35 de grade C. Repatrierile au început în iunie 1946, eu fiind înscris în primul lot. Al doilea lot a fost eliberat în 1947 și al treilea în anul 1949.

Mama a aflat despre dispariția mea din scrisoarea trimisă de prietenul meu, sublocotenentul aviator Septimiu Sever Stoian, care a

informat-o că am căzut cu avionul în spatele frontului din Moldova, și din partea Flotilei I Bombardament. Biroul Mobilizării primise Actul de dispariție nr. 33, semnat de comandorul aviator Nicolae Ionescu. Din momentul care a început să primească lunar pensie de urmaș, convingerea că sunt mort a fost definitivă. Fiind extrem de evlavioasă, mi-a făcut parastase și a dat de pomană toate hainele și lucrurile mele. Nu am mai găsit nimic după înapoierea în țară”.

Înapoiat în țară la 15 iulie 1946, Mircea Acojocăriței și-a dat seama că trebuie să-și completeze studiile și s-a apucat serios de învățat. A absolvit Institutul Aerofotogrametric, devenind specialist în fotografie aeriană. În continuare a absolvit și Academia Militară, Facultatea de Aviație. A îndeplinit succesiv funcțiile de Șef Birou Aviație la Divizia 68 Aviație Asalt din Brașov, Șef Stat Major la Regimentul Bombardament Clinceni, ofițer în Statul Major al Comandamentului Forțelor Aeriene Militare și consilier cu probleme de aviație la locțiitorul ministrului pentru Aviație și Apărare Antiaeriană, generalul Titus Lupescu.

Nefiind membru al Partidului Muncitoresc Român, Mircea Acojocăriței a fost trecut în rezervă în anul 1955, făcând parte din cei 40.000 militari intrați în reducerea de efective. Nu s-a demobilizat și s-a reînscris la Conservator, Facultatea de Dirijat și Pedagogie, pe care a absolvit-o la cursuri de zi, în anul 1960.

După absolvirea facultății profesorul Mircea Acojocăriței a fost numit, prin concurs, Director la Liceul de Artă „George Enescu” și, în paralel, profesor la Școlile de Muzică nr. 1 și nr. 5. A susținut gradele didactice 2, 1 și gradația de merit (a primit 1%), devenind profesor titular la prestigiosul Liceu „George Enescu”. S-a pensionat în anul 1984.

Aviatorul Mircea Acojocăriței a fost avansat până la gradul de general maior de aviație (general de flotilă aeriană) și decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

Din anul 1990 generalul de flotilă aeriană Mircea Acojocăriței desfășoară muncă obștească în cadrul Asociației Naționale a Veteranilor de Război din București, fiind vicepreședinte în Biroul de Conducere și un harnic și priceput redactor în Comisia de Memorialistică.

S-a căsătorit în anul 1947 cu Reasilvia Fuiogă din Gârleni, județul Bacău, absolventă a Liceului „George Bacovia” din Bacău și a Facultății de Filologie din Cluj-Napoca.

General de brigadă Alexandru BATCU

Generalul de brigadă Alexandru Batcu s-a născut la 27 iunie 1892 în orașul Dorohoi, județul Botoșani. Părinții săi, Vasile și Ecaterina, i-au asigurat condițiile necesare pentru absolvirea a opt clase la Școala Gimnazială din Dorohoi, în 1907, și a patru clase la Liceul din Pomârla, județul Botoșani. După absolvirea liceului s-a înscris la Școala Militară Ofițeri Infanterie din Dealul Spirii, București, pe care a absolvit-o, la 1 iulie 1915, cu gradul de sublocotenent și a fost repartizat în Regimentul 29 Infanterie din orașul natal, Dorohoi. Prezentându-se la unitate în ziua de 1 august, după concediul petrecut în familie, tânărul ofițer a fost primit foarte bine de către cadrele din unitate. Sfios, și-a luat în primire plutonul de tineri, recrutați din județele Dorohoi și Botoșani pe care i-a instruit bine, după cum aprecia în notarea de serviciu din 1916, comandantul unității.

Mobilizat, la 15 august 1916, sublocotenentul Batcu a condus în campania militară din toamna anului 1916 Plutonul 2 din Compania a 3-a, Batalionul 2, Regimentul 29 Infanterie, fiind rănit la cap în luptele din Transilvania, în noiembrie 1916. Tratat ambulatoriu și apoi într-un spital din Iași, tânărul ofițer s-a înapoiat la unitate în luna martie 1917, unde a instruit Plutonul 3 din Compania a 2-a, Batalionul 2, Regimentul 29 Infanterie Dorohoi. În luptele crâncene din vara anului 1917, de la Oituz, sublocotenentul Batcu și-a condus cu multă dârzenie și curaj subalternii, apărând pământul scump al patriei. A fost din nou rănit în luptele de pe Valea Cașinului, la Cota 1101 Cașin. Apreciindu-i dăruirea și curajul în îndeplinirea misiunilor de luptă, șefii direcții l-au propus pentru înaintarea la gradul de locotenent, înainte de termen. La 27 septembrie 1917 comandantul unității i-a aplicat pe epolet tresa de locotenent și i-a încredințat comanda Companiei a 2-a Infanterie.

Tânărul ofițer a continuat să muncească cu dăruire, ocupându-se cu multă grijă de asigurarea bunurilor materiale, cazarea și instruirea luptătorilor din subunitatea sa. Prin cumul de funcții a îndeplinit și sarcini la Biroul Evidență Gradați-Soldați din unitate.

Avansat la gradul de căpitan, la 10 mai 1919, ofițerul a fost mutat în Regimentul 10 Infanterie Focșani, fiind numit comandant de companie

infanterie recruți, pe care i-a instruit cu multă atenție. Prin cumul de funcții a îndeplinit sarcini la Biroul Mobilizare și la Biroul Evidență Gradați-Soldați, fiind notat în anii 1920-1924 cu calificative foarte bune. În anii 1925-1927 ofițerul a condus la aplicații și la manevrele regale efective de tăria unui batalion infanterie, fiind apreciat de comandantul unității ca un bun organizator și cu calități de comandă și stat major.

Alexandru Batcu a fost avansat la gradul de maior, la 10 mai 1927, și numit Șef Birou Recrutări în Centrul de Recrutare Cahul, din Basarabia. S-a acomodat repede cu specificul muncii la această instituție și în anul 1929 a fost mutat, la cerere, la Centrul de Recrutare Vrancea (se căsătorise în anul 1921 cu Fotinia Nămoșanu, din Focșani).

Întrucât șefii direcți au dorit să nu-l îndepărteze de funcțiile de comandă la unitățile de instrucție, în anul 1931 l-au mutat în Regimentul 10 Infanterie Focșani, numindu-l Comandant de Batalion Instrucție și apoi Șef al Biroului Mobilizare, sarcini de care s-a ocupat cu atenție, fiind notat foarte bine de către șefii săi.

Mutat, în anul 1933, în Centrul de Recrutare Storogineț, din Bucovina, ofițerul a condus cu competență Biroul Mobilizării, comandantul unității regretând mutarea sa, în anul 1934, la Centrul de Recrutare Bălți, unde a condus excelent Biroul Mobilizării.

Avansat la gradul de locotenent-colonel, în 1936, ofițerul a fost mutat în Regimentul 39 Infanterie Florești din Basarabia, unde a îndeplinit funcția de ajutor al comandantului de unitate. A executat foarte bine problemele mobilizării și instrucția efectivelor în cazarmă și pe terenurile de instrucție din jurul localității.

În anul 1937 ofițerul a fost mutat în Regimentul 10 Infanterie din Focșani, în funcția de ajutor al comandantului de regiment. S-a ocupat cu răspundere de instrucția și gospodărirea unității, fapt ce l-a determinat pe comandantul unității să-l propună pentru avansare la gradul de colonel, înainte de termen. În anul 1939 ofițerul a absolvit examenele pentru gradul de colonel, cu rezultate bune. Această situație, coroborată cu rezultatele obținute în îndeplinirea atribuțiilor funcționale, a condus la avansarea sa, înainte de termen, la gradul de colonel, la data de 15 aprilie 1940.

După avansarea la gradul de colonel, Alexandru Batcu a fost numit la comanda Regimentului 151 Infanterie Craiova, căruia, apreciau șefii direcți, i-a dat o nouă față.

În luna iulie 1941 colonelul Alexandru Batcu a fost încadrat la Biroul Instrucție din Comandamentul 3 Teritorial Galați, iar de la 1 septembrie 1941 s-a ocupat de instrucția efectivelor din Zona Etapelor Armatei a 3-a române, cu baza la Tiraspol, în Transnistria.

De la 15 aprilie 1942 și până la 1 august 1943 colonelul Batcu a îndeplinit misiuni de pază pe litoralul Mării Negre, în Ucraina.

Fiind pus la dispoziția Guvernământului Transnistria, la 1 august 1943, a fost numit prefect la Dubăsari. După revenirea trupelor sovietice în partea de nord a Basarabiei, Bucovinei și în Ținutul Herța, în martie 1944, colonelul Batcu a fost numit la comanda Diviziei a 5-a Infanterie Buzău, Partea Sedentară. De la 23 august și până la 25 august 1944 a păzit podurile de peste apa Buzăului, prevenind distrugerea lor. În perioada 25 august - 1 septembrie 1944 a participat la lichidarea rezistențelor germane în zona Boldești-Scăeni - Pădurea Păulești - Văleni de Munte.

La data de 1 octombrie 1944 a fost numit ajutor de comandant la Comandamentul Pieții București (s-a desființat Partea Sedentară a Diviziei a 5-a Infanterie Buzău). Întrucât a făcut parte din grupul celor 12 generali care la 27 februarie 1945 a protestat împotriva guvernului Rădescu, Alexandru Batcu a fost trecut în rezervă și apoi reabilitat și rechemat în armată de guvernul dr. Petru Groza, instaurat la 6 martie 1945.

Avansat general de brigadă, la data de 1 aprilie 1945, Alexandru Batcu a fost numit comandant al Pieții București.

Pensionat la data de 15 ianuarie 1948, Alexandru Batcu a lucrat la Întreprinderea Bumbacului București, în calitate de ajutor maestru țesătorie.

A fost căsătorit cu Fotinia Nămoșanu din Focșani, împreună având trei copii: Florica, Alexandru și Marcela.

Veteranul a fost decorat cu medaliile „Victoria marelui război 1916-1921”, „Crucea Comemorativă 1916-1919”, „Semnul Onorific de aur pentru 25 ani de serviciu”, „Victoria” (sovietică) și Ordinele „Steaua României” și „Coroana României”.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Fond D.C.I./1974, Curent 962.

General de brigadă Dumitru CONSTANTINESCU

Generalul de brigadă Dumitru Constantinescu s-a născut la data de 25 august 1898 în localitatea Pogorăști, comuna Răuseni, județul Botoșani. A avut șapte surori, toate decedate. Părinții săi, Gheorghe și Maria, țărani cu gospodărie mijlocie, i-au asigurat mijloacele materiale necesare pentru absolvirea școlii primare în localitatea natală și a liceului teoretic „August Treboniu Laurian” din Botoșani.

După absolvirea liceului, dornic să servească patria sub arme, s-a înscris la Școala Militară Ofițeri Infanterie în rezervă din Botoșani, pe care a absolvit-o în anul 1919, cu rezultate bune. Absolvind școala a fost avansat la gradul de sublocotenent și activat la cerere, fiind repartizat în Regimentul 37 Infanterie din Botoșani, în funcția de comandant de pluton recruți chemați la stagiul militar din comunele județului Botoșani.

În anul 1922 ofițerul a absolvit cu rezultate bune cursurile Școlii Militare Speciale a Infanteriei din orașul Sfântu Gheorghe, Covasna. La absolvirea școlii, cu rezultate foarte bune, ofițerul a fost numit Comandant de Companie Elevi în Școala Militară Ofițeri în Rezervă din Botoșani.

An de an locotenentul Dumitru Constantinescu (fusesse avansat la data de 23 mai 1923) și-a instruit subordonații pe terenurile de instrucție din cazarmă și din împrejurimile orașului Botoșani, în poligonul de trageri cu armamentul de infanterie, în aplicații și manevrele regale, fiind apreciat ca un bun instructor și educator. La fel ca și camarazii săi a îndeplinit funcții, prin cumul, la Biroul Instrucție și Mobilizare, a predat cursul Instrucția Tragerii cu armamentul de infanterie din dotare în cadrul școlii și a pregătit aplicații teoretice și practice cu compania și batalionul de elevi din școală, fiind bine apreciat de colegi și șefii direcți.

Avansat la gradul de căpitan, la 1 octombrie 1929, ofițerul a fost numit Ajutor Șef Birou Instrucție la Ministerul Apărării Naționale, unde s-a familiarizat repede cu specificul lucrului de stat major. În anul 1931 căpitanul Constantinescu a fost trimis în Franța, unde a urmat Cursul de Trageri din Școala de Infanterie și Tancuri, aplicând apoi în procesul muncii cunoștințele acumulate. În anul 1933, căpitanul Constantinescu a fost mutat la Direcția Personal din Ministerul Apărării Naționale, funcție în

care și-a probat din nou seriozitatea, perseverența și consecvența în îndeplinirea corectă a atribuțiilor funcționale.

Cunoștințele acumulate la cursul desfășurat în Franța și la Școala Militară de Tancuri din Cehoslovacia, unde a participat și la recepționarea tancurilor, i-au îndreptățit pe șefi săi să-l mute la Regimentul Care de Luptă din Târgoviște, în 1935, unde a îndeplinit mai întâi funcția de comandant de companie, apoi de Șef al Biroului Instrucție și Mobilizare, contribuind în mare măsură la elaborarea concepțiilor de aplicații și desfășurarea acestora în poligonul de specialitate. Pasionat de istorie, a participat la desfășurarea cursurilor pe garnizoană pe teme de istorie militară.

În anul 1936 ofițerul a frecventat Cursul de Informații Căpitani de la Drobeta-Turnu Severin, pe care l-a absolvit cu rezultate bune. Au urmat alți doi ani de muncă tenace în Regimentul Care de Luptă, la Biroul Instrucție-Mobilizare, fiind admirat de colegii săi și apreciat de șefii direcți pentru perseverența cu care își îndeplinea atribuțiile funcționale.

Avansat la gradul de maior, la 1 iunie 1938, Dumitru Constantinescu a fost promovat la comanda Școlii de Șoferi din Centrul de Instrucție Moto Târgoviște. Timp de trei ani s-a preocupat de instruirea câtorva serii de șoferi pentru mașinile de luptă ale Infanteriei și Tancurilor.

La propunerea șefilor direcți, maiorul Dumitru Constantinescu a fost avansat, înainte de termen, la gradul de locotenent-colonel, la data de 10 februarie 1942, și promovat în funcția de ajutor administrativ al comandantului Grupului Specialități Moto. A participat cu unitatea la operațiunea militară de la Cotelul Donului - Stalingrad.

Înapoiat de pe front, la 15 martie 1943, ofițerul a fost numit Comandant al Școlii Militare Subofițeri Tehnici, aici împărtășindu-le elevilor din cunoștințele sale teoretice și din practica de luptă.

Avansat la gradul de colonel, la 15 aprilie 1944, ofițerul a condus Batalionul 7 Reparații Auto până la data de 30 mai 1945, reușind să învingă multe greutăți determinate de lipsa pieselor de schimb pentru repararea mașinilor de luptă.

De la data de 15 mai 1945 și până la 30 iunie 1946 colonelul Dumitru Constantinescu a îndeplinit funcția de Șef Secție la Inspectoratul Motomecanizat.

Ținând seama de experiența acumulată la comanda unor eșaloane, șefii direcți l-au numit pe colonelul Dumitru Constantinescu comandant al

Regimentului Care de Luptă, la 15 aprilie 1947, și, la data de 30 august 1947, l-au promovat Comandant al Brigăzii „Tudor Vladimirescu-Debrețin”, eșaloane pe care le-a condus cu multă energie și tact.

La data de 10 august 1948 colonelul Constantinescu a fost numit Comandant pentru Spate la Centrul de Instrucție al Armatei. Întrucât economia românească se confrunta cu probleme foarte grave de ordin economic, ofițerul a făcut mari eforturi să rezolve nevoile de cazare, hrănire și echipare a efectivelor școlii.

Absolvind cu succes cursul pentru generali, colonelul Dumitru Constantinescu a fost avansat la gradul de general de brigadă, la data de 23 august 1949, și numit la comanda Centrului de Instrucție Tancuri, pe care l-a condus până la 10 octombrie 1951, când a fost trecut în rezervă, cu drept de pensie.

Generalul de brigadă Dumitru Constantinescu a fost căsătorit cu Emilia Hagi și împreună au avut un singur fiu, Mircea, de profesie medic.

În cursul carierei militare a fost decorat cu medaliile „Crucea Comemorativă 1916-1919”, „Semnul Onorific de aur pentru 25 de ani de serviciu”, „Victoria”, „Eliberarea de sub jugul fascist” și Ordinele „Coroana României”, clasele a V-a și a IV-a, și „Steaua României”, clasa a V-a. După trecerea în rezervă a mai lucrat câțiva ani ca profesor la o școală de radio-amatori.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Fond D.C.I./1974, Curent 4109.

General de brigadă Teodor DUMITRESCU

Generalul de brigadă Teodor Dumitrescu s-a născut la data de 7 februarie 1893, în Botoșani. A absolvit școala primară și liceul teoretic „August Treboniu Laurian”, în anul 1911, în orașul natal, Facultatea de Drept din Iași, în 1924, Școala Militară Ofițeri Infanterie din București, în 1913, Școala Specială de Tragere Infanterie Slobozia, în 1914, Școala de Comandament, în 1918 și Cursul de Informații, în 1924.

După absolvirea Școlii Militare Ofițeri Infanterie, Teodor Dumitrescu a fost avansat la gradul de sublocotenent și repartizat la Regimentul 29 Infanterie „Dragoș”, din Botoșani. Prezentându-se la unitate imediat după absolvire, la 1 iulie 1913, tânărul ofițer a fost primit cu multă căldură de comandant și de celelalte cadre din unitate. În aceeași zi și-a luat în primire Plutonul 3 din Compania a 8-a, pe care l-a instruit din mers, cu emoții și mult drag și l-a condus în cel de al doilea război balcanic (1913). În notarea de serviciu din anul 1914 comandantul unității, colonelul Petala aprecia că *„sublocotenentul Teodor Dumitrescu este sănătos, rezistent la eforturi, inteligent, studios, cu tact în munca cu oamenii. A pornit mai timid la conducerea plutonului, însă pe parcurs s-a înscis bine în programul de instrucție. Promite o carieră militară frumoasă”*. A evoluat bine în pregătirea sa și a subordonaților pe terenurile de instrucție din cazarmă și din afara cazărării, *„dovedind pronunțate calități militare”*, scria comandantul unității, colonelul Cosmuță, în notarea de serviciu din 1915.

Avansat la gradul de locotenent, la 1 august 1916, ofițerul a comandat o companie în războiul pentru întregirea țării și a neamului românesc. În toamna anului 1916 a participat la luptele din Transilvania și de la Oituz. După refacerea din punct de vedere numeric și organizatoric și dotarea cu mijloace de luptă, unitatea a participat la bătăliile de la Mărăști și de la Oituz. Locotenentul Teodor Dumitrescu s-a comportat eroic în luptele de apărare de pe Valea Putnei și de la Oituz.

În ianuarie 1918 locotenentul Dumitrescu a fost numit comandant de companie la Serviciile Diviziei 21 Infanterie Galați, afirmându-se în instruirea ostașilor din subordine și aprovizionarea mării unități cu bunuri materiale de toate felurile.

Avansat înainte de termen la gradul de căpitan, la data de 1 septembrie 1918, ofițerul a fost promovat în funcția de Comandant al Companiei a 4-a Mitraliere și ajutor la Biroul Mobilizare din Divizia 21 Infanterie din Galați.

În octombrie 1920 ofițerul a fost mutat la Biroul Informații al Diviziei 21 Infanterie, „*îndeplinind cu inteligență atribuțiunile de serviciu*”, după cum îl nota șeful de stat major al mării unități, colonelul Nicolau.

Promovat la Biroul Adjutantură și Informații din Corpul 6 Armată Cluj, în anul 1921, căpitanul Dumitrescu „*a rezolvat cu multă inteligență și discernământ atribuțiunile funcționale, în anii 1921 și 1922*”, scria Șeful de Stat Major al Corpului 6 Armată, colonelul Roman.

În anii 1923 și 1924 maiorul Dumitrescu a urmat cursurile Facultății de Drept din Iași și a îndeplinit funcția de Comisar Regal la Corpul 6 Armată Cluj, fiind apreciat foarte bine de Șeful de Stat Major de la Corpul 6 Armată, colonelul Roman, și rectorul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, profesorul N. P. Bogdan.

Numit raportor în Consiliul Regal de la Corpul 6 Armată, în anii 1925 și 1926, maiorul Dumitrescu a fost apreciat ca un ofițer de elită, care-și îndeplinește atribuțiunile de serviciu la superlativ.

În anii 1927-1933 maiorul Teodor Dumitrescu a lucrat foarte bine, în calitate de magistrat militar, la Corpul 6 Armată, fiind apreciat de prim-comisarul regal A. Terpu.

Avansat la gradul de locotenent-colonel, la 15 iunie 1933, Teodor Dumitrescu a fost mutat la Tribunalul Militar al Corpului 3 Armată Galați. Pentru anii 1933-1936 colonelul Manoliu, președintele Tribunalului de la Corpul 3 Armată, îl aprecia ca „*un ofițer cult și foarte bun magistrat*”.

Numit în anul 1937 președinte al Tribunalului Militar din Corpul 3 Armată, „*ofițerul și-a îndeplinit excepțional atribuțiunile de serviciu, grație unei superioare pregătiri de cultură generală și de specialitate*”, îl aprecia generalul Nicolae Ciupercă, comandantul Corpului 3 Armată.

Avansat la gradul de colonel, înainte de termen, la 15 aprilie 1938, a fost propus șef al Serviciului Contencios din Ministerul Înzestrării Armatei, de către generalul Ciupercă. În anii 1938-1940 ofițerul a muncit cu multă dăruire pentru îndeplinirea atribuțiunilor funcționale, conștient și de marile pericole ce planau asupra țării. L-a notat foarte bine Ministrul Înzestrării, generalul de divizie Paraschiv.

În anul 1941 a fost numit director al Serviciului Contencios al Înzestrării Armatei. Timp de 5 ani colonelul Teodor Dumitrescu a muncit foarte bine, reușind să facă din Direcția Contenciosului „*un organ de adevărată igienă juridică, o adevărată Academie Juridică*”, după cum îl aprecia ministrul Ștefan Stoica.

La data de 23 martie 1944 Teodor Dumitrescu a fost avansat la gradul de general de brigadă. În ultimii ani de serviciu generalul Dumitru Gheorghiu îl aprecia ca fiind un eminent general magistrat.

Generalul de brigadă Teodor Dumitrescu a fost pensionat la data de 22 iulie 1946.

S-a căsătorit în anul 1932 cu Olga Moroianu, din Râmnicu Sărat.

În cursul carierei militare a fost decorat cu medaliile „Avântul Țării” (1913), „Victoria marelui război 1916-1921”, „Peleş” (1935), „Semnul Onorific de aur pentru 25 ani de serviciu” (1933) și Ordinele „Steaua României”, cu spade, în grad de cavaler, cu panglică de virtute militară (1917), „Coroana României”, în grad de ofițer (1924) și „Steaua României”, în grad de ofițer (1940).

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Fond D.C.I./1974, Curent 5301.

General de escadră Emil GHEORGHIU

Emil Gheorghiu s-a născut la data de 13 februarie 1896 în orașul Botoșani. După absolvirea școlii primare, gimnaziale și a Liceului „August Treboniu Laurian” din Botoșani, s-a înscris, în anul 1913, la Școala Militară de Ofițeri Activi de Artilerie, Geniu și Marină din București, pe care a absolvit-o, cu rezultate de excepție, în anul 1915.

Fiind avansat la gradul de sublocotenent, la data de 1 iulie 1915, tânărul ofițer a fost repartizat la Regimentul 23 Artilerie, care s-a înființat la data de 1 aprilie 1914 în Ploiești. La data de 25 octombrie 1915 unitatea a fost mutată în Buzău, subordonându-se operativ Brigăzii 13 Artilerie din Ploiești și Corpului 3 Armată din Galați. În războiul pentru întregire statală și națională din anii 1916-1919 unitatea a fost subordonată Brigăzii 13 Artilerie Ploiești și Diviziei 13 Infanterie Ploiești, remarcându-se în marea bătălie de la Mărășești, din perioada iulie - august 1917. După îndeplinirea unor misiuni de luptă în Banat și Basarabia unitatea a fost mutată, la data de 27 noiembrie 1923, în garnizoana Bârlad.

În vara anului 1916 sublocotenentul Emil Gheorghiu a urmat cursurile Școlii de Observatori Aerieni pentru reglarea tirului artileriei cu ajutorul avioanelor de observare și reglaj, dovedind reale calități pentru această activitate desfășurată în folosul artileriei proprii.

După obținerea Brevetului nr. 19 de observator aerian ofițerul a fost încadrat în Escadrila nr. 4 „Farman”, cu care a luat parte la primul război mondial, iar *„pentru vitejia și devotamentul excepțional cu care a executat o recunoaștere fotografică la 30 aprilie 1917, când fiind grav rănit de o schijă care i-a perforat ficatul și-a continuat misiunea”* tânărul ofițer a fost decorat cu Ordinul „Mihai Viteazul”, clasa a III-a, conform Decretului Regal, numărul 570, din 12 aprilie 1917.

La data de 1 septembrie 1917 sublocotenentul Emil Gheorghiu a fost avansat la gradul de locotenent, iar doi ani mai târziu la gradul de căpitan, la data de 1 octombrie 1919.

Timp de peste un deceniu ofițerul a făcut parte din Flotila 1 Aviație București, în cadrul căreia a fost avansat la gradul de maior, la data de 1 septembrie 1927.

Absolvind Facultatea de Drept, în anul 1934, a fost avansat la gradul de locotenent-comandor și numit atașat militar al României la Paris, aici reprezentând cu cinste interesele armatei române și ale statului român. Activitatea desfășurată în Franța a înlesnit achiziționarea de mijloace de luptă și a condus la aprofundarea tratatului de cooperare militară.

După înapoierea din misiune la București, în luna iulie 1936, locotenentul-comandor Emil Gheorghiu a fost numit la comanda Flotei I de Aviație din București.

Avansat la gradul de comandor, la data de 10 mai 1939, în preajma dezlănțuirii celui de al doilea război mondial (1 septembrie 1939), ofițerul a fost numit în funcția de locțiitor la Comandamentul Regiunii 1 Aeriene din București. În toamna anului 1940 comandorul Emil Gheorghiu a fost promovat în funcția de comandant al Regiunii 1 Aeriene.

Avansat la gradul de general de escadră, la 10 mai 1941, a condus acțiunile de luptă ale aviației din Regiunea 1 Aeriană pentru eliberarea Basarabiei, în luptele de la Odessa și Cotul Donului, precum și în luptele de apărare a capitalei și zonei Prahova, împotriva bombardamentelor anglo-americe.

La data de 1 septembrie 1943 generalul de escadră Emil Gheorghiu a fost numit în funcția de Șef de Stat Major la Ministerul Aerului și Marinei, pe care a îndeplinit-o până în 1947, când a fost trecut la pensie în deplinătatea forței de muncă, la 51 de ani. A trăit până la 4 ianuarie 1977.

A mai fost decorat cu Ordinele „Coroana României”, „Steaua României” ș.a.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Fond D.C.I./1974, Curent 5301.

Colonel Gheorghe PRĂJINARU

S-a născut la data de 20 februarie 1924 în comuna Nicșeni, județul Botoșani. Părinții săi, Vasile și Marghioala, i-au creat bune condiții materiale pentru a urma școala primară în localitatea natală și Liceul Comercial în orașul Botoșani.

După absolvirea liceului a fost încorporat la Regimentul 16 Infanterie Fălticeni și apoi trimis la Școala Militară Ofițeri Infanterie în rezervă numărul 2 Bacău, care se afla refugiată la Ineu. Împreună cu ceilalți camarazi din școală a participat la luptele de pe Valea Crișului Alb, direcția Ineu - Bocsig - Mănerău - Buteni - granița de vest, până la 15 septembrie 1944. După această dată

a revenit la Regimentul 16 Infanterie, participând la luptele din Ungaria și Cehoslovacia până la 9 mai 1945.

În anul 1945, după încheierea războiului, Gheorghe Prăjinaru a fost declarat admis la Școala Militară Ofițeri Activi Infanterie, pe care a absolvit-o în anul 1947, cu gradul de sublocotenent, și a fost repartizat la Regimentul 11 Infanterie Botoșani (fostul Regiment 11 Infanterie „Siret” Galați), în funcția de comandant pluton transmisiuni.

La 15 februarie 1949 ofițerul a fost avansat la gradul de locotenent și promovat în funcția de comandant de companie la Școala Militară Politică nr. 1 Ineu, care pregătea activiști de partid pentru armată.

Avansat la gradul de locotenent major, la 30 aprilie 1953, Gheorghe Prăjinaru a fost promovat lector pentru Instrucția Tragerii la Cursul de Perfecționare Ofițeri Infanterie Făgăraș.

Ca urmare a criticării măsurilor adoptate de guvernul Republicii Populare Române, de forțare a socializării agriculturii în țară, la data de 28 iunie 1955 căpitanul Gheorghe Prăjinaru (fusesse avansat la 9 mai 1955) a fost trecut în rezervă.

După trecerea în rezervă Gheorghe Prăjinaru s-a angajat în calitate de contabil la Agrosem Botoșani, unde a lucrat până în anul 1968, când a fost rechemat în rândul cadrelor active din armată, ca urmare a înființării de noi unități militare, după invazia celor 5 state socialiste în Cehoslovacia (Uniunea Sovietică, Republica Democrată Germană, Republica Populară Ungară, Republica Populară Bulgară și Republica Populară Polonă).

După reactivare ofițerul a lucrat în funcția de Șef de Stat Major în Batalionul 1 din Regimentul 33 Mecanizat Botoșani și ofițer 2 în Statul Major al Regimentului 33 Mecanizat Botoșani, unde a participat la pregătirea teoretică și practică a ședințelor de instrucție cu efectivele active și în rezervă ale unității.

La data de 6 octombrie 1980 Gheorghe Prăjinaru a fost trecut în rezervă, cu drept de pensie.

În anul 1990, când s-a înființat Asociația Națională a Veteranilor de Război, Gheorghe Prăjinaru s-a înscris în asociație și s-a achitat în mod conștiincios de sarcinile ce i-au revenit.

În ziua de 3 august 2006, în prezența generalului Iuliu Dobrin, secretar general al Asociației Naționale a Veteranilor de Război, la propunerea secretarului Filialei ANVR Botoșani, colonelul în rezervă Gheorghe Prăjinaru a fost ales și numit președinte interimar al Filialei ANVR Botoșani.

Om de aleasă sensibilitate sufletească, Gheorghe Prăjinaru militează permanent pentru îndeplinirea următoarelor obiective: acordarea atenției veteranilor de război și văduvelor veteranilor de război pentru rezolvarea drepturilor lor materiale, conform Legii 44 din 7 iulie 1994, popularizarea faptelor de război ale veteranilor în școli și prin mass-media, intervenția la organele locale pentru scutirea de impozitul pe clădiri și terenuri (intravilan și extravilan) și alte probleme solicitate de veteranii de război și văduvele de veterani de război.

Colonelul Gheorghe Prăjinaru este căsătorit cu Elena Ionel, împreună având două fiice: Mirela, căsătorită Vasiliu, asistent medical, și Livia, căsătorită Scutelnicu, inginer telecomunicații.

Datele au fost asigurate de colonelul Gheorghe Prăjinaru

Colonel Pamfil MARIN

S-a născut la data de 26 iunie 1926 în satul Stâncești, comuna Mihai Eminescu, județul Botoșani, fiind fiul lui Constantin și al Mariei, harnici agricultori, buni și cinstiți gospodari. Toți cei cinci copii ai familiei Marin trăiesc: Pamfil, 81 de ani, Costache, 78 de ani, surorile gemene Maria și Viorica, 75 de ani, și Ortansa, 68 de ani.

Pamfil Marin a absolvit 7 clase la școala primară din satul natal, în anul 1940, fiind în fiecare an premiant. Întrucât la 22 iunie 1941 România s-a înscris în război, alături de Germania, pentru a recupera teritoriile furate de Uniunea Sovietică (Basarabia, partea de nord a Bucovinei și Ținutul Herței, prin Notele Ultimative ale guvernului sovietic, din 26 și 28 iunie 1940), de Ungaria Horthystă (partea de Nord a Transilvaniei, prin Dictatul de la Viena, din 30 august 1940) și de Bulgaria (Cadrilaterul, prin „Înțelegerea” de la Craiova, din 7 septembrie 1940), sergentul Constantin Marin a fost mobilizat, în iunie 1941, la Ambulanța 4 Sanitară Roman, a Diviziei a 5-a Cavalerie. Rănit chiar în noaptea de 22 iunie la Prut, sergentul Constantin Marin a fost internat în Spitalul din Botoșani și apoi în Spitalul Brâncovenesc din București. După refacere, în luna august 1941 sergentul Constantin Marin a fost retrimis pe front, îndeplinind misiuni de luptă până în luna iunie 1942, când ajunsese la Rostov pe Don. Fiind avansat în vârstă a fost lăsat la vatră, în luna iulie 1942. Pamfil Marin a fost ocolit de noroc și obligat să-și amâne înscrierea la liceul comercial (economic) din Botoșani până în vara anului 1942. A participat la cursuri până în luna aprilie 1944, când a fost evacuat cu Subcentrul de Pregătire Premilitari Botoșani în sudul țării, pentru realizarea lucrărilor de fortificații în zona Focșani - Mărășești. După 1944 și-a completat studiile medii în localitățile Botoșani, Dorohoi și Brașov.

Încorporat pentru satisfacerea stagiului militar, la 5 octombrie 1948, la Regimentul de Gardă din București, a urmat cursurile Școlii Regimentare, fiind avansat la gradul de sergent. Apoi a fost trimis la Școala Militară Ofițeri Infanterie, pe care a absolvit-o, la 30 decembrie 1950, cu gradul de locotenent (media 4,60, categoria I-a).

În luna ianuarie 1951 s-a prezentat la Regimentul de Infanterie din Turnu Măgurele, în funcția de comandant de companie. De aici s-a deplasat, în primăvara anului 1951, împreună cu unitatea, la Bocșa Română,

din Banat. Din noiembrie 1951 a urmat cursul de comandanți companie la Oradea, timp de 4 luni, și apoi cursul de limba rusă din București, timp de 6 luni, urmând a fi trimis la cursuri în U.R.S.S. „Întrucât aveam dosarul de căsătorie la Marele Stat Major pentru aprobare, am ratat studiile la Moscova”, arată interlocutorul. Marele Stat Major l-a încadrat pe Pamfil Marin la Regimentul 285 Infanterie Oradea, în funcția de comandant de companie. După 4 luni a fost promovat în funcția de Șef al Școlii Regimentare din Regimentul 4 Infanterie Zalău.

La data de 15 februarie 1953 s-a căsătorit cu tânăra Lucica Aniței, o constănțeancă de 18 ani cu care trăiește în deplină înțelegere și astăzi, deși nu au copii, acesta fiind oful lor cel mare.

Din toamna anului 1954 și până în 1955 ofițerul a urmat cursul de perfecționare comandanți batalioane la Centrul de Instrucție Făgăraș. Datorită rezultatelor obținute, în toamna anului 1955 a fost numit locțiitorul șefului zonei de arbitraj în marea aplicație de la Cincu.

În anul 1956 ofițerul a absolvit Cursul Post-Academic Superior, participând la instruire alături de absolvenți de studii superioare.

După 14 ani de muncă în Regimentul de la Zalău, în anul 1967 ofițerul a fost mutat la Comandamentul Armatei „Transilvania” de la Cluj-Napoca, în funcția de Șef Birou Mobilizare. În anul 1980, la insistențele fostului general Dândăreanu, ofițerul a fost mutat la Comandamentul Armatei de la Buzău, în funcția de Șef Birou Mobilizare, fiind principalul coordonator al întocmirii planului de mobilizare al acestui eșalon. În perioada 1976-1979 ofițerul a urmat o formă de învățământ superior la seral, privind problemele materialismului dialectic și istoric, ale rolului științei și tehnicii în progresul economico-social al țării, fiind apreciat cu calificativul foarte bine.

La data de 1 decembrie 1980 Pamfil Marin a fost trecut în rezervă, cu drept de pensie. A locuit la Cluj-Napoca până în anul 1983, când s-a mutat cu soția la Botoșani, în urma unui schimb de locuință.

După reînființarea Uniunii Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și Retrageră din Ministerul Apărării a fost ales în Comitetul de Conducere, iar la Asociația Națională „Cultul Eroilor” prim-vicepreședinte.

Confirmat veteran de război în martie 2000, a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”, care se adaugă celor 9 medalii și 3 ordine primite anterior.

Ca veteran de război, în calitate de membru al Comitetului Executiv A.N.V.R., filiala Botoșani, cât și în calitate de prim-vicepreședinte al A.N.C.E. are satisfacția obținerii unei parcele în Cimitirul „Pacea” din Botoșani, necesară pentru înhumarea veteranilor de război, cadrelor militare active, în rezervă și în retragere.

De asemenea, în satul său natal, Stâncești, județul Botoșani, a reconstruit un monument pe o groapă comună, a unui număr necunoscut de militari decedați din Regimentul 25 Infanterie Vaslui, care au luptat de la 15 august 1916 și până în primăvara anului 1917, în Transilvania, și în retragere, la Oituz. Retrași de pe front pentru refacere, ei au fost dislocați în satul Stâncești, Botoșani. Aici unii dintre ei au decedat datorită rănilor grave căpătate în lupte, dar și datorită îmbolnăvii de tifos exantematic. Au fost înhumați în ziua de 20 iulie 1917. Ofițerul a luat inițiativa comemorării lor la data de 17 mai 2007, de Ziua Eroilor, invitând la ceremonialul militar și religios o delegație a veteranilor de război și a A.N.C.E. Vaslui. Cinstea lui pentru toate acțiunile educative pe care le inițiază.

Colonel Ernest PÂRÂU

Ernest Pârâu este fiul veteranului de război Ilie Pârâu, participant la cel de al doilea război balcanic (1913) și la primul război mondial, cu Regimentul 16 Infanterie Fățiceni. Ernest s-a născut la data de 14 octombrie 1914 în localitatea Corni, județul Botoșani. Ilie și Natalia, oameni harnici și gospodari au avut o fiică, Oltea, fostă profesoară de franceză, decedată, și doi fii: Ernest și Ilie.

Ernest Pârâu a absolvit școala primară în localitatea natală și Liceul Militar din Chișinău. După absolvirea liceului s-a înscris la Școala Militară Ofițeri Artilerie Antiaeriană Timișoara, pe care a absolvit-o în anul 1937, cu gradul de sublocotenent. A urmat apoi Cursul de Perfecționare Artilerie Antiaeriană, cu durata de un an, Școala Specială de Artilerie Antiaeriană, cu durata de doi ani, și Cursul de Pregătire Ofițeri Superioari, în 1948, clasându-se al doilea din 42 de ofițeri. A fost încadrat șef de secție și comandant de baterie în Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană din Iași (1937-1939). În anul 1939 a fost numit în funcția de comandant al Bateriei 24 Vickers din Regimentul 5 Artilerie Antiaeriană Reșița.

Ofițerul a participat la război cu gradul de locotenent, în campania militară din est (16 luni) și în campania din vest (9 luni), comandând Bateria 24 Vickers din Regimentul 5 Artilerie Antiaeriană. În timpul războiului a fost decorat cu „Medalia Aeronautică”, clasele a III-a și a II-a, cu spade (1942), și Ordinele „Coroana României”, clasa a V-a, cu spade și panglică de virtute militară (1944), și „Steaua României”, clasa a V-a, cu spade și panglică de virtute militară (1945).

După război Ernest Pârâu a fost menținut în armată și a continuat să lucreze la Regimentul 3 Artilerie Antiaeriană din Cluj (1945-1947), comandând un divizion și Școala Regimentară (fusese avansat căpitan în anul 1946). În anii 1947-1949 a lucrat în Regimentul 42 Artilerie Șimleul

Silvaniei, îndeplinind funcțiile de comandant de divizion artilerie și șef al Biroului Organizare Mobilizare. A fost decorat cu medalia sovietică „Victoria” (1949) și medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”. Avansat la gradul de maior înainte de termen (23 august 1949), în septembrie 1949 a fost mutat la Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului, în funcția de șef Birou Documente Secrete. La data de 12 martie 1950 ofițerul a fost numit comandant de divizion și, după trei luni, șef de stat major în Regimentul 10 Artilerie Antiaeriană Reșița. În perioada 21 septembrie 1951 - 14 august 1952 a comandat Regimentul 10 Artilerie Antiaeriană Reșița.

La data de 14 august 1952 ofițerul a fost numit șeful Secției Pregătire de Luptă în Corpul 16 Apărare Antiaeriană din Ploiești. În toate funcțiile pe care le-a îndeplinit ofițerul a fost apreciat bine și foarte bine de către șefii ierarhici (generalii Gheorghe Popescu, Ramiro Enescu, Constantin Zamfiropol, Constantin Doncea, Vasile Cutoiu, Titus Lupescu).

La data de 22 noiembrie 1955 ofițerul a fost trecut în rezervă deoarece a refuzat să intre în Partidul Muncitoresc Român. S-a mutat la Botoșani, aici lucrând în calitate de Șef Serviciu la Direcția Comercială.

A fost căsătorit și a avut doi copii: Mariana-Dolores, căsătorită Chițu, profesor de matematică, și Lucian-Doru, economist.

În anul 1990 Ernest Pârâu a fost ales vicepreședinte al Asociației Naționale a Veteranilor de Război, Filiala Botoșani, îndeplinindu-și cu omenie atribuțiunile statutare până în anul 2006, când a decedat. A fost înmormântat în Cimitirul „Pacea” din Botoșani.

Fratele colonelului Ernest Pârâu, fruntașul cu termen redus erou Ilie Pârâu, născut în anul 1920, de profesie inginer, a fost încorporat în luna noiembrie 1943 la Batalionul 14 Vânători de Munte Suceava. După încheierea perioadei de instrucție Ilie Pârâu a fost trimis pe front în Ucraina și a murit în luptele din zona Novo - Lodopei – Nicolaev, din Ucraina, la data de 19 martie 1944. Căpitanul Mihai Popescu, comandantul Companiei 1-a din care a făcut parte fruntașul t.r. Ilie Pârâu, a trimis la unitate Extrasul de moarte și Certificatul nr. 77, din 27 iulie 1944, semnat de căpitanul Gheorghe Ghiorghe, comandantul Batalionului 14 Vânători de Munte, Partea Sedentară, Suceava.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Fond D.C.I./1974, Curent 12.060.

Comandor Ioan POPESCU

S-a născut la data de 4 octombrie 1919 în orașul Botoșani. A copilărit și a absolvit școala primară în Botoșani. A absolvit Liceul „Aurel Vlaicu” și apoi și-a luat zborul la Flotila 1 Bombardament, Escadrila 79. Mobilizat la 22 iunie 1941, sergentul t.r. Ioan Popescu a participat la luptele de eliberare a Basarabiei și părții de nord a Bucovinei, în calitate de trăgător, descinzând de pe aerodromurile Boboc și Laiptic. După căderea orașului Odessa unitatea a fost retrasă de pe front și dotată cu aparate de zbor mai performante. În acest timp a absolvit un curs de perfecționare trăgători aerieni și foto operatori bord. Fiind brevetat în calitate de personal navigant, Ioan Popescu a fost repartizat la aceeași unitate (Escadrila 79).

Pe 7 septembrie 1942 a plecat din nou pe frontul de est, participând, până la 1 iunie 1944, la 181 de misiuni de bombardament, pe care le-a executat cu avioane grele, tip „Henkel 3-111” și „Junkers 88”, împreună cu căpitanul-aviator Ion Gheorghe, căpitanul-aviator Ion Profir, comandorul E. Zaharcu, locotenentul-aviator E. Marinescu, comandorul Eusebie Popovici, comandorul Alexandru Duță ș.a. Mulți au căzut în lupte. Dintre ei mai trăiesc doar generalul de flotilă aeriană Mircea Acojocăriței și comandorul Ioan Popescu.

Comandorul Ioan Popescu a fost rănit de trei ori în lupte. La 26 septembrie 1942 a fost rănit, deasupra ochiului stâng și lamâna dreaptă, în timpul bombardării obiectivului Raspopinskaia, cu avionul Hankel 111 nr. 32. La data de 21 noiembrie 1942, în timp ce bombarda satele și gara Balșoi-Tocmac, de la înălțimea de 4500 m, din formația de 5 avioane „JU 88” s-au mai întors numai două avioane. Comandantul Escadrilei 79, căpitanul-aviator Dumitru Mihalache a fost doborât și luat prizonier, împreună cu echipajul compus din 4 persoane. Al doilea avion, pilotat de adjutantul șef E. Zaharcu a fost doborât, însă personalul compus din 4 persoane a reușit să se înapoieze la bază, după 5 zile. Al treilea avion s-a înapoiat la bază cu o lovitură de schijă în fuselaj. *„Avionul JU 88 nr. 1, pilotat de căpitanul-aviator. Eusebie Popovici, în care mă aflu și eu, povestește Ioan Popescu, a fost atacat de avioane de vânătoare sovietice și de artileria antiaeriană. Avionul a fost avariat, roata din dreapta distrusă, și a aterizat pe burtă. Eu m-am agățat de turela radiotelegrafistului și am fost catapultat departe de avion, cu turela grea de 1000 kg, care a căzut*

peste mine. Echipajul a venit cu macaraua și m-a salvat, fiindcă eram rănit la piciorul drept. După un repaus de 4 zile am fost repartizați pe alt avion „JU 88” și am executat o nouă misiune la același obiectiv, Balșoi-Tolmac, la înălțimea de 5200 m”.

La data de 1 iunie 1944 echipajul avionului „JU 88 nr. Hi 130”, pilotat de comandorul Alexandru Duță, care realizase 165 misiuni de luptă, a executat misiunea de bombardare a localității și pădurii Cârpiti, la nord-vest de Iași, unde se aflau concentrate trupe sovietice, armament și muniție. Ioan Popescu relatează despre această misiune: *„Ajungând deasupra obiectivului, la 4500 m înălțime, am lansat bombe și rușii ne-au atacat cu avioane și tunuri antiaeriene, avariindu-ne avionul. Eu am fost grav rănit. Deși avariat, avionul a fost bine pilotat de comandorul Alexandru Duță, deplasându-ne cu un singur motor pe aerodromul Tecuci. După aterizare am fost transportat cu salvarea la Spitalul 16 Campanie Tecuci, unde am fost operat și tratat medical trei luni de zile. La 20 octombrie 1944 am fost lăsat la vatră, clasat invalid de război gradul III, ulterior gradul II, de Spitalul Militar București”.*

Pentru faptele de arme înfăptuite Ioan Popescu a fost decorat cu mai multe medalii și ordine militare: medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a II-a, medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a II-a, medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”, Ordinul „Virtutea Aeronautică”, cu spade, clasa crucea de aur. La împlinirea vârstei de 84 de ani veteranul a primit Diploma de merit.

La data de 20 iulie 1956 s-a căsătorit, luând numele soției, Popescu (veteranul s-a numit Vasiliu Ioan). Înscris ca membru al Asociației Veteranilor de Război, la 12 decembrie 1990, a fost ales secretar, ulterior casier, vicepreședinte și în prezent președinte al A.N.V.R., filiala Ilfov.

Ioan Popescu a fost avansat succesiv, în rezervă: locotenent, locotenent-major, căpitan, maior, locotenent-comandor și comandor.

Maior Dimitrie ARDELEANU

S-a născut la data de 15 august 1891 în satul Bosânceni, comuna Uriceni (ulterior Flămâzi), județul Botoșani. Fiu al lui Stavăr și al Profirei, era al doilea dintre cei șase copii ai familiei: Emil, născut în 1909, Dimitrie, născut în 1891, Ana, născută în 1894, Costache, născut în 1896, Maria, născută în 1899, și Alexandru, născut în 1906. Bunicul său, Gheorghe, născut în Ținutul Făgărașului, a trecut munții Carpați pentru a vedea cum se trăiește în România, ajungând în localitatea Flămânzi, unde a fost primit de boierul Toderiță Balș, ca lucrător pe moșia sa. Tatăl său, Stavăr, a absolvit Școala Primară nr. 1 din Botoșani și a fost angajat ca administrator al moșiei din Flămânzi, iar după câțiva ani a fost primar al comunei Flămânzi, decedând în anul 1906, la 41 de ani.

Dimitrie Ardeleanu a absolvit școala primară în localitatea natală și Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași, în anul 1914, cu media 9,50, fiind al cincilea din 82 de absolvenți. În vacanțele școlare lucra ca „scriitor de care” pe moșia din Flămânzi, pentru a aduna banii necesari pentru școală. În anul 1915 a absolvit Școala Militară Ofițeri Infanterie (rezervă) din Iași.

Tânărul învățător a lucrat la Școala din Miorcani, județul Dorohoi, și, la scurt timp, la Școala din Tocileni, comuna Vânători, județul Botoșani, post care i-a fost reținut și pe perioada participării la război.

După înscrierea României în războiul pentru întregirea neamului românesc și a statului român, sublocotenentul Dimitrie Ardeleanu a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie din Botoșani, în funcția de comandant de pluton, participând la luptele de eliberare a Transilvaniei și de apărare de la Oituz. În luna noiembrie 1916 a fost avansat la gradul de locotenent și numit comandant de companie în același regiment. În luptele de la Fetișoara - Cașin a fost grav rănit, la 2 ianuarie 1917. Spitalizat și operat la Spitalul de Zonă Interioară Fălticeni, a fost declarat invalid de război (Brevetul nr. 9900, din 7 august 1917) și trecut în rezervă.

De la 1 septembrie 1918 și până la 1 septembrie 1919 a lucrat la școala primară din satul Chițoveni, comuna Flămânzi, și la școala din Bosânceni, aceeași comună. Avansat căpitan, la 10 mai 1918, la data de 22 martie 1919 a fost trecut în retragere. În perioada 25 octombrie 1919 - 28 februarie 1921 a asigurat funcționarea Căminului de Orfani de Război din Botoșani și, în paralel, a lucrat și la Oficiul Invalizilor, Orfanilor și

Văduvelor de Război. De la 1 septembrie 1921 și până la 1 septembrie 1954, data pensionării, a lucrat în învățământ, ca învățător/institutor, revizor și inspector școlar la școlile din județul Botoșani.

Pentru faptele sale de arme și, apoi, pentru însemnatele merite în ridicarea școlii botoșănene, i s-au conferit ordinul „Coroana României”, cu spade, în grad de cavaler, și medaliile „Virtutea Militară”, „Crucea Comemorativă a Războiului”, cu baretele Ardeal, Oituz, Mărășești, și Târgu Ocna, „Victoria Marelui Război pentru Civilizație”, „Meritul Cultural”, clasa a II-a (1940), „Centenarul Regelui Carol I” și „Răsplata Muncii pentru 25 de ani de serviciu”.

A fost împroprietărit, în anul 1921, cu 5 ha de pământ arabil, în comuna Stăuceni, județul Botoșani. În anul 1924 a fost avansat la gradul de maior în retragere.

Învățătorul Dimitrie Ardeleanu s-a căsătorit în anul 1920 cu învățătoarea Maria Ciornei, fiica notarului Constantin Ciornei, din comuna Flămânzi, absolventă a Școlii Normale de Fete „Mihail Stuza” din Iași, în 1916, prima din 96 absolvente. Soții Ardeleanu au avut doi copii: Dumitru și Constantin-Mihail, absolvenți ai Liceului „August Treboniu Laurian” din Botoșani.

Locotenent Ioan ȘALARU

S-a născut în anul 1919. Absolvent al Școlii Normale și al Școlii Militare Ofițeri în Rezervă Infanterie, Ioan Șalaru a participat la războiul pentru reîntregirea neamului românesc cu gradul de sublocotenent.

În perioada 22 iunie 1941 - 16 noiembrie 1941, Ioan Șalaru a comandat un pluton de pușcași din Regimentul 27 Infanterie Bacău, în luptele de eliberare a Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941) și la luptele din Operațiunea Odessa (8 august - 16 octombrie 1941). După 17 noiembrie s-a înapoiat la Bacău, cu 30% din efective (70% au căzut în lupte, prizonieri și grav mutilați). S-au completat efectivele, mijloacele de luptă și instrucția.

În perioada 21 septembrie 1942 - 29 ianuarie 1943 a condus plutonul în marea bătălie de la Cotul Donului, suferind pierderi de 80-90% din efectiv datorită condițiilor vitrege de climă (temperaturi de -30 grade și zăpadă abundentă) și a lipsurilor de ordin material (alimente, echipament de iarnă, tunuri antitanc, mijloace de transmisiuni și camioane de transport).

În perioada 30 ianuarie 1943 - 17 martie 1944 s-a deplasat în țară pentru completarea efectivelor și a materialelor și desfășurarea instrucției efectivelor în Bacău și în localități apropiate frontului.

În perioada 18 martie 1944 - 10 septembrie 1944 ofițerul a condus plutonul în luptele de pe frontul din Moldova, pe aliniamentul Târgu Neamț - Pașcani - Târgu Frumos - Iași - Chișinău. De la 23 august a participat la dezarmarea trupelor germane. Avansat la 30 august la gradul de locotenent, la 10 septembrie ofițerul a fost lăsat la vatră și la 25 mai 1945 a fost demobilizat.

Pentru participarea la război a fost decorat, în anul 1941, cu Ordinul „Coroana României”, clasa a V-a, cu spade și panglică de virtute militară, și în anul 1942 cu medalia „Virtutea Militară de război”. Locotenentul-învățător Ioan Șalaru a educat multe generații de copii, în anul 1977 plecând, prea devreme, în lumea veșnică.

Soția sa, Eugenia, beneficiază de pensia de urmaș de veteran de război, conform Legii 44 din 1994.

Arhivele Militare Române Pitești – Adeverința nr. 9554, din 1995.

Locotenent Ioan MARIN

S-a născut la data de 3 ianuarie 1912 în localitatea Stâncești, județul Botoșani, foarte aproape de Ipotești, locul de naștere al poetului Mihail Eminescu. Părinții săi, Dumitru și Maria, i-au asigurat condițiile materiale necesare pentru a absolvi școala primară în localitatea natală și Școala Normală în orașul Botoșani.

Chemat să-și satisfacă stagiul militar în anul 1934, tânărul Ion Marin s-a înscris la Școala Militară Ofițeri Infanterie în rezervă, pe care a absolvit-o cu rezultate foarte bune.

Concentrat, în anul 1939, la Regimentul 8 Roșiori Botoșani s-a instruit pentru funcțiile de comandant de pluton și de companie. Ofițerul făcea o bună impresie șefilor direcți prin zelul cu care se pregătea și expunea temele de educație patriotică subordonaților săi. Iubea istoria și se străduia să transmită și ostașilor din cunoștințele sale.

Mobilizat în luna iunie 1941, tânărul ofițer a condus plutonul său în luptele pentru eliberarea părții de nord a Bucovinei și Basarabiei, și a participat apoi la luptele din Ucraina și Crimeea. Apreciindu-i dăruirea și dârzenia în lupte, șefii direcți l-au propus pentru decorare, primind, la data de 29 septembrie 1942, Ordinul „Coroana României”, cu spade, în grad de cavaler, și panglică de virtute militară.

La data de 15 martie 1943 locotenentul Ioan Marin a fost retras la Partea Sedentară a Regimentului 8 Roșiori, continuând să fie util armatei prin participarea la instruirea și educarea recruților și concentraților chemați să completeze pierderile de efective în război.

Solicitat să se activeze, ofițerul a refuzat și, după demobilizarea armatei, și-a continuat activitatea în procesul de învățământ, ca profesor. În același timp a publicat numeroase articole, cronici, recenzii și studii, printre care și volumul „Eminescu la Ipotești”.

A murit în 1986, în urma unei boli necruțătoare, în satul natal, rămânându-i multe lucrări începute și neterminate, între care se remarcă „Istoricul monumentului eroilor din primul război mondial”. Din această lucrare se reține: „În ziua de 20 iunie 1917, trăgându-se clopotele la biserica din sat fără întrerupere, părinții fostului profesor I. D. Marin l-au trimis pe fiul lor, atunci în vârstă de 6 ani, să afle ce s-a întâmplat. După ce a fost în cimitir I. D. Marin le-a povestit părinților că o grupă de 12 soldați

săpa o groapă mare, timp în care a sosit un furgon tras de 4 cai, plin cu soldați morți. Soldații morți făceau parte din Regimentul 25 Infanterie Vaslui, care în toamna anului 1916 și iarna 1916-1917 au luptat la Oituz, după care s-au retras pentru refacere în localitatea Stâncești din județul Botoșani.

În acea perioadă România a fost bântuită de tifos exantematic și acei ostași au murit de acea necruțătoare boală.

Întrucât groapa comună a fost cam mică pentru înhumarea celor morți, ei au fost așezați unul lângă altul și suprapuși numai cu lenjeria de corp. Apoi s-a aruncat peste ei o căruță cu var nestins, peste care s-a așezat un strat de pământ.

La căpătâiul gropii s-a așezat o cruce mare din lemn, care a rezistat până după cel de al doilea război mondial, când s-a construit o cruce din piatră, deteriorată și aceasta în timp.”

Din inițiativa colonelului (rtr.) Pamfil Marin, vicepreședinte al Asociației Naționale „Cultul Eroilor” Botoșani, și a inginerului dr. Ion Lascu, împreună cu preotul paroh al bisericii și cu sprijinul inginerului Pamfil Rotaru, directorul Societății Comerciale „Rotconi”, a fost refăcută lucrarea și a fost sfințită la data de 1 iunie 2006, de Ziua Eroilor, eveniment la care au participat numeroși cetățeni din satul Stâncești și comuna Mihail Eminescu.

La 20 iulie 2007 se împlinesc 90 de ani de la înhumarea acestor eroi. Asociația „Cultul Eroilor” Botoșani a adresat o invitație omologilor lor de la Vaslui pentru a participa la această ceremonie de suflet.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Adeverința nr. M 299, din 10 noiembrie 2006.

Sublocotenent Ilie DIACONU

S-a născut la data de 25 august 1917. Părinții săi, Toader și Elena, și-au ajutat fiul să învețe carte, acesta reușind să termine liceul. Venindu-i timpul satisfacerii stagiului militar, Ilie Diaconu a fost încorporat, la data de 9 noiembrie 1938, în Regimentul 37 Infanterie Botoșani. Unitatea l-a trimis la Școala Militară Ofițeri de rezervă Infanterie Bacău, pe care a absolvit-o la 30 iunie 1940.

În perioada 30 iunie 1940 - 22 iunie 1941 a făcut concentrări în Regimentul 37 Infanterie.

De la 22 iunie 1941 sublocotenentul Ilie Diaconu a comandat plutonul de pușcași în luptele de eliberare a Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941) și în operațiunea militară Odessa (8 august - 16 octombrie 1941).

Unitatea s-a înapoiat la Botoșani la data de 6 noiembrie 1941 și a trecut la completarea pierderilor (60% din efective umane și mijloace materiale de tot felul). Ofițerul a fost desconcentrat în perioada 29 decembrie 1941 - 10 ianuarie 1942. După înapoierea din concediu a participat la instruirea efectivelor, aplicând învățămintele desprinse în operațiunile militare din Basarabia și de la Odessa.

De la 21 septembrie 1942 ofițerul a participat la marea bătălie de la Cotul Donului - Stalingrad, unitatea suferind mari pierderi umane și materiale. Sublocotenentul Ilie Diaconu a căzut prizonier, în ziua de 21 decembrie 1942, fiind ținut în detenție, în condiții deosebit de grele, în gulagurile sovietice, până la data de 20 mai 1948.

Pentru comportarea demnă în luptele de eliberare a Basarabiei, în lunile iunie și iulie 1941, sublocotenentul Ilie Diaconu a fost decorat cu Ordinul „Coroana României”, clasa a V-a, cu spade și panglică de virtute militară.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Adeverința nr. D 1.632, din 24 august 2000.

Veterani din Cristești

Situată în sudul județului Botoșani, nu departe de șoseaua națională Botoșani - Hârlău - Iași, localitatea reședință de comună, Cristești, este populată cu oameni harnici, care se ocupă cu cultivarea pământului, creșterea animalelor, pomicultura, viticultura, piscicultura și avicultura. Din localitate au plecat în decursul timpului, în localități urbane, sute de tineri, care s-au afirmat în diverse domenii de activitate. Din moși-strămoși localnicii au pus mâna pe arme atunci când țara se afla în pericol. Așa s-au petrecut evenimentele și în 1941, când guvernul României i-a chemat să elibereze teritoriile răpite prin acte arbitrare.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în cel de al doilea război mondial:

1. Gheorghe BIDAȘCĂ - s-a născut la data de 27 februarie 1914. Părinții săi, Dumitru și Maria, l-au crescut în cultul muncii, cinstei și respectului față de glia strămoșească. Mobilizat, în luna iunie 1941, în Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași, Gheorghe Bidașcă și-a îndeplinit în mod onorabil misiunile de luptă primite.

2. Vasile ANTOCE - s-a născut în anul 1914. A fost mobilizat la Regimentul 11 Roșiori Cernăuți, participând la luptele de eliberare a Basarabiei, la luptele dintre râurile Nistru - Bug - Nipru, în Crimeea și la Cotul Donului.

3. Ilie AGAFIȚEI - s-a născut în anul 1915. A participat la campaniile militare din est cu Regimentul 21 Infanterie Ilfov.

4. Gheorghe GHEBAN - s-a născut în anul 1915 și a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

5. Neculai MASCAN - s-a născut în anul 1913 și a participat la război cu Regimentul 11 Roșiori Cernăuți.

6. Dumitru PRISĂCARIU - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

7. Petru SLABU - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia.

8. Ioan APARASCĂI - s-a născut în 1912 și a fost mobilizat în Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

9. Gheorghe ANDRIESE - s-a născut în 1909 și a fost mobilizat în Regimentul 17 Artilerie.

10. Simion ABABEI - s-a născut în 1905 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

11. Vasile AURSULESEI - s-a născut în 1912 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

12. Gheorghe BELECLIU - s-a născut în 1912 și a participat la război cu Regimentul 7 Roșiori Iași.

13. Constantin BEJINARU - s-a născut în 1904. A fost mobilizat la Regimentul 14 Infanterie Roman.

14. Gheorghe BEJINARU - s-a născut în 1907. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

15. Ilie CIUBOTARU - s-a născut în 1909. A fost mobilizat la Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia.

16. Mihai CIUBOTARU - s-a născut în anul 1902 și a fost mobilizat la C.F.R.

17. Dumitru CARPEN - s-a născut în 1904. A fost mobilizat la Regimentul 2 Transilvani Iași.

18. Vasile CUCIUREANU - s-a născut în 1911. A fost mobilizat la Regimentul 6 Grăniceri.

19. Adam CRISTESCU - s-a născut în 1911. A fost mobilizat la Regimentul 11 roșiori Cernăuți.

20. Vasile COJOCARU - s-a născut în 1908. A fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.

21. Petru COJOCARU - s-a născut în 1911. A fost mobilizat în Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

22. Mihai CIOBANU - s-a născut în 1906. A fost mobilizat la Batalionul 7 Drumuri.

23. Toader STĂNUC - s-a născut în anul 1910 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători Bălți.

24. Anton TUMU - s-a născut în anul 1908 și a fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

25. Mina UNGUREANU - s-a născut în anul 1909 și a fost mobilizat la Regimentul 1 Roșiori Arad.

26. Toader MOLDOVANU - s-a născut în anul 1905. A fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

27. Pintilie CIOBANU - s-a născut în 1904. A fost mobilizat în Divizionul 6 Tunuri Munte.

28. Gheorghe MOSCALU - s-a născut în 1908. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători Bălți.

29. Mihai GHIORGHIȘ - s-a născut în 1911 și mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

30. Neculai GÂNGĂ - s-a născut în 1905 și a fost mobilizat la Batalionul 4 Administrație Vaslui.

31. Constantin GÂNGĂ - s-a născut în 1910. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

32. David JUGARU - s-a născut în 1909 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

33. Dumitru LĂCĂTUȘU - s-a născut în anul 1909 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători Bălți.

34. Petrea JITARIU - s-a născut în anul 1911. A fost mobilizat la Regimentul 6 Roșiori Bălți-Basarabia.

35. Teodor IRIMIA - s-a născut în anul 1912 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Roșiori Bălți.

36. Gheorghe IVAN - s-a născut în 1912 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

37. Constantin ICHIM - s-a născut în 1913 și a fost mobilizat la Regimentul 24 Artilerie.

38. Vasile GRUNZAC - s-a născut în 1913 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

39. Gheorghe LICI - s-a născut în anul 1913 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

40. Petru CARPEN - s-a născut în 1913 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

41. Mihail FLOREA - s-a născut în 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

42. Constantin FILIP - s-a născut în 1911 și a fost mobilizat la Batalionul 4 Administrație Vaslui.

43. Ioan LICHI - s-a născut în 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

44. Neculai MAXIM - s-a născut în anul 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

45. Constantin PUȘCAȘU - s-a născut în 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Roșiori.

46. Vasile PASCARIU - s-a născut în 1914 și a participat la război cu Regimentul 16 Infanterie Fălticeni.

47. Costache MAXIM - s-a născut în 1912 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

48. Teodor MUSTĂȚĂ - s-a născut în 1911 și a fost mobilizat în Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

49. Vasile CAZACIUC - s-a născut în 1914. A fost mobilizat în Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

50. Gheorghe ACIOBĂNIȚEI - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat în Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia.

51. Constantin AGAVRILOAEI - s-a născut în 1914. A fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie.

52. Petru BUJOR - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

53. Constantin BULICHI - s-a născut în 1913. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

54. Victor CUCIUREANU - s-a născut în 1914. A fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

55. Vasile ALBOTĂ - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

56. Mihai AANEI - s-a născut în 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

57. Mihai ANUȘCĂ - s-a născut în 1913 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

58. Gheorghe ANDRIESEI - s-a născut în 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.

59. Dumitru PAHARNICU - s-a născut în 1912 și a fost mobilizat la Regimentul 11 Roșiori Cernăuți.

60. Gheorghe ROTARIU - s-a născut în 1909 și a fost mobilizat la Regimentul 29 Artilerie.

61. Simion PĂRPĂLUȚĂ - s-a născut în 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

62. Gheorghe ȘCHIOPU - s-a născut în 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

63. Gheorghe FIREA - s-a născut în 1915 și a fost mobilizat la Compania 7 Antitanc.

64. Neculai PETENCHEA - s-a născut în 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

65. Dumitru DULGHERU - s-a născut în 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

66. Constantin GÂNGĂ - s-a născut în 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

67. Constantin HUTANAȘU - s-a născut în 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 27 Artilerie.

68. Constantin SILION - s-a născut în 1916 și a fost mobilizat la Batalionul 1 Căi Ferate.

69. Dumitru ANDRIESEI - s-a născut în 1917 și a fost mobilizat la Flotila 1 Aviație.

70. Mihai ACIOBĂNIȚEI - s-a născut în 1916 și a fost mobilizat la Batalionul 3 Vânători de Munte Brașov.

71. Gheorghe AURSULESEI - s-a născut în 1918 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași.

72. Ioan BERBECE - s-a născut în 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

73. Ioan BUCĂTARIU - s-a născut în 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

74. Vasile CORNESCU - s-a născut în 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 24 Artilerie.

75. Dumitru CIOBANU - s-a născut în 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 17 Obuziere.

76. Neculai MOCANU - s-a născut în 1918 și a fost mobilizat la Regimentul 82 Infanterie.

77. Constantin ROTARIU - s-a născut în anul 1916 și a fost mobilizat la Batalionul 1 Căi Ferate.

78. Gheorghe MAHU - s-a născut în 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

79. Gheorghe UNGUREANU - s-a născut în 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

80. Pricop URSACHE - s-a născut în 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 24 Artilerie.

81. Ilie URSACHE - s-a născut în 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 1 Infanterie Craiova.

82. Ilie ZVÂNCĂ - s-a născut în 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți.

83. Gheorghe UNGUREANU - s-a născut în 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Vânători.

84. Ștefan RAȚĂ - s-a născut în 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 14 Infanterie Roman.

85. Ioan GOIAN - s-a născut în anul 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Grăniceri.

86. Mihai IANCU - s-a născut în 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 11 Roșiori Cernăuți.

87. Ioan APETROAE - s-a născut în 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie.

88. Mihai BALTAG - s-a născut în 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.

89. Mihai CUCIUREANU - s-a născut în 1920 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Grăniceri.

90. Mihai GHEORGHIȘ - s-a născut în 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 37 infanterie Botoșani.

91. Neculai GRIGORUȚĂ - s-a născut în 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie.

92. Petrea LUCA - s-a născut în 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

93. Vasile LUPU - s-a născut în 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

94. Dumitru MASCAN - s-a născut în anul 1924 și s-a înrolat voluntar în Regimentul 2 Artilerie Munte.

95. Anton PRODAN - s-a născut în anul 1921. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

96. Gheorghe ROȘCĂNEANU - s-a născut în anul 1923. A fost mobilizat în Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

97. Vasile SIMIONESCU - s-a născut în anul 1920. A fost mobilizat la Batalionul 1 Vânători de Munte Sinaia.

98. Petru SOROCEANU - s-a născut în anul 1923. A fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

99. Grigore VACARIUC - s-a născut în anul 1922. A fost mobilizat la Regimentul 6 Grăniceri.

100. Petru ZVÂNCĂ - s-a născut în anul 1919. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

101. Constantin ZVÂNCĂ - s-a născut în anul 1922. A fost mobilizat la Regimentul 6 Grăniceri.

102. Mihai ZAHARIA - s-a născut în anul 1923. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

103. Dumitru AIOANEI - s-a născut în anul 1922. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

104. Neculai ANDRIESCU - s-a născut în anul 1921. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

105. Dumitru AMĂRIUȚEI - s-a născut în anul 1920. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

106. Ion AGAVRILOAIE - s-a născut în anul 1922. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

107. Dumitru ALBOTĂ - s-a născut în anul 1924. S-a înrolat voluntar în Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

108. Constantin APETROAIE - s-a născut în anul 1919. A fost mobilizat la Regimentul 5 Grăniceri.

109. Vasile AMĂNĂLOAEI - s-a născut în anul 1919. A fost mobilizat la Regimentul 5 Grăniceri.

110. Constantin APETROAE - s-a născut în anul 1921. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

111. Dumitru BOBOC - s-a născut în anul 1920. A fost mobilizat la Regimentul 27 Infanterie Bacău.

112. Dumitru BURSUC - s-a născut în anul 1919. A fost mobilizat la Regimentul 2 Apărare contra Aeronavelor.

113. Constantin BALTAG - s-a născut în anul 1922. A fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

114. Ioan COCA - s-a născut în anul 1924. S-a înrolat voluntar în Regimentul 2 Transmisii Iași.

115. Teodor CRĂCIUN - s-a născut în anul 1923. A fost încorporat și mobilizat în Regimentul 27 Infanterie Bacău.

116. Vasile CONDREA - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 17 Artilerie.

117. Gheorghe EPURE - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți.

118. Pintilie PĂTATU - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

119. Ilie MAXIM - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

120. Constantin PAVĂL - s-a născut în 1923 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

121. Neculai SIMION - s-a născut în 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

122. Neculai TEIȘANU - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

123. Vasile ZVÂNCĂ - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

124. Costache AXINTE - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

125. Toader BIDAȘCĂ - fiul lui Ștefan și Zenovia, s-a născut la 1 martie 1922. Încorporat la 15 martie 1944, după perioada de instrucție a fost trimis la Partea Operativă a Regimentului 37 Infanterie Botoșani, și a participat la luptele de pe frontul din Moldova, la dezarmarea trupelor germane, după întoarcerea armelor împotriva Germaniei, la eliberarea părții de nord a Transilvaniei (5 septembrie - 25 octombrie 1944), la eliberarea Ungariei (26 octombrie - 18 decembrie 1944) și la eliberarea Cehoslovaciei (19 decembrie 1944 - 9 mai 1945).

126. Gheorghe CÂRLAN - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Vânători.

127. Constantin DURNAC - s-a născut în anul 1925. S-a înrolat voluntar în Regimentul 11 Roșiori Cernăuți.

128. Victor FIFEA - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

129. Neculai MOCANU - s-a născut în 1918 și a fost mobilizat la Divizia 6 Infanterie Focșani.

130. Mihail DULGHERU - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

131. Constantin ANUȘCĂ - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

132. Dumitru LUCA - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

133. Teodor LUNCĂ - s-a născut în anul 1925. S-a înscris voluntar în Regimentul 2 Transmisii Iași.

134. Premilitar Ioan AURSULESEI - s-a născut în anul 1925.

135. Premilitar Ioan DANILIUC - s-a născut în anul 1925.

136. Premilitar Dumitru DOGARIU - s-a născut în anul 1924.

137. Premilitar Constantin LUNCĂ - s-a născut în anul 1926.

138. Premilitar Constantin LOGHIN - s-a născut în anul 1925.

139. Premilitar Petru LOGHIN - s-a născut în anul 1927.

140. Premilitar Neculai MAXIM - s-a născut în anul 1926.

141. Premilitar Dumitru MURARU - s-a născut în anul 1924.

142. Premilitar Ioan MAXIM - s-a născut în anul 1927.

143. Premilitar Constantin MAZĂRE - s-a născut în anul 1923.

144. Premilitar Petru PLEȘCA - s-a născut în anul 1927.

145. Premilitar Ion PARASCĂI - s-a născut în anul 1926.

146. Premilitar Mihai SOROCEANU - s-a născut în anul 1925.

147. Premilitar Neculai ZVÂNCĂ - s-a născut în anul 1924.

148. Premilitar Demostene DUMITRU - s-a născut în anul 1925.

149. Premilitar Costachi CHELARU - s-a născut în anul 1928.

150. Premilitar Gheorghe SIMIONESCU - s-a născut în 1925.

Veterani din Nicșeni

Situată la nord de municipiul Botoșani, localitatea Nicșeni este locuită de oameni harnici, cu respect față de muncă. Preocupările de bază ale localnicilor sunt cultivarea pământului pentru producerea cerealelor, creșterea animalelor, cultivarea viței de vie și a pomilor fructiferi. Din epoca medievală și modernă localnicii au răspuns chemărilor guvernanților țării pentru apărarea libertății și unității poporului român.

Edificatoare este și participarea localnicilor la războiul pentru reîntregirea teritorială și națională (1941-1945):

1. Mihai ANISTOROAEI - s-a născut în anul 1903 și a fost mobilizat la Regimentul 16 Infanterie Fălticeni, participând la eliberarea Basarabiei. Luptele s-au desfășurat în perioada 22 iunie - 26 iulie 1941.

2. Ioan IORDACHI - s-a născut în anul 1900 și a fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.

3. Constantin CREȚU - s-a născut în anul 1902 și a fost mobilizat la Regimentul 27 Infanterie Bacău.

4. Vasile PĂSCULEAC - s-a născut în 1905 și a fost mobilizat la Divizia 5 Cavalerie, fiind vărsat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

5. Ioan MIRON - s-a născut în anul 1906 și a fost mobilizat la Regimentul 32 Infanterie „Mircea” din Ploiești.

6. Dumitru FILOTI - s-a născut în anul 1907 și a fost mobilizat la Regimentul 13 Infanterie Iași.

7. Vasile COJOCARIU - s-a născut în 1908 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

8. Ioan LUNGU - s-a născut în 1908 și a fost mobilizat la Regimentul 3 Grăniceri.

9. Vasile AVĂRVARI - s-a născut în anul 1909 și a fost mobilizat la Regimentul 29 Artilerie.

10. Petruță CREȚU - s-a născut în anul 1909 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

11. Ioan CHIHULCA - s-a născut în anul 1909 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

12. Dumitru ȘULEAPĂ - s-a născut în anul 1909 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

13. Ioan ALUCULESEI - s-a născut în anul 1910 și a fost mobilizat la Regimentul 3 Artilerie Antiaeriană Cluj.

14. Alexandru BILIANSCHI - s-a născut în anul 1910 și a fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

15. Ion CHEBICI - s-a născut în anul 1910 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

16. Mihai CÂNTIC - s-a născut în anul 1910 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

17. Ioan CREȚU - s-a născut în anul 1910 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie.

18. Nicolae JIJIE - s-a născut în anul 1910 și a fost mobilizat la Regimentul 24 Artilerie.

19. Gheorghe LUNGU - s-a născut în anul 1910 și a fost mobilizat la Divizia 5 Cavalerie, în Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

20. Ioan MANEA - s-a născut în anul 1910 și a fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

21. Gheorghe ROTARU - s-a născut în anul 1910 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

22. Ioan VASILIU - s-a născut în anul 1910 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

23. Petrea ANDREI - s-a născut în anul 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

24. Ioan BERTEA - s-a născut în anul 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

25. Dimitrie COVASA - s-a născut în anul 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

26. Vasile COTRUȚĂ - s-a născut în anul 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

27. Dumitru CODĂU - s-a născut în anul 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

28. Mihai IONEL - s-a născut în anul 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți.

29. Neculai PINTILIE - s-a născut în anul 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

30. Mihai SOFRONIE - s-a născut în anul 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

31. Gheorghe VAMANU - s-a născut în anul 1911 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

32. Toader BEREȘTEANU - s-a născut în anul 1912 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

33. Dumitru GALAN - s-a născut în 1912 și a fost mobilizat la Brutăria nr. 14 a Corpului 4 Armată.

34. Mihai MURARIU - s-a născut în anul 1912 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

35. Ioan SCUTARIU - s-a născut în anul 1912 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

36. Constantin UNTU - s-a născut în anul 1912 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

37. Mihai CHIHULCĂ - s-a născut în anul 1912 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

38. Ioan CREȚU - s-a născut în anul 1913 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

39. Neculai DAMIAN - s-a născut în anul 1913 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

40. Gheorghe HUMINIUC - s-a născut în anul 1913 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

41. Ion IFTIMESCU - s-a născut în anul 1913 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

42. Niculai STANCIU - s-a născut în anul 1913 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

43. Dumitru ANTON - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 7 Vânători (Infanterie).

44. Dumitru CÂNTEC - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

45. Ioan CREȚU - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

46. Mihai DAMIAN - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

47. Gheorghe HUȚANU - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

48. Vasile PODARU - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

49. Ioan PRISĂCARIU - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 29 Infanterie Dorohoi.

50. Petre ASAVEI - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 3 Grăniceri.

51. Gheorghe GAIDUR - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 4 Artilerie.

52. Gheorghe GALAN - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

53. Ioan PASCARIU - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

54. Dumitru RUSU - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 7 Pionieri.

55. Dumitru ROTARIU - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 12 artilerie.

56. Constantin TOMA - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

57. Gheorghe ATURCĂNIȚEI - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 4 Pionieri.

58. Dumitru FEDELEȘ - s-a născut în anul 1916 și a fost mobilizat la Divizionul 18 artilerie antiaeriană.

59. Costache CREȚU - s-a născut în anul 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

60. Mihai DĂMIAN - s-a născut în anul 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

61. Ioan MAȚCU - s-a născut în anul 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

62. Ilie TIMOFTE - s-a născut în anul 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

63. Gheorghe VAIPAN - s-a născut în anul 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

64. Neculai CESANE - s-a născut în anul 1918 și a fost mobilizat la Regimentul 82 Infanterie.

65. Dumitru CREȚU - s-a născut în anul 1918 și a fost mobilizat la Regimentul 53 Infanterie Iași.

66. Gheorghe ALBU - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

67. Mihai BARBĂLATĂ - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

68. Ilie IGNAT - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Flotila 3 Aviație Bombardament Craiova.

69. Vasile IORDACHE - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

70. Ion VICOL - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Baza Regională Aero nr. 3.

71. Costache CIOCAN - s-a născut în anul 1920 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

72. Ilie LAZĂR - s-a născut în anul 1920 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

73. Gheorghe LOZNEANU - s-a născut în anul 1920 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

74. Mircea PĂLMARIU - s-a născut în anul 1920 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

75. Gheorghe TIMOFTE - s-a născut în anul 1920 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

76. Mihai BERTEA - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

77. Vasile CÂMPEANU - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 14 Dorobanți (Infanterie) Roman.

78. Vasile HOANCĂ - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Transmisiuni.

79. Dumitru PĂLII - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

80. Iosif ALUCULESEI - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

81. Ștefan BURCEAG - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Baza Regională Aero nr. 2.

82. Aurel CONSTANTINEANU - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 37 infanterie Botoșani.

83. Gheorghe HUSAC - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 7 Vânători Infanterie).

84. Costache ȘTEFANOVICI - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 7 Vânători (Infanterie).

85. Ioan COLODIUC - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

86. Costache BAICU - s-a născut în anul 1923 și a participat la război cu Regimentul 8 Artilerie.

87. Ioan DAMIAN - s-a născut în anul 1923 și a participat la război cu Regimentul 8 artilerie.

88. Petru FETESCU - s-a născut în anul 1923 și a participat la război cu Regimentul 12 Artilerie.

89. Neculai GALAN - s-a născut în anul 1923 și a participat la război cu Regimentul 96 Infanterie.

90. Petrea MANIGA - s-a născut în anul 1923 și a participat la război cu Regimentul 2 Artilerie.

91. Costache STRĂCHINARU - s-a născut în anul 1923 și a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

92. Premilitar Mihai BULBOACĂ - s-a născut în anul 1927.

93. Premilitar Costache COTRUȚĂ - s-a născut în anul 1923.

94. Premilitar Ioan CIOBANU - s-a născut în anul 1924.

95. Premilitar Neculai CLOCOTICI - s-a născut în anul 1928.

96. Premilitar Neculai CIOCAN - s-a născut în anul 1926.

97. Premilitar Ioan IFTIMIE - s-a născut în anul 1925.

98. Premilitar Costache LUNGU - s-a născut în anul 1925.

99. Premilitar Dumitru OBADĂ - s-a născut în anul 1925.

100. Premilitar Costache PASCIUC - s-a născut în anul 1924.

101. Premilitar Abel ROTARU - s-a născut în anul 1926.

102. Premilitar Gheorghe ROMANESCU - s-a născut în 1924.

103. Premilitar Mihai STANCIU - s-a născut în anul 1928.

104. Premilitar Samuil TOMA - s-a născut în anul 1925.

105. Premilitar Ioan ȚAPU - s-a născut în anul 1924.

106. Premilitar Costache ȚUGUI - s-a născut în anul 1928.

Veterani din Răuseni

Situată din punct de vedere administrativ în sud-estul județului Botoșani, comuna Răuseni are o suprafață de 5.099 ha. Cuprinde 5 sate: Răuseni, Rediu, Doina, Stolniceni și Pogorăști.

Satul Răuseni, reședința comunei, este situat aproximativ în centrul teritoriului administrativ al comunei Răuseni, la o depărtare de circa 4 km față de satele componente. Vatra satului este orientată pe direcția est-vest și este străbătută de două căi de comunicație

importante: drumul județean 282, cu o ramificație în centrul satului (DJ282H) și calea ferată Dorohoi - Iași.

Vatra satului se află, în cea mai mare parte, pe terasa inferioară a Jijiei (5-8 m altitudine), la o altitudine absolută de 62 m, iar partea vestică a satului, Slobozia Răuseni, ocupă partea estică a Dealului La Livezi și Dealului Răuseni. Satul are o poziție frumoasă, demnă de admirat.

Vatra vechiului sat Răuseni (Husenii sau Husoieni), amintit de N. Zaharia și M. Petrescu-Dâmbovița în „Așezări rurale din Moldova, de la paleolitic până în secolul al XVIII-lea”, se afla pe terasa în formă de evantai din dreapta Jijiei, la circa un km de actualul sat Răuseni, unde s-au găsit bogate urme de locuire, atribuite secolelor al XIV-lea – al XVIII-lea.

Din cele 137 ha ce reprezintă suprafața totală a

vetrei satului, zona de locuit ocupă 106 ha (77,6 % din suprafața totală), 16 ha revenind zonei de circulație (drumuri + cale ferată) și 4 ha zonei de dotări

social-culturale și economice. Actualul centru al comunei este un sat modern, cu un sediu politico-administrativ, o școală generală de 10 clase,

dispensar uman și veterinar, mai multe unități comerciale private, oficiu P.T.T.R. În prezent toate clădirile care se construiesc în vatra satului Răuseni sunt case tip, cu 3-5 camere, cu unul sau două niveluri. În perioada anilor 1979-1980 s-au încheiat lucrările de asfaltare a drumurilor județene 282 și 282 A, ce traversează vatra satului.

Satul Pogorăști cuprinde Pogorăștii Vechi și Pogorăștii

Noi. Pogorăștii Vechi este situat, începând din Șesul Jijiei (respectiv Șesul Pogorăști), de la punctul numit Malul Galben (versantul de sud al Măilei lui Arcip, meandrul Jijiei), pe o linie ce se îndreaptă spre est, până la Dealul Stolnicenilor, pe o distanță de circa 300 m, ocupă pantele versantului de vest al Dealului Stolniceni și apoi este orientat spre nord-vest,

depășind drumul județean 41 până la proprietatea lui Neculai Trofin și apoi spre sud-vest, pe linie până în Jijia. Această zonă, până pe coasta Dealului Călărașilor (Drumul Furilor), a fost proprietatea lui Vasile Pogor, căpitan în oastea lui Ștefan cel Mare.

În mod cert denumirea satului este de natură antroponimică, de la primul proprietar al vetrei de sat, Vasile Pogor (unul din frații Pogor, Pogorăști provenind de la acest nume). Vasile Pogor a venit însoțit de alte familii de răzeși, care au fost împroprietărite cu loturi de pământ. Astăzi acestora li se mai spune locuitori-mazili.

Documentul aflat în posesia locuitorului Neculai Trofin reprezintă un act de proprietate cu pecetea lui Ștefan cel Mare, din care rezultă că satul datează din anul 1472. Dintr-un document, în copie, „*Tablou extras din planul moșiei Pogorăști-răzeși, măsurată de inginerul Stavrii*” rezultă că „*satul Pogorăști-răzeși este subordonat comunei Comândărești, județul Botoșani*”, de aici putându-se afla informații referitoare la măsurătoarea făcută în anul 1855. De la învățătorul Titu Aurel, director al Școlii Stolniceni, rezultă că inițial moșia a avut 800 stânjani, fiind apoi împărțită în 4. Dintre proprietarii acestor părți sunt menționați „*bătrânul Panaite, 195 stânjani, Bătrânul Călin, 190 stânjani, Dabija Pogor vinde partea sa lui Vasile Pogor IV, apoi restul pământului s-a vândut numai răzeșilor, iar aceștia din urmă altor răzeși*”. Cei care cumpărau pământ (răzeșii) veneau din satele vecine, Rădeni și Epurenii.

Inițial satul Pogorăști a făcut parte din comuna Comândăreștii-Vechi, județul Botoșani. După primul război mondial, prin împroprietărirea celor care au participat la război, pe Podișul Pogorăști s-a înființat satul Pogorăștii-Noi, în 1924. După 1950 s-au așezat în Pogorăștii-Noi locuitori din Stolniceni și Călărași. Plecarea tinerilor din sat, în anii socialismului, a pus în pericol existența satului, care a născut propunerea de desființare. După 1989 unele familii de la oraș au revenit, satul reușind să dăinuiască.

Satul Stolniceni, situat în partea de est a comunei, în continuarea satului Pogorăști, a aparținut din punct de vedere administrativ, până în 1950, de plasa Turia, județul Iași. Vatra satului, cu o suprafață de 46 ha, se întinde atât pe versantul vestic al Dealului Stolniceni, cât și la baza acestuia, în albia majoră a râului Jijia. Este un sat de tip risipit, având un grad mai mare de concentrare a clădirilor doar pe o parte și alta a drumului comunal

Pogorăști - Stolniceni, care face legătura cu satul Glăvănești, comuna Andrieșeni, județul Iași.

Din cauza alunecărilor de teren vatra satului a suferit unele modificări, partea nord-vestică a acesteia fiind supusă demolării. O parte a populației din această parte a satului s-a stabilit în satul Răuseni, începând cu anul 1968. Satul se modernizează treptat, spre bucuria și mulțumirea celor care-l locuiesc în prezent.

Satul Doina este așezat pe Valea Doina, la o altitudine de circa 150 m. Satul s-a înființat în anul 1921, prin împroprietărirea cu pământ a țăranilor care au participat la războiul pentru întregirea statală și eliberare națională a românilor (1916-1919). Vatra satului are o suprafață de aproximativ 10 ha și s-a extins spre est, în urma așezării pe Dealul Doinii a unor locuitori din alte sate (Oneaga, Siminicea și Roșcani). Fiind cel mai nou sat, este de tip adunat. Cea mai mare parte a caselor sunt acoperite cu țiglă și tablă, având câte două-trei camere.

Drumul comunal ce face legătura cu comuna și principala arteră de circulație a satului sunt pietruite. Satul dispune de o școală, construită în 1956, un magazin mixt și este conectat la circuitul telefonic.

Satul Rediu se află la granița dintre județele Botoșani și Iași. Localitatea a apărut în jurul anului 1770, la baza versantului estic al Dealului Comândărești și al Dealului Rediu, pe moșia boierului Buzilă, care avea în folosință o mică pădure (rediu = pâlă de pădure, topic de la care și-a luat numele satul Rediu lui Buzilă sau Rădescul lui Buzilă).

În anul 1864 au fost împroprietărite 30 de familii de răzeși și clăcași, pe moșia fraților Corjescu și apoi Comândărescu, așezarea mărindu-se treptat. Înființat pe moșia boierească Rediu, satul cuprindea și case de pe malul Jijiei (La Nagăți). Localitatea s-a dezvoltat la baza versantului estic al Dealului Comândărești și al Dealului Rediu, fiind străbătută de drumul județean 282, care face legătura între Botoșani și Iași, prin Vlădeni, pe Valea Jijiei, precum și de calea ferată Dorohoi – Iași construită în 1896. Vatra satului are o formă liniară, fiind situată de o parte și alta a drumului județean 282, cu o ușoară lărgire în partea sa sudică și o orientare pe direcția nord-sud.

Suprafața vetrei de sat este de 73 ha, în care intră vatra satului Rediu lui Buzilă, amintit în Marele Dicționar Geografic al României, autor G. I. Lahovari, ediția 1902, la care s-a adăugat, începând din 1968 și vatra

satului Comândăreștii Noi, înființat pe moșia Comândărescu (atestat documentar pe la 1770). În anii 1926-1945 satul Rediu a aparținut comunei Andrieșeni, județul Iași, și în perioada 1945-1950 a aparținut de Glăvăneștii-Noi. De comuna Răuseni a aparținut înainte de 1926 și aparține după 1950, fiind situat la 5 km sud de comuna Răuseni.

În ultimii ani vatra satului s-a extins pe partea stângă a șoselei (DJ282), în zona de șes, ca urmare a alunecărilor de teren tot mai frecvente pe versantul estic al Dealului Comândărești. Centrul civic se modernizează în partea de sud. În localitate există două școli, construite în anii comunismului, și mai multe magazine. S-au construit clădiri noi cu 3-4 camere, cu unul, două și trei niveluri. Satul Rediu trezește curiozitatea trecătorilor prin monumentul impozant, situat nu departe de stația C.F.R. Rediu și de centrul civic, în punctul numit „La monument”.

Monumentul ostașilor germani din primul război mondial, cum este numit în documentele Muzeului Județean de Istorie și Arheologie Botoșani, adăpostește osemintele ostașilor germani care au luptat la Mărăști, Mărășești și Oituz și au fost luați prizonieri de război. Închiși în lagărul care se afla la 2 km sud de satul Rediu și în apropiere de satul Șipote, pe Podișul Cazarmii, o parte dintre ei au murit, atât datorită rănilor grele primite pe front, cât și datorită tifosului exantematic. Osemintele lor au fost înhumate în satul Rediu. Monumentul ridicat în anul 1932 în cimitirul german, împrejmuit cu gard de beton, adăpostește și o criptă cu oseminte.

Locuitorii acestor așezări au răspuns permanent solicitărilor atunci când granițele țării au fost atacate de dușmani:

1. Soldat Adrian CONSTANTINESCU - s-a născut în 1902, în Copălău, Plasa Sulița. A participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. Tatăl său, Gheorghe, a participat la primul război mondial. Adrian Constantinescu a fost căsătorit cu Maria Lupașcu, împreună având trei fiice: Elisabeta, Marieta și Luiza.

2. Soldat erou Ion NECHIFOR - născut în anul 1902, a participat la război cu Regimentul 29 Infanterie Dorohoi și a murit pe front.

3. Soldat Costache GRIGORUȚĂ - născut în 1905, fiul lui Costache și Elena, a fost mobilizat în Regimentul 12 Călărași Roman.

4. Soldat Ioan HREBENCIUC - născut în 1906, fiul lui Dumitru și Maria, a fost mobilizat la Spitalul 8 Campanie.

5. Soldat Mihai IONESCU - născut în 1903, fiul lui Nicolae și Victoria, a fost mobilizat în Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

6. Soldat Gheorghe MARICIUC - născut în 1906, fiul lui Florea și Maria, a fost mobilizat în Regimentul 4 Artilerie.

7. Soldat Gheorghe NECHIFOR - născut în 1907, fiul lui Neculai și Elena, a fost mobilizat la Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia.

8. Soldat Toader OLARIU - născut în 1907, fiul lui Manole și Ileana, a fost mobilizat în Regimentul 53 Infanterie Iași.

9. Sergeant Dumitru SÂRGHIE (SERGHE) - născut în 1908, fiul lui Gheorghe și Elena, a absolvit Școala de Subofițeri Infanterie Oradea și a participat la război cu Regimentul 14 Infanterie Roman.

10. Sergeant Dumitru CIOACĂ - născut în 1908, fiul lui Costache și Elena, a participat la război cu Regimentul 4 Vânători (Infanterie).

11. Fruntaș Petre CIOBANU - fiul lui Toader și Zamfira, născut în 1908, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

12. Fruntaș Costache EPUREANU - fiul lui Grigore și Elena, născut în 1908, a participat la război cu Regimentul 3 Grăniceri.

13. Fruntaș Ioan HĂȚU - fiul lui Costache și Sofia, născut în 1908, a participat la război cu Regimentul 24 Artileriei.

14. Caporal Gheorghe ȚÎȚEI - fiul lui Ioan și Maria, născut în 1908, a participat la război cu Legiunea de Jandarmi Ismail.

15. Soldat Gheorghe LUNGU - fiul lui Mihai și Maria, născut în 1908, a participat la război cu Regimentul 6 Roșiori Bălți.

16. Caporal erou Petru GHERMAN - fiul lui Chirilă și Frăsina, născut în 1908, a participat la război cu Regimentul 16 Infanterie Fălticeni. Grav rănit, în Ucraina, a murit la 12 aprilie 1942, în Spitalul Militar Buzău.

17. Soldat Dumitru IROD - născut în 1907, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

18. Soldat Serghe ANDRONIC - născut în anul 1908, a participat la război cu Regimentul 12 Artilerie.

19. Soldat Tudor GAFENCU - născut în 1908, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

20. Soldat Toader LUCHIAN - născut în 1908, a participat la război cu Regimentul 29 Infanterie Dorohoi.

Contingentul 1931 - născuți în anul 1909

1. Sergeant Leon ANDRIESCU - fiul lui Constantin și Zoița, a participat la război cu Regimentul 13 Infanterie Iași.

2. Sergeant Dumitru AGACHI - fiul Ioan și Catinca, a participat la război cu Regimentul 13 Infanterie Iași.

3. Caporal erou Ilie CĂUNIAC - fiul lui Neculai și Elena, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani. A decedat în luptele din satul Akimovka, la data de 26 septembrie 1941, fiind înmormântat în cimitirul satului.

4. Caporal Doru DUMITRU - fiul lui Petru și Domnica, a participat la război cu Regimentul 29 Infanterie Dorohoi.

5. Soldat Vasile GALIȚĂ-MUNTEANU - a participat la război cu Regimentul 24 Infanterie Tecuci.

6. Soldat erou Costache JUGLAN - fiul lui Dumitru și Elena, a participat la război cu Regimentul 29 Obuziere, murind pe front.

7. Fruntaș Gheorghe NECULEA - fiul lui Vasile și Marghioala, a participat la război cu Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți.

8. Soldat Neculai NECHIFOR - fiul lui Dumitru și Zamfira, a participat la război cu Regimentul 39 Infanterie Folești, Basarabia.

9. Fruntaș Dumitru RĂSCUȚEI - fiul lui Neculai și Zoița, a participat la război cu Regimentul 27 Infanterie Bacău.

10. Sergeant Aurel ȚIȚU - învățător, fiul lui Costache și Aglaea, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

11. Soldat Vasile NIȚU - fiul lui Ignat și Rachila, a participat la război cu Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți.

12. Soldat Vasile VERESCU - fiul lui Pavăl și Domnica, a participat la război cu Regimentul 4 Vânători (Infanterie).

13. Soldat Vasile VERESCU - fiul lui Trifon și Agripina, a participat la război cu Batalionul 9 Jandarmi Piatra Neamț.

14. Soldat Constantin IONESCU - fiul lui Costache și Aglaea, a participat la război cu Regimentul 29 Artilerie.

15. Fruntaș Adam HOLMAN - a participat la război cu Legiunea de Jandarmi Târgu Ocna.

16. Soldat Petru ABĂLAȘEI - fiul lui Gheorghe și Sevastița, a fost mobilizat la Regimentul 14 Vânători Munte.

17. Soldat Dumitru BULHAC - fiul lui Costache și Ioana, a fost mobilizat la Bateria 14 Apărare Antiaeriană.

18. Soldat Dorin DUMITRU - fiul lui Neculai și Maria, a fost mobilizat în Regimentul 27 Artilerie.

19. Soldat Gheorghe NECULEA - fiul lui Vasile și Marghioala, a fost mobilizat la Regimentul 38 Infanterie Brăila.

20. Soldat Vasile HERȚUG - fiul lui Dumitru și Paraschiva, a fost mobilizat la Regimentul 6 Roșiori.

Contingentul 1932 - născuți în anul 1910

1. Sergeant Ioan ȚIȚII - fiul lui Manolache și Maria, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A fost rănit la Mihailovka, la 12 august 1941 și decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, clasa a III-a.

2. Caporal Costache ROȘU - fiul lui Teodor și Ecaterina, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani, fiind rănit 60%.

3. Sergeant Costache CIOBANU - fiul lui Toader și Elena, a participat la război cu Regimentul 12 Artilerie.

4. Caporal erou Ion CIOACĂ - fiul lui Neculai și Sofica, a participat la război cu Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți. Ucis de o schijă de brand, la Freudenthal, a fost înmormântat în cimitirul localității.

5. Caporal Costache GALIȚĂ - fiul lui Gheorghe și Aglaea, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

6. Soldat Toader HÂȚU - fiul lui Costache și Sofica, a participat la război cu Regimentul de Gardă „Mihai Viteazul” București.

7. Locotenent (rtr) Anton HÂȚU - fiul lui Gheorghe și Elisabeta, a comandat un pluton din Regimentul 1 Roșiori Arad. A fost învățător în Bacova, județul Timiș.

8. Soldat Toader MOTRIUC - fiul lui Costache și Sofica, a participat la război cu Regimentul 29 Obuziere.

9. Caporal Dumitru MOTRIUC - fiul lui Vasile și Elena, a participat la război cu Regimentul 3 Grăniceri.

10. Soldat Costache ROȘU - fiul lui Toader și Ecaterina, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani, fiind rănit 60%.

11. Soldat Petru SLABU - fiul lui Ilie și Maria, a participat la război cu Regimentul 12 Artilerie.

12. Fruntaș Dumitru ȚIȚII - fiul lui Mandache și Maria, a participat la război cu Regimentul 4 Vânători (Infanterie).

13. Sergent Petru MATECIUC - fiul lui Grigore și Profira, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători.

14. Sergent Dumitru MOTRIUC - fiul lui Vasile și Elena, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

15. Sublocotenent (rtr) Anton HÂȚU - fiul lui Gheorghe și Elisabeta, a participat la război cu Regimentul 29 Infanterie Dorohoi.

16. Sergent Ioan HRIMIUC - fiul lui Nicolae și Tița, mutat la Botoșani, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

17. Soldat Ioan SADICI - fiul lui Vasile și Anica, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori din Botoșani.

18. Sergent Gheorghe RAȚĂ - a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori din Botoșani.

19. Soldat Ioan LEIZERIUC - fiul lui Vasile și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

20. Soldat Gheorghe ȚIMPĂU - a fost mobilizat la Regimentul 8 Grăniceri.

21. Soldat Gheorghe ARICIUC - fiul lui Ioan și Anica, a fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

Contingentul 1933 - născuți în anul 1911

1. Soldat Costache ROTARU - fiul lui Costache și Zoița, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

2. Sergent Costache JUGLAN - fiul lui Dumitru și Sevasta, a participat la război cu Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți.

3. Caporal Ioan COZARIUC - fiul lui Dumitru și Elena, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

4. Sublocotenent Ioan SÂNGEAP - fiul lui Dumitru și Maria, absolvent al Școlii Normal și al cursurilor militare în Centrul de Instrucție Botoșani, învățător la Hlipiceni, a participat la război comandând un pluton din Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

5. Caporal Gheorghe PINTILIE - fiul lui Ștefan și Elena, a participat la război cu Batalionul 2 Infanterie Ușoară.

6. Caporal Ion SÂRGHIE - fiul lui Gheorghe și Elena, a luptat cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

7. Soldat Ioan BONGOI - fiul lui Ilie și Maria, a fost grenadier în Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

8. Sergent Dumitru ANDREI - fiul lui Costache și Soltana, a participat în lupte cu Regimentul 6 Grăniceri.

9. Caporal Costache CÂRLIGEANU - fiul lui Toader și Catrina, a luptat în război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

10. Soldat erou Ioan COZARIUC - fiul lui Gheorghe și Zoița, a participat la război cu Regimentul 3 Grăniceri, murind pe front.

11. Soldat Neculai CLIM - fiul Vasile și Paraschiva, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

12. Fruntaș Ștefan LUCHIAN - fiul lui Neculai și Maria, a participat la război cu Regimentul 7 Roșiori Iași.

13. Fruntaș Costache PETENCHIU - fiul lui Dumitru și Elena, a participat la război cu Regimentul 3 Grăniceri.

14. Fruntaș Costache ROTARIU - fiul lui Costache și Zoița, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

15. Locotenent (rtr) Ștefan RĂUȚU - fiul Dumitru și Maria, a participat la război în calitate de preot militar.

16. Fruntaș Vasile ZAMFIRIUC - fiul lui Gheorghe și Rarița, a fost mutat la Bivolari și a luptat cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

17. Fruntaș Gheorghe ZOBU - fiul lui Iosif și Irina, a participat la război cu Regimentul 8 Vânători Cernăuți, dispărând luptele din Ucraina.

18. Soldat Gheorghe CIOBANU - fiul lui Dumitru și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 53 Infanterie Iași.

19. Soldat Ioan CIOCAN - fiul lui Ion și Aneta, a fost mobilizat la Regimentul 27 Dorobanți (Infanterie) Bacău.

20. Soldat Costache IORDACHE - fiul lui Dumitru și Elena, a fost mobilizat la Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți.

21. Soldat Anton HÂȚU - a participat la război.

22. Soldat Constantin MIRON - fiul lui Costache și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 7 Vânători (Infanterie).

23. Soldat Dumitru ARNĂUTU - fiul lui Vasile și Aglaea, a fost mobilizat la Regimentul 7 Roșiori Iași.

Contingentul 1934 - născuți în anul 1912

1. Caporal Laurențiu IONESCU - fiul lui Costache și Maria, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

2. Caporal Costache IONIȚĂ - fiul lui Vasile și Aglaea, a participat la război cu Flotila 1 Aviație.

3. Soldat Gheorghe MOTRIUC - fiul lui Costache și Sofica, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

4. Soldat erou Mihai NECHIFOR - fiul lui Neculai și Elena, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani. Rănit în luptele din ziua de 26 septembrie 1941, a decedat, la 28 septembrie 1941, în Spitalul de Campanie nr. 16 și a fost înmormântat lângă monumentul din mijlocul satului Ivanovka, din Ucraina.

5. Caporal erou Costachi PAVLIUC - fiul lui Gheorghe și Elena, a participat la război cu Legiunea de Jandarmi Hotin, decedând în luptele de la Tinca, județul Bihor, în ziua de 13 octombrie 1944.

6. Caporal Costache RĂILEANU - fiul lui Ioan și Maria, a participat la război cu militarii din Centrul de Instrucție Jandarmi nr. 9.

7. Sergent Ioan SAUCIUC - fiul lui Dumitru și Maria, preot la Sculeni, Iași, a fost concentrat la Regimentul 14 Dorobanți (Infanterie) Roman, apoi a fost lăsat la vatră fiindcă era întreținător de familie.

8. Sergent Dumitru SOROHAN - fiul lui Neculai și Anica, mutat la Iași, a participat la război cu Regimentul 7 Călărași.

9. Fruntaș Dumitru VIERU - fiul lui Ioan și Sevasta, a participat la război cu Regimentul 53 Infanterie Iași.

10. Soldat Costache CURELARU - fiul lui Ioan și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

11. Soldat Ioan DANILIUC - fiul lui Gheorghe și Ecaterina, a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

12. Soldat Gheorghe GRĂDINARIU - fiul lui Mihai și Saveta, a fost mobilizat la Divizia 21 Infanterie Galați.

13. Soldat Costachi MURGU - fiul lui Ioan și Elena, a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

14. Soldat Costachi PASCARIU - fiul lui Gheorghe și Elena, a fost mobilizat la Regimentul 2 Trasmisiuni Iași.

Contingentul 1934 - născuți în anul 1913

1. Caporal Costache AXINTE - fiul lui Costache și Hareta, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

2. Sergent Dumitru ADOMNICĂI - fiul lui Ioan și Anica, a participat la război cu Regimentul 2 Trasmisiuni Iași.

3. Sergent Costache CIOBOTARU - fiul lui Gheorghe și Anica, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

4. Soldat erou Toader SPÂNU - fiul lui Ilie și Elena, a participat la luptele din Basarabia și de la Odessa, cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani, fiind ucis de un obuz la Freudenthal, Ucraina, la 29 august 1941.

5. Sublocotenent Costache SÂNGEAP - fiul lui Dumitru și Maria, absolvent al Seminarului Ortodox Iași, încadrat preot militar al Regimentului 14 Dorobanți (Infanterie) Roman.

6. Sergent Anton ȚIȚII - fiul lui Ioan și Maria, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

7. Soldat Traian ȚENCHIU - fiul lui Dumitru și Maria, a participat la război cu Regimentul 4 Artilerie.

8. Caporal Ioan PINCIUC - fiul lui Vasile și Evdochia, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

9. Caporal Ioan ROTARIU - fiul Ioan și Maria, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

10. Soldat Ioan SADICI - a participat la război.

11. Soldat Dumitru BULGARIU - fiul lui Neculai și Catinca, a fost mobilizat la Regimentul 26 Infanterie Craiova.

12. Soldat Alexandru CRENGAN - fiul lui Costachi și Elena, a fost mobilizat la Batalionul 4 Tehnic.

13. Soldat Dumitru GLINSCHI - fiul lui Dumitru și Agripina, a fost mobilizat la Regimentul 17 Infanterie Turnu Severin.

14. Soldat Constantin MALANCA - fiul lui Gheorghe și Anica, a fost mobilizat la Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia.

15. Soldat Petru BABII - fiul lui Dumitru și Anica, a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie Călăreață și decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

16. Soldat Ioan PENCIUC - fiul lui Vasile și Evdochia, a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

Contingentul 1936 - născuți în anul 1914

1. Caporal Gheorghe ACSINTE - fiul lui Costache și Hareta, a participat la război cu Regimentul 3 Grăniceri. A decedat la data de 29 iunie 1941, pe Dealul Mărculești, în luptele din Basarabia.

2. Soldat Mihai BĂDĂRĂU - fiul lui Gheorghe și Elena, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

3. Caporal Costache BEJINARIU - fiul lui Gheorghe și Elena, a participat la război cu Legiunea de Jandarmi Cetatea Albă.

4. Sergeant-major Alexandru CIOCHINĂ - fiul lui Alexandru și Elena, a lucrat la Direcția Fortificații.

5. Sergeant erou Mihai CORNESCHI - fiul lui Gheorghe și Anica, a participat la război cu Regimentul 3 Grăniceri. Rănit la Tâtarca, în octombrie 1941, a dispărut în luptele de la Vasilovka, la data de 19 decembrie 1942. Nu s-a mai înapoiat la familie, decedând în detenție.

6. Sergeant Gheorghe MIRON - fiul lui Vasile și Elena, a participat la război cu Legiunea de Jandarmi Tighina.

7. Soldat Costachi PINTILIE (Pintilii) - fiul lui Ștefan și Elena, a participat la război cu Regimentul Gardă „Mihai Viteazul”.

8. Sergeant Alexandru POPOVICI - fiul lui Anisiu și Elena, a participat la război cu Legiunea de Jandarmi Iași.

9. Sergeant-major Mihai PRICOPE - fiul lui Costache și Elena, a fost mobilizat la Secția de Pompieri Botoșani.

10. Sergeant-major Gheorghe RAUTU - fiul lui Dumitru și Maria, a fost mobilizat la Direcția Fortificații a Diviziei 7 Infanterie Roman.

11. Soldat Costache RASCUTOI - fiul lui Ion și Sevasta, a fost mobilizat la Depozitul Remontă Flămânzi.

12. Fruntaș Mihai ȚIȚII - fiul lui Costache și Elena, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

13. Caporal Dumitru MOGOSANU - fiul lui Gheorghe și Anghelina, a luptat cu Regimentul 14 Dorobanți (Infanterie) Roman.

14. Soldat Trofim IVANOV - fiul lui Trofim și Agripina, a participat la război cu Regimentul 29 Infanterie Dorohoi.

15. Soldat Ioan TUCALIUC - fiul lui Vasile și Varvara, a participat la război cu Regimentul 12 Călărași.

16. Soldat Gheorghe CIOBĂCĂ - a participat la război cu Regimentul 4 Pionieri.

17. Caporal erou Ioan POPESCU - fiul lui Vasile și Sevastița, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A decedat în ziua de 27 octombrie 1942, în bătălia de la Cotul Donului.

18. Caporal Ioan AFEDOAIEI - fiul lui Toader și Profira, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

19. Soldat Gheorghe COSTĂNCEANU - fiul lui Alecu și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 7 Roșiori Iași.

20. Soldat Costachi CIOACĂ - fiul lui Neculai și Sofica, a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

21. Soldat Ghiorghe GHIORGHICIUC - fiul lui Dumitru și Ruxandra, a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

22. Soldat Costache MARCIUC - fiul lui Anghel și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

23. Soldat Petru NAZARCU - fiul lui Gheorghe și Natalia, a fost mobilizat la Regimentul 13 Dorobanți Iași.

Contingentul 1937 - născuți în anul 1915

1. Soldat erou Gheorghe ANDREI - fiul lui Dumitru și Elena, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani. A decedat la Akimovka, Ucraina, în 1942. E înmormântat în cimitirul satului Akimovka.

2. Sergent-major Teodor ACHIMOV - fiul lui Anton și Paraschiva, a participat la război cu Centul de Instrucție 10 Jandarmi.

3. Sergent erou Dumitru BURDEA - fiul Vasile și Maria, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A murit în luptele din timpul operațiunii militare Odessa, la 2 septembrie 1941.

4. Soldat Ioan BĂNCESCU - fiul lui Dumitru și Maria, a participat la război cu Regimentul 5 Grăniceri.

5. Soldat Costache COZARIUC - fiul lui Dumitru și Elena, a participat la război cu Legiunea de Jandarmi Iași.

6. Soldat Dumitru JUGLAN - fiul lui Dumitru și Elena, a fost mobilizat la Regimentul 21 Infanterie Ilfov și Grupul 3 Grăniceri Pază.

7. Soldat Mihai JUGLAN - fiul lui Iancu și Maria, a fost mobilizat la Centrul de Instrucție Infanterie Făgăraș.

8. Soldat Vasile LUCHIAN - fiul lui Neculai și Maria, a fost mobilizat la Centrul de Instrucție 10 Jandarmi.

9. Soldat Gheorghe LUCHIAN - fiul lui Ioan și Elena, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

10. Caporal Vasile MATEI - fiul lui Toader și Petrache, a fost mobilizat la Grupul 3 Grăniceri Pază.

11. Sergent Costache ROȘU - fiul lui Costache și Valița, a participat la război cu Regimentul 3 Grăniceri.

12. Soldat Petru ROTARU - fiul lui Ioan și Maria, a participat la război cu Regimentul 34 Infanterie Constanța.

13. Soldat Gheorghe SOROHAN - fiul lui Neculai și Elena, a participat la război cu Regimentul 14 Dorobanți (Infanterie) Roman.

14. Soldat Ilie SADICI - fiul lui Constantin și Ecaterina, a participat la război cu Regimentul 24 Artilerie.

15. Soldat erou Alexandru ȚENCHIU - fiul lui Dumitru și Maria, a căzut în luptele de la Tătarca, Ucraina, la 11 octombrie 1941, cu 5 zile înainte de intrarea trupelor române și germane în Odessa. A făcut parte din Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A fost înmormântat în cimitirul Gros.

16. Caporal Gheorghe VAMANU - fiul lui Ioan și Elena, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani și, din 1942, cu Batalionul 4 Vânători de Munte Predeal.

17. Soldat Gheorghe HUNCĂ (Honca) - fiul lui Gheorghe și Anica, a fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.

18. Fruntaș (sergent-major ANVR) Ioan SIMION - născut în ziua de 24 iunie 1915, fiul lui Ion și Elena, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A fost rănit în luptele de la Cotul Donului, în ziua de 20 noiembrie 1942, la mâna stângă, fiind declarat invalid de război 60%. A fost decorat cu „Virtutea Militară de Război” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. Tatăl său a participat la bătălia de la Oituz, din 1917. Este căsătorit cu Natalia Știuliuc, din Todireni, Botoșani, și au trei copii: Marcel, asistent radiologie la Spitalul de Copii Botoșani, Elena, asistent medical în Spitalul C. I. Parhon Iași, și Lidia, asistent medical la Maternitatea din Botoșani.

19. Soldat Gheorghe SIMION - a fost mobilizat în cadrul trupelor din Divizia 5 Cavalerie.

20. Soldat Dumitru CÂRLIGEANU (Criligeanu) - fiul lui Toader și Catinca, a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

21. Soldat Vasile COZMA - fiul lui Gheorghe și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași.

22. Soldat Costachi MARCIUC - fiul lui Ion și Elena, a fost mobilizat la Regimentul 4 Artilerie.

23. Soldat Costachi PRICOP - fiul lui Ioan și Elena, a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași.

24. Soldat Vasile SLABU - fiul lui Ilie și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 14 Infanterie Roman.

Contingentul 1938 - născuți în anul 1916

1. Soldat Ioan MOISIL - fiul lui Iancu și Sofica, născut în localitatea Comăndărești, a fost mobilizat la Grupul 7 Grăniceri Pază.

2. Soldat Ilie MARINIUC - fiul lui Gheorghe și Elena, născut în localitatea Siminicea, a fost mobilizat în Regimentul 13 Dorobanți (Infanterie) Iași, Batalionul 1 Pază.

3. Soldat Vasile ARICIUC - fiul lui Dumitru și Vasilica, născut în Siminicea, mobilizat în Regimentul 37 Infanterie Botoșani, a fost declarat inapt la 22 noiembrie 1942.

4. Sergent Dumitru PINTILIE - fiul lui Ilie și Profira, a participat la război cu Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia. La data de 12 mai 1944 s-a retras din Ucraina, cu vaporul „Regina Maria”, la Constanța. De aici s-a retras, prin marș, la Turnu Măgurele, apoi la Lugoj. În octombrie 1944 a fost trecut în rezervă. S-a căsătorit cu Lucreția Chitală și au avut trei copii: Ion, frizer, Costel, mecanic auto și Mihai, instalator hidroelectric.

5. Caporal Gheorghe MELINTE - născut în Vlădeni, Iași, la 2 aprilie 1916, fiul lui Dumitru și Elena, a participat la război cu Legiunea 4 Jandarmi Cernăuți, în campania din Est, și cu Regimentul 30 Infanterie Muscel, în campania militară din Vest. A fost rănit în Munții Tatra, la Zbornaia, în Cehoslovacia, la 12 aprilie 1945. A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. Căsătorit cu Maria Bădăraș, a avut cinci copii: Mihai (colonel-inginer în rezervă, în București, absolvent al Școlii Superioare de Ofițeri din Sibiu, a Academiei Militare și a Facultății de Electrotehnică București, a lucrat la M.Ap.N. până în anul 2004), Gheorghe (absolvent al Facultății de Istorie-Geografie Suceava, în 1968, și a Universității „Al. I. Cuza” Iași, Facultatea Geografie, în 1976, în prezent profesor de istorie și geografie la Școala Gimnazială din Răuseni), Petru (colonel în rezervă, a activat în cadrul Școlii Superioare de Ofițeri Sibiu, ca lector, și apoi ca Șef de Stat Major la Brigada de Grăniceri-Oradea), Elena (tehnician constructor) și Veronica (laborant la Fabrica de Antibiotice Iași).

6. Soldat Vasile PINTILEI - fiul lui Ioan și Doina, a fost mobilizat în Regimentul 7 Roșiori din Iași.

7. Soldat Dumitru AXINTE - fiul lui Gheorghe și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

8. Soldat Ștefan PAVLIUC - fiul lui Gheorghe și Elena, a fost mobilizat la Regimentul 11 Roșiori.

Contingentul 1939 - născuți în anul 1917

1. Soldat Ștefan ACSINTE - fiul lui Costache și Hareta, a fost mobilizat la Regimentul 2 Infanterie Fortificații.

2. Soldat Costache COZARIUC - fiul lui Gheorghe și Aglaea, bolnav de tuberculoză, a fost mobilizat la Partea Sedentară a Regimentului 7 Roșiori Iași. A murit acasă, în anul 1943.

3. Soldat Gheorghe GAGEA - fiul lui Ștefan și Sofia, a fost mobilizat la Partea Sedentară a Regimentului 29 Infanterie Dorohoi.

4. Soldat Gheorghe HRIMIUC - fiul lui Neculai și Tița, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

5. Caporal Mihai ICHIM - fiul lui Costache și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 1 Artilerie Fortificații.

6. Sergent Costache IROD - fiul lui Vasile și Maria, a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

7. Sergent-major Costache OANCEA - fiul lui Gheorghe și Natalia, a fost mobilizat la Centrul de Instrucție 1 Jandarmi. A absolvit, la 1 aprilie 1943, cursurile Școlii Subofițeri Jandarmi nr. 2 Cernăuți.

8. Fruntaș Costache PRICOPE - fiul lui Costache și Elena, a fost mobilizat la Batalionul 1 Pază din Regimentul 13 Infanterie Iași.

9. Sergent Costache ȚIȚU - fiul lui Costache și Elena, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

10. Fruntaș Gheorghe URSACHE - a participat la război.

11. Soldat Mircea BĂDĂRĂU - a participat la război.

12. Sergent Constantin RĂUȚU - a participat la război.

13. Soldat Alexandru IVAN - fiul lui Dumitru și Maria, a participat la război cu Regimentele 1 și 2 Transmisiuni.

14. Soldat Dumitru CAZACU - fiul lui Dumitru și Paraschiva, a fost mobilizat la Regimentul 53 Infanterie din Iași.

15. Soldat Dumitru FRUNZĂ - fiul lui Petru și Evdochia, a fost mobilizat la Regimentul 4 Grăniceri.

16. Soldat Mihai ICHIM - fiul lui Costache și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 16 Artilerie Bacău.

17. Soldat Costache MATICIUC - fiul lui Anghel și Maria a fost mobilizat la Regimentul 53 Infanterie din Iași.

18. Soldat Ioan PASNICU - fiul lui Costachi și Agripina, a fost mobilizat la Regimentul 10 Infanterie Focșani.

19. Soldat Zaharia TEHLEANU - a fost mobilizat la Regimentul 7 Vânători (Infanterie).

20. Soldat Costache VACOS - fiul lui Dumitru și Dochia, a fost mobilizat la Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

Contingentul 1940 - născuți în anul 1918

1. Caporal Ilie BONGOI - fiul lui Ilie și Maria, a participat la război cu Divizionul 2 Artilerie Călărească. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a (1942). A fost luat prizonier la 24 august 1944 și eliberat la 19 noiembrie 1944.

2. Fruntaș Costache BĂDĂRĂU - fiul lui Gheorghe și Elena, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A fost rănit în luptele de la Tâtarca, din Ucraina, și clasat invalid, la 11 iunie 1942. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

3. Fruntaș erou Costachi COVALIUC - fiul lui Dumitru și Elena, a participat la război cu Regimentul 89 Infanterie Brașov. Rănit în Caucaz, la 23 august 1942, a dispărut la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942.

4. Fruntaș Costantin SÂRGHI (Serghe) - fiul lui Gheorghe și Elena, a participat la război cu Regimentul 82 Infanterie și, din 25 noiembrie 1944, cu Regimentul 90 Infanterie Orăștie. A fost lăsat la vatră în anul 1946.

5. Sergeant-major Ioan SÂRGHI - fiul lui Gheorghe și Zamfira, a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași, ca angajat activ.

6. Soldat Ioan DANILIUC - fiul lui Neculai și Vasilica, născut în Siminicea, a participat la război cu Regimentul 6 Roșiori. Dispărut la data de 24 august 1944 s-a înapoiat în țară la 17 februarie 1945.

7. Caporal Dumitru HREBENCIUC - fiul lui Ioan și Paraschiva, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. La data de 10 martie 1945 a fost accidentat de tren.

8. Soldat erou Gheorghe STOLERU - a participat la război cu Regimentul 6 Roșiori Bălți. La 26 decembrie 1942 a dispărut în luptele de la Samokin și nu s-a mai înapoiat la familie.

9. Soldat erou Gheorghe STRUGARU - fiul lui Ioan și Saveta, a luptat cu Regimentul 6 Roșiori Bălți și a murit în luptele din Caucaz.

10. Sergeant Dumitru OPREA - fiul lui Ioan și Sofica, a participat la război cu Regimentul 2 Călărași Caracal.

11. Fruntaș Emil ANDREI - fiul lui Costache și Soltana, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani, fiind rănit la Mihailovka, în Ucraina, la data de 22 iunie 1942.

12. Sergeant Dumitru AXINTE - fiul lui Gheorghe și Maria, a luptat cu Regimentul 6 Vânători. A fost rănit de o schijă la Dalnik, Ucraina, la 12 august 1941. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a. În vest a luptat cu Regimentul 1 Infanterie.

13. Sergeant Ioan SÂRGHIE - fiul lui Gheorghe și Zamfira, a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași și la Instrucția Premilitară în comună. A absolvit Școala de Agricultură.

14. Fruntaș Ioan BURDEA - a participat la război.

15. Caporal Ioan ACSINTE - a participat la război.

16. Sergeant-major Ioan ANDREI - a participat la război.

17. Sergeant-major Petrea BĂLOSU - a participat la război.

18. Sergeant Ioan BĂDĂRĂU - a participat la război.

19. Fruntaș Gheorghe ANDREI - a participat la război.

20. Soldat Ioan AZOITEI - a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori din orașul Botoșani.

Contingentul 1941 - născuți în anul 1919

1. Caporal Gheorghe AJUDELUI - fiul lui Vasile și Anica, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani, dispărând în luptele de la Horlești, Iași, la 23 august 1944. S-a înapoiat în țară la data de 30 iunie 1948.

2. Soldat erou Ilie BEJINARIU - fiul lui Gheorghe și Elena, a participat la război cu Regimentul 17 Artilerie și, de la 1 februarie 1942, cu Divizionul 4 Obuziere Munte. A fost luat prizonier la 23 august 1944 și nu s-a mai înapoiat la familie.

3. Fruntaș erou Alexandru BEJINARIU - fiul lui Ioan și Elena, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți, fiind dat dispărut la 25 august 1944. Nu s-a mai înapoiat la familie. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

4. Sergeant Costache CASIADE - fiul lui Panaite și Sofica, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani, în Est, și

Regimentul 27 Infanterie Bacău, în Vest, fiind decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

5. Caporal Costache CIOBOTARU - fiul lui Neculai și Domnica, a participat la război cu Regimentul 17 Artilerie, fiind luat prizonier la 24 august 1944. S-a înapoiat în țară la 2 noiembrie 1945. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

6. Soldat Ioan CROITORU - fiul lui Dumitru și Varvara, mobilizat la Flotila 1 Aviație Vânătoare a fost rănit, în ziua de 4 mai 1945, în Cehoslovacia, cu 5 zile înainte de capitularea Germaniei.

7. Soldat Dumitru DANILIUC - fiul lui Neculai și Vasilca, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie, fiind rănit la umărul stâng, la Berezeni, la 22 iunie 1941. După refacere a fost mutat la Centrul de Instrucție nr. 4 Tiraspol, la 21 septembrie 1942. A participat la luptele de la Cotul Donului, dispărând în lupte la 2 decembrie 1942. S-a înapoiat în țară la 25 noiembrie 1944, fiind vărsat la Regimentul 27 Infanterie Bacău.

8. Soldat Ilie GRIGORAȘ - a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți. Rănit la Cota 220, la gât, a fost ajutat de Ambulanța Diviziei 14 Infanterie. După refacere a fost vărsat la Regimentul 1 Dorobanți (Infanterie) Craiova, la data de 25 noiembrie 1944.

9. Fruntaș Vasile GRIGORAȘ - fiul lui Ioan și Elena, a participat la război, succesiv, cu Regimentele 14 Infanterie Roman, 37 Infanterie Botoșani și 27 Infanterie Bacău.

10. Soldat erou Mihai HÂȚU - fiul lui Gheorghe și Catinca, a luptat cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A murit pe front în Ucraina, la 14 august 1941, și a fost înhumat în cimitirul Miroslava, Ucraina.

11. Soldat Dumitru HREBENCIUC - fiul lui Ion și Paraschiva, a participat la război cu Regimentul 17 Artilerie. Luat prizonier la 24 august 1944, s-a înapoiat din captivitate la 1 decembrie 1944.

12. Soldat Vasile HREBENCIUC - fiul lui Ilie și Paraschiva, a participat la război cu Regimentul 17 Artilerie. Căzând prizonier, la 24 august 1944, s-a înapoiat în țară la 1 decembrie 1944.

13. Sergeant Jorj MOISII - fiul lui Ioan și Sofica, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani și, de la 25 noiembrie 1944, când regimentul a fost desființat, a luptat cu Regimentul 1 Roșiori Arad.

14. Caporal Costache MOTRIUC - fiul lui Costache și Sofica, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători și cu Regimentul 3 Infanterie. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

15. Caporal Ioan MOTRIUC - fiul lui Vasile și Elena, a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

16. Soldat erou Mihai OANCEA - fiul lui Gheorghe și Natalia, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie. Decedând în Ucraina, a fost înhumat în Cimitirul Mihailovka, la 12 august 1941. [Extract 180-1941]

17. Fruntaș Toader PUCICOVICI - fiul lui Vasile și Maria, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți, fiind decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

18. Segent Dumitru POPESCU - fiul lui Costache și Catinca, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani, fiind rănit la Gordova, la 17 iulie 1941, și clasat 40% invalid de război.

19. Sergeant Gheorghe PAVLIUC - fiul lui Gheorghe și Elena, a luptat cu Regimentul 37 Infanterie și Regimentul 27 Infanterie Bacău.

20. Caporal Ioan ROTARIU - fiul lui Costache și Zoița, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. Rănit la omoplat, la Cotul Donului, a fost luat prizonier, la data de 23 august 1944. S-a înapoiat dintr-o grea detenție la 1 aprilie 1948.

21. Sergeant Costachi SIMION - fiul lui Ioan și Elena, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători Bălți, fiind luat prizonier la 1 ianuarie 1943. S-a înscris în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

22. Sergeant Petru SPÂNU - fiul lui Ilie și Elena, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. Luat prizonier la data de 24 august 1944, a fost eliberat din detenție la 1 noiembrie 1945.

23. Sublocotenent Costache ȚIȚU - fiul lui Ion și Maria, a absolvit, la 1 septembrie 1939, Școala Militară Ofițeri Rezervă Infanterie, fiind încadrat la concentrare în ziua de 1 aprilie 1941, în funcția de comandant pluton, în Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

24. Soldat Gheorghe VIERU - fiul lui Petru și Elisabeta, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători. A fost rănit în luptele de eliberare a Basarabiei, la Sculeni, la data de 6 iulie 1941.

25. Caporal Ioan CIOBÂCĂ - fiul lui Gheorghe și Maria, născut în localitatea Arbore, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

26. Sergent Axinte DUMITRU - a participat la război.

27. erou Anghel MARICIUC - a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A murit în luptele de la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942.

28. Fruntaș Constantin CORNESCHI - fiul lui Gheorghe și Anica, a participat la război cu Regimentul 8 Artilerie.

29. Caporal Gheorghe IONESCU - fiul lui Costache și Maria, a fost mobilizat la Regimentul Infanterie Marină și la Depozitul de Marină.

30. Soldat Neculai CURCUEL - a participat la război cu Regimentul 7 Roșiori.

31. Soldat Ilie HRIȚCU - fiul lui Costache și Domnica, a participat la război cu Batalionul 13 Vânători Munte, fiind decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

32. Soldat Ioan MÂRZU - fiul lui Costache și Ioana, a fost mobilizat la Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia.

33. Soldat Ioan PERJU - fiul lui Vasile și Catinca, a participat la război cu Regimentul 15 Infanterie Piatra Neamț.

34. Sublocotenent erou Constantin ȚIȚEI - s-a născut la 19 mai 1919 în Răuseni. Absolvent al Școlii Militare Ofițeri Activi Infanterie, la 10 mai 1942, cu gradul de sublocotenent, a participat la luptele de eliberare a Banatului și a Ungariei de sud, cu Regimentul 96 Infanterie. A comandat Plutonul 1 din Compania a 7-a. În ziua de 11 octombrie 1944, la ora 22:00, plutonul său s-a aflat printre primele în luptele extrem de grele, purtate pe timp ploios, la forțarea Tisei, în capul de pod din zona Mindszent. Sub ploaia de gloanțe și obuze, înfruntând pericolul morții, sublocotenentul Constantin Țiței a pornit fără ezitare la atac, în fruntea unei grupe, și a izbutit, printr-o luptă dârză, corp la corp, de aproape o jumătate de oră, să pună stăpânire pe digul de pe Tisa, permițând batalionului să consolideze capul de pod la vest de Tisa. În cursul acestor încleștări sublocotenentul Constantin Țiței a fost lovit mortal de o grenadă aruncată de la numai câțiva

metri. Tânărul ofițer a fost decorat, post-mortem, cu Ordinul „Mihai Viteazul”, clasa a III-a, cu spade (Decretul nr. 1025, din 12 aprilie 1945).

Contingentul 1942 - născuți în anul 1920

1. Sergent Ioan ACSINTE - fiul lui Petrea și Maria, a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași. A decedat în 1945, în Răuseni.

2. Sergent-major Petrea BĂLOSU - fiul lui Dumitru și Elisabeta, a participat voluntar la război cu Grupul 2 Apărare conta Aeronavelor.

3. Sergent Ioan-Mircea BĂDĂRĂU - fiul lui Constantin și Maria, a fost mobilizat în Regimentul Școalelor din Școala Superioară Marină.

4. Soldat Gheorghe ANDREI - fiul lui Dumitru și Zoița, a luptat cu Regimentul 5 Artilerie Călărească și Regimentul 4 Artilerie.

5. Fruntaș Mircea BĂDĂRĂU - fiul lui Vasile și Catinca, a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

6. Caporal Dumitru BURADA - fiul lui Constantin și Ana, a participat la război cu Regimentul 8 Artilerie.

7. Fruntaș Dumitru BĂNCESCU - fiul lui Gheorghe și Catinca, a participat la război cu Regimentele 8 și 4 Artilerie.

8. Fruntaș erou Constantin CIOCHINĂ - fiul lui Alexandru și Elena, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani și a dispărut la Cotul Donului, pe râul Vasilevka, la 19 decembrie 1942.

9. Fruntaș Constantin CONȚU - fiul Dumitru și Catinca, a participat la război cu Regimentele 8 și 16 Artilerie.

10. Sergent Constantin GAGEA - fiul lui Vasile și Elena, a participat la război cu Regimentul 8 Artilerie.

11. Caporal Ioan IROD - fiul lui Vasile și Maria, a participat la război cu Regimentele 5 Artilerie Călărească și 4 Artilerie.

12. Fruntaș Vasile ROȘU - fiul lui Ioan și Ioana, a participat la război cu Regimentele 5 și 6 Artilerie Călărească.

13. Sergent Constantin REPEDE - fiul lui Ilie și Sofica, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

14. Caporal Constantin RĂUȚU (RĂUTU) - fiul lui Dumitru și Maria. a participat voluntar la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

15. Fruntaș Neculai CROITORU - fiul lui Dumitru și Varvara, s-a născut în Siminicea. A participat la război cu Regimentul 7 Vânători (Infanterie) și 14 Vânători Munte Suceava.

16. Fruntaș Gheorghe LUMAICU - fiul lui Vasile și Vasilica, a participat la război cu Regimentul 2 Artilerie.

17. Fruntaș erou Petru HREBENCIUC - fiul lui Ioan și Paraschiva, s-a născut în Siminicea. A luptat cu Regimentul 8 Artilerie, decedând în război.

18. Sergent erou Mihai VASILUȚĂ - fiul lui Ioan și Profira, născut în Oneaga, și-a stabilit domiciliul în Răuseni. Mobilizat, în februarie 1942, la Regimentul 7 Vânători (Infanterie), vărsat, la 25 octombrie 1942, la Batalionul 14 Vânători Munte Suceava, la 15 martie 1943 la Batalionul 3 Reparații Auto Roman și la 1 august 1943 în Batalionul 1 Instrucție Sibiu, a fost trimis pe front la 1 aprilie 1944. A dispărut la 23 august 1944.

19. Caporal Petru BĂLOSU - a participat la război.

20. Soldat Constantin POPESCU - fiul lui Vasile și Sevastița, a participat la război cu Batalionul 14 Vânători Munte Suceava.

21. Soldat Ion TĂNASĂ - fiul lui Vasile și Floarea, a fost mobilizat la Regimentul 15 Infanterie Piatra Neamț.

22. Soldat Gheorghe MARICIUC - fiul lui Haralamb și Sevastița, a participat la război cu Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia.

23. Soldat Leon BERBECE - fiul lui Grigore și Aneta, a participat la război cu regimentul 13 Infanterie Iași.

Contingentul 1943 - născuți în anul 1921

1. Caporal Ioan ANDREI - fiul lui Constantin și Soltana, s-a înscris voluntar, la 6 iunie 1941, în Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

2. Caporal Gheorghe ANDREI - fiul lui Constantin și Sevasta, s-a înscris voluntar, la 6 iunie 1941, în Flotila 1 Aviație.

3. Plutonier Gheorghe COVALIUC - fiul lui Dumitru și Elena, absolvent a 6 clase de liceu industrial și al Școlii Militare Subofițeri Transmisiuni, a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni din Iași.

4. Sublocotenent Ștefan SÂNGEAP - fiul lui Dumitru și Maria, absolvent al Liceului „August Treboniu Laurian”, din Botoșani, și al Școlii

Militare Ofițeri Activi Artilerie, în 1944, a participat la război cu efectivele Armatei a 4-a române.

5. Fruntaș Gheorghe ANDRII - fiul lui Costache și Saveta, s-a înscris voluntar în Flotila 1 Aviație.

6. Fruntaș Ioan BURDEA - fiul lui Vasile și Catinca, s-a înscris voluntar în Batalionul 6 Vânători Munte, la 31 ianuarie 1943. La 13 martie 1944 a fost mutat în Centrul de Instrucție Sărata și a participat la război cu Batalionul 996 Infanterie, fiind luat prizonier la 23 august 1944. S-a înapoiat în țară la 6 martie 1945.

7. Sergent-major Ioan ANDREI - fiul lui Soltana și Costache, s-a înscris voluntar în Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

8. Caporal erou Dumitru BEJINARIU - fiul lui Gheorghe și Elena, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători și Regimentul 1 Dorobanți (Infanterie), decedând pe front.

9. Fruntaș Gheorghe COZARIUC - fiul lui Dumitru și Elena, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători. A fost luat prizonier la 23 august 1944 și a revenit în țară la 6 noiembrie 1945.

10. Caporal Dumitru CIOBANU - fiul lui Gheorghe și Catinca, a participat la război din februarie 1942, cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

11. Caporal Dumitru GAGEA - fiul lui Vasile și Elena, s-a înscris voluntar, la 6 iunie 1941, în Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

12. Caporal Ștefan IROD - fiul lui Dumitru și Sofica, a participat la război, din februarie 1942, cu Regimentele 6 Vânători și 1 Infanterie.

13. Fruntaș erou Ioan AJUDELUI - fiul lui Vasile și Anica, a luptat cu Regimentul 39 Infanterie Florești și a dispărut la 23 august 1944.

14. Fruntaș erou Gheorghe PĂTRAȘCU - fiul lui Ștefan și Maria, a fost mobilizat în Regimentul 39 Infanterie și a dispărut la 23 august 1944.

15. Fruntaș Dumitru REPEDE-CERCHEJANU - a participat la război cu Regimentul 39 Infanterie și apoi mobilizat la Remonta Todireni.

16. Sergent-major Vladimir ȚÎȚEI - fiul lui Ioan și Maria, mobilizat în februarie 1942 la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți, a dispărut la 23 august 1944 și a fost eliberat din lagăr la 13 octombrie 1945.

17. Soldat erou Mihai ȚENCHIU - fiul lui Dumitru și Maria, mobilizat în februarie 1942, la Regimentul 39 Infanterie, a dispărut la data de 24 august 1944.

18. Caporal Ioan ȚENCHIU - fiul lui Gheorghe și Saveta, mobilizat în februarie 1942, a căzut prizonier la 24 august 1944 și a revenit în țară la 10 martie 1945. A luptat în Cehoslovacia, de la 29 martie 1945.

19. Soldat Neculae ZOSIM (IASIM) - fiul lui Constantin și Anica, mobilizat în 1942 la Regimentul 29 Infanterie Dorohoi, a fost luat prizonier la 23 august 1944 și s-a înapoiat în țară la 19 noiembrie 1945.

20. Fruntaș Costache CIOBANU - fiul Dumitru și Anica, a fost mobilizat în februarie 1942 la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți și, după 25 noiembrie 1944, la Regimentul 1 Infanterie Craiova.

21. Caporal Dumitru SADICI - fiul lui Costache și Catinca, a fost mobilizat, în februarie 1942, la Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia. Dispărut la 23 august 1944, a fost eliberat la 7 mai 1949.

22. Fruntaș erou Ioan BĂLAN - fiul lui Iordache și Evdochia, mobilizat, la 10 februarie 1942, la Regimentul 39 Infanterie Florești, a dispărut pe data de 19 februarie 1942.

23. Caporal Ioan COLODIUC - fiul lui Gheorghe și Elena, a fost mobilizat, în februarie 1942, la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți și, din 30 noiembrie 1942, la Compania Depozit a Corpului 4 Armată.

24. Fruntaș erou Gheorghe MARINIUC - fiul lui Ilie și Ioana, a fost mobilizat în februarie 1942, la Regimentul 39 Infanterie Florești. La 6 aprilie 1944 a fost rănit la sold și la 23 august 1944 a fost luat prizonier.

25. Caporal Constantin SÂRGHI - fiul lui Gheorghe și Varvara, născut în Rânghilești, a fost mobilizat, în februarie 1942, în Regimentul 39 Infanterie Florești. Dispărut în luptele de la Manheim, la 6 aprilie 1944, s-a înapoiat în țară la 16 noiembrie 1945.

26. Sergent Dumitru GÂRTAN - fiul lui Ilie și Catinca, a luptat cu Regimentul 8 Artilerie. S-a căsătorit cu Maria Nichituș, împreună având patru copii: Aspaza, casnică, Ion, miner, Eugen, constructor, și Dumitru, plutonier-adjutant activ la U.M. 01933 din orașul Hunedoara.

27. Soldat Dumitru ANDRIOAIE - fiul lui Vasile și Elena, a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

28. Soldat Vasile ANDRIOAIE - fiul lui Dumitru și Dochia, a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători și luat prizonier în Uniunea Sovietică.

29. Soldat Vasile ATURE - fiul lui Ion și Marghioala, a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

30. Soldat Neculai BEJINARIU - fiul lui Ioan și Floarea, a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători.

31. Soldat Dumitru CHIRICUȚĂ - fiul lui Vasile și Ioana, a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători.

32. Premilitar Gheorghe GAGEA - fiul lui Ștefan și Catinca.

33. Soldat Dumitru HERGHELEGIU - fiul lui Ioan și Zamfira, a fost mobilizat la Regimentul 13 Infanterie Iași.

34. Soldat Ioan PLEȘESCU - fiul lui Ion și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași.

Contingentul 1944 - născuți în anul 1922

1. Fruntaș Ioan ALECSA - fiul lui Grigore și Maria, a fost mobilizat în anul 1943 la Regimentul 6 Grăniceri.

2. Caporal Constantin AILIOAEI - fiul lui Vasile și Elena, din satul Doina, a fost mobilizat, în anul 1943, la Regimentul 37 Infanterie Botoșani. Rănit, la mâna dreaptă, în luptele de la Ștefănești, județul Botoșani, la 24 martie 1944, a fost internat în Spitalul din Sighișoara, revenind la Regimentul 37 Infanterie la 25 noiembrie 1944.

3. Caporal Vasile ACSINTE - fiul lui Ioan și Eugenia, s-a angajat voluntar la Regimentul de Infanterie Marină.

4. Fruntaș Dumitru BONGOI - fiul lui Ilie și Maria, s-a angajat voluntar la Regimentul 13 Dorobanți (Infanterie) din Iași.

5. Fruntaș Anton BOMBAROI (BOMBARDI) - fiul lui Leon și Erzibet, a fost mobilizat în anul 1943 la Regimentul 37 Infanterie Botoșani, a fost mutat la Centrul de Instrucție nr. 5 Sărata (3 octombrie 1943), apoi la Batalionul 1005 Lucru (7 ianuarie 1944), apoi la Regimentul 7 Pionieri (26 aprilie 1944) și, în final, la Batalionul 7 Lucru (15 iulie 1944).

6. Fruntaș Gheorghe COVALIUC - fiul lui Gheorghe și Catinca, a fost mobilizat în 1943 la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

7. Plutonier Valeriu CAZACU - fiul lui Gheorghe și Natalia, s-a angajat voluntar în Regimentul 8 Roșiori Botoșani. Absolvent a 5 clase la Școala Normală, a fost mutat la Școala Subofițeri Rezervă Botoșani. După absolvirea școlii militare a fost repartizat în Regimentul 2 Dorobanți, la 15 iunie 1944. A fost luat prizonier la data de 23 august 1944 și închis în Lagărul nr. 159 Odessa. Subofițerul s-a înscris în Divizia de Voluntari „Horia, Cloșca și Crișan”, la data de 9 aprilie 1945.

8. Fruntaș erou Ioan GRIGORAȘ - fiul lui Dumitru și Elena, din satul Doina, a fost mobilizat în aprilie 1943 la Regimentul 37 Infanterie Botoșani, dispărând la 23 august 1944.

9. Fruntaș erou Neculai GAGEA - fiul lui Dumitru și Maria, din satul Doina, mobilizat în aprilie 1943 la Regimentul 8 Roșiori, a fost rănit în luptele de la Rediu Aldea, la 28 aprilie 1944. Luat prizonier, la 23 august 1944, pe frontul de la Huși, nu s-a mai înapoiat la familie.

10. Caporal Neculai HREBENCIUC - fiul lui Ilie și Dochița, a fost mobilizat în aprilie 1943, în Regimentul 7 Vânători. Dispărut la 23 august 1944, s-a înapoiat în țară în noiembrie 1944.

11. Sergent Vasile IACOB - fiul lui Costache și Natalia, s-a angajat voluntar, în noiembrie 1942, în Regimentul 7 Vânători. La 23 iulie 1944 a fost mutat la Școala Militară Subofițeri în Rezervă Hațeg.

12. Fruntaș Petre IONIȚĂ - fiul lui Costache și Catina, din Pogorăști, a fost mobilizat în aprilie 1943 la Regimentul 7 Vânători (Infanterie). Luat prizonier la 24 august 1944, s-a înapoiat la 10 iunie 1945.

13. Fruntaș Ioan LEIZERIUC - fiul lui Mihai și Maria, a fost mobilizat, în aprilie 1944, la Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași.

14. Caporal Toader MOTRIUC - fiul lui Vasile și Elena, a fost mobilizat în aprilie 1943 la Regimentul 37 Infanterie Botoșani. Luat prizonier, la 23 august 1944, s-a înapoiat în țară în noiembrie 1946.

15. Caporal Dumitru IROD - fiul lui Dumitru și Sofica, a fost mobilizat în aprilie 1944 la Regimentul 24 Infanterie Tecuci.

16. Fruntaș Costache POPA - fiul lui Gheorghe și Elisabeta, din Pogorăști, a fost mobilizat în aprilie 1943 la Regimentul 6 Grăniceri. Luat prizonier, la 24 august 1944, s-a înapoiat în țară în februarie 1946.

17. Fruntaș Vasile ROTARU - fiul lui Costache și Zoița, a fost mobilizat în aprilie 1943 la Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați. Din ianuarie 1945 a luptat în Cehoslovacia, cu Regimentul 24 Infanterie Tecuci.

18. Caporal Ștefan SÂRGHI - fiul lui Gheorghe și Elena, a fost mobilizat în aprilie 1943 la Regimentul 8 Roșiori Botoșani și, din 24 octombrie 1944, la Inspectoratul de Jandarmi Iași.

19. Caporal Ioan ȚENCHIU - fiul lui Gheorghe și Agripina, din Pogorăști, s-a înscris voluntar în Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași. A fost mutat în Regimentul 3 Transmisiuni, la data de 1 aprilie 1944.

20. Fruntaș Spiridon GHEORGHIU - fiul lui Paraschiv și Maria, din Pogorăști, s-a înscris voluntar la Depozitul de Materiale 618, la 18 februarie 1942. În octombrie 1944 a fost mutat la Regimentul 3 Transmisiuni Aero.

21. Plutonier Valeriu CAZACU - de profesie învățător, s-a înscris voluntar în Școala Militară Subofițeri Botoșani, la 1 octombrie 1942. După absolvire a fost mobilizat, în iunie 1944, în Regimentul 37 Infanterie.

22. Soldat Constantin OLARU - fiul lui Florea și Elena, a fost mobilizat la Flotila 2 Bombardament, în anul 1944.

23. Soldat Dumitru PARPARIȚA - fiul lui Ioan și Natalia, a fost mobilizat în Regimentul 8 Grăniceri.

Contingentul 1945 - născuți în anul 1923

1. Soldat Gheorghe ANDREI - fiul lui Toader și Elisabeta, a fost mobilizat la 20 mai 1944 la Regimentul 7 Vânători (Serviciul Auxiliar).

2. Fruntaș Ioan ACSINTE - fiul lui Costache și Hareta, din Comăndărești, a fost mobilizat la 20 mai 1944 la Regimentul 39 Infanterie Florești, luptând în Ungaria și Cehoslovacia.

3. Sergent Gheorghe ANDREI - fiul lui Ștefan și Maria, din Comăndărești, a fost mobilizat la 20 mai 1944 în Regimentul 8 Grăniceri și a participat la luptele din Moldova, pe frontul Iași - Chișinău. De la 23 august 1944 a participat la dezarmarea trupelor germane și de la 15 septembrie 1944 a participat la eliberarea părții de nord a Transilvaniei. În perioada 26 octombrie - 18 decembrie 1944 a participat la eliberarea părții de nord-est a Ungariei, iar de la 19 decembrie 1944 și până la 9 mai 1945 la eliberarea Cehoslovaciei.

4. Caporal Gheorghe BEJINARU - român și creștin ortodox până în ultima sa picătură de suflet și viață, s-a născut în Răuseni, la data de 28 aprilie 1923, în familia lui Ion și Elena Bejinaru, oameni cu legătură de pământ și cu drag de copii și de țară. Părinții caporalului Gheorghe Bejinaru au crescut șapte copii, dintre care cinci băieți și două fete. Cel mai mare dintre ei, Alexandru, a căzut în luptele de la Cotul Donului. Al doilea ca vârstă, Ilie, a reușit să fugă din prizonieratul sovietic, ajungând pe locurile natale mutilat, după ce a pribegit, ascuns prin satele și pădurile de dincolo și de dincoace de Nistru, și a trecut înot Prutul.

Gheorghe a fost al treilea fiul al lui moș Ion Bejinaru. A fost încorporat, în anul 1944, la Regimentul 8 Roșiori Botoșani. Conform Înalțului Decret Regal, nr. 985, din 31 martie 1908, Regimentul 8 Roșiori s-a înființat prin transformarea Regimentului 8 Călărași Buzău. În baza Înalțului Decret Regal, nr. 5878, din 7 octombrie 1913, Regimentul 8 Roșiori a fost transferat în garnizoana Botoșani. A participat la războiul pentru întregire statală și națională din anii 1916-1919 și, apoi, la cel de al doilea război mondial (1941-1945). În luptele pentru eliberarea Basarabiei și a părții de nord a Bucovinei, Regimentul 8 Roșiori a făcut parte din Brigada 5 Roșiori Iași. După traversarea Nistrului, cavaleriștii și vânătorii de munte au înaintat spre Bug, apoi spre Nipru, și au luptat, cu dârzenie și înalt spirit de sacrificiu, în munții Caucaz și în Crimeea. La data de 15 martie 1942 brigăzile s-au transformat în divizii. Diviziile 5 și 8 Cavalerie au participat și la luptele de Cotul Donului, iar ulterior, pe calea de înapoiere, pe frontul din Moldova.

Împreună cu ceilalți frați mai mici, Costică și Mihai, cu bani ascunși în chimir, ostașii au urmat drumul grosului armatei române, participând la acțiuni specifice de luptă sau de pregătire și refacere.

Gheorghe Bejinaru a fost mobilizat la data de 25 mai 1944 la Regimentul 8 Roșiori Botoșani. La scurt timp a fost trimis, pentru patru luni, la Școala de Șoferi din Batalionul 7 Instrucție și Reparații Auto Sibiu, după care a îndeplinit diverse misiuni, timp de doi ani de zile, la Batalionul 5 Instrucție și Reparații Auto Timișoara, Batalionul 8 Instrucție și Reparații Auto Craiova și la Batalionul 3 Auto Roman (1946). Evenimentele de la 23 august 1944 l-au prins pe caporalul Gheorghe Bejinaru în Timișoara, în Piața Traian, participând la îndeplinirea misiunilor de luptă ale Batalionului 8 Instrucție și Reparații Auto.

După război, la încheierea stagiului militar, s-a întors în satul natal, trudind și lucrând cele 5 ha de pământ, avere săracă și bun de preț, fără de care nimeni nu putea vedea ziua de mâine sau anul ce venea. Fiindcă nu s-a înscris niciodată la colectiv și nu a lucrat nici o zi la Cooperativa Agricolă de Producție, acest pământ avea să-i aducă mari necazuri și grele chinuri în perioada colectivizării din primăvara anului 1962 și apoi, mult timp după aceea, până la căderea comunismului.

În anii 1986-1987, fiind hărțuit pentru câțiva ari de pământ în plus în grădina de lângă casă, a avut tăria să se judece cu Cooperativa Agricolă de Producție, câștigând procesul, aspect singular și de neînchipuit în perioada aceea.

Împreună cu Eugenia, soția sa, decedată în luna februarie a anului 2006, a avut doi băieți și patru fete: Elena (născută la 12 aprilie 1950, absolventă de liceu, învățător și profesor suplinitor în Răuseni și Voinești, județul Iași, a decedat la vârsta de 42 de ani, datorită unei afecțiuni grave la inimă), Petru (născut la data de 9 iunie 1954, a urmat cariera militară, trecând prin toate gradele, de la soldat la general), Maria (născută la 20 aprilie 1956, a rămas lângă părinți, în satul natal, datorită unor afecțiuni medicale), Gheorghe (născut la data de 10 aprilie 1958, a urmat cursurile unei școli profesionale, apoi a lucrat în Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc Pitești, iar din anul 2000, lucrează în Italia, lângă Torino), Silvia (născută la data de 2 iulie 1967, absolventă a Universității din Iași, căsătorită, în România, cu cetățeanul de origine italiană Lo Giudice Onofrio, în prezent locuiește la Palermo), Livia (născută la data de 20 mai 1969, absolventă de liceu în Iași, căsătorită cu Constantin Micu, lucrează în Italia, în localitatea Foglizzo, lângă Torino).

Petru Bejinariu este ofițer de radiolocație, specializat inițial ca rachetist antiaerian, în urma absolvirii Academiei de Înalte Studii Militare. A urmat toate formele de pregătire ce le poate parcurge un ofițer – Școala Militară de Ofițeri de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație din Brașov, Academia de Înalte Studii Militare București, Colegiul de Război în Universitatea Națională de Apărare București, cursuri de specializare în Colegiile Naționale de Apărare din Turcia, Germania și Canada – ajungând să obțină, în anul 2005, titlul de doctor în științe militare. A parcurs mai multe trepte de comandă, de la comandant de pluton și tehnic de stație de

radiolocație și până la comandant de brigadă logistică și, în prezent, Șef al Direcției Logistice din Statul Major General.

Generalul maior dr. Petru Bejinariu a lucrat în structuri de stat major la Comandamentul Apărării Antiaeriene și Statul Major al Aviației și Apărării Antiaeriene, în cabinetul a trei șefi ai Statului Major General, inclusiv ca șef al cabinetului și secretariatului Statului Major General.

Este căsătorit cu Aurelia, din Răuseni, inginer chimist, și au o fiică, locotenent în armata României, specialist în mediu, absolventă a Academiei de Studii Economice din București. Generalul maior dr. Petru Bejenaru a publicat numeroase articole și lucrări în domeniul militar, dar și un volum de versuri, intitulat „Sclav fericit”, care evidențiază o sensibilitate nostalgică și un spirit patriotic ce trădează armonia cutezanței unui suflet de militar cultivat și recunoscător celor prin ajutorul cărora s-a format.

Fericit că a trăit să-și vadă cei cinci nepoți și strănepotul, Gheorghe

Bejinaru își duce traiul pe picioare alături de fiica Maria, muncind pământul pe care l-a iubit ca pe propriii săi copii (l-a pierdut pentru o perioadă de timp și l-a recăpătat atunci când puterile nu mai erau pe măsura voinței de a-l munci după plac).

Veteranul Gheorghe Bejinaru este autodidact, citește cu regularitate și pioșenie Biblia, respectă cu strășnicie posturile și sărbătorile religioase. A fost și este un model de comportament în familie și în societate, fiind respectat de consăteni și de oficialități. A lucrat mulți ani la o Întreprindere

Agricolă de Stat, apoi la Întreprinderea Drumuri și Poduri și la Căile Ferate Române, în prezent fiind pensionar.

A fost decorat cu medaliile militare „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de-al doilea război mondial. 1941-1945”.

5. Caporal Mihai BĂLȚEANU - fiul lui Petru și Maria, a fost mobilizat la 20 mai 1944 la Regimentul 8 Grăniceri.

6. Fruntaș Ștefan CHIPERI - fiul lui Neculai și Maria, a fost mobilizat la 20 mai 1944 în Regimentul 37 Infanterie Botoșani, participând la luptele din Moldova, la dezarmarea trupelor germane (23-31 august 1944) și, cu Regimentul 27 Infanterie Bacău, la luptele din Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia, până la 9 mai 1945. Are doi fii, Valeriu și Constantin, domiciliați în municipiul Iași.

7. Fruntaș Costache CIOBĂCĂ - fiul lui Gheorghe și Maria, a fost mobilizat la 20 mai 1944 la Regimentul 6 Artilerie Antiaeriană.

8. Fruntaș Costache COZARIUC - fiul lui Dumitru și Elena, a fost mobilizat la 20 mai 1944 în Regimentul 1 Căi Ferate.

9. Sergent Costache CHELĂRAȘU - fiul lui Dumitru și Elena, s-a înscris voluntar în Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași, la 20 februarie 1942. De la 1 octombrie 1944 a fost mutat în Regimentul 3 Transmisiuni.

10. Caporal Virgil CASIADE - fiul lui Panaite și Eleonora, s-a înrolat voluntar în Școala Subofițeri Infanterie nr. 2.

11. Caporal Ioan GAGEA - fiul lui Ștefan și Sofica, a fost mobilizat la data de 20 mai 1944 în Regimentul 8 Grăniceri.

12. Fruntaș Ioan GUȘEL - fiul lui Petru și Paraschiva, din satul Doina, a fost mobilizat la 20 mai 1944 în Regimentul 6 Artilerie Antiaeriană.

13. Caporal Alexandru GALEȘ - fiul lui Neculai și Elena, din Pogorăști, a fost mobilizat la Regimentul 7 Vânători, la data de 20 mai 1944, și la Regimentul 15 Infanterie „Războieni” din Piatra Neamț, la 16 noiembrie 1944.

14. Fruntaș Dumitru GAGEA - fiul lui Iftime și Saveta, a fost mobilizat la Regimentul 8 Grăniceri, la 20 mai 1944, și la Regimentul 1 Roșiori Arad.

15. Caporal Gheorghe GAVRIL - fiul lui Petru și Raveica, s-a înscris voluntar în Compania de Jandarmi Chișinău, la 2 octombrie 1942.

16. Fruntaș Gheorghe JUGLAN - fiul lui Ștefan și Elena, din Comandărești, a fost mobilizat în Regimentul 8 Grăniceri, la 20 mai 1944.

17. Sergeant Constantin GRIGORAȘ - fiul lui Ioan și Elena, din satul Doina, a fost mobilizat în Regimentul 39 Infanterie Florești, la 20 mai 1944. De la 25 octombrie 1944 a luptat cu Regimentul 31 Infanterie.

18. Caporal Dumitru MARINEANU - fiul lui Ioan și Maria, s-a înscris voluntar în Compania de Jandarmi Chișinău, la 2 octombrie 1942.

19. Caporal Costache NECHIFOR - fiul lui Costache și Safta, a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori, la 20 mai 1944, și mutat la Regimentul 1 Roșiori, la data de 20 decembrie 1944.

20. Caporal Vasile NECHIFOR - fiul lui Filip și Catrina, din satul Doina, a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani, la data de 20 mai 1944. Mutat la Regimentul 1 Roșiori, la 25 noiembrie 1944, a fost rănit în luptele din Ungaria și decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

21. Fruntaș Costache PALADI - fiul lui Dumitru și Anica, a fost mobilizat la Regimentul 6 Artilerie Antiaeriană, la 20 mai 1944.

22. Caporal Dumitru PINTILII - fiul lui Ștefan și Elena, a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani (20 mai 1944) și la Regimentul 1 Roșiori Arad (20 noiembrie 1944), fiind rănit în Cehoslovacia.

23. Fruntaș Gheorghe RĂPIDE - fiul lui Ilie și Sofica, a fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie, la data de 20 mai 1944, și la Regimentul 26 Artilerie.

24. Caporal Ioan SOROHAN (SOROLEAN) - fiul lui Neculai și Anica, a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori, la 20 mai 1944, și la Batalionul Depozit al Ministerului de Război, la 14 decembrie 1944.

25. Sergeant-major Mihai SAUCIUC - fiul lui Dumitru și Maria, a absolvit Școala de Cântăreți și, în 1943, Școala Militară Subofițeri Infanterie Botoșani. Din decembrie 1943 a lucrat în Școala Militară Subofițeri în Rezervă Infanterie Dorohoi. De la 25 noiembrie 1944 a participat la război cu Compania 5 Marș din Brigada 27 Infanterie, până la încheierea războiului în Europa, la 9 mai 1945.

26. Caporal Petrache RĂILEANU (COMÂNDĂREȘTI) - fiul lui Ștefan și Dochița, s-a înscris voluntar în Compania de Jandarmi Chișinău (2 martie 1943).

27. Soldat Gheorghe TUDOSĂ - a fost mobilizat la Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia, la data de 20 mai 1944.

28. Caporal Alexandru GALEȘ - a participat la război.

29. Caporal Ioan UNGUREANU - a participat la război.

30. Premilitar Constantin ADOMNICĂI.

31. Costachi BEJINARIU - fiul lui Ioan și Floarea, a fost mobilizat la Regimentul 11 Roșiori.

32. Soldat Mihai GÂRTAN - fiul lui Petrea și Aneta, a fost mobilizat la Divizionul 8 Tunuri Munte.

33. Premilitar Constantin HANCIUC - fiul lui Anghel și Elena.

34. Soldat Emil VOICU - fiul lui Dumitru și Ecaterina, a fost mobilizat la Divizionul 8 Tunuri Munte.

Contingentul 1946 - născuți în anul 1924

1. Plutonier-adjutant Ioan TEODORESCU – învățător, pensionar, este absolvent al Școlii Subofițeri Rezervă Infanterie din Dorohoi, în 1944. A participat la luptele de eliberare a părții de nord a Transilvaniei, Ungariei și Cehoslovaciei, cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. Tatăl său, Gheorghe, a fost administrator al Domeniilor Regale în primul război mondial. Căsătorit cu Cornelia Cazacu, are o fiică, Ionela, meteorolog în Oradea. Profesorii pensionari Ioan și Cornelia Teodorescu au format pentru viață multe generații de copii, inclusiv pe Petrică Bejinariu, general maior în armata română.

2. Premilitar Mihai DUMITRU.

3. Premilitar Gheorghe GAGEA - începând cu anul 1949 a îndeplinit diferite funcții administrative în cadrul Primăriei Răuseni: secretar, primar, apoi viceprimar până în anul 1984 când s-a pensionat. A decedat în anul 2003.

4. Premilitar Ioan GHIORGHICIUC.

5. Premilitar Ioan LUCHIAN.

6. Premilitar Mircea SÂRGHI.

7. Premilitar Costache SOROHAN.

Alți premilitari

1. **Neculai ANDREI** - fiul lui Gheorghe și Maria, născut în 1926.
2. **Adrian BOROI (BORCOI)** - fiul lui Gheorghe și Maria, s-a născut în anul 1926.
3. **Ioan BĂLTEANU** - fiul lui Petrea și Maria, s-a născut în 1925.
4. **Ion CORDUNEANU** - fiul lui Gheorghe și Anica, s-a născut în anul 1926.
5. **Ghiorghi CAZACIUC** - fiul lui Ion și Maria, născut în 1926.
6. **Alexandru ROTARIU** - fiul lui Neculai și Elena, s-a născut în anul 1926.
7. **Ioan RĂPIDE** - fiul lui Ilie și Sofica, s-a născut în anul 1925.
8. **Dumitru SAUCIUC** - fiul lui Ilie și Maria, s-a născut în 1926.
9. **Neculai SÂRGHI** - fiul lui Gheorghe și Elena, născut în 1926.
10. **Neculai SĂVESCU** - fiul lui Neculai și Catinca, s-a născut în anul 1925.
11. **Ștefan ȚENCHIU** - fiul lui Gheorghe și Agripina, s-a născut în anul 1926.
12. **Mihai ZAITA** - fiul lui Dumitru și Natalia, s-a născut în 1926.

Capitolul acesta a fost realizat în baza datelor furnizate de Arhivele Militare Române, de A.N.V.R. Botoșani, de profesorii de istorie-geografie Gheorghe Melinte și Gheorghe Gavril, de preotul Gheorghe Oancea, de profesoara de religie Elena Oancea, de soții Ioan și Cornelia Teodorescu, de secretarul primăriei, Mihai Vereștiuc, de primarul comunei, Florin Olaru, de viceprimarul comunei, Ștefan Bălan și de veteranii de război Gheorghe Melinte și Dumitru Gârtan.

Veterani din Stăuceni

Situată în apropiere de Botoșani, localitatea Stăuceni se remarcă prin hărnicia oamenilor și dorința de afirmare pe plan județean și național. Stăucenii se mândresc cu faptul că fostul patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Teoctist Arăpașu, s-a născut și a copilărit aici. Locuitorii din Stăuceni au participat în număr mare la războiul pentru întregire statală și națională (1916-1919) și în cel de al doilea război mondial (1941-1945).

1. **Ioan FLOCICĂ** - s-a născut la data de 4 septembrie 1901. A fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.
2. **Constantin GHIORGHITĂ** - s-a născut în anul 1902. A fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.
3. **Petru MATEI** - s-a născut în anul 1903. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.
4. **Costache RUSU** - s-a născut în anul 1905. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.
5. **Toader DUNĂREANU** - s-a născut în anul 1906. A fost mobilizat la Regimentul 14 Dorobanți (Infanterie) Roman.
6. **Costache MIRON** - s-a născut în anul 1906. A fost mobilizat la Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați.
7. **Mihai PASCARIU** - s-a născut în anul 1906. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.
8. **Dumitru SEREDIUC** - s-a născut în anul 1906. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.
9. **Ilie TĂTĂRĂȘANU** - s-a născut în anul 1907. A fost mobilizat la Regimentul 13 Infanterie Iași.
10. **Constantin ANDRONACHE** - s-a născut în anul 1908 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.
11. **Gheorghe BURLACU** - s-a născut în anul 1908. A fost mobilizat la Regimentul 19 Dorobanți (Infanterie) Caracal.
12. **Dumitru CANȚALARU** - s-a născut în anul 1908. A fost mobilizat la Regimentul 16 Infanterie Fălțiceni.

13. Constantin TĂTĂRĂȘANU - s-a născut în anul 1908. A fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.

14. Petru UNGUREANU - s-a născut în anul 1908. A fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

15. Mihai ABABEI - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

16. Petrea BRUMARIU - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 29 Artilerie.

17. Ioan CREȚU - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 4 Artilerie.

18. Ioan ENACHE - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 29 Artilerie.

19. Dumitru GRIGORAȘ - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

20. Pintilie HALUCA - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 29 Artilerie.

21. Neculai IORDACHE - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

22. Dumitru LĂZĂRESCU - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

23. Ioan NICOLAU - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

24. Ion PÂSLARU - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

25. Costache ROTARU - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

26. Nicolae SILIMON - s-a născut în anul 1909. A fost mobilizat la Regimentul 3 Grăniceri.

27. Costache CORDUNEANU - s-a născut în anul 1910. A fost mobilizat la Regimentul 6 Roșiori Bălți.

28. Vasile MĂNESCU - s-a născut în anul 1910. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

29. Ioan FECIUC - s-a născut în anul 1911. A fost mobilizat la Regimentul 11 Roșiori Cernăuți.

30. Ilie HONCIUC - s-a născut în anul 1911. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

31. Mihai PĂDURARU - s-a născut în anul 1911. A fost mobilizat la Regimentul 12 Artilerie.

32. Ioan ȘUIU - s-a născut în anul 1911. A fost mobilizat la Regimentul 11 Roșiori Cernăuți.

33. Ioan BURLACU - s-a născut în anul 1912. A fost mobilizat la Regimentul 6 Roșiori Bălți.

34. Petrea BALTĂ - s-a născut în anul 1912. a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

35. Dumitru ENACHE - fiul lui Costache și Elena, născut la data de 21 mai 1913, a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

36. Dumitru ENACHE - fiul lui Costache și Maria, născut la data de 14 septembrie 1913, a fost mobilizat la Regimentul 7 Artilerie.

37. Neculai GRUNZU - s-a născut în anul 1913. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

38. Gheorghe HRIȚCU - s-a născut în anul 1913. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

39. Mihai IRIMIA - s-a născut în anul 1913. A fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie.

40. Mihai ICHIM - s-a născut în anul 1913. A fost mobilizat la Regimentul 6 Roșiori Bălți.

41. Mihai MUNTEANU - s-a născut în anul 1913. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

42. Constantin PASCARU - s-a născut în anul 1913. A fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

43. Casian UNGUREANU - s-a născut în anul 1913. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

44. Petrache ALEXA - s-a născut în anul 1914. A fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

45. Ioan ADOMNICĂI - s-a născut în anul 1914. A fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie.

46. Ioan BRUMAR - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

47. Vasile BAGIU - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați.

48. Vasile FEDOROVICI - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

49. Ioan MACOVEI - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 53 Infanterie Iași.

50. Constantin NEAMU - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

51. Ioan OLTEANU - s-a născut în anul 1914 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

52. Teodor BURLACU - s-a născut în anul 1915 și a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

53. Toader BAȘCĂ - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

54. Mihai BÂRLĂDEANU - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.

55. Ioan CIOBANU - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

56. Victor GRĂDINARU - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 24 Artilerie.

57. Ioan MUNTEANU - s-a născut în localitatea Răchiți, județul Botoșani, la data de 23 iunie 1915, într-o familie de oameni iubitori de muncă și păstrători de pământ. După terminarea cursurilor școlii elementare a desfășurat diverse activități: lucrător al pământului, salariat al primăriei, muncitor la Secția de Drumuri și Poduri, colector, maestru brigadier și, în final, muncitor la Oficiul de Îmbunătățiri Funciare Botoșani, de unde a ieșit la pensie. A luptat în cel de-al doilea război mondial pe frontul din est, participând, împreună cu camarazii din Regimentul 37 Dorobanți „Alexandru cel Bun” din Botoșani, la eliberarea Basarabiei, la luptele din Ucraina și la cele de la Cotul Donului, unde a reușit să scape din încercuire.

S-a căsătorit cu Elena, născută în anul 1920, în Răchiți. Împreună au avut opt copii, dintre care doi au murit de mici: Mihai (născut la 1

noiembrie 1943, a urmat Facultatea „Tehnologia Construcțiilor de Mașini” din Suceava, a lucrat 16 ani în Inspectoratul de Poliție Suceava, apoi a fost director la Școala de Șoferi din Suceava), Adela (născută în 1945, a urmat cursurile școlii generale din localitate după care a lucrat la o școală specială din Suceava), Mircea (născut la 7 iunie 1948, decedat în 1999, a îndeplinit funcția de maestru instructor, lucrând, în ultima perioadă, chiar la școala de șoferi unde director era fratele său, Mihai), Adrian (născut la 19 iulie 1952, pensionar, a fost electrician), Ioan (născut la 18 iunie 1954, decedat la 15 mai 2005, ajuns la gradul de colonel, inițial ofițer de radiolocație, specializat ulterior ca rachetist antiaerian, în urma absolvirii Academiei de Înalte Studii Militare, a urmat aproape toate formele de pregătire ce le poate parcurge un ofițer: Școala Militară de Ofițeri de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație, Academia de Înalte Studii Militare, Colegiul Național de Apărare, reușind să obțină titlul de doctor în istorie, iar ulterior să devină profesor universitar la Universitatea Națională de Apărare și unul dintre profesorii de bază ai Colegiului Național de Apărare, al cărei șef a fost pentru scurt timp; a servit în structuri militare izolate, cum ar fi Batalionul de Radiolocație Sulina, dar și în centre și instituții de învățământ militar cu rang înalt, din Ploiești și București; s-a căsătorit cu Marinela Marinescu, din Ploiești, subinginer tehnolog petrolist, din mariajul lor rezultând Evelina-Mihaela, care este studentă) și Petru (născut la 2 aprilie 1958, a lucrat în funcții de contabil și revizor contabil la „Rulmentul” Suceava).

Veteranul Ioan Munteanu a decedat la data de 6 august 2003.

58. Ioan NICHIFOR - s-a născut în anul 1915 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Roșiori Bălți.

59. Haralamb POAMĂ-NEAGRĂ - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

60. Petru CREȚU - s-a născut în anul 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

61. Ioan DRĂGHICI - s-a născut în anul 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Geniu.

62. Costache IVAN - s-a născut în anul 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Grăniceri.

63. Dumitru PEPELEA - s-a născut în anul 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

64. Mircea TIMOFTE - s-a născut în anul 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

65. Ion ȚIGĂNESCU - s-a născut în anul 1916 și a fost mobilizat la Regimentul 21 Infanterie Ilfov.

66. Petru CAZACU - născut în 1916, a fost mobilizat pentru pază la Căile Ferate Române.

67. Gheorghe BOBEICĂ - s-a născut în anul 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

68. Dumitru MURARIU - s-a născut în anul 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

69. Gheorghe POAMĂ-NEAGRĂ - s-a născut în anul 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

70. Constantin COJOCARU - s-a născut în anul 1917 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

71. Dumitru CURTEANU - s-a născut în anul 1918 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași.

72. Vasile NICHIFOR - s-a născut în anul 1918 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași.

73. Vasile ANDRUȘCĂ - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 1 Vânători Craiova.

74. Gheorghe BELCIUG - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați.

75. Ion FECIUC - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

76. Petrea FECIUC - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Divizia 3 Infanterie Pitești.

77. Ioan IRIMIA - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

78. Mihai POPOVICI - s-a născut în 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 38 Infanterie Brăila.

79. Petrea ȘUIU - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

80. Petru TIFIȘCANU - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 9 Artilerie.

81. Mihai ZĂICESCU - s-a născut în anul 1919 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Grăniceri.

82. Vasile BRUMARI - s-a născut în anul 1920 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

83. Gheorghe BRUMARI - s-a născut în anul 1920 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Grăniceri.

84. Neculai BONCEAG - s-a născut în anul 1920 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Grăniceri.

85. Gheorghe CORDUNEANU - s-a născut în anul 1920 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

86. Mihai CHITIC - s-a născut în anul 1920 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

87. Dumitru BERHECIU - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

88. Gheorghe BRUMARI - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

89. Ioan BODASO - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți.

90. Constantin CHIHAIA - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți.

91. Ion HRÂNCESCU - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți.

92. Casiani HALUCĂ - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Roșiori Bălți.

93. Gheorghe IONIȚĂ - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 7 Grăniceri.

94. Dumitru OLTEANU - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

95. Toader PASCARU - s-a născut în anul 1921 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

96. Mihai CIOBANU - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie.

97. Mihai HÂNȚESCU - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

98. Gheorghe TIPIȘCAN - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie.

99. Petru URSACHE - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 16 Artilerie.

100. Vasile HAVRILIUC - s-a născut în anul 1922 și a fost mobilizat la Regimentul 8 Artilerie.

101. Mihai ALUPOAIE - s-a născut în anul 1923 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

102. Petru UNGUREANU - s-a născut în anul 1923 și a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

103. Petrea SPIRIDON - s-a născut în anul 1923 și a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători(Infanterie) Bălți.

104. Premilitar Constantin ALUPOAIE - s-a născut în 1927.

105. Premilitar Vasile ANDRIESCU - s-a născut în anul 1924.

106. Premilitar Ioan ALUPOAIE - s-a născut în anul 1926.

107. Premilitar Costache BRUMARI - s-a născut în anul 1928.

108. Premilitar Constantin BÂRLĂDEANU - s-a născut în 1927.

109. Premilitar Ioan CALUSCHI - s-a născut în anul 1923.

110. Premilitar Gheorghe LĂZĂRESCU - s-a născut în 1926.

111. Premilitar Gheorghe DELEANU - s-a născut în anul 1925.

112. Premilitar Ioan MANOLACHE - s-a născut în anul 1925.

113. Premilitar Petru MARDARI - s-a născut în anul 1927.

114. Premilitar Grigore MATEI - s-a născut în anul 1924.

115. Premilitar Gheorghe NIȚĂ - s-a născut în anul 1928.

116. Premilitar Neculai NIȚĂ - s-a născut în anul 1925.

117. Premilitar Gheorghe ROTARU - s-a născut în anul 1925.

118. Premilitar Gheorghe SIDOVICI - s-a născut în anul 1928.

Veterani din Tudora

Situată, din punct de vedere administrativ, în partea sud-vestică a județului Botoșani, comuna Tudora este populată cu oameni harnici și gospodari. Cei mai mulți se îndeletnicesc cu agricultura, cultivând pământul pentru a produce cereale, crescând animale, plantând pomi fructiferi, producând pentru nevoile proprii și pentru piețele din Botoșani. La fel ca în toate localitățile din județul Botoșani și de aici s-au ridicat tineri care au îmbrățișat meserii specifice pentru industrie, învățământ, știință, cultură, sănătate și alte domenii de activitate.

Din moși-strămoși localnicii au participat la apărarea fruntariilor țării. Emoționante sunt faptele de arme săvârșite în timpul celor două războaie mondiale (1916-1919 și 1941-1945), la care România a fost forțată să participe.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în primul și cel de al doilea război mondial:

1. Soldat Ion ABABEI - născut în 1926, a fost premilitar.

2. Soldat Petrea ALINCUȚEI - născut în 1918, a participat la război cu Regimentul 29 Infanterie Dorohoi.

3. Soldat Neculai AILOAI - născut în 1921, fiul lui Vasile și Floarea, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

4. Soldat Alexandru AIOANEI - născut în 1926, a fost premilitar.

5. Soldat Ramiro ALEXA - născut în 1924, a fost premilitar.

6. Soldat Ioan ANDONE - născut în anul 1921, a fost mobilizat în Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

7. Soldat Dumitru ANDONE - născut în 1927, a fost premilitar.

8. Fruntaș Costache ANDRONIC - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

9. Soldat Ion ANDRONIC - născut în 1926, a fost premilitar.

10. Fruntaș Gheorghe ANDRONIC - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

11. Soldat Costache ANDRONIC - născut în anul 1925, a fost premilitar.

12. Sergent-major Dumitru ASOLTANEI - născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

13. Soldat Petrea BĂLAN - născut în anul 1912, a participat la război cu Regimentul 53 Infanterie Iași.

14. Soldat Dumitru BOBOC - născut în 1924, a fost premilitar.

15. Soldat Gheorghe BOTEZ - născut în 1926, a fost premilitar.

16. Soldat Dumitru BRUMĂ - născut în 1927, a fost premilitar.

17. Soldat Mihai BRUMĂ - născut în 1924, a fost mobilizat la Secția a 3-a Autosanitară Dorohoi, în perioada 20 octombrie 1924 - 23 aprilie 1945.

18. Soldat Costache BUNDUC - născut în 1927, a fost premilitar.

19. Soldat Mihai BUNDUC - născut 1918, a participat la război cu Regimentul 8 Infanterie Buzău. A fost luat prizonier de război la Cotul Donului, în ziua de 19 noiembrie 1942, și eliberat la 15 noiembrie 1945.

20. Caporal Dumitru BUSUIOC - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 1 octombrie 1945.

21. Soldat Dumitru CALIMANDRIUC - născut în anul 1925, a fost premilitar.

22. Caporal Vasile CEPOI - născut în 1921, fiul lui Filip și Tudora, a participat la război în perioada octombrie 1942 - noiembrie 1944, fiind decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”.

23. Soldat Neculai CHELARIU - născut în 1927, a fost premilitar.

24. Premilitar Samoil CHILĂRESCU - s-a născut în anul 1924.

25. Fruntaș Vasile CIORNEI - născut în 1922, a fost mobilizat în 1944 la Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași.

26. Premilitar Ioan CIORNEI - s-a născut în anul 1927.

27. Soldat Mihai COȚOFREA - născut în 1924, a fost mobilizat la Compania a 4-a Sanitară.

28. Soldat Gheorghe COVRIG - născut în 1918, a participat la război cu Regimentul 37 Artilerie.

29. Soldat Dumitru CUCU - născut în 1926, a fost premilitar.

30. Soldat Neculai CUCU - născut în 1923, a participat la război în perioada 1944-1945, cu Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați.

31. Soldat Costache DAICU - născut în 1926, a fost premilitar.

32. Soldat Mihai DANILIUC - născut în 1928, a fost premilitar.

33. Soldat Costică DANILIUC - născut 1927, a fost premilitar.

34. Soldat Vasile DANILIUC - născut în 1927, a fost premilitar.

35. Soldat Mihai DANILIUC - născut în 1925, a fost premilitar.

36. Soldat Mihai DOROFTEI - născut în 1924, a fost premilitar.

37. Premilitar Alexandru DOROFTEI - s-a născut în anul 1925.

38. Soldat David DOROFTEI - născut în 1912, fiul lui Gheorghe și Tudora, a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

39. Caporal Toader FELCIUC - născut în 1914, fiul lui Iordache și Ruxandra, a participat la război cu Regimentul 37 Artilerie.

40. Premilitar Gheorghe FELCIUC - s-a născut în anul 1926.

41. Soldat Vasile GAVRILUȚĂ - născut în 1921, a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

42. Soldat Ion HLIHOR - născut în 1928, a fost premilitar.

43. Soldat Mihai IANȚO - născut în 1922, a luptat cu Regimentul 37 Infanterie. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 6 iunie 1948.

44. Soldat Constantin ILIEȘI - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași.

45. Fruntaș erou Niculai IPSĂLAT - născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani și a dispărut la Cotul Donului.

46. Fruntaș Gheorghe IRIMIA - născut în 1926, a fost premilitar.

47. Soldat Dumitru LESIUC - născut în 1916, fiul lui Toader și Domnica, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

48. Sergent-major Vasile LESIUC - născut în 1925, fiul lui Toader și Domnica, a fost premilitar.

49. Sergent Mihai LUCHIAN - născut în 1922, fiul lui Gheorghe și Maranda, a participat la război cu Regimentul 3 Infanterie Slatina.

50. Sergent Vasile LUCHIAN - născut în 1924, a fost premilitar.

51. Soldat Vasile MAXIM - născut în anul 1928, a fost premilitar.

52. Fruntaș Mihai MANOILĂ - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie) și a fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 5 mai 1951.

53. Soldat Petrea MIRON - născut în anul 1926, a fost premilitar.

54. Fruntaș Mitel PANAITE - născut în anul 1915, a fost mobilizat la Regimentul 24 Artilerie și a fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 1 august 1945.

55. Soldat Nicolai NIȚE - născut în anul 1924, a fost mobilizat la Compania a 4-a Sanitară, în perioada octombrie-martie 1945.

56. Soldat Ion NIȚE - născut în anul 1926, a fost premilitar.

57. Soldat Costache PINCIUC - născut în 1923, a fost mobilizat la Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia.

58. Soldat Mihai PETREA - născut în 1927, a fost premilitar.

59. Soldat Gheorghe PENCIUC - născut în 1921, fiul lui Toader și Elena, a luptat cu Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți.

60. Soldat Tudor PÂNZARU - născut în anul 1921, a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 20 august 1945.

61. Soldat Dumitru POPA - născut în 1921, la Frumușica, fiul lui Neculai și Maria, a fost mobilizat la Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

62. Soldat Mihai POTERAȘ - născut în 1922, fiul lui Teodor și Catinca, a fost mobilizat la Regimentul 8 Roșiori în luna mai 1944. A participat la luptele din Moldova, la dezarmarea trupelor germane în perioada 23 august - 31 august 1944 și la luptele de eliberare a nordului Transilvaniei. După desființarea Regimentului 8 Roșiori, în conformitate cu prevederile Convenției de Armistițiu, din noiembrie 1944, a fost mutat la Regimentul 1 Roșiori, participând la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei.

63. Soldat Vasile POTERAȘ - născut în 1918, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. Luat prizonier la 23 august 1944, a fost eliberat din gulagurile sovietice în iunie 1948.

64. Soldat Petru POTERAȘ - născut în anul 1911, fiul lui Vasile și Marghioala, a luptat cu Regimentul 6 Vânători. La 23 august 1944 a fost luat prizonier de război, fiind eliberat abia în iunie 1951.

65. Soldat Petrea POTERAȘI - născut în 1927, a fost premilitar.

66. Soldat Dumitru POTERAȘI - născut în anul 1912, a participat la luptele de eliberare a Basarabiei, din Ucraina (Odessa) și Cotul Donului, precum și pe calea de întoarcere pe frontul din Moldova, cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. Luptător curajos, a fost decorat pentru faptele de vitejie cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a 3-a.

67. Premilitar Dumitru RĂDEANU - s-a născut în anul 1927.

68. Soldat Vasile RADU - născut în anul 1925, a fost premilitar.

69. Caporal Dumitru RADU - născut în 1922, fiul lui Toader și Ruxandra, a fost mobilizat, în mai 1944, la Regimentul 3 Pionieri, participând la luptele desfășurate pe frontul din Moldova. Luat prizonier, la 23 august 1944, a fost închis în lagărul din Roman, transferat în lagărul de la Bălți, apoi în Ucraina și eliberat abia în octombrie 1948.

70. Sergent Mihai ROȘU - născut în 1919, fiul lui Dumitru și Zamfira, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

71. Fruntaș Mihai SANDU - născut în 1922, fiul lui Dumitru și Maria, s-a înscris voluntar în Regimentul 8 Artilerie, în luna septembrie 1943, participând la acțiuni militare până la încheierea războiului.

72. Soldat Costache SAVIN - născut în 1924, a fost premilitar.

73. Premilitar Victor STRĂCHINARU - s-a născut în anul 1924.

74. Sergent Nicolai SURDU - născut în 1921, fiul lui Costache și Catrina, a fost mobilizat la Regimentul 3 Pionieri.

75. Caporal Alexandru SURUGIU - născut în anul 1922, fiul lui Iordachi și Domnica, a participat la război cu Regimentul 7 Vânători, în perioada martie 1944 - mai 1945. A fost decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”.

76. Soldat Mihai TODIRICĂ - născut în 1926, a fost premilitar.

77. Soldat Gheorghe UNGUREANU - născut în anul 1910, fiul lui Panaite și Zoița, a fost mobilizat la Regimentul 24 Artilerie.

78. Soldat Vasile VATAMANU - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie. În luptele de pe frontul din Moldova a fost rănit și clasat invalid de război.

79. Premilitar Costache VATAMANU - s-a născut în anul 1927.

80. Caporal Neculai ANDONE - a participat la război cu Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană Iași.

- 81. Soldat Costache VECHIUC** - născut în 1928, a fost premilitar.
- 82. Soldat Gheorghe ANDRONIC** - născut în anul 1922, a fost mobilizat în martie 1944, la Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați. A fost luat prizonier la 24 august 1944, închis în lagărul din Roman, transferat la Bălți și apoi în Ucraina. S-a înapoiat în țară în octombrie 1946.
- 83. Fruntaș Constantin BOTEZ** - născut în anul 1910, a luptat în campania militară din Est, cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.
- 84. Caporal Ion BRUMĂ** - născut în 1910, fiul lui Ioan și Floarea, a participat la luptele din Est, cu Regimentul 17 Artilerie.
- 85. Caporal Adam BRUMĂ** - a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.
- 86. Soldat Gheorghe DANILIUC** - născut în 1917, a participat la război cu Regimentul 24 Artilerie. A fost luat prizonier de război la 23 august 1944 și a fost eliberat în septembrie 1948.
- 87. Soldat Ioan DOROFTEI** - născut în 1912, a participat la război cu Regimentul 53 Infanterie Iași. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - octombrie 1945.
- 88. Soldat Ioan DASCĂLU** - născut în 1924, a participat la luptele din Ungaria și Cehoslovacia, cu Regimentul 19 Infanterie.
- 89. Soldat Costică DEGHELUȚĂ** - născut în 1912, a participat la război cu Batalionul 4 Jandarmi. La 23 august 1944 a fost luat prizonier și a fost eliberat în septembrie 1948.
- 90. Soldat Vasile DANILIUC** - născut în anul 1917, a fost mobilizat la Regimenul 6 Grăniceri.
- 91. Soldat Gheorghe DAMIAN** - născut în 1897, a luptat cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani, în Transilvania și la Oituz (1916-1917).
- 92. Soldat Vasile DANILIUC** - născut în 1912, a participat la eliberarea Basarabiei, la luptele de la Odessa, la Cotul Donului și pe calea de înapoiere în țară, cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.
- 93. Soldat Toader DAESSEI** - născut în anul 1913, a participat la război cu Regimentul 3 Roșiori Bârlad.
- 94. Soldat Iordache FOCAN** - născut în 1920, a participat la război în anii 1942-1944, cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

- 95. Caporal Costachi FERADIN** - născut în anul 1915, a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași.
- 96. Sergent Constantin FELCIUC** - născut în 1920, fiul lui Gheorghe și Zamfira, a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași. A fost decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”.
- 97. Soldat Mihai FELCIUC** - născut în anul 1926, fiul lui Iordache și Marghioala, a fost premilitar.
- 98. Soldat Ramiro FELCIUC** - născut în 1924, a participat la război cu Regimentul 1 Artilerie, din iunie 1944 și până la 9 mai 1945.
- 99. Premilitar Costache GAVRILUȚĂ** - s-a născut în anul 1925.
- 100. Soldat Gheorghe GAVRILUȚĂ** - născut în anul 1905, a participat la război cu Regimentul 12 Călărași. A fost prizonier în perioada 24 august 1944 - 1 mai 1948.
- 101. Soldat Mihai HUȚANU** - născut în anul 1916, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.
- 102. Caporal Constantin HUTANU** - născut în anul 1909, a luptat la eliberarea Basarabiei și la Odessa, cu Regimentul 37 Infanterie.
- 103. Soldat Vasile HUMENIUC** - născut în 1912, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.
- 104. Soldat Costache HRITCU** - născut în 1908, a participat la război cu Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți. A fost prizonier de la 23 august 1944 și până la 5 septembrie 1948.
- 105. Soldat Teofil HRIB** - născut în 1927, a fost premilitar.
- 106. Soldat Vasile HANDAC** - născut în 1927, a fost premilitar.
- 107. Soldat Pintilie HRIȚCU** - născut în anul 1915, a fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.
- 108. Fruntaș Vasile HLIHOR** - născut în 1917, fiul lui Dumitru și Zamfira, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie).
- 109. Soldat Ioan HUMENIUC** - născut în anul 1910, a participat la război cu Regimentul 8 Vânători. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 1 august 1948.
- 110. Sergent Gheorghe HUMENIUC** - născut în 1921, fiul lui Ion și Elena, a luptat cu Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

111. Sergeant Gheorghe IACOB - născut în 1908, fiul lui Toader și Floarea, a participat la război cu Regimentul 37 infanterie Botoșani.

112. Soldat Bucur IANȚOC - născut în anul 1908, fiul lui Neculai și Marița, a fost mobilizat la Batalionul 3 Auto.

113. Soldat Costică IANȚOC - născut în 1921, fiul lui Neculai și Marița, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

114. Soldat David IPSILAT - născut în anul 1915, fiul lui Ananii și Maria, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

115. Soldat Dumitru IPSILAT - născut în 1925, a fost premilitar.

116. Soldat Gheorghe IANȚOC - născut în 1910, fiul lui Neculai și Marița, a fost mobilizat la Ambulanța Sanitară a Diviziei 8 Infanterie.

117. Fruntaș Anton IANȚOC - născut în 1917, fiul lui Dumitru și Marghioala, a participat la război cu Regimentul 1 Roșiori Arad.

118. Soldat Dumitru IACOB - născut în 1923, fiul lui Iordache și Elena, a fost mobilizat la Regimentul 24 Artilerie.

119. Fruntaș Tiberiu ISAC - născut în 1909, fiul lui Constantin și Ecaterina, a participat la război cu Regimentul 29 Artilerie.

120. Soldat Petrea JALBĂ - născut în 1926, a fost premilitar.

121. Soldat Gheorghe LIVADARU - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A fost prizonier de la 23 august 1944 și până la 1 mai 1948).

122. Soldat Ioan LIVADARIU - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 15 septembrie 1948.

123. Soldat Mihai LIVADARIU - născut în 1917, a participat la război cu Regimentul 1 Artilerie, în perioada septembrie 1944 - mai 1945.

124. Soldat Neculai MAXIM - născut în anul 1915, a participat la război cu Regimentul 2 Artilerie. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 1 octombrie 1945.

125. Soldat Vasile MACOVEI - născut în 1917, a fost mobilizat la Regimentul 4 Artilerie, fiind rănit în anul 1941 și clasat invalid de război.

126. Caporal Vasile MOTRIUC - născut în 1916, fiul lui Toader și Ruxandra, a luptat în Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia.

127. Caporal Valentin MACOVEI - născut în 1915, fiul lui Vasile și Zamfira, a luptat cu Regimentul 2 Transmisiuni din Iași.

128. Soldat Irimia MACOVEI - născut în 1923, a fost premilitar.

129. Soldat Ioan MOSCALU - născut în 1924, a participat la luptele din Cehoslovacia, cu Regimentul 19 Infanterie Caracal.

130. Soldat erou Ioan MIRON - născut în 1914, a luptat cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie). A murit în 1944 pe front, la Iași.

131. Soldat David MIHĂLĂCHIȚĂ - născut în 1917, a participat la război cu Regimentul 29 Infanterie din Dorohoi.

132. Soldat Gheorghe MIRON - născut în 1911, a participat la război cu Regimentul 17 Artilerie, în anii 1941-1943.

133. Soldat Dumitru MACOVEI - născut în 1906, fiul lui Ion și Maranda, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

134. Soldat Pintilii MĂRZAN - născut în 1907, fiul lui Anghel și Maranda, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

135. Caporal Adam MĂRZAN - născut în 1912, fiul lui Gheorghe și Profira, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

136. Soldat Costachi MIRON - născut în 1917, fiul lui Niculae și Maria, a luptat cu Regimentul 6 Vânători. A fost rănit, fiind declarat invalid gradul 3.

137. Soldat Dumitru MATEI - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 1 octombrie 1945.

138. Soldat Dumitru MOTRIUC - născut în 1922, a luptat cu Regimentul 7 Vânători (Infanterie), de la 25 mai 1944 până la 9 mai 1945.

139. Sergeant Dumitru MAXIM - născut în 1923, fiul lui Mihai și Anica, a participat la război în anul 1945, cu Regimentul 3 Roșiori.

140. Fruntaș Vasile NIȚĂ - născut în 1911, fiul lui Dumitru și Sevastița, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

141. Caporal Vasile NIȚĂ - născut în anul 1917, fiul lui Niculai și Maranda, a luptat în Basarabia, cu Regimentul 11 Infanterie Galați.

142. Soldat Vasile NOHAI - născut în 1910, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie), murind la Cotul Donului, în 1942.

143. Caporal Anton NICULĂEȘI - născut în anul 1912, fiul lui Dumitru și Floarea, a luptat cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

144. Soldat Filip NISTOR - născut în 1921, fiul lui Ioan și Dochița, a luptat cu Regimentul 12 Infanterie „Cantemir” Bârlad.

145. Soldat erou Petrea OCU (OTU) - născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani. A murit în Crimeea.

146. Soldat Arvinte POTERAȘI - născut în 1917, a luptat cu Regimentul 6 Roșiori, fiind rănit și clasat invalid, la 20 octombrie 1944.

147. Soldat Toader POTERAȘI - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 2 Artilerie.

148. Soldat Mihai PINCIUC - născut în 1926, a fost premilitar.

149. Caporal Toader PETREA - născut în 1923, a luptat cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani, de la 25 mai 1944 până la 9 mai 1945.

150. Soldat Mihai PETREA - născut în 1921, a fost mobilizat la Baza 3 Reparații Auto, în anul 1944.

151. Soldat Toader PETRIȘOR - născut în 1918, a participat la război cu Regimentul 6 Roșiori Bălți.

152. Soldat Dumitru POTERAȘ - născut în 1901, a fost mobilizat la Batalionul 4 Administrație Vaslui, în 1941.

153. Soldat erou Neculai POTERAȘ - născut în 1913, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie, murind în luptele de la Odessa.

154. Soldat Mihai POTERAȘ - născut în 1917, a luptat cu Regimentul 4 Roșiori București, în perioada august 1944 - mai 1945.

155. Soldat Costache POTERAȘ - născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani (mai 1944 - mai 1945).

156. Sergeant Ioan PACHIȚANU - născut în 1920, a fost mobilizat la Compania 128 Auto.

157. Soldat Anton PALAGHIA - născut în 1912, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani.

158. Soldat Toader PENCICU - născut în 1923, fiul lui Costache și Maranda, a participat la război cu Regimentul 7 Vânători (Infanterie).

159. Sergeant Dumitru PÂRVU - născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie, fiind decorat cu medalia „Serviciu Credincios”, cu spade, clasa a III-a. A fost rănit și clasat invalid de război.

160. Soldat Nicolai PINCIUC - născut în 1922, a participat la eliberarea Cehoslovaciei și a fost decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”.

161. Soldat Iordache PÂNZARIU - născut în 1914, a participat la război cu Regimentul 11 Roșiori Cernăuți, fiind decorat cu medalia „Virtutea Militară de Război”, clasa a II-a.

162. Premilitar Gheorghe PETREA - s-a născut în 1925.

163. Soldat Gheorghe RUJUC - născut în 1923, a fost mobilizat la Regimentul 8 Grăniceri, în perioada martie 1944 - mai 1945.

164. Soldat Dumitru ROȘU - născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 29 Artilerie. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 6 septembrie 1948.

165. Soldat Camil ROȘU - a luptat cu Regimentul 1 Căi Ferate.

166. Sergeant Alexandru RADU - născut în 1914, a participat la eliberarea Basarabiei și la Odessa, cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

167. Soldat Ilie RĂDEANU - născut în 1913, a participat la război cu Regimentul 7 Călărași.

168. Soldat Mihai RĂDEANU - născut în 1923, a luptat în Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia, cu Regimentul 3 Artilerie. A fost decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”.

169. Soldat Nicolae RADU - născut în 1911, a participat la război cu Regimentul 11 Roșiori Cernăuți.

170. Sergeant Mihai RADU - născut în 1921, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

171. Fruntaș Gheorghe RADU - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Regimentul 8 Grăniceri.

172. Soldat Constantin RADU - născut în 1926, a fost premilitar.

173. Soldat Gheorghe RĂDEANU - născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 2 Artilerie.

174. Sergeant Vasile RĂDEANU - născut în 1917, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

175. Soldat Mihai ROTARIU - născut în 1919, a participat la luptele din Vest cu Regimentul 8 Vânători.

176. Soldat Neculai STRĂCHINARIU - născut în 1923, a participat la luptele din Vest cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani, fiind decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”.

177. Soldat Pintilie SAVIN - născut în anul 1916, a participat la război cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie).

178. Soldat Neculai SANDU - născut în 1924, a fost premilitar.

179. Soldat Gheorghe SANDU - născut în 1914, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani, fiind decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

180. Soldat Costache SANDU - născut în 1921, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

181. Soldat Costachi ȘERPE - născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

182. Sergent Gheorghe ȘERPE - născut în 1924, a fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.

183. Fruntaș Gheorghe STRĂCHINARU - născut în anul 1919, a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie.

184. Soldat Ion SURUGIU - născut în 1914, a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

185. Soldat Gheorghe SAVIN - născut în 1906, a fost mobilizat la Batalionul 4 Administrație. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 6 iunie 1948.

186. Fruntaș Dumitru SIMION - născut în 1923, a fost mobilizat la Regimentul 2 Artilerie.

187. Soldat Petrea SEMIAN (SIMION) - născut în 1913, a fost mobilizat la Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

188. Fruntaș Mihai SAVIN - născut în anul 1919, a fost mobilizat la Regimentul 6 Roșiori.

189. Caporal Anton SAVIN - născut în 1915, a fost mobilizat cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

190. Soldat David SCHIANU - născut în 1917, a participat la război cu Regimentul 26 Infanterie „Rovine”, din Craiova.

191. Soldat Andrei SURUGIU - născut în 1925, a fost premilitar.

192. Premilitar Ion STRĂCHINARIU - s-a născut în 1926.

193. Soldat Vasile SĂVEAN - născut în 1925, a fost premilitar.

194. Premilitar Alexandru SĂVEAN - s-a născut în anul 1927.

195. Soldat Petrea SAVIN - născut în 1928, a fost premilitar.

196. Soldat Jănică TODIRICĂ - născut în 1919, a luptat cu Regimentul 8 Vânători și a căzut prizonier la 23 august 1944.

197. Fruntaș Gheorghe TÂRMAC - născut în anul 1917, a participat la război cu Regimentul 8 Roșiori. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 1 iunie 1946.

198. Fruntaș Dumitru VERDEANU - născut în 1921, a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

199. Soldat Gheorghe VATAVU - născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

200. Soldat Mihai VATAMANU - născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 6 Roșiori Bălți.

201. Soldat Ioan VECHIUC - născut în 1912, a participat la război cu Regimentul 11 Roșiori Cernăuți.

202. Soldat Gheorghe VĂCĂRIUC - născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 8 Artilerie.

203. Fruntaș Vasile VATAMANU - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani.

Alți veterani

1. Soldat Vasile ANDRONACHE - fiul lui Ion și Safta, s-a născut în anul 1908 în localitatea Stâncă, comuna Ștefănești, județul Botoșani. A copilărit și a absolvit școala primară în localitatea natală. După satisfacerea stagiului militar s-a căsătorit cu Maria Sandu, împreună având cinci copii: Vasile (absolvent al Școlii Militare Ofițeri Tehnici Armament Sibiu și Academiei Militare Tehnice din București, a urcat treptele ierarhiei militare până la gradul de colonel inginer, în prezent fiind pensionar, domiciliat în București, împreună cu soția, Mândica), Maria (căsătorită cu colonelul în rezervă Vasile Avram, are două fiice: Emilia, inginer, căsătorită cu inginerul Laurențiu Roncea, și Cătălina, căsătorită Lazăr, medic la Spitalul „Maria Quri” din București), Elena (căsătorită cu mecanicul agricol Chiteală, a decedat în 1966), Lucica (căsătorită cu CFR-istul, pensionar, Petrișor Burghilea, contabil principal la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din Bârlad, are trei copii) și Laurența (căsătorită cu mecanicul agricol Dumitru Andronache, domiciliază în satul Stâncă, județul Botoșani, și are cinci copii: trei fii polițiști de frontieră la Punctul de Frontieră Stâncă-Costești, județul Botoșani, și două fiice asistent medical).

Soldatul Vasile Andronache a participat la luptele de eliberare a Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941) și la luptele de la Odessa (8 august - 16 octombrie 1941), cu Regimentul 15 Infanterie „Războieni” din Piatra Neamț. A fost rănit la un picior, în luptele de la Odessa. A decedat în anul 1966, iar soția în 2006. Ea a trudit în continuare pentru creșterea copiilor.

2. Soldat Vasile CĂRĂULAN - fiul lui Ion și Maria, născut la data de 6 martie 1921 în satul Lunca, comuna Vârfu-Câmpului, județul Botoșani, a fost încorporat la 1 februarie 1942, la Regimentul 7 Vânători (Infanterie). După efectuarea perioadei de instruire a fost trimis pe front, cu gradul de soldat, aici îndeplinind misiuni de împășcătorie mitralieră în Compania 2 Vânători (Infanterie). Ca urmare a faptului că Regimentul 7 Vânători a pierdut mulți ostași, în luna noiembrie a fost vărsat la Regimentul 19 Infanterie Caracal și a participat la luptele din Ungaria și Cehoslovacia. Citat prin Ordin de Zi, în luptele din Cehoslovacia, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a. În toamna anului 1945 a fost lăsat la vatră.

3. Caporal erou Ioan CHISCARI - fiul lui Gheorghe și Domnica, născut la 26 iunie 1919 în satul Vorona Nouă, comuna Vorona, județul Botoșani, a participat la luptele de la Cotul Donului, cu Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți, fiind luat prizonier la data de 1 ianuarie 1943 și internat în Lagărul de la Oranki. La data de 15 noiembrie 1943 s-a înscris în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, fiind încadrat în Regimentul 2 Infanterie. A murit în luptele din Ungaria, la data de 8 ianuarie 1945. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

4. Soldat erou Dumitru APOSTOAIIE - născut în anul 1912, în comuna Corlăteni, județul Dorohoi, fiul lui Vasile și Elena, a participat la război cu Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți, decedând în luptele de la Odessa, la Lenintal, în ziua de 13 septembrie 1941, ora 12:00, fiind lovit de o schijă de obuz. A fost decorat, post-mortem, cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a, prin Înalt Decret nr. 2566 din 1 septembrie 1942.

5. Caporal Dumitru GAVRIL - născut în anul 1901, în comuna Lunca, județul Botoșani, a luptat cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani. A fost decorat cu medalia „Virtutea Militară de Război”, clasa a III-a.

6. Sergeant Ioan GAVRIL - născut în anul 1918, în comuna Lunca, a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A căzut prizonier de război la Cotul Donului, fiind internat în Lagărul Oranki. S-a înscris în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, înființată la 2 octombrie 1943 din prizonieri de război români și luptători antifasciști. A participat la luptele din zona Sfântu Gheorghe, Brașov, pe Mureș, în zona Bihor, în Ungaria și Cehoslovacia. A fost decorat cu medaliile „Victoria” (sovietică), „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

7. Fruntaș erou Ioan HRENCIUC - născut în anul 1918, în Frătăuții Vechi, lângă Rădăuți, a participat la război cu Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți, căzând în lupte la Cotul Donului.

8. Sergeant Constantin TANASE - născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 8 Infanterie Buzău, căzând prizonier la Cotul Donului. S-a înscris în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, participând la luptele de la Sfântu Gheorghe, Brașov, pe Mureș, în Bihor, Ungaria și Cehoslovacia. S-a căsătorit cu Ștefana Magheru și a avut patru copii: Gheorghe, Alexandru, Virgil (colonel în retragere) și Elena Tănase.

9. Soldat Vasile BEJENARU - veteran de război, participant la război cu Batalionul 7 Vânători Munte Zalău, povestește: „Am fost mobilizat la data de 22 iunie 1941. După traversarea Prutului, prin lupte grele, deplasându-mă pe jos cu tot echipamentul de război, am traversat Nistrul, Bugul și Niprul și am ajuns în Crimeea. Luptele au fost crâncene și vânătorii de munte din armata română au suferit mari pierderi, datorită rezistenței înverșunate a trupelor sovietice, a atacurilor neîntrerupte din partea partizanilor ruși, a terenului accidentat, fără căi de comunicații.

În luptele din Crimeea unitatea noastră a fost evidențiată prin Ordin de Zi al comandantului Corpului de Munte, generalul Gheorghe Avramescu, și mulți dintre noi am primit medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

Luptele din primăvara anului 1944 au fost deosebit de dure. Armata sovietică, primenită cu luptători tineri, a pornit o puternică ofensivă împotriva noastră. La sfârșitul lunii aprilie 1944 m-am adăpostit într-o gaură de obuz, în care am stat ascuns 24 de ore. Apoi am ieșit din ascunzătoare și am mers spre o gară de cale ferată, fiind prins de o patrulă sovietică și luat prizonier de război. Am fost trimis în Lagărul nr. 4 Volota și am lucrat la minele de cărbuni. După 4 luni de zile am fost trimis la bucătăria lagărului. Am fost eliberat din detenție după 7 ani de zile.

Cu toate necazurile pe care le-am suferit, mulțumesc statului român pentru drepturile primite, conform Legii nr. 44 din anul 1944.”

[Memoriul a fost consemnat de locotenentul (rtr) Gheorghe Dănilă, președintele subfilialei Săveni a A.N.V.R. Botoșani]

10. Caporal Neculai CABA - fiul lui Adam și Profira, s-a născut la data de 4 decembrie 1922, în localitatea Bajura, comuna Dărăbani, plasa Lascăr, județul Dorohoi.

La data de 15 martie 1944 a fost încorporat la Regimentul 8 Roșiori Botoșani. Parcurgând instrucția recrutului, Neculai Caba a fost trimis pe frontul din Moldova, în luna mai 1944.

La data de 25 august 1944 a fost luat prizonier de trupele sovietice, închis în lagărul de la Roman și trimis, ulterior, în lagărul de la Bălți și apoi în munții Urali. În continuare sunt reproduse câteva însemnări ale lui Neculai Caba, scrise cu durere și suferință, în lagăr, spicuite de fiul său, Maricel: „... când ne-au luat prizonieri, soarele nu se mai vedea. Vedeam doar un praf roșu, răscolit de explozia bombelor. Se făcuse întuneric ca

noaptea. Nu știam unde să fugim, fiindcă nu se mai vedea clar un drum de acces. Ne-au prins pe o pajiște și ne-au dezarmat, ducându-ne apoi la Roman și de aici pe jos, spre Iași. După o pauză de două zile am mărșăluit spre Bălți, închizându-ne într-un lagăr de la marginea orașului. Erau peste 25.000 de prizonieri români, germani și italieni. Timp de două zile am fost organizați pe convoaie. Apoi am fost deplasați cu trenul spre Sverdlovsk. De aici am mers pe jos circa 120 km, până în inima munților Urali. Trenul mergea destul de încet din cauza terenului accidentat. Pe timpul deplasării ni se dădea câte o coajă de pâine și apă foarte rar. Pentru a ne potoli setea legam gamelele cu curele și le dădeam drumul pe geam și luam câte un pic de apă din șanțuri, din mers. Apa era amestecată cu mătreață (iarbă). Era murdară și avea gust amar. Însă nu aveam de ales, o beam așa cum o „pescuiam”. În lunile decembrie 1944, ianuarie și februarie 1945, din cauza gerului mare și a mâncării slabe, mulți prizonieri s-au îmbolnăvit și au murit. În fiecare noapte erau scoși câte 7-8 morți, care erau duși într-un beci, până se adunau 40-50 cadavre. Pentru dezghețarea pământului se făcea un foc mare într-o poiană, pe o suprafață mai mare (focul ardea două zile), apoi se săpa o groapă comună, cu escavatorul, în care se aruncau cadavrele aduse cu căruța trasă de cai. Cadavrele erau aruncate în groapă, peste care se turna var. Erau acoperiți cu pământul împins de lamă, lăsând loc și pentru alții care mureau în următoarele zile. După luni grele de detenție, la sfârșitul lunii august 1945 am pornit la drum spre Bajura, în vederea eliberării. Deși slăbit fizic mi-am adunat puterile și, la 31 octombrie 1945, am ajuns acasă, bucurându-mă când mi-am văzut familia, dar m-am și întristat privind distrugerile pricinuite de război”.

Încercatul veteran de război s-a căsătorit în toamna anului 1947 cu Profira Merticar (născută în 1927, pensionară), stabilindu-și domiciliul în satul Teioasa (ulterior a devenit cartier al orașului Darabani), județul Botoșani. Împreună au lucrat pământul în gospodăria proprie până la cooperativizare, când Neculai Caba a îndeplinit funcțiile de brigadier, casier și magaziner la C.A.P. A decedat la 7 martie 1995.

Veteranul a avut cinci copii: Vasile (născut la 2 ianuarie 1949, mecanizator agricol, pensionar, căsătorit, are doi copii), Constantin (născut la 5 aprilie 1954, lăcătuș mecanic, domiciliat în Vatra Dornei, căsătorit, are un copil), Dan (născut la 4 martie 1963, prelucrător prin așchiere, domiciliat în Suceava, căsătorit, are doi copii), Maricel (născut la 3 februarie 1965,

domiciliat în Suceava, absolvent al Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” București, în 1990, licențiat în drept, comisar de poliție, este șeful Biroului de Evidență a Persoanelor din Suceava) și Viorica (născută la 1 februarie 1969, filatoare, căsătorită, domiciliată în Dărăbani, are doi copii).

11. Caporal Gheorghe POLEUCĂ - s-a născut în anul 1904 în comuna Bucecea, județul Botoșani. A cunoscut ororile primului război mondial, întrucât și în localitatea Bucecea au fost cartiruite trupe românești, retrase în decembrie 1916 pentru refacere, după pierderile umane și materiale suferite în campaniile militare din toamna anului 1916. A satisfăcut stagiul militar, în anii 1927-1929, la regimentul 37 Infanterie din Botoșani. După înscrierea României în războiul de eliberare a teritoriilor răpite prin Notele Ultimative din 26-28 iunie 1940, de către Uniunea Sovietică, Gheorghe Poleucă a fost mobilizat la Regimentul 8 Vânători (Infanterie) Cernăuți.

Veteranul a fost căsătorit cu Elisabeta Stoleru și împreună au avut cinci fii și o fiică: Ștefan (pensionar, general de brigadă în retragere), Valerian (pensionar C.F.R.), Constantin (pensionar, colonel în retragere), Gheorghe (pensionar), Antonică (pensionar) și Teodora (pensionară).

12. Plutonier-adjutant Filaret BOLDA - născut în anul 1893 la Bucecea, a participat la cel de al doilea război balcanic (1913), la războiul pentru întregire statală și națională (1916-1919) și la războiul pentru reîntregire statală și națională (1941-1945), cu Regimentul 19 Artilerie din Ploiești. Subordonat direct sublocotenentului Matei Petre, Filaret Boldă și-a legat destinul de cel al omului care a ajuns general de brigadă și comandant al garnizoanei Ploiești. Împreună au participat la campaniile militare din vara anului 1917, de la Mărășești, la luptele pentru alungarea trupelor rusești peste Nistru (1918), la campaniile militare din est (1941-1944) și la luptele de eliberare a Transilvaniei de nord (septembrie - octombrie 1944).

Filaret Boldă a fost căsătorit cu Maria Dodu, fiică de cadru militar, împreună având opt fii și fiice. Una dintre fiice, Veronica, este căsătorită cu colonelul în retragere Constantin Poleucă, împreună având o fiică, Irina, tehnician, căsătorită Grigore, și un fiu, Dragoș, inginer.

BIBLIOGRAFIE:

1. Arhivele Militare Române din Pitești
2. Asociația Națională a Veteranilor de Război, Filiala Botoșani

Locotenent-colonel Petre PÂRVU

S-a născut la data de 12 februarie 1921 în orașul Ploiești. Părinții săi, Gheorghe și Elena, i-au asigurat o copilărie liniștită și condițiile materiale necesare pentru a absolvi Liceul „Petru și Pavel” din Ploiești, cu rezultate meritorii. După absolvirea liceului a urmat trei ani la Facultatea de Medicină din București. S-a retras fiindcă n-a mai avut resurse materiale pentru a termina studiile. În această situație s-a înscris la Facultatea de Construcții Militare București, pe care a absolvit-o cu rezultate foarte bune, la data de 10 mai 1942.

La absolvirea facultății Petre Pârvu a fost avansat la gradul de sublocotenent și a fost numit la Biroul Construcții Militare din Direcția Geniu Construcții. În toamna anului 1942 a fost trimis pe front în Crimeea și Caucaz. Aici a participat la amenajarea și consolidarea lucrărilor genistice pentru trupele de infanterie, cavalerie și vânători de munte din armata română, care au luptat în Crimeea și Caucaz.

Ajuns la vârsta de 86 ani își amintește de coșmarul pe care l-a trăit pe front. A fost nevoit să lucreze sub focul bombardamentelor aeriene și al barajelor de artilerie. A scăpat ca prin minune, în primăvara anului 1944, când a primit aprobare să se retragă la Odessa și, de aici, în țară.

În perioada de front a ajutat populația civilă din zonele unde a luptat să-și repare casele afectate de bombardamente. Cetățenii civili au dovedit sensibilitate față de militari, oferindu-le atât cazare, cât și produse alimentare, din gospodăriile lor, foarte afectate de distrugerile războiului.

După înapoierea în țară a participat, zi și noapte, la repararea caselor, bisericilor și școlilor, precum și a clădirilor din cazărmi, distruse de bombardamentele anglo-americane, rusești și germane.

Avansat, în anul 1945, la gradul de locotenent, în 1948 la gradul de căpitan și în 1953 la gradul de maior, a muncit foarte mult. În anii 1948-1953 a contribuit la realizarea lucrărilor genistice în Banat, întrucât după excomunicarea Iugoslaviei din rândul blocului comunist, în anul 1948, președintele Tito și comuniștii sârbi erau considerați dușmani ai Uniunii Sovietice și ai celorlalte state care fuseseră atrase în mrejele comunismului.

Revenit din Banat ofițerul a lucrat la construcția de obiective industriale, împreună cu ostașii din unitățile speciale de construcții militare. Avansat locotenent-colonel, în anul 1958, a mai rezistat să lucreze pe

șantier până în 1961, când a solicitat trecerea în rezervă. Bolile de stomac și ficat s-au agravat și nu a mai putut rezista regimului infernal de muncă și lipsurilor materiale de tot felul. La toate acestea s-a adăugat și înrăutățirea stării de sănătate a mamei sale.

După trecerea în rezervă a lucrat în calitate de director și director general la Inspekția Financiară din Brașov, în perioada 1961-1964, proiectant, director adjunct și director general la I.O.C.R. și la Cooperativa „Constructorul” din Ploiești (1964-1983).

În anul 1964 Petre Pârvu s-a căsătorit cu Margareta Dobre, împreună aducând pe lume un fiu, Gheorghe, inginer mecanic, căsătorit cu Elena-Carmen, profesor de psihologie.

Locotenent-colonel Petre Pârvu a avut un frate, Ștefan, student la Facultatea de Drept, care a participat la război, cu gradul de sublocotenent, în Divizia 3 Munte și a murit în luptele de la Marea Azov, din Crimeea.

Pentru participarea la război locotenent-colonel Petre Pârvu a fost decorat cu Ordinul „Coroana României”, cu spade și panglică de virtute militară, clasa a III-a, și medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

Fiind foarte bolnav de stomac și ficat, este ajutat mult de soție.

Locotenent-colonel Dumitru POPESCU

S-a născut în anul 1910 în orașul Câmpina, județul Prahova. Tatăl său, Iancu Popescu, a participat la războiul pentru întregire statală și eliberare națională a românilor oprimați de stăpâniri străine, cu Regimentul 32 Infanterie „Mircea”, fiind grav rănit în luptele de la Mărășești. Internat în Spitalul Militar de Campanie din Răcăciuni, județul Bacău, nu a mai putut fi salvat. A fost înmormântat în localitatea Răcăciuni. A fost deshumat după șapte ani, osemintele fiindu-i reînhumate în cimitirul din Câmpina.

Cei cinci copii rămași orfani (cel mai mare de 16 ani și cel mai mic de doi ani), au fost crescuți de mamă, care a fost o femeie energică și autoritară. Ea nu s-a mai recăsătorit, dedicându-se creșterii și educării copiilor în spiritul dragostei, al muncii și credinței în Dumnezeu.

După tradiția franceză copiii, orfani de război, au fost declarați copii ai Națiunii Române, având toate înlesnirile în școli și societate.

Băiatul cel mai mare, Nicolae Popescu, care era elev când tatăl său a plecat pe front, și-a continuat studiile și apoi s-a angajat la Secția Parafină din „Rafinăria Steaua Română” Câmpina. Muncind cu dăruire și răspundere a fost promovat șef de secție.

După ieșirea la pensie prietenii l-au etichetat „Popescu parafină”. A avut doi copii: Viorel, actor la Teatrul din Constanța și Bogdan, economist.

Al doilea copil al lui Iancu și Elena Popescu, Elisabeta, a fost casnică și a avut doi copii: Toma, economist, și Traian, inginer.

Al treilea copil, Constantin, a fost preot-paroh, timp de 46 de ani, în comuna Mănești, județul Prahova, fiind înmormântat în curtea bisericii din satul unde a slujit cu multă credință. Împreună cu soția sa, Maria, presbiteră, a avut trei copii: Adrian, inginer forestier, director al Liceului Forestier din Câmpina și ofițer în rezervă (căpitan în arma transmisiuni),

Iulia, asistent medical principal la Policlinica din Câmpina, Gabriel, preot în satul Stoienești, județul Prahova.

Al patrulea copil, Dumitru Popescu, a fost ofițer.

Cel de al cincilea copil, mezinul familiei, Florin, este tehnician la Institutul de Cercetări și Prospectiuni Petroliere din municipiul Câmpina.

Dumitru Popescu a absolvit printre primii Liceul Militar „Nicolae Filipescu” de la Mănăstirea Dealu, județul Dâmbovița, și Școala Militară Ofițeri Artilerie Timișoara, în anul 1930, cu gradul de sublocotenent. Avansat la gradul de locotenent tânărul ofițer a fost numit șef de secție și la scurt timp comandant de baterie într-un Regiment de Artilerie din Brașov.

În anii 1933-1935 a urmat cursurile Școlii Superioare de Război din București și, în paralel, a dat examene și la Institutul Politehnic din București, absolvind în 1937 Facultatea de Mecanică.

Avansat la gradul de căpitan, în anul 1934, Dumitru Popescu a fost trimis, în anul 1935, în Cehoslovacia, la un curs de specializare și, concomitent, a îndeplinit și misiunea de membru în Comisia Militară Română de Supraveghere a executării comenzilor de armament, la firma Skoda, unde a fost însoțit și de soția sa.

Înapoiat din Cehoslovacia a fost avansat la gradul de maior și numit, în anul 1937, profesor la Școala Militară Ofițeri Artilerie din Timișoara, fiind apreciat de către șefii direcți ca un eminent ofițer.

În anul 1940 ofițerul a fost avansat la gradul de locotenent-colonel și numit comandant de Divizion în Regimentul 5 Artilerie Grea.

După înscrierea României într-un război just de reîntregire teritorială și națională, anulând nedreptățile produse poporului român în vara anului 1940, prin jafurile teritoriale efectuate de către statele vecine, sprijinite de puterile fasciste, armata română a început, la 22 iunie 1941, alături de armata germană, acțiunile de luptă pentru eliberarea Basarabiei, părții de nord a Bucovinei și Ținutului Herța. Contribuind la eliberarea Basarabiei, până la 26 iulie 1941, Regimentul 5 Artilerie Grea a participat și la luptele din operațiunea Odessa. Rănit grav de o mină, Dumitru Popescu și-a pierdut viața la Dalnik, în Ucraina, fiind transportat în țară prin grija camarazilor și înmormântat alături de părinți în cimitirul din Câmpina. A fost decorat cu Ordinul „Coroana României”, clasa a III-a, care se adaugă altor trei ordine militare românești și germane. Nu a avut copii și tot timpul vieții și-a exprimat regretul pentru această neșansă.

Maior Traian GEORGESCU

O zi cu un soare strălucitor, cald, fără vântul răutăcios. Natura era plină de parfumul florilor. Așa arăta ziua de 23 iunie 1916 în care a venit pe lume Traian, cel de al treilea copil al familiei Dumitru și Eleonora Georgescu, din Provița de Jos, județul Prahova.

Tatăl a fost învățător al școlii din Provița de Jos și, ulterior, inspector școlar. El a creat Fundația Școlară din județul Prahova, fapt pentru care o clădire din centrul orașului Ploiești, în apropierea Tribunalului, purta numele lui Dumitru Georgescu. Mama, Eleonora, a fost învățătoare în aceeași comună. Era o femeie frumoasă și blândă, iubită de toți, o adevărată doamnă a Proviței. A decedat în 1956. Familia a avut trei băieți și o fată: Dumitru, Cecilia, Traian și George.

Dumitru, primul născut, a făcut școli înalte, fiind licențiat în Drept și Filosofie. Prin muncă, dar și capacităților sale deosebite, a ocupat funcția de Șef al Serviciului Plan în cadrul Prefecturii Prahova. A avut doi copii.

Cecilia a fost învățătoare, iar soțul ei, Ionel Nistor, a fost mulți ani directorul școlii din Provița.

George, frumos și deștept, fiind în Liceul Militar, a murit prea devreme, la doar 18 ani, din cauza unui vaccin administrat greșit.

Traian a fost un copil cuminte, aducând liniște și lumină în jurul său. A fost iubit de locuitorii localității care-și strigau pe la curți: „A venit domnul Trăienică!” și-l poșteau la ei în casă. Era o mândrie pentru localnici, unora botezându-le și cununându-le copiii.

Școala a început-o în localitatea natală, apoi a urmat cursurile Liceului „Gheorghe Șincai” din București. În anii de școală s-a remarcat prin preocupări literare, în special prin poeziile publicate în revistele liceului și prin premiile obținute la concursurile organizate de „Tinerimea română”. Talentul în versificație nu l-a părăsit niciodată, reușind să transpună orice întâmplare în gânduri sensibile. În anii 1937-1938 a fost elev la Școala Pregătitoare Ofițeri Jandarmi. A absolvit Facultatea de Drept din București, în anul 1940 (diploma nr. 284/1940). La data de 31 martie 1940, fiind elev la Școala Militară Ofițeri Jandarmi, a fost înaintat în gradul de sublocotenent și numit comandant de pluton.

În perioada iulie-octombrie 1941 a comandat un pluton din Divizia a 3-a Infanterie Pitești. În acest interval de timp a fost trimis în Munții

Banatului pentru a distruge formațiunile maghiare certate cu legile țării. Maghiarii îi încercuiseră pe români, care riscau să piară în acele ambuscade. Cu acel prilej Traian Georgescu, care fusese avansat locotenent, a intervenit, cu mult curaj, conducând plutonul, în zorii unor zile, în „totală liniște”. Apropiindu-se de ascunzătorile maghiarilor a salvat luptătorii români din încercuire. Acest act de eroism al locotenentului Traian Georgescu a fost recompensat cu Ordinele „Coroana României” (în 1941) și „Virtutea Militară”, clasa I-a, precum și cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”.

Din anul 1942 locotenentul Traian Georgescu a comandat o companie de jandarmi din aceeași mare unitate. La 23 august 1944 a fost numit comandant la Școala Militară Subofițeri din Timișoara, pe care a condus-o, cu multă competență, până la data de 15 ianuarie 1945.

De la data de 16 ianuarie 1945 și până la 26 august 1946 Traian Georgescu a îndeplinit, succesiv, funcțiile de comandant de sector și șef de birou în cadrul Inspectoratului de Jandarmi București. Avansat la gradul de căpitan, la data de 23 august 1946, a fost promovat în funcția de Adjunct al Comandantului Batalionului 1 Jandarmi București.

Capacitatea de organizare și de conducere a subordonaților, modul exemplar de a-și îndeplini sarcinile de serviciu în acea perioadă tulbură, au determinat șefii direcții să-l numească, la data de 18 august 1950, în funcția de adjunct al Comandantului Biroului de Securitate București.

La data de 30 aprilie 1952 căpitanul Traian Georgescu a fost trecut în rezervă, în baza Ordinului nr. 55, ca urmare a conflictelor pe care le-a avut cu conducătorii politici de atunci, atitudinea lui fiind considerată prea liberală. Ulterior i-a fost reconsiderată activitatea și avansat la gradul de maior, la data de 15 ianuarie 1963.

În anul 1940 Traian Georgescu s-a căsătorit cu Livia, din Timișoara, licențiată în litere, fapt pentru care a și activat în Banat. Din această căsătorie a rezultat un fiu, Costin-Corneliu, care a devenit medic și i-a dăruit un nepot, Remus, actualmente în Germania. Divorțând de Livia, Traian Georgescu a plecat din Timișoara și s-a angajat la o unitate petroliferă din Brăila, în anul 1953, în funcția de contabil.

Viața în orașul dunărean l-a încântat. A iubit plimbările cu barca și cu vaporețul, peștele pregătit în toate felurile, uitând de neîmplinirile și neajunsurile vremurilor. A fost impresionat de locuri și oameni. Aici a

cunoscut pe frumoasa brăileancă Ancuța, fiică de inspector vamal în Portul Brăila, cu o educație solidă, care, ca multe alte femei, se angajase într-o muncă inferioară pregătirii profesionale pentru a putea să-și întrețină familia. S-au căsătorit la 4 noiembrie 1956 și apoi s-au mutat la Ploiești, pentru a se apropia de rudele prahovene.

Familia s-a întregit mai târziu. Fiica Ancuței, Emilia, a urmat cursurile Facultății de Istorie din Iași, din cadrul Universității „Al. I. Cuza”, devenind profesoară. În prezent este șefa catedrei „Om și societate” de la Colegiul Național „Mihai Viteazul” din Ploiești. Emilia este preocupată de instruirea și educarea copiilor, dar și de cercetarea istorică, amintind de înclinațiile maiorului Traian Georgescu.

Marea împlinire a vieții veteranului maior Traian Georgescu a fost Cora-Cristina, fiica Emiliei, pe care a iubit-o foarte mult. Legăturile între „tataia” și Cora au fost deosebite, Traian Georgescu dorind să-i transmită tot ce a cunoscut frumos și bun, să-i însușească cultul valorilor morale în care a crezut până la ultima suflare. Linia feminină puternică a familiei este întregită de micuța Thea-Ana, de care înțeleptul „tatae Dan” ar fi fost foarte mândru.

Decesul lui Traian Georgescu, la 22 octombrie 1987, a fost regretat nu numai de familie, dar și de foștii colegi de serviciu de la I.T.L.P.P., care i-au adus un ultim omagiu „domnului Georgescu”.

Maior Radu MĂINICĂ

S-a născut la 8 august 1922 în Slobozia Bradului, județul Vrancea. Părinții săi, Ioan și Lina, l-au ajutat să absolutească 7 clase elementare în localitatea natală. La 3 aprilie 1943 a fost încorporat la Regimentul 16 Artilerie Bacău, subordonat Diviziei 6 Infanterie Focșani și Corpului 4 Armată Iași. La ordinul Marelui Stat Major, la data de 23 septembrie 1943 Divizia 6 Infanterie Focșani a fost deplasată pe front, fiind cartiruită în orașul Odessa, unde a îndeplinit misiuni de ordine și pază.

De la sfârșitul lunii noiembrie 1943 toate unitățile din subordinea Diviziei 6 Infanterie au fost retrase în garnizoanele de bază. Armatele română și germană luptau în retragere, de la Cotul Donului și Stalingrad, pierzând tot mai mult din teritoriile cucerite anterior.

Înaintarea trupelor sovietice, în martie 1944, în partea de nord a Basarabiei, Bucovinei, Ținutul Herței și Moldovei, a determinat Comandamentul German și Marele Stat Major al Armatei Române să-și așeze trupele în apărare pe aliniamentul: Târgu Neamț - Pașcani - Târgu Frumos - Iași - Chișinău. Efectivele Diviziei 6 Infanterie au fost deplasate de la 26 martie 1944 în zona Roman - Pașcani, desfășurând lupte dure cu trupele rusești, până la 23 august 1944. Radu Măinică, avansat la gradul de caporal, a îndeplinit misiuni de telefonist și radiotelegrafist, precum și de pușcaș, atunci când situațiile o impuneau.

În zilele de 23-26 august marea unitate a fost reorganizată cu efectivele pe care le mai avea la dispoziție și apoi s-a deplasat, prin lupte, cu unitățile germane, pe direcția Ghimeș-Palanca - Frumoasa, județul Ciuc.

Marea unitate a participat, cu începere de la data de 15 septembrie 1944, la câncene lupte, pe direcția Târgu Mureș - Oarba de Mureș - Cristești - Cluj - Oradea Mare - Valea lui Mihai, unde a ajuns la data de 25 octombrie 1944, eliberând ultimele brazde de pământ răpite din trupul țării de către Ungaria horthystă prin Dictatul de la Viena, din 30 august 1940.

De la 26 octombrie 1944 Armata a 4-a română a participat la eliberarea părții de nord-est a Ungariei. Divizia 6 Infanterie și Regimentul 16 Artilerie au acționat, cu foarte multă dârzenie, pentru a învinge greutățile create de relieful accidentat, clima dificilă (ploi și ninsori care desfundau terenul) și o rezistență disperată a trupelor maghiare și germane.

Efectivele Armatei a 4-a române au participat la eliberarea Cehoslovaciei, în perioada 18 decembrie 1944 - 9 mai 1945, iar în unele sectoare chiar până la 12 mai 1945, ca urmare a rezistenței unor unități militare din armata germană. Pe teritoriul Cehoslovaciei dificultățile au fost și mai mari, fiind determinate de faptul că armata română a trebuit să acționeze perpendicular pe crestele munților Tatra și Carpații Albi, să traverseze mari cursuri de ape (Hron, Nitra, Vah, Morava), să suporte o climă și mai aspră (zăpezi abundente cu grosimea stratului de peste 2 m, geruri aspre, ploi abundente în timpul primăverii), fiind și în imposibilitatea folosirii căilor de acces, așezate de la nord spre sud, precum și faptul că trupele germane au luptat cu o mai mare înverșunare.

Radu Măinică își amintește de toate greutățile întâmpinate și duritatea luptelor la care a participat cu camarazii săi în localitățile Trencinteplite, Nemetchi Brod, Uherski Brod, Predpolomna, la traversarea munților Tatra, a râului Hron și apoi în localitățile Bansca Bistrica, Ulmanca, Brno. După capitularea nemților, Regimentul 16 Artilerie s-a retras în pădurea Rochidno. După câteva zile de refacere efectivele unității s-au retras în Miercurea Ciuc, întrucât cazarma din Bacău era ocupată de trupe rusești. La 22 iunie 1946 luptătorii au fost demobilizați.

La data de 1 martie 1948 Radu Măinică s-a angajat la Poliția din Râmnicu Sărat, cu gradul de sergent-major, fiind numit șef de post în comuna Ziduri și, ulterior, în comuna Bolduri, după avansarea la gradul de plutonier. În anul 1962, la cerere, a fost mutat la Poliția localității Urlați, ca sectorist, având gradul de plutonier-major. În anul 1973 plutonierul-adjutant Măinică, la cerere, a fost mutat la Poliția orașului Câmpina, unde a lucrat până la 15 ianuarie 1977, când a fost pensionat.

Radu Măinică a fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, „Victoria” (sovietică), precum și cu alte ordine și medalii militare românești, la pace. Este căsătorit și are patru copii: Angelica (căsătorită Roșu), Eliza (căsătorită Ghiță), Carmen (căsătorită Brebeanu) și Radu-Viorel.

Maior Constantin STROIE

S-a născut la data de 12 octombrie 1919 în comuna Galbenu, județul Brăila. Părinții săi, Soare și Maria Stroie, oameni gospodari care au avut 24 de pogoane de pământ, boi, vaci, cai și oi, au avut șapte copii: Constantin (89 de ani), Sultana (84 de ani, pensionară), Ion (80 de ani, pensionar), Sofia (77 de ani, pensionară), Ștefan (75 de ani, pensionar), Elena (74 de ani, pensionară), Aurica (69 de ani, pensionară). După absolvirea școlii primare în localitatea natală, Constantin Stroie a absolvit o școală de meserii, în Ploiești, și a lucrat în domeniul extracției petrolului.

Venindu-i sorocul pentru satisfacerea stagiului militar, Constantin Stroie a fost încorporat, la data de 18 februarie 1941, la Regimentul 19 Dorobanți (Infanterie) Caracal. Mobilizat, la data de 22 iunie 1941, a participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), la operațiunea militară Odessa (8 august - 16 octombrie 1941) și în marea bătălie de la Cotelul Donului, îndeplinind funcțiile de comandant brand și tun, cu gradul de sergent. A fost luat prizonier de către armata sovietică la Cotelul Donului, la data de 21 noiembrie 1942, și a fost internat în Lagărele nr. 53 și 55 din Urali, unde a lucrat la defrișarea unei păduri și la o fabrică pentru făurirea unor ustensile de bucătărie.

La data de 15 octombrie 1943 Constantin Stroie, avansat la gradul de sergent-major, s-a înscris în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, constituită pe teritoriul U.R.S.S. la data de 2 octombrie 1943, din prizonieri români și luptători antifasciști români, refugiați pe teritoriul U.R.S.S. De la data de 23 august 1944 sergentul-major Constantin Stroie a participat, cu Regimentul 2 Infanterie (comandant, colonel Buzoianu) din Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, la luptele de dezarmare a trupelor germane în Muntenia, apoi la luptele de la Sfântul Gheorghe, județul Covasna, și în zona Bihor, contribuind la eliberarea orașului Oradea, la 12 octombrie 1944, și apoi a localităților de la vest de Oradea.

Conform prevederilor Convenției de Armistițiu Româno-Rus, din 12 septembrie 1944, armata română a participat la luptele de eliberare a Ungariei. În baza Ordinului de zi nr. 374, din data de 20 noiembrie 1944, al Comandamentului Suprem Sovietic, marea unitate s-a numit în continuare Divizia 1 Infanterie Voluntari Români „Tudor Vladimirescu - Debrețin”.

Subordonată direct unor mari unități din armata sovietică, ostașii acestei greu încercate mari unități au participat și la luptele pentru eliberarea teritoriului Cehoslovaciei, răpit prin acte arbitrare de către Germania hitleristă în anul 1938. Tânărul sergent-major a fost rănit, la data de 5 ianuarie 1945, la brațul drept și a refuzat să fie internat în spital, tratându-se ambulatoriu.

La încheierea războiului în Europa, prin capitularea Germaniei, la data de 9 mai 1945, Constantin Stroie a fost încadrat subofițer în Legiunea de Jandarmi Trei Scaune. În anul 1947 a urmat timp de 6 luni Școala de Agenți de Poliție din Drăgășani, fiind numit la absolvire comandant de pluton recruți la Compania de Poliție din Orăștie. În 1948 a urmat timp de 4 luni cursurile Școlii de Ofițeri Politici din Breaza. În anul 1949 a lucrat la Centrul de Instrucție Securitate din Mizil și în anul 1950 a lucrat în funcția de Administrator de Batalion Securitate la Marghita-Bihor.

În perioada 1951-1954 a îndeplinit funcția de comandant Pază la I.T.A. Ploiești, din subordinea Regimentului de Pază Obiective Ploiești. În perioada 1954-1975 a lucrat la Unitatea de Pompieri din Ploiești, îndeplinind succesiv funcțiile de casier, administrator și inspector pentru Prevenirea și Paza Împotriva Incendiilor. Pentru participarea la război și activitatea desfășurată în armată, Constantin Stroie a fost avansat la gradul de plutonier (1950), plutonier-major (1959), plutonier-adjutant (1968), sublocotenent (1990), locotenent (1995), căpitan (2000) și maior (2004). A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a (1941), „Victoria” (sovietică), „Eliberarea de sub jugul fascist”, „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945” și cu Ordinul „Meritul Militar”, clasele a III-a și a II-a.

Constantin Stroie s-a căsătorit, în anul 1949, cu Gherghina Popescu (decedată în 2003) din Amara Buzău, împreună având o fiică, Nela-Viorica, (căsătorită Călțaru). Nela are un fiu, Liviu, inginer auto, căsătorit cu Mihaela, asistent universitar (doctor), și îl îngrijește cu atenție pe bunicul său.

Sublocotenent Aurelian MOȘOIU

Prezentând familia Moșoiu pot fi amintite legendele locale ce vorbesc despre un bătrân cu numele Bran, care avea mai mulți fii, și a dăruit fiecăruia câte un sat. Astfel s-au format cele 15 așezări ale Branului pe drumul care lega Brașovul de prima capitală a Țării Românești, Câmpulung-Muscel. Trecătoarea Branului conține urme de locuire încă din paleolitic. Zona a căpătat importanță strategică în secolul al XIII-lea când cavalerii teutoni au înălțat Castelul Bran. În această zonă s-a dezvoltat familia Moșoiu, urmașa unui anume „Moșu-are”, după cum arată profesorii Alexandru Dragomirescu și Marius Pop, în lucrarea „General Traian Moșoiu, Memorial de război (august-octombrie 1916)”, sau, mai degrabă, urmașa lui Radu Moțcoiu, iobag din Branul de Jos. Acesta apare în Conscriptia Urbarială din 1761 drept „colibaș ce se ocupa cu creșterea vitelor, procurându-și hrana din Țara Românească unde cobora, în fiecare an, la iernat cu animalele”.

Informațiile prilejuite de revoluția de la 1848-1849 sunt mult mai clare. Aron Moșoiu a devenit vicetribun al Branului, numit de Comitetul Național Român de la Brașov (Emil Stoian, „Portrete din Bran”, Editura Melcilor, Brașov, 2002, pag. 157).

În anul 1848 brănenii au ocupat Castelul Bran. Magistrul Brașovului a trimis la fața locului un inspector care comunica, în noiembrie 1848, că la Bran există totală anarhie și localnicii l-au ales în calitate de jude pe Ioan Moșoiu, organizatorul gărzii naționale din zonă (Dragomirescu și Pop, opera citată, pag. 14).

La 15 februarie 1849, când în zonă au pătruns trupele intervenționiste ruse, prin pasurile Branului și Predealului, autoritățile habsburgice au reușit să-și reinstaleze administrația și să-l înlocuiască din funcție pe „judele Ioan Moșoiu”, pe motiv de „incompetență” (Ibidem).

În octombrie 1849 locuitorii Branului s-au adresat comandantului militar al Districtului Sibiu căruia îi cereau stăpânirea definitivă a Castelului Bran și scoaterea zonei Branului de sub jurisdicția Brașovului. Între cei care au semnat această jalbă se afla și Aron Moșoiu. Drept urmare a eforturilor cetățenilor din zonă, castelul Bran a ieșit de sub stăpânirea Brașovului iar brănenii au devenit oameni liberi (Ibidem).

Rezultă cu claritate că în organizarea și desfășurarea evenimentelor din anii 1848-1849 Aron, Ioan și Moise Moșoiu s-au remarcat în mod deosebit, împreună cu alți brăneni, încât au fost reținuți de documentele vremii, și au fost călăuzitori pentru urmașii neamului Moșoiu.

Moise și Ana Moșoiu făceau parte din categoria oamenilor gospodari, înstăriți și respectați. Moise Moșoiu, născut la Șimon (lângă Bran), s-a ocupat cu creșterea animalelor (avea 3.500 de oi). Ana s-a născut la Tohanul Nou și a fost o foarte bună gospodină. Moise și Ana Moșoiu au avut cinci copii: trei băieți (Traian, Aurelian și Ioan) și două fete (Paulina și Maria). Educația părintească, dotarea nativă și împrejurările timpului au făcut ca descendenții lui Moise și Ana Moșoiu să devină oameni respectați: ofițeri, profesori, avocați, ingineri, personalități ale vieții politice și intelectuale românești.

Primul fiu, Traian, născut la Tohanul Nou, lângă Brașov, în 1868, a urmat cursurile liceului „Andrei Șaguna” din Brașov. După absolvirea liceului a urmat cursurile Școlii Militare Ofițeri Infanterie din Viena, fiind avansat sublocotenent în armata austro-ungară. În anul 1893 a dezertat din armata austro-ungară, a trecut Carpații, și s-a angajat în armata română, urcând treptele ierarhiei militare până la gradul de general. S-a remarcat în operațiunile militare din toamna anului 1916, din Transilvania, în ofensiva militară de la Mărăști, din iulie 1917, în operațiunile militare din Transilvania, din 1918-1919, și în Campania Militară din 1919, în Ungaria. A fost guvernator militar al Transilvaniei (1918) și guvernator militar al teritoriilor ungare (1919). După trecerea în rezervă a fost ministru de Război, ministru al Comunicațiilor și Lucrărilor Publice și senator liberal de drept. A încetat din viață în 1932, în București.

Aurelian, cel de al doilea fiu al familiei Moșoiu, s-a născut la data de 23 aprilie 1872, tot în localitatea Tohanul Nou. A urmat cursurile Gimnaziului Mare Public (azi Liceul „Andrei Șaguna”, din Brașov) pe care le-a absolvit cu bacalaureat și calificativul „foarte bine”. Pentru instrucția și educația sa a avut profesori de mare clasă, precum luptătorul unionist Vasile Goldiș, care avea să prezinte Rezoluția la Marea Adunare Națională de la 1 Decembrie 1918, de la Alba Iulia, pe fruntașul mișcării naționale din Transilvania, Valeriu Braniște, pe dr. Iosif Blaga. Niciodată nu s-a uitat faptul că Aurelian Moșoiu era „fiul sufletesc ale vestitelor școli din Brașov”.

După încheierea studiilor liceale Aurelian Moșoiu a trecut munții în țara liberă a românilor. În anul 1896 absolvea, cu rezultate excelente („Magna cum Laude”), Facultatea de Litere și Filozofie din București. În teza de licență a abordat tema: „Viața și caracterul poeziei lui Quintus Horatius Flaccus”. Rector al Universității din București, în acea perioadă, era Titu Maiorescu. Pe diploma de licență se preciza că Aurelian Moșoiu s-a născut în anul 1872, în comuna Tohanul Nou, din Austro-Ungaria. Setea de cunoaștere și perfecționare l-a îndemnat pe Aurelian Moșoiu să se înscrie în anul universitar 1896-1897, imediat după încheierea studiilor filologice, la cursurile Facultății de Drept din București.

În anul 1897 Aurelian Moșoiu și-a început activitatea didactică la Liceul „Carol I” din Craiova (azi Liceul „Nicolae Bălcescu”), ca profesor de limba latină.

În anul 1901 Aurelian Moșoiu s-a căsătorit cu Aurelia Rădulescu, fiica profesorului de desen Nicolae Rădulescu (sora colonelului Dumitru Rădulescu) și s-a stabilit, definitiv, la Ploiești. Și-a început activitatea la Școala Comercială, al cărui director a devenit în anul 1904, contribuind la fundamentarea acestui tip de învățământ în orașul Ploiești.

Profesorul Aurelian Moșoiu și-a demonstrat, în anul 1902, calitățile de bun cunoscător al limbii latine, de om meticulos și ambițios, traducând lucrarea lui C. Plinius Cecilius, „Panegiricul împăratului Traian”.

Din anul 1902 Aurelian Moșoiu devenea profesor și la școala în care a făcut carieră și s-a consacrat: Liceul „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”. În 1908 a întemeiat Societatea Culturală „Ion Luca Caragiale”, pe care a condus-o timp de 30 de ani, până la pensionare. Sub auspiciile acestei societăți a patronat și condus apariția revistei „Curierul liceului”, una din cele mai prestigioase publicații școlare din țară.

Profesorul Aurelian Moșoiu s-a integrat complet în viața orașului Ploiești, devenind tatăl a doi copii care s-au instruit în domeniul juridic: Virgiliu, născut în 1902, și Corneliu, născut în 1903. A construit o casă pe Calea Târgoviștei (acum Gh. Gr. Cantacuzino).

Declanșarea primului război mondial l-a determinat pe Aurelian Moșoiu să se gândească la posibilitatea eliberării transilvănenilor din mijlocul cărora plecase la sfârșitul secolului al XIX-lea. Dorind să se înroleze voluntar în armata română (satisfăcuse stagiul militar în 1893, în armata austro-ungară), în calitate de translator pentru limba germană și

maghiară, a adresat, la 19 martie 1915, o cerere șefului Statului Major al Armatei Române, generalul Vasile Zottu. În aceeași zi cererea înregistrată la nr. 15.874/19.03.1915 a fost aprobată, fiind înscrisă la nr. 9 din tabelul cererilor. A doua zi i s-a comunicat rezoluția de aprobare (A.M.R., Fond 5417, Dosar 293, Filele 60-61). Din corespondența purtată cu fratele său, Traian Moșoiu (atunci locotenent-colonel, dislocat în zona Silistra cu Batalionul 7 Vânători-Infanterie), Aurelian Moșoiu era înștiințat, la 29 mai 1915, de iminența intrării României în război: „*Sunt informat că în trei săptămâni intrăm în acțiune. Îngrijește-te de haine militare*”.

În luna iulie 1916 profesorul Aurelian Moșoiu a fost luat în evidența Marelui Cartier General, cu gradul de sublocotenent (A.M.R., Fond 5417, Dosar 293, fila 66). Din Liceul „Sfinții Petru și Pavel” au fost mobilizați și au participat la războiul pentru întregire statală și națională profesorii: Alexandria Popescu, Ernest Târțescu, Aurelian Moșoiu, Constantin Becescu, Traian Mihai, R. Bulfinschi, D. Munteanu-Râmnic, I. A. Basarabescu, Grigore Orășanu, Gheorghe Gheorghiu, Constantin Niculescu, A. Berar, N. Henzel, Constantin Cerchez și T. Gh. Tomescu. Au mai fost mobilizați servitorii: Dumitru Cristea, Dumitru Sumandra și Andrei Gheorghe. Clădirile liceului au fost destinate pentru spital.

În refugiul de la Iași, în condiții de jale și restriște pentru întreaga națiune, s-a stins din viață prima sa soție. După încheierea operațiunilor militare de pe frontul din Moldova Aurelian Moșoiu s-a înapoiat acasă, la Ploiești. Pentru serviciile aduse armatei române sublocotenentul Aurelian Moșoiu a fost decorat cu Ordinul „Coroana României”, în grad de cavaler, „*pentru devotamentul deosebit de care a dat dovadă (...) și zelul cu care și-a îndeplinit însărcinările în tot timpul campaniei 1916-1919*”.

Din Liceul „Sfinții Petru și Pavel” și-au pierdut viața profesorii: căpitan Ernest Târțescu (Regimentul 72 Infanterie Mizil, mutat de la Calafat, a murit în județul Argeș), locotenent Constantin Becescu (Regimentul 2 Cetate București, mort de tifos în Moldova), locotenent Traian Mihai (mort de tifos în Moldova), elev t.r. Nicolae Henzel (Școala Militară Dorohoi, mort de tifos), locotenent Constantin Niculescu (Regimentul 28 Infanterie Pitești, mort de tifos) și sublocotenent Vasile Ionescu (Regimentul 32 Infanterie „Mircea” din Ploiești, mort la Orăștie). Toți participanții la război au fost înscși pe tablouri care s-au afișat în fiecare clasă, deasupra catedrei.

Revenit la liceu, profesorul Aurelian Moșoiu, în calitate de membru al Comitetului de Acțiune, s-a implicat în acțiunea de refacere a localului, care suferise avarii. În anul 1919 Aurelian Moșoiu s-a recăsătorit cu doctorul Eufrosina Slăvescu. În paralel cu activitatea de dascăl de excepție la Liceul „Sfinții Petru și Pavel”, Aurelian Moșoiu a reorganizat Școala de Arte și Meserii, în calitate de președinte al Comitetului Școlar (1919-1937). A deținut aceeași calitate și la Liceul de fete „Despina Doamna” și la Comitetul Județean Școlar.

La 10 mai 1925 Aurelian Moșoiu a publicat a doua ediție a traducerii lui C. Plinius Cecilius Secundus: „Panegiricul împăratului Traian”, care, în contextul realizării Marii Uniri din 1918, avea menirea de a înălța sufletul românesc.

Aurelian Moșoiu a fost numit membru al ordinului „Coroana României”, în grad de comandor, prin decretul semnat de regele Ferdinand și I. G. Duca, ministrul Afacerilor Străine, la data de 1 mai 1926.

Întreaga activitate a profesorului Aurelian Moșoiu a fost omagiată de conducerea și colegii din Liceul „Sfinții Petru și Pavel” cu ocazia pensionării sale, în anul 1937, după 40 de ani de activitate socială și didactică neîntreruptă. Cu acel prilej profesorul Constantin Popescu Gruia, președintele Asociației Profesorilor Secundari, Secția Ploiești, a ținut o impresionantă cuvântare: „... relev acele momente din viața sa care îl ridică și în ochii noștri, ai colegilor săi, pentru că e vorba de mândria corpului didactic și îl va ridica în ochii generațiilor tinere, prezente și viitoare, care trebuie să știe și să sape adânc în conștiința lor, ca exemplu de urmat, că profesorul Aurelian Moșoiu la vârsta de 45 de ani și-a părăsit soția și copiii și din porunca lăuntrică a conștiinței sale s-a înrolat ca voluntar în marele război de întregirea neamului. Nu putea să rămână indiferent la chemarea supremă a patriei, la jertfa pe care o poruncea în acel ceas instinctul național, acela care de la catedră propagase iubirea de patrie și ca toată generația sa imperativul idealului național. El n-a făcut acest act pentru că i-au impus legile țării, nefiind în cadrele armatei, ci pentru că i-a cerut sângele său și conștiința sa. I-a impus-o conștiința sa de profesor îndrumător de neam, i-a impus-o sângele său, pentru că, să nu uităm, că el e urmașul acelorași părinți care a dat naștere unui alt brav fiu, generalul Traian Moșoiu, cel care după atâtea biruințe în campania

militară din 1916-1918, era menit să înfingă steagul românesc până la malurile Tisei, în expediția contra Ungariei bolșevizată și răsvrătită.

Asociația profesorilor secundari din Ploiești, al cărei întâiul președinte ați fost dumneavoastră, cu autoritate și prestigiu, m-a delegat pe mine, prezidentul ei de azi, să vă aduc omagiul nostru, al tuturor Doamnelor colege și Domnilor colegi și vă dorim să vă bucurați încă multă vreme de sănătate și voieșie, iar noi vom păstra pururea scump inimilor noastre exemplul ce ați fost ca om, ca cetățean și ca profesor“ (text reprodus din Anuarul Liceului „Sfinții Petru și Pavel, astăzi Colegiul Național „Mihai Viteazul”, din Ploiești, pe anul școlar 1935-1936 și câteva date din 1937, întocmit de directorul liceului, Stoica Teodorescu). În același an i s-a atribuit medalia „Răsplata Muncii”, pentru 25 de ani de muncă în serviciul statului.

Profesorul Aurelian Moșoiu s-a implicat activ și în viața publică. A fost în mai multe rânduri consilier al primăriei Ploiești și vice-primar. A deținut aproape în întreaga perioadă interbelică funcția de vicepreședinte al Partidului Național Liberal Prahova.

După al doilea război mondial profesorul Aurelian Moșoiu a fost președinte de onoare al Partidului Național Liberal Prahova (fracțiunea Gheorghe Tătărăscu). A fost ales, în două legislaturi, în Parlamentul României. S-a stins din viață la data de 13 februarie 1946.

BIBLIOGRAFIE:

1. Arhivele Militare Române Pitești – Fond 5417, Dosar 93, filele 60-61, 66.
2. Gheorghe Calcan și Cantemir Moșoiu: *Profesorul și senatorul Aurelian Moșoiu*.

Plutonier Gheorghe VOICU

S-a născut la data de 20 mai 1918 în localitatea Bucov, județul Prahova. Părinții săi au reușit să-i asigure bune condiții materiale pentru absolvirea școlii primare și a Școlii Comerciale din Ploiești (actualul colegiu „I. L. Caragiale”) și, ulterior, a Școlii Tehnice Financiare din București.

A satisfăcut stagiul militar, concentrările și a participat la război cu Regimentul 2 Transmisiuni Iași. După război, în calitate de economist și-a desfășurat activitatea în localitățile Sângeorgiu de Pădure, Vălenii de Munte, Sinaia și în Ploiești, la Secția Financiară. S-a pensionat în 1979.

Gheorghe Voicu s-a căsătorit în anul 1946 cu Maria Cucu, având o căsnicie reușită, din care a rezultat unicul lor fiu, Constantin, născut la data de 15 mai 1947. Fire ambițioasă, fiul a absolvit liceul, apoi în 1971 Școala Militară Ofițeri Activi Tancuri și Auto din Pitești, specialitatea auto. În cursul carierei militare a îndeplinit mai multe funcții de răspundere: șef serviciu auto la Divizionul 102 Apărare Antiaeriană calibru mic, ofițer control circulație la Divizia 16 Apărare Antiaeriană a Teritoriului, șef stat-major și locțiitor tehnic la Batalionul 416 (Școala de Șoferi Militari) Bucov, comandant Grup Transport la Divizionul Tehnic din Regimentul 4 Apărare Antiaeriană Strejnic și ofițer II Autotractoare la Brigada 46 Radiotehnică Ploiești. Ofițerul s-a pensionat în luna decembrie 1998.

Colonelul Constantin Voicu s-a căsătorit în anul 1972 cu Rodica-Maria Butnaru, profesor de matematică, om de aleasă calitate, decedată în luna noiembrie 1995. Împreună au avut doi copii: Sorin-Cristian și Iuliana-Gabriela.

Ofițerul s-a recăsătorit în decembrie 1996 cu Domnica Sorescu, operator spațiu aerian la U.M. 02107 Ploiești, în prezent referent de specialitate la Cercul Militar Ploiești, care în paralel cu activitatea profesională, desfășoară o susținută și apreciată activitate artistică, recunoscută la nivel județean și național. Domnica Sorescu-Voicu are un fiu, Vasile-Dorin Bănescu, care de un an de zile lucrează în Poliție și este student la Drept.

Sergent-major Ion UȚĂ

Sergentul-major Ion Uță, fiul lui Mușat și Paraschiva, s-a născut la data de 16 septembrie 1922 în frumoasa și bogata localitate Drăgănești, județul Prahova. Ion Uță a copilărit și absolvit școala primară în localitatea natală. Dorind să îmbrățișeze o meserie a „evadat” din sat, mergând la Ploiești unde, cu sprijinul unor oameni cu suflet bun, s-a calificat în meseria de turnător. Ajuns la vârsta majoratului s-a căsătorit cu Dumitra Paraschiv, împreună având trei copii: Vasile, pensionar, fost turnător fontă, Gheorghe, zugrav, și Ani, casnică în localitatea Ciupelnița, județul Prahova.

Venindu-i timpul satisfacerii stagiului militar, în luna martie 1942 a fost recrutat la Regimentul 32 Infanterie „Mircea” din Ploiești. După efectuarea perioadei de instrucție, în luna aprilie 1944, împreună cu ceilalți camarazi, a fost repartizat la Partea Operativă a unității, care se afla pe frontul din Moldova.

Participând la lupte pe frontul Târgu Neamț - Pașcani - Târgu Frumos - Iași - Chișinău - Tighina, pe data de 6 iulie 1944 a fost rănit cu schije de brand, în piept, și internat în Spitalul Militar din Iași. După refacerea sănătății a fost rechemat pe frontul din Moldova. Comportându-se dârz în lupte, la data de 1 august 1944 a fost avansat la gradul de fruntaș. După 23 august 1944 Ion Uță a participat la dezarmarea trupelor germane și apoi la luptele pentru eliberarea părții de nord a Transilvaniei, Ungariei și Cehoslovaciei.

Fruntașul Ioan Uță a fost trecut în rezervă în toamna anului 1945. În anul 1949 Ion Uță a fost recrutat în Trupele Ministerului de Interne, fiind angajat milițian cu gradul de sergent. A executat misiuni de pază și ordine pe străzile din Ploiești, până la trecerea la pensie.

Pentru participarea la război a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

În prezent veteranul Ion Uță își trăiește singur bătrânețele, într-o căsuță situată în cartierul Cina, întrucât soția sa a plecat în lumea veșnică.

Veterani din Drajna

Comuna Drajna este situată în zona subcarpatică din nord-estul județului Prahova, pe ambele maluri ale gârlei omonime. Se învecinează, la est, cu comuna Posești, la sud-est cu comuna Aricești-Zeletin, la sud cu comuna Predeal Sărari, la sud-vest cu orașul Văleni de Munte, la vest cu comunele Teișani, Izvoarele și Măneciu, iar la nord cu comuna Cerașu.

Denumirea este de origine slavă, „draj” însemnând repede, energic sau limită teritorială, hotar (depinde de autori). Comuna este formată din satele: Drajna de Sus (reședință, așezată oarecum central), Cătunu, Ciocrac, Drajna de Jos, Făget, Ogretin, Piatra, Pițigoi, Plai, Podurile și Poiana Mierlei. Suprafața comunei este de 5.608 ha, din care doar 3.611 ha este suprafață agricolă. În Drajna de Jos s-a descoperit un depozit de bronz, compus din 240 de piese, dintre care 199 de seceri, datând din perioada halstatiană timpurie (circa 800-450 î.Hs.), care atestă vechimea așezării. În Drajna de Sus a fost localizată, ipotetic, cetatea cu nume de rezonanță getică, Ramidava, menționată de Ptolemeu ca existând pe la poalele Carpaților din Muntenia. Pe dealul Grădiște, a cărui denumire înseamnă loc înalt cu urme de întărituri, șanțuri străvechi și așezări omenești foarte vechi, săpăturile arheologice au descoperit zidurile din piatră ale castrului roman și resturile pretoriului. Castrul de aici supraveghea drumul care stăbătea câmpia munteană, venind de la Dunăre pe la Târgșor, Mălăiești, Gura Vitioarei, Văleni, Drajna, Cerașu, Slon, Vârful lui Craiu, Tabla Buții, Vama Buzăului, către Transilvania. S-au găsit aici cărămizi cu ștampile, atestând prezența unor trupe romane: Cohors 1-a, Flavia Commagenorum, pomenită și într-o diplomă militară din anul 105 d.Hs. și trei detașamente din Legiunile 1-a Italica de la Novac (Șiștov), a V-a Macedonica de la Troesmis (Iglița) și a XI-a Claudia Pia Fidelis de la Durostorum (Siliștră). Acestea au fost prezente pe timpul domniei lui Traian. După retragerea romană sub Aurelian (271-275), urmele ceramice dovedesc existența unei populații geto-dace. Primul document de atestare documentară se referă la satul Stănești (înglobat astăzi Drajnei de Jos), datat 1 decembrie 1429 și semnat de domnitorul Dan al II-lea pentru a întări unor boieri ai săi (Dumitru din Maniaci, Balea, Bârseanu) satele Maniaciul, Poenile Vărbilăului, jumătate din Izvoreanii de la Dealul Mare (azi Valea Călugărească), precum și a treia parte din Stănești (azi Drajna de Jos). În 1864 au fost împroprietăriți 341

locuitori din Drajna de Sus și din Drajna de Jos. Îndeletnicirile de bază a locuitorilor sunt: pomicultura, creșterea animalelor, exploatarea pădurilor, prelucrarea lemnului ș.a. Cel mai însemnat obiectiv cultural din zonă este Castrul Roman, situat în punctul Grădiște (La Cetate). Cărămizile cu inscripții romanice atestă faptul că aici au acționat o vreme detașamente ale Legiunilor 1-a Italica, a V-a Macedonica, a XI-a Claudia Pia Fidelis și a Cohortei 1-a Flavia Commagenorum (cu sediul permanent). Alt obiectiv important este Conacul Filipescu-Crețulescu, din Drajna de Jos.

Datele au fost culese din lucrarea profesorului Apostol, M., „*Dictionar istoric al județului Prahova*”, Editura Ploiești-Mileniul III, anul 2004, pag. 164-167.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în cel de al doilea război mondial:

1. Căpitan Dumitru CURSARU - născut la 13 decembrie 1913, în comuna Drajna, a copilărit și absolvit școala primară în comuna natală. Până la chemarea în armată, în scopul îndeplinirii stagiului militar, a lucrat în gospodăria părinților. Incorporat în luna octombrie 1936 la Regimentul 32 Infanterie „Mircea” din Ploiești, a fost selecționat și trimis, la începutul anului 1937, la Școala Militară Subofițeri Infanterie, pe care a absolvit-o în anul 1938, cu rezultate bune, fiind avansat la gradul de sergent-major.

După absolvirea școlii militare sergentul-major Dumitru Cursaru a fost repartizat la Batalionul 7 Vânători de Munte Zalău, în funcția de instructor la pluton (arma Vânătorilor de Munte s-a reorganizat la 1 aprilie 1937 pe batalioane și brigăzi; cele trei Divizii de Munte - 1, 2, 3 - s-au transformat în Brigăzile 1 Mixtă Sinaia, 2 Mixtă Bistrița Năsăud și 3 Mixtă Beiuș; în anul 1939 s-a mai înființat Brigada 4 Mixtă Munte Aiud; fiecare brigadă avea două batalioane de vânători de munte, un grup de artilerie și un batalion pionieri munte).

Mobilizarea armatei române, în iunie 1941, l-a găsit pe sergentul-major Dumitru Cursaru în Batalionul 7 Vânători de Munte, subordonat Brigăzii 3 Munte. Toate brigăzile de munte se aflau în subordinea Corpului de Munte și a Armatei a 3-a române, cu ostași pregătiți să treacă la acțiuni hotărâtoare de luptă, pentru a contribui la eliberarea părții de nord a Bucovinei, Ținutului Herței și a Basarabiei, teritorii străvechi românești furate de Uniunea Sovietică prin Notele Ultime din 26 și 28 iunie 1940.

Vânătorii de Munte au săvârșit adevărate fapte de eroism, contribuind la eliberarea celor trei provincii românești și apoi la înfrângerea unui numeros inamic în luptele dintre Nistru - Bug - Nipru, în Crimeea și Caucaz. Avansat la gradul de plutonier, Dumitru Cursaru a participat la crâncenele lupte din Crimeea și Caucaz, în condiții deosebit de grele de climă (geruri aspre, zăpadă abundentă, cu grosimea stratului de 1-3m), cu un relief accidentat și o apărare foarte hotărâtă a trupelor sovietice, susținute de fanaticile detașamente de partizani.

După revenirea la eșalon divizie, la data de 15 martie 1942, Divizia 1 Munte și Divizia 4 Munte au luptat în Crimeea, iar Diviziile 2 și 3 Munte în Caucaz. Plutonierul Dumitru Cursaru a fost rănit în Caucaz, la Nalcik, la data de 6 martie 1943, și apoi spitalizat în spitale militare de campanie și, în cele din urmă, la Spitalul Militar din București, amputându-i-se trei sferturi din piciorul drept. Fiind declarat invalid de război 60%, a fost clasat la data de 1 decembrie 1944.

Pentru faptele de eroism și sacrificiu săvârșite pe front, plutonierul-adjutant Dumitru Cursaru a fost decorat cu medaliile: „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a, „Virtutea Militară de Război”, clasele a II-a și I-a, „Crucea de Fier”, clasa a II-a (germană), și „Crucea Comemorativă al celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

Trecut în rezervă, cu gradul de plutonier-adjutant și cu drept de pensie, Dumitru Cursaru s-a înapoiat în localitatea natală și s-a căsătorit, în anul 1945, cu Felicia Cotuna, împreună ducând o viață liniștită. Au dat naștere la doi copii, care le-au adus multe bucurii: Platon, subinginer, 57 ani, domiciliază în București, și Victoria, asistent medical, 55 ani, domiciliată în Canada.

În anul 1950 s-a stabilit în București și a lucrat în calitate de vânzător la un debit de tutun și presă. În 1973 și-a întocmit dosarul și a fost pensionat. Apoi s-a înapoiat la casa părintească din Drajna.

Demne de reținut sunt și eforturile depuse de acest veteran de a conduce Asociația Veteranilor de Război și Asociația „Cultul Eroilor” din comună. După decesul soției, în anul 1998, a fost tot mai apăsător de viață. În semn de recunoștință pentru activitatea desfășurată, Consiliul de Conducere al Primăriei i-a acordat în anul 2004 titlul de Cetățean de Onoare al Comunei Drajna. Asociația Națională a Veteranilor de Război l-a propus și susținut la organele de stat, fiind avansat până la gradul de căpitan.

2. Plutonier Nicolae ȚAPOREA - s-a născut la 20 noiembrie 1914. A satisfăcut stagiul militar, în anii 1935-1936, la regimentul 19 Artilerie Ploiești. Concentrat în anii 1939-1940, și-a aprofundat cunoștințele de luptă în arma artilerie. Mobilizat, în luna iunie 1941, a participat la eliberarea Basarabiei, în funcția de observator artilerie. Remarcat în luptele de la Bălți și Soroca a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, decorația fiindu-i prinsă pe piept de către generalul Rozin, comandantul Diviziei 13 Infanterie Ploiești.

Ulterior a participat la luptele de la Odessa, în cele de la nord de Marea de Azov și în Peninsula Kerci, ca observator artilerie, fiind decorat cu medalia „Cruciada împotriva comunismului”. În luptele de la Cotul Donului a săvârșit un act de mare curaj: fiind observator înaintat, la 200 m de locul de camuflare, după creasta unui deal, a identificat trei tancuri rusești, amplasate pentru tragere. A dirijat artileria spre cele trei tancuri care au fost distruse. Inamicul s-a retras pe alt aliniament, presat de focul intens al infanteriei armatei române. Caporalul Nicolae Țaporea a fost descoperit de către inamic, care l-a acoperit cu pământ deși se afla în viață. Salvat de către camarazi, a fost decorat cu „Virtutea Militară de Război”, clasa a II-a. În martie 1943 a fost decorat, în luptele din Kuban, cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a. În anul 1943, când soția a născut primul copil, a primit o permisie de 7 zile. Înapoiat pe front a constatat cu stupeoare că Regimentul 19 Artilerie pierduse trei sferturi din efective. În toamna anului 1943 unitatea s-a înapoiat în țară, pentru refacere. Caporalul Nicolae Țaporea a fost trecut în rezervă.

În anii 1945 și 1946 Nicolae Țaporea a fost primarul comunei Drajna și, împreună cu consătenii săi, a împrumutat cu pământ vădulele de război, pe participanții la război înapoiți la vetrele lor și pe cei săraci, care au primit pământ în comuna Dragalina, județul Călărași. Pe acele locuri s-a format satul Drajna Nouă. În perioada 1954-1976 a lucrat la Întreprinderea Transport Țiței prin Conduce (Conpet), ca muncitor.

În anul 1941 s-a căsătorit cu Maria Cotuna, împreună având trei copii: Constantin, 64 de ani, inginer silvic, domiciliat în Drajna, Dumitru, 60 de ani, inginer petrolist, fost subprefect și vicepreședinte al Consiliului Județean Prahova, în prezent vicepreședinte al Camerei de Comerț și Industrie Prahova, și Nicolae, 58 de ani, funcționar în Vălenii de Munte.

Veteranul Nicolae Țaporea a decedat în anul 1999.

3. Soldat (sergent-major ANVR) Alexandru CĂLĂVIE - a satisfăcut stagiul militar în anii 1936-1937 în Regimentul 4 Vânători de Munte Predeal. A participat la război cu Batalionul 4 Vânători de Munte, servind în calitate de pușcaș și grenadier, în luptele din Bucovina, apoi în cele de la Nistru - Bug - Nipru și în Crimeea. A fost decorat cu medaliile: „Virtutea Militară de Război”, clasa a II-a, „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit în anul 1938 cu Maria Aritina și împreună au patru copii: Nicolae, administrator al unei firme cu activitate agricolă în Ostrov, Constanța, Toader, 44 de ani, CFR-ist, Gheorghe, pensionar în Slobozia, Constantin, muncitor metalurgist în Drajna.

4. Soldat Dumitru MIU - născut la 24 august 1913, a satisfăcut stagiul militar la Regimentul 4 Vânători, în anii 1935-1936. Concentrat și apoi mobilizat la Batalionul 4 Vânători de Munte Predeal, a participat, împreună cu Alexandru Călăvie, la eliberarea Bucovinei, Ținutului Herței și a nordului Basarabiei. După insistențele lui Hitler, armata română a participat și la operațiunile militare de la Odessa, din Crimeea, Caucaz și de la Cotul Donului, Stalingrad. Veteranul Miu a participat la luptele dintre Nistru - Bug - Nipru și apoi în Crimeea, unde a fost grav rănit, la 20 decembrie 1942. După spitalizări lungi a rămas fără mână dreaptă, fiind declarat invalid 80%. Pentru jertfele sale a fost decorat cu medaliile: „Virtutea Militară de Război”, clasa a II-a, „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A fost căsătorită cu Elena Miu. A lucrat ca paznic, în anii 1950-1976, la Fabrica de Căramidă Pleașa. A decedat în 1988.

5. Sergent-major (ANVR) Nicolae ȚAPOREA - s-a născut în anul 1919, în Drajna. A fost încorporat la Regimentul 3 Grăniceri, la 15 februarie 1941. A participat la război cu Regimentul 8 Grăniceri, în perioada decembrie 1943 - mai 1945. A fost rănit în luptele de lângă Râșca, Suceava, la 23 august 1944, împreună cu comandantul său de companie, locotenentul Valeriu Roban, care ulterior a murit. După refacere, în spitalele de la Piatra Neamț, Bacău și Sibiu, a participat la luptele din vestul țării, din Ungaria și Cehoslovacia. A fost împroprietărit cu 3,2 ha pământ în Dragalina (Drajna Nouă, Călărași). Aici s-a căsătorit cu Silvia Popa și s-a stabilit în Drajna Nouă. A lucrat la CAP și la IAS Ciulnița. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial.

1941-1945”. Din căsătorie au rezultat patru copii: Elena, tehnician chimist la Ploiești, Alexandru, strungar, Maria, casnică în Drajna Nouă, și Gheorghita, textilistă în București.

6. Sergent Constantin BUZEA - s-a născut în anul 1919, în Drajna de Jos. A satisfăcut stagiul militar, în anii 1939-1940, la Regimentul 27 Infanterie Bacău. A participat la campaniile militare din Est și din Vest, fiind rănit în luptele de la Budapesta, după care a fost trecut în rezervă. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, pentru comportarea curajoasă în luptele de la Odessa. S-a căsătorit cu Filofteia Tavangiu, decedată în 1990, cu care a avut trei copii: Toma, maistru în Drajna Nouă, Călărași, Ana, tehnician agronom în Călărași, și Smaranda, funcționar în Drajna Nouă, Călărași. Constantin Buzea a decedat în anul 1985, în Drajna Nouă, Călărași.

7. Sergent Gheorghe DURSINA - s-a născut în 1919, în Drajna de Jos. A fost încorporat, la 15 februarie 1941, la Regimentul 1 Grăniceri. A participat la război cu Regimentul 1 Grăniceri, până la Nistru. Din septembrie și până în octombrie 1944 a participat la luptele de eliberare a părții de nord a Transilvaniei. Fiind împroprietărit cu 6 ha pământ în Drajna Nouă, și-a stabilit domiciliul acolo. S-a căsătorit în 1946 cu Despina Zinca, având un singur fiu, Ion, mecanic agricol, domiciliat în Perișoru, Călărași. După colectivizare veteranul a lucrat la I.A.S. Dragalina, Călărași.

8. Sergent-major (ANVR) Vasile BLENDEA - s-a născut în 1915, în Drajna de Jos. A satisfăcut serviciul militar, în anii 1937-1939, în Regimentul 1 Grăniceri. Participant la bătălia de la Cotul Donului a fost luat prizonier, la 21 noiembrie 1942, fiind grav rănit și vindecat de un medic german, închis în același lagăr. A fost eliberat din detenție la 24 octombrie 1945. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit cu Maria Boștină și au avut o fiică, Maria, casnică în Ploiești. Din 1950 și până în 1980 Vasile Blendea a lucrat la I.C.I.L. Ploiești. A decedat în anul 2004.

9. Sergent-major (ANVR) Alexandru CIOC - s-a născut în 1919, în Drajna de Jos. Încorporat, la 19 februarie 1941, în Regimentul 1 Grăniceri, după 4 iulie 1941 a participat la luptele de eliberare a Basarabiei, la Odessa și la Cotul Donului. Rănit în lupte, în martie 1943, a fost spitalizat până-n februarie 1942, când a fost trecut în rezervă. S-a căsătorit în 1947 cu Ioana, având împreună doi copii: Constantin, profesor, fost

director la școala din Drajna de Jos, și Dumitru, tehnician silvic la Ocolul Silvic Văleni de Munte.

10. Caporal Trandafir DUDU - s-a născut în anul 1920. A fost încorporat, în februarie 1942, la Regimentul 32 Infanterie „Mircea”. A participat la război la Cotul Donului și pe calea de înapoiere, fiind luat prizonier în septembrie 1943. S-a înapoiat în țară la 1 august 1947. S-a căsătorit în 1949 cu Steliana Cotuna, rezultând fiul, Ion, inginer petrolist, Șef Punct Distribuție Gaze Văleni de Munte. În anii 1950-1980 a lucrat ca laborant la Combinatul Petrochimic Brazi. A decedat în anul 1985.

11. Sergeant Traian POPESCU - s-a născut în anul 1919, în Drajna de Jos. Mobilizat, în iunie 1941, a participat la război cu Regimentul 1 Grăniceri, până la 17 februarie 1944. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit cu Maria Năstăsoiu, în anul 1946, împreună având doi copii: Maria, casnică, și Steliana, contabil în Ploiești. A decedat în anul 1993.

12. Caporal Gheorghe PRAF - s-a născut în anul 1908. A făcut stagiul militar la Batalionul 3 Vânători de Munte Brașov. A participat la război, cu aceeași unitate, de la 22 iunie 1941 și până la 26 august 1941, când a fost grav rănit la brațul stâng și ambele picioare, la Bug. A fost internat în Spitalul Militar din București și clasat invalid de război. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a. S-a căsătorit în anul 1943 cu Steliana Văcărelu, împreună având doi copii: Dumitru, pensionar în Vălenii de Munte, și Constanța, pensionară, căsătorită în București cu un colonel M.Ap.N. A decedat în anul 1982.

13. Plutonier (ANVR) Ion DRAGOMIRESCU - s-a născut în anul 1919, în Drajna de Jos. Încorporat în 1944 la Regimentul 14 Dorobanți Roman, a fost instruit și apoi a participat la război, de la 1 septembrie 1944 până la 15 aprilie 1945, în Transilvania și Slovacia. Rănit, în luna octombrie 1944, a fost spitalizat până în ianuarie 1945. Căsătorit cu Smaranda Plăișanu a avut doi copii: Dezideriu, lăcătuș mecanic în Ploiești, și Steliana, pensionară în Drajna. Ion Dragomirescu a lucrat ca muncitor în Urziceni, apoi ca președinte al Cooperativei de Consum și președinte CAP în Drajna. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A decedat în anul 2006.

14. Sergeant-major (ANVR) Ion COTUNA - s-a născut în 1922, la Drajna de Jos. Încorporat, la 1 aprilie 1943, la Regimentul 4 Vânători de

Munte Predeal, a participat la dezarmarea trupelor germane și la eliberarea Transilvaniei, Ungariei și Cehoslovaciei, până la 9 mai 1945. A fost decorat cu medaliile „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit în anul 1968 cu Floarea Zaharia, împreună având doi copii: Octaviana, muncitoare în Spania, și Nicolae, muncitor în Spania. Veteranul a lucrat ca șofer la Schela Boldești-Scăeni. A decedat în anul 2002.

15. Soldat Gheorghe CORNEA - născut în 1912, în Drajna de Jos, nu a satisfăcut stagiul militar, fiind întreținător de familie (mama era văduvă din primul război mondial). Mobilizat, la 22 iunie 1941, la Regimentul 19 Artilerie Ploiești, în calitate de potcovar la cai, a fost rănit la 13 aprilie 1943, la nord de Marea Azov. Spitalizat până în martie 1944, a fost trecut în rezervă. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a. S-a căsătorit cu Sofia Chiriac, împreună având patru copii: Constantin, colonel, decedat, pilot pe avioane de vânătoare, Dumitru, 64 ani, pensionar în Drajna de Jos, Carmen, pensionară, și Smaranda, pensionară în Slobozia. Veteranul a lucrat la Întreprinderea „Valea Teleajenului” din Văleni de Munte.

16. Caporal Ștefan MOȘOIU - s-a născut în anul 1913, la Drajna de Jos. A satisfăcut serviciul militar la Regimentul 6 Călărași și a participat la război cu Regimentul 3 Călărași Ploiești, fiind luat prizonier de război la Cotul Donului. În ianuarie 1944 a fugit din lagăr și la 12 aprilie 1944 a fost încadrat la Regimentul 5 Roșiori Tecuci, participând la luptele din Moldova, Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia. A fost decorat cu medaliile „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit în anul 1937 cu Smaranda Dragomirescu, care trăiește și are 93 ani. Împreună au avut trei copii: Gheorghe, 69 de ani, pensionar, Ion, 66 de ani, pensionar, și Dorina, 63 de ani, pensionară. Veteranul a decedat în anul 1997.

17. Sergeant-major (ANVR) Nicolae POTOȘCĂ - s-a născut în anul 1923, în Drajna de Jos. A fost încorporat la 20 mai 1944 și a participat la acțiunile de luptă pentru dezarmarea trupelor germane, de la 24 august 1944, și, în continuare, la luptele din Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia, cu Regimentul 6 Călărași Ploiești (mutat la Brașov). A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a

căsătorit în anul 1946 cu Iulia Rogozea și au doi copii: Gheorghe, strungar la Uzina Mecanică Plopeni, și Doina, casnică în Măgurele. Veteranul a lucrat, în perioada 1952-1978, ca rafinor, la Rafinăria Vega Ploiești.

18. Sergent-major (ANVR) Nicolae ȘERBĂNESCU - s-a născut în 1920, la Drajna de Jos. Încorporat, la 20 martie 1942, a participat la luptele de la Cotul Donului, cu Regimentul 7 Dorobanți (Infanterie) Prahova. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit în anul 1947 cu Maria Cornea, care are 81 ani, și împreună au avut șase copii: Ana, casnică, Felicia, asistent medical în Drajna, Elena, stabilită în Posești, Georgeta, pensionară în Teișani, Steliana, pensionară în Teișani, și Ion, mecanic de locomotivă, stabilit în Văleni de Munte. Nicolae Șerbănescu a lucrat pe șantierele de construcții din Prahova. A decedat în anul 2006.

19. Sergent-major (ANVR) Alexandru VĂCĂRELU - s-a născut în anul 1919, la Drajna de Jos. Încorporat în februarie 1941 la Regimentul 1 Grăniceri a participat la eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941) și la luptele de la Odessa (8 august - 16 octombrie 1941). De la 5 septembrie 1942 și până la 9 mai 1945 a participat la luptele de la Cotul Donului, apoi la cele purtate pe calea de înapoiere pe frontul din Moldova, la eliberarea părții de nord a Transilvaniei, a Ungariei și Cehoslovaciei, cu Regimentul 6 Grăniceri. A fost decorat cu „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A fost căsătorit cu Elena Buzea, din anul 1940, și au avut trei copii: Aurelian, decedat la 27 de ani, Remus, muncitor, și Viorica, inginer în Măgurele. Alexandru Văcărelu a lucrat ca muncitor la IGO Văleni (1946-1952), a fost primar al comunei Drajna (1953-1964, perioadă în care a reușit să asigure electrificarea comunei Drajna de Jos) și funcționar la I.G.C.L. Văleni de Munte. A decedat în anul 2003.

20. Sergent Stelian CIUSCOIU - s-a născut în anul 1913, în Drajna de Jos. În perioada anilor 1935-1937 a satisfăcut stagiul militar. Mobilizat, în aprilie 1942, a participat cu Regimentul 20 Artilerie la bătălia de la Cotul Donului, unde a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, la luptele din Banat, în septembrie 1944, și la luptele din Ungaria, până la Budapesta, fiind rănit și clasat invalid gradul doi. S-a căsătorit în 1940 cu Elena Crețu, împreună având doi copii: Mihai, fost maestru militar, decedat la 45 ani, și Doinița, pensionară, domiciliată în Ploiești. Veteranul a decedat în anul 1991.

21. Sergent-major (ANVR) Ștefan GHIONOIU - s-a născut în anul 1911, în Drajna de Jos. Mobilizat, la Regimentul 19 Artilerie Ploiești, a participat la luptele din Basarabia și din Crimeea, iar din aprilie 1944 până în septembrie 1944, cu Regimentul 40 Artilerie, pe frontul Iași - Chișinău și în Transilvania. A fost căsătorit cu Elisabeta și au avut trei copii: Ion, pensionar în Ploiești, Elisabeta-Aurelia, casnică în Drajna, și Vasile, agricultor în Drajna de Jos. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. Veteranul a lucrat la Ceramica Pleașa. A decedat în Drajna de Jos.

22. Caporal Ioan LUPU - s-a născut în anul 1916, în Drajna de Jos. A participat la război cu Divizionul 2 Tunuri Munte, fiind grav rănit în luptele de la Marea de Azov, unde a fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a. Spitalizat în perioada 22 septembrie 1944 - 9 mai 1945, i s-a amputat piciorul drept și a fost declarat invalid de război. A fost decorat și cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A fost căsătorit cu Sultana Iordache, împreună având patru copii: Elena, pensionară în București, Aurelian, muncitor, domiciliat în Drajna de Jos, Lilioara, pensionară în Drajna de Jos, și Virginia, pensionară în București. Veteranul a fost gestionar în Drajna de Jos. A decedat în anul 1995.

23. Sergent-major (ANVR) Dumitru CIOC - s-a născut în anul 1919, în Drajna de Jos. Încorporat în februarie 1942 la Regimentul 7 Dorobanți (Infanterie) Prahova a participat la război, în perioada 1 martie 1942 - 20 septembrie 1942, când a fost rănit grav la nord de Marea de Azov. Spitalizat și declarat invalid de război, a fost trecut în rezervă. A fost decorat cu medaliile „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit în anul 1943 cu Sevastița Moșoiu. Neavând copii au înfiat-o pe Virginia Militaru. Veteranul a muncit la Vinalcool Văleni de Munte.

24. Plutonier (ANVR) Gheorghe TRIFON - s-a născut în 1918 în Drajna de Jos. A participat la război cu Regimentul 2 Artilerie Grea, de la 20 aprilie 1943 și până la 16 august 1944. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit în 1945 cu Ana Cremeneanu, având o fiică, Margareta, fostă muncitor sticlă, decedată în 2001. Veteranul a lucrat la Schela Boldești-Scăeni și la Cooperativa de Consum Văleni de Munte. A decedat în 1996.

25. Caporal erou Gheorghe VĂCĂRELU - s-a născut în anul 1914 și a decedat în 1943, în Lagărul de Prizonieri din Urali (a fost văzut de către Alexandru Cursaru, care a revenit în țară în 1947). Mobilizat la 22 iunie 1941 la Regimentul 6 Călărași Brașov (fost Ploiești) a participat la eliberarea părții de nord a Basarabiei, la luptele dintre Nistru și Nipru și la Cotul Donului, unde a căzut prizonier de război. Căsătorit în anul 1934 cu Sevastița, a avut trei copii: Maria, pensionară, Vasile, pensionar în Vălenii de Munte, și Elena, decedată la 27 ani.

26. Caporal Ion IORGOIU - s-a născut în anul 1909 în Drajna de Jos. A participat la război cu Regimentul 39 Infanterie Florești, Basarabia. A luptat pentru eliberarea Basarabiei, la Odessa și la Cotul Donului, după care a fost trecut în rezervă, fiind bolnav de tuberculoză. S-a căsătorit în anul 1934 cu Eleonora Stanciu, care are 93 de ani, având împreună patru copii: Maria, pensionară în Drajna, Ștefan, pensionar în Drajna, Virginia, casnică, și Mircea, muncitor metalurgist. Veteranul a decedat în anul 1969.

27. Sergeant-major (ANVR) Tudor IORDACHE - s-a născut în anul 1915, în Drajna de Jos. A participat la război cu Regimentul 19 Artilerie Ploiești, de la 1 iunie 1942, remarcându-se în luptele de la Cotul Donului, unde a fost rănit, la 19 ianuarie 1943, și trimis în țară pentru spitalizare. După refacere, în aprilie 1944 a fost trimis pe frontul Iași-Chișinău și a avut ghinionul să cadă prizonier la 23 august 1944, fiind dus în Siberia. S-a înapoiat în țară la 8 octombrie 1945. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a. În anul 1947 s-a căsătorit cu Elena Iordache. Împreună au avut un fiu, Petre, care din anul 2004 este viceprimar al Comunei Drajna. Veteranul a decedat în anul 1992.

28. Sergeant Grigore VĂCĂRELU - s-a născut în 1921. Încorporat în februarie 1942 a participat la lupte, de la 23 august 1942, cu Regimentul 7 Infanterie Prahova, până la 12 aprilie 1945. În ultima lună de război a îndeplinit misiuni de luptă la Depozitul de Muniții al Corpului 5 Armată. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. După război a lucrat la Întreprinderea 1 Mai Ploiești și la Sanatoriul T.B.C. Drajna. În anul 1948 s-a căsătorit cu Elena Călinoiu și au avut trei copii: Traian, funcționar, Marin, director al Căminului Cultural Drajna de Jos, și Ana, inginer în S.U.A. A decedat în anul 1993.

29. Sergeant Constantin ZĂBREUȚEANU - s-a născut în anul 1922, la Drajna de Jos. Încorporat, la 20 aprilie 1943, la Regimentul 10

Infanterie Focșani, a fost trimis pe front la 1 februarie 1944, cu aceeași unitate. De la sfârșitul lunii octombrie 1944 a luptat, cu Regimentul 21 Infanterie Ilfov, pe fronturile din Moldova, Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1942”. A lucrat la Trustul de Construcții Prahova. În anul 1941 s-a căsătorit cu Maria Țaporea, având șase copii: Marian, muncitor constructor, Viorica, casnică, Ana, infirmier la Sanatoriul T.B.C. Drajna, Ion, muncitor, Eliza, casnică, și Mădi, muncitoare în Spania.

30. Sergeant Dumitru BUZEA - s-a născut în anul 1920, în Drajna de Jos. Încorporat, în luna februarie 1942, la Regimentul 53 Infanterie Iași, a fost numit comandant grupă mitraliere și trimis pe front cu Regimentul 21 Infanterie Ilfov. A luptat pe fronturile Iași - Chișinău, în Transilvania și în Ungaria. A fost rănit la Budapesta și trimis în țară pentru tratament. A lucrat în agricultură. S-a căsătorit în anul 1945 cu Ana Buzea, împreună având trei copii: Aurelia, casnică, Ion, muncitor constructor, și Veronica, casnică. A fost decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”. A decedat în anul 1992.

31. Sergeant Constantin VOINEA - s-a născut în anul 1914, în comuna Posești. A fost trimis pe front în octombrie 1943, cu Regimentul 11 Infanterie „Siret” Galați, luptând în Crimeea, pe frontul din Moldova, în Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia. Cunoscând limba rusă, cehă și germană, șefii direcți l-au folosit în calitate de translator pentru prizonierii ruși și germani. În munții Tatra, fiindcă a fost amenințat că va fi trimis în Siberia, a fugit la nemți, care l-au închis într-un lagăr în zona Oder. A fost eliberat de armata sovietică. După război a lucrat la Combinatul Chimic Valea Călugărească. S-a căsătorit în anul 1950 cu Maria, împreună având pe Traian, magistrat, președintele Judecătoriei Văleni de Munte. Veteranul a decedat în anul 1993, la Drajna de Jos.

32. Sergeant Ion BURLACU - s-a născut în anul 1923, în Drajna de Jos. A participat la război cu Batalionul 1 Vânători de Munte Sinaia, contribuind la eliberarea Transilvaniei, Ungariei și Cehoslovaciei. S-a căsătorit în anul 1950 cu Aritina Albu, împreună având trei copii: Virginia, casnică, Constantin, metalurgist, și Vasilica, economist. Veteranul a lucrat ca maestru în construcții. După cutremurul din 1977, până în anul 1983, a construit blocuri în Vălenii de Munte. A fost decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”. A decedat în anul 1990.

33. Caporal Vasile CIUSCOIU - s-a născut în 1921, în Drajna de Jos. A fost trimis pe front în august 1942 cu Regimentul 7 Prahova, luptând la Cotul Donului, unde a fost rănit. Spitalizat în țară, a fost trecut în rezervă. Rechemat, la 23 august 1944, și inclus în efectivele Diviziei 3 Infanterie Pitești, a luptat pentru dezarmarea trupelor germane în zona Argeș, în Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a. După război a lucrat la „Ceramica” Pleașa și la Întreprinderea de Legume Văleni De Munte. A fost căsătorit cu Zinca Păulescu, cu care l-a înfiat pe Cristian, care este în vârstă de 40 de ani, muncitor. Veteranul a decedat în anul 1984.

34. Sergeant Alexandru GRIGORE - s-a născut în 1907, în Drajna de Jos. Mobilizat la Regimentul 63 Artilerie, a participat la eliberarea Basarabiei și în luptele din Ucraina, fiind luat prizonier de război la Dolna Miclăușeni și internat în Lagărul Celiabinsk. A lucrat în construcții, fiind eliberat în octombrie 1948. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. După război a lucrat ca maestru dulgher la Întreprinderea de Construcții Prahova. Căsătorit în anul 1928 cu Smaranda Vlăsceanu, a avut trei copii: Elena, proiectant, pensionară în Ploiești, Gheorghe, proiectant principal, pensionar în Ploiești, și Alexandru, economist-finanțist, pensionar în București. A decedat în anul 1996.

35. Fruntaș Ion LUNGU - s-a născut în anul 1916, în Drajna de Jos. A participat la război cu Regimentul 30 Infanterie Câmpu Lung Muscel, în perioada 27 noiembrie 1944 - 9 mai 1945. A fost decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”. După război a lucrat ca sondor la Schela Boldești-Scăeni. S-a căsătorit în 1946 cu Elena Praf, împreună având un fiu, Puiu, maestru instalator. A decedat în anul 1991.

36. Sergeant (plutonier ANVR) Stelian IORDACHE - s-a născut în 1915. A fost trimis pe front, cu Regimentul 7 Infanterie Prahova, la 22 iunie 1941. Participând la luptele de la Cotul Donului a fost luat prizonier de război, la 23 noiembrie 1942, și internat în Lagărul de la Oranki. S-a înscris în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, la 2 octombrie 1943. De la 5 septembrie 1944 Divizia „Tudor Vladimirescu” a luptat în zona Sfântu Gheorghe, Brașov, apoi în zona Bihor, în luna octombrie 1944, contribuind la eliberarea orașului Oradea, la 12 octombrie 1944, și mai departe pe teritoriul Ungariei, remarcându-se în luptele de la Debrețin, fapt

pentru care Sovietul Suprem al U.R.S.S., la propunerea comandantului Frontului 2 Ucrainian, mareșalul Malinovski, a aprobat să se adauge în titulatura diviziei numele orașului Debrețin. Mai departe a luptat până la eliberarea întregului teritoriu al Ungariei și a teritoriului Cehoslovaciei, până la 9 mai 1945. A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, „Victoria” (sovietică), „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. După război a lucrat ca șofer la diferite întreprinderi. S-a căsătorit cu Elena Praf, în 1939, și au avut trei copii: Steliana, căsătorită cu Filip, (ofițer M.Ap.N., Filip, pensionar, și Paul, pensionar. A decedat în anul 1997.

37. Sergeant Ion DINESCU - s-a născut în anul 1918, în Drajna de Jos. A fost mobilizat la Batalionul 4 Vânători de Munte Predeal, subordonat Brigăzii 1 Munte Sinaia. Ion Dinescu a fost trimis pe front la 18 noiembrie 1942, cu Batalionul 4 Vânători de Munte, luptând în Crimeea. În luna mai 1944 diviziile 1, 2, și 3 Munte au ajuns în garnizoanele de reședință, iar Divizia a 4-a a ocupat dispozitiv de apărare pe Nistru. Ion Dinescu a profitat de situația creată (Batalionul 4 se afla la Predeal) și, primind o lună de zile concediu, în luna august, s-a ascuns în beci pentru a nu fi găsit de sovietici. Ajunși în zona Drajna la sfârșitul lunii august 1944, aceștia i-au găsit boneta militară ascunsă în pod și, în cele din urmă, l-au descoperit pe Ion Dinescu, luându-l cu ei. Acesta a găsit un moment prielnic, a fugit din unitatea sovietică și s-a prezentat la unitatea românească. Împreună cu camarazii săi a luptat în zona Sfântu Gheorghe, Târnăveni, Turda, munții Apuseni, contribuind la eliberarea părții de nord a Transilvaniei, la 25 octombrie 1944. După 25 octombrie a participat la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, în calitate de șofer și pușcaș. A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a și „Eliberarea de sub jugul fascist”. După război a lucrat la Blejoi, în ultimii ani de viață fiind brigadier la C.A.P. S-a căsătorit în 1949 cu Eleonora Tudoroiu și împreună au avut doi copii: Liviu, colonel M.Ap.N., fost atașat militar în Cehia, pensionat în 2004, și Marilena, inginer horticol. Veteranul a decedat în anul 1970.

38. Sergeant Nicolae GOGOT - s-a născut în anul 1916, în Drajna de Jos. A participat la luptele de eliberare a Basarabiei, precum și la luptele din Ucraina și Crimeea, cu Divizionul 3 Artilerie Călărească. Rănit grav de explozia unui obuz de brand (i-a fost arsă fața și corpul), a fost spitalizat în țară și clasat invalid de război. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și

Credință”, cu spade, clasa a III-a. După război a lucrat la Rafinăria „Vega” din Ploiești, ca rafinor. S-a căsătorit în anul 1941 cu Maria Grigore și împreună au avut doi copii: Elisabeta, pensionară, și Constantin, pensionar. Veteranul de război a decedat în anul 1986.

39. Fruntaș (sergent-major ANVR) Ion COMAN - s-a născut în anul 1920, în Drajna de Jos. A participat la război, în perioada 1942-1944, cu Regimentul 6 Călărași Brașov (mutat de la Ploiești), îndeplinind funcțiile de pușcaș și fierar-potcovar. A lucrat la Schela de Extracție Țiței Boldești-Scăeni. După pensionare a lucrat la realizarea rețelei de aducțiune apă în Drajna de Jos. S-a căsătorit în anul 1935 cu Elena Iorgoiu și au adus pe lume un fiu, Ion, pensionar, fost metalurgist. A decedat în anul 1993.

40. Fruntaș (sergent-major ANVR) Sterie IORGOIU - s-a născut în anul 1917, în Drajna de Jos. A participat la război cu Regimentul 17 Infanterie Turnu Severin, contribuind la eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), la luptele din Ucraina și Cotul Donului. A fost luat prizonier de război de către armata sovietică, la 29 august 1944, și s-a înapoiat din detenție la 28 august 1946. A învățat bine limba rusă. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. După război a fost tâmplar la Întreprinderea „Valea Teleajenului” Văleni. S-a căsătorit în 1948 cu Maria Bolănu. A decedat în anul 2004.

41. Fruntaș (sergent-major ANVR) Ion IORGOIU - s-a născut în 1919, la Drajna Nouă. A participat la război cu Regimentul 28 Infanterie Pitești, în anii 1942-1943, fiind luat prizonier de război la Cotul Donului, în Stalingrad, la 28 ianuarie 1943. Înscriș în Divizia „Tudor Vladimirescu”, în octombrie 1943, a participat la lupte cu începere de la 23 august 1944 și până la 26 martie 1945. A fost decorat cu medaliile „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit în 1946 cu Adriana, văduva eroului Alexandru Praf. S-au mutat în Drajna Nouă, Călărași, fiind împroprietăriți cu câte 6 ha pământ fiecare. Au crescut copilul eroului Alexandru Praf, Ilie. Și fratele său, Sterie Iorgoiu, a fost prizonier de război. A decedat în 2005.

42. Sergent erou Alexandru PRAF - născut în anul 1920, a murit în septembrie 1943, în luptele din Stepa Kubanului. A plecat pe front cu Regimentul 1 Vânători de Munte Sinaia, la 22 iunie 1941, participând la eliberarea părții de nord a Bucovinei, a Ținutului Herței și a părții de nord a Basarabiei, la luptele din Ucraina (traversând râurile Nistru, Bug și Nipru),

și Crimeea. A fost comandant de grupă pușcași. S-a căsătorit în anul 1937 cu Adriana Iordache, împreună având un copil, Ilie, care a fost crescut de Adriana și de cel de-al doilea soț al său, Ion Iorgoiu.

43. Soldat erou Gheorghe LUNGU - născut în 1913, a decedat la 19 noiembrie 1942, în luptele de la Cotul Donului. Făcea parte din Compania 59 Anticar a Centrului de Instrucție Infanterie Făgăraș. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a. S-a căsătorit în anul 1937 cu Elena Dudu, împreună au avut un fiu, Vasile.

44. Plutonier TR erou Gheorghe DINESCU - născut în 1921, la Drajna de Jos, a luptat cu Regimentul 7 Infanterie Prahova. A decedat în 1944 în Lagărul de Prizonieri „Iacuț”, din Siberia. Absolvent al primului an la Facultatea de Litere, a plecat voluntar pe front, fiind încadrat corespondent de război în Regimentul 7 Infanterie Prahova. A căzut prizonier la Cotul Donului. Tatăl său, Virgil, veteran al primului război mondial, a murit în 1993. A avut 7 frați și surori, din care mai trăiesc patru: Emil, pensionar, Vasile, pensionar, Ion, pensionar și Teodora, pensionară.

45. Fruntaș (sergent-major ANVR) Gheorghe VLĂSCLEANU - s-a născut în anul 1915, în Drajna de Jos. A fost mobilizat la Regimentul 32 Infanterie „Mircea” din Ploiești, participând la eliberarea Basarabiei, la luptele de la Odessa și Cotul Donului. A căzut prizonier în iunie 1943 și s-a înscris în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, cu care a participat la luptele purtate în zona Sfântu Gheorghe, Brașov, în Bihor, Ungaria și Cehoslovacia. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a. După război a lucrat în CFR și la CAP. S-a căsătorit în 1946 cu Elena Călinoiu și au avut doi copii: Stelian, pensionar, și Viorel, muncitor sudor. A decedat în anul 1993.

46. Sergent Apostol COTUNĂ - s-a născut în anul 1906, la Drajna de Jos. A participat la eliberarea Basarabiei, la luptele de la Odessa și de la Cotul Donului, cu Regimentul 8 Infanterie Buzău. Fiind grav rănit, a fost spitalizat și clasat invalid de război, la 15 martie 1943. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a. După război a lucrat la Feroemail Ploiești și la I.F.E.T. Măneciu. S-a căsătorit în 1932 cu Maria Axinte și au avut opt copii: Victor, pensionar, Angela, pensionară, Paulina, pensionară, Dumitru, tâmplar, decedat, Ion, pensionar, Nicolae, pensionar, Lucian, salariat de stat, și Octavian, pensionar. A decedat în anul 1992.

47. Fruntaș (sergent-major ANVR) Alexandru ILIOIU - s-a născut în anul 1909, la Drajna de Jos. A participat la război cu Regimentul 5 Artilerie Călărească, luptând, de la 22 iunie 1941 și până la 27 noiembrie 1944, în Basarabia, zona Nistru - Nipru, Caucaz, Odessa, la înapoiere spre frontul din Moldova, în Transilvania și Ungaria. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. După război a lucrat în industria morăritului. S-a căsătorit în 1929 cu Sevastița Dursina și au avut trei copii: Gheorghe, pensionar, Silvia, pensionară, Ilie, pensionar. Veteranul a decedat în anul 1996.

48. Caporal (plutonier ANVR) Dumitru IORGOIU - s-a născut în 1916, la Drajna de Jos. A participat la război cu Batalionul 1 Vânători de Munte Sinaia, luptând în Bucovina, Basarabia, zona Nistru - Nipru. A fost rănit și spitalizat în țară, în perioada 24 august - 7 decembrie 1941. La 31 martie 1944 a fost retrimis pe front și a luptat în Crimeea, Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia. A fost decorat cu medaliile „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a, și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. După război a lucrat la Ocolul Silvic din Vălenii de Munte. S-a căsătorit cu Maria Dudu și au avut 5 copii: Nicolae, tâmplar, Dumitru, șofer profesionist, Gheorghe, pensionar, Genoveva, casnică, și Luminița, casnică. A decedat în anul 2002.

49. Caporal (plutonier ANVR) Ion DOBRIN - s-a născut în anul 1917, la Drajna Nouă. Mobilizat la Regimentul 5 Grăniceri, a luptat în Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia (1 august 1944 - 9 mai 1945). A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. După război s-a căsătorit cu Ana Popa. S-au mutat în Drajna Nouă, Călărași, în 1950, și au fost împroprietăriți cu 6 ha pământ. A lucrat și la IAS Dragalina (1960-1980). A avut trei copii: Natalia, pensionară, Mimi, casnică, și Ana, casnică. A decedat în anul 2002.

50. Fruntaș (sergent-major ANVR) Ion IORGOIU - s-a născut în anul 1920, la Drajna de Jos. Mobilizat la Regimentul 30 Dorobanți Câmpulung Muscel, a participat la dezarmarea trupelor germane (23 august - 31 august 1944), la eliberarea Transilvaniei (5 septembrie - 25 octombrie 1944), Ungariei (26 octombrie - 18 decembrie 1944) și Cehoslovaciei (19 decembrie 1944 - 9 mai 1945). A primit medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A fost căsătorit cu Maria Cotună. S-au mutat în Drajna Nouă, fiind împroprietăriți cu 6 ha pământ.

Ion Iorgoiu a lucrat și la IAS Dragalina. A avut patru copii: Vasilica, casnică, Constantin, mecanic auto, Ion, colonel S.R.I., și Marilena, casnică. Veteranul a decedat în anul 2005, la Drajna Nouă, Călărași.

51. Caporal (plutonier ANVR) Constantin ANGHELACHE - s-a născut în 1919, la Drajna de Jos. Mobilizat la Regimentul 3 Grăniceri a participat la luptele de la Cotul Donului și pe calea de întoarcere, la Nistru (20 august 1942 - 24 februarie 1944). A fost decorat cu medalia Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit cu Maria Iordache, mutându-se în anul 1950 în Drajna Nouă, Călărași, unde au primit 6 ha pământ. A avut 8 copii: Gheorghe, pensionar, Filofteia, casnică, Dumitru, decedat, Constantin, pensionar, Nicolae, colonel S.R.I. în retragere, Victor, muncitor, Elena, funcționar, și Margareta, muncitor. A decedat în anul 1998 la Drajna Nouă, Călărași.

52. Soldat (sergent-major ANVR) Sterie PLEȘEA - s-a născut în 1909, la Drajna de Jos. A participat la luptele din Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia (19 septembrie 1944 - 12 aprilie 1945), cu Regimentul 32 Infanterie „Mircea” Ploiești, unit din noiembrie 1944 cu Regimentul 90 Infanterie Orăștie. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A lucrat ca dogar-rotar particular și, din 1961, la I.P.I.L.F.Vălenii de Munte. S-a căsătorit cu Alexandra Moșoiu și au avut patru copii: Caliochia, pensionară, Elena, pensionară, Aurelia, pensionară, și Gheorghe, sudor. A decedat în anul 2002.

53. Plutonier (ANVR) Gheorghe ANGHELACHE - s-a născut în anul 1922, în Drajna de Jos. Mobilizat la 8 aprilie 1944, a luptat în Ucraina, cu Regimentul 91 Infanterie, fiind rănit, la data de 26 iulie 1944, și spitalizat. A fost readus pe frontul din Cehoslovacia (28 februarie - 9 mai 1945) la Regimentul 18 Infanterie Târgu Jiu. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. Din 1951 a lucrat în Cooperația de Consum. S-a căsătorit în 1950 cu Maria Năstăsoiu, cu care a avut trei copii: Cornel, inginer, Aurelian, lăcătuș mecanic, și Marian, lăcătuș mecanic.

54. Sergent erou Dumitru PLEȘEA - s-a născut în anul 1917 și a decedat în lagăr, în Siberia. A fost mobilizat la Regimentul 32 Infanterie „Mircea” Ploiești. A dispărut în luptele de la Cotul Donului, la data de 21 noiembrie 1942. S-a căsătorit în anul 1941 cu Maria (recăsătorită Boșovei, decedată). Fiul lui, Ion, în vârstă de 65 ani, este conducător auto.

55. Sergeant-major (ANVR) Alexandru FLOREA - s-a născut în anul 1912, în Drajna de Jos. A participat la război cu Regimentul 15 Artilerie, în perioada 6 februarie - 9 mai 1945, unde a fost conducător auto. A fost decorat, în 1996, cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit în anul 1938 cu Elena Florescu, copiii lor fiind înregistrați Florescu: Virginia, asistent medical, pensionară, Olga, pensionară, și Alexandru, tâmplar în Văleni de Munte. Veteranul de război a decedat în anul 2002.

56. Plutonier (ANVR) Stelian PĂIȘ - s-a născut în anul 1922. A participat la luptele din Basarabia și Transilvania (9 aprilie - 16 septembrie 1944), cu Batalionul 1 Vânători de Munte Sinaia. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit cu Eugenia, în 1947, și au avut doi copii: Petruța, funcționar în București, și Ion, inginer TCM în Lugoj. A lucrat în meseria de croitor până în anul 1962 și apoi a fost președintele CAP Drajna de Jos, 20 de ani.

57. Sergeant Gheorghe MIU - s-a născut în anul 1922. A fost trimis pe front de la 23 august 1944, cu Regimentul 3 Călărași Ploiești, participând la eliberarea părții de nord a Transilvaniei, a Ungariei și Cehoslovaciei. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A lucrat ca lăcătuș revizie la C.F.R. S-a căsătorit în anul 1949 cu Maria Pleșea, care are 80 de ani, împreună având doi copii: Elena, contabil, și Vasilica, coafeză.

58. Sergeant Alexandru GAVRILĂ - s-a născut în anul 1906, în Drajna de Jos. A participat la război cu Batalionul 1 Căi Ferate, în perioada 22 iunie 1941 - 15 noiembrie 1942. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A lucrat în meseria de mecanic mori. S-a căsătorit în anul 1936 cu Sevastița Călin, având împreună șase copii: Ion, pensionar, fost mecanic agricol de elită, Florinel, pensionar, Stelian, pensionar, Constantin, pensionar militar, Mihai, tehnician, primar al comunei Drajna de Jos în perioada 2004-2008, și Ilie, maestru metalurgist. În anul 1947 Alexandru Gavrilă posedă două tractoare și o batoză de treierat păioase, mașini cu care toți locuitorii din zonă își lucrau pământul. I-au fost naționalizate. A decedat în anul 1998.

59. Caporal Dumitru GRIGORE - s-a născut în 1914, în Drajna de Jos. A participat la război cu Regimentul 5 Călărași, căzând prizonier, în octombrie 1943, în Caucaz. S-a înapoiat în țară la 10 septembrie 1946. S-a

căsătorit în 1934 cu Steliana Grigore, croitoreasă din București. Au avut patru copii: Mineta, pensionară, Mihai, croitor particular, Nicolae, instalator, și Margareta, casnică. Veteranul a lucrat, după război, ca tâmplar pe șantierul de construcții din Slobozia. A decedat în 1976, în București.

60. Soldat erou Nicolae GRIGORE - s-a născut în anul 1915. A participat la război cu Regimentul 36 Infanterie Constanța (22 iunie 1941 - 20 noiembrie 1942), decedând la 20 noiembrie 1942, la Cotul Donului. Până la mobilizare a lucrat în București, ca muncitor. Nu a fost căsătorit.

61. Sergeant-major erou Gheorghe GRIGORE - s-a născut în anul 1917. Practica meseria de croitor particular. Mobilizat la 22 iunie 1941, în Regimentul 9 Roșiori, a participat la campania militară din Est și, după întoarcerea armelor împotriva armatei germane, în luna septembrie 1944 lupta împotriva nemților în zona Sibiu, unde a căzut la datorie, în fruntea plutonului pe care-l comanda.

62. Sergeant-major (ANVR) Constantin GRIGORE - s-a născut în 1922, în Drajna de Jos. A participat la război cu Regimentul 4 Vânători de Munte Predeal, în perioada 7 iulie 1944 - 29 septembrie 1944, luptând în Basarabia, Transilvania și Ungaria. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A fost căsătorit cu Smaranda, împreună având doi copii: Lucia, pensionară, și Carmen, funcționar. Veteranul a lucrat la C.F.R. Se observă ușor că doi dintre frații Grigore au murit în război și doi s-au înapoiat valizi la familii. Veteranul a decedat în anul 2005, în București.

63. Caporal erou Gheorghe IORDACHE - s-a născut în 1920, fiind unul dintre cei zece copii ai familiei Iordache, din Drajna. Dintre copiii lui Nicolae Iordache cinci purtau numele Iordache, iar ceilalți cinci numele Cursaru, ei urmând să-l moștenească pe unchiul lor, foarte bogat și fără copii. Recrutat în aprilie 1942, Gheorghe s-a instruit în Regimentul 53 Infanterie Iași, care era dislocat la Odobesti, Vrancea. În luna septembrie 1942 este vărsat la Regimentul 21 Infanterie Ilfov și, în drum spre Cotul Donului, se întâlnește cu fratele său, Alexandru Cursaru, cu care s-a întreținut două ore, acestea fiind ultimele momente petrecute împreună. Gheorghe Iordache a scăpat din iadul de la Cotul Donului și moartea l-a atacat în apropiere de orașul Roman, în ziua de 23 august 1944. Cazul l-a impresionat foarte mult pe fostul medic al Regimentului 21 Infanterie, colonelul Ion Vasilescu (medic specialist la Policlinica Militară din

Ploiești), care, în anul 1964, publica în ziarul *Flamura Prahovei* un articol prin care condamna războiul: „*Îmi aduc și acum aminte cuvintele ostașului infanterist Iordache Gheorghe din Drajna: „Salvați-mă! Mi-e dragă viața și, dacă mor, ochii mamei nu se vor mai usca niciodată.” L-am văzut dându-și sufletul, cu dinții înfipti în capul patului de campanie.*” Doctorul se întreba: „*Oare ochii mamei lui Iordache Gheorghe s-or fi uscat?*”. Ochii mamei lui Gheorghe Iordache nu s-au uscat până la moarte, la fel ca ochii altor mii de mame.

64. Fruntaș Alexandru CURSARU - s-a născut în anul 1910. În calitate de frate cu Gheorghe Iordache a fost mai norocos. Mobilizat la război cu Regimentul 32 infanterie „Mircea” din Ploiești, a contribuit la eliberarea Basarabiei și a participat la luptele de la Odessa și de la Cotul Donului, în funcția de împrospător de muniție, cu căruța. Aproape de Cotul Donului s-a întreținut, pentru ultima dată, timp de două ore, cu fratele său, Gheorghe Iordache. A căzut prizonier la 10 aprilie 1943, înapoiindu-se din aspra detenție în luna iunie 1948. A povestit multe despre necazurile din lagăr, dar cea mai mare grozăvie este cea referitoare la un camarad, care a tăiat carne din pulpa unui prizonier mort și a prăjit-o în pauza de lucru la tăiat lemne în pădure. Insuficiența hranei l-a determinat să facă acest gest, care i-a produs și lui un sentiment de refuz al cărnii la masă, în hrana zilnică. Se căsătorise cu Maria Moșoiu, în anul 1937 (în prezent acesta are 90 de ani). Au adus pe lume doi copii: Maria, pensionară, și Gheorghe, decedat în 2004, la 67 de ani. Întrucât soția a fost împroprietărită în Drajna Nouă, Călărași, în calitate de văduvă de război, deoarece nu se mai știa nimic despre Alexandru, după înapoierea din lagăr a acestuia au lucrat împreună pământul primit. După 1961 s-au înscris în CAP. Alexandru ducând în colectiv căruța și caii săi. La decesul său, în anul 1967, a fost condus pe ultimul drum cu căruța proprie și mare le-a fost mirarea însoțitorilor când au văzut cum curgeau lacrimi din ochii cailor.

65. Plutonier-major (ANVR) Dumitru RANCEA - s-a născut în 1924. Înscris voluntar în Regimentul 89 Infanterie Brașov, a participat la luptele din Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia. A fost rănit la Balomir, lângă Orăștie. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit, în anul 1948, cu Ana Dudu și împreună au trei copii: Dumitru, colonel M.Ap.N. în retragere, Nicolae, colonel M.Ap.N., și Elisabeta, bibliotecar în Sibiu.

66. Caporal Constantin LUPU - s-a născut în anul 1913, în Drajna de Jos. Mobilizat în luna iunie 1941, a fost încadrat bucătar la Armata a 4-a română. După război a lucrat ca bucătar șef la cantina orașului Văleni de Munte. S-a căsătorit în anul 1938 cu Silvia și au avut patru copii: Maria, pensionară, Pompiliu, pensionar, Viorica, instructor la liceul din Văleni de Munte, și Titinica, casnică. A decedat în anul 1992.

67. Locotenent erou Dumitru COTUNA - s-a născut în anul 1919. Fiind student în ultimul an la Institutul Politehnic București s-a înscris voluntar în Regimentul 11 Infanterie „Siret” din Galați. După un an de pregătire în Școala Militară Ofițeri Rezervă Infanterie din Ploiești a fost avansat sublocotenent și numit comandant de pluton în unitatea gălățeană. Participând la luptele din partea de nord a Transilvaniei și a Ungariei, a căzut eroic în fruntea ostașilor din plutonul pe care-l comanda, la data de 4 decembrie 1944. A fost avansat, post-mortem, la gradul de locotenent și decorat cu medalia „Virtutea Militară de Război”, clasa a II-a. Părinții săi i-au ridicat o troiță lângă Monumentul Eroilor drăjneni din primul război mondial. Au fost cinci frați și mai trăiesc doi: Ilie, în vârstă de 90 de ani și Virginia Cernat, în vârstă de 70 de ani. Sunt pensionari în Drajna de Jos.

68. Plutonier erou Constantin CURSARU - s-a născut în anul 1912, în Drajna de Jos. Absolvent al Școlii Normale, a fost mobilizat la Divizia 10 Infanterie. De la 22 iunie 1941 a participat la luptele din sudul Basarabiei, la Odessa și în Crimeea, unde a fost grav rănit. I-a fost amputat piciorul drept, fiind clasat invalid de război, în 1943. A fost decorat cu „Virtutea Militară de Război”, clasa a II-a. Nu s-a căsătorit, fiind infirm. Din 1950 și până la pensionare a fost profesor de limba română în Drajna. Stadionul din localitate îi poartă numele. A decedat în anul 1985.

69. Sergent Gheorghe POPA - s-a născut în anul 1907. A participat la război cu Regimentul 32 Infanterie „Mircea”, în luptele de eliberare a Basarabiei, la Odessa și Cotul Donului. A fost rănit la cap de o schijă care a ricoșat după ce un glonț inamic a explodat prin impact cu mitraliera pe care o mânua, în septembrie 1942. A fost trimis în țară. După spitalizare a fost trecut în rezervă. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a. După război a lucrat la Plopeni și, după mutare la Drajna Nouă, Călărași, a lucrat la Fabrica de Bumbac din Ciulnița. S-a căsătorit cu Maria Ludea și au avut cinci copii: Virginia,

contabil, pensionară, Nicolae, maistru, pensionar, Zamfira, contabil, pensionară, Teodor, tehnician, și Aurelia, pensionară. A decedat în 1983.

70. Plutonier (ANVR) Nicolae CORNEA - s-a născut în anul 1916, în Drajna de Jos. A participat la război cu Regimentul 40 Artilerie, în perioada 18 martie 1942 - 18 aprilie 1944. A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. După război a lucrat ca tâmplar la Fabrica de Ulei din Slobozia și, din 1978, la Autobaza din Văleni de Munte. A coordonat lucrările de construire a bisericii și a unei troițe în Drajna de Jos. S-a căsătorit în anul 1940 cu Sevastița Buzea și a avut trei copii: Elena, pensionară, Nicolae, pensionar, și Alexandru, pensionar. A decedat în anul 1997.

71. Soldat Nicolae STANCIU - s-a născut în anul 1921. Mobilizat în august 1940 la Regimentul 7 Grăniceri, a participat la dezarmarea trupelor germane, de la 23 august 1944, și apoi la luptele din Transilvania, până la 25 octombrie 1944. În perioada 27 februarie - 9 mai 1945 a participat la eliberarea Cehoslovaciei, cu Batalionul 10 Vânători de Munte Sighetul Marmăției. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. După război a lucrat la Rafinăria Teleajen, ca rafinor. S-a căsătorit în anul 1945 cu Lucreția Dudu și împreună au avut patru copii: Gheorghe, pensionar C.F.R., Silvia, pensionară, Rodica, pensionară, și Gabriela, casnică. A decedat în 1995.

72. Sublocotenent post-mortem erou Marian MOLDOVEANU - s-a născut la 15 iunie 1968. Absolvent al Liceului nr. 7 Teleajen, din Ploiești, a fost încorporat la U.M. 01305 București, la 13 septembrie 1989. După perioada de instrucție a fost numit furier. În ziua de 22 decembrie 1989 a fost trimis în misiune. Între timp s-a schimbat parola și la înapoierea din misiune, neștiind noua parolă, a fost considerat diversionist și împușcat mortal. A fost considerat erou martir, conform Ordinului nr. 1 din 14 ianuarie 1990. Este nepot după mamă al veteranului Nicolae Stanciu.

73. Fruntaș Ion PLEȘEA - s-a născut în anul 1914, în Drajna de Jos. A participat la război cu Batalionul 12 Vânători de Munte Câmpeni, în perioada 22 iunie 1941 - 28 noiembrie 1943. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a. A muncit în gospodăria proprie și la CAP. S-a căsătorit în 1935 cu Elena și au avut o fiică, Maria, căsătorită Pană, pensionară. Veteranul de război a decedat în anul 1987.

74. Soldat Gheorghe BLENDEA - s-a născut în anul 1916. A participat la război cu Regimentul 6 Artilerie, în perioada 21 aprilie 1944 - 6 noiembrie 1944. A lucrat la primărie, ca gardian. S-a căsătorit cu Lina Ionescu și au avut patru copii: Elena, decedată în 2004, Steliana, pensionară, Dumitru, pensionar, și Viorel, inginer metrologie în București. Veteranul a decedat în anul 1994.

75. Soldat Nicolae PLEȘEA - s-a născut în anul 1914. A participat la război cu Batalionul 1 Vânători de Munte Sinaia, în perioada 16 noiembrie 1942 - 12 mai 1944, în Crimeea. A fost luat prizonier în momentul când vânătorii de munte se pregăteau de îmbarcare în vapoare și avioane, pentru a se retrage la Constanța. A fost ținut în detenție în perioada 12 mai 1944 - 2 octombrie 1948. A lucrat ca tâmplar. S-a căsătorit în 1938 cu Maria Văcărelu și au avut nouă copii: Gheorghe, inginer silvic, fost șef al Inspectoratului Silvic Prahova, Dumitru, pensionar, Elena, pensionară, Ion, inginer, Steliana, asistent medical, Eugen, taximetrist, Romeo, textilist, Alexandru, textilist, și Viorel, tehnician silvic.

76. Soldat (sergent-major ANVR) Alexandru CĂLINOIU - s-a născut în anul 1917. Mobilizat la Brigada 1 Cavalerie, a participat la acțiuni militare pentru eliberarea părții de nord a Bucovinei, Basarabiei, la luptele dintre Nistru și Nipru, în Caucaz și la Cotul Donului (22 iunie 1941 - 20 martie 1943). A fost rechemat și la luptele din Basarabia, pe calea de întoarcere (12 aprilie - 23 august 1944). A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial 1941-1945”. După război a lucrat la Centrul Regional Recepție Produse Agricole și la I.A.S. Valea Călugărească. S-a căsătorit în anul 1945 cu Ioana și au avut doi copii: Ion, ofițer M.A.I. în retragere, și Alexandrina, profesoară de matematică.

77. Caporal (maistru militar ANVR) Neculaie VOINOIU - s-a născut în anul 1915. Mobilizat la marina militară, a fost fochist pe nava „Mărășești”, în perioada 22 iunie 1941 - 5 septembrie 1944. Din aprilie 1944 a contribuit la evacuarea luptătorilor și materialelor din Crimeea. A fost decorat cu medaliile „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A fost maistru la Rafinăria Astra și proiectant la Institutul Petrochimic Ploiești. S-a căsătorit cu Maria, în 1946, și au avut doi copii: Elena, economist, și Nicolae, inginer la Ministerul Muncii.

78. Soldat Silvestru POPA - s-a născut în anul 1915, la Starchiojd. Mobilizat la Divizia 5 Infanterie Buzău a luptat în Basarabia, la Odessa, unde a fost rănit, și Cotul Donului. S-a căsătorit în anul 1947 cu Sevasta Dumbravă, căreia i-a crescut copilul ca și cum ar fi fost al lui. A lucrat ca dulgher la Întreprinderea Forestieră Măneciu. A decedat în anul 1997.

79. Locotenent-colonel erou Eugen-Trandafir COTUNA - s-a născut la 29 martie 1952, în Drajna de Jos. Tatăl său, Alexandru, a decedat când Eugen era copil, iar mama a decedat în 2003. Eugen a absolvit Colegiul Militar „Dimitrie Cantemir” Breaza, Școala Militară Ofițeri Transmisiuni din Sibiu și Academia Militară. Soția ofițerului, Ana, absolventă a Facultății de Chimie, lucrează la Ministerul Apărării. Din căsnicia lor au rezultat doi copii: Carmen, 29 de ani, și Alexandru, 20 de ani. Fratele lui Eugen, Ion, care a fost colonel doctor, a decedat în 2006.

În ziua de 24 decembrie 1989, împreună cu colonelul Troșca, din trupele U.S.L.A., și cu alte cadre au fost chemați să apere sediul M.Ap.N., dar au fost împușcați mișelește din ordinul generalului Nicolae Militaru, fostul ministru al Apărării Naționale.

80. Sergent-major (ANVR) Gheorghe DOICILĂ - s-a născut în anul 1912. Mobilizat la Regimentul 10 Infanterie Focșani a fost rănit în luptele din Ucraina, la data de 11 noiembrie 1941, și clasat invalid de război. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A muncit în gospodăria proprie și la CAP Drajna. S-a căsătorit cu Maria, în anul 1937, și au avut o fiică, Ana, pensionară. Veteranul de război a decedat în anul 1994.

81. Locotenent Petre NICULESCU - s-a născut în anul 1914. A absolvit Liceul Militar din Cernăuți și Academia Militară de Marină, fiind declarat pilot-observator la Flotila de Hidroaviație Palazu Mare, Constanța. A decedat în anul 1938, pe Lacul Razelm, în cadrul unei aplicații de luptă. A fost înmormântat cu onoruri militare în Cimitirul Militar „Ghencea” București. La ceremonialul militar au participat reprezentanți ai Ministerului Aerului și Marinei, camarazi din Flotila de Hidroaviație, o delegație de ofițeri și subofițeri, precum și o companie de onoare de la Flotila de Aviație Pipera. În anul 1940 autoritățile din Drajna i-au ridicat o troiță lângă Monumentul Eroilor dezvelit în anul 1929.

82. Caporal Gheorghe DUDU - s-a născut în anul 1921. A participat la război în perioada 15 noiembrie 1942 - 17 iulie 1943, cu

Divizia 1 Blindată, în calitate de șofer, în zona Don, Kuban și de la 23 august 1944 și până la 20 februarie 1945 la luptele din Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia, cu Regimentul 9 Roșiori. După război a lucrat ca șofer la Sanatoriul T.B.C. Drajna. S-a căsătorit cu Smaranda și împreună au avut trei copii: Elena, pensionară, Gheorghe, pensionar, și Steliana, tehnician proiectant. A decedat în anul 1986, în Drajna de Jos.

83. Sergent-major (ANVR) Dumitru BUTOI - s-a născut în anul 1913. Mobilizat, la 22 iunie 1941, a participat la luptele din Bucovina de Nord, Basarabia și între râurile Nistru și Nipru, cu Batalionul 4 Vânători de Munte Predeal. Remobilizat în august 1944, pe frontul din Basarabia, a fost luat prizonier la 23 august 1944, de către trupele sovietice și eliberat la data de 21 august 1945. A lucrat în gospodăria proprie și apoi în C.A.P. Drajna. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. S-a căsătorit cu Elisabeta. Nu au avut copii. A decedat în anul 2000, în Drajna de Jos.

84. Sergent-major (ANVR) Ion MIU - s-a născut în anul 1922. Mobilizat la război în Regimentul 2 Transmisiuni Iași, a fost încadrat în Batalionul 2, luptând, de la 23 aprilie 1944 și până la 18 iulie 1944, pe frontul Iași - Chișinău. La 18 iulie 1944 a fost mutat la Batalionul 50 Transmisiuni, luptând până la 27 aprilie 1945. A fost decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”. După război a lucrat ca lăcătuș de revizie în gara C.F.R. Ploiești Sud. S-a căsătorit în anul 1949 cu Elisabeta, împreună având doi copii: Nicolae, mecanic, decedat în 2005, și Gheorghe, maestru la LUKOIL Ploiești. A decedat în anul 1989, în Drajna de Jos.

85. Soldat erou Dumitru MIHĂILĂ - s-a născut în anul 1914. A participat la război cu Regimentul 32 Infanterie „Mircea” din Ploiești și a decedat în luptele de la Vigoda, din Ucraina, la data de 15 octombrie 1941. Eroul a căzut după forțarea unui râu și realizarea unui cap de pod. Contraatacul rușilor a produs decimarea tuturor ostașilor din grupa care apăra podul (relatarea aparține unui fost camarad de arme către fiul său, Vasile). A fost decorat, post-mortem, cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a. S-a căsătorit cu Elena Bolănu, în 1937, și au avut un fiu, Vasile, maestru mecanic.

86. Caporal Gheorghe CIUCIULA - s-a născut în anul 1916. A participat la luptele purtate în Basarabia și la Odessa, cu Regimentul 6 Artilerie Grea.

87. Plutonier-major Ioan COTUNĂ - s-a născut în anul 1923 și a participat la luptele din Transilvania, în calitate de elev T.R.

88. Plutonier-adjutant Aurelian DUMITRU - s-a născut în anul 1923. A participat la lupte cu Școala Ofițeri Rezervă Infanterie din Ploiești, la Slănic și în Transilvania. A fost absolvent al Academiei Comerciale.

89. Sergeant-major (ANVR) Ștefan Ghionoiu - s-a născut în anul 1911. A participat la război cu Regimentul 19 Artilerie Ploiești, în perioada 9 aprilie - 10 septembrie 1944. A luptat pe fronturile din Moldova și din Transilvania.

90. Sergeant (plutonier ANVR) Dumitru IORDACHE - s-a născut în anul 1920. A participat la război cu Regimentul 32 Infanterie „Mircea” (15 august - 25 noiembrie 1942), în luptele de la Cotul Donului.

91. Fruntaș (sergent-major ANVR) Ioan IORGOIU - s-a născut în anul 1923. A participat la război cu Regimentul 1 Transmisiuni Aero. După război a fost diriginte P.T.T.R.

92. Caporal (plutonier ANVR) Ion LUPU - s-a născut în anul 1913 în Ogretin. A participat la război cu Compania Cercetare din Regimentul 32 Infanterie, luptând la Cotul Donului. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

93. Soldat (sergent-major ANVR) Gheorghe MAREȘ - s-a născut în anul 1921. A fost mobilizat în anul 1944, în funcția de șofer, la Baza 1 Aeriană.

94. Soldat (sergent-major ANVR) Andrei MICU - s-a născut în 1920. A participat la război cu efectivele Diviziei 10 Infanterie, ca șofer.

95. Soldat (sergent-major ANVR) Ștefan MIHĂILĂ - s-a născut în anul 1911. A fost mobilizat pentru pază, în perioada ianuarie - decembrie 1942, în Transnistria.

96. Sergeant (plutonier ANVR) Ștefan NICOARĂ - s-a născut în anul 1918, în Ogretin. A participat la război cu Regimentul 54 Artilerie.

97. Caporal (sergent-major ANVR) Anton RENȚEA - s-a născut în anul 1918. A participat la luptele din Basarabia și de la Odessa.

98. Soldat (sergent-major ANVR) Alexandru PLĂIȘANU - s-a născut în anul 1914. A participat la luptele din Basarabia și Odessa, în perioada 22 iunie - 16 octombrie 1941.

99. Sergeant (plutonier ANVR) Dumitru RĂDULESCU - s-a născut în 1924. S-a înscris, voluntar, în Regimentul 1 Vânători (Infanterie) și a participat la luptele din Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia.

100. Sergeant (plutonier ANVR) Stelian SAVU - s-a născut în anul 1921. A participat la război cu Regimentul 18 Infanterie Gorj, în perioada iulie - octombrie 1944.

101. Soldat (sergent-major ANVR) Ioan STANA - s-a născut în anul 1920. A participat la luptele din Transilvania și Ungaria, cu Batalionul 4 Vânători de Munte din Predeal.

102. Fruntaș (sergent-major ANVR) Neculai ȘERBĂNOIU - s-a născut în anul 1916. A participat la luptele din Basarabia și Odessa. cu Regimentul 19 Artilerie.

103. Soldat (sergent-major ANVR) Constantin TUDOR - s-a născut în anul 1914. A participat la luptele din Basarabia și Odessa cu Regimentul 32 Infanterie „Mircea”, din Ploiești, fiind decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

104. Caporal (sergent-major ANVR) Ion VASILE - s-a născut în anul 1923. A participat la război cu Batalionul 5 Vânători de munte Abrud.

105. Fruntaș (sergent-major ANVR) Stan VASILE - s-a născut în anul 1921. A participat la război în anul 1944, cu regimentul 21 Infanterie Ilfov. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

106. Fruntaș (sergent-major ANVR) Gheorghe Vulpe - s-a născut în anul 1923. A participat la luptele din Cehoslovacia cu Regimentul 19 Infanterie Caracal.

107. Locotenent (rz.) Stelian CĂLINOIU - s-a născut în anul 1915, în Drajna de Jos. Mobilizat, în iunie 1941, a participat la luptele de eliberare a Basarabiei, la Odessa și la Cotul Donului (22 iunie 1941 - 19 noiembrie 1942). A căzut prizonier la 19 noiembrie 1942 și s-a înscris, la 2 octombrie 1943, în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, participând la luptele din zona Sfântu Gheorghe, pe Mureș, în zona Oradea, în Ungaria și Cehoslovacia. Activat, la 23 mai 1945, a lucrat în armată până la 23 iulie 1954, când a fost trecut în rezervă. A fost decorat cu medaliile „Victoria” (sovietică) și „Eliberarea de sub jugul fascist”. S-a căsătorit, în anul 1940, cu Steliana și au avut un copil, Dumitru, inginer la Direcția Generală din

Ministerul Muncii și Protecției Sociale. După trecerea în rezervă a muncit la C.A.P. Drajna, ca brigadier. Veteranul a decedat în anul 1988.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în timpul războiului de independență:

1. **Toma GHIONOIU** - a căzut în luptele de la Grivița.
2. **Ion VĂCĂRESCU** - a căzut în luptele de la Grivița.
3. **Ioan-Ene VĂCĂRELU** - a căzut în luptele de la Plevna.
4. **Ilie Ion NĂSTĂSOIU** - Smârdan.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în timpul războiului de întregire statală și națională, 1916-1919: sergent Vasile DRAGOMIRESCU, sergent Grigore-Trică DUDU, sergent Andrei VĂCĂRELU, sergent Ștefan VLĂSCEANU, sergent Ștefan MOȘOIU, sergent Nicolae ȚAPOREA, caporal Panait VĂCĂRELU, caporal Ion Anton PĂIȘ, caporal Nicolae BUTOI, caporal Traian LUDEA, caporal Dumitru BLENDEA, caporal Sterie SIMION, caporal Ion BLENDEA, caporal Ion POTOȘCA, caporal Alexandru VĂCĂRELU, soldat Radu BASA, soldat Petre NECȘIU, soldat Gheorghe MICU, soldat Neculae ȘERBAN, soldat Neculae BASA, soldat Anton TARSAR, soldat Gheorghe PORLOGEA, soldat Ion MIHĂILĂ, soldat Sterie COMAN, soldat Neculae CIUSCOIU, soldat Ioniță BRATU, soldat Gheorghe VOINOIU, soldat Gheorghe PĂIȘ, soldat Petre VĂCĂRELU, soldat Toma COTUNA, soldat Vasile VIROAGĂ, soldat Ion GHIONOIU, soldat Ilie CORNEA, soldat Gheorghe DINESCU, soldat Stan MICU, soldat Toma ILIOIU, soldat Negoită BLENDEA, soldat Radu SIMION, soldat Neculae ARSENIE, soldat Alexandru CĂLINOIU, soldat Constantin PIUARU, soldat Ion LAZĂR, soldat Ioniță CĂPITANU, soldat Gică CERNAT, soldat Mateiu BASA, soldat Dumitru RANCEA, soldat Ion LUNGU, soldat Ion ARSENIE, soldat Ion CIUSCOIU, soldat Ion RENȚEA, soldat Gheorghe BRATU, soldat Ion CIOBANU, soldat Sterie LUPEA, soldat Ștefan CĂLĂVIE, soldat Vasile ARSENIE, soldat Ion LUDEA, soldat Gheorghe VĂDUVA, soldat Petre BORDEA, soldat Vasile CURSARU, soldat Soare BOCĂNCEL, soldat Ion FLOREA, soldat Ion BOCĂNCEL, soldat Gheorghe GOGOT, soldat Constantin VĂCĂRELU, soldat Sterie PLĂIȘANU, soldat Gheorghe GRIGORESCU, soldat Petrache BASA, soldat Dumitru DOICILĂ, soldat Neculai MAREȘ, soldat Sterie MANU,

soldat Gheorghe PLEȘEA, soldat Ilie POPA, soldat Mateiu BOȘOVEI, soldat Dumitru PLĂIȘANU, soldat Nicolae DUDU, soldat Ștefan VĂCĂRELU, soldat Gheorghe BLENDEA, soldat Ion NĂSTĂSOIU, soldat Gheorghe BORDEA, soldat Ion ARSENIE, soldat Neculae MIHĂILĂ, soldat Dumitru BURDUȘEL, soldat Nicole MOȘOIU, soldat Gheorghe ȚAPOREA, soldat Ion FRASONE, soldat Neculae PLĂIȘANU, soldat Neculae PĂIȘ, soldat Nicolae ARSENIE, soldat Gheorghe CIUSCOIU, soldat Gheorghe CĂLINOIU, soldat Neculae ROȘCA, soldat Gheorghe CĂLINOIU, soldat Neculae BORDEA, soldat Constantin GHIONOIU, soldat Neculae VĂDUVA, soldat Ilie RENȚEA, soldat Ion VĂCĂRELU, soldat Gheorghe PĂIȘ, soldat Ion TRĂSCĂU, soldat Sterie POPA, soldat Vasile ROȘCA, soldat Ilie MOȘOIU, soldat Ion POPESCU, soldat Dumitru SAVU, soldat Toma CREȚU, soldat Ion DOICILĂ, soldat Gheorghe VĂCĂRELU, soldat Alexandru STANCIU, soldat Sterie BOLDEA, soldat Neculae TĂTUC, soldat Dumitru LUPU, soldat Neculai SPÂNU, soldat Sterie CIOC, soldat Vasile POPA, soldat Gheorghe CĂLINOIU, soldat Dumitru CIOBANU, soldat Vasile BLENDEA, soldat Iamandi STANCIU, soldat Anton CURELEA, soldat Sterie BLENDEA, soldat Ivan BUZEA, soldat Ioan TUDOROIU, soldat Toma FECIORU, soldat Neculai BLENDEA, soldat Sterie VLĂSCEANU, soldat Ioan BORDEA, soldat Gheorghe GHIONOIU, soldat Moise IORGOIU, soldat Neculai MIHĂILĂ, soldat Gheorghe ROȘCA, soldat Ioan CURSARU, soldat Gheorghe CĂLIN, soldat Gheorghe NĂSTĂSOIU, soldat Gheorghe ROGOZEA, soldat Andrei TURTURICĂ, soldat Dumitru ARSENIE, soldat Ion CURSARU, soldat Neculai BOLBOCEANU, soldat Soare CREȚU, soldat Neculai BURDUȘEH, soldat Petre RENȚEA, soldat Gheorghe VIROAGĂ, soldat Ilie BORDEA, soldat Gheorghe TRASCĂU, soldat Gheorghe DRAGOMIR, soldat Panait BUZEA, soldat Oprea ARSENIE, soldat Alexandru CIOBANU, soldat Ilie BLENDEA, soldat Gheorghe GHIONOIU, soldat Vasile DURSINA, soldat Vasile BORDEA, soldat Vasile ILIOIU.

Notă: Pentru redactarea acestui capitol au fost folosite datele primite de la: domnul Dumitru POPA, fost primar al comunei Drajna, Președinte al Consiliului Director al Asociației „Cultul Eroilor” din Drajna de Jos, domnul Mihai GAVRILĂ, Primar al Comunei Drajna și domnul Ioan MARINOIU, fost tehnician principal la U.M. 01394 Ploiești, pensionar, membru supleant în Biroul Organizației Cadrelor Militare în Rezervă și Retrageră din Văleni de Munte.

Veterani din Fulga

Localitatea Fulga este situată în zona de șes din sud-estul județului Prahova, acolo unde râul Bălana formează limanul Fulga. Fulga se învecinează la est cu județul Buzău, la sud-est cu comuna Boldești-Gradiștea, la sud cu comuna Ciorani, la vest cu comuna Colceag, și la nord cu comuna Baba Ana. Numele vechi, atestat de documente, era Zmârciu sau Smârciul și semnifica smârc, mocirlă sau mlaștină. Suprafața comunei este de 6.247 ha, din care 5.667 ha suprafață agricolă. Istoricul comunei este vechi. Numeroasele movile din preajma comunei, atribuite de tradiție tătarilor, sunt după unii autori „*mormintele strămoșilor traco-geți, iar originea satului de azi se pierde în negura vremii*”. În mod cert satul este vechi, însă data atestării este 1 iunie 1526. Muzeul de Istorie și Arheologie Prahova păstrează în patrimoniul său un fond de documente din secolul al XV-lea, care se referă la procesul de dezmembrare a obștii satești. Printre ele este zapisul din 21 ianuarie 1640, dat de jupâneasa Zamfira „*la mâna lui Stanciu Manii Smârceanul*”, pentru vânzarea unei ocini „*ot sel Smârciul din hotarul lui Drăghici...*”. În același an, la 21 iunie, Radu Armașu vindea moșia sa de la Gorgănașe fratelui său, Preda, pentru 15 unghii (galbeni ungurești de aur), în valoare de 200 de bani vechi unghiul. La 11 aprilie 1645 „*Drăghici logofătul, sin Dragului ot Afumați*” vindea, mai multor megieși din Smârciu, jumătatea sa de „*ocină de la Smârciu (...) ce merge din apa Cricovului până la Amarul*”. La 6 august 1652 „*văleat 7160, Udrea, feciorul Balei ot Ruși ot sud Ilfov*” vindea, la rândul său, uncheașului Radu Podgoreanu, partea sa de moșie „*de în Afomăciorii cei Mici de la Amarul și de la Călmățui, de în județul Săcuianilor*”. Un alt document, din data de 6 martie 1656, atestă vânzarea a 40 stânjani din moșia Afomăciorii cei Mici, de către frații Dobre și Dragu, „*feciorii lui Stan Albie ot Fințești*”, către un anume Neagoe. Documentele menționează că tot cu acel prilej vindea și „*Călin sin Bocsii, iar frate cu Dobre și cu Dragu ot Fințești moșie Afumăciorii cei Mici, stânjani 18 (...) alături cu ceia stânjani care sântu mai sus scriși și tot de întru moș*”. La 24 decembrie 1662 frații Iane și Preda, „*feciorii Nicăi logofătul ot Tătulești*”, vindeau „*lui Neagoe și a fie-său Radului de sat den Podgoreani (...) 240 de stânjani de moșie de câmp den Călmățui până în marginea Sărătorilor în tuțe, care moșie să chiamă șutitilea, care iaste alătura cu moșia mănăstirii Brebului pe din*

jos”. La 7 octombrie 1669 un anume Șerbu vindea lui „*Drăghici sin ego Dobre o moșie la Smârci, multă- puțină, cât să vă alege (...) cu știrea fraților și den sus și den jos*”. La 30 martie 1682 apare pe aceste meleaguri, în calitate de cumpărător de moșii, aga Constantin Bălăceanu, ginerele lui Șerban Cantacuzino. El a cumpărat de la „*Drăgan, feciorul lui Dobre Zmârceanul, Vărul său Dumitru-feciorul lui Stan Zmârceanul, Iane, Stan și Stoica, feciorii Bordii celui mic, Badea-socrul lui Drăghici, Stan și Sâmbotin-feciorii lui Ciocârlan și Coica zet Băran toate părțile lor de moșie den Zmârciu (...), care moșie ne iaste și nouă de la moși și de la părinții noștri și de cumpărătoare din hotarul ce să chiamă Tuliceasca și din hotarul lui Moș și din hotarul lui Drăghici și din hotarul Feștelească*”. Făcând și alte cumpărături, Constantin Bălăceanu ajunge să stăpânească, în anul 1682, peste 1201 stânjani de pământ în această zonă. După asediul Vienei din anul 1683, Constantin Bălăceanu s-a înscris în oastea austrieilor cu gradul de colonel. Noul domnitor, Constantin Brâncoveanu, l-a acuzat de „*hiclenie*” (viclenie) și i-a confiscat averea. El a căzut în luptele cu oastea Țării Românești, de la Zărnești, din 1690. În secolul al XVIII-lea s-a ivit un nou cumpărător de terenuri în zonă, în persoana marelui ban Dimitrache Ghica. Mănăstirea Brebu a făcut schimb de terenuri agricole cu banul Ghica, cedându-i terenurile din zona Fulga în schimbul unei vii roditoare din „*dealul Bucovului pe piscul văii lui Gratie*”. Este primul document care atestă denumirea de Fulga.

Ulterior moșia a trecut în stăpânirea beizadelei Grigore Ghica. Țăranii din Fulga au atacat conacul lui Grigore Ghica în 1821 dar, după ajungerea la domnie a acestuia, în 1825, mulți dintre țărani au fost condamnați la ocnă. Ridicări la luptă a țăranilor din Fulga, împotriva moșierilor, vor mai avea loc în 1848, 1898, 1907 și 1910.

Ocupația de bază a locuitorilor comunei Fulga o constituie agricultura, creșterea animalelor, piscicultura și apicultura. Școala a fost înființată în anul 1848, fiind cunoscuți învățătorii Duță Sorescu și Teodor Ioniță (1861). La sfârșitul secolului al XIX-lea erau 208 știutori de carte în comună. În această localitate a avut moșie și specialistul în agricultură, economie și politică liberală, Petre Aurelian. De aici a descins și scriitorul Laurențiu Fulga (1916-1985).

Biserica a fost ctitorită în anul 1834 de către vătaful Iordache Rusescu și postelnicul Dimache, împreună cu soția sa, Ralița.

În satele Fulga de Jos și Fulga de Sus sunt amplasate două monumente ale eroilor.

Datele au fost culese din Dicționarul Istoric al Județului Prahova, autor profesor Mihai Apostol, Editura „Ploiești-Mileniul III”, 2004.

Mulți dintre locuitorii din Fulga au participat la luptele din cel de al doilea război mondial. O parte dintre ei sunt prezentați în acest volum.

1. Soldat (sergent-major ANVR) Constantin ALEXE - s-a născut în anul 1924. A participat la efectuarea lucrărilor genistice.

2. Caporal (sergent-major ANVR) Iordache CĂLUGĂREANU - s-a născut în anul 1920. A participat la război cu Regimentul 4 Artilerie Antiaeriană din Brașov.

3. Caporal (sergent-major ANVR) Aureliu CORCIU - s-a născut în anul 1922 și a participat la război cu Divizionul 8 Artilerie Munte.

4. Fruntaș (sergent-major ANVR) Ion COSTEA - s-a născut în 1922 A participat la război cu Regimentul 32 Infanterie „Mircea” Ploiești.

5. Fruntaș (sergent-major ANVR) Iordache DRAGOMIR - s-a născut în anul 1923. A luptat cu Batalionul 1 Vânători de Munte Sinaia.

6. Soldat (sergent-major ANVR) Stelian DRĂGHICI - s-a născut în 1909, A participat la război cu Batalionul 23 Vânători de Munte. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

7. Soldat (sergent-major ANVR) Gheorghe PARASCHIV - s-a născut în anul 1921 și a participat la război cu Regimentul 89 Infanterie. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

8. Soldat (sergent-major ANVR) Ion MARCU - s-a născut în anul 1923 și a participat la război cu Regimentul 9 Grăniceri.

9. Soldat (sergent-major ANVR) Stelian MILITARU - s-a născut în anul 1924. A fost mobilizat la lucrări în folosul armatei.

10. Soldat (sergent-major ANVR) Gheorghe MUSTĂȚEA - s-a născut în anul 1923 și a participat la campania militară din Vest cu Batalionul 4 Vânători de Munte din orașul Predeal.

11. Soldat (sergent-major ANVR) Stroe NEOIȚĂ - a participat la război cu Batalionul 1 Geniu Moto.

12. Soldat (sergent-major ANVR) Constantin PÂRVU - s-a născut în anul 1920. A participat la război cu Regimentul 5 Pionieri.

13. Soldat (sergent-major ANVR) Marin PÂRVU - a participat la lucrări genistice în folosul unităților militare.

14. Caporal (sergent-major ANVR) Grigore PUFULETE - s-a născut în anul 1922. A participat la război cu Regimentul 89 Infanterie.

15. Sergent (plutonier ANVR) Vasile SÂRBU - s-a născut în anul 1923. A participat la război cu Regimentul 3 Călărași Ploiești. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

16. Fruntaș (sergent-major ANVR) Vasile STAN - s-a născut în anul 1915. A participat la război cu Regimentul 7 Infanterie Prahova.

17. Fruntaș (sergent-major ANVR) Gheorghe ȘERBAN - s-a născut în anul 1923. A participat la război cu Regimentul 9 Grăniceri.

18. Caporal (plutonier ANVR) Ion ȘERBAN - s-a născut în anul 1914. A participat la război cu Batalionul 1 Vânători de Munte Sinaia.

19. Soldat (sergent-major ANVR) Tudor RĂDUCANU - s-a născut în anul 1924. A fost mobilizat pentru efectuarea unor lucrări genistice în folosul armatei.

20. Soldat (sergent-major ANVR) Ștefan VOICU - s-a născut în anul 1921. A participat la război cu Regimentul 89 Infanterie.

21. Fruntaș erou Tudor CORCIU - a participat la război cu Batalionul 1 Vânători de Munte Sinaia și a decedat pe front.

22. Fruntaș erou Paraschiv STOICA - a fost mobilizat la Regimentul 3 Călărași Ploiești și a decedat pe front.

23. Caporal Radu RĂDUCEA - s-a născut la 16 ianuarie 1912, în localitatea Fulga. Tatăl său, Ioan, a fost mobilizat, în august 1916, la Regimentul 32 Infanterie „Mircea” din Ploiești, una dintre cele mai glorioase unități militare din armata română, care a dat legendarele atacuri de la Mărășești în vara anului 1917. În ziua de 27 august Ion Răducea a căzut eroic în luptele purtate la baionetă, împreună cu alte zeci de camarazi.

Întâmplarea face ca Radu să fie recrutat, în anul 1932, în aceeași unitate de mare prestigiu din armata română. Timp de doi ani s-a instruit în cazarma unității situată în strada Târgșor (azi Mărășești), pe câmpul de instrucție de la Strejnic și în aplicațiile din Moldova și Basarabia. De la 15 martie 1939, când deasupra Europei și a României pluteau norii negri ai celui de al doilea război mondial, a fost concentrat, împreună cu alte câteva mii de rezerviști și s-au instruit în zonele probabilelor acțiuni de luptă.

Mobilizat la 22 iunie 1941, Radu Răducea a participat la luptele de eliberare a Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941). După fermele solicitări ale lui Hitler adresate mareșalului Ion Antonescu (a fost înălțat în acest grad la 22 august 1941), la data de 6 august 1941 armata română fost mobilizată pentru a participa la operațiunea militară Odessa. Luptele s-au desfășurat în perioada 8 august - 16 octombrie 1941 și au pricinuit pierderea a peste 90.000 ostași români. Despre participarea la aceste lupte Radu Răducea a notat într-un carnețel pe care l-a purtat în raniță în timpul războiului: „*După eliberarea Basarabiei am luptat la Odessa, unde luptele au fost mai grele, fiindcă rușii realizaseră din timp de pace trei centuri de apărare în jurul orașului. Terenul era frământat iar noi nu aveam suficiente tunuri antitanc, mitraliere și mijloace de transmisiuni. La acestea se adăuga marea oboseală și moralul nostru scăzut*”.

A urmat o perioadă scurtă de refacere în țară după care, la noile solicitări ale lui Hitler, Armatele 3 și 4 române au desfășurat acțiunile militare din Crimeea, Caucaz și Cotelul Donului - Stalingrad, care au adus ostașilor români și familiilor lor un cortegiu de suferințe. „*Când am plecat din țară cu unitatea într-o misiune și mai grea, am rugat-o pe soție să aibă grijă de ea și de copii fiindcă nu știu ce se va petrece cu mine. De la data de 8 mai 1942 am început luptele de la Marea de Azov și până la Cotelul Donului. Pesimismul meu a confirmat tragediile prin care am trecut. La data de 23 noiembrie 1942 am căzut prizonier. Timp de 7 ani am suferit enorm din cauza condițiilor foarte grele de detenție. Nu mi se dădea apă și hrană suficientă. Noroc că am fost scos la lucru și în drum spre locul de lucru, bătrânii, femeile și copiii ne dădeau, cu riscuri mari, cartofi fierți și pâine. Când am ajuns acasă emoțiile mă copleșeau și aproape că nu mai reușeam să intru în casă. Treptat, treptat, ajutat de soție (Voica Călugăreanu, de domnișoară) și copii mi-am revenit și am contribuit la creșterea lor. În curând mă voi liniști și voi merge la locul de veci*”.

Copii lui Radu și Voica sunt: Negoită, pensionar, Gheorghe, pensionar, Alexandru, pensionar, și Niculina, pensionară. Au mai avut o fetiță, Niculina, primul născut, care a decedat la o vârstă fragedă, și atunci când s-a născut a doua fetiță au învins superstițiile și i-au dat tot numele Niculina (căsătorită Ionescu). Alexandru și Niculina, născuți în 1950, respectiv 1951, erau numiți de consăteni RUSCANI (după înapoierea din prizonierat al lui Radu Răducea). Familia Ionescu are doi copii:

Costin, operator chimist la Petrobrazi și Elena, inginer, care lucrează la o firmă de calculatoare.

Veteranul Radu Răducea a fost înmormântat în anul 1993, la funeralii participând rudele și foștii camarazi.

24. Caporal erou Gheorghe ARION - fiul lui Ioan și Elisabeta, s-a născut la data de 15 noiembrie 1914. Tatăl său a fost preot la parohiile din Gradiștea, Tătaru și Fulga. Împreună cu soția sa a avut șapte copii: Elena, Virginia, și Eugenia (toate căsătorite cu preoți), Gheorghe, Ilie (seminarist, decedat în anul 4 de studii la Seminarul „Nifon” din București), Petre, Ecaterina și Nicolae.

Caporalul Gheorghe Arion a participat la campaniile militare din Est, cu Regimentul 7 Dorobanți (Infanterie) Prahova, căzând în crâncenele lupte de la Odessa, în octombrie 1941. Gheorghe Arion a fost căsătorit cu Ioana Iancu, născută în anul 1922. Împreună au dat viață unicului fiu, Leon, la 15 decembrie 1940. Mama lui Leon, rămasă văduvă la vârsta de 19 ani, s-a dedicat creșterii unicului fiu, lipsit de căldura unui cămin cu frați și surori. Leon, urmând îndrumările mamei și condus de dorința testamentară a bunicului Ioan, decedat în 1941, a absolvit Seminarul de la Buzău, Institutul Teologic în București și și-a luat doctoratul în teologie la Facultatea de Teologie „Andrei Șaguna” din cadrul Universității „Lucian Blaga”, din Sibiu. În prezent este preot paroh la Parohia „Sfântul Gheorghe Nou” din Ploiești și profesor-șef de catedră la Facultatea de Teologie din cadrul universității „Valahia”, din municipiul Târgoviște. Este căsătorit și are trei fii și o fiică.

25. Caporal erou Ion DUMITRU - s-a născut în anul 1920. A participat la război cu Regimentul 32 Infanterie „Mircea”, din Ploiești. A fost luat prizonier la data de 19 noiembrie 1942, decedând în vagonul care-l transporta pe prizonieri spre Lagărul „Oranki” din Siberia. Ion Dumitru a fost căsătorit cu Tudora Dimache, cu care a avut doi copii: Ecaterina, pensionară, și Tănase, pensionar. Întâmplarea face ca fratele său, plutonierul-adjutant Ștefan Dumitru, să lucreze în anii 80 în cazarma în care s-a instruit Ion. Ștefan Dumitru are două fiice: Cornelia, inginer în Spania, și Eugenia, economist în București.

26. Caporal erou Petre STOIAN - fiul lui Dionisie și Ioana-Maria, s-a născut în anul 1916. A rămas orfan de tată în vara anului 1917, când acesta a murit la Mărășești (a fost mobilizat în Regimentul 32

Infanterie). Petre Stoian a satisfăcut stagiul militar și a participat la război cu aceeași unitate, decedând în luptele de la Cotul Donului, la data de 19 noiembrie 1942.

La război au mai participat și următorii veterani, care au decedat acasă: Marin CIUPITU, Gheorghe CRISTEA, Mihai CRISTEA, Ion DINU, Mihai ENE, Periclea GOGONEA, Ștefan IACOB, Aureliu IORDACHE, Nicolae MIHALCEA, Gheorghe MUSTĂȚEA, Gheorghe NĂSTASE, Ion OLTEANU, Alexandru PANĂ, Ion PASTRAMĂ, Nicolae PASTRAMĂ, Dumitru PĂUN, Dumitru PETRACHE, Petre RĂDUCANU, Marin PÂRVU, Vasile SÂRBU, Vasile STAN, Gheorghe TUDOR, Ion VASILE.

Veterani din Lipănești

Comuna Lipănești este dispusă pe malul stâng al râului Teleajen, fiind o așezare de câmpie. Se învecinează la sud-est cu orașul Boldești-Scăeni, la sud-vest cu comuna Păulești, la vest cu orașul Plopeni, la nord-vest cu comuna Dumbrăvești, iar la nord-est cu comuna Măgurele. Denumirea comunei vine de la boierii locali Lipănescu (prin extensie rezultă pluralul Lipănești). Comuna este compusă din satele: Lipănești (reședința comunei), Satul Nou, Șipotul și Zamfira. Suprafața comunei măsoară 1.824 ha, din care 1.385 ha constituie suprafață agricolă. Actualele sate sunt cunoscute din secolul al XVIII-lea. Biserica mică din cimitirul mănăstirii Zamfira a fost ctitorită în anul 1743, de jupâneasa negustorului Manoil Apostol, Zamfira (de unde și numele mănăstirii, dar și al satului), împreună cu nora sa, Smaranda Bălăceanu, urmașa boierilor Bălăceanu (ramura prahoveană). Se pare că satul a fost întemeiat în secolul anterior sau chiar mai înainte. Primul document scris, care atestă că așezările din Lipănești datează din februarie 1784 și constituie „catastiful din avutul sfintei mănăstiri a Târgșorului, atât mișcătoare cât și nemișcătoare”. În 1815 Dionisie Fotino, în Istoria vechii Dacii, pomenea Lipăneștii (63 familii), Șipotul (57 familii) și Zamfira (31 familii). Din 1968 Lipănești este declarată comună de sine stătătoare. Școala, care a început să funcționeze din 1838, se numește, din anul 2005, „Școala Eroilor” (prima din țară cu acest nume), în amintirea celor care s-au jertfit în războiul pentru întregire statală și națională (1916-1919) și în războiul pentru reîntregire statală și națională (1941-1945). Există aici un colectiv de cadre didactice entuziaste, cu un foarte dezvoltat spirit patriotic.

Date au fost culese din lucrarea profesorului Mihai Apostol: Dicționar Istoric al județului Prahova, Editura „Ploiești-Mileniul III”, 2004.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în cel de al doilea război mondial:

1. Fruntaș (sergent-major ANVR) Victor ALEXANDRU - s-a născut în anul 1921. A participat la război cu Regimentul 89 Infanterie Brașov, luptând la Cotul Donului (15 august 1942 - 3 februarie 1943) și pe frontul din Moldova (aprilie - august 1944). Mutat la Regimentul 2 Dorobanți (Infanterie) Râmnicu Vâlcea, a participat la dezarmarea trupelor

germane (23 - 31 august 1944), la eliberarea Transilvaniei (5 septembrie - 25 octombrie 1944), eliberarea Ungariei (5 octombrie 1944 - 15 ianuarie 1945) și a Cehoslovaciei (15 ianuarie - 9 mai 1945).

2. Soldat (sergent-major ANVR) Constantin ANTON - s-a născut în anul 1920, în Plopeni. Mobilizat în Regimentul 32 Infanterie „Mircea” Ploiești a participat la dezarmarea trupelor germane în Prahova și apoi la luptele pentru eliberarea părții de nord a Transilvaniei (este momentul când Regimentul 32 Infanterie, Partea Operativă se unește cu Regimentul 90 Infanterie Orăștie, Partea Operativă). A participat și la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei. Locuiește în Lipănești.

3. Soldat (sergent-major ANVR) Nicolai CÂRCIOIU - s-a născut în anul 1919 și a participat la marea bătălie de la Cotul Donului, cu Regimentul 5 Pionieri.

4. Soldat (sergent-major ANVR) Ion GHINDGANU - s-a născut în anul 1922. A participat la război cu Regimentul 1 Artilerie Antiaeriană, ca mecanic auto.

5. Soldat (sergent-major ANVR) Gheorghe HEROIU - s-a născut în Șoimari. A fost mobilizat la Batalionul 3 Vânători Munte Brașov.

6. Plutonier (maistru militar principal ANVR) Petre IANCU - s-a născut în 1917. A participat la război cu Batalionul 3 Vânători Munte (1941-1943) și cu Regimentul 32 Infanterie (8 iunie - 14 octombrie 1944). A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

7. Sergent (plutonier ANVR) Gheorghe ION - s-a născut în anul 1918. A participat la misiuni de apărare antiaeriană, cu Regimentul 5 Apărare Antiaeriană.

8. Fruntaș (sergent-major ANVR) Constantin IONESCU - s-a născut în anul 1922. A participat la luptele de pe frontul din Moldova și la eliberarea Transilvaniei, cu Regimentul 7 Infanterie Prahova, fiind decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

9. Fruntaș (sergent-major ANVR) Nicolai ION - s-a născut în anul 1921. A participat la război cu Regimentele 7 Prahova și 6 Infanterie.

10. Sergent (plutonier ANVR) Dumitru PAHONȚU - s-a născut în anul 1912. A participat la război cu Regimentul 19 Artilerie Ploiești, în perioada 1943-1944. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

11. Sergent (plutonier ANVR) Nicolae PAHONȚU - s-a născut în anul 1921. A participat la luptele de eliberare a Transilvaniei, Ungariei și Cehoslovaciei.

12. Sergent (plutonier ANVR) Aldea PANĂ - s-a născut în anul 1913. A participat la război cu Batalionul 24 Vânători Munte, în perioada 1943-1944. A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, și „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

13. Fruntaș (sergent-major ANVR) Mihai-Iorgu PĂPUȘĂ - s-a născut la 26 martie 1919. A fost singurul din cei șase copii ai lui Mihai și Anica care a participat la războiul pentru reîntregirea statală și națională a României. A fost încorporat, la 30 martie 1941, pentru a satisface stagiul militar la Partea Sedentară a Regimentului 9 Dorobanți (Infanterie) Râmnicu Sărat. După efectuarea perioadei de instrucție a plecat în Moldova, în zona Slobozia-Conachi, unde se afla Partea Operativă a Regimentului 9 Infanterie. A participat la luptele de eliberare a Basarabiei, unde a fost rănit la pulpa piciorului stâng, la 17 iulie 1941. A fost trimis la Spitalul Militar zonal Roman, care se afla în localul Seminarului Ortodox.

După spitalizare a primit două luni de concediu medical, de care a profitat căsătorindu-se cu Dumitra Nicolescu. Înapoiat pe front a fost avansat la gradul de fruntaș și a participat la luptele de la Cotul Donului, despre care-și amintește: *„În ziua de 21 noiembrie 1942 am fost luat prizonier, împreună cu alți camarazi. Duși într-un lagăr am fost împărțiți pe detașamente de lucru. Un grup, din care am făcut parte și eu, a fost repartizat la repararea mașinilor agricole. Într-o noapte din luna iunie 1943, împreună cu Mihai Huțanu din Fălticeni și Ion Gheorghe din Brăila, am evadat din lagăr și, după 9 zile de mers prin păduri, am ajuns la Zaporoje, împreună cu Mihai Huțanu (Ion Gheorghe a murit lângă o clae de fân și l-am îngropat la marginea unei păduri). Aici comandantul Comendurii Germane ne-a dat uniforme germane și hrană. Un căpitan din armata română ne-a interogat o săptămână, crezându-ne spioni. După o săptămână de refacere ne-a trimis cu documente de transport la Râmnicu Sărat. Am ajuns la 15 septembrie 1943 și ni s-au dat două luni de concediu. În luna noiembrie m-am prezentat la unitate și în luna ianuarie 1944 am fost mutat la Partea Sedentară a Diviziei 5 Infanterie Buzău. Până la 20 august 1944 am lucrat la atelierul de reparat mașini. De aici am fost mutat*

la Caracal și am lucrat la atelierul de reparat mașini până în septembrie 1945, când am fost trecut în rezervă.

După înapoierea acasă am fost șofer la Schela Boldești. Pentru participarea la război am fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

[Datele au fost culese de învățătoarea Doina Constantin, „Școala Eroilor”, Lipănești]

14. Sergent (plutonier ANVR) Stratilat RISTEA - s-a născut în anul 1920. A fost mobilizat la Regimentul 7 Artilerie Antiaeriană Prahova.

15. Caporal (sergent-major ANVR) Ion STANA - s-a născut în anul 1920. A fost mobilizat la Regimentul 10 Grăniceri.

16. Soldat (sergent-major ANVR) Gheorghe ȘANDRU - s-a născut în anul 1919. A fost mobilizat la Regimentul 7 Prahova, participând la eliberarea Basarabiei, la luptele de la Cotul Donului, la cele de pe frontul din Moldova și la eliberarea Transilvaniei.

Veterani din Măgurele

Comuna este amplasată în zona de interferență a câmpiei cu dealul, pe Valea Teleajenului. Se învecinează cu comuna Gornet, la est, cu comuna Bălțești, la sud-est, cu orașul Boldești Scăeni, la sud, cu comuna Lipănești la sud-vest, cu comuna Dumbrăvești, la vest, cu comuna Vărbilău, la nord-vest și cu comuna Gura Vitioarei, la nord. Numele de Măgurele vine de la dealurile din jur și este confirmat în documentele Țării Românești de pe la începutul secolului al XVI-lea, mai precis de prin 1510-1512. Comuna este formată din satele: Măgurele (reședința comunei, situată central), Coadă Malului și Iazul. Suprafața comunei măsoară 2.747 ha, din care 2.035 ha reprezintă suprafață agricolă. La Coadă Malului a fost descoperit, în 1936, un tezaur de argint, daco-getic, păstrat astăzi la Muzeul Național de Istorie a României, din care fac parte un colier, două brățări, două fibule (agrafe de metal cu care se încheiau veșmintele) și un tub protector pentru un lanț din zale. Localitatea este atestată documentar prin hrisovul emis de Vlad Călugăruș, la 2 septembrie 1493, logofătului Staico, ginerele domnitorului prin căsătoria sa cu fiica acestuia, Caplea, și întâiul său sfetnic, și fiilor săi, Pârvu și Barbu, prin care se confirmă stăpânirea satului Bucov și a jumătății satului Suhara, scutiți de slujbe și dăjdii. Se arată în acel document că o parte din Bucov o cumpărase de la jupân Vlaicu din Cozleci, căruia îi dase, în schimb, Toplițele toate (sat dispărut, situat lângă actualul sat Iazul) și 5.000 de aspri. După un secol au fost emise de la cancelaria lui Mihai Viteazul două hrisoave (la 20 mai 1597 și la 10 mai 1598), primul emis la Ploiești, care amintesc și de ocinele convenite slujitorului domnesc, postelnicul Ștefu, la Frijureni (un alt sat dispărut, aflat pe teritoriul actualei localități Măgurele) și în apropiere la Ghitioara, Valea Călugărească și în alte părți. Se presupune că atât Toplițele cât și Frijureni erau așezări constituite cu mult înainte, începuturile lor putând fi datate prin secolul al XIV-lea, sau chiar mai vechi. La 25 septembrie 1630 voievodul Leon Tomșa întărea ocini în Măgurele spătarului Leca, cel pe care Mihai Viteazul îl trimisese cu oaste în jurul Oradiei Mari, asediate de turci, în 1598, dar care ulterior l-a trădat. Alte înscrieri sunt din anii 1777-1786, cu privire la pricina dintre slugerul Mihalache Conduratu și cumnatul său Mihalache sin stolnicul Scarlat pentru stăpânirea părților de moșie din Măgurele. Contemporană cu aceste documente este construirea bisericii „Sf. Ioan

Botezătorul” din Măgurele (1780), de către Ancuța Oniceasca și fiul ei, căminarul Ioan Caramanlău.

În anul 1888 întreprinzătorul Alexandru Ghiuță a deschis la Măgurele o fabrică de gaz cu o capacitate de producție de 307 tone anual, la un capital investit de 10.000 lei. În 1900 s-a deschis la Măgurele noua fabrică de gaz „Speranța”. În 1907 țăranii din Măgurele s-au răsculat împotriva proprietarului de pământ Săbăreanu, care nu respecta învoielele agricole. În 1908 au fost expropriate suprafețe de teren necesare pentru construcția liniei ferate Ploiești - Măgurele.

Până la 1845 localitatea Măgurele a făcut parte din fostul județ Saac. În 1872 se menționează comuna Măgurele de Jos, care împreună cu satele Coadă Malului și Măgurele de Sus făceau parte din plasa Podgoria a județului Prahova. În 1897 cele două Măgurele apar unificate, având în componență cătunele Coadă Malului, Protosinghelu și Zamfira. În 1968 comuna Măgurele avea în subordine satele: Coadă Malului, Făgetul, Fundeni și Iazul. După un an satele Fundeni și Făgetul au revenit la Gura Vitioarei. Școala a început să funcționeze din 1838. În fața bisericii se află un frumos monument al eroilor comunei, ridicat prin grija regretatului primar, profesorul Iulian Mușat, decedat în februarie 2007.

Datele au fost culese din lucrarea profesorului Mihai Apostol: Dicționar Istoric al județului Prahova, Editura „Ploiești-Mileniul III”, 2004.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în cel de al doilea război mondial:

1. Sergent Gheorghe DINU - fiul lui Cristu și Ecaterina, s-a născut la 9 noiembrie 1915 în localitatea Protosingher, comuna Măgurele. A avut doi frați și două surori: Ion, decedat pe frontul de est, Aurel, gospodar în sat, Elisabeta, decedată, și Maria, decedată. Mobilizat la Regimentul 35 Infanterie (fost Silistra), a fost înscris și la Școala Ofițeri Rezervă Infanterie nr. 2 din Bacău. A participat la luptele de eliberare a părții de nord a Bucovinei și Basarabiei și la cele de la Cotul Donului, unde a fost rănit la mâna dreaptă. Operat de un medic german și-a revenit și a fost remobilizat, fiind luat prizonier de război la 23 august 1944, în luptele de la Purcani, județul Cetatea Albă. Dus în lagărele sovietice a îndeplinit misiunea de translator pentru limba germană. S-a înscris în Divizia de Voluntari „Horia, Cloșca și Crișan”, revenind în țară în 1946. Absolvind Liceul Comercial a lucrat în calitate de merceolog în domeniul farmaceutic și, ulterior,

controlor la I.C.S. Alimentara. Fiind invalid de război scria cu mâna stângă. S-a căsătorit în anul 1948 cu Viorica Voica, având o fiică, Eugenia, absolventă al Liceului „Nicolae Bălcescu” (șefă de promoție în 1966) și a Facultății de Istorie din București, profesoară de Istorie la Colegiul Economic „Virgil Madgearu”. Este căsătorită cu inginerul Nicolae Teodosiu, absolvent al Facultății Automatică București, care lucrează la S.C. Conpet S.A.

Gheorghe Dinu a divorțat de soția Viorica, în anul 1952, motivând că a fost amenințat de organele de conducere ale P.M.R. cu excluderea din partid și din serviciu, întrucât soția provenea din rândurile micii burghezii. Din a doua căsnicie a rezultat Eftimie, absolvent de liceu în Ploiești, salariat la S.C. Amplo S.A. Ploiești, finul familiei Teodosiu.

Tatăl lui Nicu Teodosiu s-a născut la 24 ianuarie 1916 la Adjud. A participat la dezarmarea trupelor germane la Slănic Prahova, fiind elev al Școlii Ofițeri în Rezervă Infanterie Ploiești, detașată în aprilie 1944 la Slănic Prahova. Fratele său, eroul Nicolae Teodosiu, luat prizonier la Cotul Donului, a fost internat în Lagărul „Oranki”. S-a înrolat în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu” și a decedat în luptele de eliberare a Cehoslovaciei, în munții Tatra.

2. Caporal erou Nicolae CRISTESCU - s-a născut la data de 16 octombrie 1916. A participat la război cu Regimentul 7 Infanterie Prahova, în campaniile militare din Est. A decedat în luptele de la Cotul Donului.

3. Caporal Ioan ALBU - s-a născut în anul 1916. A participat la război cu Batalionul 1 Vânători de Munte Sinaia. Rănit în luptele de la Sevastopol, la 14 iunie 1942, a fost spitalizat în țară și, în luna iulie 1943, a fost remobilizat, fiind rănit la mâna dreaptă în luptele purtate cu partizanii, la Baccisarai, în Crimeea.

4. Soldat erou Mișu APOSTOLESCU - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat, în iunie 1941, la Regimentul 32 Infanterie „Mircea” Ploiești și a participat la eliberarea Basarabiei și la luptele din Ucraina, de la Odessa. În ziua de 26 august 1941 a dispărut în timpul luptelor.

5. Caporal Stelian BRĂTIANU - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Centrul de Instrucție al Infanteriei Făgăraș.

6. Soldat Dumitru BUGHEANU - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Regimentul 83 Infanterie.

7. Fruntaș erou Gheorghe CAPRARU - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat în Regimentul 40 Artilerie, luptând și apoi dispărând în ultima zi a bătăliei de la Stalingrad, la data de 3 februarie 1943.

8. Caporal Nicolae CÂRSTEA - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat în Regimentul 8 Grăniceri (1941-1943) și la Batalionul 3 Vânători de Munte Brașov, dispărând în capul de pod de la Sevastopol, la 11 mai 1945. S-a înapoiat din captivitate la data de 26 noiembrie 1946.

9. Soldat Ștefan DINU - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Regimentul 85 Infanterie.

10. Sergeant Gheorghe DUMITRICĂ - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Divizionul 3 Artilerie Călărească.

11. Caporal Ioan ENACHE - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Regimentul 32 Infanterie „Mircea” Ploiești.

12. Sergeant Ioan ENACHE - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Regimentul 6 Grăniceri.

13. Soldat Ioan GHITĂ - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Regimentul 1 Artilerie Moto.

14. Caporal erou Gheorghe GHEORGHE - s-a născut în anul 1916. Mobilizat în Regimentul 83 Infanterie, a fost rănit mortal în luptele de la Davideni, Neamț, la data de 28 iulie 1944.

15. Soldat Nicolae ILIE - s-a născut în anul 1916. A participat la război cu Regimentul 83 Infanterie.

16. Soldat Ioan IONESCU - s-a născut în 1916. A fost mobilizat în Regimentul 83 Infanterie și Batalionul 1 Vânători Munte Sinaia.

17. Fruntaș Mihail ILIE - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Batalionul 8 Vânători de Munte Bistrița Năsăud, ca șofer.

18. Fruntaș Vasile MANU - s-a născut în anul 1916. A participat la război cu Regimentul 32 Infanterie „Mircea” Ploiești, fiind rănit la mâna dreaptă, la data de 20 octombrie 1942.

19. Plutonier Zică MIHALACHE - s-a născut în anul 1916. Absolvent al Școlii Normale și al Școlii Ofițeri Rezervă Infanterie Bacău, a fost mobilizat la Regimentul 10 Infanterie Focșani.

20. Caporal Toader MATEI - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Uzinele Mărgineanca, fiind adus de la regimentul 8 Grăniceri.

21. Caporal Nicolae MODORAN - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la uzinele Rogifer Tohan.

22. Caporal Constantin NICOLAE - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Regimentul 5 Roșiori Lugoj și, din februarie 1943, la C.F.R. Văleni de Munte.

23. Caporal erou Constantin NEGOIȚĂ - s-a născut în anul 1916. A participat la război cu Batalionul 12 Vânători de Munte Câmpeni, decedând în luptele de la Valea Arinului, în Caucaz, la 24 septembrie 1942.

24. Fruntaș erou Ilie OBILOIU - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Regimentul 82 Infanterie și a fost grav rănit în luptele de la nord de Marea de Azov. A decedat în ambulanța Diviziei 20 Infanterie.

25. Caporal erou Nicolae PREDA - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat la Regimentul 83 Infanterie și a fost rănit la mâna stângă în ziua de 8 august 1942. A dispărut în ziua de 24 august 1944.

26. Soldat Gheorghe PETRICIOIU - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat în Regimentele 7 și 14 Infanterie.

27. Fruntaș Ioan RĂDUCU - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat în Regimentele 83 Infanterie și 14 Infanterie Roman.

28. Soldat Gheorghe STOICA - s-a născut în anul 1916. A participat la război cu Batalionul 8 Vânători Munte Bistrița-Năsăud.

29. Caporal Traian STĂNESCU - s-a născut în anul 1916. A fost mobilizat în Batalionul 10 Vânători de Munte Sighetul Marmației.

30. Caporal erou Ilie SOARE - s-a născut în 1916. A participat la război în Batalionul 1 Instrucție din Centrul de Instrucție Făgăraș. A decedat în luptele de la Timošnenko, în Ucraina, la 27 septembrie 1941.

31. Sergeant erou Gheorghe STOICA - s-a născut în anul 1916. A participat la război cu Batalionul 11 Vânători de Munte Beiuș. A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a și „Virtutea Militară de Război”, clasa a II-a. A dispărut în luptele din Hudol-Tinca, Bihor.

32. Caporal Ștefan BĂLĂCEANU - s-a născut în anul 1916. A fost reformat.

33. Soldat Vasile CÂRSTEA - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat în Regimentul 85 Infanterie.

34. Caporal Ioan ALEXANDRU - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat în Regimentul 10 Infanterie Focșani, fiind rănit la Pavlovka, în Ucraina, la data de 27 august 1941. După refacere a fost din nou mobilizat. A dispărut în noiembrie 1943.

35. Soldat Florea CEAUȘU - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat în Regimentul 7 Infanterie.

36. Caporal Vasile CEAUȘU - s-a născut în anul 1915. A participat la eliberarea Basarabiei și la luptele de la Odessa, în Ucraina. A fost rănit și a dispărut la 26 august 1941.

37. Caporal Ioan CRĂCIUNOIU - s-a născut în 1915. A participat la război cu Centrul de Instrucție 4 Jandarmi și C.I. 3 Jandarmi București.

38. Fruntaș Dan ZINCĂ - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 2 Grăniceri.

39. Fruntaș Ioan DRAGOMIR - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la C.I. 4 Jandarmi.

40. Fruntaș Constantin DOBRE - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 32 Infanterie.

41. Fruntaș erou Ioan ENACHE - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 32 Infanterie „Mircea” Ploiești. A dispărut la Cotul Donului, la data de 22 noiembrie 1942.

42. Caporal Ștefan GHIȚĂ - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Secția de Pompieri Ploiești.

43. Sergeant Nicolae IONESCU - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 32 Infanterie.

44. Caporal Ștefan MIRICĂ - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat în Regimentul 89 Infanterie.

45. Caporal Nicolae MILITARU - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 9 Roșiori.

46. Sergeant Ion MARIN - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 72 Infanterie

47. Fruntaș Ștefan NICOLAE - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 5 Artilerie.

48. Soldat Ioan NEOIȚĂ - s-a născut în anul 1915. A fost preot.

49. Caporal erou Ioan PASCU - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 32 Infanterie „Mircea” Ploiești, murind în luptele de la Orhei, la data de 18 iulie 1941.

50. Caporal Ștefan ROȘU - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 30 Infanterie Muscel.

51. Fruntaș Dumitru STOICA - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 7 Infanterie.

52. Fruntaș Gheorghe TOBOC - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Regimentul 10 Infanterie Focșani.

53. Fruntaș Nicolae NIȚU - s-a născut în anul 1915. A fost mobilizat la Compania 5 Sanitară Buzău.

54. Soldat (sergent-major ANVR) Tudor ALDEA - s-a născut în anul 1923. A fost mobilizat la Regimentele 7 Infanterie și 11 Infanterie „Siret” Galați.

55. Fruntaș (sergent-major ANVR) Aurică ALEXANDRU - s-a născut în anul 1922. A fost mobilizat la Regimentul 83 Infanterie, participând la eliberarea Transilvaniei, Ungariei și Cehoslovaciei.

56. Sergeant (plutonier ANVR) Alexandru DIMOFTE - s-a născut în anul 1922. A participat la eliberarea Transilvaniei, Ungariei și Cehoslovaciei.

57. Soldat (sergent-major ANVR) Aurică DINU - s-a născut în anul 1923. A participat la luptele din Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia, cu Regimentul 2 Care de Luptă Târgoviște.

58. Fruntaș (sergent-major ANVR) Ion MILITARU - s-a născut în 1919. A luptat cu Regimentul 7 Infanterie Prahova, în anii 1941-1944, fiind decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

59. Soldat (sergent-major ANVR) Gheorghe POPENECIU - anterior Ionescu, s-a născut în anul 1922. Absolvent al Școlii Normale, a fost mobilizat în Centrul de Instrucție nr. 5 Sărata, în perioada 1941-1943.

60. Soldat (sergent-major ANVR) Ștefan VASILE - s-a născut în 1923. A participat la eliberarea Transilvaniei, cu Regimentul 9 Grăniceri.

61. Plutonier Dumitru ONOIU - fiul lui Costică și Maria, s-a născut la data de 19 noiembrie 1914, în Ploiești. A participat la război cu Regimentul 2 Infanterie Fortificații, Regimentul 7 Dorobanți (Infanterie)

Ploiești și Divizia a 3-a Infanterie Pitești, în perioada 16 iulie 1941 - 9 mai 1945. A fost rănit pe câmpul de luptă la datele: 16 octombrie 1941 (în ziua căderii Odesei), 26 septembrie 1943 (în Ucraina) și 12 martie 1945 (în Cehoslovacia). A fost decorat cu medaliile „Virtutea Militară”, clasa a II-a (1942) și „Virtutea Militară”, clasa I-a (1945).

62. Caporal Petrache PÂRTOACĂ - s-a născut în comuna Aluniș. A participat la războiul de independență (1877-1878) cu Batalionul 2 Vânători (Infanterie) Prahova, remarcându-se în luptele de la Grivița, Opanez și Smârdan. Pentru vitejia probată pe câmpul de luptă, a fost decorat cu ordinele „Serviciul Credincios”, „Carol I”, cu mare cruce, și „Coroana României”, cu mare cruce, precum și medaliile „Virtutea Militară”, „Bărbăție și Credință” și „Trecerea Dunării”. A fost înproprietărit cu 5 ha de pământ dat de țară. Pentru participarea la războiul de întregire statală și națională (1916-1919), cei doi fii ai săi au fost înproprietăriți cu pământ și răsplătiți cu onoruri militare. În anul 1949 cei doi fii au fost deportați de către organele puterii de stat. Urmașii lor au revenit în comună solicitând pământul moștenit de la părinți, însă Petre Duțescu, primarul din anul 1949, în prezent administrator general al legii funciare, le-a refuzat cererea.

Veterani din Poienarii Burchi

Comuna este situată pe malurile râului Ialomița, în câmpia din sud-vestul județului Prahova. Se învecinează la est cu comuna Gorgota, la sud cu județul Ilfov, la vest cu județul Dâmbovița, la nord-vest cu comuna Șirna și la nord cu comuna Tinosu. Numele și componența comunei derivă din toponimul „poiană”, cu sensul de „loc lipsit de vegetație lemnoasă, în interiorul pădurii (Codrul Vlăsiei), sau cu sol foarte umed”, determinativul Burchii putând fi raportat la antroponimul omonim Burchi sau Burchiu. Comuna este formată din satele: Poenarii Burchii, Cărbunari, Ologeni, Pionești, Podu Văleni, Poenarii Rali, Poenarii Vechi și Tătărăi. Suprafața comunei însumează 4.901 ha, din care 4.176 ha reprezintă teren agricol. Vechimea se marchează prin hrisovul semnat de Mihai Viteazul, la data de 21 septembrie 1594, prin care întărea jupâniței Ana o ocină în Poiana (Poenari).

Poenarii Rali este așezarea dispusă în sud-vestul comunei Poenarii Burchi, pe malul drept al Ialomiței. Denumirea localității ca și în cazul Poenarilor Apostoli sau Burchi, derivă de la vreo poiană, determinativul Rali rezultând de la antroponimul lui Ralea Poenaru, proprietarul moșiei care ar fi înființat așezarea. Istoricul localității este amintit de generalul rus de origine germană Friedrich Wilhelm von Bauer (1731-1783) în scrierile sale și cert este mai vechi. Dimitrie Frunzescu, în Dicționarul Topografic și Statistic al României (1872), precizează că localitatea era comună a plășii Târgșor, având 400 de locuitori. Vechea denumire a localității ar fi fost Gârliciu, care înseamnă: intrare îngustă în pivniță, sau locul pe unde merg oile la muls, sau jgheabul teascului, sau gaura de la mijlocul pietrei alergătoare a morii prin care grăunțele trec între cele două pietre unde se macină.

Dicționarul Geografic al județului Prahova, ediția 1897, menționează comuna ca făcând parte din plasa Crivina, având o populație de 774 locuitori, care aveau 100 de case de locuit. Încă din 1838 învățătorul Petru Dumitru din Poenarii Apostoli îi învăța carte și pe copii din Poenarii Rali, iar în 1861 învățătorul Barbu Ștefan lucra chiar la Poenarii Rali. Școala a primit local propriu în 1908, la inaugurarea sa participând însuși ministrul Cultelor și Învățământului Public, Spiru Haret. În perioada interbelică localitatea Rali mai funcționa drept comună a plășii Câmpu, fără

a avea alte sate în componență. După reorganizarea administrativă din 1968 localitatea face parte din comuna Poenarii Burchi.

Din Poenarii Burchi și Poenarii Rali au fost concentrați în cel de al doilea război mondial:

1. Locotenent Grațian GHEȚE - s-a născut la data de 9 august 1913, în municipiul Oradea. A fost al zecelea copil al unei familii de țărani gospodari, din localitatea Nojorid, de lângă Oradea. Absolvent al Școlii Normale Române Unite din Oradea, în anul 1934, a funcționat ca învățător în Școlile Șicula (Arad), Săpânța (Maramureș) și Bocsig (Arad). În localitatea Bocsi s-a împrietenit și s-a căsătorit pentru o viață frumoasă cu învățătoarea Georgeta Ghinea, descendentă, după mamă, a familiei Cazaban, originară din Carcasson, Franța, și, după tată, a profesorului Ghinea, din Poenarii Rali. Împreună au avut doi urmași: Rodica-Georgeta, căsătorită Dumitru, profesoară de limba română în Poenarii Rali și Poenarii Burchi, și Radu-Grațian, președinte al Asociației Bancare, prim-vicepreședinte al Alpha Bank din București și director general al CEC (numit în luna mai 2007).

Învățătorul Grațian Ghețe a absolvit Școala Militară Ofițeri Rezervă Infanterie din Ploiești, fiind avansat sublocotenent în anul 1938. A refuzat să se prezinte la concentrarea ordonată de stăpânirea horthyistă în octombrie 1940, dând curs mobilizării Marelui Stat Major din armata română, în luna iunie 1941, la Regimentul 92 Infanterie Arad. În calitate de comandant de pluton sublocotenentul Grațian Ghețe a participat la eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), la încheierea luptelor fiind avansat la gradul de locotenent. De la 8 august 1941 a participat la luptele de la Odessa, unde a căzut prizonier de război, fiind eliberat la 5 august 1945 din aspra detenție. Pentru comportarea demnă în război a fost decorat cu Ordinul „Coroana României”, cu panglică, clasa a V-a.

La propunerea soției, în anul 1948 familia Ghețe s-a mutat în localitatea Poenari Rali, la rudele soției din partea tatei, unde, timp de 25 de ani, profesorii Ghețe au educat și instruit copiii din localitate. Grațian, care absolvise și Facultatea de Istorie-Geografie, a predat aceste frumoase discipline și a fost și director al școlii. Cei ce l-au avut profesor și director își amintesc cu mult respect de dânsul, ca și de soția sa, învățătoarea Georgeta Ghețe. Cei doi soți sunt înmormântați în cimitirul din Poenarii Rali.

2. Sergent (ANVR) Constantin STAN - s-a născut la data de 15 noiembrie 1921, în localitatea Poenari Rali. A participat la război cu Batalionul 3 Vânători Munte Brașov. După război a lucrat la Combinatul Petrochimic Brazi. A fost căsătorit cu Rada Radu, având o fiică, Mariana, care a fost profesoară de biologie și director al Școlii Poenari Rali, în prezent pensionară.

3. Caporal Grigore ANDREI - s-a născut la data de 2 aprilie 1883 în localitatea Poenarii Burchi, plasa Târgșor, județul Prahova. Părinții săi, Ion și Nastasia, au avut 18 copii, dintre care au trăit șase.

Grigore Andrei a satisfăcut stagiul militar în Batalionul 9 Vânători (Infanterie) Ploiești, care apoi a fost mutat la Constanța. A participat la cel de al doilea război balcanic (1913) cu Regimentul 3 Vânători (Infanterie) Ploiești și la războiul pentru întregire statală și națională (1916-1919), tot cu aceeași unitate. Curajosul ostaș a luptat cu foarte multă dârzenie și eroism la Mărășești. După război a lucrat la Căile Ferate Române.

4. Sergent Vasile ANGHEL - s-a născut la 23 noiembrie 1922 la Poenarii Burchi, plasa Târgșor, județul Prahova. S-a căsătorit cu Voica Grigore, împreună având trei copii: Elena, pensionară, Geta, pensionară, Alexandru, electrician auto, decedat.

Vasile Anghel a fost încorporat pentru satisfacerea stagiului militar în anul 1942 la Grupul de Pompieri Ploiești. În perioada 14 aprilie 1943 - 14 aprilie 1945 a fost mobilizat la Grupul de Pompieri Ploiești, unitate foarte solicitată pe timpul bombardamentelor anglo-americane. Vasile Anghel căra morții cu camionul și-i ducea la cimitir. De multe ori servea o gustare, așezându-și mâncarea pe corpurile morților. De la 14 aprilie 1945 și până la 18 mai 1945 a îndeplinit misiuni în Compania de Pompieri Sibiu și la 18 mai 1945 a fost mutat la Grupul de Pompieri București. A fost lăsat la vatră la data de 11 iulie 1946.

După război, Vasile Anghel a lucrat la Atelierele „Grivița Roșie” București, ca sudor autogen și tinichigiu auto. A fost decorat cu medalia „Victoria împotriva fascismului”.

Datele au fost culese de la ANVR Ploiești, de către general de brigadă Pavel Ghiță, și de la Geta, fiica veteranului, căsătorită cu fostul maestru la CFR, Gică Iorgu, gospodari respectați în localitatea Poenarii Rali. Ei au trei copii: Daniel, Irina și Felicia.

Gică Iorgu conduce Asociația „Cultul Eroilor” din Poenarii Rali.

General de brigadă Constantin BUCOS

S-a născut la data de 28 februarie 1921 în comuna Bohotin, județul Fălciu (azi județul Iași), în familia dascălului Gheorghe și al Mariei, oameni deosebit de respectați în localitatea care produce renumitul vin Busuioacă de Bohotin. A copilărit și absolvit școala primară în frumoasa localitate Bohotin. Absolvind școala primară, învățătorii și părinții i-au îndrumat pașii spre orașul Iași, leagăn al culturii moldovenilor.

Adolescentul Constantin Bucos a intrat cu sfială pe poarta renumitului Liceu Comercial „Gheorghe Mârzescu”, pe care l-a absolvit, cu multă trudă și mari satisfacții, în anul 1942. La fel ca mulți tineri, după absolvirea liceului s-a înscris la Școala Militară Ofițeri Activi Infanterie din București, pe care a absolvit-o cu rezultate bune, la 10 mai 1945. A fost avansat la gradul de sublocotenent după o zi de la capitularea Germaniei, eveniment ce l-a marcat în mod deosebit.

Tânărul ofițer a participat la luptele din zona Vâlcele - Sfântu Gheorghe, în septembrie 1944, în eșalonul 2 al Diviziei 1 Munte. Atunci era elev-sergent în Batalionul 2 al Școlii Militare Ofițeri Infanterie. În perioada 1 martie - 9 mai 1945 a participat la luptele de eliberare a Cehoslovaciei, cu Regimentul 10 Infanterie Focșani.

Pentru participarea la război a fost decorat cu medaliile „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a, „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. Pentru activitatea desfășurată în cadrul armatei române în timp de pace a fost decorat cu ordinele „Meritul Militar”, clasele I-a, a II-a, și a III-a și „De strajă patriei”, precum și cu medaliile „Meritul Militar”, clasele I-a și a II-a și „Serviciul Credincios”, clasa a III-a.

În anii 1947-1948 tânărul ofițer a urmat cursurile Institutului Militar de Educație Fizică București.

Cariera militară a generalului Constantin Bucos s-a derulat cu bucurii și necazuri, care astăzi au devenit amintiri. Din anul 1948 și până în 1973 a lucrat în Regimentul 11 Infanterie Botoșani (fostul Regiment 11 Infanterie „Siret” Galați, care s-a acoperit de glorie în primul și al doilea război mondial). Au urmat misiunile îndeplinite în Regimentul 2 Grăniceri

Brăila, Școala Militară de Ofițeri Grăniceri Deva, Regimentul 10 Grăniceri și Divizia 3 Grăniceri Oradea, Regimentul 7 Grăniceri Baia Mare (mutat la Sighet), Batalionul de Grăniceri Chișineu Criș (mutat la Arad). Apoi a fost mutat, la cerere, în Regimentul de Grăniceri Iași. Nevoile armeei l-au obligat să accepte o nouă mutare la Batalionul de Instrucție Rădăuți. În sfârșit, la cerere, ofițerul a fost mutat la Brigada de Grăniceri Iași. Fiindu-i teamă de o nouă mutare, a făcut raport de pensionare, care a fost aprobat în 1973.

În cei 28 de ani de muncă a evoluat în diverse funcții: comandant de pluton, companie și batalion, ofițer în statele majore cu operațiile de frontieră, la pregătirea de luptă, evidență trupă, probleme de disciplină și locuitor serviciu batalion de grăniceri.

După trecerea la pensie ofițerul a lucrat în calitate de profesor de educație fizică la diferite școli. De la înființarea Asociației Naționale a Veteranilor de Război, la 15 martie 1990, îndeplinește funcția de președinte al A.N.V.R., filiala „Ștefan cel Mare și Sfânt” Iași.

În cadrul filialei a fost realizată o Carte de onoare în care și-au notat impresiile peste 100 de persoane cu diferite funcții, atât din județul Iași, cât și alte zone ale țării.

Tot aici a fost realizat un muzeu al veteranilor, unic în țară, care cuprinde obiecte, scrisori de pe front, arme și muniție, tablouri, decorații, brevete de decorații ș.a. Muzeul a fost vizitat de militari în termen, elevi, profesori și diferite personalități, între care și un japonez. Lunar sunt invitate cadre didactice din licee și facultăți care fac expuneri veteranilor și familiilor lor.

Biblioteca A.N.V.R. Iași are un fond de peste 1.000 de cărți, precum și reviste din colecția „Magazin Istoric”. Veteranii au editat 6 lucrări memorialistice.

A.N.V.R. Iași a sprijinit realizarea statuii lui Mihai Viteazul și a altor monumente ale eroilor, ocupându-se și de întreținerea și repararea celor existente.

Generalul Constantin Bucos s-a căsătorit în 1948 și are doi copii, trei nepoți și un strănepot. A scris catrene, epigrame și rondeluri pentru foștii colegi de liceu, pe care le-a prezentat la Cenaclul de satiră și umor al ziarului Flacăra.

Colonel Ion VOINEA

S-a născut la data de 10 ianuarie 1921 în orașul Craiova, județul Dolj. După absolvirea liceului „Moise Nicoară” din Arad, în anul 1942, Ion Voinea s-a înscris la școala Militară Artilerie Pitești, pe care a absolvit-o în anul 1944. A fost avansat la gradul de sublocotenent și numit, la 15 aprilie 1944, comandant de secție în Regimentul 38 Artilerie, Partea Sedentară, unde s-a ocupat de pregătirea și instruirea ostașilor artileriști.

De la 1 septembrie 1944 sublocotenentul Ion Voinea a participat la luptele de dezarmare a trupelor germane în Transilvania. La 18 octombrie 1944 ofițerul a fost numit comandant de baterie tragere și observator înaintat în Regimentul 30 Artilerie, subordonat Armatei a 4-a române, în această calitate participând la eliberarea părții de nord a Transilvaniei, Ungariei și Cehoslovaciei, până la 9 mai 1945.

Pentru participarea la luptele duse pe front Ion Voinea a fost decorat cu Ordinul „Coroana României”, clasa a V-a, în grad de cavaler, cu panglică de virtute militară și frunze de stejar, Ordinul „Steaua României”, clasa a V-a, în grad de cavaler, cu panglică de virtute militară și frunze de stejar, precum și medaliile „Victoria” (sovietică), „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

După război ofițerul a comandat o baterie de artilerie până la sfârșitul anului 1949 când șefii direcți l-au numit Șef Birou Mobilizare într-un regiment de artilerie, fiind apreciat cu calificative bune și foarte bune pentru munca desfășurată.

În luna noiembrie 1959 maiorul Ion Voinea a fost promovat în funcția de locțiitor Șef Stat Major Artilerie la Unitatea Militară 01094, unde a lucrat până în anul 1961, când a fost trecut în rezervă, cu drept de pensie militară, după 19 ani, 9 luni și 9 zile de activitate, inclusiv participarea la război, în campania militară din Vest.

După trecerea în rezervă ofițerul a lucrat la Întreprinderea Progresul Iași, în funcția de Șef Serviciu Aprovizionare, în perioada 1961-1966, apoi timp de doi ani la Oficiul Regional de Aprovizionare-Desfacere Iași, îndeplinind funcția de Șef Serviciu Aprovizionare-Desfacere. În următorii cinci ani (1968-1973) a lucrat la Întreprinderea Teritorială Aprovizionare Iași, în funcția de Șef Birou Aprovizionare Depozit. În anii 1973-1982 a

lucrat la Baza Județeană Iași de Aprovizionare Tehnico-Materială, în funcția de Șef Birou Depozit.

În anul 1982, în baza Deciziei Ministerului Muncii, nr. 63.252, a fost pensionat, iar în baza Deciziei Ministerului Apărării Naționale, nr. 07.447, din 28 octombrie 1994, ofițerul primește pensie militară (pensie cumulată cu o vechime în muncă de 40 de ani, 9 luni și 28 zile).

Ofițerul a fost căsătorit cu Ana-Felicia, decedată în anul 2005, împreună având trei copii: Alexandrina, inginer constructor, Alexandru, inginer industrie ușoară, și Carmen, economist. Veteranul are cinci nepoți și nepoate.

În prezent, colonelul în retragere Ion Voinea este vicepreședinte al A.N.V.R. filiala Iași.

Colonel Gheorghe BOROȘ

S-a născut la data de 25 martie 1922 în localitatea Cozia, comuna Costuleni, județul Iași. La data de 21 iunie 1937 a absolvit 7 clase primare în comuna Cozia, județul Fălciu, și la 17 august 1953 Liceul Teoretic nr. 5 „Georghe Șincai”, din București. În luna iunie 1963 a absolvit Institutul de Științe Economice din București, fiind declarat diplomat în economie industrială.

În perioada 9 ianuarie 1942 - 31 iulie 1942, a urmat Școala de Subofițeri de Jandarmi din Timișoara, iar de la 1 august 1942 și până la 31 iulie 1943, Școala de Subofițeri de Jandarmi Drăgășani.

Gheorghe Boroș și-a început cariera militară în timpul desfășurării celui de al doilea război mondial, în perioada 1 august 1943 - 22 august 1944 fiind încadrat la Legiunea de Jandarmi Prahova, în funcția de Șef de Echipă Sacrificiu, asigurând paza și ordinea în timpul bombardamentelor anglo-americane asupra orașului Ploiești și a zonei petrolifere Prahova.

În perioada 23 august 1944 - 2 septembrie 1944 a fost încadrat în Detașamentul de Luptă al Legiunii de Jandarmi Prahova, coordonat de Regimentul 10 Vânători (Infanterie), și a luptat împotriva trupelor germane din Prahova, în zonele Puchenii Moșneni, Puchenii Mari, Pădurea Odăile, șoseaua Ploiești-București, Potirafu, podul de peste râul Prahova de la Gherghița. O parte dintre ostașii căzuți în lupte sunt înmormântați în cimitirul localității Poenari Rali, mormântul comun fiind îngrijit de parohul bisericii și de membrii Asociației „Cultul Eroilor”, președinte Gică Iorgu.

Încadrat în cadrul Comandamentului Mixt româno-sovietic pentru asigurarea aprovizionării, pazei și ordii, precum și pentru îndrumarea trupelor române și sovietice spre frontul din Transilvania (2 septembrie - 30 octombrie 1944), s-a întâlnit, întâmplător, cu fratele său, Ion, care căzuse prizonier la Cotul Donului și apoi se înscriesese în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu” cu care a participat la lupte pe frontul de vest.

În perioada 30 octombrie 1944 - 15 iunie 1948 a îndeplinit mai multe misiuni în cadrul Legiunii de Jandarmi Prahova: strângerea armamentului și munițiilor rămase în urma frontului, urmărirea și prinderea infractorilor care se înmulțiseră după război, însoțirea trenurilor cu înfometați din Moldova, colectarea cerealelor din județele Vlașca și Teleorman pentru populația înfometată din Moldova.

De la 16 iunie 1948 și până la 1 noiembrie 1949 a fost încadrat în Batalionul 3 Jandarmi Iași, iar apoi, de la 2 noiembrie 1949 până la 15 martie 1951, a fost încadrat secretar-dactilograf la Secția a 4-a Domenii din Comandamentul Trupelor Ministerului de Interne. În perioada 16 martie 1951 - 15 februarie 1954 a fost încadrat în Regimentul 1 Pază Securitate București, unde a fost casier și apoi Șef al Serviciului Financiar. Absolvind un curs de steno-dactilografie a fost mutat la Academia Română și a îndeplinit, succesiv, mai multe funcții: steno-dactilograf, șef cabinet, contabil și economist. După absolvirea Facultății de Științe Economice și Planificare, în 1963, Gheorghe Boroș a fost avansat la gradul de locotenent (rz.) și a lucrat în postul de economist-planificare la Secretariatul Consiliului de Miniștri. Apoi, prin concurs, a fost încadrat economist-planificare și învățământ la OCL Textila 1 București. În anul 1964 a fost promovat Șef al Serviciului Planificare la Direcția Comercială a Capitalei. În 1966 Gheorghe Boroș a fost numit Șeful Sectorului 4 al Capitalei, unde a lucrat până în 15 aprilie 1977.

De la 16 aprilie 1977 a lucrat în funcția de contabil șef la Oficiul județean Iași pentru construcții și vânzarea locuințelor proprietate personală. La data de 30 iulie 1982, la vârsta de 60 de ani, Gheorghe Boroș a fost trecut la pensie.

După pensionare Gheorghe Boroș s-a dedicat muncii obștești: membru onorific al Institutului de Istorie „A. D. Xenopol” Iași, membru fondator al Fundației cultural-istorice „A. D. Xenopol” Iași, membru fondator al Asociației „Frăția Ortodoxă din Mitropolia Moldovei și Bucovinei”, membru în Biroul Executiv în Comitetul A.V.R.M.A.I. filiala Iași (din 1992), președinte al A.V.R.M.A.I., filiala Iași. În calitate de președinte, a participat la multiple activități obștești, instructive și educative în municipiul și județul Iași. Pentru participarea la război, la activitățile din armată și la acțiunile obștești, Gheorghe Boroș a fost decorat cu medaliile „Victoria” (sovietică), „Eliberarea de sub jugul fascist”, „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”, „Meritul Militar”, clasa I-a și a II-a, și „Virtutea Militară”, clasa I-a.

Colonelul (rtr.) Gheorghe Boroș a decedat în martie 2007.

Familia Boroș este o familie de veterani.

Vasile, tatăl colonelului Gheorghe Boroș, a fost maior (grad onorific de război). S-a născut la data de 15 august 1888 și a decedat la data

de 17 iulie 1972. A fost veteran al războiului pentru întregire statală și națională (1916-1919), unde a luptat în cadrul Regimentului 25 Infanterie Vaslui, și al războiului pentru reîntregire statală și națională 1941-1945, unde a luptat cu aceeași unitate.

Caporalul (plutonier-adjutant ANVR) Ioan Boroș, născut la data de 25 martie 1920, decedat la 26 februarie 1999, a participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), la luptele de la Odessa (8 august - 16 octombrie 1941), fiind rănit la Dalnik, și la luptele de la Cotul Donului (15 august 1942 - 3 februarie 1943). Aici a căzut prizonier și a fost internat în Lagărul de la Oranki. S-a înscris în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, înființată la 2 octombrie 1943 din prizonieri de război români și luptători antifasciști români. A participat la campania militară din Vest, în luptele de la Sfântu Gheorghe, Brașov, Defileul Mureșului, Bihor, Ungaria și Cehoslovacia.

Maiorul (rtr.) Paraschiva Boroș, soția colonelului Gheorghe Boroș, născută la data de 11 aprilie 1921, este veteran de război. A participat la război, în zona a 2-a operativă, în Est și Vest, în calitate de asistent medical, îngrijind bolnavii și răniții în spitalele militare zonale din Iași, Tiraspol, Cahul, Slobozia și Piatra Olt.

Premilitarul (plutonier rtr. ANVR) Costache Boroș, fratele cel mai mic al colonelului Gheorghe Boroș, născut la 24 septembrie 1924, a participat la lucrările de fortificații în zona Nămolosa - Râmnicu Sărat. A fost încadrat la Batalionul 1 Pază Fortificații, Sectorul 201 Fortificații.

Sergent Dimitrie LENȚA

S-a născut la data de 22 octombrie 1912, în comuna Igești, județul Storozineț, din frumoasa Bucovina. Bucovina (Țara Fagilor) este pământ neaoș românesc, care a făcut parte din Principatul Moldova, întemeiat sub sceptrul lui Bogdan I, în 1359. Răpită de Imperiul Habsburgic în anul 1775, unită cu patria mamă la 15/28 decembrie 1918, afost, din nou, răpită, la 28 iunie 1940, prin Nota Ultimativă dată de guvernul Uniunii Sovietice.

Refugiat în România, împreună cu fratele Constantin (a locuit și a lucrat în Iași și în satul Valea Siliștei, comuna Solești, județul Vaslui, decedat și înmormântat în cimitirul din Valea Siliștei) și cu o soră (a locuit, și a lucrat în București, unde este și înmormântată), nenea Mitică a lucrat în Iași, la diverse întreprinderi, practicând mai multe meserii: lăcătuș, mecanic și tinichigiu auto, electrician și instalator sanitar. A decedat la 28 aprilie 1980 și este înmormântat în cimitirul „Eternitatea” din Iași.

S-a căsătorit la 8 mai 1943, într-o zi însorită și călduroasă de primăvară, cu Tasia Ungureanu, din Valea Siliștei, născută la 19 aprilie 1923, fiica unor gospodari de frunte din sat. Împreună au avut doi fii: Constantin, tehnician mecanic, și Dumitru, funcționar la Prefectura Iași.

Rămasă văduvă, tanti Tasia se bucură de ajutor material și moral din partea fiilor, nurorilor și a nepoților Radu, Lucian și Alexandra.

Sergentul Dimitrie Lența a satisfăcut serviciul militar în Regimentul 3 Grăniceri din Rădăuți, în perioada 1934-1936.

Mobilizat la Regimentul 7 Vânători (Infanterie), sergentul Dumitru Lența a participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), furată prin Nota Ultimativă a guvernului Uniunii Sovietice, din 26 iunie 1940. Rănit în lupte, în ziua de 7 iulie 1941, la piciorul stâng, a fost spitalizat și clasat invalid de război de către Comisia Medicală a Spitalului Militar din București.

Pentru fapte eroice de arme a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

Veterani din Cozmești

Localitatea Cozmești, reședința comunei cu același nume, este iubită de localnici și admirată de vizitatori, precum și de cei care ascultă la radio concertele renumitei fanfare înființate de localnici. Cozmeștenii au știut și știu să-și deschidă sufletul prin muzică și prin hărnicia care au probat-o și o dovedesc în lucrarea pământului. Când hotarele patriei au fost în pericol, s-au înrolat în armată, luptând cu dârzenie cu dușmanii țării.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în timpul celui de al doilea război mondial:

1. Soldat Agape DUMITRU - născut în 1912, fiul lui Alecu și Zamfira, a participat la război cu Batalionul 3 Vânători de Munte Brașov. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

2. Soldat Ioan ALEXANDROAE - născut în 1918, în Podolenii de Sus, a participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Iași, fiind rănit la ambele picioare.

3. Fruntaș Dumitru ANTONOAI - s-a născut în Podolenii de Sus. A participat la război cu Regimentul 3 Artilerie Grea.

4. Soldat Neculai ASTRATINEI - născut în 1911, a participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța, A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

5. Soldat Ioniță BOGOS - s-a născut anul 1927. A fost premilitar.

6. Soldat Dumitru BOTE - s-a născut în anul 1924, în Podolenii de Sus. A fost premilitar în Subcentrul Podoleni.

7. Soldat Vasile BACIU - s-a născut în anul 1925, în Podolenii de jos. A fost premilitar.

8. Soldat Ion BĂRBUȚĂ - s-a născut în anul 1926. A fost premilitar în județul Gorj.

9. Caporal Petrache BOTEZ - s-a născut în anul 1919. A participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

10. Soldat Ioan BOBOC - născut în anul 1923, în Podolenii de Sus, a participat la război cu Regimentul 7 Infanterie Prahova. A fost

decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

11. Soldat Ioan BOGOS - s-a născut în 1928. A fost premilitar.

12. Soldat Botea GHEORGHE - s-a născut în anul 1927. A fost premilitar.

13. Caporal Ioan CARAGEA - născut în anul 1910, a participat la război cu Legiunea 3 Jandarmi.

14. Soldat Ion CARP - născut în anul 1911, a fost mobilizat în cadrul Regimentului 6 Roșiori.

15. Soldat Mitică CHIRIAC - născut în anul 1920, a fost mobilizat în cadrul Regimentului 5 Grăniceri.

16. Soldat Gheorghe CICÂNTA - s-a născut în anul 1928. A fost premilitar.

17. Caporal Vasile CONDURACHE - născut în anul 1919, a fost mobilizat la Regimentul 5 Roșiori Lugoj. A fost decorat cu „Medalia Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

18. Sergent Gheorghe COZMA - născut în anul 1911, a fost mobilizat la Regimentul 10 Vânători (Infanterie).

19. Fruntaș Neculai CIUBĂR - născut în 1923, în Podolenii de Sus, a participat la război cu Regimentul 7 Infanterie Prahova. A fost rănit.

20. Soldat Dumitru COSTACHE - s-a născut în anul 1926. A fost premilitar.

21. Soldat Vasile CIOCÂNTA - născut în 1927, a fost premilitar.

22. Sergent Constantin CIOBANU - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie). Căzut prizonier la 23 august 1944, s-a înapoiat în țară la data de 10 octombrie 1946. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

23. Soldat Neculai CIOBANU - născut în 1925, a fost premilitar.

24. Sergent (plutonier ANVR) Gheorghe CIOCÂNTA - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 3 Grăniceri. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

25. Soldat Gheorghe CIOFU - născut în 1925, a fost premilitar.

26. Soldat Gheorghe CIUBĂR - născut în 1925, a fost premilitar.

27. Soldat Constantin COJOCARU - născut în anul 1925, a fost premilitar.

28. Soldat Gheorghe CORCIOVĂ - născut în anul 1927, a fost premilitar.

29. Sergeant Vasile COZMA - născut în anul 1922, a fost mobilizat la Regimentul 7 Infanterie Prahova.

30. Soldat Dumitru CRICĂ - născut în 1924, a fost premilitar.

31. Soldat Gheorghe CIOBANU - născut în anul 1923, în Podolenii de Jos, a participat la război cu Regimentul 5 Artilerie.

32. Soldat Constantin CIOCÂNTA - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău și a fost rănit.

33. Soldat Gheorghe CIOCÂNTA - născut în anul 1928, a fost premilitar.

34. Soldat Nicolae DASCĂLU - născut în 1925, a fost premilitar.

35. Soldat Vasile DULCE - născut în anul 1924, a fost premilitar.

36. Sergeant Vasile DARIE - născut în anul 1909, a fost mobilizat la Batalionul 3 Jandarmi.

37. Sergeant Napoleon ENCIU - născut în anul 1916, a participat la război cu Regimentul 7 Vânători (Infanterie). A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

38. Sergeant Mitică FILOTE - născut în anul 1919, a fost mobilizat în Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

39. Soldat Grigore GHERMĂNESCU - născut în anul 1908, a participat la război cu Batalionul 2 Vânători de Munte Sinaia.

40. Soldat Gheorghe GOREA - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 6 Grăniceri.

41. Soldat Ioan GOREA - născut în 1919, a luptat cu Regimentul 24 Infanterie. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 9 mai 1945.

42. Soldat Grigore HANGANU - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Regimentul 9 Artilerie Antiaeriană din Ploiești.

43. Soldat Petru HOLERĂ - născut în 1927, a fost premilitar.

44. Soldat Petru HOLERĂ - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 8 Grăniceri.

45. Soldat Costică HOLERĂ - născut în anul 1912, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie „Mareșal Constantin Prezan” Vaslui.

46. Soldat Mircea IACOB - născut în anul 1928, a fost premilitar.

47. Sergeant Gheorghe ILIE - născut în anul 1915, a fost mobilizat la Batalionul 4 Jandarmi.

48. Soldat Victor IFTIMESCU - născut în anul 1914, a fost mobilizat la Batalionul 4 Infanterie Ușoară.

49. Soldat Mircea IACOB - născut în anul 1928, a fost premilitar.

50. Sergeant (plutonier ANVR) Gheorghe IONEL - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 11 Infanterie „Siret” Galați.

51. Sergeant (plutonier ANVR) Ștefan ICHIM - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie).

52. Soldat Gheorghe JGHEBAN - născut în anul 1926, a fost premilitar.

53. Sergeant Marcu VLASE - născut în anul 1915, a participat la război cu Batalionul 13 Vânători de Munte.

54. Sergeant (plutonier ANVR) Vasile VLASE - născut în anul 1912, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie).

55. Soldat Vasile VLASE - născut în anul 1924, a fost premilitar.

56. Soldat Petru URSU - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie).

57. Soldat Gheorghe TABUN - născut în 1926, a fost premilitar.

58. Soldat Constantin CIOCÂNTA - născut în anul 1925, a fost premilitar.

59. Soldat Ștefan TABUN - născut în anul 1911, a participat la război cu Regimentul 12 Infanterie „Cantemir” Bârlad.

60. Soldat Nicolae TOCALĂ - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 25 Artilerie Tecuci.

61. Soldat Grigore OPRICA - născut în 1925, a fost premilitar.

62. Soldat Grigore BOTEZ - născut în 1927, a fost premilitar.

63. Soldat Ioan PRICOP - născut în anul 1927, a fost premilitar.

64. Soldat Gheorghe PASAT - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 7 Infanterie Prahova.

65. Sergeant Grigore POPA - născut în anul 1912, a participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța (fost Silistra).

66. Soldat Neculai POPA - născut în anul 1919, a participat atât la campaniile militare din Est, cât și din Vest.

67. Sergeant Ion SERDARU - născut în anul 1912, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie „Mareșal Constantin Prezan” Vaslui.

68. Soldat Mircea SILION - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 36 Infanterie Constanța (fost Turtucaia).

69. Soldat Grigore ȘTEFAN - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 6 Artilerie.

70. Soldat Nicolai TARAGAN - născut în 1925, a fost premilitar.

71. Sergeant (plutonier ANVR) Mitrea TOCALĂ - născut în anul 1917, a participat la război cu Regimentul 96 Infanterie.

72. Caporal Toma IANCU - născut în anul 1915, a fost mobilizat la Inspectoratul de Jandarmi Cernăuți.

73. Soldat Ilie ȘTEFAN - născut în anul 1919, a fost mobilizat la Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

74. Soldat Dumitru TABUN - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 7 Infanterie Prahova.

75. Sergeant-major Gheorghe TIMOFTE - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 7 Roșiori Iași.

76. Soldat Spiru LEANU - născut anul în 1924, a fost premilitar.

77. Soldat Ioan LUCA - născut în anul 1924, a fost premilitar.

78. Soldat Petru MĂCINOI - născut în anul 1914, a participat la război cu Regimentul 2 Roșiori Bârlad.

79. Soldat Grigore MARDARE - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 8 Călărași.

80. Soldat Constantin MARANGOCI - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 6 Călărași.

81. Soldat Dumitru MANOLACHE - născut în anul 1925, a fost premilitar.

82. Sergeant (plutonier ANVR) Ion MIHĂILĂ - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 25 Artilerie Tecuci.

83. Soldat Ion MIRON - născut în anul 1925, a fost premilitar.

84. Soldat Ion MITROFAN - născut în 1914, a participat la război cu Regimentul 24 Infanterie Tecuci și Batalionul 17 Vânători de Munte.

85. Soldat Dumitru MUNTEANU - născut în anul 1926, a fost premilitar.

86. Soldat Emil MĂRIUȚĂ - născut în 1927, a fost premilitar.

87. Soldat Gheorghe NECHIFOR - născut în anul 1924, a fost premilitar.

88. Sergeant Petru NEGRU - născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie). A fost luat prizonier la Cotul Donului la 19 noiembrie 1942 și s-a înapoiat în țară la 10 octombrie 1946.

89. Soldat Constantin NECHITA - născut în anul 1928, a fost premilitar.

90. Soldat Petru NIȚICĂ - născut în anul 1923, a fost premilitar.

91. Caporal Dumitru NEAMȚU - născut în 1914, a participat la război cu Regimentul 2 Roșiori Bârlad. La 8 decembrie 1941 a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a. A dispărut la Stalingrad, la 1 februarie 1943, cu o zi înainte de încheierea luptelor.

92. Soldat Jenică OPRICĂ - născut în anul 1912, a participat la război cu Regimentul 11 Infanterie „Siret” din Galați. A fost rănit la mâna stângă și clasat invalid de război 80%.

93. Soldat Alexandru OPRICĂ-CIOCINTĂ - născut în anul 1918, a participat la război cu Regimentul 7 Vânători și Școala Militară Ofițeri Administrație.

94. Soldat Dumitru TISTOI - născut în 1927, a fost premilitar.

95. Fruntaș Dumitru MANOLE - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 25 Artilerie Tecuci.

96. Sergeant (plutonier ANVR) Emil LUCA - născut în 1910, a participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța (fost Silistra).

97. Soldat Grigore GOREA - născut în anul 1909, a participat la război cu Regimentul 23 Artilerie Bârlad.

98. Fruntaș Grigore FILOTE - născut în anul 1909, a participat la război cu Regimentul 23 Artilerie Bârlad. A căzut prizonier în luptele desfășurate la Cotul Donului.

99. Fruntaș Andrei FILOTE - născut în anul 1912, a participat la război cu Batalionul 25 Pioneri. A fost luat prizonier de către sovietici la 23 august 1944, fiind eliberat din aspra detenție la 6 aprilie 1946.

100. Fruntaș Vasile CIONIȚĂ - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 25 Artilerie Tecuci.

101. Soldat Vasile CRICĂ - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău. A fost prizonier de război în perioada 31 martie 1943 - 23 mai 1946.

102. Soldat Victor CIOCĂRLAN - născut în anul 1928, a fost premilitar.

103. Soldat Constantin CIOCÂNTA - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie). A fost rănit.

104. Soldat Dumitru BOGOS - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 12 Infanterie „Cantemir” Bârlad. Luat prizonier la 23 august 1944, la Cetatea Albă, a fost eliberat la data de 6 iunie 1947.

105. Soldat Vasile BOTEZ - născut în anul 1927, a fost premilitar.

106. Sergent (plutonier ANVR) Gheorghe BURSUC - născut în anul 1923, a participat la luptele purtate pentru eliberarea Transilvaniei, Ungariei și Cehoslovaciei, cu Regimentul 8 Grăniceri, fiind decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”.

107. Soldat Petru BESLEAGĂ - născut în anul 1918, a participat la război cu Batalionul 21 Pioneri.

108. Soldat Gheorghe BURSUC - născut în anul 1924, a participat la eliberarea Cehoslovaciei, cu trupele Regimentului 8 Grăniceri.

109. Sergent (plutonier ANVR) Ionel BURSUC - născut în 1913, a participat la război cu Regimentul 12 Infanterie „Cantemir” Bârlad.

110. Soldat Vasile ANTON - născut în 1925, a fost premilitar.

111. Soldat Vasile ANTOHI - născut în 1925, a fost premilitar.

112. Soldat Gheorghe AILENEI - născut anul în 1925, a fost premilitar.

113. Sergent Dumitru ROTARU.

Veterani din Răducăneni

Comuna Răducăneni este cunoscută de pe vremea voievodului Ștefan cel Mare pentru locurile frumoase, împădurite cu fagi, stejari, carpeni și frasini. Localitățile comunei sunt populate cu oameni gospodari, care-și lucrează cu sârguință pământul. Din moși strămoși și-au apărut cu dârzenie bunurile agonisite prin sudoare proprie. Când la hotarele țării au apărut diferite seminții dornice de a le știrbi liniștea și libertatea au răspuns cu hotărâre la apelurile diriguitorilor vremii. Așa s-a întâmplat și în anul 1941, atunci când guvernul României i-a chemat să elibereze teritoriile furate de către vecinii de la est, vest și sud, prin care, în vara anului 1940, poporul român a fost crucificat: furtul Basarabiei, Bucovinei și Ținutului Herței prin Notele Ultimative ale guvernului Uniunii Sovietice, din 26 și 28 iunie 1940, furtul părții de nord a Transilvaniei prin Dictatul de la Viena, din 30 august 1940 și a Cadrilaterului (județele Durostor și Caliacra) prin „tratatul” încheiat cu Bulgaria, la Craiova, în ziua de 7 septembrie 1940.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în cel de al doilea război mondial:

1. Sergent Ioan ANDRIEȘ - născut în anul 1913, a participat la război cu Regimentul 23 Artilerie Bârlad, în perioada 1941-1943.

2. Soldat Petru ANDRIES - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 25 Artilerie Tecuci.

3. Sergent Francisc ANTONICĂ - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie), Chișinău.

4. Sergent Ion ALUPOAEI - născut în anul 1911, a participat la război cu Regimentul 11 Infanterie „Siret” Galați.

5. Soldat Constantin ALUPOAEI - născut în anul 1913, a participat la război cu Batalionul 3 Pioneri.

6. Sergent Toader ALUPOAEI - născut în anul 1916, a fost mobilizat la Regimentul 1 Căi Ferate.

7. Soldat Alexandru ALUPOAEI - născut în anul 1920, în satul Bohotin, a participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), la luptele din operațiunea militară Odessa (6 august - 16 octombrie 1941), la marea bătălie de Cotul Donului (15 august 1942 - 3

februarie 1943), precum și la luptele de întoarcere pe frontul din Moldova. A fost luat prizonier de către armata sovietică, la 23 august 1944, și eliberat din cruda detenție la 15 mai 1946.

8. Soldat Alexandru ATOMULESEI - născut în anul 1916, a fost mobilizat la Flotila 1 Bombardament, în anul 1941.

9. Fruntaș Dumitru ATOMULESEI - născut în anul 1918, a fost mobilizat la Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

10. Sergent Ioan ATOMULESEI - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 35 Constanța (fost Silistra).

11. Soldat Dumitru ANGHELUȚĂ - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 8 Grăniceri, în anul 1944.

12. Soldat Constantin ATASIEI - născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 7 Dorobanți (Infanterie) Prahova, în anii 1943-1944.

13. Sergent Dumitru ACSON - născut în anul 1920, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie „Mareșal Constantin Prezan” Vaslui, în perioada septembrie 1942 - august 1944.

14. Soldat Mihai AUGUSTIN - născut în anul 1903, a participat la eliberarea Basarabiei cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui.

15. Soldat Anton AUGUSTIN - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători, fiind prizonier în perioada 23 august 1944 - 14 mai 1946.

16. Soldat Gheorghe AUGUSTIN - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

17. Soldat Costache AUGUSTIN - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

18. Soldat Dumitru AUGUSTIN - născut în anul 1922, a participat la război cu Batalionul 8 Vânători de Munte Bistrița Năsăud. A fost rănit în anul 1944.

19. Soldat Ioan APREUTESEI - născut în anul 1923, a fost mobilizat, în anul 1944, la Regimentul 8 Grăniceri.

20. Soldat Grigore AGAPE - născut în 1920, a fost mobilizat, în anii 1942-1944, la Regimentele 10 Vânători și 35 Infanterie Constanța.

21. Soldat Constantin AGAPE - născut în anul 1921, a fost mobilizat la Regimentul 22 Infanterie Târgoviște.

22. Soldat Chirilă AXINTE - născut în anul 1920, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

23. Soldat Ion ANTON - născut în 1921, a participat la război cu Regimentele 10 Vânători și 12 Dorobanți (Infanterie) „Cantemir” Bârlad.

24. Soldat Constantin AVARVAREI - născut în anul 1915, a participat la război cu Regimentul 12 Infanterie „Cantemir” Bârlad.

25. Soldat Anton AVARVAREI - născut în anul 1919, a fost mobilizat la Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

26. Sergent Ludovic BULAI - născut în anul 1921, a luptat cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău, în perioada 1943-1944.

27. Soldat Ion BULAI - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători. Luat prizonier la 23 august 1944, a fost eliberat din dura detenție la 24 octombrie 1945.

28. Sergent Dumitru BLAJ - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

29. Sergent Dumitru BOTEZ - născut în 1924, a fost premilitar.

30. Sergent Anton BACIU - născut în anul 1923, a fost mobilizat, în 1944, în Regimentul 10 Vânători.

31. Sergent Dumitru BARLESCU - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentele 7 Infanterie Prahova (1944) și 11 Infanterie Galați (1945).

32. Fruntaș Cezar BLANDA - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 7 Infanterie Prahova și 11 Infanterie „Siret” Galați.

33. Soldat Anton BALINT - născut în anul 1915, a participat la război cu Regimentul 21 Infanterie Ilfov.

34. Soldat Dumitru BALINT - născut în anul 1920, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

35. Soldat Iosif BALINT - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Batalionul 1 Vânători (Infanterie) Craiova.

36. Soldat Toader BOLOGA - născut în anul 1914, a participat la război cu Regimentele 68 Găești și 15 Infanterie „Războeni” Piatra Neamț.

37. Soldat Francisc BISOG - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

38. Soldat Vasile BURETE - născut în anul 1916, a participat la război cu Regimentele 3 și 6 Grăniceri. A fost prizonier de război în perioada 23 august 1944 - 19 decembrie 1946.

39. Soldat Anton BISOG - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentele 10 Vânători și 35 Infanterie Constanța (fost Silistra).

40. Soldat Ioan BUCOS - născut în anul 1913, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui.

41. Soldat Constantin BUCOS - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 2 Transilvania Iași.

42. Soldat Vasile CROITORU - născut în anul 1913, a participat la război cu Regimentul 3 Pioneri.

43. Soldat Gheorghe CROITORU - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători. A fost prizonier în perioada 23 august 1944 - 17 mai 1946, fiind rănit atunci a fost luat prizonier.

44. Soldat Vasile CODREANU - născut în anul 1908, a participat la eliberarea Basarabiei și la luptele de la Odessa, cu Regimentul 12 Infanterie Bârlad.

45. Soldat Emil CODREANU - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

46. Soldat Costache CLOȘCĂ - născut în 1919, a participat la război cu regimentul 10 Vânători. A fost rănit și luat prizonier (1943-1944).

47. Soldat Neculai CLOȘCĂ - născut în anul 1920, a participat la război cu Regimentul 9 Roșiori. A fost prizonier în perioada aprilie 1944 - octombrie 1945.

48. Soldat Costache CARP - născut în anul 1913, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie „Mareșal Constantin Prezan” Vaslui.

49. Soldat Mihai CADAR - născut în anul 1914, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători.

50. Soldat Francisc CADAR - născut în anul 1923, a fost mobilizat, în 1943, la Flotila 3 Vânătoare.

51. Soldat Petru CIUBOTARIU - a participat la război cu Regimentul 7 Vânători (Infanterie).

52. Soldat Costache CULINCU - născut în anul 1909, a participat la război cu Regimentul 11 Dorobanți (Infanterie) „Siret” Galați.

53. Soldat Ioan CULINCU - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentele 7 Infanterie Prahova și 1 Vânători Craiova.

54. Soldat Petru CHIRILĂ - născut în anul 1912, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

55. Soldat Neculai CHIRILĂ - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 23 Artilerie Bârlad.

56. Soldat Ioan CIOBĂNICĂ - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători. A fost capturat prizonier la 23 august 1944 și s-a înapoiat la familie în 1948.

57. Soldat Ion DUMITRU - născut în anul 1915, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători.

58. Sergeant Dumitru DASCĂLU - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța (fost Silistra) și a fost luat prizonier la 23 august 1944, fiind eliberat în anul 1946.

59. Sergeant Vasile DONCEAG - născut în anul 1916, a participat la război cu Plutonul 42 Poliție, fiind decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

60. Sergeant Toader DONCEAG - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

61. Sergeant Vasile DONCEAG - născut în anul 1920, a participat la război cu Regimentul 5 Călărași.

62. Fruntaș Gheorghe DRĂGAN - născut în anul 1910, a participat la eliberarea Basarabiei, cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui.

63. Soldat Constantin DĂNILĂ - născut în anul 1906, a fost mobilizat la Depozitul de Muniții Fântânele.

64. Soldat Toma DĂMOC - născut în anul 1915, a participat la război cu Batalionul 20 Vânători de Munte. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

65. Soldat Gheorghe FLUERARU - născut în anul 1916, a participat la război cu Regimentul 12 Infanterie „Cantemir” Bârlad.

66. Soldat Ioan FLONDOR - născut în anul 1924, s-a înscris voluntar în Regimentul 12 Infanterie „Cantemir” Bârlad.

67. Soldat Petru GHERGHELAȘ - născut în anul 1915, a fost mobilizat la Divizia 21 Infanterie Galați, unde a decedat.

68. Soldat Alois FARAON - născut în anul 1920, a participat la luptele de la Cotul Donului și la cele pe calea de înapoiere în țară, cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui.

69. Soldat Ion FARCAȘ - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători. Dat dispărut la 23 august 1944, nu s-a mai înapoiat la familie.

70. Soldat Vasile GAȚU - născut în anul 1913, a fost mobilizat la Batalionul 3 Transmisiuni, din Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

71. Soldat Toader GAȚU - născut în anul 1920, a fost mobilizat la Regimentul 9 Roșiori.

72. Soldat Ion GIURGIU - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Regimentul 15 Infanterie „Războeni” Piatra Neamț.

73. Soldat Irimia GANEA - născut în anul 1919, a fost mobilizat la Regimentul 2 Transmisiuni Iași.

74. Soldat Marcu GANEA - născut în 1923, a fost mobilizat la Regimentul 10 Vânători (Infanterie). Rănit și clasat invalid de război, gradul 3, a primit medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

75. Soldat Ioan GRAUR - născut în anul 1905, a participat la eliberarea Basarabiei, cu Regimentul 35 Infanterie Constanța (Siliștră).

76. Soldat Dumitru GHIORGHIU - născut în 1919, a participat la război cu Batalionul 7 Vânători de Munte. Luat prizonier la 16 aprilie 1944, s-a înscris în Divizia de Voluntari „Horia, Cloșca și Crișan” (12 mai 1945).

77. Soldat Ioan GORGOS - născut în anul 1914, a participat la război cu Batalionul 54 Poliție Militară.

78. Soldat Neculai GANEA - născut în anul 1922, a participat la război, în perioada 1944-1945, cu Regimentele 10 Vânători și 35 Infanterie.

79. Soldat Toader HUȚULEAC - născut în 1919 la Măcrești, județul Lăpușna, Basarabia, a luptat cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui.

80. Soldat Neculai HUHUREZ - născut în anul 1918, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie „Mareșal Constantin Prezan” Vaslui.

81. Soldat Ion HANGANU - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

82. Soldat Ion IRIMIA - născut în anul 1914, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui.

83. Soldat Gheorghe IRIMIA - născut în anul 1917, a participat la război cu Regimentul 3 Grăniceri.

84. Soldat Marcu IRIMIA - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători.

85. Soldat Mihai IRIMIA - născut în anul 1920, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui.

86. Soldat Dumitru ILIE - născut în anul 1905, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui. A fost luat prizonier de către sovietici, la 23 august 1944, și eliberat la 16 mai 1946.

87. Soldat Vasile ILIE - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 6 Artilerie.

88. Soldat Ioan ILIE - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători.

89. Soldat Mihai IFRIM - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui.

90. Soldat Ioan ICHIM - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 2 Cercetare Aeriană.

91. Soldat Rudolf LADAM - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentele 10 Vânători (Infanterie) și 35 Infanterie Constanța.

92. Soldat Toma LADAM - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

93. Soldat Ion LUCA - născut în anul 1908, a participat la eliberarea Basarabiei și la luptele de la Odessa, cu Regimentul 12 Infanterie „Cantemir” Bârlad.

94. Soldat Iosif LUCACI - născut în anul 1914, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

95. Soldat Ion LUCACI - născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători.

96. Soldat Ion LISMAN - născut în anul 1918, a participat la război cu Regimentul 3 Artilerie.

97. Sergent-major Ioan LUPU - născut în anul 1921, a luptat cu Regimentele 10 Vânători (Infanterie) și 12 infanterie „Cantemir” Bârlad.

98. Soldat Ghiță LUPU - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Regimentul 9 Artilerie Antiaeriană Ploiești.

99. Soldat Stanislas MARTINAS - născut în anul 1921, a fost mobilizat la Depozitul Militar al Armatei.

100. Soldat Petru MATEI - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Regimentul 9 Artilerie Antiaeriană Ploiești.

101. Soldat Costache MANTEA - născut în anul 1922, a fost mobilizat, în perioada 1943-1944, la Regimentul 25 Infanterie „Mareșal Constantin Prezan” Vaslui, iar în anul 1945 la Regimentul 5 Artilerie.

102. Soldat Pavel MIRON - născut în anul 1921, a participat la război cu Regimintele 10 Vânători (1943-1944) și 35 Infanterie (1945).

103. Soldat Costache MUSULIUC - născut în anul 1920, a fost mobilizat la Legiunea de Jandarmi Bacău.

104. Soldat Dumitru MARDARE - născut în anul 1913, a luptat cu Regimentul 16 Dorobanți (Infanterie) Fălticeni. Rănit, în Basarabia, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

105. Soldat Grigore MARDARE - născut în anul 1921, a fost mobilizat la Coloana Auto (1943-1944), fiind rănit și luat prizonier de către nemți (1 octombrie 1944 - 26 noiembrie 1946).

106. Soldat Ion MARDARE - născut în anul 1923, a participat la eliberarea părții de nord a Transilvaniei și, cu Regimentul 1 Vânători (Infanterie) Dolj, la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei.

107. Soldat Costică NINEL - născut în anul 1923, a participat la eliberarea Cehoslovaciei, cu Regimentul 1 Vânători (Infanterie) Dolj.

108. Soldat Vasile NASTASE - născut în anul 1916, a fost mobilizat la Compania de Pompieri Vaslui.

109. Soldat Aurel NASTASE - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Regimentul 10 Grăniceri.

110. Soldat Dumitru OLARU - născut în anul 1917, a participat la război cu Regimentul 8 Vânători (Infanterie).

111. Soldat Vasile OLARU - născut în anul 1922, a fost mobilizat la Regimentul 5 Artilerie (1945).

112. Soldat Ioan PANTARU - născut în anul 1917, a fost mobilizat la Centrul de Instrucție 5 Jandarmi.

113. Soldat Neculai PANTARU - născut în anul 1919, a fost mobilizat la Regimentul 5 Artilerie.

114. Soldat Ioan PARASCHIV - născut în anul 1920, a fost mobilizat la Regimentul 25 Infanterie Vaslui. A căzut prizonier la Cotul Donului, la 19 noiembrie 1942. S-a înscris voluntar în Divizia „Horia, Cloșca și Crișan”, în aprilie 1945.

115. Soldat Costache PARASCHIV - născut în anul 1921, a fost mobilizat la Regimentul 12 Infanterie „Cantemir” Bârlad. A fost luat prizonier în aprilie 1944.

116. Soldat Vasile PASAT - născut în anul 1916, a fost mobilizat în Batalionul 15 Pionieri, cu care a participat la campaniile militare din Est.

117. Soldat Emil PASAT - născut în anul 1921, a fost mobilizat la Regimentul 10 Vânători (Infanterie), în anii 1943-1944.

118. Soldat Teodor POHODNICARU - născut în anul 1919, a participat la campaniile militare din Est și la eliberarea părții de nord a Transilvaniei.

119. Soldat Costache PORCARU - născut în anul 1922, a fost recrutat și mobilizat în Regimentul 9 Artilerie, în anul 1944.

120. Soldat Nicolae POPA - născut în anul 1915, a participat la campaniile militare din Est, cu Compania 35 Trasmisiuni (1941-1943).

121. Soldat Gheorghe POPA - născut în anul 1921, a participat la război în calitate de sanitar, în cadrul Grupului 3 Vânători.

122. Soldat Alexandru PAUN - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Gruparea de Armate Centru.

123. Soldat Ioan PASCAL - născut în anul 1924, a fost mobilizat la Regimentul 1 Trasmisiuni Aero București.

124. Soldat Mihai ROMILĂ - născut în anul 1923, a fost mobilizat în Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

125. Soldat Dumitru ROMILĂ - născut în anul 1923, a fost mobilizat în Regimentul 1 Trasmisiuni Aero București.

126. Soldat Costache ROTARU - născut în anul 1916, a fost mobilizat la Regimentul 30 Artilerie.

127. Soldat Petru ROCA - născut în anul 1912, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie „Mareșal Constantin Prezan” Vaslui.

128. Soldat Toma ROCA - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimintele 10 Vânători și 35 Infanterie.

129. Soldat Neculai RUXANDA - născut în anul 1913, a participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța (fost Silistra).

130. Soldat Dumitru STOICA - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Regimentul 4 Pionieri.

131. Soldat Petre STOICA - născut în 1923, a participat la luptele din Cehoslovacia, cu Regimentul 1 Vânători (Infanterie) Dolj (Craiova).

132. Soldat Vasile SLADARU - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 3 Grăniceri.

133. Soldat Ion SCALESCHI - născut în anul 1921, a fost mobilizat la Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

134. Soldat Costache SCRITORU - născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 30 Artilerie. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

135. Soldat Manole STRUNGARU - născut în anul 1922, a fost mobilizat la Depozitul de Materiale și Echipaje Maritime.

136. Soldat Neculai SURPANU - născut în anul 1908, a fost mobilizat la Regimentul 10 Vânători. A căzut prizonier la trupele sovietice.

137. Soldat Gheorghe SUROCEANU - născut în anul 1910, a participat la eliberarea Basarabiei, cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui.

138. Soldat Grigore SAVA - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

139. Soldat Neculai SAVA - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Regimentul 25 Infanterie „Mareșal Constantin Prezan” Vaslui.

140. Soldat Trifan PANAITE - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Regimentul 1 Vânători (Infanterie) Dolj (Craiova).

141. Soldat Dumitru UNGUREANU - născut în anul 1913, a fost mobilizat la Regimentul 34 Grăniceri.

142. Soldat Ion VLASE - născut în anul 1914, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui.

143. Soldat Vasile VLASE - născut în anul 1919, a participat la război cu Regimentul 35 infanterie Constanța (fost Silistra).

144. Soldat Costache VLASE - născut în anul 1923, a fost mobilizat la Regimentul 7 Dorobanți (Infanterie) Prahova.

145. Soldat Ioan CHIRICA - născut în 1927, a fost premilitar.

146. Soldat Vasile ZOTA - a fost mobilizat la Regimentul 35 Infanterie.

147. Soldat Ion ZUGRAVU - a fost mobilizat la Regimentul 11 Dorobanți (Infanterie) „Siret” Galați.

148. Soldat Ion CODREANU - născut în 1926, a fost premilitar.

149. Soldat Dumitru CHILABOC - născut în anul 1924, a fost premilitar.

150. Soldat Ion CHILABOC - născut în 1925, a fost premilitar.

151. Soldat Neculai DUMITRU - născut în 1927, a fost premilitar.

152. Soldat Costache ESEANU - născut în 1927, a fost premilitar.

153. Soldat Octav FLONDOR - născut în 1926, a fost premilitar.

154. Soldat Ion GIURGI - născut în anul 1926, a fost premilitar.

155. Soldat Dumitru GATU - născut în 1924, a fost premilitar.

156. Soldat Neculai IACOB - născut în 1922, a fost premilitar.

157. Soldat Constantin ILIE - născut în 1924, a fost premilitar.

158. Soldat Ion IONIȚĂ - născut în anul 1927, a fost premilitar.

159. Soldat Vasile RADU - născut în anul 1927, a fost premilitar.

Datele au fost culese cu ajutorul domnului general de brigadă Constantin Bucos, președintele ANVR Iași, și a colaboratorilor dumnealui, domnul colonel Ioan Voinea, domnul plutonier-adjutant Ioan Maxim și domnul plutonier-adjutant Petru Pinte.

Sublocotenent Emil FURDUI

Emil, fiul învățătorului pensionar Petre Furdui, s-a născut la data de 8 decembrie 1895 în satul Brănișteni (actual Miron Costin), județul Roman (acum județul Neamț). Furduieștii sunt vechi locuitori, fruntași ai acestui sat atestat documentar la data de 23 august 1455. Conform datelor prezentate în lucrarea „Documente din Istoria României, A Moldova, volumul II: 1449-1486”, pagina 74, domnitorul Petru Aron a întărit lui Tudor al lui Limbădulce satul Brănișteri, denumit ulterior Brănișteni, și, mult mai târziu, Miron Costin. Emil Furdui a absolvit Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași, în anul 1914. După terminarea școlii normale a fost încorporat în Școala Militară Ofițeri Rezervă din Bacău, pe care a absolvit-o, cu gradul de sublocotenent, la data de 1 august 1915.

Pe data de 1 septembrie 1915 Emil Furdui a fost numit învățător la Școala din Iugani, funcționând aici până la 1 ianuarie 1916, când a fost transferat la școala din Cârligi, județul Roman. La data de 1 august 1916 a fost transferat la școala din Brănișteni, dar nu a mai apucat să lucreze ca învățător fiindcă a fost mobilizat la Regimentul 67 Infanterie Bacău și a participat la războiul pentru întregire statală și națională. Unitatea a fost subordonată Grupului Bicz, care a pătruns în Transilvania pe la Bicz, dând lupte crâncene și curajoase la Toplița. La fel de dure au fost luptele de la Zseleset, la 12 octombrie 1916. Pe la ora 6:30, în toiul luptei, comandantul de companie a fost grav rănit. Sufletistul Emil Furdui s-a repezit să-și panseze camaradul rănit, gest care i-a fost fatal, fiind rănit mortal de un glonț. Un camarad al lui Emil Furdui i-a scris familiei despre comportarea sa:

„Domnule Furdui,

Am primit c.p. de la dv. și vă răspund că fiul dv. a murit ca un vrednic ostaș, în ziua de 12.10.1916 ora 6.30 în lupta de la Zseleset. A fost înmormântat alături de locotenentul Ion Munteanu, comandantul companiei sale. I s-a făcut cruce și inscripție. Emil a fost copilul răsfățat al Batalionului nr. 2. Plin de curaj și îndrăzneală a făcut totdeauna recunoașteri grele. Moartea lui Emil a fost o mare pierdere pentru noi fiindcă îl iubeam ca pe un frate.

Cu salutări, sublocotenent M.B.”

Sublocotenent Ion LEFTER

S-a născut la data de 4 mai 1896 în satul Bogzești, județul Roman (actual Neamț). Tatăl său, Gheorghe Lefter, era unul dintre gospodarii harnici ai acestui sat. A avut băieți și fete, între ei distingându-se Nică.

Numirea lui Ion Stan în funcția de învățător la școala din Bogzești, în toamna anului 1907, avea să-i schimbe destinul lui Nică. De la primele ore învățătorul a remarcat că elevul Ioan Lefter din clasa a 5-a era tare la aritmetică și la limba română. De aceea învățătorul a socotit că Nică trebuie să meargă mai departe la școală și l-a lămurit pe moș Gheorghe să-l lase. Preparat de învățător Nică a fost admis, în toamna anului 1909, cu bursă, la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași. La sfârșitul lunii iunie 1915 a absolvit școala normală, fiind calificat învățător. În același an a absolvit Școala Militară Ofițeri Infanterie și, de la 1 ianuarie 1916, a funcționat învățător la școala din Botești.

În luna august 1916 sublocotenentul Ion Lefter a fost mobilizat la Regimentul 15 Infanterie „Războieni” din Piatra Neamț, care se subordona ierarhic Grupului Bistricioara. A trecut munții pe la Prisăcani și a luptat în masivul Gurghiului, pe culmea Almașului și valea superioară a Mureșului. Regimentul 15 a contribuit la eliberarea orașelor Toplița și Miercurea Ciuc, unde a căzut eroic, în fruntea companiei sale, căpitanul-poet Nicolae Vulovici. După suplimentarea efectivelor germane din Transilvania, Regimentul 15 Infanterie „Războieni” s-a retras pe valea Uzului, participând la lupte foarte grele pentru apărarea Oituzului și Uzului. Aici a fost lansată, de către generalul Eremia Grigorescu, deviza „*Pe aici nu se trece*”. Întrucât pe Valea Jiului se dădeau lupte și mai dure, Regimentul 15 Infanterie a fost transportat grabnic la Cărbunești-Gorj. Sublocotenentul Ioan Lefter a participat la trei atacuri. În ziua de 4 noiembrie 1916, înaintând sub focul nimicitor al artileriei, a fost lovit mortal de o schijă. În învălmășeala produsă nimeni nu s-a ocupat de înmormântarea corpului sfărțec și nu se știe dacă are un mormânt. Un camarad, rămas necunoscut, a cioplit tulpina unui stejar, pe care i-a săpat numele și data morții.

Moș Gheorghe Lefter nu s-a împăcat cu ideea pierderii fiului său Nică și tot așteptându-l, timp de un an, a slăbit fizic și psihic, trecând la cele veșnice în anul 1917.

Plutonier-adjutant Nicolae ATUDOREI

Nicolae Atudorei, fiul lui Ioan și Ioana Atudorei, s-a născut la data de 28 noiembrie 1908 în localitatea Vânători, județul Neamț. A copilarit și absolvit 7 clase la școala din localitatea natală și două clase gimnaziale în orașul Târgu Neamț.

Chemat pentru satisfacerea stagiului militar, la data de 5 martie 1930, la Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană din Iași, Nicolae Atudorei a fost selecționat pentru Școala de Subofițeri Activi Artilerie pe care a absolvit-o al 65-lea din 139 de absolvenți, la data de 1 noiembrie 1932, cu gradul de sergent-major. După absolvirea școlii a fost repartizat la Regimentul 31 Artilerie Cluj, în funcția de subofițer cu armătura.

După o activitate de trei ani în Cluj, subofițerul a fost mutat la Regimentul 34 Artilerie din Oradea, în funcția de administrator de baterie și instructor recruți, fiind avansat la gradul de plutonier, la data de 8 iunie 1937, și apreciat cu calificativul „bine” pentru munca prestată în anii 1935-1937, de către comandantul unității, colonelul Alexandru Marinescu.

În anul 1937 a îndeplinit funcția de dactilograf la Biroul Instrucție din unitate. În perioada anilor 1938-1940 a îndeplinit funcția de administrator de baterie, fiind notat „bine” de către comandantul unității, colonelul Alexandru Merișanu.

La data de 1 noiembrie 1940 plutonierul Nicolae Atudorei a fost mutat în Regimentul 8 Artilerie din Roman, în funcția de secretar la Biroul Instrucție, fiind mobilizat, la 22 iunie 1941, la Partea Sedentară a unității și notat cu calificativul „bine”. În anul 1942 a îndeplinit funcția de secretar la Birourile Adjutanturii, Instrucției și al Ofițerului Informator, fiind notat cu calificativul „bine”.

Mobilizat pentru front, a fost trimis la Partea Operativă a Regimentului 8 Artilerie, la data de 18 septembrie 1942, participând la luptele de la Cotul Donului și pe calea de înapoiere pe frontul din Moldova. În această perioadă a îndeplinit funcția de secretar la Birourile Adjutanturii, Instrucției și al Ofițerului Informator. A fost avansat la gradul de plutonier-major, la 1 aprilie 1944, și notat, în anii 1943-1944, cu calificativul „bine”, de către colonelul Iamandescu, comandantul unității. S-a înapoiat de pe front la Partea Sedentară a regimentului, la data de 31 august 1944.

La data de 20 noiembrie 1944 plutonierul-major Nicolae Atudorei a fost mutat la Regimentul 16 Artilerie din Bacău, în funcția de ajutor șef Biroul Adjutantură, fiind notat „bine”, în anul 1945, de către locotenent-colonel Pandici. În anul 1946 a fost detașat cu toate efectivele Regimentului 16 la Miercurea Ciuc. La 15 iulie 1946 a fost mutat la Regimentul 11 Artilerie Târgu Ocna, în funcția de secretar la Biroul Adjutantură și, la 10 septembrie 1947, a fost mutat la Divizia 6 Infanterie Roman, în funcția de secretar la Biroul Informații. În ziua de 23 august 1949 a fost avansat la gradul de plutonier-major șef. Au urmat alte mutări în garnizoanele Însurăței, Brăila, Cilibia și Buzău.

În anul 1956 plutonierul-major Nicolae Atudorei a fost mutat la Batalionul Radiotehnic Roman (U.M. 01811), îndeplinind funcțiile de comandant de pluton transport-gospodărie, furier la Biroul Cazarmare și casier al unității. A fost apreciat „foarte bine” de către comandanții unității, maiorii Haralambie Petrenciuc, Mihai Lazăr și Ion Dumitrescu.

Desființându-se unitatea radiotehnică, la 3 septembrie 1965, Nicolae Atudorei a fost mutat la Brigada Radiotehnică Ploiești (U.M. 01959), în funcția de ajutor al șefului Biroului Evidență Gradați-Soldați, Șeful Biroului fiind colonelul Constantin Rotaru. Comandantul brigăzii, generalul Constantin Stoica, l-a notat anual cu calificativul „foarte bine”.

La data de 30 august 1968 a fost scos la pensie, cu gradul de plutonier-adjutant, după 39 de ani de muncă în armată.

A fost decorat cu medaliile „Crucea Serviciului Credincios”, cu spade, clasa a III-a (în 1941), „Virtutea Militară de Război”, clasa a II-a (în anul 1943), „Serviciul Credincios”, clasa a III-a (în 1947), „Meritul Militar”, clasele a III-a și a II-a, precum și cu Ordinul „Meritul Militar”, clasa a III-a. S-a căsătorit în anul 1941 cu Maria, fiica lui Constantin și Vochița Furdui, din satul Miron Costin, județul Neamț.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Militare Române Pitești – Fond D.C.I./1974, Memorii Tineri, Curent 5.

Sergent Constantin FURDUI

Constantin Furduliu s-a născut în anul 1894 în localitatea răzeșească Brănișteni (în prezent Miron Costin), din județul Roman (actualmente județul Neamț), atestată documentar la data de 23 august 1455. Conform datelor prezentate în lucrarea „Documente din Istoria României”, A. Moldova, volumul II: 1449-1486, pagina 74, domnitorul Petru Aron a întărit, lui Tador al lui Limbădulce, satul Brănișteri, denumit ulterior Brănișteni și, mult mai târziu, Miron Costin. Părinții lui Constantin au avut o fată și trei băieți, toți cu înclinații spre carte: Maria (căsătorită cu Ion Iordăchescu), Ion, Gheorghe și Constantin.

Constantin Furduliu a fost încorporat la Regimentul 14 Infanterie Roman, la data de 2 februarie 1915, afirmându-se, în scurt timp, la ședințele teoretice și practice. După trei luni de instrucție a fost avansat la gradul de fruntaș și, după alte trei luni, la cel de caporal. La 1 august 1915 caporalul Constantin Furduliu a fost numit comandant de grupă pușcași. Deoarece s-a distins printre colegii săi ca un bun instructor și pedagog, după o lună de zile, la 1 septembrie, a fost avansat la gradul de sergent și numit locțiitorul comandantului Plutonului 1 din Compania 1 Pușcași.

Cu prilejul aplicațiilor practice desfășurate în zona viitoarelor acțiuni de luptă de la Ghimeș, Divizia 7 Infanterie din Roman a instruit unitățile de infanterie din subordine: Regimentul Roman nr. 14, Regimentul Războieni nr. 15 Piatra Neamț, Regimentul Suceava nr. 16 Fălticeni, Regimentul Bacău nr. 27 și Batalionul 7 Vânători din Galați. În cadrul aplicațiilor, sergentul Constantin Furduliu s-a evidențiat prin multiplele cunoștințe de istorie și geografie și prin pregătirea teoretică și practică în instruirea camarazilor. Inteligența, modestia, perseverența, dârzenia și dăruirea au fost trăsăturile de bază evidențiate în activitatea sa de către comandanții și șefii direcți.

În luna iulie 1916, după ce marile puteri ale Antantei au semnat Convenția Militară, s-au luat măsuri de întărire și mobilizare a trupelor de acoperire, astfel că la data de 14 august ele au fost gata să intre în acțiune. Divizia 7 Infanterie Roman, comandată de generalul de brigadă Ion Istratie, intrând în subordinea Corpului 4 Armată Bacău și Armatei de Nord, comandată de generalul Constantin Prezan, și-a organizat forțele în două brigăzi: Brigada 14 Infanterie (care avea în subordine Grupul 1 Ghimeș, compus din Regimentul 14 Infanterie Roman, Regimentul 16 Infanterie Fălticeni și Regimentul 4 Vânători/Infanterie Iași) și Brigada 13 Infanterie (care avea în subordine Grupul 2, compus din Regimentul 27 Infanterie Bacău și Batalionul 1 din Regimentul 15 Infanterie Piatra Neamț). Aceste forțe făceau parte din trupele de acoperire. Lor li s-a adăugat și Brigada 37 Infanterie, care avea în subordine Regimentul 69 Infanterie Dorohoi și Regimentul 77 Infanterie Botoșani.

Divizia 7 Infanterie a pătruns cu mare iuțeală, în seara zilei de 14 august, la ora 21⁰⁰, peste Munții Ciucului, deschizând trecătorile Uzului și Ghimeș. Ostașii Diviziei 7 Infanterie au eliberat orașul Miercurea Ciuc, cu prețul pierderii vieții multor luptători. Printre aceștia s-a aflat și căpitanul poet Nicolae Vulovici, din Regimentul 15 Infanterie Piatra Neamț. Până la data de 13 septembrie 1916 ostașii din Armata de Nord au cucerit, cu mari pierderi în oameni și tehnică de luptă, Munții Gurghiului și Harghitei, ieșind apoi pe Valea Târnavelor, pe aliniamentul Sovata - Praid - Odorhei.

Efectivele Diviziei 7 Infanterie au dat o nouă probă de eroism în luptele crâncene de apărare purtate pe Valea Uzului și Valea Ghimeșului, în lunile octombrie - decembrie 1916. În luna ianuarie 1917 divizia mai avea în componență numai 200 de ofițeri și 7.800 de soldați. Armamentul de luptă și echipamentele se aflau într-o stare deplorabilă.

Efectivele și dotarea cu mijloace de luptă ale marii unități și ale regimentelor din subordine au fost refăcute până la sfârșitul lunii mai 1917, în unele localități din județul Bacău. Prin alternanță, efectivele marii unități au participat și la apărarea liniei frontului. La sfârșitul lunii mai Divizia 7 Infanterie avea în subordine următoarele unități militare: Brigada 13 Infanterie (formată din Regimentul 15 Infanterie și Regimentul 27 Infanterie), Brigada 14 Infanterie (compusă din Regimentul 14 Infanterie și Regimentul 16 Infanterie), Brigada 6 Artilerie (alcătuită din Regimentul 4 Artilerie și Regimentul 8 Obuziere), Regimentul 4 Vânători (Infanterie),

două escadroane de cavalerie din componența Regimentului 18 Călărași și Detașamentul de Jandarmi Pedestri.

La 26 iulie/8 august 1917 a început Bătălia de la Oituz, la care a participat Corpul 4 Armată, având în subordine Diviziile 6 Infanterie Focșani, 7 Infanterie Roman și 1 Cavalerie. Efectivele Diviziei 7 Infanterie s-au acoperit de glorie pe Valea Oituzului și, mai ales, în apărarea Vârfului Cireșoaia, Vârfului Coșna și a Dealul Știbor, care au constituit o linie de apărare ce nu a putut fi depășită de către Divizia 117 Infanterie germană și Divizia 70 Honvezi.

După remobilizarea armatei, la data de 28 octombrie 1918, efectivele Diviziei 7 Infanterie Roman, aflate sub comanda generalului Traian Moșoiu, au traversat Carpații, în Transilvania, unde au alungat trupele maghiare și germane. Aici au desfășurat operații de capturare a armamentului și muniției de la populația civilă și s-au ocupat de asigurarea liniștii și a ordinii în localități. Efectivele diviziei au contribuit la asigurarea condițiilor necesare pentru pregătirea Marii Adunări Populare de la Alba Iulia, din data de 1 decembrie 1918. Ostașii marii unități au participat și la Campania Militară din Ungaria, din anul 1919.

Demobilizarea armatei și trecerea la statutul de pace, la data de 1 aprilie 1921, a însemnat și lăsarea la vatră a ostașilor din unitățile militare.

Pentru meritele avute în timpul participării la război, sergentul Constantin Furdui a fost decorat cu cele mai importante distincții militare acordate gradelor inferioare, pentru fapte de arme: medalia „Virtutea Militară de Război”, pentru fapte de bravură deosebite, și medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, pentru fapte de arme meritorii. După terminarea războiului a mai fost decorat cu medalia interaliată „Victoria” și medalia „Crucea Comemorativă a Războiului. 1916-1918”, cu baretele Târgu Ocna și București, cele două medalii fiind conferite tuturor militarilor participanți la campania militară.

Constantin Furdui a fost căsătorit cu Voichița Cojocar, cu care a avut patru copii: Maria, Constantin, Victoria și Mihai.

Deși a avut o constituție athletică și se bucura de o sănătate „de fier”, un accident stupid a făcut ca la un an după producerea acestuia să se stingă din viață. A decedat în anul 1967, spre regretul familiei și al prietenilor.

Sergent Vasile VARTIC

După unii cercetători, numele de familie amintește de vechii străjeri (vartici) ai cetății Neamțului. Petre Vartic a fost atestat de documente ca portar al Sucevei și hatman al oastei moldovene, în vremea lui Ștefan cel Mare.

Vasile Vartic s-a născut la data de 12 martie 1920 în satul Lunca, comuna Vânători, județul Neamț. Dorind să se dedice carierei militare s-a înscris voluntar în Regimentul 2 Transilvani lași. Împreună cu ceilalți camarazi a înțeles pericolul care plana asupra României, după încheierea Pactului Ribentrop-Molotov, la data de 23 august 1939, și atacarea Poloniei de către Germania, la data de 1 septembrie 1939, evenimente ce au marcat declanșarea celui de al doilea război mondial (1941-1945). Intensificarea instrucției după aceste evenimente a constituit semnalul de avertisment pentru toți ostașii activi și concentrați, îngrijorați de evoluția evenimentelor de ordin politic și militar.

Avansat la gradul de sergent, Vasile Vartic, la fel ca ceilalți camarazi, a participat cu multă determinare la ședințele de instruire teoretică și practică, acumulând cunoștințe militare pe care le-a probat în luptele desfășurate pentru eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), de la Odessa (6 septembrie - 16 octombrie 1941), la Cotul Donului (15 august 1942 - 3 februarie 1943), pe calea de înapoiere pe frontul din Moldova, apoi în luptele de eliberare a părții de nord a Transilvaniei (5 septembrie - 25 octombrie 1944), în luptele de eliberare a Ungariei (26 octombrie - 18 decembrie 1944) și a Cehoslovaciei (19 decembrie 1942 - 9 mai 1945).

Vasile Vartic a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, și lăsat la vatră la data de 10 august 1945, cu regretul că nu a fost reținut în cadrele active ale armatei române. Fiind bărbat pregătit pentru a-și întemeia o familie, s-a căsătorit cu Maricica Teodorescu, descendentă a ctitorilor bisericii din sat, preoții Toader și Ioan Teodorescu. Maricica, fire autodidactă, fiind pasionată de literatură, a reușit să scrie o carte de poezii, „Pacea Amurgului”, publicată postum.

Soții Vasile și Maricica Vartic au avut șase copii. Cu mari eforturi financiare, generate de apăsătoarele cote către stat și, apoi, de pierderea pământului prin colectivizare, dar și de faptul că munca la pădure a lui

Vasile a fost singura sursă de întreținere a familiei, soții Vartic și-au trimis copii la școală, doi dintre fii și una dintre fiice îmbrățișând cariera militară.

Gheorghe Vartic, fiul cel mare, cunoscut în sat că a învățat de la bunicul său să citească de la patru ani, a obținut în fiecare an de școală premiul întâi. A absolvit clasele a VIII-a și a IX-a la Liceul „Ștefan cel Mare” din Târgu Neamț și clasele a X-a și a XI-a la Liceul Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc, fiind cotelat ca un elev foarte bun la matematică și fizică. A participat la fazele superioare ale Olimpiadei Naționale de Fizică, rezervându-și și dragostea nemărturisită pentru istorie.

În anul 1965 s-a înscris la concursul de admitere la Școala Superioară de Ofițeri de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație, specialitatea radiolocație. Admis fiind, s-a clasat între primii și în anii de școală militară, pe care a absolvit-o la 30 decembrie 1968, cu diplomă de merit, și a fost avansat la gradul de locotenent, fiind repartizat la Batalionul de Radiolocație Secueni, lângă Roman. S-a integrat ușor în colectivul unității, devenind un bun specialist de radiolocație.

Dorind să-și perfecționeze pregătirea de cultură generală s-a înscris la Facultatea de Istorie a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, în 1975, absolvind în anul 1980 cu nota zece.

În această perioadă a fost confirmat în arma aviație, prin examen, ca ofițer nenavigant, și numit lector de istorie la Catedra de Științe Sociale din Școala de Maiștri Militari de Aviație „Traian Vuia” Mediaș.

Din 1980 până în 1984 a lucrat la Comandamentul Aviației Militare, contribuind la pregătirea pentru editare a Istoriei Aviației Române și s-a implicat în acțiunile de mediatizare a zborului în cosmos a primului astronaut român, în prezent general de brigadă inginer Dumitru Prunariu.

În perioada 1984-1986 a urmat cursurile Academiei Militare, absolvind-o ca șef de promoție, cu media zece.

Din 1986 și până în 2001 a lucrat în redacția „Revistei de Istorie Militară”, ca redactor, secretar de redacție și apoi ca redactor-șef. Parcursese, pe rând, toate treptele ierarhiei militare: locotenent (1968), locotenent-major (1972), căpitan (1977), maior (1983), locotenent-colonel (1989) și colonel (comandor de aviație, 1995). A fost perioada în care a dat proba pasiunilor și a calităților sale de publicist și manager. Împreună cu comandorul Ilie Manole a format o bună echipă, reușind să facă, după 1989, din „Revista de Istorie Militară” (fosta „Lupta întregului popor”) un

adevărat reper al istoriografiei românești. În cele 80 de numere apărute în ultimii 15 ani sunt evocate marile evenimente care au marcat evoluția poporului român în matca ancestrală, precum și tradițiile armatei naționale și legăturile dintre oștire și Biserica Neamului. S-au valorificat sursele arhivistice, deschise în ultimii ani, care au permis dezvăluirea și restituirea vieții și faptelor unor comandanți militari români, care s-au opus regimurilor de ocupație străină, înfeudării țării și armatei sale.

Datorită strădaniilor comandorului Gheorghe Vartic, în paginile „Revistei de Istorie Militară” au semnat academicieni sau membri corespondenți ai Academiei Române, înalte fețe bisericești, cercetători de prestigiu, dar și istorici militari consacrați, din țară și de peste Prut.

Comandorul Gheorghe Vartic s-a remarcat în pregătirea și organizarea a numeroase manifestări științifice cu participare națională și internațională, ca și a manifestărilor tradiționale de decernare a premiilor și hrisoavelor „Revistei de Istorie Militară”, beneficiind de sprijinul generos al Fundației germane „Hans Seidel”. Multe din seminariile cu participare internațională au avut ca rezultat editarea unor volume coordonate și de comandorul Gheorghe Vartic. Ofițerul a susținut comunicări științifice și a fost moderator la numeroase manifestări din țară, organizate de prestigioase instituții: universitățile din București, Iași și Craiova, Centrul de Istorie și Civilizație Europeană Iași, Arhivele Militare Române, Muzeul Marinei Române, Muzeul Vrancei și altele. Deasemenea, a participat la întâlniri științifice și schimburi de experiență, în străinătate, cu istorici și politologi din Republica Moldova, Polonia, Ucraina, Israel, Federația Rusă, China, Germania, Grecia și altele.

Comandorul Gheorghe Vartic face parte din conducerea Comisiei Române de Istorie Militară și este membru fondator al Institutului de Studii Româno-Germane. În anul 2001 a fost numit locțiitor al directorului Institutului pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară.

Deși a trecut în rezervă în anul 2002, comandorul Gheorghe Vartic duce o viață foarte activă.

Comandorul Gheorghe Vartic s-a căsătorit în anul 1970 cu Eugenia Bogza, asistent medical, întemeind o familie exemplară, cu doi copii: Aurora-Mihaela, căsătorită Oțel, economist, care i-a dăruit un nepot, și Gheorghe, inginer electronist.

Veterani din Trifești

Satul Miron Costin

Monumentul eroilor din satul Miron Costin este amplasat în fața bisericii cu hramul „Duminica tuturor sfinților”. A fost construit în primii cinci ani de la realizarea României Mari, din inițiativa primăriei fostei comune Miron Costin, cu sprijin material din partea localnicilor.

Pe monument sunt înscriși atât eroii din războiul de independență (1877-1878), cât și cei din războiul pentru întregirea neamului românesc (1916-1919): sublocotenent Lefter FURDUI, sublocotenent Emil FURDUI, plutonier Vasile IGNAT, sergent Mihai TOMESCU, sergent Nicolae NICA, sergent Gheorghe STOLERU, sergent Teodor NAGĂȚ, sergent Gheorghe GRAPINA, sergent Alexandru DRAMU, sergent Marin BEREĂ, caporal Nicolae RUGINĂ, caporal Grigore NAGĂȚ, caporal Vasile MIHĂILĂ, caporal Constantin LUPAN, caporal Neculai COJOCEA, caporal Nicolae CIOFU, caporal Nicolae DRIU, soldat Hugo CAFTAN, soldat Florian COJOCARU, soldat Gheorghe ȘULEA, soldat Constantin LUPU, soldat Gheorghe BARCAN, soldat Dumitru BARCAN, soldat Constantin MURARIU, soldat Ioan RADU, soldat Nicolae DUREA, soldat Gheorghe ZAHARIA, soldat Gheorghe MIHĂILĂ, soldat Alexandru HAIDĂU, soldat Ion CANTA, soldat Neculai ZAHARIA, soldat Ion BUTNARU, soldat Nicolae COJOCEA, soldat Ion BÂRSAN, soldat Grigore ZAHARIA, soldat Vasile-Ion ȘULEA, soldat Constantin GOGU, soldat Pavăl MOISĂ, soldat Nicolae COJOCARIU, soldat Ion PETRARIU, soldat Ion LUPU, soldat Nicolae TOMA, soldat Constantin GHINIȚOIU, soldat Ion MOROȘANU, soldat Nicolae ZAHARIA, soldat Nicolae DRAMU, soldat Constantin MARIN, soldat Vasile BIȚU, soldat Gheorghe CIUȘTEA, soldat Alexandru MIHĂILĂ, soldat Gheorghe COJOCARU, soldat Gheorghe RUGINĂ, soldat Vasile DRĂGHICEANU, soldat Nicolae MIHĂILĂ, soldat Adrian FURDUI, soldat Constantin ȘULEA, soldat Grigore GROSU, soldat Constantin PERJERU, soldat Nicolae VULTUR, soldat Horia-Ion TOFAN, soldat Alexandru COJOCARU, soldat Gheorghe GHIMICI, soldat Ion ȚAPU, soldat Nicolae CĂLDĂRARU, soldat Radu NICA, soldat Theodor STOLERIU, soldat Gelu MANCAȘ, soldat Aurel

ZAHARIA, soldat Gheorghe CHIRIAC, soldat Ion BUTACU, soldat Ion VULTUR, soldat Nicolae DUREA, soldat Gheorghe CIOFU, soldat Gheorghe NAGAT, soldat Mandache NAGAT, soldat Nicolae ALDEA, soldat Constantin BARSAN, soldat Irimia COZMA, soldat Ștefan GHIMICI, soldat Dumitru BARSAN, soldat Gheorghe MINTENAS, soldat Ilie BONZARU, soldat Constantin MIHAILA, soldat Mihai DENIȘ, soldat Nicolae PETRARIU, soldat Ion POPESCU, soldat Vasili STAN.

Satul Branișteni

Monumentul eroilor din satul Brânișteni este amplasat în curtea școlii din localitate.

Pe partea laterală stângă sunt înscriși eroii din timpul războiului de independență (1877-1878): Ion ȚAPU, Gheorghe NICA, Constantin CHIRIAC, Gheorghe VULTUR, Tudor DUNEA, Gheorghe NAGĂȚ, Constantin BÂRSAN, Nicolae COJOCARU, Ion GHIMICI, Ion COSMA, Nicolae BÂRSAN, Vasile BONZARU, Tudor DENIȘ, Petre MOISĂ, Gogu CIOFU, Ion PETRARIU, Stelian GHIMICI, Ion MINTENAȘ, Constantin MIHĂILĂ, Constantin ZAHARIA, Theodor STOLERU, Vasile STOLERU, Vasile ION.

Tot pe această parte sunt scriși eroii din al doilea război balcanic: Vasile MIHĂILĂ, Nicolae COJOCEA, Ion COJOCARU, Ion BARCAN.

Pe partea opusă sunt trecuți eroii din războiul pentru întregirea neamului românesc (1916-1919): Horia CALIAN, George ȘULEA, Mihai LUPU, Gheorghe BARCAN, Grigore ZAHARIA, Vasile BARCAN, Nicolae ZAHARIA, Gheorghe MORUN, Gheorghe CRISTEA, Nicolae MIHĂILĂ, Gheorghe RUGINĂ, Constantin FURDUI, Ion RADU, Nicolae DUREA, Gheorghe ZAHARIA, Nicolae HAIDĂU, Vasile POPESCU, Zaharia NAGĂȚ, Constantin BÂRSAN, Ion STOLERU, Ștefan COJOCEA, Nicolae CĂLDĂRARU, Theodor STOLERU, Gheorghe ZAHARIA, Gheorghe BUTACU, Nicolae ȚÂRLEA, Vasile ȘULEA, Theodor COSMA, Ion BUTNARU, Gheorghe ZAHARIA, Nicolae DRAMU, Theodor BIȚU, Nicolae MIHĂILĂ, Constantin COJOCARU, Nicolae MIHĂILĂ, Constantin ȘULEA.

Satul Trifești

Monumentul din satul de reședință a comunei Trifești este dispus în curtea școlii.

Eroi din războiul de independență (1877-1878): Dumitru BACIU, Ștefan DINU, Gheorghe DINU, Pavel PRICOPE, Mihai BĂLĂUCĂ, Ichim CREȚU, Constantin GÂTLAN, Vasile PLUGARU, Nicolae PRISECARU, Victor SCORȚARU, Tudor DUMITRU, Alexandru HIOAIA, Ioan RUSU.

Eroi din războiul pentru întregirea neamului (1916-1919): maior Tudor MUREȘAN, sublocotenent Constantin MIRCEA, plutonier-major Vasile CREANGĂ, sergent Alexandru GÂTLAN, sergent Vasile GRASU, caporal Gheorghe GÂTLAN, caporal Gheorghe GÂTLAN, soldat Vasile DINU, soldat Ion LAZĂR, soldat Mihai BUGA, soldat Vasile ZAHARIA, soldat Stelian ALEXEI, soldat Constantin CĂLUGĂRU, soldat Ion HIOAIA, soldat Ion GOTCA, soldat Ion PEȘTERĂU, soldat Ion SAMOILĂ, soldat Vasile CHELARU, soldat Vasile MOROȘANU, soldat Teodor RUSU.

General de brigadă Emil GRĂDINESCU

S-a născut la data de 25 septembrie 1922, în comuna Deleni, județul Vaslui, localitate situată aproape de locul desfășurării luptei victorioase a plăieșilor moldoveni, conduși de Ștefan cel Mare, împotriva oștirii turce a lui Soliman Pașa, la 10 ianuarie 1475. Întrucât părinții s-au mutat în Vaslui în anul 1929, Emil Grădinescu a absolvit școala primară în orașul Vaslui.

La îndemnul părinților s-a înscris la Liceul Militar „Gheorghe Macarovici” din Iași, pe care l-a absolvit în anul 1942. Aici a primit o solidă instrucție și educație, beneficiind de experiența unor profesori și cadre militare cu temeinice cunoștințe pedagogice și de specialitate. Orașul Iași i-a oferit largi posibilități de largire a orizontului de cunoștințe și de profundă mulțumire sufletească. Și astăzi își amintește cu profundă emoție anii de liceu petrecuți în citadela culturii românești.

După absolvirea liceului s-a înscris la Școala de Ofițeri Activi de Cavalerie din Târgoviște, școală care a dat zeci de promoții pentru arma cavalerie. Pe terenurile de instrucție din cazarmă și din afara orașului, în poligoanele de trageri, în sălile de specialitate și grajdurile cu cai frumoși, negri și albi, tânărul elev a luat cunoștință de regulile de ordine interioară, de specificul acțiunilor de luptă ale cavaleriei. A participat la multe întreceri de călărie și la aplicații organizate cu marea unitate. Timp de doi ani a suportat cu stoicism instrucția intensivă, făcând corp comun cu calul, învățând să suporte capriciile vremii și greutatea câmpului de luptă, cu jertfe mari pentru cal și călăreț.

Întrucât în primăvara anului 1944 frontul de luptă s-a mutat pe teritoriul Moldovei, iar infanteria, cavaleria și vânătorii de munte aveau mari pierderi în cadre militare, Marele Stat Major a hotărât să încheie mai devreme durata cursurilor de pregătire în școlile militare, pentru a completa posturile de comandă de la subunități și unități. Promoția de ofițeri de cavalerie a încheiat pregătirea în vara anului 1944, tinerii ofițeri fiind repartizați la unitățile operative. Emil Grădinescu a fost avansat la gradul de sublocotenent și numit comandant de pluton la Regimentul 12 Roșiori, Partea Sedentară, care era dislocat în garnizoana Bârlad.

Intensificarea acțiunilor armatei sovietice pe frontul din Moldova a impus evacuarea unității, pentru continuarea instrucției recruților din contingentul 1945, în satul Celaru, lângă Caracal.

În septembrie 1944 unitatea a fost deplasată în Transilvania, participând la lupte grele de pe Mureș (Iernut, Oarba de Mureș, Bogata). Din cauza marilor pierderi suferite de unitate s-a ordonat desființarea sa și efectivele rămase au fost vărsate la Regimentul 2 Călărași, care a luptat până la capitularea armatei germane.

Numit la comanda unui escadron, ofițerul s-a distins prin curaj, spirit de organizare și buna coordonare a plutoanelor de călărași în grelele lupte desfășurate la Carei, pe Tisa, la Borzova, Zvolen, Banska-Bystrica ș.a. Pentru faptele de arme și înaltul spirit de sacrificiu dovedite în lupte, sublocotenentul Emil Grădinescu, împreună cu sublocotenentul Alexandru Ivanov, sublocotenentul Vinicius Florescu, locotenentul Constantin Berceanu și maiorul Lică Filipău, au fost distinși cu Ordinul „Mihai Viteazul”, cu spade, clasa a III-a, prin Decretul Regal nr. 2.468, din 4 august 1945. Deși rănit, la data de 13 ianuarie 1945, ofițerul a refuzat să fie evacuat, tratându-se ambulatoriu.

După revenirea în țară Emil Grădinescu a fost repartizat la Regimentul de Gardă Călare și apoi, în 1947, a fost trecut în rezervă cu gradul de locotenent. Ofițerul a mai fost decorat cu ordinele „Coroana României”, „Steaua României” și „Crucea de Război Cehoslovacă”.

În situația nou creată Emil Grădinescu a urmat Institutul de Înalte Științe Economice, pe care l-a absolvit în 1960, fiind declarat diplomat în științe economice. A lucrat în Ministerul Agriculturii, ca economist, economist de specialitate și șef de serviciu, până la pensionare, în 1983.

Făcându-se un act de dreptate, ofițerul a fost avansat succesiv până la gradul de general de brigadă, iar în anul 1995 Consiliul Local al Municipiului București i-a acordat titlul de Cetățean de Onoare al Municipiului București, pentru contribuția deosebită avută la înfrângerea inamicului pe Frontul de Vest.

Colonel Ion PĂPUȘOI

S-a născut la data de 19 august 1919 în orașul unor bogate tradiții culturale, Iași. A copilarit și a absolvit școala gimnazială în orașul Iași, pe care l-a iubit și-l iubește foarte mult. A început studiile liceale la Cernăuți, continuându-le apoi la Suceava, Dorohoi și Iași.

În vara anului 1939, când deasupra Europei pluteau norii negri ai celui de al doilea război mondial, Ion Păpușoi, asemenea multor tineri din generația sa, tulburați de evenimentele internaționale, care se derulau amețitor, s-a înscris la Școala Militară Ofițeri Activi Infanterie Sibiu, pe care a absolvit-o cu rezultate bune, fiind avansat la gradul de sublocotenent.

Sublocotenentul Ion Păpușoi și-a început cariera militară în Regimentul 13 Dorobanți (Infanterie) Iași, în funcția de comandant de companie, în condițiile participării efectivelor unității la cea mai dură operațiune militară, la Cotul Donului, în condițiile unei clime aspre, cu zăpezi abundente și temperaturi scăzute, ajungând până la -35 °C. Se adăuga slaba echipare a ostașilor, insuficiența mijloacelor de transmisiuni, a munițiilor de infanterie și artilerie, a mitralierelor și a tunurilor antitanc.

După terminarea operațiunii de la Cotul Donului ofițerul a îndeplinit misiuni de asigurare a ordinei și pazei în Basarabia, până în luna iunie 1943, când a fost retras ca instructor la Centrul de Instruire a Sergenților din Regimentul 14 Dorobanți (Infanterie) Roman.

În luna noiembrie 1943 sublocotenentul Ion Păpușoi a fost numit instructor în Batalionul de Instruire Infanterie, de la Ungheni. De la 1 martie 1944 ofițerul s-a ocupat de instruirea ostașilor infanteriști din Centrele de Instruire Ionele, Urzica Mică și Segarcea.

Începând cu data de 23 august 1944 a participat la dezarmarea trupelor germane din zona Goicea-Oltenia, la împiedecarea trupelor germane să se retragă pe Dunăre spre Ungaria, precum și împiedecarea trupelor germane să pătrundă din Bulgaria, peste Dunăre. Cu subunitatea sa a reușit să captureze un număr însemnat de tunuri și mitraliere antiaerine, care erau absolut necesare unităților armatei române.

Efectivele Regimentului 13 Infanterie s-au deplasat, de la data de 1 septembrie 1944, pe Valea Oltului, spre Sibiu, ajungând în împrejurimile orașului Sibiu la 11 septembrie 1944. De aici s-au deplasat, prin lupte grele, pe traseul: Ilia - Caransebeș - Timișoara - Banloc - Periam - Lovrin - Pesac

- Aradul Nou - Vinga. Cu ajutorul unui tanc, capturat de la nemți, sublocotenentul Ion Păpușoi, împreună cu ostașii din compania pe care o comanda, a ocupat fabrica de bomboane de la Vinga.

La Arad, Regimentul 13 Infanterie Iași s-a contopit cu Regimentul 26 Infanterie „Rovine” din Craiova (unitatea provenea din Regimentul 26 Dorobanți Fălciu, care se constituie-se la Huși, în 1880, și fusese mutată la Craiova, în anul 1889).

Încorporat în noua unitate, sublocotenentul Ion Păpușoi a participat la luptele de eliberare a Ungariei, în subordinea Corpului 4 Armată și a Armatei 1-a române, de la data de 5 octombrie 1944 și până la 15 ianuarie 1945. Octogenarul veteran își amintește că a participat la luptele de la Budapesta, la eliberarea Poștei Centrale și a Cimitirului Kerepeș.

În luptele de eliberare a Cehoslovaciei, Regimentul 26 Infanterie a desfășurat lupte foarte grele, îndeosebi pentru traversarea râului Morava, apoi la Bratislava și Brno. După încheierea luptelor, efectivele unității au primit o pauză de o lună de zile, pentru refacere în pădurea Șlipnițe. La data de 15 iunie au început deplasarea spre țară, ajungând la 15 august 1945 în garnizoana Râmnicu Vâlcea (nu s-au deplasat la Craiova fiindcă în cazarma de acolo erau dislocate trupe sovietice).

Proaspăt avansat în grad, locotenentul Ion Păpușoi a fost numit Șef Birou Armament și Muniții. La sfârșitul anului 1945 Regimentul 26 Infanterie a fost transformat în Regimentul 1 Vânători (Infanterie), întrerupându-se tradițiile de luptă ale acestei glorioase unități militare.

În anul 1948 ofițerul a fost avansat la gradul de căpitan și apoi, în septembrie 1949, a fost mutat la Centrul de Instrucție Ofițeri Superiori Securitate din Botoșani, în funcția de lector pentru armament și muniții.

De la 1 august 1955 maiorul Ion Păpușoi (fusese avansat în grad la 23 august 1955) a fost mutat la Școala Militară Ofițeri a Ministerului de Interne din Oradea, în funcția de lector la Catedra de pregătire militară generală. În anul 1957, cu prilejul unei inspecții în școală, maiorul Ion Păpușoi a solicitat președintelui de comisie aprobarea pentru mutarea la o unitate militară din Moldova. După 10 zile, în septembrie 1957 a fost mutat la Regimentul 4 al Ministerului de Interne din Rădăuți, răspunzând de Sectorul Fundul Moldovei. Descoperit și apreciat de generalul Ion Șerb, ofițerul a fost mutat, în 1960, comandant al Centrului de Instruire a Ministerului de Interne din Bârlad.

La data de 1 august 1961, ofițerul a fost numit comandant la Centrul de Instruire al Ministerului de Interne Lugoj.

Mulțumiți de munca depusă în instruirea efectivelor, șefii direcți i-au supus unor încercări mai grele, numindu-l, în anul 1962, Șef al Biroului de Instruire Craiova, subordonat Direcției Rezervelor de Muncă nr. 5. Misiunea a fost dificilă fiindcă a trebuit să instruiască tinerii recrutați pentru efectuarea unor lucrări în economia națională. În anul 1967 șefii direcți i-au verificat cu meticulozitate dosarul personal, descoperind că este fiu de chiabur, motiv pentru care nu a fost membru al Partidului Comunist Român, și l-au trecut în rezervă.

Întrucât lucrase în Bârlad s-a îndreptat, cu speranțe, spre un loc de muncă în acest oraș. Cu mare greutate maiorul (rz.) Ion Păpușoi s-a angajat ca distribuitor carburanți la mașinile Întreprinderii E.T.A.C.S. Bătând neînterupt la ușile Biroului Forțelor de Muncă, în 1968 a găsit postul de Șef al Serviciului Administrație la Consiliul Județean Vaslui, lucrând acolo până la 15 martie 1984, când a fost pensionat.

În anul 1991, prin Ordinul Centrului Militar Județean Vaslui, a primit sarcina să constituie Asociația Veteranilor de Război, filiala Vaslui, fiind ales vicepreședinte și apoi, din 2001, președinte.

Respectatul veteran de război s-a căsătorit, în anul 1954, cu Constanța Popescu, fiica lui Ion Popescu, invalid de război în urma luptelor de la Mărășești, din anul 1917. Împreună au o fiică, Lelioara-Maria, absolventă a Facultății de Franceză-Engleză, profesoară de limba engleză în Galați, care, la rândul ei, are doi copii.

Pentru activitatea desfășurată în slujba patriei, col (rz.) Ion Păpușoi a fost distins cu: Ordinul „Coroana României”, clasa a IV-a, cu spade și panglică de virtute militară, Ordinul „Steaua României”, clasa a IV-a, în grad de cavaler (pentru participarea la război în Cehoslovacia), Ordinul „Meritul Militar”, clasele a III-a și a II-a, medalia „Victoria” (sovietică), medalia „Eliberarea de sub jugul fascist” și medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

Colonel Ioan PĂCURARU

S-a născut la data de 22 martie 1922 în satul Trohan, comuna Gârceni, județul Vaslui. A avut trei frați: Elena (decedată), Costache (fost șef gară, decedat) și Neculai (fost contabil, decedat). Părinții săi, Neagu, învățător, și Eugenia, casnică, i-au asigurat condițiile necesare pentru absolvirea școlii primare în localitatea natală și a cursurilor secundare în Vaslui și Iași. La 1 noiembrie 1942 a susținut examenul de admitere la Școala Militară Ofițeri în Rezervă Infanterie din Bacău, împreună cu alți 799 de candidați, reușind printre primii între cei 400 de candidați admiși. După doi ani de pregătire teoretică și practică în cadrul școlii și în stagiul de la sfârșitul anului întâi, în Regimentul 2 Vânători Gardă București, a fost declarat absolvent, la 10 mai 1944, și avansat la gradul de sublocotenent.

Repartizat în Regimentul 2 Vânători (Infanterie) Gardă, Batalionul 1, Compania 1-a, la comanda Plutonului 1 Infanterie, tânărul ofițer a primit botezul focului în luptele cu trupele sovietice de la Târgu Frumos. Au urmat apoi luptele de la Ruginoasa și Hăbășești, fiind citat prin Ordin de Zi pentru curajul și dârzenia cu care și-a condus subordonații în luptele de ocupare a unor înălțimi vitale efectivelor batalionului. Ofițerul își amintește: „În luptele de la Târgu Frumos am fost susținut de o unitate de tancuri germană, care provenea dintr-un regiment de gardă german. În noaptea de 5 spre 6 iunie 1944, împreună cu o grupă de ostași din plutonul meu (ostașii s-au oferit voluntar), am desfășurat o incursiune în tabăra inamică pentru a captura pe comandantul unei subunități. Ne-am pregătit cu atenție și am pornit în misiune. Fiecare ostaș avea un pistol Orița și două grenade. Pătrunzând în dispozitivul inamicului, care ne-a reperat, am reușit să capturăm o femeie și un ostaș. Doi ostași din grupă au fost răniți. Am predat femeia și ostașul capturați comandantului. În ziua de 8 iunie am fost citați prin Ordin de Zi al unității. Eu am fost propus pentru decorare cu Ordinul „Coroana României”, cu spade, clasa a IV-a, și cei 6 ostași cu Medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

Au urmat alte lupte violente cu sovieticii. În ziua de 15 august 1944 am căzut într-o ambuscadă și am fost luat prizonier de război, împreună cu alți ofițeri, subofițeri și ostași. Timp de trei săptămâni am fost transportați cu trenul, în vagoane de marfă, câte 80 de inși în fiecare vagon. Ne odihneam cu rândul, câte 40 de inși în tură, înghesuiți pe o parte. Ceilalți

stăteau în picioare și, după un oarecare timp, ne schimbam. Am suferit de foame și de frig, fiindcă primeam doar un pesmet și o cană de apă și eram echipați cu echipamentul de vară. Nu aveam WC și ne făceam necesitățile printr-o gaură din podeaua vagonului.

După trei săptămâni am ajuns în lagărul Mănăstârca, fiind ținuti în carantină trei săptămâni. După aceasta am fost repartizat, ca și ceilalți prizonieri, la un bordei, cel cu numărul 16. Dormeam pe paturi etajate, din scândură de brad, înșesate de plosnițe care nu ne lăsau să ne odihnim. Activitatea în lagăr era organizată pe principiul autoservirii. Erau constituite brigăzi de lucru la bucătărie, sala cu mese, spălătorie, tăiat lemne. Ofițerii care nu erau cuprinși în brigăzi și echipe de servire participau la tăiatul lemnului în pădure, la 3 km distanță. Seara, fiecare ofițer căra din pădure câte o loadbă pentru nevoile lagărului. În primele luni am lucrat și eu la pădure. Pentru „ușurarea” muncii aveam sănii cu juguri croite după mărimea gâtului fiecăruia. Eu am tras la jug alături de frații Popovici de la Tanacu și alți ofițeri din Vaslui și Piatra Neamț.

După vreo trei luni am fost repartizat într-o brigadă la spălătorie, formată din trei echipe a câte opt ofițeri fiecare. Munceam în ture de 12 ore de lucru cu 24 de ore liber. La 15 mai 1946 am fost „eliberat”, ajungând în gara Iași la data de 15 iunie 1946. Când am coborât din tren am făcut cruce și am sărutat peronul gării din Iași”.

Deși slăbit fizic, Ioan Păcuraru s-a pregătit temeinic și, în toamna anului 1946, a dat examenele de admitere la Facultatea Geografie-Istorie din cadrul Universității „Alexandru-Ioan Cuza” din Iași. După absolvirea facultății a activat ca profesor și director de școală la Gârceni, Deleni și Vaslui (Școala Specială de Surzi). S-a pensionat în anul 1983.

Ioan Păcuraru s-a căsătorit, în anul 1946, cu învățătoarea Aneta Mitru, și, împreună, au dat viață lui Irinel, de profesie inginer, care se mândrește cu fiul său, Bogdan, procuror șef în Galați.

Pentru cumplitele suferințe trăite în război, veteranul Ioan Păcuraru a fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a II-a, și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

În prezent conduce A.N.V.R. Vaslui.

Locotenent-colonel Ioan BUZDUGAN

S-a născut la data de 30 iulie 1920 în localitatea Fâstâci, comuna Cozmești, județul Vaslui, fiind primul dintre cei 6 copii ai lui Mihai și Mărioara Buzdugan. Ioan Buzdugan a absolvit școala primară în localitatea natală, apoi Școala de Învățători „Ștefan cel Mare” din Vaslui și Școala Normală „Alexandru Vlahuță” din Bârlad.

În luna septembrie 1942 a fost încorporat la Școala Militară Ofițeri Rezervă Infanterie din Bacău. După absolvirea anului I la Bacău a urmat anul II la Școala Militară Ofițeri rezervă Infanterie Ineu, județul Arad, pe care a absolvit-o la 15 martie 1944, cu gradul de sublocotenent.

Tânărul ofițer a fost repartizat la Regimentul 2 Vânători (Infanterie) Gardă București, la comanda Plutonului 3, din Compania a 9-a, Batalionul 2. La 15 mai 1944, Regimentul 2 Vânători Gardă s-a deplasat pe frontul din Moldova, Batalionul 2 ocupând poziție de luptă pe aliniamentul Oboroceni – Fărcășani, în apropiere de Băile Strunga.

Despre misiunile pe care le-a îndeplinit, cu 63 de ani în urmă, veteranul Ioan Buzdugan își amintește: „Plutonul 3 pe care l-am comandat a primit, prin tragere la sorți, misiunea de a călăuzi efectivele Batalionului 2 pe poziția de luptă. Am studiat bine harta și, în seara zilei de 18 mai 1944, am pornit spre poziția de luptă. În zorii zilei de 19 mai efectivele Batalionului 2 au ocupat pozițiile de luptă, pe linia 1-a a frontului. Plutonul pe care-l comandam a ocupat poziția de apărare, aproape de vârful unui deal acoperit cu pomi fructiferi și salcâmi. În lunile mai, iunie și iulie nu am fost atacați terestru de către armata sovietică. Din când în când eram loviți cu artileria și aviația. În zilele de 18-20 august 1944 eram la nord de satul Fărcășani, adăpostiți în tranșee. În aceste zile am desfășurat contraatacuri, pierzând mulți ostași. În după-amiaza zilei de 22 august am primit ordin de retragere din fața inamicului. Întrucât pierderile la nivel de batalion și companie erau mari, împreună cu sergentul-major Voinea și soldatul Neculai Jantoveanu ne-am deplasat spre Piatra Neamț. Ajungând la Frumoasa, pe Valea Tazlăului, am văzut ofițeri și ostași ruși care-i dezarmau pe ostașii români și-i îndrumau spre localitatea Belcești, pentru a primi „forme de plecare” la casele lor. Deplasându-ne spre Belcești am fost opriți de un ordin al unui ofițer român: Măăă... care sunteți de la Divizia 1-a Gardă, întoarceți-vă să vă luați echipamentul și armamentul pe

care l-ați predat. Ne-am întors și am primit echipamentul și armamentul și am mers la Bahna, aproape de Roman. Pe data de 2 septembrie 1944, pe islazul de la Bahna, rușii au dezarmat rămășițele Diviziei 1-a Gardă, transformându-ne în prizonieri de război, în frunte cu colonelul Nicolaescu, comandantul Regimentului 2 Vânători Gardă. De aici ne-au deplasat, pe jos, pe direcția Roman – Iași, ajungând în Grădina Copou la data de 3 septembrie. Apoi am mers la Bălți, în Basarabia. La 1 octombrie 1944 ne-au urcat în trenuri de marfă și ne-au dus în lagărul Mănăstârca-Oranki. M-am înscris în echipa de muncă și am primit hrană suficientă. În primăvara anului 1945 m-am înscris în Divizia de Voluntari „Horia, Cloșca și Crișan”, comandată de generalul Mihai Lascăr. Din gara Solnîka am călătorit cu trenul până în localitatea Kotovsk (Birzula) din Ucraina. Aici marea unitate a fost organizată pe regimente și s-a desfășurat instrucția efectivelor. Eu am fost repartizat la Regimentul 5 Administrativ, comandat de colonelul Neculai Popa, fiind avansat locotenent și numit adjunctul comandantului de unitate cu probleme de administrație. În luna iulie 1946 ne-am înapoiat în țară, cu trenul. Încă de la plecarea de la Birzula s-a organizat un batalion care a coborât în gara Socola și apoi s-a îndreptat spre Piața Unirii, fiind primit oficial. Garnitura de tren și-a continuat deplasarea spre gara mare din Iași. După festivitatea din Piața Unirii ne-am urcat în tren și am călătorit spre garnizoana Câmpulung Muscel. La sfârșitul lunii iulie am fost trecut în rezervă și m-am întors la părinți”.

Pentru participarea la război locotenent-colonel Ioan Buzdugan a fost decorat cu medaliile „Victoria” (sovietică) și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

Ioan Buzdugan a muncit în învățământ, în perioada 1946-1982, ca învățător și director de școală, primind de două ori „Medalia Muncii” și „Gradația de Merit”.

S-a căsătorit în luna decembrie 1947 cu Clemansa (Coca) Lupu din Gugești, Vaslui, și împreună au două fiice: Maria (Uța), învățătoare în Vaslui, căsătorită cu Vasile Luca, învățător în Vaslui, împreună având două fiice (Laura, căsătorită cu Tedi Diaconiță, și Irina, căsătorită cu Cătălin Ursu) și Anișoara, medic, căsătorită cu medicul Eugen Chirilă, împreună cu care locuiește în Piatra Neamț, ei având o fiică (Carmen, studentă în ultimul an în Iași).

Locotenent-colonel Aurel IONESCU

S-a născut la data de 6 ianuarie 1926, în orașul Bârlad. Părinții săi, Ioan, mecanic de locomotivă și Șef Depou CFR Bârlad, și Ecaterina, casnică, au avut nouă copii, dintre care au trăit doar șase: Lucreția (fostă învățătoare, pensionară în Galați, în vârstă de 96 de ani), Margareta (decedată, a fost funcționară în Bistrița Năsăud și Bârlad), Eugenia (fostă funcționară la Depoul CFR Bârlad, la Direcția Regională CFR București și la Ministerul Comunicațiilor, decedată), Mihai (decedat la vârsta de 12 ani, într-un stupid accident), Alexandrina (fostă învățătoare la Căușani, în Basarabia, la Sintești, în Ilfov, la Bretea Română, în Ardeal și la Bârlad, decedată) și Aurel-Moțet (absolvent al Facultății de Medicină din Iași).

După absolvirea liceului, Aurel-Moțet Ionescu, dorind să participe la luptele purtate pentru eliberarea patriei, s-a înscris, în anul 1943, la Școala Militară Ofițeri Rezervă Artilerie Antiaeriană din București (cazarma Ghencea). A desfășurat instrucția teoretică și practică sub conducerea unor cadre valoroase, în frunte cu comandantul școlii, colonelul Târnovschi, locotenent-colonelul Ion Bungescu și căpitanul Constantin Zamfiropol. La data de 4 aprilie 1944 a executat primele trageri reale asupra avioanelor anglo-americane, care au produs mari distrugerii capitalei.

În luna iunie 1944 toți elevii au fost avansați la gradul de sergent TR, sergent-major TR, plutonier TR și plutonier-adjutant TR și au fost trimiși la unitățile operative. Aurel-Moțet Ionescu a fost avansat plutonier-adjutant și a fost trimis la Regimentul 6 Artilerie Antiaeriană din Galați și, după câteva zile, la Secția de Artilerie Antiaeriană nr. 39 de la Sulina, unde a îndeplinit funcția de adjunct al comandantului secției.

Despre această perioadă veteranul de război Aurel-Moțet Ionescu își amintește: „În ziua de 24 august 1944, împreună cu comandantul unității și colegul meu, adjutantul TR Rădulescu, am acoperit tunurile cu cearșafuri albe, în semn de încetare a operațiunilor militare împotriva trupelor sovietice, însă, după două ore, sovieticii au bombardat poziția de luptă a artileriștilor noștri, omorând un sergent. Față de această situație am ripostat cu tunurile din dotare (Vickers 75 mm) și, în după-amiaza acelei zile, am hotărât să ne retragem spre București. Seara am început deplasarea spre Sfântu Gheorghe - Gura Portiței (luntrașii ne-au trecut apa la Jurilovka) - Vadul Oii (am trecut Dunării cu bacul). Comandantul a

aprobat la cinci militari din zonă să meargă la familii și apoi să ne urmeze la București. La 30 august am reușit să ajungem în cazarma Ghencea. Timp de 4 zile ne-am refăcut din punct de vedere fizic și ne-am completat materialele necesare, deplasându-ne apoi la Cislădie, unde se afla dislocat Regimentul 6 Artilerie Antiaeriană, contopit cu Regimentul 3 Artilerie Antiaeriană. După îndeplinirea unor misiuni de luptă aeriene și terestre în zonă, timp de trei săptămâni, am fost trimiși la Sebeș, Alba, pentru paza aerodromului și a localității împotriva bombardamentelor inamice.

La sfârșitul lunii februarie 1945 am fost trimiși în apărarea aerodromului Pipera și la sfârșitul lunii martie am fost lăsați la vatră, stabilindu-mă în București, întrucât familia era evacuată în capitală. În mai Cercul Teritorial București m-a avansat la gradul de sublocotenent.

La sfârșitul lunii mai am susținut examenele de admitere la Facultatea de Medicină din Iași și, până la 1 octombrie 1945, am absolvit anul I de facultate, urmând, din toamnă, anul al II-lea. În anii 1945-1948 s-au desfășurat în Iași puternice mișcări studențești, însă decanul nostru, profesorul Vasile Rășcanu, ne-a calmat zelul, salvând o bună parte dintre noi de pușcărie. La data de 1 iulie 1950 am absolvit facultatea și am fost repartizat la Oradea Mare, ca medic de întreținere. Pentru că în anul 1948 mă căsătorisem cu Alexandrina Țuțu, colegă de facultate, am solicitat negație, pe care am primit-o, și m-au numit medic de circumscripție la Vinderei, Tutova. În primii ani de practică medicală soția mea a îndeplinit funcția de Șef Stație de combatere a malariei, la Botoșani, iar apoi Director al Hematologiei din Bârlad, până la pensionare, în anul 1987. Eu am fost numit, în 1952, Șeful Secției Sanitare a Raionului Bârlad. M-am specializat în ginecologie și apoi am lucrat la Spitalul Municipal Bârlad, ca medic primar, până la pensionare, în anul 1992.

Soții Ionescu au două fiice: Mălina, profesor de franceză, și Irina, profesor de engleză (căsătorită Popa).

Pentru participarea la război Aurel-Moțet Ionescu a fost avansat succesiv, în rezervă, până la gradul de locotenent-colonel și a fost decorat cu medaliile „Victoria” (sovietică), „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

Aurel-Moțet Ionescu a reînființat, împreună cu un grup de prieteni, filiale ale Partidului Liberal în Bârlad și Vaslui, fiind în prezent președinte de onoare al filialei Bârlad.

Locotenent-colonel Neculai STROI

S-a născut la data de 2 februarie 1921 în satul Ursoaia, comuna Pungești, județul Vaslui. Părinții săi, Gheorghe și Elena, i-au asigurat condițiile necesare absolvirii școlii primare de 7 clase din Pungești și a Liceului „Nicolae Iorga” din Vălenii de Munte, județul Prahova, în 1938.

Neculai Stroi s-a înscris voluntar, la data de 11 martie 1939, pentru satisfacerea stagiului militar la Regimentul 3 Artilerie Antiaeriană din Cluj. Instruindu-se cu multă ambiție i-a determinat pe șefii direcți să-l avanseze la gradul de sergent, după 6 luni de stagiul militar. În luna octombrie 1939 a fost mutat la Regimentul 4 Artilerie din Brașov, aici continuând cu aceeași seriozitate instruirea pe tunurile de artilerie antiaeriană.

În perioada ianuarie-mai 1940 sergentul Neculai Stroi a urmat cursurile Școlii de Radiotelegraști din Regimentul 1 Artilerie Antiaeriană București, iar în luna ianuarie 1941 a participat la lichidarea rebeliunii legionare în capitală.

Înapoiat la Regimentul 4 Artilerie Antiaeriană Brașov, sergentul Neculai Stroi a continuat instruirea, alături de ceilalți camarazi, pe tunurile de artilerie antiaeriană Vickers, de 75 mm. Mobilizat în luna iunie 1941 a participat la luptele de eliberare a Basarabiei, fiind încadrat comandant de tun în Bateria 22 Artilerie Antiaeriană. Aici a acționat, în perioada 22 iunie-26 iulie, pe direcția Galați - Reni - Cetatea Albă, iar apoi a participat la operațiunile militare de la Odessa, în perioada 8 august - 16 octombrie, remarcându-se în luptele de la Odessa și Nikolaev.

În luna iunie 1942 Neculai Stroi a fost trimis de pe front în Școala Militară Ofițeri Artilerie Antiaeriană București, din cazarma Ghencea, unde a fost impresionat de gradul de pregătire profesională a cadrelor, în frunte cu locotenent-colonel Ion Bungescu. Avansat elev plutonier-major a desfășurat și un curs practic cu o durată de 6 luni, în Germania.

Despre perioada următoare elevul plutonier-major Neculai Stroi relatează: *„Am fost trimis, la 15 martie 1944, la Regimentul 9 Artilerie Antiaeriană din Ploiești, care era dislocat în pădurea de la crângul lui Bot, unde am participat la apărarea antiaeriană a localităților din zona Câmpina împotriva bombardamentelor anglo-americane. Ne-am remarcat în mod deosebit cu prilejul bombardamentelor de la data de 4 aprilie 1944. Îndeplineam funcția de adjunct al comandantului Bateriei 47 Artilerie*

Antiaeriană Bănești și am participat la apărarea zonei Prahova, care a suferit mari pierderi umane și materiale (avarierea instalațiilor petrolifere și a nodurilor de cale ferată și distrugerea clădirilor instituțiilor sociale și medicale, precum și a locuințelor populației civile). Până la 1 septembrie 1944 Bateria 47 a reușit să doboare 12 avioane inamice. Bateria noastră a neutralizat 3 baterii de artilerie antiaeriană germane, în luptele din zona Bănești, unde am primit ajutor direct și din partea populației civile.”

În septembrie 1944 Neculai Stroi a fost avansat la gradul de sublocotenent și a participat, în continuare, la luptele din Transilvania (Uzun - Ciceu - Toplița - Deda - Cojocna - Apahida - Cluj - Huedin - Oradea) și din Ungaria (Estergom și Mischoltz).

Pentru participarea curajoasă și dărză la toate misiunile de luptă, Neculai Stroi a fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, clasele a III-a și I-a, cu spade, „Serviciul Credincios”, clasa a III-a, cu spade, „Victoria” (sovietică), „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

În anul 1945 Neculai Stroi a fost mutat la Regimentul 3 Artilerie Antiaeriană Cluj, aici îndeplinind funcția de comandant al Bateriei 2 Artilerie Antiaeriană, dotată cu tunuri Vickers de 75 mm, până la data de 6 august 1948, când a fost trecut în rezervă la cerere, în ciuda insistențelor șefilor direcți de a renunța la raport.

După trecerea în rezervă Neculai Stroi a lucrat în comerțul de stat și cooperatist, la Negrești și Vaslui, în funcția de Șef Serviciu Comercial.

Neculai Stroi s-a căsătorit cu Eugenia Popa în anul 1948, împreună având trei fii: Dorel, inginer agronom, Nicolae, economist, și Costică, decedat într-un accident în timpul efectuării studiilor universitare la Iași. Respectatul veteran are 10 nepoți, care profesează ca ingineri și ofițeri.

Din luna martie 1990 locotenent-colonel Neculai Stroi conduce cu fermitate subfiliala Asociației Naționale a Veteranilor de Război din orașul Negrești, județul Vaslui.

Sublocotenent Vasile ADAM

S-a născut la data de 22 octombrie 1922 în comuna Tanacu, județul Vaslui, din părinți agricultori, cu dragoste de pământ. A absolvit școala primară în localitatea natală și 4 clase gimnaziale în Huși.

În ziua de 1 noiembrie 1942 Vasile Adam a fost încorporat la Regimentul 25 Infanterie „Mareșal Constantin Prezan” din Vaslui, în Centrul de Instrucție Divizionar (se instruiau tineri din Regimentele 25, 12 Infanterie „Cantemir” Bârlad și Regimentul 10 Vânători Chișinău).

La 1 noiembrie 1943 s-a înscris la Școala de Subofițeri Infanterie Radna, comandată de colonelul (ulterior general) Alexandru Petrescu. Fiind un elev silitor a fost avansat succesiv până la gradul de sergent. Școala militară a participat la alungarea trupelor germane de pe aerodromul din Arad, la sfârșitul lunii august 1944. La 11 septembrie Școala Militară a fost transformată în unitate operativă - „Detașamentul Păuliș” - contribuind la apărarea Defileului Mureșului, în zona Păuliș - Ghioroc - Miniș - Cuvin, pe unde au încercat să pătrundă, spre centrul țării, trupele horthyste și germane. Din acest detașament a făcut parte și Compania a 7-a, comandată de căpitanul Aurel Popescu, plutonul comandat de sublocotenentul Ovidiu Constantinescu și grupa comandată de elevul sergent Mihai Popescu, din care făcea parte și Vasile Adam. Grupa a susținut Compania a 5-a, comandată de căpitanul Ioan Fătu, pe malul Mureșului. În toiul luptelor, grupa din care făcea parte Vasile Adam a luat prizonieri 2 soldați horthyști, pe care i-a predat la companie. Pentru curajul dovedit în lupte Vasile Adam a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

Absolvind Școala Militară, la 15 martie 1945, a fost avansat la gradul de sergent-major (rz.) și repartizat la Regimentul 40 Infanterie Medgidia. La 5 mai 1945 a fost lăsat la vatră.

După lăsarea la vatră Vasile Adam a urmat cursurile Școlii Tehnice Sanitare, lucrând în calitate de asistent principal de statistică la Centrul Sanitar Antiepidemic și apoi la Direcția Sanitară a județului Vaslui, de unde a ieșit la pensie, în 1986.

Din 1991 și până în 2003 a lucrat în Biroul Executiv al A.N.V.R. Vaslui. Este căsătorit și are trei copii: o fiică, profesoară, și doi fii, ofițeri în armata română.

Veterani din Boțești

Localitatea Boțești, reședință a comunei Boțești, se învecinează la est cu localitatea Gugești, la vest cu localitatea Popești, la sud cu localitatea Știoborâni și la nord cu localitatea Răducăneni. Locuitorii comunei se ocupă cu cultivarea cerealelor, creșterea animalelor, pomicultura, viticultura și piscicultura.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în cel de al doilea război mondial toți bărbații valizi pentru luptă. În continuare sunt prezentați cei care s-au înapoiat la familiile lor, toți fiind decorați cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941 - 1945”.

1. **Soldat Jănică ALBĂSTREL** - născut în 1925, în Boțești.
2. **Soldat Ioan AFTINICI** - s-a născut în 1924, în Boțești.
3. **Soldat Vasile BEJENARU** - s-a născut în 1923, în Gugești.
4. **Soldat Gheorghe BĂRBUȚĂ** - născut în 1914, a fost decorat cu Medalia „Virtutea Militară de război”, clasa a III-a, și a decedat în anul 2005.
5. **Soldat Victor BOHOTINEANU** - s-a născut în 1912, în Boțești.
6. **Soldat Costache BEJENARU** - s-a născut în 1923, în Gugești.
7. **Soldat Costache BUNESCU** - s-a născut în 1921, în Gugești.
8. **Soldat Gheorghe BUTNARU** - născut în 1922, în Gugești, a decedat în anul 2004.
9. **Soldat Emil BEJENARU** - s-a născut în 1923, în Gugești.
10. **Soldat Gheorghe BLAGOCI** - s-a născut în 1926, în Boțești.
11. **Soldat Mihai COZMA** - născut în 1919, în Boțești, decedat în anul 2006.
12. **Soldat Victor COJOCARU** - s-a născut în 1919, în Gugești.
13. **Soldat Ion COJOCARU-POGÂNCEANU** - născut în 1919, în Gugești, a decedat în anul 2005.
14. **Soldat Petru COSTRĂȘEL** - s-a născut în 1924, la Gugești.
15. **Soldat Aurel CIOBANU** - s-a născut în 1924, la Boțești.
16. **Soldat Gheorghe DRAGALINA** - născut în 1913, la Boțești, a decedat în 2004.

17. Soldat Petru DĂSCĂLESCU - s-a născut în 1924, la Boțești.
18. Soldat Ștefan EFTIMIE - născut în 1917, la Gugești, a decedat în 2006.
19. Soldat Vasile IACOB - născut în 1926, în Boțești, decedat în 2006.
20. Soldat Ioan IACOB - s-a născut în 1925, la Boțești.
21. Soldat Costache IFTENE - s-a născut în 1923, la Gugești.
22. Soldat Dumitru MORARU - născut în 1922, la Gugești, a decedat în 2006.
23. Soldat Gheorghe Șt. MACOVEI - s-a născut în 1924, la Gugești.
24. Soldat Vasile T. MACOVEI - s-a născut în 1927, la Gugești.
25. Soldat Ioan MALANCA - s-a născut în 1926, la Boțești.
26. Soldat Neculai MERCAȘ - s-a născut în 1924, la Boțești.
27. Soldat Vasile MACOVEI - s-a născut în 1924, la Gugești.
28. Soldat Emil NĂSTASE - născut în 1923, la Boțești. a fost decorat cu Medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.
29. Soldat Constantin NISTOR - s-a născut în 1922, la Gugești.
30. Soldat Ștefan NEGRESCU - s-a născut în 1914, la Gugești.
31. Soldat Ioan NECHITA - s-a născut în 1926, la Boțești.
32. Soldat Alexandru OLARU - s-a născut în 1924, la Boțești.
33. Soldat Gheorghe PETRESCU - născut în 1919, la Boțești, a decedat în 2006.
34. Soldat Neculai PASAT - născut în 1913, la Boțești, a decedat în 2005.
35. Soldat Ștefan PALADE - s-a născut în 1920, la Gugești.
36. Soldat Traian PÂRÂU - s-a născut în 1923, la Gugești.
37. Soldat Costică PANDELEA - s-a născut în 1924, la Gugești.
38. Soldat Ioan PERIOC - s-a născut în 1925, la Boțești.
39. Soldat Vasile POGÂNCEANU - s-a născut în 1920, la Gugești.
40. Soldat Constantin PALADE - s-a născut în 1925, la Gugești.
41. Soldat Ștefan PALADE - s-a născut în 1923, la Gugești.
42. Soldat Costache RADU - s-a născut în 1923, la Boțești.
43. Soldat Ștefan STROESCU - s-a născut în 1921, la Gugești.

44. Soldat Ștefan SCUTARU - s-a născut în 1922, la Gugești.
45. Soldat Vlad STRĂJESCU - s-a născut în 1926, la Boțești.
46. Soldat Roman ȘERBAN - s-a născut în 1922, la Boțești.
47. Soldat Ioan TOPCIU - s-a născut în 1923, la Boțești.
48. Soldat Alexandru ȚÂRDEA - s-a născut în 1921, la Boțești.
49. Soldat Gheorghe UNGUREANU - s-a născut în anul 1926.
50. Soldat Haralambie UNGUREANU - s-a născut în anul 1920.
51. Soldat Dumitru URSU - s-a născut în anul 1918.

Veterani din Dănești

Din Monografia comunei Dănești, realizată de Constantin Radu și Neculai Maftai, rezultă că „dănești” reprezintă un toponim ce amintește de Dan Vameșul, care stăpânea în anul 1400 șase sate în Ținutul Vasluiului. Satul Dănești face parte din categoria satelor de tip grupat: Dănești Răzeși, la nord, și Dăneștii Goliei, la sud, pe o distanță de 2 km. Localitatea Dănești este legată de dealurile Rășcanilor și Beresei, ocupațiile de bază ale localnicilor fiind: agricultura, viticultura, grădinăritul, pomicultura, apicultura și piscicultura. Localitatea se remarcă prin grija gospodărilor de a-și trimite copii să învețe carte.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în cel de al doilea război mondial:

1. Caporal Costache POPA - născut în anul 1902, a participat la luptele de eliberare a Basarabiei (22 iunie-26 iulie 1941), fiind mobilizat la Regimentul 25 Infanterie „General Constantin Prezan” din Vaslui. A fost căsătorit cu Marița Perju și împreună au avut cinci fiice: Georgeta (căsătorită Coman, casnică), Elena (căsătorită Ciolacu, învățătoare, a școlit multe generații de copii, împreună cu regretatul Vasile Ciolacu, contabil la Cooperativa Agricolă de Producție, având două fiice demne de respect: Liliana, căsătorită cu inginerul Vasile Cocuz, consătean, consilier la Prefectura Vaslui, și Daniela, asistent sanitar, căsătorită cu inginerul Ciucă), Finica (casnică), Ana (decedată) și Maria (lucrează în Italia).

2. Sergeant (sergent-major ANVR) Ioan COGĂLNICEANU - născut în 1916, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

3. Sergeant (sergent-major ANVR) Petrea CIOBOTARU - născut în 1922, a fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

4. Sergeant (sergent-major ANVR) Constantin BRAȘOVEANU - născut în 1920, a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

5. Sergeant Eugeniu BANDAC - născut în 1922, a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

6. Fruntaș Vasile COLȚEA - născut în 1914, a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

7. Soldat (sergent-major ANVR) Neculai COGĂLNICEANU - născut în 1908, a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

8. Fruntaș (sergent-major ANVR) Vasile CÂRLESCU - născut în 1915, a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

9. Sergeant-major (ANVR) Vasile CHELARU - născut în 1922, a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

10. Sergeant-major (ANVR) Ion Gh. CRAIU - născut 1922, a fost decorat cu medalia „Crucea comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

11. Sergeant-major (ANVR) Neculai N. CRAIU - născut 1918, a fost decorat cu medalia „Crucea comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

12. Sergeant-major (ANVR) Mihai ANDRONACHE - născut în anul 1924, a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

13. Sergeant Ioan ALEXA - născut în 1924, a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

14. Sergeant-major (ANVR) Vasile DIACONU - s-a născut în 1923, la Tătărăni.

15. Sergeant (ANVR) Neculai DORNEANU - s-a născut în 1922, în localitatea Emil Racoviță.

16. Sergeant (ANVR) Neculai DIMA - s-a născut în 1922, în localitatea Emil Racoviță.

17. Sergeant (ANVR) Vasile ENEA - s-a născut în 1920, la Dănești.

18. Sergeant-major (ANVR) Costache FLONDOR - născut în 1921 în Dănești, a fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

19. Sergeant-major (ANVR) Emil FLONDOR - s-a născut în 1915, la Dănești.

20. Sergeant-major (ANVR) Valeriu FLONDOR - s-a născut în 1922, la Dănești.

21. Sergeant-major (ANVR) Vasile GHERGHEȘANU - născut în 1919 în Dănești, a fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

22. Fruntaș Mihai MIHĂILĂ - s-a născut în 1923, la Dănești.

23. Sergeant (ANVR) Costache MAFTEI - s-a născut în 1923, la Dănești.

24. Sergeant Vasile NĂSTASĂ - născut în 1919 la Dănești, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

25. Sergeant (plutonier ANVR) Costache RADU - s-a născut în 1919, la Dănești.

26. Sergeant-major (ANVR) Costache SAVA - s-a născut în 1922, la Dănești.

27. Sergeant-major Ion STĂNESCU - s-a născut în 1919, la Dănești.

28. Sergeant Ioan UZARCIUC - s-a născut la Dănești și a fost decorat cu Medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

29. Caporal Vasile CANTEA - născut în 1914, a participat la războiul din Est cu Regimentul 25 Infanterie „General Constantin Prezan”.

30. Sergeant Neculai GURMAN - născut în 1924, la Dănești, a fost premilitar.

31. Sergeant Neculai MERLĂ - născut în 1925, la Tătărăni, a fost premilitar.

32. Sergeant Gheorghe MOROȘANU - născut în 1927, a fost premilitar.

33. Sergeant Ioan MIHĂILĂ - născut în 1927, în localitatea Emil Racoviță, a fost premilitar.

34. Sergeant Dumitru MIHĂILĂ - născut în 1927, la Dănești, a fost premilitar.

35. Sergeant Neculai NICULA.

36. Sergeant Miluță ONUȚĂ - născut în 1926, în localitatea Emil Racoviță, a fost premilitar.

37. Sergeant Dumitru PRUTEANU - născut în 1927, la Dănești, a fost premilitar.

38. Sergeant Gheorghe PERJU - s-a născut în 1925, la Dănești.

39. Sergeant Constantin PERJU - născut în 1924, la Bereasa, a fost premilitar.

40. Sergeant Ilie ROTARU - născut în 1924, în localitatea Emil Racoviță, a fost premilitar.

42. Sergeant Vlad ROMAȘCANU - născut în 1924, la Boțoaia, a fost premilitar.

43. Sergeant Ioan TRIFAN - născut în 1927, la Tătărăni, a fost premilitar.

44. Sergeant Alexandru ZAHARIA - născut în 1926, la Rășcani, a fost premilitar.

45. Sergeant Ioan BUIMAC - născut în 1927, a fost premilitar.

46. Sergeant Grigore BURAGA - născut în 1926, a fost premilitar.

47. Sergeant Ioan BANDAC - născut în 1927, a fost premilitar.

48. Sergeant Mihai BRAȘOVEANU - născut în 1924, a fost premilitar.

49. Sergeant Costache CREȚU - născut 1925, a fost premilitar.

50. Sergeant Constantin CARTUȘ - născut 1925, a fost premilitar.

51. Sergeant Ion CIUREANU - născut în 1928, a fost premilitar.

52. Sergeant Ioan COMAN - născut în 1926, a fost premilitar.

53. Sergeant Vasile CIOFU - născut în 1924, a fost premilitar.

54. Sergeant Mihai COSTAN - născut în 1925, a fost premilitar.

Veterani din Lunca Banului

Localitatea Lunca Banului s-a înființat în anul 1907 cu ajutorul tinerilor împrăștiți cu pământ, aduși din diferite localități ale județelor Vaslui și Fălciu. Vatra satului a fost trasată cu drumuri moderne. Satul se învecinează la est cu șoseaua națională, la nord cu localitatea Stăniilești, la vest cu localitatea Hurdugi și la sud cu localitatea Oțetoaia. În prezent localitatea este reședință de comună. Locuitorii satului sunt harnici și uniți, în ciuda faptului că au fost aduși din diferite localități.

Deși tineri, locuitorii satului au participat la cel de al doilea război balcanic (1913), la războiul de întregire statală și națională (1916-1919) și la războiul pentru reîntregire statală și națională (1941-1945).

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în cel de al doilea război mondial:

1. Soldat Dumitru ANDREI - născut în 1926, a fost premilitar.
2. Soldat Neculai BULGĂRAȘU - născut în 1921, decorat cu Medalia „Virtutea Militară de război”, clasa a III-a.
3. Soldat Ion BRODUCEANU - născut în 1908, decedat în 2000.
4. Soldat Gheorghe BOTUL - născut în 1924, a fost premilitar.
5. Soldat Petru BOTUL - născut în anul 1925, a fost premilitar.
6. Soldat Neculai BOLGAN - născut în 1928, a fost premilitar.
7. Soldat Ion BRÂNZĂ - născut în 1928, în satul Oțetoaia.
8. Soldat Gheorghe CHIRIAC - s-a născut în 1919.
9. Soldat Petrache CAPȘA - s-a născut în 1922.
10. Soldat Alexandru CHIRCIU - s-a născut în 1909.
11. Soldat Toader CHELARIU - născut în 1926, a fost premilitar.
12. Soldat Chiriță DRĂGUNOI - s-a născut în 1925.
13. Soldat Petru DANIEL - născut în 1924, a fost premilitar.
14. Soldat Neculai DODI - născut în 1925, a fost premilitar.
15. Soldat Toader ENE - născut în 1927, a fost premilitar.
16. Soldat Mihai GEORGESCU - s-a născut în 1923.
17. Soldat Ioan HABET - născut în 1926, a fost premilitar.

18. Soldat Ștefan IONAȘCU - născut în 1926, a fost premilitar.
19. Soldat Alexandru IRIMIA - născut în 1924, a fost premilitar.
20. Soldat Luca ICHIM - s-a născut în 1920.
21. Soldat Vasile MAZILU - s-a născut în 1923.
22. Soldat Ștefan MILITARU - născut în 1927, a fost premilitar.
23. Soldat Ioan MÂNZA - s-a născut în 1920.
24. Soldat Dumitru PASCAL - născut în 1928, a fost premilitar.
25. Soldat Nicolae PASCAL - născut în 1921, decedat în 2005.
26. Soldat Anton PASCAL - născut în 1924, a fost premilitar.
27. Soldat Vasile PASCAL - născut în 1926, a fost premilitar.
28. Soldat Alexandru PASCAL - născut în 1928, a fost premilitar.
29. Soldat Gheorghe PASCAL - născut în 1927, a fost premilitar.
30. Soldat Petru PRICOPI - născut în 1924, a fost premilitar.
31. Soldat Gheorghe PRUTEANU - s-a născut în 1925.
32. Soldat Gheorghe RADU - născut în 1928, a fost premilitar.
33. Soldat Vasile SAFIR - s-a născut în 1922.
34. Soldat Irimia STAMATE - s-a născut în 1922.
35. Soldat Năstase SAMOILĂ - s-a născut în 1923.
36. Soldat Alecu SÂRBU - născut în 1926, a fost premilitar.
37. Soldat Gheorghe SAVIN - născut în 1926, a fost premilitar.
38. Soldat Enuță TUREATCĂ - s-a născut în 1923.
39. Soldat Ștefan TAȘCĂ - s-a născut în 1923.
40. Soldat Neculai TOADER - născut în 1925, a fost premilitar.
41. Soldat Gheorghe TABĂRĂ - născut în 1928, a fost premilitar.
42. Soldat Sârghi ȚÂRCĂ - născut în 1924, a fost premilitar.
43. Soldat Vasile UNGUREANU - s-a născut în 1921.
44. Soldat Ion VIȚĂLARU - s-a născut în 1922.
45. Soldat Dumitru VELCIU - născut în 1928, a fost premilitar.
46. Soldat Costache VIȚELARU - s-a născut în 1911.
47. Soldat Ioan ZAHARIA - s-a născut în 1923.
48. Soldat Neculai ZAHARIA - născut în 1924, a fost premilitar.

Veterani din Oltenești

Comuna Oltenești este situată la est de nodul de cale ferată Crasna - Huși și este populată cu oameni harnici, care se ocupă cu cultivarea cerealelor, creșterea animalelor, viticultura și pomicultura. În vremuri de restriște locuitorii comunei au răspuns chemărilor țării, contribuind la apărarea fruntariilor sale. Așa s-au petrecut evenimentele și în anii 1941-1945, când bărbații valizi s-au ridicat la arme pentru a contribui la eliberarea Basarabiei, părții de nord a Bucovinei și Ținutului Herței, răpite de Uniunea Sovietică prin Notele Ultimative din 26 și 28 iunie 1940 și apoi a părții de nord a Transilvaniei, răpită prin Dictatul de la Viena, din 30 august 1940. Din comună au fost concentrați și au luptat în timpul celui de-al doilea război mondial:

1. Soldat Ioan ALISTAR - născut în 1922, în satul Târzii, decedat în anul 2006.

2. Soldat Ilie AVRAM - născut în 1920, în satul Vinețești, decedat în anul 2006.

3. Soldat Ioan AMOCĂNIȚEI - născut în 1927, în satul Oltenești, a fost premilitar.

4. Soldat Dumitru ARHIRE - născut în 1926, în Oltenești, a fost premilitar.

5. Soldat Ștefan ARHIRE - născut în 1924, în Oltenești, a fost premilitar.

6. Soldat Gheorghe BLEJERU - s-a născut în 1922, în Târzii.

7. Soldat Vasile BÂRZU - născut în anul 1923, în Târzii, a fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

8. Soldat Gheorghe BUHĂIESCU - născut în 1922, în Vinețești.

9. Soldat Ioan BUTUC - s-a născut în anul 1908, în Târzii.

10. Soldat Vasile BRUMĂ - născut în 1911, în Vinețești, decedat în anul 2005.

11. Soldat Horia BĂETU - născut în 1921, în Vinețești, decedat în anul 2005.

12. Soldat Costache BĂETU - s-a născut în 1925, în Oltenești.

13. Soldat Matei BOCAN - născut în anul 1925, în Curteni, a fost premilitar.

14. Soldat Mircea BUȘTIUMEI - născut în 1927, în Curteni, a fost premilitar.

15. Soldat Ioan BARBU - născut în 1928, în Oltenești, a fost premilitar.

16. Soldat Costache BUZDUGAN - născut în 1924, în Oltenești.

17. Soldat Ștefan CHITIC - născut în 1922, în Vinețești, a fost decorat cu Medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

18. Soldat Gheorghe COZMA - s-a născut în 1922, în Vinețești.

19. Soldat Emil COTAIE - s-a născut în 1919, în Vinețești.

20. Soldat Dumitru COZMA - născut în 1927, în Târzii, decedat în anul 2005, a fost premilitar.

21. Soldat Traian CHITIC - născut în 1920, în Oltenești, decedat în anul 2004.

22. Soldat Jean COTAE - s-a născut în 1922, în Vinețești.

23. Soldat Constantin CIOBOTARU - născut în 1920, în Târzii.

24. Soldat Mihai CIUDIN - s-a născut în 1923, în Vinețești.

25. Soldat Neculai CIOFU - s-a născut în 1921, în Curteni.

26. Soldat Mihai CHIRON - născut în 1919, în Oltenești, decedat în anul 2004.

27. Soldat Irimia CERNĂTESCU - născut în 1927, în Târzii, decedat în anul 2005 a fost premilitar.

28. Soldat Zaharia CĂLĂRAȘU - născut în 1924, în Oltenești.

29. Soldat Mihai CORNEA - născut în 1925, în Curteni, a fost premilitar.

30. Soldat Mihai CÂȘU - născut în 1926, în Curteni, a fost premilitar.

31. Soldat Mihai CHITIC - născut în 1927, în Vinețești, a fost premilitar.

32. Soldat Costache ENACHE - născut în 1926, în Oltenești, a fost premilitar.

33. Soldat Gheorghe FOLESCU - născut în 1926, în Oltenești.

34. Soldat Ștefan GROSU - s-a născut în 1919, în Târzii.
35. Soldat Gheorghe GELEȘ - s-a născut în 1923, în Târzii.
36. Soldat Constantin GELEȘ - născut în 1928, în Târzii, a fost premilitar.
37. Soldat Gheorghe GOCIU - născut în 1928, în Oltenești, a fost premilitar.
38. Soldat Grigore GAVRIL - s-a născut în 1924, în Oltenești.
39. Soldat Costache GROSU - născut în 1927, în Oltenești, a fost premilitar.
40. Soldat Enache HOMA - s-a născut în 1914, în Cordeni.
41. Soldat Ioan ISTRATE - născut în 1926, în Târzii, a fost premilitar.
42. Soldat Ioan LUPĂȘCU - născut în 1927, în Vinețești, a fost premilitar.
43. Soldat Petru MIHOCI - născut în 1926, în Oltenești, a fost premilitar.
44. Soldat Simion MIHOCI - născut în 1920, în Târzii.
45. Soldat Vasile MIRON - născut în 1919, în Oltenești, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.
46. Soldat Gheorghe MOGA - s-a născut în 1923, în Oltenești.
47. Soldat Petru MORARU - s-a născut în 1922, în Târzii.
48. Soldat Constantin MIHALACHI - născut în 1921, în Târzii.
49. Soldat Victor MĂNĂSTIREANU - născut în 1916, în Curteni, decedat în anul 2006, a fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios” cu spade, clasa a III-a.
50. Soldat Sandu MIHALACHE - născut în 1925, în Târzii, a fost premilitar.
51. Soldat Ștefan MUNTEANU - născut în 1927, în Târzii, a fost premilitar.
52. Soldat Ioan MOGA - născut în 1927, în Oltenești, a fost premilitar.
53. Soldat Vasile MARTA - s-a născut în 1924, în Oltenești.
54. Soldat Gheorghe MARTA - s-a născut în 1924, în Oltenești.

55. Soldat Victor MARTA - s-a născut în 1921, în Oltenești.
56. Soldat Ștefan NEGOIȚĂ - născut în 1915, în Oltenești, decedat în anul 2005, a fost decorat cu Medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.
57. Soldat Vasile NEGOIȚĂ - s-a născut în 1915, în Târzii.
58. Soldat Gheorghe NĂSTASĂ - născut în 1925 în Oltenești, a fost premilitar.
59. Soldat Gheorghe POPESCU - s-a născut în 1924, în Oltenești.
60. Soldat Ioan PARFENE - născut în 1928, în Târzii, a fost premilitar.
61. Soldat Jenică PARASCHIV - născut în 1928, în Târzii, a fost premilitar.
62. Soldat Mitriță PARASCHIV - s-a născut în 1923, în Târzii.
63. Soldat Gheorghe PAVĂL - născut în 1928, în Târzii, a fost premilitar.
64. Soldat Gheorghe POPICĂ - născut în 1926, în Oltenești, a fost premilitar.
65. Soldat Vasile ROMAȘCU - s-a născut în 1922, în Târzii.
66. Soldat Neculai RAȚĂ - născut în 1919, în Zgura, decedat în anul 2004.
67. Soldat Vasile RĂILEANU - s-a născut în 1918, în Oltenești.
68. Soldat Ioan ROMAȘCU - născut în 1927 în Târzii, a fost premilitar.
69. Soldat Gheorghe SAMOILĂ - născut în 1925, în Oltenești, a fost premilitar.
70. Soldat Ioan SONEA - s-a născut în 1919, în Târzii.
71. Soldat Vasile STANCU - s-a născut în 1921, în Vinețești.
72. Soldat Dumitru SECOBEANU - născut în 1926, în Târzii, a fost premilitar.
73. Soldat Constantin SÂRGHI - născut în 1928, decedat în anul 2005, a fost premilitar.
74. Soldat Aurel SPĂTARU - născut în 1928, în Târzii, a fost premilitar.

75. Soldat Gheorghe STOLERU - născut în 1926, în Oltenești, a fost premilitar.

76. Soldat Ioniță SOLOMON - s-a născut în 1924, în Oltenești.

77. Soldat Ioan SOLOMON - s-a născut în 1924, în Oltenești.

78. Soldat Panainte SEVERIN - născut în 1925, în Târzii, decedat în anul 2005, a fost premilitar.

79. Soldat Gheorghe URSAN - născut în 1923, în Târzii, decedat în anul 2006.

80. Soldat Alecu VRÂNCEANU - născut în 1925, în Oltenești, a fost premilitar.

81. Soldat Ștefan MARIN - născut în 1922, în Cordeni, a participat la război cu Regimentul 10 Grăniceri.

82. Soldat Aurel COTAE - fratele lui Emil Cotae din Vinețești.

83. Soldat Gheorghe COTAE - fratele lui Emil Cotae.

84. Soldat Constantin MAROLICARU - a decedat acasă.

85. Soldat Florea ENACHE - a murit în luptele de la Odessa.

86. Soldat Florea IORGU - a murit în luptele de la Odessa.

87. Soldat Șerban BĂCU - a murit în luptele de la Odessa.

88. Soldat Mihai BUTUC - născut în Cordeni, a decedat în 2006.

89. Soldat Gheorghe GALERU - a decedat acasă.

90. Soldat Aurel SÂRGHI - născut în Cordeni, a decedat acasă.

91. Soldat Ion SÂRGHI - sanitar, a murit pe front.

92. Soldat Gheorghe ANTON - a murit pe front.

93. Soldat Constantin AELENEI - a murit pe front.

93. Soldat Vasile AELENEI - a murit pe front.

94. Soldat Vasile CODREANU - a murit pe front.

95. Soldat Gheorghe DOBÂRCEANU - a decedat acasă.

96. Soldat Gheorghe CRĂCIUN - a murit pe front.

97. Soldat Gheorghe ȚURCANU - a murit în luptele de la Odessa.

Toți veteranii care s-au înapoiat la vetrele lor și au trăit până în anul 1994 au fost decorați cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

Veterani din Pădureni

Localitatea Pădureni, reședința comunei Pădureni, este situată la circa 10 km sud-est de orașul Huși. Comuna Pădureni este situată într-un cadru pitoresc, fiind locuită de oameni harnici, care cultivă pământul, cresc animale, plantează viță de vie și pomi fructiferi, producând cereale, struguri, vin, fructe și produse animaliere pentru nevoile proprii și aprovizionarea populației de la orașe.

Comuna este bine-cunoscută, atât în județul Vaslui și județele vecine, cât și în unele state europene, pentru valorile culturale pe care le promovează ansamblul folcloric și formația de instrumentiști. Căminul cultural și biblioteca din Pădureni rivalizează cu unele case de cultură orășenești, comuna având și de o bună bază materială pentru desfășurarea învățământului cu copiii și tinerii.

Locuitorii comunei s-au afirmat încă din Evul Mediu ca luptători pentru apărarea pământului împotriva invadatorilor străini. Așa s-au petrecut evenimentele și în anii 1941-1945, când ei au participat la războiul pentru reîntregire statală și națională, dorind să readucă în trupul țării teritoriile furate de vecinii noștri în vara anului 1940 (Uniunea Sovietică a luat Basarabia, partea de nord a Bucovinei și Ținutul Herței, prin Notele Ultimative din 26 și 28 iunie 1940, iar Ungaria horthystă a luat partea de nord a Transilvaniei, prin Dictatul de la Viena din 30 august 1940). Pentru poporul român anul 1940 a fost unul al patimilor.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în cel de al doilea război mondial:

1. Soldat Gavril ALEXANDRESCU - născut în 1920, în Văleni.

2. Soldat Constantin ANTOHI - născut în 1921, în satul Ivănești.

3. Soldat Ion ANTOHI - s-a născut în 1914, în satul Ivănești.

4. Soldat Vasile ARHIRE - s-a născut în 1922, în Văleni.

5. Soldat Anton BULICHE - s-a născut în 1916, în Pădureni.

6. Soldat Grigore BULGARU - s-a născut în 1922, în Ivănești.

7. Soldat Constantin BOTEZ - s-a născut în 1928, în Văleni.

8. Soldat Gheorghe BOTEZ - născut în 1927, în Văleni, a fost premilitar.

9. Soldat Ioan BÂRGOVANU - născut în 1926, în Văleni, a fost premilitar.

10. Soldat Aurel BORDEA - născut în 1924, în Văleni, a fost premilitar.

11. Soldat Gheorghe BAZGAN - născut în 1925, în Davidești, a fost premilitar.

12. Soldat Petru BUTNARIU - născut în 1924, în Văleni, a fost premilitar.

13. Soldat Petru-Emil BACIU - s-a născut în 1922, în Văleni.

14. Soldat Alistar CIORTESCU - născut în 1928, în Rusca, a fost premilitar.

15. Soldat Nicolae CRĂSNEANU - născut în 1922, în Copătești, a fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

16. Soldat Toader CIULEI - s-a născut în 1923, în Pădureni.

17. Soldat Emil CIULEI - născut în 1921, în Pădureni, a fost decorat cu „Virtutea Militară de Război”, clasa a III-a.

18. Soldat Mihai CIOBANU - s-a născut în 1923, în Pădureni.

19. Soldat Gheorghe CARP - născut în 1928, în Pădureni, a fost premilitar.

20. Soldat Neculai DIACONU - s-a născut în 1918, în Pădureni.

21. Soldat Costache DONEA - s-a născut în 1919, în Pădureni.

22. Soldat Gheorghe DARIE - s-a născut în 1923, în Leoști.

23. Soldat Cristea DONEA - născut în 1926, în Văleni, a fost premilitar.

24. Soldat Ioan DONEA - născut în 1927, în Pădureni, a fost premilitar.

25. Soldat Gheorghe EPUREANU - născut în 1928, în Davideni, a fost premilitar.

26. Soldat Marin GÂBA - născut în 1925, în Pădureni, a fost premilitar.

27. Soldat Dumitru GRECU - s-a născut în 1922, în Davidești.

28. Soldat Vasile GHIBAN - născut în 1923 în Văleni, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

29. Soldat Spiridon GĂGĂUȚĂ - născut în 1921, în Capotești, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

30. Soldat Marin GHIBAN - născut în 1926, în Pădureni, a fost premilitar.

31. Soldat Vasile GRECU - născut în 1926, în Davidești, a fost premilitar.

32. Soldat Neculai GRECU - născut în 1924, în Pădureni, a fost premilitar.

33. Soldat Marin GÂLCĂ - născut în 1925, în Văleni, a fost premilitar.

34. Soldat Ioan IFTENE - s-a născut în 1922, în Văleni.

35. Soldat Vasile IFTENE - născut în 1928, în Văleni, a fost premilitar.

36. Soldat Constantin IFTENE - s-a născut în 1923, în Capotești.

37. Soldat Gheorghe LEON - născut în 1926, în Pădureni, a fost premilitar.

38. Soldat Mihai LUNCAȘU - născut în 1924, în Ivănești, a fost premilitar.

39. Soldat Alecu MOCANU - născut în 1921, în Rusca.

40. Soldat Alexandru MOCANU - s-a născut în 1923.

41. Soldat Ioan MOCANU - născut în 1927, a fost premilitar.

42. Soldat Petru MOCANU - născut în 1925, a fost premilitar.

43. Soldat Ioan I. MOCANU - născut în 1925, în Văleni, a fost premilitar.

44. Soldat Ioan Șt. MOCANU - s-a născut în 1923, în Văleni.

45. Soldat Costică Șt. MOCANU - născut în 1926, în Văleni, a fost premilitar.

46. Soldat Toader V. MOCANU - s-a născut în 1922, în Văleni.

47. Soldat Ștefan MUNTEANU - s-a născut în 1922, în Ivănești.

48. Soldat Dumitru MARCU - s-a născut în 1920, în Văleni.

49. Soldat Alecu NIȚU - născut în 1927, în Pădureni, a fost premilitar.

50. Soldat Grigore NOVAC - s-a născut în 1920, în Pădureni.

51. Soldat Gheorghe POPA - născut în 1928, în Pădureni, a fost premilitar.

52. Soldat Gheorghe PASCAL - s-a născut în 1923, în Văleni.

53. Soldat Vasile PASCAL - s-a născut în 1916, în Văleni.

54. Soldat Nicolae POPA - născut în 1927 în Văleni, a fost premilitar.

55. Soldat Ilie POPA - s-a născut în 1923.

56. Soldat Simion RĂDUCANU - născut în 1925, în Pădureni, a fost premilitar.

57. Soldat Gheorghe RACOVANU - născut în 1928, în Pădureni, a fost premilitar.

58. Soldat Vasile STAN - născut în 1925, în Pădureni, a fost premilitar.

59. Soldat Dumitru SEVERIN - născut în 1928, în Rusca, a fost premilitar.

60. Soldat Constantin TĂUTU - născut în 1912, invalid gradul 1, decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

61. Soldat Ștefan TIRON - născut în 1924, în Pădureni, a fost premilitar.

62. Soldat Gheorghe ȚIGĂNAȘU - născut în 1927, în Pădureni, a fost premilitar.

63. Soldat Nicolae I. URSU - născut în 1924, în Văleni, a fost premilitar.

64. Soldat Iordache T. URSU - născut în 1924, în Văleni, a fost premilitar.

65. Soldat Vasile Gh. VASILACHE - s-a născut în 1923, în Văleni.

66. Soldat Neculai D. VASILACHE - s-a născut în 1923, în Pădureni.

67. Soldat Ioan ZOTA - născut în 1928, în Rusca, a fost premilitar.

Veterani din Solești

Satul Valea Siliștei

Satul Valea Siliștei a fost atestat documentar, în calitate de cătun, în anul 1800. S-a contopit, în anul 1816, cu satul Boușori, apoi, din anul 1845 și până în anul 1854, cu satul Știoborăni. La data de 15 august 1854 cătunul Valea Siliștei a devenit sat independent. Din anul 1865 a fost însumat comunei Știoborăni, până în anul 1925, când a fost trecut la comuna Boușori. Din 1939 a revenit la comuna Știoborăni și apoi, prin desființarea comunei Știoborăni, în anul 1968 a trecut la comuna Solești. Biserica s-a construit în anul 1885. Școala a început să funcționeze din anul 1900, sub directa conducere a învățătoarei Elisabeta Leuștean (până în anul 1900 copii școlari frecventau școala din Știoborăni). Au urmat învățătorii Vasile Mardare, Vasile Chiratcu, Vasile Neculau, Toader Oțet, Gheorghe Cocuz, Dumitru Palade, Polixenia Cocuz, Neculai Burhelea, Vasile Pârcălabu, Mihai Căpitanu, Andrei Cocuz (director din 1932), Zamfira (Firița) Cocuz, Eleonora Mazilu, Gheorghe Mazilu, Maria Cezar, Elena Ciolacu, Ioan Juncu, Petru Cezar, Constantin Pruteanu și multe alte cadre didactice, îndeosebi după anul 1960, când a crescut numărul claselor de studiu, atingându-se apogeul sub directoratul profesoarei Viorica Arhire-Vălean. Mulți locuitori din acest sat au participat la războiul de independență (1877-1878), la al doilea război balcanic (1913), la războiul pentru întregirea statului român și a neamului românesc (1916-1919) și la cel de al doilea război mondial (1941-1945). De remarcat că după ce tăvălugul sovietic a schimbat soarta războiului, trupele sovietice au spart frontul Iași - Chișinău, în ziua de 20 august 1944. Satul Valea Siliștei a fost bombardat de aviația sovietică, în ziua de 22 august 1944, aproximativ la ora 13:00. După-amiază au pătruns în sat trupele terestre sovietice, care, în zilele următoare, s-au dedat la acte de jaf și umilire a femeilor, bătrânilor și copiilor. Întrucât pe raza localității s-au desfășurat lupte grele cu trupele germane, a rămas multă muniție care, în primăvara anului 1945, a produs pierderea vieții lui Eugen Popa. Acesta, păzind vacile care erau la păscut în partea sudică a pădurii Fundătura, împreună cu Tinca Nicolae Habet, s-a jucat cu proiectilele adunate într-o groapă, curmând viața lui și a fetei. Cam în același mod și-a

pierdut viața și Mihai Arhire, în Dealul Rupturii. Acesta era frate cu Tinca Dărescu, Rica Gaiță și învățătoarea Maria Arhire-Cezar.

1. Fruntaș Neculai-Dumitrache CIOLACU - s-a născut în 1894. A participat la războiul pentru întregire statală și națională (1916-1919), cu Regimentul 65 Infanterie Vaslui (dublura Regimentului 25 Infanterie Vaslui). În cel de al doilea război mondial a fost mobilizat la Manutanța Regimentului 25 Dorobanți „General Constantin Prezan” Vaslui.

2. Fruntaș Neculai ARHIRE - s-a născut în anul 1894. A participat la războiul pentru întregire statală și națională (1916-1919), cu Regimentul 65 Infanterie Vaslui. În cel de al doilea război mondial a fost mobilizat la Manutanța Regimentului 25 Dorobanți Vaslui.

3. Fruntaș Costache DĂRESCU - fiul lui Ion și Mărioara, s-a născut în anul 1899. A fost mobilizat în al doilea război mondial pentru transport materiale de război. A fost căsătorit cu Zoița Rădvan din Benești și împreună au avut cinci copii: Maria, Elena, Ion (contabil la Negrești, a decedat în anul 2005), Costantin și Emilia.

4. Caporal erou Nicolae PRUTEANU - s-a născut în anul 1900. A satisfăcut stagiul militar în Regimentul 25 Infanterie din Vaslui, în anii 1922-1923. În cel de al doilea război mondial a fost concentrat, în luna august 1944, pentru transport materiale pe front, în Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui. A dispărut după 23 august 1944 și s-au primit informații că a murit în zona orașului Iași, când a încercat să fugă de sub escorta rusească. A fost căsătorit cu Maria Negel și, împreună, au avut patru fii: Gheorghe, Costache, Ion (născut la 25 mai 1929, fost ofițer la Artileria Antiaeriană, pensionat în anul 1988 cu gradul de colonel, a decedat la data de 7 ianuarie 1993, amintirea fiindu-i păstrată vie de soția sa, Mariana, fiica Mirela, fratele Constantin, precum și de celelalte rude și foști prieteni) și Constantin (gospodar în Valea Siliștei, este căsătorit cu Maria Dărescu și au un fiu, Ioan).

5. Fruntaș Mihai ARHIRE - fiul lui Ion și Ileana, s-a născut în 1902. A satisfăcut stagiul militar în Regimentul 25 Infanterie Vaslui. Mobilizat, în iunie 1941, în Regimentul 10 Vânători Chișinău, a participat la luptele din Basarabia și de la Odessa, din Ucraina. A fost căsătorit cu Zoița Cocuzel cu care a avut trei copii: Constantin, Eleonora și Neculai (singurul în viață, pensionar și gospodar în sat, căsătorit cu Tinca Ciolacu).

6. Caporal Constantin CĂRARE - s-a născut la 5 mai 1902. Părinții săi, Vasile-Lefter și Maranda, au mai avut doi copii: Ion (născut în 1912) și Gheorghe (născut în 1916). Constantin Cărare a satisfăcut stagiul militar la Regimentul 4 Jandarmi, în anii 1925-1927. Căsătorit cu Catina Burada, din Bălțați, cu care a avut 4 copii: Tasia, Maria, Vasile (născut în anul 1935, de profesie contabil, este decedat) și Veta. Concentrat în anul 1939, a fost mobilizat, la 22 iunie 1941, în Plutonul 1 din Compania de Jandarmi a Diviziei a 15-a Infanterie, având comandant de pluton pe sublocotenentul Andrei Cocuz, absolvent al Școlii Normale „Ștefan cel Mare” din Vaslui și al Școlii Militare de Ofițeri în Rezervă Infanterie din Ploiești, fost învățător și director la școala din Valea Siliștei. Constantin Cărare a participat la eliberarea Basarabiei și la misiuni de pază și ordine interioară în zona Tiraspol. Timp de 22 de ani a fost pădurar la pădurea Gugești și apoi un bun agricultor. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, clasa a III-a. Fiica sa, Maria, s-a căsătorit cu Vasile Cocuz, fost subofițer de Artilerie Antiaeriană, cadru militar de nădejde în cadrul Diviziei 16 Apărare Antiaeriană din Ploiești. A fost pensionat cu gradul de plutonier-adjutant principal. Împreună au un fiu, Vasile (inginer utilaj petrolier), și o fiică, Elena (subinginer foraj).

7. Sergent Ion NEGEL - fiul lui Marin și Mărioara, s-a născut în 1902. A fost mobilizat pentru instruirea premilitarilor din Știoborâni, care, în anul 1944, au fost dislocați în Centrul de Instruire de la Oteșani, județul Vâlcea. A fost căsătorit cu Tudora Dărescu și au avut doi copii: Elena și Constantin (Ticuță, fost medic veterinar, acum pensionar în Iași).

8. Caporal Gheorghe IBĂNESCU - s-a născut în anul 1902. A fost mobilizat pentru pază în Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) Vaslui.

9. Fruntaș Costache SPRIVAC - s-a născut în 1902. A fost mobilizat pentru pază în Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A fost căsătorit cu Axinia Bălan și au avut șase copii: Eleonora, Mândița, Toader, Aurica, Neculai (Culiță, căsătorit cu Olga Gaiță) și Vasile.

10. Soldat Ion GAIȚĂ - s-a născut în anul 1908. A fost mobilizat, în perioada anilor 1941-1942, la Regimentul 25 Dorobanți „General Constantin Prezan” Vaslui, pentru transport materiale necesare frontului. Unitatea s-a format în anul 1880 din Batalionul 2 Dorobanți Vaslui al fostului Regiment 13 Dorobanți Vaslui-Iași, care a participat la războiul de independență (1877-1878). Noua unitate a participat la cel de al doilea

război balcanic (1913), la războiul pentru întregire statală și națională (1916-1919) și la războiul pentru reîntregire statală (1941-1944). A dat grele jertfe în luptele pentru eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), în operațiunea Odessa, din Ucraina (1 august - 16 octombrie 1941), și la Cotelul Donului (15 august 1942 - 3 februarie 1943).

Ion Gaiță a fost căsătorit cu Anica Chiper, împreună având 7 copii: Gheorghe, Dumitru, Vasile, Constantin, Elena, Mihai și Maria. Moș Ion și mama Anica au fost oameni harnici, ajutându-și copiii să-și realizeze trainice gospodării.

11. Caporal Năstase COCUZ - fiul lui Constantin și Anica, s-a născut în anul 1904. A fost primul dintre cei 4 copii care au participat la război. Moș Năstase a fost mobilizat în Regimentul 25 Dorobanți Vaslui pentru misiuni de pază. În 1944 a participat la instruirea premilitarilor din Știoborâni, concentrați în Tabăra de la Oteșani, județul Vâlcea. S-a căsătorit cu Catinca Dărescu și au avut 7 copii: Ion (născut în anul 1928, colonel în rezervă, are o fiică, arhitect, care locuiește în Franța), Emil (născut în 1930, de profesie contabil, locuiește în Germania), Constantin (născut în 1933, pensionar în Valea Siliștei, s-a căsătorit cu Rica Radu), Gheorghe (născut în 1936, fost lucrător la C.F.R., decedat), Vasile, Petru și Maria.

12. Sergent Zaharia COCUZ - cel de al doilea fiu al lui Constantin și Anica Cocuz, s-a născut la 2 martie 1907. A participat la război, în anii 1941-1943, cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău, fiind comandant de grupă telefoniști. În anul 1944 a participat la instruirea premilitarilor în Tabăra Oteșani, județul Vâlcea. A fost căsătorit cu Anica Silistru și împreună au avut 6 copii: Eleonora (contabilă), Vasile (inginer), Viorel (inginer), Olguța (economist), Rozalia (casnică) și Elena (casnică). Moș Zaharia a fost cismar, „încălțând” mulți oameni din sat, și un bun lucrător al pământului.

13. Sergent Vasile COCUZ - al treilea fiu al lui Constantin și Anica Cocuz, s-a născut la 8 februarie 1909. A fost fierar, constructor și reparator de care, căruțe, pluguri și alte unelte agricole. Participant la luptele de eliberare a Basarabiei, cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) Vaslui, și apoi în luptele de la Odessa, cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu panglică, clasa a III-a. Soția, Veta Niță, din Știoborâni, îl regretă mult, întrucât a fost un soț devotat, căsnicia lor fiind foarte apreciată de către consăteni.

14. Sergent Ion COCUZ - cel de al patrulea fiu al lui Constantin și Anica Cocuz, s-a născut la 22 ianuarie 1916. De meserie lucrător la C.F.R., a participat la război cu Regimentului 1 Căi Ferate. A domiciliat în Vaslui, decedând în anul 2003.

15. Caporal Gheorghe COCUZ - fiul lui Costache și Catinca, s-a născut la 25 februarie 1905. A participat la război, în anii 1941-1944, cu Regimentul 35 Infanterie „Matei Basarab” Constanța, fiind încadrat comandant de grupă pușcași infanterie.

16. Caporal Ștefan DĂRESCU - fiul lui Ioan și Mărioara Dărescu s-a născut la 23 iunie 1905. A satisfăcut stagiul militar, în anii 1927-1929, în Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) Vaslui. A participat la război cu Regimentul 35 Infanterie „Matei Basarab”, în anii 1941-1942. În anii 1943-1944 a participat la instruirea premilitarilor din Știoborâni, care, în vara anului 1944, au fost dislocați în Centrul de Instruire de la Oteșani, județul Vâlcea. Ștefan Dărescu a fost căsătorit cu Anica Rotaru, din Știoborâni, și au avut 6 copii: Gheorghe (fost subofițer de miliție), Elena (contabil, decedată), Maria (gospodină în Boușori), Valentin (maistru constructor), Ion (vatman tramvai în Galați) și Silvia (pensionară în municipiul Galați).

17. Caporal Costache RADU - fiul lui Grigore și Elisabeta, s-a născut la 19 ianuarie 1905. Mobilizat în iunie 1941 a participat în luptele de eliberare a Basarabiei și în luptele de la Odessa. În anul 1942 a fost încadrat la Depozitul Sanitar al Diviziei 21 Infanterie Galați. A fost căsătorit cu Soltana Ciolacu, având cinci copii: Constantin, Tina, Ioana, Maria și Ion.

18. Caporal Dumitru CĂRARE - fiul lui Neculai și Maria, s-a născut la 25 iunie 1906. A satisfăcut stagiul militar la Regimentul 35 Infanterie „Matei Basarab” Silistra. A fost mobilizat în Regimentul 12 Dorobanți (Infanterie) „Dimitrie Cantemir” Bârlad, participând la eliberarea Basarabiei și la luptele de la Odessa. De la 25 februarie 1942 și până în 1944 a participat la război, în calitate de brancadier, în Compania a 3-a Sanitară, subordonată Diviziei 21 Infanterie din Galați. A fost căsătorit cu Tasia Marin, din Boușori, și au avut 7 copii: Elena (născută în 1940), Emil (născut în anul 1942, fost pădurar, este pensionar în Valea Siliștei), Neculai (născut în 1946), Lucica (născută în 1952, funcționară la Fabrica de Confecții Vaslui) și Ion (născut în 1954).

19. Caporal Costache CIOLACU - fiul lui Neculai și Elena, s-a născut la 11 martie 1906. A satisfăcut stagiul militar, în anii 1928-1930, în

Regimentul 6 Grăniceri. A participat la război, în anii 1941-1942, cu Batalionul 13 Vânători de Munte. Costache Ciolacu a fost grav rănit la Feodosia, la data de 15 februarie 1942.

20. Fruntaș Mihai LEFTER - fiul lui Ioan și Ioana, s-a născut la 18 februarie 1906. A satisfăcut stagiul militar în Regimentul 25 Artilerie Tecuci. A participat la război, în perioada 1941-1944, cu Regimentul 4 Artilerie Fortificații. Luat în captivitate de trupele sovietice în ziua de 25 august 1944 a fost internat în lagărul de la Roman și eliberat la 1 decembrie 1944. A fost căsătorit cu Axinia Apostol, din Stroești, și au avut cinci copii: Gheorghe (fost fochist la centrala termică a Stațiunii Balneare Bălătești, Neamț), Maria (născută în 1936, este căsătorită cu Aurel Doboș, născut în comuna Mircești, județul Neamț, fost constructor, cu care are trei fii: Ștefan, Viorel și Ionel), Valentina, Vasile și Ion.

21. Caporal Ion ARHIRE - fiul lui Gheorghe și Nastasia, s-a născut în anul 1905. A participat la război cu Regimentul 23 Artilerie Bârlad și, din 1943, cu Regimentul 11 Artilerie. A fost luat în captivitate de către trupele sovietice, în ziua de 23 august 1944, și internat în Lagărul de Prizonieri Roman. A fost eliberat la data de 1 decembrie 1944.

22. Caporal Manole ARHIRE - fiul lui Gheorghe și Nastasia, s-a născut în anul 191. A participat la război cu Regimentul 4 Jandarmi și a reușit să fugă din încercuirea de la Cotul Donului.

23. Fruntaș Neculai CIOLACU - fiul lui Gheorghe și Profira, s-a născut în anul 1909. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui. A fost căsătorit cu Tasia Huhulea, din localitatea Bălțați, și au avut trei copii: Gheorghe (contabil, decedat), Viorel (funcționar, decedat) și Mihai (născut în 1936, pensionar, rănit în ziua de 22 august 1944 în timpul bombardamentului aviației rusești asupra satului, s-a căsătorit cu Elvira Arhire).

24. Fruntaș Vasile CIOLACU - fiul lui Gheorghe și Profira, s-a născut în 1915. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui.

25. Caporal Filip COCUZ - fiul lui Vasile și Tasia, s-a născut la 4 martie 1907. A făcut stagiul militar la Regimentul 4 Jandarmi. A participat la război cu Regimentul 17 Vânători de Munte, înființat în anul 1939. A fost subordonat Grupului 9 Vânători de Munte și a participat la acțiunile de

luptă pentru eliberarea părții de Nord a Bucovinei, la operațiunile militare dintre Nistru - Bug - Nipru și Crimeea, fiind rănit, în ziua de 2 iulie 1942, la Sevastopol. A fost clasat inapt pentru război de către Comisia Medicală a Corpului 3 Teritorial din Galați.

26. Soldat Ion BULICHI - s-a născut în 1907. A participat la eliberarea Basarabiei și în luptele de la Odessa cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. De la 1 ianuarie 1942 a fost mutat la Regimentul 25 Dorobanți „General Constantin Prezan” din Vaslui. În casa moștenită de la părinți locuiește fiul său, Petruță, pensionar, căsătorit cu Maria Cocuzel.

27. Sergeant Mihai CIOLACU - fiul lui Ion și Maria, s-a născut în 1907. A satisfăcut stagiul militar, în anii 1929-1930, în Regimentul 30 Obuziere din Chișinău. A participat la război cu Regimentul 25 Artilerie Tecuci, în luptele pentru eliberarea Basarabiei.

28. Fruntaș erou Andrei RADU - fiul lui Nicolae și Maria, s-a născut în 1907. A satisfăcut stagiul militar în Regimentul 28 Infanterie „Radu Negru”, din Pitești. A participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei, în operațiunea Odessa, din Ucraina, și în bătălia de la Cotul Donului, fiind component al Regimentului 68 Infanterie (dublura Regimentului 28 Infanterie Pitești). În anul 1943 a fost mutat în Batalionul 5 Administrație Bârlad. La 25 august 1944 a fost luat prizonier de către armata sovietică.

29. Sergeant Vasile CIOLACU - fiul lui Pavăl și Zoița, s-a născut la 29 septembrie 1908. A satisfăcut stagiul militar, ca voluntar, în anii 1927-1929, la Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) Vaslui. Concentrat în anul 1939 și mobilizat în iunie 1941, a participat la eliberarea Basarabiei și la luptele de la Odessa, cu Regimentul 3 Pionieri din Galați. Fiind rănit, în anii 1942-1945 a participat, cu Regimentul 7 Drumuri, la construirea și repararea unor drumuri militare și civile. Căsătorit cu Varvara Ciolacu, a avut 3 copii: Aurica (contabil), Toader (muncitor) și Elena (casnică).

30. Fruntaș Ion PRICOP - fiul lui Nechita și Casandra, s-a născut la 25 aprilie 1908. A fost mobilizat, în iunie 1941, în Regimentul 12 Dorobanți (Infanterie) „Cantemir” din Bârlad, cu care a participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei, fiind grav rănit în ziua de 19 iulie 1941, când i-a fost amputat piciorul drept.

31. Soldat Alecu SĂLĂVĂSTRU - fiul lui Ion și Catrina, s-a născut la 2 septembrie 1908. Mobilizat, la 20 iunie 1941, în Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, a participat la luptele din Basarabia și de la Odessa.

32. Fruntaș Neculai HABET - fiul lui Gheorghe și Zoița, s-a născut la 23 februarie 1910. A luptat cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, contribuind la eliberarea Basarabiei. A mai luptat în Ucraina, la Odessa, și la Cotelul Donului. A fost căsătorit cu Areta Anton, din Bățați, și au avut trei copii: Tinca, Ileana și Gheorghe (născut în 1936, căsătorit cu Elena Gaiță, cu care are cinci copii: Mihai, Ion, Viorel, Liliana și Petru).

33. Soldat erou Gheorghe RADU - fiul lui Nicolae și Mărioara, s-a născut la 28 iunie 1911. În anul 1941 a fost mobilizat în Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, participând la luptele din Basarabia, la operațiunea Odessa, din Ucraina, și la bătălia de la Cotelul Donului. A căzut prizonier la 20 noiembrie 1942. Nu s-a mai înapoiat din lagăr, lăsând-o orfană pe Tinca.

34. Plutonier-major Gheorghe RADU - fiul lui Grigore și Lisaveta, s-a născut în 1911. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, fiind luat prizonier la Cotelul Donului și dus în captivitate în lagărul de la Oranki. S-a înscris voluntar în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, înființată, la data de 2 octombrie 1943, pe teritoriul Uniunii Sovietice, din foști prizonieri români. Venită în țară, marea unitate a participat la despresurarea orașelor Ploiești (31 august 1944), Sfântul Gheorghe (7 - 10 septembrie 1944), Oradea (10 - 12 octombrie 1944). După 15 octombrie 1944 a participat la eliberarea Ungariei, contribuind la eliberarea orașului Debrețin (20 decembrie 1944), la forțarea Tisei și a munților Matra. De la 18 decembrie 1944 a participat la eliberarea Cehoslovaciei, remarcându-se în luptele de la Tisovec, în operațiunea de forțare a râurilor Hron și Morava și a masivului Javorina. Lăsat la vatră, la 1 septembrie 1945, Gheorghe Radu a fost primit în Poliția Militară, în anul 1946, și apoi în Miliție, fiind pensionat în anul 1975 cu gradul de plutonier-major. A fost căsătorit cu Aglaea Cocuz, împreună având 4 copii: Maria (învățătoare, decedată), Neculai (tehnician, născut în 1936), Vasile (inginer la Fabrica de Rulmenți Bârlad), Miluță (profesor, decedat).

35. Soldat Petrache ARHIRE - fiul lui Ion și Ioana, s-a născut în anul 1910. A participat la război cu Regimentul 10 Vânători Chișinău. A fost căsătorit cu Vasilca și a locuit în Boușori.

36. Fruntaș Mihai HABET - fiul lui Constantin și Catina, s-a născut la 3 noiembrie 1911. A satisfăcut stagiul militar, în anii 1934-1935, în Regimentul 30 Obuziere din Chișinău. A participat la luptele din Basarabia, de la Odessa și de la Cotelul Donului, cu aceeași unitate. În anul 1943 a fost mutat la Regimentul 4 Căi Ferate din Râmnicu Vâlcea, participând la asamblarea linilor de cale ferată. A avut două surori (Eleonora și Chira) și 8 frați: Vasile (a luptat pe front), Neculai (a luptat pe front), Gheorghe (mort în luna decembrie 1940, în spitalul din Vaslui), Aurel (fost premilitar, decedat), Săndel (decedat), Ion (fost căpitan în Artileria Antiaeriană, decedat), Miluță (decedat) și Mitică (născut în 1936, s-a căsătorit cu Elena Burlacu, din Bălțați, și au avut 6 copii: Maria, Gheorghe, Miluță, Grigore, Spiru și Paulina).

37. Sergent erou Ioan ARHIRE - fiul lui Vasile și Mărioara, s-a născut la data de 13 iulie 1911. În anul 1925 s-a înscris, voluntar, copil de trupă în Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) Vaslui. S-a înscris apoi, tot voluntar, soldat, în aceeași unitate, în anul 1929. În anul 1931 a urmat și absolvit Școala de Armurieri, fiind avansat caporal și apoi sergent, în anul 1932, când s-a încadrat în Regimentul 25 Vaslui. Mobilizat, în iunie 1941, la aceeași unitate, a decedat, la 9 iulie 1941, la Stoienești, în Basarabia.

38. Fruntaș Vasile ARHIRE - fiul lui Gheorghe și Anica, s-a născut la 10 iulie 1911. A participat la război cu Regimentul 6 Grăniceri. A fost rănit, în noiembrie 1941, și, după refacere, a fost mutat la Compania Depozit a Regimentului 35 Infanterie Constanța. A fost căsătorit cu Zoița Mardare, din Solești, și împreună au avut șase copii. Unul dintre ei, Constantin, născut în anul 1936, s-a căsătorit cu Eleonora Dărescu, cu care a avut 3 copii: Costel, Ionel și Eugen.

39. Caporal Alexandru CIOLACU - fiul lui Constantin și Elena, s-a născut la 17 februarie 1911. A satisfăcut stagiul militar la Regimentul 10 Călărași Tulcea, în anii 1933-1934, participând la război în anii 1941-1942, cu aceeași unitate, și, de la 30 noiembrie 1942, cu Regimentul 8 Roșiori Botoșani. Alexandru Ciolacu a fost căsătorit cu Zenovia Arhire și au avut doi copii: Constantin și Elena.

40. Sergent erou Toader CĂRARE - fiul lui Iordache și Maria, s-a născut în anul 1907. A satisfăcut stagiul militar, în anii 1932-1934, în Regimentul 2 Roșiori Bârlad, unitate înființată în anul 1876 la București, participantă la războiul de independență (1877-1878) și la cel de al doilea

război balcanic (1913). Prin Înaltul Decret nr. 5878, din 7 octombrie 1913, Regimentul 2 Roșiori a fost mutat de la București în garnizoana Bârlad, fiind subordonat Brigăzii 5 Cavalerie Bârlad. Regimentul a participat la războiul pentru întregirea statului și neamului românesc (1916-1919), acoperindu-se de glorie în șarja de la Prunaru, județul Teleorman, din dimineața zilei de 15 noiembrie 1916. Din totalul de 14 ofițeri și 360 de subofițeri, gradați și soldați ai unității, au supraviețuit șarjei de la Prunaru numai 50 de călăreți, între care și 5 ofițeri. Comandantul regimentului, colonelul Gheorghe Naumescu, a fost grav rănit și a fost luat prizonier de război, murind într-un spital militar din Sofia. În vara anului 1917 Regimentul 2 Roșiori, aflat sub comanda colonelului Emil Pop, a participat la crâncenele lupte de la Oituz, iar în 1919 în campania militară din Ungaria. În cel de al doilea război mondial Regimentul 2 Roșiori, comandat de colonelul Gheorghe Brătianu, a participat la luptele din partea de nord a Bucovinei, nordul Basarabiei, Caucaz și Stalingrad. În anii 1944-1945 ostașii Regimentului 2 Roșiori, subordonați în continuare Diviziei 1 Cavalerie, au participat la eliberarea părții de nord a Transilvaniei, apoi a Ungariei, până la 18 decembrie 1944, și a Cehoslovaciei, până la 12 mai 1945. Sergentul Toader Cărare a fost mobilizat, în iunie 1941, în Regimentul 2 Roșiori, participând la luptele din partea de Nord a Bucovinei și Basarabiei, la cele dintre Nistru și Nipru și apoi în bătălia de la Cotul Donului, fiind dat dispărut în noaptea de 24/25 noiembrie 1942. Toader Cărare a fost căsătorit cu Eleonora Darie, din Știoborâni, împreună având 4 fii: Vasile (căsătorit cu Eleonora Bordun, împreună cu care are 2 fii: Ion și Toader), Costache (decedat), Gheorghe (născut în 1936) și Neculai.

41. Fruntaș Vasile DĂNILĂ - fiul lui Ion și Domnița, s-a născut în anul 1904. A fost mobilizat, în iunie 1941, în Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A lucrat la Căile Ferate și a avut 5 copii: Ion (colonel M.Ap.N., pensionar în Iași), Costică (născut în 1936, fost tehnician silvic, decedat), Virgil (inginer), Aurica (asistent sanitar) și Eugenia (profesor).

42. Sergent Năstase COCUZ - fiul lui Neculai și Maria, s-a născut la 11 august 1907. De profesie tâmplar și sanitar, în anul 1925 s-a stabilit cu domiciliul în București. A participat la război cu Divizia de Dunăre.

43. Soldat Gheorghe ENACHE - s-a născut în anul 1910. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui.

44. Fruntaș Ion RADU - fiul lui Neculai și Catinca, s-a născut în anul 1910. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui.

45. Caporal Aurel ENEA - fiul lui Gheorghe și Maria, s-a născut în anul 1911. A fost mobilizat în Regimentele 5 Artilerie și 19 Artilerie Ploiești, participând la luptele din Basarabia, Odessa și Cotul Donului.

46. Sergent Emil COCUZ - fiul lui Toader și Maria, s-a născut în anul 1911. Căsătorit cu Lucreția Mardare din Știoborâni, a participat la război cu Regimentul 4 Jandarmi. Împreună au avut opt copii: Maria (născută în anul 1935, tehnician agricol, căsătorită cu tehnicianul viticol Constantin Vartolomei), Mihai, Toader (decedat, a fost căsătorit cu Anica Antochi, din Știoborâni, împreună având doi copii, pe Paul și Mirela), Neculai, Ion, Lenuța, Viorel (decedat).

47. Caporal Emil COCUZ - fiul lui Neculai și Anica, s-a născut la 16 mai 1912. A fost mobilizat la Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan”, nefiind trimis pe front. Numele îi este dus mai departe de Viorel și Neculai (născut în anul 1936).

48. Soldat Costache BORDUN - fiul lui Neculai și Maria, s-a născut la 7 iulie 1912. A fost mobilizat la Secția de Pompieri Vaslui până în anul 1943, când a fost mutat la Regimentul 4 Căi Ferate din Râmnicu Vâlcea. A fost căsătorit cu Catinca, împreună având 4 băieți și 3 fete: Constantin, Neculai, Gheorghe, Ilie (născut în anul 1936, decedat), Rodica, Ileana și Maria.

49. Soldat Ștefan ARHIRE - fiul lui Gheorghe și Anica, s-a născut în 1909. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui.

50. Caporal erou Ion HABET - fiul lui Vasile și Mărioara, s-a născut în anul 1913. A participat la război cu Legiunea de Jandarmi Suceava, căzând prizonier la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942. Nu s-a mai înapoiat la familie. A fost căsătorit cu Mărioara Uglea și împreună au avut trei copii: Vasile (căsătorit cu Maria Bujor, din Știoborâni, cu care are doi fii: Ionel și Vasile), Tinca și Gheorghe.

51. Caporal erou Toader AMĂRDĂROAEI - fiul lui Ioan și Vasilca, s-a născut la 7 mai 1913. A participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei, la operațiunea militară Odessa și la marea bătălie de la Cotul Donului, cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) din Vaslui. A murit în ziua de 29 noiembrie 1942 la Cotul Donului, lăsându-și fiul, Vasile, în grija

mamei. Fire ambițioasă, Vasile (născut în 1938, decedat în aprilie 2006) a devenit un bun tâmplar, meserie pe care a transmis-o și fiului său, Vasile.

52. Sergent erou Ioan CĂRARE - fiul lui Vasile și Maria (moș Vasile și mătușa Marița au avut trei fii, toți participanți la război), s-a născut la 4 octombrie 1913. A participat la război cu Regimentul 7 Roșiori din Iași. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, în 1942, pentru merite în luptele din munții Caucaz. Îmbolnăvindu-se de bronho-pneumonie, a decedat, la 30 martie 1944, în Ambulanța 42 Cavalerie, fiind înmormântat în Cimitirul „Eternitatea” din Iași.

53. Caporal erou Gheorghe CĂRARE - cel de al doilea fiu al lui Vasile și Maria, s-a născut la 23 martie 1916. A participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău, căzând prizonier, în ziua de 1 septembrie 1941, la Alexandrovka. Nu s-a mai înapoiat acasă.

54. Caporal erou Dumitru CĂRARE - cel de al treilea fiu al lui Vasile și Maria, s-a născut în anul 1918. A participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, fiind luat în captivitate, în ziua de 23 august 1944.

55. Sergent erou Ioan CIOLACU - fiul lui Pavăl și Zoița, s-a născut la 8 mai 1913. A participat la luptele de eliberare a Basarabiei și la luptele de la Odessa, din Ucraina, cu Regimentul 25 Dorobanți „General Constantin Prezan” din Vaslui. Rănit grav, în ziua de 25 septembrie 1941, în Ucraina, a murit în Spitalul Militar din Chișinău, la data de 29 septembrie 1941.

56. Fruntaș erou Neculai DĂRESCU - fiul lui Constantin și Maria (Marița), s-a născut la 4 septembrie 1913, într-o familie care a avut 7 fete și un băiat. A satisfăcut stagiul militar în anii 1933-1935, în Regimentul 6 Grăniceri, și a participat la eliberarea Basarabiei, la luptele de la Odessa și la cele de la Cotul Donului, fiind dat dispărut la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942. Nu s-a mai înapoiat la familie. A fost căsătorit cu Nastasia din Boușori și au avut doi copii: Maria (Marița) și Vasile.

57. Fruntaș Vasile HABET - fiul lui Constantin și Catinca, s-a născut la 15 august 1913. A fost cel de al doilea bărbat din familie participant la război. În anii 1933-1935 a satisfăcut stagiul militar în Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) Vaslui. Cu aceeași unitate a participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei, la luptele din Ucraina, de la Odessa,

și la cele de la Cotul Donului. Rănit în luptele de la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942, a fost spitalizat în Spitalul Militar de Campanie și în Spitalul Militar din Galați. Comisia Medicală a Corpului 3 Teritorial l-a clasat inapt pentru front. În vara anului 1943 a urmat cursurile unei școli de bucătari, fiind vărsat la Partea Sedentară a Regimentului 25 Dorobanți din Vaslui, până în noiembrie 1944, când a fost lăsat la vatră. A fost căsătorit cu Ileana Pruteanu și au avut trei copii: Constantin, Vasile și Toader (căsătorit cu sora mea, Aglaea, cu care are trei copii: Rozalia, căsătorită cu Mihai Sălăvăstru, Elena, căsătorită cu Constantin Alexandru, și Corneliu, căsătorit cu Angela Grigoraș, au o fiică Laura, elevă în clasa a 7-a).

58. Fruntaș Vasile MAFTEI - fiul lui Gheorghe și Zamfira, s-a născut în anul 1907. A participat la război în anul 1941, cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A fost căsătorit cu Zoița Dărescu, împreună având 12 copii: Neculai, Gheorghe (căsătorit cu Paraschiva Bordun), Maria, Aurica, Eleonora, Ion, Elena, Vasile, Catinca, Valentina, Viorel și Veronica.

59. Plutonier-major Constantin MAFTEI - fiul lui Gheorghe și Zamfira, s-a născut în 1913. A participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău, căzând prizonier la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942, și dus în Lagărul Oranki. S-a înscris voluntar în Divizia „Tudor Vladimirescu”. A fost rănit în luptele desfășurate în zona Bihor, la 28 septembrie 1944. A lucrat în Miliția Județeană Constanța.

60. Caporal erou Ioan MAFTEI (Nicu) - fiul lui Gheorghe și Zamfira, s-a născut în anul 1921. A participat la război cu Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați și a murit în timpul luptelor.

61. Soldat erou Toader PRICOP - fiul lui Nechita și Casandra, s-a născut în 1913. A participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei, din Ucraina și de la Cotul Donului, cu Regimentul 12 Dorobanți „Cantemir” Bârlad, fiind rănit în ziua de 21 noiembrie 1942. După refacerea sănătății a participat la luptele din Ucraina și Moldova, fiind luat prizonier de către armata sovietică, în ziua de 23 august 1944. Nu s-a mai înapoiat acasă.

62. Fruntaș erou Grigore ARHIRE - fiul lui Vasile și Tudora, s-a născut la 15 iulie 1915. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” din Vaslui, fiind rănit mortal în ziua de 17 septembrie 1941. A fost înmormântat în cimitirul din Bujalac, Ucraina. A fost decorat, post-mortem, cu medalia „Bărbăție și Credință” cu panglică, clasa a III-a. A fost căsătorit cu Catrina Cocuz și au avut o fiică,

Elvira, care este căsătorită cu Mihai Ciolacu. Și frații lui Gheorghe și Emil au participat la război.

63. Sergeant Emil ARHIRE - fiul lui Vasile și Tudora născut în 1921, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, fiind luat prizonier la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942. S-a înapoiat din detenție în 1946. A fost căsătorit cu Zoița Cărare, împreună având patru copii: Ion (căsătorit cu Veronica Maștei, vara mea), Gheorghe, Neculai și Vasile.

64. Soldat erou Zaharia COCUZ - fiul lui Petrache și Zamfira, s-a născut în 1914. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, decedând în luptele de la Bujalâc, din Ucraina, la data de 20 august 1941. A fost înmormântat în cimitirul din Bujalâc. A fost decorat, post-mortem, cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu panglică, clasa a III-a.

65. Sergeant Ioan RADU - fiul lui Neculai și Mărioara, s-a născut la 28 august 1915. A participat la război cu Regimentul 12 Dorobanți Bârlad.

66. Sergeant erou Ioan CĂRARE - cel de al doilea fiu al lui Vasile-Lefter și Vasâlca, s-a născut la data de 24 iulie 1912. A participat la război cu Regimentul 7 Roșiori Iași, fiind dat dispărut în luptele din munții Caucaz, la data de 26 decembrie 1942. Nu s-a mai înapoiat la familie.

67. Sergeant-major Gheorghe CĂRARE (avansat de A.N.V.R.) - cel de al treilea fiu al lui Vasile-Lefter și Vasâlca, s-a născut la 19 august 1916. A participat la război cu Batalionul 3 Administrație. A fost un bun primar al Comunei Știoborâni, în anii 1956-1964. Este căsătorit cu Polixenia Ciolacu și au 7 copii harnici și cuminți.

68. Sergeant Toader CIOLACU - fiul lui Vasile și Tasia, s-a născut la data de 23 martie 1916. A satisfăcut stagiul militar în Regimentul 3 Artilerie Grea și a participat la război cu Regimentul 29 Artilerie.

69. Fruntaș Dumitru CIOLACU - fiul lui Constantin și Maria, s-a născut la data de 7 august 1916. A fost mobilizat în Batalionul 2 Pază Căile Ferate Române. A decedat în anul 2004.

70. Fruntaș erou Mircea DĂRESCU - fiul lui Gheorghe și Marghioala, primul dintre copii care a luptat în război, s-a născut la 4 aprilie 1916. A satisfăcut stagiul militar în Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) Vaslui. A fost mobilizat în Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău, fiind rănit în luptele de la Tătarca, din Ucraina, la data de 31 august 1941.

Refăcut după spitalizare, a participat la luptele de la Cotul Donului, fiind dat dispărut în ziua de 24 noiembrie 1942. Nu s-a mai înapoiat la familie.

71. Caporal erou Ioan DĂRESCU - cel de al doilea fiu al lui Gheorghe și Marghioala născut la 5 octombrie 1918. După satisfacerea stagiului militar, în Batalionul 7 Vânători de Munte, a fost mobilizat și a participat la război cu aceeași unitate, decedând în luptele din localitatea Kalmikanski, din Munții Caucaz, la 15 octombrie 1942. A fost decorat, post-mortem, cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

72. Fruntaș erou Costică DĂRESCU - cel de al treilea fiu al lui Gheorghe și Marghioala Dărescu, s-a născut la 1 septembrie 1920. A satisfăcut stagiul militar în Regimentul 24 Dorobanți (Infanterie) Tecuci. După încheierea perioadei de instrucție a fost trimis pe front, la Cotul Donului, fiind dat dispărut în ziua de 20 noiembrie 1942. La fel ca și frații săi, nu s-a mai putut întoarce la soție și la unicul fiu, Toader, care a fost crescut de bunici. Toader este căsătorit cu Veronica Filip Dărescu (vara mea) și împreună au cinci copii: Costică, Ion, Viorel, Petrică și Nuța.

73. Fruntaș erou Constantin GAIȚĂ - fiul lui Constantin și Tudura, s-a născut în 29 septembrie 1916. A satisfăcut stagiul militar în Regimentul 2 Roșiori Bârlad. A participat cu aceeași unitate la luptele din Basarabia, Ucraina, Caucaz și de la Stalingrad, fiind dat dispărut în ziua de 1 februarie 1943, cu o zi înainte de încheierea luptelor de la Stalingrad. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, la 8 decembrie 1941. Nu s-a înapoiat la familie. A fost căsătorit cu Marița Burghilea din Boușori și au avut două fiice: Miluța (căsătorită cu plutonierul-major Neculai Cocuz, ambii decedați) și Olga (căsătorită cu Culiță Sprivac, finii părinților mei).

74. Fruntaș erou Constantin ARHIRE - s-a născut la 24 iunie 1918. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui și a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a. A dispărut la 23 august 1944 și nu s-a mai înapoiat la familie.

75. Fruntaș erou Vasile SĂLĂVĂSTRU - fiul lui Constantin și Ioana, s-a născut la 7 aprilie 1918. A participat la război cu Regimentul 12 Dorobanți „Cantemir” din Bârlad, fiind rănit, în anul 1944, la Cetatea Albă. A dispărut la 23 august 1944 și nu s-a mai înapoiat din lagărele sovietice.

76. Sergent-major Moisă COSTACHE - fiul lui Ion și Maria, s-a născut în 1918. A participat la luptele din Basarabia, Ucraina și de la Cotul Donului cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan”. În anul 1943 a absolvit cursurile Școlii de Subofițeri Infanterie din Făgăraș, fiind avansat la gradul de sergent-major.

77. Soldat Neculai HABET - al treilea fiu al lui Constantin și Catinca, s-a născut la 28 octombrie 1918. A participat la război cu Regimentul 38 Infanterie Brăila. A fost căsătorit în Boușori.

78. Caporal Gheorghe MIRON - fiul lui Gheorghe și Elena, s-a născut în anul 1913. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui.

79. Fruntaș erou Costache CIOLACU - fiul lui Vasile și Maria, s-a născut în anul 1919. A participat la război cu Grupul 3 Apărare contra Aeronavelor. A murit, în ziua de 31 august 1941, în Transnistria.

80. Caporal Constantin CIOLACU - cel de al treilea fiu al lui Pavăl și Zoița, s-a născut la 2 iunie 1921. A participat la război cu Regimentul 1 Transmisiuni. După război a lucrat la ETACS Iași.

81. Fruntaș erou Costache LEFTER - fiul lui Neculai și Tasia, s-a născut în 1920. A făcut stagiul militar în Regimentul 24 Infanterie Tecuci, în anul 1942, și a participat în luptele de la Cotul Donului, decedând la data de 20 noiembrie 1942. A fost căsătorit cu Elena Ion Bordun cu care a avut un fiu, Ion, fost maestru la Fabrica de Țevi Sudate din Iași.

82. Fruntaș Nicolae RĂDVAN (avansat sergent-major de A.N.V.R.) - fiul lui Vasile și Paraschiva, s-a născut la 15 februarie 1920. A făcut stagiul militar și a fost mobilizat în Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” din Vaslui. Este căsătorit cu Eleonora Cocuz și au cinci copii: Ion, Alexandru, Vasile, Mihai și Costică.

83. Fruntaș Irimia ARHIRE - fiul lui Costache și Zoița, s-a născut în 1921. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A căzut prizonier la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942 și s-a înapoiat în țară la data de 26 iunie 1946.

84. Sergent-major Vasile DĂRESCU - fiul lui Toader și Natalia, s-a născut la 30 septembrie 1915. A satisfăcut stagiul militar în Regimentul 3 Roșiori Bârlad. A participat la război cu Regimentul 8 Călărași Roman.

85. Sergent Dumitru DĂRESCU - cel de al doilea fiu al lui Toader și Natalia, s-a născut la 11 octombrie 1921. În anul 1942 a absolvit cursurile Școlii de Subofițeri Auto. Mobilizat în Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) Vaslui, a participat la luptele de la Cotul Donului și apoi la cele de pe calea de înapoiere pe frontul din Moldova.

86. Colonel (rtr) Iftene DĂRESCU - fiul lui Toader și Natalia, s-a născut în anul 1926. A participat la instrucția tinerilor premilitari în Tabăra de la Oteșani, din județul Vâlcea. A urmat cursurile Școlii Militare Ofițeri a Ministerului de Interne, îndeplinind funcții de răspundere în M.A.I.

87. Caporal Alexandru CIOLACU - fiul lui Gheorghe și Catinca, s-a născut la data de 24 august 1922. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui, fiind luat prizonier de război, la 20 noiembrie 1942, și eliberat, la 27 februarie 1946. Înapoiat din captivitate s-a căsătorit cu Elena Bouruc, din Satul Nou (sora colonelului Dorel Bouruc, decedat în anul 2005), și a lucrat ca tâmplar.

88. Fruntaș erou Ioan POPOVICI - fiul lui Gheorghe și Anica, s-a născut în anul 1922. A participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța. Fiind luat prizonier de către ruși, la data de 23 august 1944, a murit în captivitate.

89. Fruntaș erou Vasile POPOVICI - fiul lui Gheorghe și Anica, s-a născut în anul 1920. A murit în timpul campaniei militare din Est.

90. Soldat erou Dumitru CĂRARE - fiul lui Vasile și Marieta, s-a născut în anul 1922. A participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, fiind dat dispărut la data de 23 august 1944.

91. Soldat Miluță RĂDVAN - fiul lui Vasile și Paraschiva, s-a născut în anul 1923. A fost mobilizat la Batalionul 4 Administrație. A fost căsătorit cu Eleonora Lefter, mătușa mea.

92. Soldat Dumitru LEFTER (avansat sergent-major de A.N.V.R.) - fiul lui Toader și Catinca, s-a născut la 14 iunie 1923. A fost încorporat, la 23 mai 1944, în Regimentul 22 Dorobanți Târgoviște și a participat la război, în lunile septembrie-noiembrie 1944, în luptele din Transilvania de Nord și Ungaria. De la 11 ianuarie 1945 a participat la luptele din Cehoslovacia, cu Regimentul 1 Pionieri. A fost căsătorit cu Tinca Amariei și împreună au avut trei copii: Stelică, Gica și Virginia. A decedat în ziua de Buna-Vestire, la data de 25 martie 2005.

93. Soldat Toader ARHIRE (avansat sergent-major de A.N.V.R.) - fiul lui Maftei și Anica, s-a născut la 20 mai 1923. A fost încorporat, la 23 mai 1944, în Regimentul 22 Dorobanți Târgoviște, participând la luptele pentru eliberarea părții de Nord a Transilvaniei și Ungariei. La 25 noiembrie 1944 a fost vărsat la Regimentul 4 Dorobanți Pitești, cu care a participat mai departe la luptele din Ungaria și Cehoslovacia.

94. Soldat Alexandru CIOLACU- s-a născut la 20 aprilie 1920. A participat la război cu Regimentul 23 Dorobanți (Infanterie) Călărași. A fost căsătorit cu Elena Arhire.

95. Soldat erou Gheorghe HUHULEA - fiul lui Costache și Anica, s-a născut la 5 martie 1920. A participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța, fiind luat prizonier de către trupele sovietice la data de 23 august 1944, la Pușcași, județul Vaslui.

96. Caporal Ion ARHIRE - fiul lui Petrache și Zoița, s-a născut în anul 1925. A participat la război cu Regimentul 8 Grăniceri. A fost foarte pasionat de tradițiile populare și obiceiurile folclorice, instruindu-i pe tinerii care participau la sărbătorile Crăciunului și ale Anului Nou. A fost căsătorit cu Elena Negel.

97. Soldat Mitică PRICOP - fiul lui Costache și Maria, s-a născut în anul 1921. A participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci.

98. Soldat Vasile SĂLĂVĂSTRU - s-a născut în anul 1922. A luptat, ca voluntar, în Regimentul 3 Artilerie. În anul 1945 s-a căsătorit cu Natalia Aprodu, din Solești. A fost director la I.A.S. Roșiești, Vaslui.

99. Soldat Vasile BORDUN (avansat sergent-major de A.N.V.R.) - fiul lui Ion și Maranda Bordun, s-a născut în anul 1923. A participat la război cu Regimentul 8 Grăniceri. Este căsătorit cu Elena, din Tanacu, și au avut doi băieți, care au murit prea devreme.

100. Soldat Constantin CIOBANU (avansat sergent-major de A.N.V.R.) - a fost mobilizat de Regimentul 25 Dorobanți Vaslui.

101. Sergent-major Gheorghe PRUTEANU - fiul lui Neculai și Maria, s-a născut în anul 1924. A fost mobilizat pentru pază în război și ulterior a lucrat în poliție și în funcții de răspundere în comună. A fost căsătorit cu Tinca Dărescu (sora celor trei frați Dărescu care au murit în război, Mircea, Ion și Costică). Gheorghe Pruteanu și Tinca Pruteanu au trei copii: Titi (învățător), Neculai (pensionar) și Veronica (pensionar).

102. Fruntaș Constantin CĂRARE - fiul lui Vasile și Maranda, s-a născut în 1907. A fost mobilizat pentru pază și transporturi militare. A fost căsătorit cu Polixenia Cocuz și au avut trei copii: Ion (născut în 1936), Maria (căsătorită cu Gheorghe Cărare, născut în 1936) și Vasile (plutonier-adjutant în rezervă, locuiește în Baia Mare).

103. Sergent Vasile DĂRESCU - fiul lui Filip și Ruxandra, vărul meu s-a născut la 20 iulie 1926. S-a instruit în Centrele de Instruire din Știoborâni, județul Vaslui, și Oteșani, județul Vâlcea. Căsătorit cu Maria Silistru din Boușori (decedată). Au dat naștere la 4 copii: Petru, Constantin, Ion și Rodica.

104. Sergent Costache-Petrache CIOLACU - a fost instructor la Centrul de Instruire al Recruților din Știoborâni și în Tabăra de la Oteșani, județul Vâlcea. Fiul său, Viorel Ciolacu, este absolvent al Institutului de Științe Economice Iași și un bun specialist în probleme economice.

105. Fruntaș Petrache SĂLĂVĂSTRU - fiul lui Constantin și Tasia, a fost mobilizat la război și s-a înapoiat sănătos la familie.

106. Soldat Costică COCUZEL - a fost mobilizat la război, împreună cu fratele său, Vasile. Costică a fost căsătorit cu Tasia, împreună având patru copii: Jana (a fost căsătorită cu Ghiță-Petrache Sălăvăstru, decedat, împreună având copiii: Mihai, căsătorit cu nepoata mea, Rozalia Habet, Viorel și Maricel), Maria (căsătorită cu Petruță Bulichi), Neculai (căsătorit cu Paulina Habet) și Florentina (căsătorită cu Gică Sălăvăstru).

107. Soldat Vasile RĂDVAN - s-a născut în anul 1911. A participat la război cu Regimentul 3 Grăniceri Iași.

108. Sergent (premilitar) Vasile ARHIRE.

109. Fruntaș Neculai PÂRȚU - fiul lui Ioan și Maria, s-a născut la data de 18 septembrie 1903. Mobilizat în Regimentul 7 Vânători (Infanterie), a îndeplinit misiuni de pază. A fost căsătorit cu Safta Arhire și au avut cinci copii: Ion, Gheorghe, Zaharia, Costică și Mihai (s-a căsătorit cu Maria Ciolacu, împreună având doi fii: Mihai, subofițer de Poliție, și Florin, lăcătuș mecanic la Șantierul Naval Mangalia).

110. Sublocotenent Andrei COCUZ - fiul lui Neculai și Anica, s-a născut la 27 iulie 1905. A absolvit Școala Normală „Stefan cel Mare” din Vaslui și Școala de Ofițeri Rezervă Infanterie Ploiești. A fost mobilizat și a participat la luptele din Basarabia, în funcția de comandant de pluton

jandarmi. A fost căsătorit cu învățătoarea Zamfira (Firița) Voloacă, din Păhnești, comuna Arsura, județul Vaslui. Au avut doi copii: Eduard (Doru, născut la 15 martie 1936, tehnician agronom, decedat la 13 februarie 1985) și Iulia (Cocuța, născută la 4 octombrie 1937, inginer agronom, pensionară). Regretatul învățător Andrei Cocuz a fost acuzat pe nedrept că a săvârșit crime de război. A fost ținut în detenție la Jilava, timp de aproape trei ani. La eliberare a fost declarat nevinovat. Este înmormântat în Cimitirul „Eternitatea” din Vaslui.

111. Plutonier-major erou Gheorghe CHIPER - fiul lui Vasile și Maria, s-a născut la 9 decembrie 1899. A absolvit cursurile Școlii Militare de Subofițeri Infanterie din Oradea, începând cariera militară la Regimentul 85 Infanterie din Oradea și continuând-o la Depozitul de Muniții din Bârlad. A participat la război cu Batalionul 94 Infanterie Independent, în funcția de comandant pluton mitraliere, fiind rănit mortal, în ziua de 12 aprilie 1944, în timpul retragerii din Crimeea. A fost căsătorit cu Catinca Arhire și nu au avut copii. A fost decorat, post-mortem, cu medaliile „Serviciul Credincios” și „Crucea Serviciului Credincios”.

112. Sergeant Ioan CHIPER (avansat sergent-major de A.N.V.R.) - cel de al doilea fiu al lui Vasile și Maria, tatăl meu, s-a născut la data de 21 mai 1911. A participat la luptele de eliberare a Basarabiei, în luptele de la Odessa, din Ucraina, și la cele de la Cotul Donului. De la sfârșitul lunii mai 1944 a fost mutat la Regimentul 4 Căi Ferate din Râmnicu Vâlcea. Deplasându-se cu trenul pe ruta Chitila - Pitești a fost rănit la piciorul drept, când trenul a ajuns în gara Ghergani, și a fost bombardat de către aviația anglo-americană. S-a căsătorit cu Ștefaneta Dărescu, în anul 1929, și împreună au avut șase copii: Maria, Zoița, Petrache, toți trei decedați sub vârsta de un an, Constantin (născut la 23 ianuarie 1936), Vasile (născut la 7 martie 1938) și Aglaea (născută la 14 ianuarie 1941). Mama, Ștefaneta, a decedat la 21 ianuarie 1941, lăsându-ne orfani. Tata se afla în concentrare la Regimentul 23 Artilerie Bârlad. Pe băieți ne-au luat în îngrijire bunicii Vasile și Casandra Chiper, iar pe sora Aglaea, mama Maranda (sora tatei) și Ion Bordun, care aveau șapte copii. Primind un concediu de o lună de zile, în luna iulie 1943, tata s-a recăsătorit cu Elena Besa, din Știoborâni, care ne-a crescut ca pe propriii ei copii. Din a doua căsătorie au rezultat trei copii: Elena (născută la 25 martie 1949), Maria (născută la 24 aprilie 1953) și Gheorghe (născut în 1951, decedat după o lună de la naștere).

113. Caporal Constantin CHIPER - cel de al treilea fiu al lui Vasile și Maria Chiper, născut la 20 iunie 1915, a satisfăcut stagiul militar în Regimentul 7 Vânători (Infanterie) din Galați și a participat la război cu Regimentul 12 Dorobanți (Infanterie) „Cantemir” Bârlad. A fost rănit la mâna dreaptă, în luptele de la Dalnik (Ucraina), la 16 octombrie 1941. Internat în Spitalul Militar de Zonă Interioară nr. 233, a fost clasat invalid de război de către Comisia Medicală a Comandamentului 3 Teritorial Galați. A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu panglică, clasa a III-a, și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A fost căsătorit cu Tinka Uglea din Boușori, care a decedat în anul 1951. S-a recăsătorit în anul 1952, cu Elena Isac, din Solești, și împreună au întemeiat o gospodărie în localitatea Palazu Mare, județul Constanța. Au dat naștere la patru copii: Aurica, Maria, Milica și Marian. Unchiul Constantin a decedat la data de 24 martie 1994.

114. Sergeant Filip DĂRESCU - fratele mamei Ștefaneta și al mătușei Tasia, fiul lui Petrache și Maria, s-a născut în anul 1907. A participat la război cu Batalionul 5 Administrație și apoi Depozitul de Intendență al Diviziei 15 Infanterie. Din primăvara anului 1944 a participat la instruirea premilitarilor din Comuna Știoborâni, județul Vaslui, care a fost dislocat în Tabăra de la Oteșani, județul Vâlcea. Aici, împreună cu Ion Negel, Costache-Petrăchiță Ciolacu, Zaharia Cocuz, Năstase Cocuz, Ștefan Dărescu, Dumitru Palade, Nicolae Ulea și Neculai Ciobanu, a instruit premilitarii din comuna Știoborâni și alte comune din județul Vaslui. Unchiul Filip a fost căsătorit cu Ruxandra Dărescu, din Benești, și au avut șapte copii: Aglaea (decedată), Vasile, Petru (decedat), Maria, Veronica, Eleonora și Emilia.

115. Sergeant Gheorghe SĂLĂVĂSTRU - fiul lui Gheorghe și Maria, născut la 15 aprilie 1910, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. A fost un foarte bun croitor, reușind „să îmbrace” mulți oameni, și să asigure condiții bune de viață celor patru copii pe care i-a avut: Midania (contabil, căsătorită cu colonelul Ioan Toderică, cu domiciliul în Roman), Dorina (căsătorită în Satul Nou), Veronica (inginer la Stațiunea Experimentală Agricolă de la Fundulea) și Gică (mecanic agricol, stabilit în Valea Siliștei).

116. Sergent (premilitar) Constantin ARHIRE - născut în 1927.

117. Sergent-major Dumitru VASILACHE - fiul lui Costică și Catinca Vasilache, s-a născut în anul 1921. După absolvirea liceului în Vaslui a fost încorporat la Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) din Vaslui. La scurt timp a fost trimis la Școala Militară Ofițeri în Rezervă din Bacău. Fiind nevoie de cadre militare, împreună cu ceilalți camarazi din promoție a fost avansat la gradul de Sergent-major și trimis la partea operativă a unității care se găsea în zona Odessa. A participat apoi la luptele de pe frontul din Moldova în primăvara anului 1944. Mutat la Regimentul 35 Infanterie din Constanța (iulie 1944) a căzut în luptele de eliberare a orașului Cluj, în ziua de 10.10.1944, fiind regretat de părinți, de sora sa Maria (căsătorită Amăriuței) și de nepotul Didi Amăriuței (inginer și om de afaceri). Didi are două fete și este domiciliat în București.

118. Caporal Gheorghe COCUZ - s-a născut în anul 1892. Împreună cu soția sa, Catinca, a avut patru fii și patru fiice: Constantin, preot (decedat), Ion, pensionar, Vasile, contabil (decedat), Neculai, pensionar, Aurora, pensionară, Anica, pensionară, Eleonora, pensionară și Tița, pensionară. Gheorghe Ciolacu a satisfăcut stagiul militar în Regimentul 65 Infanterie Vaslui (dublura Regimentului 25 Infanterie Vaslui). A fost mobilizat și a participat la războiul pentru întregirea statală și națională a României (1916-1919), remarcându-se în luptele de la nord-vest de Mărășești, în luna august 1917. Pentru comportarea curajoasă în lupte a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, clasa a III-a.

119. Caporal Vasile COCUZ - fiul lui Ion și Tasia, s-a născut în anul 1907. A fost căsătorit cu Marița lui Vasile Arhire, cojocarul. A participat la război cu Regimentul 12 Dorobanți (Infanterie) „Cantemir” din Bârlad. A decedat la Piatra Neamț.

120. Plutonier-major Mihai COCUZEL - a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie „General Constantin Prezan” din Vaslui.

121. Soldat Costache GRAMADA - a participat la al doilea război mondial cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui, decedând în luptele de la Cotul Donului (19 noiembrie 1942).

Notă: În evidența Parohiei Bisericii Ortodoxe Valea Siliștei mai sunt câțiva veterani morți în război, care nu au putut fi găsiți în Registrele Matricole de la Arhivele Militare Române datorită deteriorării unor file matricole (caporal Gheorghe LEFTER, soldat Vasile LEFTER, soldat Gheorghe VARTOLOMEI, soldat Neculai

COCUZ). Din datele prezentate rezultă cu claritate că unele familii „și-au trimis” câte 3-4 fii în război și o parte dintre ei nu s-au mai întors acasă: Vasile și Marița Cărare au pierdut trei fii (Ioan, Gheorghe și Dumitru) și casa a fost făcută scrum, Gheorghe și Marghioala Dărescu au avut trei fii morți în război (Mircea, Ion și Costică), Gheorghe și Zamfira Maftei au avut trei fii plecați în război (dintre care Nicu a murit la Cotul Donului), Vasile și Vasâlca Cărare au avut trei fii pe front (dintre care Ion nu s-a mai întors din Caucaz), Constantin și Catinca Habet au avut patru fii care au luptat (dintre care Gheorghe a fost rănit pe timpul concentrării și a murit în 1940, în Spitalul din Vaslui), Vasile și Maria Chiper au avut trei fii mobilizați (dintre care Ion și Constantin au fost răniți și Gheorghe a murit, în ziua de 12 aprilie 1944, în luptele din Ucraina), Toader și Natalia Dărescu au avut trei fii participanți la război, Constantin și Anica Cocuz au avut patru fii participanți la război, Vasile și Tudora Arhire au avut trei fii care au luptat (dintre care Grigore a murit în război) și alții.

Mulțumesc părintelui Nicolae Ilie, enoriașilor din Parohia Valea Siliștei - Boușori, doamnei Mona Bujor, primarul comunei Solești, și conducerii ANVR Vaslui pentru realizarea troiței eroilor, sfințită în ziua de 13 mai 2007. Sinceră recunoștință preotului paroh și enoriașilor pentru omagierea – de Ziua Înălțării Domnului, de Ziua Eroilor, precum și cu prilejul sărbătorii fiilor satului (atestat documentar la data de 15 august 1854) – tuturor celor care au căzut în război. Deasemenea, mulțumesc tatălui meu, Ioan Chiper, plutonierului-adjutant principal Vasile Cocuz, plutonierului-major Gheorghe Arhire și sergentului Vasile Dărescu pentru ajutorul ce mi l-au dat în scopul întregirii datelor acestei lucrări omagiale.

Satul Boușori

Satul Boușori este atestat documentar la data de 3 mai 1495, printr-un document dat de Ștefan cel Mare, scris pe piele de iepure. O parte a satului este așezată în zona apuseană a Dealului Nedeia și o altă parte pe coasta de est a Dealului Onaca. Prin mijlocul satului curge pârâul Boușorilor. Satul Boușori a evoluat bine către secolul al XVIII-lea, în anul 1772 având un număr de 176 locuitori, iar în 1786 o populație de 206 locuitori. În anul 1816 satul Boușori s-a contopit cu cătunul Valea Siliștei, de care s-a despărțit în anul 1832. În zonă exista în acel timp moșia Boușoara. După reforma administrativă din anul 1865, satul Boușori a intrat în componența comunei Solești. Prin reforma administrativă din anul 1925 satul Boușori a devenit comună, încorporând și satul Valea Siliștei. Printr-o altă reformă administrativă, din anul 1939, satul Boușori a fost atașat comunei Solești. Prin reforma din 1950 a fost atașat comunei Știoborâni și prin reforma administrativă din anul 1968 s-a desființat comuna Știoborâni, satele Boușori, Știoborâni și Valea Siliștei fiind încorporate administrativ

comunei Solești. Ca și megieșii lor din Valea Siliștei, țărani din Boușori s-au ocupat cu animalele și cultura viței de vie. Biserica „Sfântul Nicolae” a fost construită în anul 1842. Școala a fost construită în anul 1904, primul învățător fiind Elena Leuștean. Până atunci puținii copii de vârstă școlară au frecventat școlile din Solești, Știoborâni și Valea Siliștei.

1. Soldat erou Alecu BURGHELEA - fiul lui Vasile și Maranda, s-a născut la 1 ianuarie 1908. A satisfăcut stagiul militar în anii 1930-1931 în Regimentul 10 Vânători (Infanterie) din Chișinău, participând cu aceeași unitate la luptele pentru eliberarea Basarabiei, teritoriu răpit prin Nota ultimativă din 26 iunie 1940, de către Rusia sovietică. A fost rănit mortal în ziua de 9 iulie 1941.

2. Soldat Neculai PĂLĂDUȚĂ - fiul lui Ion și Catinca, născut la 2 septembrie 1908. La 20 iunie 1941 a fost mobilizat în Regimentul 35 Infanterie din Constanța, participând la luptele pentru eliberarea Basarabiei, la operația militară Odessa-Ucraina și la Cotelul Donului-Stalingrad. Din luna septembrie 1944 a participat la luptele pentru eliberarea părții de Nord a Transilvaniei și a Ungariei. A fost rănit la umărul drept, în ziua de 4 decembrie 1944, în luptele din munții Hegyalja-Ungaria. Internat în Spitalul Militar Zonal nr. 400, Neculai Pălăduță a fost clasat inapt pentru război. A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, clasa a II-a și „Eliberarea de sub jugul fascist”.

3. Sergeant Neculai LEFTER - fiul lui Gheorghe și Ioana, s-a născut la 14 aprilie 1910. A satisfăcut serviciul militar în anii 1932-1933 în Regimentul 3 Roșiori din Bârlad. Regimentul s-a înființat în anul 1884 în București. Prin Înaltul Decret Regal nr. 1481 din 21 martie 1905 a fost mutat în garnizoana Bârlad. Unitatea a participat la cel de al doilea război balcanic (1913), la războiul pentru întregirea neamului românesc (1916-1919) și la războiul pentru reîntregirea țării și a neamului românesc (1941-1945). A participat la război cu acest regiment, până la data de 21 noiembrie 1944, când a fost mutat în Regimentul 7 Roșiori din Iași (s-a înființat în anul 1908 în garnizoana Iași).

4. Sergeant Mihai MIHOCI - fiul lui Gheorghe și Marghioala, s-a născut la 23 martie 1910. A absolvit cursurile Facultății de drept din Iași în anul 1934. Respins medical la Școala de Ofițeri în Rezervă din Bacău a satisfăcut stagiul militar la Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General

au ocupat și se ocupă cu cultivarea cerealelor, pomicultura, creșterea Constantin Prezan” din Vaslui, fiind avansat la gradul de sergent. A participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei și la Odessa.

5. Caporal erou Neculai COSTĂCHESCU - fiul lui Ioan și Tasia, s-a născut la 4 februarie 1911. După satisfacerea serviciului militar în anii 1933-1934 în Regimentul 5 Artilerie, a fost mobilizat în iunie 1941, participând la eliberarea Basarabiei. Rănit, la 16 iulie 1941, la Stoienești, a fost transportat la Spitalul „Radu Iorgu” din Bârlad, unde a decedat, la 20 iulie. A fost înmormântat în Cimitirul Eroilor din Bârlad.

6. Fruntaș Costache SILISTRU - fiul lui Vasile și Ruxandra, s-a născut la 6 iunie 1908. În anii 1931-1933 a satisfăcut stagiul militar la Regimentul 10 Vânători din Chișinău. Concentrat și mobilizat în aceeași unitate, Costache Silistru a participat la eliberarea Basarabiei, fiind rănit în ziua de 25 iulie 1941.

7. Sergeant Fotache BURGHELEA - fiul lui Neculai și Zoița, s-a născut la 7 mai 1910. Mobilizat în iunie 1941 în Regimentul 10 Vânători (Infanterie) din Chișinău, a participat la luptele de eliberare a Basarabiei, la Odessa și Cotelul Donului și la cele de pe calea de întoarcere în Moldova, fiind luat prizonier de armata rusă la 23 august 1944, dus în captivitate în Siberia și eliberat la 22 noiembrie 1948.

8. Plutonier erou Vasile APRODU - fiul lui Vasile și Maria, s-a născut la 15 noiembrie 1913. A participat la luptele din Basarabia, Ucraina și Cotelul Donului cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a II-a. Dispărut la Cotelul Donului, la 20 noiembrie 1942, nu s-a mai înapoiat la familie.

9. Fruntaș Vasile MIGHIU - fiul lui Ioan și Tasia, născut la 4 septembrie 1912, a participat la război în anii 1941-1942 cu Regimentul 5 Artilerie. În anul 1943 a fost mobilizat la Depozitul de Muniții din Bârlad.

10. Caporal erou Vasile SILISTRU - fiul lui Constantin și Maria, s-a născut la 2 ianuarie 1912. A participat la război cu Centrul de Instrucție Jandarmi, dispărând la Cotelul Donului, la 20 noiembrie 1942.

11. Sergeant Nazica SILISTRU - fiul lui Vasile și Ruxandra, s-a născut la 2 octombrie 1912. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, participând la eliberarea Basarabiei, la luptele din

Ucraina și de la Cotelul Donului, căzând prizonier în ziua de 22 noiembrie 1942. A fost eliberat în ziua de 30 decembrie 1945.

12. Fruntaș erou Vasile SĂLĂVĂSTRU - fiul lui Răducanu și Elena, s-a născut la 24 aprilie 1912. A satisfăcut stagiul militar în Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui, în anii 1934-1935. Concentrat în anul 1939 și mobilizat la data de 20 iunie 1941 a participat la luptele pentru eliberarea teritoriului Basarabiei răpit de Uniunea Sovietică prin Nota ultimativă din 26 iunie 1940. A căzut în lupte în ziua de 12 iulie 1941 pe Dealul Rusca, județul Lăpușna. [Extract 63 / 1941]

13. Soldat erou Ioan PIVNICERU - fiul lui Gheorghe și Catinca, s-a născut la 6 ianuarie 1912. A participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) din Chișinău, căzând prizonier la Cotelul Donului, la 22 noiembrie 1942.

14. Caporal erou Constantin PĂLĂDUȚĂ - fiul lui Ioan și Catinca, născut la 16 septembrie 1913, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A decedat în spitalul din Vaslui, la 21 mai 1942.

15. Soldat erou Mihai POPA - fiul lui Costantin și Ana, s-a născut la 21 mai 1915. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, fiind luat prizonier în ziua de 20 noiembrie 1942, la Cotelul Donului.

16. Caporal Gheorghe BURGHELEA - fiul lui Neculai și Casandra, s-a născut la 26 iulie 1914. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, fiind rănit la Cotelul Donului, la 20 noiembrie 1942.

17. Caporal Năstase SILISTRU - fiul lui Vasile și Ruxandra, născut în 1916, a participat la război cu Regimentul 25 Artilerie Tecuci.

18. Sergeant erou Gheorghe MARIN - fiul lui Ioan și Maranda, născut în 1917, a fost mobilizat în Regimentul 35 Infanterie Constanța și a participat la luptele din Est și din Vest, fiind rănit mortal, în ziua de 12 februarie 1945, în luptele din Cehoslovacia. [Extract 9171/1945]

19. Caporal Vasile UGLEA - fiul lui Gheorghe și Victoria, născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța. Luat prizonier la Cotelul Donului (20 noiembrie 1942) s-a înapoiat în țară în 1946.

20. Soldat Costache BURGHELEA - fiul lui Ilie și Ioana, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. Luat prizonier la Cotelul Donului (20 noiembrie 1942) s-a înapoiat în țară în 1948.

21. Soldat Nicolae POPA - fiul lui Alexandru și Eleonora, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. Dat dispărut la Cotelul Donului (20 noiembrie 1942) s-a înapoiat în țară în 1946.

22. Soldat erou Neculai LEFTER - fiul lui Neculai și Catinca, născut în 24 mai 1920, a participat la război cu Regimentul 25 Artilerie Tecuci. A dispărut la Cotelul Donului, la 6 ianuarie 1943.

23. Soldat erou Ilie HUHULEA - fiul lui Gheorghe și Paraschiva, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, fiind luat prizonier la Cotelul Donului, la 20 noiembrie 1942.

24. Caporal Gheorghe SILISTRU - fiul lui Constantin și Mărioara, născut în 1921, a participat la luptele din Basarabia, Ucraina, Cotelul Donului și pe calea de înapoiere cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. Luat prizonier la 23 august 1944, de către trupele sovietice, s-a înapoiat din captivitate la 26 iunie 1948.

25. Soldat Mircea BURGHELEA - fiul lui Gheorghe și Maria, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța. Luat prizonier la 23 august 1944, de către trupele sovietice, s-a înapoiat din captivitate la 26 iunie 1948.

26. Fruntaș erou Vasile BURGHELEA - fiul lui Gheorghe și Nastasia, născut în 1922, a participat la campania militară din Est cu Regimentul 35 Infanterie Constanța. A fost luat prizonier de către trupele sovietice la 23 august 1944.

27. Soldat erou Toader LĂZĂRESCU - fiul lui Neculai și Anica, născut în 1922, a participat la luptele din Est cu Regimentul 35 Infanterie Constanța. A fost luat prizonier (23 august 1944) de către ruși.

28. Fruntaș erou Emil HUHULEA - fiul lui Tudorache și Safta, născut în 1922, a participat la luptele din Basarabia, Ucraina, Cotelul Donului și pe calea de înapoiere pe frontul din Moldova cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, căzând prizonier la 23 august 1944.

29. Soldat erou Vasile BURGHELEA - fiul lui Ioan și Zamfira, născut în 1922, a participat la campania militară din Est cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. A dispărut la 23 august 1944.

30. Soldat erou Neculai LEFTER - fiul lui Vasile și Ioana, născut în 1922, a participat la campania militară din Est cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. A dispărut la 23 august 1944.

31. Soldat erou Toader MARIN - fiul lui Ioan și Maranda, născut în 1922, a participat la războiul din Est cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, dispărând la 23 august 1944.

32. Fruntaș Toader PĂLĂDUȚĂ - fiul lui Ioan și Catinca, născut în 1922, a participat la campania militară din Est cu Regimentul 2 Transmisiuni. Luat prizonier la 20 august 1944 s-a înapoiat în țară la data de 12 aprilie 1945.

33. Sergent Gheorghe MARDARE - fiul lui Ioan și Maria, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 12 Dorobanți Bârlad. Căzând prizonier s-a înscris, la data de 12 aprilie 1944, în Divizia „Horia, Cloșca și Crișan”. A decedat în anul 2004.

34. Sergent Gheorghe HUHULEA - fiul lui Mihai și Sofia, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană și Regimentul 6 Artilerie Antiaeriană. Trăiește în orașul Negrești.

35. Fruntaș Nicolae PĂLĂDUȚĂ - născut în 1922, a participat la război cu Regimentele 1 și 9 Grăniceri.

36. Soldat erou Vasile BURGHELEA - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 1 Grăniceri, murind în Uniunea Sovietică.

37. Caporal Vasile MIHOCI - fiul lui Ion și Paraschiva, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța. A fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, „Virtutea Militară de Război” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

38. Soldat erou Mihai BELIGAN - născut în 1920, a participat la război căzând pe câmpul de luptă în campania militară din Est.

39. Plutonier-adjutant Gheorghe APRODU - a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) Vaslui.

40. Sergent erou Nicu BURGHELEA - fiul lui Gheorghe și Nastasia, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, căzând în luptele din campania militară din Est.

41. Soldat erou Gheorghe DOBRE - a participat la război căzând în luptele din campania militară din Est.

42. Fruntaș erou Nicolae BURGHELEA - a murit în război.

43. Fruntaș erou Constantin HUIBAN - a murit în război.

44. Fruntaș erou Grigore Gheorghe IANCU - a murit în război.

45. Soldat erou Ion Toader MARIN - a fost mobilizat pentru a căra muniții necesare frontului. A murit la Dobrina, Huși.

46. Caporal erou Dumitru-Costache OPRÎȘANU a murit în războiul din est.

47. Caporal Jănică-Costache OPRÎȘANU - a murit în război.

48. Caporal Ioan-Gheorghe PIVNICERU - a murit în război.

49. Caporal erou Alexandru-Gheorghe PIVNICERU - a murit în campania militară din Uniunea Sovietică.

50. Soldat erou Gheorghe-Vasile POPA - a murit în război.

51. Soldat Ion POPICA - a murit în război de tifos exantematic.

52. Sergent Vasile-Constantin SILISTRU - a murit în război.

53. Soldat (sergent-major avansat de A.N.V.R.) Mihai HUHULEA - fiul lui Gheorghe și Paraschiva, născut în 1923, a participat la luptele de pe frontul Iași - Chișinău cu Regimentul 8 Grăniceri. În anul 1947 s-a căsătorit cu Natalia Enculescu, văduvă de război (fosta soție a eroului Vasile-Răducanu Sălăvăstru), crescând cu multă grijă pe cei trei copii rămași orfani de tată (Ion, absolvent al Institutului Politehnic Iași, Mihai, maestru instalații sanitare, și Elena, profesoară), precum și pe cele două fiice născute după căsătoria sa: (Maricica, gospodină în satul Boușori și Aglăița, contabil, căsătorită cu maestrul militar Ionel Popa, născut în Valea Siliștei).

54. Soldat (sergent-major avansat de A.N.V.R.) Toader MARIN - fiul lui Ion și Maranda, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău.

55. Soldat Vasile BURGHELEA - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători Chișinău. A murit în anul 2002.

56. Soldat (sergent-major avansat de A.N.V.R.) Vasile BURGHELEA - născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui.

57. Soldat erou Neculai HUHULEA - născut în 1922, a murit în războiul din Uniunea Sovietică.

58. Soldat Neculai SILISTRU - născut în 1923, a participat la război în campania militară din Est.

59. Soldat Alexandru PIVNICERU - născut 1922, a participat la război în campania militară din Est.

60. Fruntaș Alecu IANCU - născut în 1923, a participat la război.

61. Fruntaș Ion FERARU (sergent-major avansat de A.N.V.R.) - născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 10 Dorobanți Focșani.

62. Soldat Vasile HUHULEA - născut în 1915, a fost rănit în august 1944. Fiul său, Virgil, este croitor și locuiește în Roman.

63. Soldat erou Vasile T. GHIȚĂ - născut în 1920, a murit în războiul din Uniunea Sovietică.

64. Soldat erou Vasile A. GHIȚĂ - născut în 1920, a murit în războiul din Uniunea Sovietică.

65. Soldat erou Costache HUHULEA - a murit în război.

66. Plutonier Gheorghe BURGHELEA - fiul lui Neculai și Sanda, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”. Locuiește în Iași.

67. Caporal Ion BURGHELEA - fiul lui Gheorghe și Nastasia, născut în 1922, a participat la război.

68. Caporal erou Gheorghe POPA - fiul lui Vasile și Zoița, născut în anul 1922, a murit în război.

69. Soldat Ghiță MARDARE - fiul lui Eugen și Marița, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci.

70. Sergent (premilitar) Toader SILISTRU - născut în 1925.

71. Sergent (premilitar) Vasile MARDARI - s-a născut în 1925.

72. Sergent (premilitar) Ion CARP - s-a născut în 1925.

73. Caporal Dumitru PALADI - născut în 1911, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători Chișinău. A fost luat prizonier la Cotul Donului, la 19 noiembrie 1942, și nu s-a mai înapoiat în țară.

74. Caporal Gheorghe LĂZĂRESCU - născut la 21 decembrie 1909, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui. A fost căsătorit cu Anica Lăzărescu și au avut două fete: Maria (căsătorită cu Virgil Silistru, împreună cu care a avut trei copii: Adrian, cantor la biserică, Viorel, inginer, și Viorica, funcționară) și Elena.

75. Soldat Costache Filip MARIN - veteran al războiului de independență (1877-1878), a participat la război cu Regimentul 13 Dorobanți Vaslui-Iași și a decedat în răscoala din 1907 (a fost bunicul

profesorului Constantin Filip, fost șef de catedră la Facultatea de Agricultură „Ion Ionescu de la Brad” din Iași).

76. Soldat Costache MARIN - cantor la bisericile „Sfântul Ioan” din Vaslui, cea din Văleni și cea din Boușori, veteran al războiului al doilea balcanic, războiului pentru întregire statală și națională, prizonier de război în Germania. Fiica sa, Emilia, fostă învățător, este pensionară în Galați. Fiul Emiliei, Corneliu Lungeanu, este șeful Atelierelelor Generale la Centrala Nucleară nr. 1 Cernavodă.

77. Soldat Ghiță MARIN - a participat la primul război mondial cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui.

78. Soldat Ion MARIN - a decedat la Dobrina, Huși, fiind concentrat pentru transportul munițiilor.

79. Soldat Gheorghe MARIN - a participat la război cu regimentul 25 Infanterie Vaslui și Regimentul 11 Infanterie „Siret” Galați, fiind rănit mortal în munții Tatra din Cehoslovacia.

80. Soldat Toader BENDEI - a participat la războiul pentru reîntregirea țării și a neamului românesc cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui. Fiul său, Mihai, căsătorit cu Maria, îi poartă o frumoasă amintire, împreună cu nepoții Marcel, Dorel, Gabriela și Mihaela.

81. Soldat Costache HUHULEA - a participat la război cu regimentul 25 Infanterie Vaslui.

Notă: Pentru întocmirea lucrării au fost folosite date existente în Arhivele Militare Române, în evidența Parohiei Bisericii Ortodoxe Române Boușori - Valea Siliștei, precum și informații furnizate de nenea Mihai Huhulea.

Satul Știoborâni

Localitatea Știoborâni a fost atestată documentar la data de 3 ianuarie 1459, când Ștefan cel Mare o dăruiește boierului Golăi pentru bune și credincioase servicii. În vechime, în partea de est a actualului sat a existat satul Tăoști. La data de 10 iulie 1622 a fost atestat satul Liești, ca parte a fostului sat Prodănești, cumpărat de preotul Toader și atașat satului Știoborâni. În anul 1772 satul Știoborâni avea 176 locuitori. În anul 1845 Știoborâniul s-a contopit cu cătunul Valea Siliștei, uniunea păstrându-se până în anul 1854 când Valea Siliștei a devenit sat. În anul 1865 satul

Știoborâni a devenit comună, asociindu-și satele Valea Siliștei și Bălțați. Comuna Știoborâni și-a subordonat, în 1950, și satul Boușori. În anul 1968 comuna Știoborâni s-a desființat, satele Știoborâni, Boușori și Valea Siliștei fiind subordonate administrativ comunei Solești. Satul Bălțați a fost trecut în subordinea comunei Tătărâni. În arealul localității Știoborâni s-au așezat familii venite din Transilvania și Bucovina. Ca și-n localitățile vecine, locuitorii din Știoborâni s-au ocupat cu lucrul pământului – cultivând cereale, pomi fructiferi și viță-de-vie – și cu creșterea animalelor. Biserica „Sfântul Nicolae” a fost construită în vremea lui Ștefan cel Mare, dovadă zăpisul nr. 164, din 25 februarie 1480, prin care partea de moșie a domnitorului a fost dată boierului Golăi (Arhivele Naționale din București, Arhiva Mănăstirii Știoborâni). Biserica este declarată monument istoric. Afectată grav de cutremurul din noaptea de 10/11 noiembrie 1940 (aici se afla schit mănăstiresc), a fost reconstruită în anul 1942, pe actualul loc, de către meșterul Gheorghe Bodaie, din Iași. Școala din Știoborâni a fost înființată în anul 1882. Până atunci puținii copii cu dorință de carte erau pregătiți de către preoți, la biserică.

1. Soldat Constantin CRISTESCU - fiul lui Neculai și Mărioara, născut în 1904, a satisfăcut stagiul militar și a fost mobilizat la Regimentul 12 Dorobanți (Infanterie) „Cantemir” din Bârlad.

2. Soldat Gheorghe MIRON - născut în 1903, a fost mobilizat în 1941 la Partea Sedentară a Regimentului 3 Pionieri.

3. Soldat Enache POPA - fiul lui Mihai și Maria, născut la 5 mai 1904, a fost mobilizat la Regimentul 3 Pionieri.

4. Fruntaș Toader LUPU - fiul lui Vasile și Victoria, născut la 1 iulie 1906, a fost mobilizat la Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. Rănit, în ziua de 7 iulie 1941, în luptele de la Țiganca, a fost internat în Spitalul „Radu Iorgu” din Bârlad și clasat inapt pentru război.

5. Fruntaș Leonida LUPU - fiul lui Ștefan și Mândița, născut la data de 15 mai 1907, a fost concentrat și mobilizat la Regimentul 68 Infanterie (dublura Regimentului 28 Infanterie din Pitești), cu care a participat la luptele din Basarabia și de la Odessa, după care a fost vărsat la Partea Sedentară a Regimentului 15 Infanterie din Piatra Neamț. A fost căsătorit cu Leonora și au avut cinci copii: Gheorghe, Vasile, Maria, Ileana și Lucia. Gheorghe Lupu a absolvit Facultatea de Filologie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. A fost profesor de limba și

literatura română la Liceul Economic Suceava, poet și publicist. A decedat în anul 2003, cernind sufletele soției Virginia, fiicei Ana-Maria, precum și ale surorilor.

6. Fruntaș Vasile DARIE - fiul lui Ștefan și Catinca, născut în 1908, a fost mobilizat la Regimentul 23 Artilerie Bârlad, participând la luptele din Basarabia, de la Odessa și de la Cotul Donului.

7. Fruntaș Costache FLUERAȘ - fiul lui Ioan și Aglaea, s-a născut la 30 august 1908. A satisfăcut stagiul militar în anii 1930-1931, în Regimentul 30 Obuziere din Chișinău. Concentrat și mobilizat în Regimentul 3 Artilerie din Brăila, a participat la luptele din Basarabia, de la Odessa și Cotul Donului. În anul 1944 a fost mobilizat la Batalionul 4 Administrativ din Vaslui. A avut 2 copii, Teofil și Aurica.

8. Fruntaș erou Mihai LUPU - fiul lui Vasile și Victoria, s-a născut în 1908. A fost mobilizat la Regimentul 24 Infanterie din Tecuci, fiind rănit mortal în luptele de la Odessa (Ucraina), la 5 septembrie 1941.

9. Fruntaș erou Costache IANCU - din Bălțați, fiul lui Costache și Ruxandra, s-a născut în 1908. Mobilizat în iunie 1941 la Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui a participat la luptele din Basarabia, de la Odessa (Ucraina) și de la Cotul Donului - Stalingrad. A murit în ziua de 9 aprilie 1943, în Ucraina.

10. Caporal Gheorghe SÂRGHE - fiul lui Ioan și Frăsina, s-a născut în 1908. A fost mobilizat, în iunie 1941, în Batalionul 17 Vânători de Munte Aiud, fiind rănit, la data de 25 octombrie 1943, în zona localității Melitopol din Caucaz și clasat inapt pentru război.

11. Caporal erou Ștefan GRAUR - fiul lui Vasile și Miluța, născut în 1911, a fost mobilizat în iunie 1941 la Regimentul de Gardă „Mihai Viteazul” din București. A fost rănit în luptele pentru eliberarea Basarabiei, la 23 iulie 1941, în zona podului Bogdănești. După 10 zile de spitalizare a solicitat să revină pe front și a fost rănit mortal în luptele din Ucraina, în Operațiunea Odessa, la 19 august 1941.

12. Fruntaș Iorgu GRĂMADĂ - fiul lui Toader și Elena, născut în 1911, a participat la război cu Regimentul 68 Infanterie.

13. Sergeant Neculai ROTARU - fiul lui Dumitru și Maria, s-a născut în 1914. A absolvit Școala Superioară de Arte din București și a fost mobilizat la Arsenalul Armatei.

14. Caporal Mihai BLĂNARU - fiul lui Gheorghe și Profira, s-a născut în 1911. A fost mobilizat, în iunie 1941, în Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați, participând la luptele pentru eliberarea Basarabiei, în operațiunea militară Odessa, în bătălia de la Cotul Donului, precum și pe calea de întoarcere pe frontul din Moldova. La data de 20 noiembrie 1944 a fost mutat în Regimentul 24 Infanterie Tecuci.

15. Soldat Gheorghe BĂLAN - fiul lui Vasile și Ioana, născut în 1911, a fost mobilizat în anul 1942 la Regimentul 7 Vânători și a participat la luptele de la Cotul Donului.

16. Fruntaș Ion BODESCU - fiul lui Vasile și Anica, s-a născut în 1911. A participat la campaniile militare în anii 1941-1944 la Detașamentul 1002 Lucru, iar în anul 1945 la Regimentul 14 Căi Ferate.

17. Caporal Vasile DARIE - fiul lui Alexandru și Paraschiva, născut în 1911, a fost mobilizat în iunie 1941 la Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău, participând la luptele din Basarabia, de la Odessa și de la Cotul Donului.

18. Fruntaș Sandu DARIE - fiul lui Petrache și Tasia, s-a născut în 1911. A fost mobilizat în Regimentul 17 Artilerie participând la eliberarea Basarabiei, în luptele de la Odessa, Cotul Donului și pe calea de întoarcere pe frontul din Moldova. De la 15 septembrie 1944 a participat la eliberarea părții de Nord a Transilvaniei, de la 26 octombrie 1944 a Ungariei și de la 18 decembrie 1944 la eliberarea Cehoslovaciei.

19. Caporal Irimia GHEORGHIU - fiul lui Ion și Zamfira, s-a născut în 1911. A fost mobilizat în Regimentul 12 „Cantemir” Bârlad, participând la eliberarea Basarabiei, în luptele de la Odessa și de la Cotul Donului, precum și pe calea de întoarcere pe frontul din Moldova.

20. Sergeant Vasile DASCĂLU - fiul lui Petrache și Maria, născut în 1911, a fost mobilizat în iunie 1941 în Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, participând la eliberarea Basarabiei și în luptele de la Odessa, fiind rănit la Biłoreka în ziua de 7 august 1941.

21. Caporal Ioan CAZACU - fiul lui Ioan și Maria, născut în 1912, în Bălțați. A participat la război cu Regimentul 6 Roșiori Tecuci. A fost luat în captivitate de trupele sovietice, pe frontul Iași - Chișinău, la 20 august 1944, și s-a înapoiat din prizonierat la data de 30 iunie 1948.

22. Soldat Ștefan FLUERAȘ - fiul lui Vasile și Mărioara, născut în 1912, a participat la război cu Centrul de Instrucție nr. 6 Jandarmi.

23. Fruntaș Ioan POPOVICI - fiul lui Ioan și Natalia, născut în 1912, a participat la război cu Regimentul 7 Roșiori din Iași.

24. Soldat erou Ioan VRÂNCEANU - fiul lui Neculai și Mărioara, născut în 1912, a participat la război cu Regimentul 7 Roșiori, fiind rănit mortal la Borislav, la data de 26 septembrie 1941.

25. Caporal Dumitru CIOBANU - fiul lui Niță și Anica, născut în 1912, a participat la război cu Regimentul 52 Infanterie Bârlad (dublura Regimentului 12 Dorobanți (Infanterie) „Cantemir” Bârlad, fiind rănit la Dalnik, în Ucraina, la 20 septembrie 1941, și clasat invalid de război.

26. Soldat erou Toader LARION - fiul lui Ioan și Acsinia, născut în 1914, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui, fiind dat dispărut în luptele de la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942.

27. Sergeant Toader MARDARE - fiul lui Gheorghe și Tinca, născut în 1914, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui și cu Batalionul 3 Vânători de Munte Brașov.

28. Caporal erou Gheorghe BURGHELE - fiul lui Neculai și Alexandrina, născut în 1915, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui, fiind dat dispărut la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942.

29. Soldat Vasile CIOBANU - s-a născut la 20 noiembrie 1920. A participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți (Infanterie) Tecuci.

30. Soldat erou Gheorghe CIOBANU - fiul lui Constantin și Ileana, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, fiind dat dispărut la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942.

31. Caporal Dumitru LUPU - s-a născut la data de 27 iulie 1915. A participat la război cu Regimentul 12 Dorobanți (Infanterie) „Cantemir” Bârlad. A fost rănit în ziua de 21 august 1942.

32. Caporal Vasile CAZACU - fiul lui Ioan și Maria, născut în 1915, în localitatea Bălțați, a fost mobilizat în iunie 1941 în Batalionul 7 Vânători de Munte, cu care a participat la eliberarea părții de Nord a Bucovinei, la luptele din Ucraina și la cele din Crimeea. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu panglică, clasa a III-a.

33. Caporal erou Ioan HUHULEA - fiul lui Neculai și Tudora, s-a născut la 7 aprilie 1916 în localitatea Bălțați, comuna Știoborâni. A satisfăcut stagiul militar în anii 1938-1940, în Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” din Vaslui. Mobilizat, în luna iunie 1941, a participat cu aceeași unitate la eliberarea Basarabiei, la luptele de la Odessa (Ucraina), unde a fost rănit. După refacerea sănătății a participat la luptele de la Cotul Donului, fiind dat dispărut în ziua de 20 noiembrie 1942. Dus în lagărele siberiene nu s-a mai înapoiat la familie. [Datele au fost preluate din matricola 896 / contingentul 1938].

Tatăl lui Ioan, Neculai Huhulea, a fost viceprimar al vechii comunei Știoborâni și primar, din anul 1925, al noii comune Boușori, prin alternanță cu Gheorghe Burghilea, din Boușori, până în anul 1939, când comuna Boușori s-a desființat, localitatea Bălțați revenind la comuna Știoborâni. Ioan Huhulea a fost căsătorit cu Ecaterina Constantin Dărescu, din Valea Siliștei, din mariajul lor rezultând Gheorghică Huhulea, vărul meu, fost tehnician mecanic la Fabrica de Rulmenți Bârlad și Uzina Mecanică din Vaslui. Gheorghică este pensionar, din căsătoria cu Elena, de profesie tehnician, rezultând doi copii: Mihaela, absolventă a facultății de Chimie din Iași, născută la Fabrica de Rulmenți din Bârlad, și Iulian, absolvent al Facultății de Electronică din Iași.

34. Caporal Neculai CODREANU - fiul lui Vasile și Tasia, născut în 1916, a participat la război cu Regimentul 2 Transmișuni și a fost decorat cu medalia „Cruciada împotriva comunismului”.

35. Fruntaș erou Adam CODREANU - fiul lui Ioan și Elena, născut în 1916, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) Vaslui și a dispărut la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942.

36. Sergent Costache BODESCU - fiul lui Ioan și Paraschiva, născut în 1916, a participat la război cu Regimentul 30 Artilerie Chișinău, fiind decorat cu medaliile „Virtutea militară de război”, clasa a II-a și „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

37. Caporal Alexandru GRAUR - fiul lui Gheorghe și Paraschiva, născut în 1916, a participat la război cu Regimentele 2 Transmișuni și 7 Pionieri, căzând prizonier la 15 ianuarie 1944. S-a înapoiat în țară în 1948.

38. Caporal Mihai CAZACU - fiul lui Ioan și Ioana, născut în 1917, a participat la război cu Regimentul 3 Pionieri.

39. Sergent Alexandru FLUERAȘ - fiul lui Ioan și Aglaea, născut la data de 5 martie 1917, a participat la război cu Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați. A fost rănit, la 23 iulie 1944, la Râscăuți, Cetatea Albă, în Basarabia, pe calea de întoarcere pe frontul din Moldova.

40. Soldat erou Costache ROTARU - fiul lui Dumitru și Maria, născut în 1917, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți „General Constantin Prezan”, dispărând la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942.

41. Sergent erou Vasile HÂNCU - fiul lui Grigore și Tasia, născut în 1918, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, decedând în luptele din Ucraina, la 9 septembrie 1941. A fost decorat, post-mortem, cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu panglică, clasa a III-a.

42. Caporal erou Cezar GHEORGHIU - fiul lui Dumitru și Elena, născut în 1921, s-a înscris voluntar la Baza Flotei 1 Bombardament (aprilie 1941). A murit în luptele de la Abaclia, Tighina, la 25 iulie 1941.

43. Soldat erou Iorgu DARIE - fiul lui Sandu și Paraschiva, născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, decedând în Spitalul Militar de Campanie Cetatea Albă (8 februarie 1942).

44. Caporal Emil DARIE - fiul lui Iorgu și Elisabeta, născut la data de 30 noiembrie 1919, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan”, dispărând în luptele de la Kimburu, din Ucraina, la data de 5 decembrie 1943.

45. Soldat Vasile PÂRȚU - fiul lui Costache și Aglaea, născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 11 Dorobanți „Siret” Galați, fiind luat prizonier de către trupele sovietice la 23 august 1944. S-a înapoiat în țară la data de 2 aprilie 1945, din Lagărul de prizonieri nr. 159.

46. Fruntaș Gheorghe CIOBANU - fiul lui Constantin și Ileana, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți (Infanterie) Tecuci, dispărând, la 23 august 1944, la Pușcași, Vaslui.

47. Soldat erou Vasile GHEORGHIU - fiul lui Gheorghe și Aglaea, născut în 4 mai 1920, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți (Infanterie) Tecuci, fiind dat dispărut la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942.

48. Soldat erou Gheorghe HUHULEA - fiul lui Constantin și Maranda, născut la data de 10 iulie 1920, a participat la război cu

Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, fiind dat dispărut la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942.

49. Soldat Nicolae CODREANU - născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 5 Artilerie, fiind luat prizonier de război de către trupele sovietice în ziua de 23 august 1944. S-a înapoiat în țară la data de 4 noiembrie 1948.

50. Soldat erou Irimia MARDARE - fiul lui Alecu și Maranda, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți „General Constantin Prezan” Vaslui. A dispărut la data de 10 iunie 1943, în Uniunea Sovietică, unde a decedat.

51. Soldat Gheorghe ROTARU - fiul lui Neculai și Anica, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 2 Călărași.

52. Soldat erou Costache IFRIM - fiul lui Gheorghe și Tasia, născut în 1921, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, dispărând la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942.

53. Fruntaș erou Dumitru PÂRȚU - fiul lui Ion și Maria, născut în 1921, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți (Infanterie) Tecuci, decedând în ziua de 25 iulie 1944.

54. Caporal Adam CIOBANU - fiul lui Ioan și Maria, născut în 1921, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan”, fiind rănit, la data de 24 august 1941, în luptele din Ucraina. A fost luat prizonier de război la 15 aprilie 1944, în luptele de la Cetatea Albă, și s-a înapoiat din captivitate pe data de 11 octombrie 1945. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu panglică, clasa a III-a.

55. Soldat erou Neculai BURGHELEA - fiul lui Costache și Marghioala, născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. A murit în luptele din Cehoslovacia, în anul 1945.

56. Sergent Dumitru POPOVICI - fiul lui Ioan și Natalia, născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 1 Grăniceri.

57. Soldat Gheorghe DĂSCĂLESCU - fiul lui Grigore și Ioana, născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău. A dispărut la Pașcani, în ziua de 23 august 1944.

58. Soldat erou Ioan SÂRGHE - fiul lui Dumitru și Maria, născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 10 Dorobanți Focșani. A fost rănit mortal în Ungaria, în ziua de 15 decembrie 1944.

59. Soldat Neculai CIUREANU - fiul lui Gheorghe și Catinca, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) din Chișinău.

60. Sergent Pavel PAVEL - fiul lui Constantin și Anica, născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători din Chișinău.

61. Soldat Ilie TOMA - fiul lui Ilie și Iliana, născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 10 Dorobanți, fiind rănit și declarat invalid 80% de către Comisia Medicală a Comandamentului 2 Teritorial.

62. Fruntaș Costachi CAZACU - fiul lui Vasile și Catinca, născut în 1923, a participat la război cu Regimentele 4 Dorobanți Pitești și 1 Pionieri. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, clasa a III-a.

63. Soldat erou Vasile BĂLĂNESCU - fiul lui Neculai și Frăsina, născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. A murit în luptele din Cehoslovacia, în ziua de 8 aprilie 1945.

64. Soldat erou Ioan POPOVICI - fiul lui Alecu și Vasilica, născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, murind în luptele din Cehoslovacia, în ziua de 8 mai 1945.

65. Soldat Gheorghe DARIE - născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 24 Infanterie. A dispărut în Basarabia, la data de 23 august 1944.

66. Soldat Neculai GAVRIL - fiul lui Zaharia și Anica, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți, fiind dat dispărut la 23 august 1944, în luptele din Basarabia.

67. Fruntaș Costache ANTOCHI - fiul lui Mihalache și Elena, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 11 Dorobanți „Siret” Galați, fiind dat dispărut în luptele din Basarabia, la 23 august 1944.

68. Soldat Gheorghe CIOBANU - fiul lui Costache și Elena, născut în 1922, a participat la război cu Batalionul Geniu Marină.

69. Fruntaș Costache (Costică) ANTOHI - fiul lui Mihalache și Elena, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 11 Dorobanți „Siret” Galați. A dispărut la data de 23 august 1944.

70. Soldat Irimia TURITĂ - născut în 1910, a participat la război cu Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați. A fost căsătorit cu Maria Bodae, împreună având 9 copii: Veroana, Costică, Vasile, Mitică, Miluță, Ion (căsătorit cu Maria Gaiță, vara mea), Petru, Rozica și Aurica.

71. Fruntaș Gheorghe HÂNCU - fiul lui Grigore și Tasia, născut în 1914, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A fost căsătorit cu Ileana Gheorghiu și au avut 7 copii: Ion, Maria (căsătorită cu vărul meu, Costică Gaiță), Petru, Cezar, Vasile, Ecaterina și Costică.

72. Sergeant (premilitar) Mihai ULEA - născut în 1926, locuiește în municipiul Vaslui.

73. Sergeant (premilitar) Dumitru CIOBANU - născut în 1926.

74. Sergeant (premilitar) Ion BURGHELEA - născut în 1926.

75. Soldat Mihai ANTOCHI - născut în 1896, a participat la luptele de la Mărășești cu Regimentul 65 Infanterie din Vaslui. A avut 12 copii: Costică, participant la al doilea război mondial (dispărut la Cotul Donului nu s-a mai înapoiat de pe front), Vasile, Neculai, Ghiță, Alexandru, Petru (decedat), Ileana, Tinca, Maria, Eleonora, Anica (Anița, căsătorită cu Toader-Miluță Cocuz din Valea Siliștei) și Tincuța (decedată).

Notă: În situația Parohiei Bisericii Ortodoxe din Știoborâni sunt înscrise și alți eroi ale căror date nu au putut fi găsite în Arhivele Militare Române din Pitești, datorită deteriorării matricolelor: Pavel ANTOHI, Costică BURGHELEA, Aurel CHIRICA, Zaharia CIOBANU, Ioan CORESE, Constantin CIORTESCU, Ștefan DARIE, Ioan IFRIM, Irimia LUPU, Vasile PALADUTA, Pangrati ROTARU, Gheorghe VARTOLOMEI, Gheorghe VRANCEANU. Deasemenea, nu s-au putut găsi date referitoare la veteranii de război aflați în viață.

Satul Solești

Localitatea Solești a fost atestată documentar la data de 10 martie 1502 (7010, deși este mult mai veche), prin documentul emis de Ștefan cel Mare, care a întărit lui Ștefan Toc (Top), stolnic (dregător la curtea domnului, care se îngrijea de masa domnului și uneori îl servea, gustând masa în prezența acestuia), seliștea Folești la Crasna, cumpărată de la Toader și sora sa, Marina (fiii lui Luca), și de la Marina și Magda, fiicele lui Codrea, cu 60 de zloți tătarești (Biblioteca Academiei Române, A. Moldova, C. Cihodaru..., vol. III (1487-1504, pag. 480-481). Așadar,

„Ștefan cel Mare a întărit stolnicului Toader Toc (Top) satul Solești, pe apa Vaslui, unde a fost Andrei și jude Mihailo Negru, primit de la Marenca, fiica lui Mihul Epure, nepoata lui Toma Solescu, în schimbul satului Folești pe Crasna și a 100 de zloți tătarești”. Din volumul de documente întocmite de Theodor Rosetti, ultimul moștenitor al familiei Rosetti, decedat în anul 1960, rezultă că întemeietorul satului Solești a fost stolnicul Toma Solescu. Fiica lui Toma Solescu, Marenca (Măriuca), a fost măritată cu Mihai (Mihu) Epure și a schimbat satul Solești cu satul Folești. Înainte de constituirea satului Solești au existat trei cătune: Livezi (La mănăstire), Hârtop și Brădușeni (azi Iaz). Din Tezarul Toponimic al României rezultă că în 1772 localitatea Solești era compusă din cătunele Șcheia (fostul cătun Hârtop, denumit Satul din Vale) și Lohani (satul Livezi, denumit Satul din Deal). Cele două cătune s-au unificat, în anul 1832, formând satul Solești, care avea 170 familii (clăcași și foști robi boierești). Localitatea Solești a devenit reședință comunală în anul 1864, subordonându-i-se și satul Boușori până în anul 1925, când localitatea Boușori s-a transformat în comună. După 1939 satul Boușori a revenit la Solești, până în anul 1950, când a trecut la comuna Știoborâni. Din 1968 comuna Solești a primit în subordine administrativă satele Știoborâni, Valea Siliștei, Boușori și Șerbotești. Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, mănăstirea familiei Rosetti, a fost construită în anii 1859-1860 de către Ecaterina Rosetti-Solescu, mama Doamnei Elena Rosetti-Cuza. A doua biserică, „Sfântul Gheorghe”, situată în partea de nord a satului, a fost construită în anul 1881. Prima școală a fost construită de familia Rosetti, după construirea mănăstirii. A doua școală s-a construit în centrul satului, în anul 1908. Pe acel loc s-a construit, după 1970, căminul cultural. După reforma învățământului din 30 august 1948, conacul familiei Rosetti a fost transformat în Școală Gimnazială, în care au fost școlarizați copiii absolvenți a 4 clase din comuna Solești, dar și din comunele vecine. Întrucât conacul a fost grav afectat de cutremurul din 4 martie 1977, s-a construit un local nou în vecinătatea conacului și a bisericii.

Soleștiul a dat țării pe prima doamnă a statului român modern, Elena, născută la data de 17 iunie 1825, care s-a căsătorit cu Alexandru-Ioan Cuza, la 30 aprilie 1844. De aici s-au ridicat frații săi, Teodor și Dimitrie, cunoscuți oameni de cultură și politică și nepotul său, Gheorghe Rosetti, fost ambasador al României la Sankt Petersburg.

1. Soldat Vasile LARION - fiul lui Gheorghe și al Mariei, s-a născut în anul 1906. Ciuntirea teritoriului României de către statele vecine, sprijinite și încurajate de Germania și Uniunea Sovietică, a forțat guvernul României să se înscrie la această conflagrație mondială, alături de Germania, cu dorința de reîntregire statală și națională, prin atacul Uniunii Sovietice, la 22 iunie 1941. Mobilizat în iunie 1941, soldatul Vasile Larion a participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei și la cele din Ucraina. A decedat în anul 1949, după o grea suferință. Vasile Larion a fost căsătorit, din mariajul său cu Tinca Nechifor rezultând patru copii: Gheorghe (născut în 1930, a fost secretar la primărie), Ion (născut în 1937, a fost muncitor), Elena (născută în 1943, a fost muncitoare), Maria (născută în 1945, a fost funcționară la poștă și este căsătorită cu Ion Nechifor, fost poștaş, împreună având patru copii: Mirela, învățătoare, Daniela, oficiant principal la Poșta din Vaslui, Ionel, mecanic și Elena).

2. Soldat Vasile IACOB - fiul lui Nicolae și al Mariei, născut în 1905, a fost mobilizat în iunie 1941 la Regimentul 3 Pionieri Galați, participând la luptele pentru eliberarea Basarabiei.

3. Caporal Constantin MITITELU - fiul lui Haralambie și al Ioanei, născut în 1905, a fost mobilizat în iunie 1941 la Flotila 1 Aviație Vânătoare București, participând la luptele din Basarabia și la apărarea capitalei împotriva bombardamentelor anglo-americane.

4. Soldat Petrache MIRON - fiul lui Vasile și al Elenei, născut în 1905, a participat la război cu Batalioanele 1 și 2 Pază.

5. Fruntaș Matei COSMA - fiul lui Gheorghe și al Profirei, născut în anul 1905, a satisfăcut stagiul militar în anii 1937-1939 în Regimentul 3 Vânători (Infanterie) din garnizoana Bolgrad. A fost mobilizat în iunie 1941 la Regimentul 12 Dorobanți (Infanterie) Cantemir Bârlad, fiind rănit în luptele de la Țiganca, la data de 9 iulie 1941. Internat în Spitalul Militar de Zonă Interioară, nr. 308, a fost clasat inapt pentru război. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, clasa a II-a.

6. Soldat Tudose BENDEI - fiul lui Gheorghe și Marghioala, născut în 1908, a fost mobilizat în iunie 1941 la Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, fiind rănit în luptele de la Odessa (Ucraina), la 3 septembrie 1941.

7. Fruntaș erou Ilie DUMITRAȘCU - fiul lui Ilie și Mărioara, născut în 1908, a fost mobilizat în Regimentul 12 Dorobanți din Bârlad. Rănit în luptele de la Țiganca, la 9 iulie 1941, a decedat la 4 mai 1942.

8. Fruntaș Ioan IACOB - fiul lui Petrea și Tudora, născut în 1908, a fost mobilizat în anul 1941 la Regimentul 30 Artilerie Chișinău și în 1943 la Spitalul Veterinar, în funcția de îngrijitor de cai.

9. Caporal Alexandru MALCOCI - fiul lui Constantin și Catinca, născut în 1908, a fost mobilizat în 1941 la Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. A dispărut în luptele de la Odessa, la data de 15 septembrie 1941.

10. Fruntaș erou Costache (Costică) SANDU - fiul lui Vasile și Vasilica, născut în 1908, a fost mobilizat în Regimentul 7 Roșiori din Iași. A participat la luptele crâncene din partea de Nord a Bucovinei și Basarabiei, la luptele dintre Nistru - Bug - Nipru, la cele din Caucaz și Cotul Donului și apoi pe calea de înapoiere în Moldova. Mutat în luna noiembrie 1944 la Regimentul 13 Călărași din Lugoj, fruntașul Costache Sandu a participat la eliberarea Ungariei și a Cehoslovaciei, fiind grav rănit la data de 13 aprilie 1945. A decedat la 18 mai 1945, în Spitalul Militar de Zonă Interioară nr. 485.

11. Caporal Grigore LUCA - fiul lui Gheorghe și Zoița, născut în 1910, a fost mobilizat în iunie 1941 în Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei și la cele din operațiunea Odessa, fiind rănit în misiunile de pază a litoralului Mării Negre, la 5 mai 1942. După spitalizare a fost încadrat la Partea Sedentară a Diviziei 15 Infanterie din Chișinău, contribuind la instruirea recruților basarabeni.

12. Soldat Vlad LARION - fiul lui Costache și Marghioala, născut în 1910, a fost mobilizat în iunie 1941 în Regimentul 23 Artilerie din Bârlad. A participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei, în cele de la Odessa (Ucraina) și în bătălia de la Cotul Donului.

13. Soldat Vasile PRICOP - fiul lui Grigore și Safta, născut în 1910, a fost mobilizat în Regimentul 7 Roșiori din Iași, participând la luptele de eliberare a Basarabiei, părții de Nord a Bucovinei și Basarabiei, precum și la luptele dintre Nistru - Bug - Nipru și Cotul Donului.

14. Soldat Ioan PÂSLARU - fiul lui Costache și Catinca, născut în 1910, a urmat traseul leatului său, Vasile Pricop, pentru participarea la cel de al doilea război mondial.

15. Fruntaș Nicolae PARFENE - născut în 1910, a fost mobilizat în iunie 1941 în Compania de Pompieri Chișinău. De la data de 3 ianuarie 1944 a fost vărsat la Corpul Pompierilor Militari din București.

16. Fruntaș Vasile GRIGORUȚĂ - fiul lui Vasile și Ioana, născut la data de 18 iulie 1911, a urmat Școala de Cântăreți de pe lângă Episcopia Ortodoxă din Huși. În anii 1932-1933 a satisfăcut stagiul militar în Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A fost concentrat în anul 1939 și mobilizat în iunie 1941 la Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A fost rănit la piciorul stâng în luptele de la Odessa (Ucraina), la data de 20 august 1941.

17. Fruntaș Costache PĂDURARU - fiul lui Alexandru și Elisabeta, născut în 1911, a fost mobilizat în iunie 1941 în Regimentul 30 Obuziere Chișinău, participând la luptele de eliberare a Basarabiei, în luptele din Ucraina (Odessa) și în bătălia de la Cotul Donului.

18. Soldat Vlad AVARVAREI - fiul lui Costache și Anica, născut în 1911, a fost mobilizat în iunie 1941 la Regimentul 25 Dorobanți „General Constantin Prezan” Vaslui, participând la luptele de eliberare a Basarabiei, la luptele de la Odessa și la Cotul Donului.

19. Fruntaș Costache DAVID - fiul lui Vasile și Chița, născut în 1911, a fost mobilizat la Compania Sanitară a Diviziei 6 Infanterie Focșani, participând la eliberarea Basarabiei și în luptele din Ucraina. La 1 aprilie 1943 a fost vărsat la Regimentul 28 Dorobanți, participând la luptele din Ucraina și din Moldova și la luptele din Transilvania de Nord.

20. Soldat Petre IACOB - fiul lui Nicolae și Anica, născut în 1911, a fost mobilizat în iunie 1941 în Regimentul 13 Vânători de Munte, participând la eliberarea părții de Nord a Bucovinei și a Basarabiei, la luptele dintre Nistru - Bug - Nipru și în Crimeea, fiind rănit în ziua de 25 iunie 1942 în luptele din zona Sevastopolului.

21. Soldat Vasile TOCARIUC - fiul lui Irimia și Ioana, născut în 1911, a fost mobilizat în iunie 1941 la Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați, participând la eliberarea Basarabiei, la luptele de la Odessa și Stalingrad, fiind dat dispărut în ziua de 20 noiembrie 1942.

22. Soldat Vasile APRODU - fiul lui Neculai și Maranda, născut în 1912, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui, în luptele din Basarabia și Ucraina (Odessa). De la 15 ianuarie 1943 a fost mutat în Regimentul 10 Vânători

(Infanterie) Chișinău, fiind luat prizonier de către trupele sovietice la 23 august 1944. S-a înapoiat din captivitate la data de 23 martie 1946.

23. Soldat erou Vasile CUCU - fiul lui Petrache și Catinca, născut în 1912, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A decedat în luptele de la Dafinovka (Ucraina), la data de 5 octombrie 1941. [Extras nr. 553]

24. Soldat Gheorghe HURDUBAE - născut la data de 18 mai 1912, a participat la război cu Regimentul 7 Vânători (Infanterie) Galați. A fost rănit la mâna dreaptă, în luptele de la Bujalâk, la 17 august 1941.

25. Fruntaș Teodor MUNTEANU - fiul lui Mihai și Elisabeta, născut în 1912, a participat la război cu Regimentul 12 Dorobanți „Cantemir” Bârlad, dispărând la Cotul Donului, la 19 noiembrie 1942.

26. Fruntaș Constantin MACARIU - fiul lui Vasile și Catinca, născut în 16 mai 1912, a participat la război cu Regimentul 7 Roșiori Iași, fiind rănit 60% în luptele de la Budinovka (Ucraina), la 28 mai 1942.

27. Soldat Vasile CUCU - fiul lui Dumitru și Mărioara, născut în 1913, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui, fiind rănit și luat prizonier la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942. Eliberat din captivitate, la data de 23 august 1945, a fost clasat inapt pentru serviciul militar.

28. Soldat erou Neculai DAVID - fiul lui Vasile și Chița, născut în 1913, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui, decedând în luptele de la Krimidovka, la data de 14 august 1941. [Extract 131/1941]

29. Soldat Vasile LUPU - fiul lui Petrache și Marița, născut în 1913, a participat la război cu Batalionul 11 Vânători Munte din Brigada 3 Mixtă Munte Beiuș, fiind rănit la Cocargea (Ucraina), la 16 august 1941.

30. Caporal Costache MIRON - născut în 1913, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan”, fiind rănit în luptele din Ucraina, la 27 februarie 1942, și clasat invalid 100%. A fost decorat cu „Virtutea Militară de Război”, clasa a II-a.

31. Soldat Ioan ILIE - fiul lui Costică și Maria, născut în 1914, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți, fiind rănit la data de 28 august 1941, la Odessa, și clasat inapt pentru război 40%.

32. Fruntaș Vasile VLASE - fiul lui Vasile și Paraschiva, născut în 1916, a participat la război cu Regimentul 2 Roșiori Bârlad, fiind luat

prizonier la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1941. S-a înapoiat în țară la data de 2 iunie 1948 și a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”.

33. Fruntaș Ioan STÂNGACIU - fiul lui Gheorghe și Maranda, născut în 1917, a participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța, fiind rănit la Bujalâk (Ucraina), la 26 august 1941. Căzând prizonier la 24 august 1944 pe frontul de la Iași, s-a înapoiat din captivitate la data de 20 octombrie 1945.

34. Caporal Ioan TĂTARU - fiul lui Ioan și Catinca, născut în 1917, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți „General Constantin Prezan”, dispărând la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942.

35. Fruntaș Pavăl GRIGORUȚĂ - fiul lui Zaharia și Marghioala, născut la data de 15 noiembrie 1918, a participat la război cu Batalionul 6 Vânători Munte din Aiud, fiind rănit la mâna dreaptă în Crimeea.

36. Fruntaș Ilie NECHIFOR - fiul lui Pavel și Floarea, născut în 1918, a participat la război cu Regimentul 36 Infanterie Constanța. Rănit la mâna stângă, în luptele de la Cotul Donului, la 19 noiembrie 1942, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

37. Fruntaș Costache (Tică) ACSINTE - fiul lui Ștefan și Ioana, născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan”, dispărând la 23 august 1944.

38. Soldat Constantin (Costică) CUCU - fiul lui Vasile și Marghioala, născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 25 Vaslui, fiind dat dispărut la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942.

39. Caporal Ioan ENEA - fiul lui Anton și Maranda, născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) Vaslui, dispărând la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942.

40. Fruntaș Costache HURDUBAE - fiul lui Alecu și Mina, născut în 1919, a participat la război cu Regimentul 12 Dorobanți „Cantemir” Bârlad, fiind luat prizonier la data de 5 decembrie 1943. S-a înapoiat din captivitate la 25 august 1948.

41. Sergeant Petru PĂDURARU - fiul lui Alexandru și Elisabeta, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți (Infanterie) Tecuci, fiind rănit la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942.

42. Soldat Mihai AVARVAREI - fiul lui Costache și Anica, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, dispărând la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942.

43. Soldat Ioan DUMITRAȘCU - fiul lui Ilie și Mărioara, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. A dispărut la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942.

44. Soldat Constantin TEODORESCU - fiul lui Gheorghe și Anica, născut în 1920, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți din orașul Tecuci, dispărând la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942.

45. Fruntaș Serafim LUCA - fiul lui Ioan și Maria, născut în 1921, a participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți „General Constantin Prezan”, dispărând la Cotul Donului, la 20 noiembrie 1942.

46. Soldat Mihai GRIGORUȚĂ - fiul lui Gheorghe și Aglaea, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 35 Infanterie.

47. Soldat Neculai GAVRILĂ - fiul lui Zaharia și Anica, născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, fiind dat dispărut la 23 august 1944, în luptele din Basarabia.

48. Soldat Ghiță MARDARE - fiul lui Eugen și Marița, născut în anul 1922, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, fiind dat dispărut în luptele din Basarabia, în ziua de 23 august 1944.

49. Sergeant-major Constantin STOLERU - fiul lui Gheorghe și Lucreția, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți.

50. Soldat Petru TACU - fiul lui Vasile și Pema, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. A dispărut în luptele din Basarabia, în ziua de 23 august 1944.

51. Sergeant Gheorghe TIMOFTE - fiul lui Vasile și Natalia, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. Luat prizonier de către trupele sovietice, la data de 23 august 1944, s-a înapoiat în țară la 15 august 1945.

52. Fruntaș Vasile ENE - fiul lui Ilie și Catinca, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 11 Dorobanți (Infanterie) „Siret” Galați.

53. Soldat Toader PRUTEANU - fiul lui Stelian și Ioana, născut în 1922, a participat la război cu Regimentul 3 Artilerie.

54. Soldat erou Vasile APETROAIEI - fiul lui Costică și Floarea, născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 10 Dorobanți Focșani. A murit în luptele din Cehoslovacia, la 9 martie 1945. [Extract 456]

55. Soldat erou Ioan CĂLDĂRARU - născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci. A murit în luptele din Cehoslovacia. [Extract 595/1945]

56. Soldat Vasile BOZIANU - fiul lui Vasile și Tasia, născut în 1923, a participat la eliberarea Cehoslovaciei cu Regimentul 24 Dorobanți, fiind rănit, la data de 24 martie 1945 și decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, clasa a III-a.

57. Caporal Nicolae LARION - fiul lui Vasile și Maria, născut în 1923, a luptat în Cehoslovacia cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, fiind decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu panglică, clasa a III-a.

58. Soldat Neculai STOLERU (Ursu) - născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, fiind decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu panglică, clasa a III-a, la data de 1 aprilie 1945.

59. Soldat erou Dumitru SANDU - fiul lui Savel și Mărioara, născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 24 Dorobanți Tecuci, decedând în luptele din Cehoslovacia.

60. Soldat Dumitru CUCU - fiul lui Ioan și Maria, născut în 1923, a participat la război cu Regimentul 32 Dorobanți „Mircea” din Ploiești. A fost rănit în luptele din Cehoslovacia, în ziua de 12 martie 1945.

61. Soldat Neculai POSTU - fiul lui Constantin și Tasia, născut în anul 1923, a participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) din Chișinău, dispărând în luptele din Cehoslovacia, la 5 aprilie 1945.

62. Soldat Vasile LARION - fiul lui Constantin și Marghioala, născut în 1916, a fost luat prizonier la Cotul Donului, la data de 20 noiembrie 1942, și s-a înapoiat din captivitate în anul 1946.

63. Sergeant Simion LARION - născut în 1914, fost copil de trupă la Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A lucrat în poliție.

64. Soldat Ghiță PARFENE - s-a născut în 1907.

65. Soldat Ion NECHIFOR - fiul lui Ion și Ioana, născut în 1907, a fost prizonier de război.

66. Soldat Mihai Ilie DUMITRAȘCU - născut în 1911, a fost mobilizat pentru participarea la război.

67. Soldat erou Dumitru DUMITRAȘCU - născut în 1917, a fost mobilizat și a murit în război.

68. Soldat Ghiță VLASE - născut în 1912, a fost mobilizat.

69. Soldat Ion VLASE - născut în 1914, a fost mobilizat.

70. Soldat erou Costică STÂNGACIU - fiul lui Gheorghe și Maranda, născut în 1915, fost prizonier la Cotul Donului (Lagărul Oranki), s-a înscris voluntar în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”. A murit în luptele purtate pentru eliberarea Cehoslovaciei.

71. Soldat Dumitru LUCA - fiul lui Ioan și Maria, participant la război, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, clasa a III-a.

72. Soldat erou Neculai MARDARE - fiul lui Costache și Anica, a participat la luptele pentru eliberarea părții de Nord a Transilvaniei, a Ungariei și a Cehoslovaciei, murind în luptele din Cehoslovacia.

73. Caporal Vasile MARDARE - fiul lui Constantin și Anica, a participat la luptele din Vest.

74. Fruntaș Toader CUCU - a participat la război în Vest.

75. Soldat Mihai GRIGORUȚĂ - a participat la război în Vest.

76. Soldat Anton CIORIC - a participat la luptele din Vest.

77. Soldat Vasile BULBUC - a murit în luptele din Vest.

78. Soldat erou Costică CUCU - a murit în război.

79. Soldat erou Ion DINIȚĂ - a murit în război.

80. Soldat erou Costică IACOB - a murit în război.

81. Soldat erou Toader LARION - a murit în război.

82. Soldat erou Manolea PÂSLARU - a murit în război.

83. Caporal erou Ștefan CUMPĂNĂ - a murit în război.

84. Sergeant erou Grigore CIORIC - a murit în război.

85. Sergeant erou Vasile DUMITRAȘCU - a murit în război.

86. Sergeant erou Dumitru DUMITRAȘCU - a murit în război.

87. Sergeant erou Ion GRIGORUȚĂ - a murit în război.

88. Sergeant erou Vasile GRIGORUȚĂ - a murit în război.

89. Sergent erou Vasile IACOB - a murit în război.

90. Sergent erou Ștefan TACU - a murit în război.

91. Sergent-major erou Vasile ȚIPĂU - a murit în război.

92. Plutonier erou Vasile-Anton ENEA - a murit în război.

93. Sublocotenent Dumitru HURDUBAE - a murit în război.

94. Sublocotenent erou Ioan LUPU - a murit în război.

95. Sublocotenent erou Aurel MITITELU - născut la data de 15 octombrie 1915, a participat la război cu Regimentul 11 Dorobanți „Siret” din Galați, decedând la 22 septembrie 1944, în luptele de la Sânpaul, în timp ce asigura trecerea trupelor române peste râul Mureș, pentru eliberarea părții de Nord a Transilvaniei. A fost avansat, post-mortem, la gradul de locotenent și decorat cu Ordinul „Steaua României”, clasa a V-a.

96. Locotenent erou Costantin NALBARU - a murit în război.

97. Sergent (premilitar) Toader AVARVAREI.

98. Sergent (premilitar) Ion BUJOR.

99. Fruntaș Ion BUJOR - fiul lui Vasile și Paraschiva, născut în anul 1893, a participat la luptele de eliberare a Bucovinei de Nord și a Basarabiei de Nord cu regimentul 7 Roșiori Iași. A fost căsătorit cu Zoîța Luca, având împreună 11 copii, dintre care mai trăiesc: Maria, Agripina, Areta (căsătorită cu vărul meu, Vasile Gaiță), Alexandru și Veronica.

100. Sergent (premilitar) Vasile STOLERU - născut în anul 1927, căsătorit cu Areta Iacob, cu care are 7 copii: Viorel, Marcel, Costantin, Marița, Tinca, Ilie și Vasile.

101. Plutonier-major Vasile MIHĂILĂ - fiul lui Vasile și Maria, născut la data de 5 iulie 1919, este un bun exemplu pentru perseverența și dăruirea în muncă, reușind să evolueze de la un simplu plugar la înalte funcții de conducere, între care și cea de director de Întreprindere Agricolă de Stat. Rămas orfan de ambii părinți s-a căsătorit, la vârsta de 18 ani, cu Ileana Neculai Rădvan din Valea Siliștei, cu care a trăit în deplină înțelegere. Participând la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” din Vaslui, nenea Vasile Mihăilă și-a adus contribuția la eliberarea Basarabiei, teritoriu răpit de Uniunea Sovietică prin Nota Ultimativă a guvernului sovietic din 26 iunie 1940. În anul 1942, fiind avansat la gradul de caporal, a îndeplinit funcția de instructor la Centrul de

Instrucție TTR (tineri cu termen redus) din Regimentul 25 Infanterie Vaslui. De la 25 august 1943 Vasile Mihăilă a lucrat la Batalionul de Fortificații de la Mărășești. În perioada 15 mai - 23 august 1944 a îndeplinit funcția de comandant de cazemată. Decedându-i soția în anul 2000, își duce viața singur, respectat de marea majoritate a locuitorilor comunei Solești.

Notă: Datele culese din Arhivele Militare Române din Pitești au fost întregite cu cele existente la Parohia Bisericii Ortodoxe Române din Solești și cu informațiile furnizate de nenea Vasile Mihăilă și familia Ion și Maria Nechifor.

Satul Șerbotești

Satul este atestat documentar la data de 11 februarie 1400, când a fost dăruit de Alexandru cel Bun lui Dan Vameș, pentru credincioasă slujbă (Biblioteca Academiei Române, Ion Ionașcu, Documente privind Istoria României, veacurile XIV și XV, A. Moldova, vol. 1 (1384-1475), pag. 302). În anul 1772 satul Șerbotești era independent, iar în anul 1865 a aparținut de comuna Ghergheleu. Din anul 1873 a aparținut de comuna Codăiești, până în anul 1925, când a fost declarat comună. Din anul 1939 a revenit la comuna Codăiești și din anul 1965 la comuna Solești (Biblioteca „Elena Cuza” din Solești, Tezaurul Toponimic al României, vol. 2, pag. 1146). Din sursele păstrate de biserică și școală, transmise de la strămoși, rezultă că pe aceste meleaguri s-au așezat peste 55 de familii venite din Transilvania și Bucovina.

Din datele procurate de la Arhivele Militare Române, din Arhiva A.N.V.R., Filiala Vaslui, și din Arhiva Bisericii din Șerbotești s-au reținut următorii eroi:

- *al doilea război balcanic*, din anul 1913: Vasile MOGA.
- *primul război mondial*: Gheorghe BĂLU, Gheorghe BORLEANU, Ion BORLEANU, Vasile BORLEANU, Gheorghe BOURUC, Andrei BOURUC, Vasile BOURUC, Gheorghe CREȚU, Ion GHILAN, Toader HUIBAN, Neculai LĂZĂREANU, Toader LĂZĂREANU, Zaharia LIBIȚ, Andrei MOGA, Gheorghe MIHĂILĂ, Toader MOLDOVANU, Vasile MORARU, Petrache PARASCHIVA, Simeon POPA, Ion PRUTEANU, Gheorghe SOLESCU, Gheorghe TOPOR, Ion UNGUREANU, Iosif MIRON.

- *al doilea război mondial*: locotenent Gheorghe FLOREA, sergent Vasile DONEA, sergent Andrei ROTARU, soldat Nicu ADAM, soldat Gheorghe BĂLU, soldat Dumitru BĂLU, soldat Dumitru BÂRGU, soldat Ion CIUC, soldat VASILE CIUC, soldat Ion CĂLIN, soldat Gheorghe LIBIȚ, soldat Dumitru MOGA, soldat Vasile CREANGĂ, soldat Vasile MOLDOVEANU, soldat Ion MOLDOVANU, soldat Ion MIHĂILĂ, soldat Costică MORARU, soldat Vasile PARASCAN, soldat Gheorghe PĂDURARU, soldat Gheorghe PRUTEANU, soldat Neculai PRUTEANU, soldat Neculai PERJU, soldat Dumitru RAPAGĂ, soldat Gheorghe RUSU, soldat Gheorghe SURLEAC, soldat Gheorghe TABĂRDĂU, soldat Mihai TEODORESCU, soldat Gheorghe TOPOR, soldat Vasile UNGUREANU, soldat Zaharia UNGUREANU.

În prezent mai trăiesc următorii veterani de război:

plutonier (ANVR) Gheorghe PRUTEANU (născut în anul 1921), sergent-major (ANVR) Toader CĂLIN (născut în anul 1922), sergent-major (ANVR) Gheorghe CIUCĂ (născut în 1921), sergent-major (ANVR) Nicolae MOLDOVEANU (născut în anul 1923), sergent-major (ANVR) Costache MOLDOVEANU (născut în anul 1923, a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a), sergent-major (ANVR) Costică TOPOR (născut în anul 1921), sergent Vasile LĂZĂREANU (născut în anul 1924), sergent Vasile STRATULAT (născut în anul 1923), sergent Gheorghe TURIȚE (născut în anul 1924) și sergent Gheorghe TOPOR (născut în anul 1925).

Veterani din Tanacu

Tanacu și Benești, localități așezate pe Dealul Morilor, sunt atestate documentar prin descoperirile arheologice de la Chiscul Ulucilor (fostul sat Pârtănoși). Institutul de Arheologie din București a descoperit mai multe bordeie feudale din secolele VIII-IX. Arheologii au stabilit că satele Pârtănoși, Faur, Grumăzești și Folești au dispărut. Cel dintâi document scris despre Benești datează din 1492, iar despre Tanacu din 1772-1774.

Conform datelor preluate din lucrarea lui Gheorghe Gr. Buzdugan, „Tanacu un vechi sat de răzeși”, în timpul războiului de independență au căzut în lupte, următorii eroi, care făceau parte din Regimentul 13 Dorobanți Vaslui-Iași: sergent-major Alecu ALEXANDRESCU, din Benești, soldat Toader BUZDUGAN, soldat Ioan CUCU, soldat Neculai GHIBAN și soldat Ioan IORDACHE.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în timpul primului și al celui de al doilea război mondial:

1. Fruntaș Ion ARUXANDEI - s-a născut în anul 1898. Încorporat voluntar, în anul 1918, a satisfăcut stagiul militar în Regimentul 25 Infanterie Vaslui, care se subordona Diviziei 8 Infanterie, comandată de generalul Iacob Zadic. De la 28 octombrie 1918 a participat la luptele pentru alungarea din Bucovina a trupelor ucrainiene. Până în anul 1921 efectivele unității au participat la paza graniței de est și asigurarea ordinii interioare în Bucovina.

Fruntașul Ion Aruxandei a fost căsătorit și a avut 4 fiice: Maria, Eugenia, Elena și Natalia. Elena a avut, la rândul său, doi fii și o fiică: Vasile (profesor de psihologie, psiholog la Centrul Militar al județului Vaslui, căsătorit cu Viorica Vrăjitoru, funcționară la Prefectura Vaslui), Mihai (marinar civil la Flotila de Dunăre) și Viorica (filator la Combinatul de Fire Sintetice din orașul Vaslui).

2. Soldat erou Vasile BOZIANU, fiul lui Vasile și Tasia, s-a născut în 1907. A fost mobilizat, în iunie 1941, în Regimentul 25 Dorobanți „General Constantin Prezan” din Vaslui. Participând la luptele pentru eliberarea Basarabiei (22 iunie – 26 iulie 1941) și la luptele de la Odessa, a decedat în luptele de la Alexandrovka, din Ucraina, la 23 septembrie 1941.

3. Caporal Ioan ICHIM - fiul lui Vasile și Maranda, s-a născut în 1907. A fost mobilizat, în anul 1941, în Batalionul 17 Vânători de Munte, subordonat Brigăzii 4 Mixte Munte (de la 15 martie 1942, Divizia 4 Munte). Ioan Ichim a participat la luptele pentru eliberarea părții de Nord a Bucovinei și Basarabiei, la luptele din Ucraina (Nistru – Bug - Nipru) și din Caucaz, fiind decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, clasa a III-a, în anul 1942.

4. Fruntaș Ioan BODESCU - fiul lui Gheorghe și Catinca, s-a născut în 1908. A fost mobilizat în iunie 1941 și a participat la luptele din Basarabia, de la Odessa și de la Cotul Donului, împreună cu Regimentul 30 Obuziere și cu Bateria 169 Artilerie Antiaeriană.

5. Fruntaș Ioan CĂPITANU - fiul lui Dumitru și Maranda, s-a născut în 1909. A fost mobilizat, în iunie 1941, în Regimentul 25 Artilerie Tecuci, participând la luptele din Basarabia, de la Odessa și de la Cotul Donului. A fost dat dispărut la data de 19 noiembrie 1942.

6. Soldat Ioan DARIE - fiul lui Ioan și Măndița, s-a născut în 1909. Mobilizat în iunie 1941, la Regimentul 7 Roșiori Iași, a participat la eliberarea părții de Nord a Bucovinei și Basarabiei, la luptele din Ucraina (Nistru - Bug - Nipru) și Crimeea. Mutat în Regimentul 12 Călărași Roman, la 10 aprilie 1944, a fost luat prizonier, în ziua de 25 august 1944, de către trupele sovietice „aliate” și s-a înapoiat din captivitate la 1 septembrie 1945. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, clasa a III-a.

7. Soldat Vasile FRUNZĂ - s-a născut în anul 1909. A participat la război cu Batalionul 13 Vânători Munte, subordonat Brigăzii 4 Mixte Munte (din 15 martie 1942, Divizia 2 Munte). A fost rănit la 24 iunie 1942, la Sevastopol, și la 7 octombrie 1943, în Crimeea. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, clasa a III-a, și clasat inapt pentru război.

8. Soldat Gheorghe ICHIM - s-a născut în anul 1909. A participat la război cu Regimentul 12 Călărași Roman.

9. Soldat Ștefan BUJOR - fiul lui Ion și Catinca, s-a născut în anul 1910. A participat la război în Regimentul 6 Roșiori Tecuci, fiind rănit în luptele din Caucaz, la data de 20 august 1941.

10. Caporal Ioan AMĂRIUȚEI - fiul lui Vasile și Soltana, s-a născut în anul 1912. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” din Vaslui. Luat prizonier la Cotul

Donului, la 20 noiembrie 1942, s-a înapoiat din captivitate la data de 21 februarie 1947.

11. Caporal Vasile BUHĂESCU - fiul lui Neculai și Elena, s-a născut în 1912. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți Vaslui. A fost rănit în luptele din Ucraina, la data de 5 septembrie 1941.

12. Soldat Gheorghe CĂRĂRESCU - fiul lui Vasile și Măndița, s-a născut în 1912. A participat la război cu Regimentul 10 Vânători (Infanterie) Chișinău. A fost rănit în luptele din Ucraina, la 14 august 1941.

13. Soldat Ștefan DARIE - fiul lui Toader și Catinca, s-a născut în 1912. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui, fiind rănit la Odessa, la data de 22 septembrie 1941. La 15 ianuarie 1943 a fost mutat în Regimentul 12 Dorobanți (Infanterie) „Cantemir” din Bârlad, fiind dat dispărut la Odessa, la data de 22 septembrie 1943 (pe calea de întoarcere a frontului).

14. Fruntaș Toader GHIBANU - fiul lui Vasile și Catinca, s-a născut în 1912. A participat la război cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui, fiind rănit la Grigoriivka, în Ucraina, la 24 august 1941. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a II-a.

15. Soldat erou Dumitru MARCU - fiul lui Toader și Tasia, s-a născut în 1912. A participat la război cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui. Fiind rănit la cap a decedat în luptele din Ucraina, la 26 august 1941.

16. Soldat Vasile POPA - fiul lui Gheorghe și Catinca, s-a născut în 1912. A participat la război cu Legiunea de Jandarmi, fiind rănit în luptele de la Odessa (Ucraina), la data de 27 septembrie 1941.

17. Fruntaș Neculai STANCU - fiul lui Ioan și Zoița, s-a născut în 1912. A participat la război cu Regimentul 7 Roșiori Iași. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu panglică, clasa a III-a.

18. Caporal Neculai SĂLĂVĂSTRU - fiul lui Enuță și Victoria, s-a născut în anul 1912. A participat la război cu Regimentul 25 Vaslui. A fost rănit în luptele din Ucraina, la 27 august 1941. Luat prizonier de către ruși, la data de 23 august 1944, a fost eliberat la 6 iunie 1945.

19. Soldat Gheorghe VÂRLAN - fiul lui Costache și Măndița, s-a născut în anul 1912. A participat la război cu Regimentul 2 Roșiori Bârlad. A fost rănit în luptele de la Dimitrovka, la data de 12 decembrie 1942.

20. Soldat Vasile DĂRESCU - fiul lui Gheorghe și Maria, s-a născut în anul 1911. A participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța. A fost luat prizonier în luptele de la Bujalâk, din Ucraina, la data de 26 august 1941.

21. Sergent erou Constantin CĂRARE - fiul lui Ioan și Mărgioala, s-a născut în 1919. A participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța. În 1942 a absolvit Școala de Subofițeri Geniu și a fost mutat la Regimentul 5 Pionieri. A decedat în lupte, la 5 decembrie 1943.

22. Soldat erou Gheorghe BOZIANU - fiul lui Vasile și Tasia, s-a născut în 1919. A fost încorporat în Regimentul 35 Infanterie Constanța și a participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei (22 iunie – 26 iulie 1941) și la luptele de la Odessa (1 august – 16 octombrie 1941), pierzându-și viața la data de 28 august 1941.

23. Fruntaș erou Aurel CODREANU - fiul lui Mihai și Tasia, s-a născut în 1919. A participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța, pierzându-și viața în luptele din Ucraina (10 august 1941).

24. Soldat Ioan MIHOCI - fiul lui Gheorghe și Măndița, s-a născut în anul 1919. A participat la război cu Regimentul 25 Dorobanți (Infanterie) „General Constantin Prezan” Vaslui.

25. Fruntaș erou Alecu STANCU - fiul lui Ioan și Maria, s-a născut în 1919. A participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța. A murit în luptele de la Odessa, din Ucraina, la 16 august 1941.

26. Soldat erou Ioan STANCU - fiul lui Mihai și Zamfira, s-a născut în anul 1919. A participat la război cu Regimentul 12 Dorobanți „Cantemir” din Bârlad, pierzându-și viața în luptele de la Țiganca, din Basarabia, la data de 11 iulie 1941.

27. Soldat erou Vasile VLASĂ - fiul lui Costache și Profira, s-a născut în anul 1919. A participat la război cu Regimentul 35 Infanterie Constanța. Și-a pierdut viața în luptele din Ucraina, la 24 august 1941.

28. Soldat Vasile ARTENE - fiul lui Vasile și Zamfira, s-a născut în anul 1912. A participat la război cu Regimentul 6 Grăniceri. A fost rănit la Alexandrovka, în Ucraina, la data de 12 septembrie 1941.

29. Fruntaș Mihai GRIGORAȘ - s-a născut la 24 octombrie 1896 în localitatea Benești. A participat la războiul de întregire statală și națională a României (1916-1919) cu Regimentul 65 Infanterie Vaslui

(dublura Regimentului 25 Infanterie Vaslui), remarcându-se în luptele de la Mărășești (25 iulie – 21 august 1917).

30. Fruntaș Costache BUHĂESCU - s-a născut la data de 14 februarie 1912. A satisfăcut stagiul militar și concentrările în Regimentul 25 Infanterie „General Constantin Prezan” din Vaslui. Mobilizat în luna iunie 1941, fruntașul Costache Buhăescu a participat, împreună cu camarazii din Regimentul 25 Infanterie Vaslui, la eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), la operațiunea militară Odessa (8 august - 16 octombrie 1941) și la crâncena bătălie de la Cotul Donului (25 august 1942 - 3 februarie 1943).

31. Sergent-major (ANVR) Aurel AMARANDEI-CĂRARE - s-a născut în anul 1923. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

32. Sergent (ANVR) Toader ADIACONIȚEI - s-a născut în anul 1915. A participat la campania militară din Est și a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

33. Sergent-major (ANVR) Iorgu BUHĂESCU - s-a născut în anul 1923. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

34. Sergent-major (ANVR) Gheorghe BUHĂESCU - s-a născut în 1923. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

35. Sergent Gheorghe BUJOR - s-a născut în anul 1922. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

36. Sergent-major (ANVR) Gheorghe BODROS - s-a născut în anul 1921. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

37. Sergent-major (ANVR) Vasile BĂLTĂȚEANU - s-a născut în anul 1918. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

38. Sergent-major (ANVR) Dumitru BĂRDĂNAȘ - s-a născut în anul 1924. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

39. Sergeant-major (ANVR) Ioan BĂLTĂȚEANU - s-a născut în anul 1924. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

40. Sergeant Eugen BURGHELEA - s-a născut în anul 1923. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

41. Sergeant-major (ANVR) Vasile CUCU - s-a născut în 1923. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

42. Sergeant Gheorghe CARABAȘ - s-a născut în anul 1921. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă al celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

43. Sergeant-major (ANVR) Enuță CODREANU - s-a născut la data de 23 ianuarie 1923. A participat la război și a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

44. Sergeant-major (ANVR) Toader CĂPITANU - s-a născut în anul 1923. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

45. Sergeant Iorgu DARIE - s-a născut în anul 1919. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

46. Sergeant-major (ANVR) Ioan DĂRESCU - s-a născut în anul 1914. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

47. Sergeant Sterian FILIPESCU - s-a născut în anul 1919. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

48. Sergeant-major (ANVR) Toader FILIPESCU - s-a născut în anul 1923. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

49. Sergeant-major Gheorghe GRAPĂ - s-a născut în anul 1921. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

50. Sergeant Gheorghe HURDUBAE - s-a născut în anul 1923. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

51. Sergeant-major (ANVR) Gheorghe METERCA - s-a născut în anul 1922. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

52. Sergeant-major (ANVR) Ștefan MANTA - s-a născut în anul 1912. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

53. Sergeant Dumitru PRICOPI - s-a născut în anul 1922. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

54. Sergeant Dumitru PRICOPI - s-a născut în anul 1922. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

55. Sergeant-major (ANVR) Dumitru ROMAN - s-a născut la 29 mai 1923. A participat la luptele pentru eliberarea părții de nord a Transilvaniei, a Ungariei și Cehoslovaciei, împreună cu trupele Regimentului 22 Infanterie și a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, și medalia „Virtutea Militară”. Fratele său, Vasile, a murit în luptele de la Cotul Donului, în ziua de 22 noiembrie 1942. Ceilalți frați, Ion și Gheorghe, au participat la campaniile militare din Est și Vest. Dumitru Roman s-a căsătorit cu Maria Popa, împreună având o fiică și patru fii: Maria (pensionară), Vasile (pensionar), Dumitru (pensionar, fost redactor șef la revista „Spirit Militar Modern”, în prezent redactor șef la revista „România Eroică”), Mihai (pensionar) și Cezar (pensionar).

56. Sergeant-major (ANVR) Neculai SĂLĂVĂSTRU - s-a născut în anul 1912. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

57. Sergeant-major (ANVR) Vasile SÂRBU - s-a născut în 1916. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

58. Sergeant-major (ANVR) Ion SILISTRĂ - s-a născut în anul 1919. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

59. Sergeant-major (ANVR) Gheorghe STANCU - s-a născut în anul 1922. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

60. Sergent-major (ANVR) Ioan STANCU - a participat voluntar la război, fiind decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

61. Sergent-major (ANVR) Gheorghe STANCU - s-a născut în anul 1923. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

62. Sergent-major (ANVR) Neculai CĂPITANU-TODEI - s-a născut în anul 1919. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

63. Caporal Gheorghe VÂRLAN - s-a născut în anul 1916. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

64. Sergent Vasile VLASĂ - s-a născut în anul 1921. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

La luptele purtate în timpul celui de al doilea război mondial au participat și următorii soldați premilitari: Radu BURGHELE, Vasile BURGHELE, Emil BĂLTĂȚEANU, Vasile BUJOR, Toader BURGHELEA, Vasile BODESCU, Vasile CIOMAGA, Pavel CREȚU, Toader CARABAȘ, Gheorghe DARIE, Gheorghe DUMITRU, Ioan ENACHE, Vasile GAVRILUȚĂ, Constantin V. HURDUBAE, Constantin I. HURDUBAE, Iorgu I. HURDUBAE, Mihai Gr. HURDUBAE, Jănică C. HURDUBAE, Gheorghe ICHIM, Gheorghe IORDACHE, Pamfil LEUȘTEAN, Iorgu MIHOCIU, Vasile MARCU, Aurel MELINTE, Vasile MIHOCI, Aurel MIHOCI, Vasile PASNICU, Vasile PENIȘOARĂ, Vasile POPA, Mihai RĂDVAN, Ioan SĂLĂVĂSTRU, Ștefan SAVIN, Enuță SĂLĂVĂSTRU, Mihai UNGUREANU, Mihai GRIGORAȘ, Zamfir DĂRESCU, Ioan CĂRARE, Vasile SÂRGHE, Jenică STANCU, Vasile COGĂLNICEANU, Mihai GRIGORAȘ.

Veterani din Tăcuta

La 40 de km depărtare de orașul Vaslui, la limita nordică a județului cu același nume, având coordonatele geografice de 46° 54' 1" latitudine nordică și 27° 41' 16" longitudine estică, se găsește comuna Tăcuta, care se compune din satele: Tăcuta, Mircești, Dumasca, Protopopești, Focșasca, Cujba și Sofieni. Comuna are o suprafață de 8.105 ha și o populație de circa 3.600 locuitori.

Comuna este străbătută, de la nord la sud, de Pârâul Cuțigna și este limitată, la nord, de coama Dealului Bordea, acoperită de Pădurea Bârnova, aparținând satului Poiana cu Cetate din comuna Grajduri, județul Iași. La sud se învecinează cu satul Rediu, din comuna Codăiești, la vest cu Tufeștii de Sus, comuna Scânteia, și cu satul Emil Racoviță (Șurănești) din comuna Dănești, iar la est cu comuna Dobrovăț.

Întreaga comună este încadrată în regiunea dealurilor și a colinelor estice ale Podișului Central Moldovenesc, între râurile Siret și Prut. Din punct de vedere geografic, teritoriul comunei este situat în bazinul pârâului Cuțigna și al afluenților săi, format din văi adânci, orientate de la nord-vest către sud-est, legate de Dealul Bordea, din masivul păduros al Bârnovei.

Din punct de vedere geologic localitatea este așezată într-o regiune cu structură de platformă, cu straturi înclinate dinspre nord-vest spre sud-est, cu roci sedimentare de argile și marne. Ca structură fizică teritoriul comunei Tăcuta este situat într-o zonă în care se interferează silvostepa cu pădurea, tipurile predominante de sol fiind cernoziomurile.

Comuna și satele ei se includ în sectorul de climă continentală, de dealuri și păduri, la întrepătrunderea climei de stepă.

Tăcuta fiind într-o regiune deluroasă, vegetația dominantă este de silvostepă, caracterizându-se prin pășuni și fânețe naturale, pe văi și pante neîmpădurite. Vegetația lemnoasă este constituită din arbori de pădure ce cresc și pe pantele abrupte. Sunt cunoscute pădurile Siliștea, Călina, Ruleni, Prisaca, Buzdugani, Larga, Ciomag, cu esențe de stejar, fag, tei, carpen, frasin, jugastru, paltin și ulm, precum și specii de măr și păr pădureț, cireș sălbatic, coacăz, corn și alun și arbuști ca socul, măceșul, sângerul și clocoticiul, iar în apropierea cursurilor de apă apar plopul, salcia și arinul.

Tăcuta, satul de reședință al comunei, este pomenit, cu denumirea veche de Tăcuțești, într-un act din 6 octombrie 1503, redactat la Suceava,

când Ștefan cel Mare cumpăra vechea mănăstire Dobrovăț, iar la 12 mai 1622, în timpul voevodului Ștefan Tomșa, apare cu denumirea Tăcuta-Bumbătești. Unele dintre satele comunei sunt pomenite chiar și în documente mai vechi, cum ar fi Mircești, pomenit într-un uric redactat la Suceava, la 18 ianuarie 1490, Dumasca, cunoscut în vechime sub numele Dumești, consemnată într-un act datat 26 noiembrie 1499 de către Ștefan cel Mare, la Hârlău (se crede că Dumasca era stăpânită de un Duma în veacul al XIV-lea, înaintea domniei lui Alexandru cel Bun), Focșasca (Focșești), pomenit într-un document din 10 ianuarie 1495. Mai vechi decât ele este satul Protopopești, menționat într-un uric de la Alexandru cel Bun, purtând data 16 septembrie 1427.

Documentar, Ruleni (în prezent parte a satului Protopopești) apare la începutul secolului al XVII-lea, când vornicul Ionașco Cujbă cumpără jumătate din acest sat, cu „ispisoc” de la Vasile Vodă, în anul 1635. Satul Cujba este o așezare ce poartă numele primilor proprietari ai ei, dar despre originea acestui sat avem puține dovezi. Așezarea a fost răzeșească. Ea a durat câteva secole și se crede că a fost întemeiată de către vornicul Cujbă, care stăpânea, pe lângă alte pământuri, și acest trup de moșie.

Sofieni este o așezare nouă, apărută după 1864, și poartă numele unui anume Gheorghe Sofianu, împrumutat în acest loc.

Urmele străvechi descoperite pe teritoriul comunei atestă prezența omului pe aceste meleaguri încă din epoca paleolitică, având continuitate în neolitic.

Importante urme ale epocii bronzului au fost descoperite pe teritoriul satelor Tăcuta și Mircești, iar din epoca fierului au fost descoperite urme ale trecerii triburilor scite, începând cu secolul al VI-lea înainte de Hristos, materializate în mormântul unei căpătenii, în satul Dumasca, în Movila Scitului, localnicii numind-o eronat Movila Sucitului.

Populația dacică din Moldova, cunoscută sub denumirea de carpi, a întreținut legături cu civilizația romană materializată și în urme descoperite pe teritoriul satelor Cujba, Mircești, Focșasca. În perioada prefeudală populațiile locale au intrat în contact cu diferite populații migratoare cum ar fi sarmații și goții (sec. al III-lea), hunii (sec. al IV-lea), gepizii (sec. V-VI), avarii (sec. al VI-lea) și slavii (sec. VII-IX), această epocă lăsând urme pe teritoriul comunei, atât în faza de început, cât și în cea finală.

Procesul de cristalizare a elementelor orânduirii feudale a continuat după marea epocă a migrațiilor, constatându-se o dezvoltare mare a forțelor

de producție și o creștere a schimbului de produse. Forma specifică de locuire a teritoriului în epoca feudală a fost obștea satului. Conducătorii ei, „oameni buni și bătrâni”, au fost cei care au înființat și stăpânit pământul obștii, împărțit în două: *vatra satului*, în care erau grupate casele sătenilor și *hotarul satului*, format din fâșii egale, numite *delnițe* sau *hlize*, corespunzătoare fiecare la câte o casă de țăran. Pământul arabil, pășunea, pământul nedeștelenit, apele curgătoare, iazurile, vadurile de moară, pădurea, reprezentau proprietatea colectivă, fiind folosite de toți membrii obștei. Casa de locuit, lotul din jurul casei, cu întreaga gospodărie, alcătuiau proprietatea privată. Îmbinarea stăpânirii pământului în colectiv și individual reprezintă trăsătura caracteristică a obștei sătești.

Obștea avea față de conducerea statului feudal obligația de a da, în timp de război, oameni înarmați, cai, alimente și, în fiecare an, plata unui bir. În cursul secolului al XVII-lea apar schimbări însemnate în viața obștei. Constrânși de anumite nevoi de ordin economic, nemaiputând plăti dările la timp, precum și din cauza foametei, a invaziilor și a cotozirilor, tot mai mulți răzeși încep să-și înstrăineze pământurile. Obștile țărănești încep să se destrame iar țăranii devin dependenți de marile moșii boierești.

Statul modern românesc a încercat repunerea țăranilor în stăpânirea pământului, prin Legea rurală din 1864, Legea împrumutării însurățelilor din 1878, Decretul-lege pentru reforma agrară din 1918 și Legea de reformă agrară din martie 1945.

Încă din cele mai vechi timpuri, de la înființarea statelor românești, a existat o formă de evidență precisă a populației, rezultată din necesitatea susținerii financiare și militare a statului. Pentru aceasta s-au creat *catagrafiile* locuitorilor ținuturilor. Cea mai veche catagrafie cunoscută în Moldova a fost făcută la sfârșitul domniei lui Petru Șchiopul (20 februarie 1521), conform căreia în ținuturile Vaslui existau peste 2.000 de locuitori.

Dorința țăranilor de a ieși din starea de dependență față de boieri și de a-și redobândi independența economică, i-a determinat să lupte cu multă îndârjire în cele trei mari războaie ale României moderne: Războiul de Independență (1877-1878), Marele Război pentru Întregirea Neamului (1916-1919) și Războiul pentru Salvarea Neamului (1941-1945).

În timpul Marelui Război pentru Întregirea Neamului și-au pierdut viața, pe front, 112 dintre locuitorii comunei: 23 din Tăcuta, 24 din Mircești, 14 din Focșasca, 33 din Protopopești și 18 din Dumasca.

Pe troița de lemn de la Mircești, singurul monument existent în comună, lucrat de doi meșteri localnici, se află dăltuite numele eroilor din cele două războaie mondiale.

1. Sergeant Ioan MANCU - s-a născut în anul 1896 la Tăcuta. A participat la războiul pentru întregire statală și națională (1916-1919) cu Regimentul 2 Roșiori Bârlad, comandat de colonelul Gheorghe Naumescu, cu gradul de sergent, în funcția de artificier la tragerile cu artileria, remarcându-se în celebra șarjă de cavalerie de la Prunaru, județul Teleorman. În memoria eroilor acestui brav regiment, pe locul unde s-au desfășurat luptele s-a ridicat un frumos monument, dezvelit în ziua de 8 iunie 1930. După reorganizarea cavaleriei, în luna mai 1917, Regimentul 2 Roșiori a fost comandat în luptele de la Mărășești de către colonelul Emil Pop. Regimentul 2 Roșiori a participat și la campania militară din Ungaria, din anul 1919. Deși armata română a fost demobilizată la data de 1 aprilie 1921, sergentul Ion Mancu a fost mutat la Regimentul 2 Artilerie Călărească din Tighina, unde a continuat să îndeplinească misiuni pentru realizarea ordinii interioare în Basarabia, fiind lăsat la vatră în anul 1925. În războiul pentru reîntregirea statală și a neamului românesc (1941-1945) sergentul Ioan Mancu a fost concentrat și mobilizat la același Regiment 2 Artilerie Călărească, participând la eliberarea părții de nord a Bucovinei și Basarabiei. A fost căsătorit cu Elisabeta Enache, împreună având trei fiice și patru fii: Ruxandra (căsătorită Homoranu, decedată), Anica (căsătorită Florea, pensionară), Mărioara (căsătorită Alexa, economistă, pensionară), Stelian (căpitan în rezervă, profesor de matematică și fizică, a fost șef al catedrei la Colegiul Militar „Ștefan cel Mare” Câmpulung Moldovenesc, inspector șef școlar la Fălticeni și profesor la Liceul „Nicu Ganea” Fălticeni), Octavian (colonel în retragere, fost ofițer de stat-major și comandant la diferite unități de Vânători de Munte și la Centrul Militar Județean Neamț, în prezent președinte al Filialei Cadrelor Militare în Rezervă și Retrageri și președinte al Consiliului Director al Asociației „Cultul Eroilor” Neamț), Florin (general de divizie, în retragere, fost comandant al Corpului 5 Armată Timișoara) și Ioniță (tehnician miner, pensionar).

2. Sergeant-major (ANVR) Vasile ALEXANDRU - s-a născut în anul 1921, la Protopopești.

3. Sergeant (ANVR) Ioan ALEXANDRU - s-a născut în anul 1925, la Tăcuta.

4. Sergeant-major (ANVR) Alexandru AVĂDANEI - s-a născut în anul 1922, la Focșasca.

5. Sergeant (ANVR) Dumitru AGAFIȚEI - s-a născut în anul 1922, la Tăcuta.

6. Sergeant (ANVR) Gheorghe ANISII - s-a născut în anul 1925, la Tăcuta.

7. Sergeant-major (ANVR) Vasile BLESNEAG - s-a născut în anul 1922, la Tăcuta. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Crdintă”, cu spade, clasa a III-a.

8. Caporal (sergent-major ANVR) Neculai BACIU - s-a născut în anul 1923, la Tăcuta.

9. Sergeant (sergent-major ANVR) Alexandru BLĂNARU - s-a născut în anul 1923, la Tăcuta.

10. Sergeant (ANVR) Gheorghe BLĂNARU - s-a născut în anul 1925, la Tăcuta.

11. Sergeant (ANVR) Aurel BUTNARU - s-a născut în anul 1926, la Tăcuta. A fost premilitar.

12. Sergeant Gheorghe BLESNIAC - s-a născut în 1926, la Tăcuta.

13. Sergeant (ANVR) Iacob BOGHIN - s-a născut în anul 1924, la Dumasca.

14. Sergeant Gheorghe CRĂESCU - s-a născut în anul 1908, la Protopopești.

15. Locotenent (maior ANVR) Ștefan CIUDIN - s-a născut în anul 1914, la Tăcuta. A absolvit Școala Normală. A fost decorat cu medalia „Crucea Serviciului Credincios”, clasa a III-a.

16. Sergeant (ANVR) Grigore COZMA.

17. Sergeant-major (ANVR) Neculai COZMA - s-a născut în anul 1917, la Protopopești.

18. Sergeant (ANVR) Petrea CORNEANU - s-a născut în anul 1924, la Tăcuta. A fost premilitar. Este domiciliat în Protopopești.

19. Sergeant (ANVR) Ioan CIOBANU - s-a născut în anul 1924, la Tăcuta.

20. Sergeant (ANVR) Constantin CIOBANU - s-a născut în anul 1927, la Codăești. A fost premilitar. Este domiciliat în Tăcuta.

21. Sergeant (ANVR) Traian CONDURACHE - s-a născut în anul 1927, la Tăcuta. A fost premilitar. Este domiciliat în Protopopești.

22. Sergeant Costache CĂLIN - s-a născut în anul 1927, la Dănești. Este domiciliat la Focșasca.

23. Sergeant-major (ANVR) Alexandru DAVID - s-a născut în anul 1923, la Protopopești. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

24. Sergeant (ANVR) Vasile DOLHAN - s-a născut în anul 1927, la Mircești.

25. Sergeant (ANVR) Vasile DONOSE - s-a născut în anul 1925, la Tăcuta. A fost premilitar.

26. Sergeant (ANVR) Ioan DOROBANȚU - s-a născut în anul 1925, la Dobrovăț. A fost premilitar. Este domiciliat la Tăcuta.

27. Sergeant (ANVR) Constantin DUMBRAVĂ - s-a născut în anul 1925, la Tăcuta.

28. Sergeant (ANVR) Constantin HOMORANU - s-a născut în anul 1926, în Tăcuta.

29. Sergeant (ANVR) Ioan HOMORANU - s-a născut în anul 1927, în Dumasca. A fost premilitar.

30. Sergeant (ANVR) Ioan Luncanu - s-a născut în anul 1925, în Dumasca. A fost premilitar.

31. Sergeant-major (ANVR) Emil MORARIU - s-a născut în anul 1923, în Tăcuta.

32. Sergeant-major (ANVR) Marțian MACARON - s-a născut în anul 1916, în Dobrovăț. Este domiciliat în Dumasca.

33. Caporal (sergent-major ANVR) Neculai MOLOMAN - s-a născut în anul 1912, în Tăcuta.

34. Sergeant-major (ANVR) Adam MACOVEI - s-a născut în anul 1923, în Protopopești.

35. Sergeant (ANVR) Haralamb MORARU - s-a născut în anul 1928, în Tăcuta. A fost premilitar.

36. Sergeant (ANVR) Vasile MORARU - s-a născut în anul 1927, în Tăcuta.

37. Sergeant (sergent-major ANVR) Constantin NACU - s-a născut în anul 1918, în Focșeasca. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

38. Sergeant-major (ANVR) Petru NĂSTASE - s-a născut în anul 1924, la Tăcuta.

39. Sergeant (ANVR) Ioan OLĂRAȘU - s-a născut în anul 1926, în Protopopești.

40. Sergeant (ANVR) Constantin OSTAN - s-a născut în anul 1927, în Tăcuta. A fost premilitar.

41. Sergeant (ANVR) Gheorghe OFILIANU - s-a născut în anul 1924, în Protopopești.

42. Sergeant (ANVR) Pintilii OLĂRAȘU - s-a născut în anul 1928, în Protopopești.

43. Sergeant-major (ANVR) Aurel PLATON - s-a născut în anul 1920, în Dobrovăț.

44. Sergeant-major (ANVR) Vasile PLATON - s-a născut în anul 1917, în Dumasca.

45. Sergeant-major (ANVR) Toader PANAITE - s-a născut în anul 1922, în Protopopești.

46. Sergeant (ANVR) Mihai POPOVICI - s-a născut în anul 1926, în Tăcuta. Este domiciliat în Protopopești.

47. Sergeant (ANVR) Alexandru PANAINTE - s-a născut în anul 1925, în Protopopești.

48. Sergeant (ANVR) Virgil PANAINTE - s-a născut în anul 1928, în Iasi. A fost premilitar. Este domiciliat în Protopopești.

49. Sergeant-major (ANVR) Ioan RUSU - s-a născut în anul 1923, în Tăcuta. Este domiciliat în Protopopești.

50. Sergeant Dumitru RUSU - s-a născut în anul 1919, la Protopopești. A fost comandant de grupă.

51. Sergeant (ANVR) Gheorghe STEGARU - s-a născut în anul 1926, în Tăcuta. A fost premilitar.

52. Sergeant-major (ANVR) Gheorghe ȘTEFĂNESCU - s-a născut în anul 1916, în Tăcuta.

53. Sergeant Ioan ȘTEFĂNESCU - s-a născut în 1916, în Tăcuta.

54. Sergeant (plutonier ANVR) Constantin ȘTEFĂNESCU - s-a născut în anul 1908, în Tăcuta.

55. Sergeant (ANVR) Mihai TUDOSE - s-a născut în anul 1927, în Tăcuta. A fost premilitar.

56. Sergeant (ANVR) Constantin TESLĂRAȘU - s-a născut în anul 1925, în Protopopești. A fost premilitar.

57. Sergeant (ANVR) Ioan TOADER - s-a născut în anul 1926, în Tăcuta. A fost premilitar.

58. Plutonier (ANVR) Gheorghe VIZITIU - s-a născut în anul 1917, în Dobrovăț. Este domiciliat în Tăcuta. A fost decorat cu medalia „Virtutea Militară de Război”.

59. Sergeant-major (ANVR) Petrea VIZITIU - s-a născut în anul 1921, în Tăcuta.

60. Sergeant (ANVR) Alexandru VIERU - s-a născut în anul 1927, în Tăcuta. A fost premilitar.

61. Sergeant-major (ANVR) Vasile CÂRLESCU - s-a născut în anul 1915, în Dănești. Este domiciliat în Focșasca.

62. Sergeant (ANVR) Mihai COSMA - s-a născut în anul 1925, în Dobrovăț. Este domiciliat în Focșasca. A fost premilitar.

63. Sergeant-major (ANVR) Vasile HUȚUȚUI - s-a născut în anul 1912, în Tăcuta.

Toți veteranii care au trăit până în 1994 au fost decorați cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

Mulțumesc domnului colonel în rezervă Puiu Cujbă pentru contribuția adusă la realizarea acestui material, în calitate de urmaș al locuitorilor din comună.

Veterani din Tătărăni

Comuna Tătărăni este situată la circa 20 de km nord-vest de orașul Huși, într-un frumos cadru natural. Harnicii locuitori ai comunei se ocupă cu producerea cerealelor, a fructelor, a strugurilor de masă și a vinurilor, fiind și buni crescători de animale. Prin hărnicia lor oamenii reușesc să-și asigure necesarul de produse alimentare și să mai și vândă orășenilor din Huși și Vaslui. Localnicii sunt recunoscuți pentru ambiția de a-și trimite copiii la școlile din orașele Huși, Vaslui, Bârlad și Iași. La fel ca și locuitorii comunelor vecine, bărbații din această comună au participat la războiul pentru reîntregire statală și națională din anii 1941-1945.

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în perioada celui de al doilea război mondial:

1. Soldat Neculai ANTOHE - s-a născut în anul 1926, în Tătărăni. A fost premilitar.

2. Soldat Radu BUTUC - s-a născut în anul 1909, în Tătărăni.

3. Soldat Constantin BĂLȚATU - s-a născut în 1922, în Tătărăni.

4. Soldat Vasile BOZIANU - s-a născut în anul 1923, în Tătărăni.

5. Soldat Costache BUNESCU - s-a născut în 1921, în Stroiești.

6. Soldat Vasile BUCATĂ - s-a născut în anul 1920, în Leoști.

7. Soldat Gheorghe BUCATĂ - s-a născut în anul 1928, în Leoști. A fost premilitar.

8. Soldat Neculai COZMA - s-a născut în anul 1924, în Tătărăni.

9. Soldat Gheorghe CRISTAT - s-a născut în 1922, în Tătărăni.

10. Soldat Ion CÂRJĂ - s-a născut în anul 1912, în Tătărăni.

11. Soldat Ștefan COJAN - s-a născut în anul 1922, în Tătărăni.

12. Soldat Marin CIUDIN - s-a născut în anul 1926, în Tătărăni. A fost premilitar.

13. Soldat Vasile CHITIC - s-a născut în 1924, în Crăsnășemi.

14. Soldat Neculai COGĂLNICEANU - s-a născut în anul 1919, fiind primul fiu între cei patru fii și șase fiice al lui Neculai și Aristița, născuți în satul Giurgești din fosta comună Stroiești. Frații Mihai, Ion și Petrică sunt toți în viață, în timp ce surorile Jenița și Culina au decedat.

Dintre surori mai trăiesc pensionarele Ileana, Maria, Anica și Emilia. Culai, cum l-au numit părinții, frații și surorile, a participat la război cu Regimentul 25 Infanterie Vaslui și a fost decorat cu medaliile „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a, „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

15. Soldat Ioan COZMA - s-a născut în anul 1924, în Oltenești. Este domiciliat în Bosia.

16. Soldat Emil DARIE - s-a născut în anul 1919, în Bălțați.

17. Soldat Neculai DIACONU - s-a născut în 1915, în Tătărăni.

18. Soldat Ion DĂNILĂ - s-a născut în anul 1920, în Tătărăni.

19. Soldat Alexandru GOSAV - s-a născut în anul 1916, în Valea Seacă. Este domiciliat în Stroiești.

20. Soldat Dumitru GOSAV - s-a născut în anul 1927, în Valea Seacă. Domiciliază în Stroiești.

21. Soldat Ioan IDRICEANU - s-a născut în anul 1922, în Crăsnășeni. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

22. Soldat Mihai IDRICEANU - s-a născut în 1922, în Tătărăni. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.

23. Soldat Ioan IONIȚĂ - s-a născut în anul 1924 în Tătărăni. A fost premilitar.

24. Soldat Mihai LAZĂR - s-a născut în anul 1921, în Stroiești.

25. Soldat Vasile NEGRU - s-a născut în Giurgești.

26. Soldat Costache NECHIFOR - s-a născut în anul 1925, în Stroiești, în cătunul Valea Seacă. A fost premilitar.

27. Soldat Neculai NEGRU - s-a născut în anul 1926, în Tătărăni, în cătunul Leoști. A fost premilitar.

28. Soldat Ștefan POPA - s-a născut în anul 1921, în Stroiești.

29. Soldat Costică POPA - s-a născut în anul 1926, în Leoști.

30. Soldat Ioan POPA - s-a născut în anul 1916, în Crăsnășeni.

31. Soldat Mihai POPA - s-a născut în anul 1919, la Bosia.

32. Soldat Gheorghe PALADE - s-a născut în anul 1913, la Gugești, în cătunul Stroiești.

33. Soldat Costache POPOV - s-a născut în 1924, la Stroiești.

34. Soldat Dumitru POPESCU - s-a născut în 1925 la Gugești, în cătunul Crăsnășeni. A fost premilitar.

35. Soldat Ioan URSACHE - s-a născut în anul 1921, la Bălțați.

36. Soldat Iacob VÂRNĂ - s-a născut în anul 1920, la Stroiești.

37. Soldat Aurel VÂRNĂ - s-a născut în anul 1925 la Gugești. A fost premilitar.

38. Soldat Costache VÂRNĂ - s-a născut în 1924, la Stroiești.

39. Soldat Vasile VÂRNĂ - s-a născut în anul 1924, la Stroiești.

40. Soldat Petrache VÂRNĂ - s-a născut în 1922, la Tătărăni.

41. Soldat Petru VÂNĂTORU - s-a născut în 1922, la Tătărăni.

42. Soldat Grigore VÂNĂTORU - s-a născut în 1925, la Tătărăni.

43. Soldat Ioan VASILACHE - s-a născut în 1923, la Tătărăni.

44. Soldat Petre VÂNĂTORU - s-a născut în 1922, la Tătărăni.

45. Soldat Grigore VÂNĂTORU - s-a născut în 1925, la Tătărăni.

46. Soldat Ion VASILACHE - s-a născut în anul 1923, la Leoști.

47. Soldat Mihai VIZITIU - s-a născut în anul 1913, la Bosia.

48. Soldat Gheorghe ZAHARIA - s-a născut în 1921, la Stroiești.

Veterani din Vutcani

Localitatea Vutcani este așezată în centrul județului Vaslui, în bazinul de mijloc al Elanului, și cuprinde trei sate: Vutcani, centrul comunei, Mălăiești și Poșta Elan. Centrul comunei se află la 40 de km de municipiul Vaslui. Numele comunei vine de la bătrânul Gheorghe Vâtcă, proprietar de pământ pe aceste meleaguri. În anul 1548 este atestat documentar, deși localitatea este mai veche cu cel puțin 100 de ani. Istoricul Ghibănescu preciza că localitatea era cunoscută din anul 1459, nominalizând pe moșierul Ghideon Harbuz, proprietar de pământ pe Jigălia. Urmașul său, paharnicul Mihoci, era proprietar pe pământurile care flancau apa Ceretoei. Locuitorii comunei Vutcani se mândresc cu faptul că înaintașii lor au fost, în majoritate, răzeși. Ocupațiile lor au fost cultivarea pământului, creșterea animalelor, pomicultura, albinăritul și meșteșugurile. Valea Vutcanilor, amintită în acel timp, prezenta localitatea ca fiind destul de avansată din punct de vedere economic, iar după vreo 200 de ani ca un târg comercial, cu obor ca la Huși și Fălciu. Localitatea Vutcani a fost apoi amintită în documente în anii 1667, 1700, 1838 și, în continuare, destul de des. Biserica din Vutcani a fost construită prin secolele XVI-XVII, reconstruită în 1835 și refăcută în 1978, după distrugerile suferite la cutremurul din 4 martie 1974. Școala, conform tradiției vutcănene, s-a așezat pe fâgaș normal după 1864, primul învățător fiind D. Dauja. Prima informație scrisă despre școala din Vutcani o reprezintă Registrul Matricol din 1865. În anul 1915 s-a mai înființat și Școala Mixtă nr. 2. Vutcănenii se pot mândri că din 1919 au avut și o școală gimnazială. La Mălăiești a funcționat o școală începând din 1880. Școala din Poșta Elan s-a înființat în 1929. În 1959 a fost construită Școala nr. 3 Vutcani. Este de remarcat că de prin 1900 funcționau și clase paralele de fete.

[Datele au fost culese din Monografia Comunei Vutcani, autor profesor Ion Diaconu, Editura „Cutia Pandorei”, Vaslui, 2004.]

De pe teritoriul comunei au fost concentrați în perioada celui de al doilea război mondial:

1. Caporal (sergent-major ANVR) Gheorghe ASANDEI - s-a născut în anul 1922.

2. Caporal (sergent-major ANVR) Zaharia ASANDEI - s-a născut în anul 1913.

3. Caporal (sergent-major ANVR) Simion ANTON - s-a născut în anul 1921.

4. Caporal (sergent-major ANVR) Gheorghe ANDRONACHE - s-a născut în anul 1913.

5. Sergeant Grigore ANDONE - s-a născut în anul 1925.

6. Sergeant Ion ANDURNACHE - s-a născut în anul 1925.

7. Sergeant-major Gheorghe BOLAT - s-a născut în anul 1922.

8. Sergeant-major Vasile BOJAN - s-a născut în anul 1922. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

9. Sergeant-major Constantin BUCHE - s-a născut în anul 1920.

10. Sergeant-major Gheorghe BĂLAN - s-a născut în anul 1921.

11. Sergeant-major Niță BOJIAN - s-a născut în anul 1920.

12. Sergeant-major Mihai BOSTAN - s-a născut în anul 1923.

13. Sergeant-major Constantin BOJIAN - s-a născut în anul 1918.

14. Sergeant-major Ștefan BĂBĂI - s-a născut în anul 1923.

15. Sergeant-major Ioan BOSTAN - s-a născut în anul 1902.

16. Sergeant-major Ion BOSTAN - s-a născut în anul 1925.

17. Sergeant-major Ion COLEA - s-a născut în anul 1920.

18. Sergeant-major Gheorghe CHIRILĂ - s-a născut în anul 1910.

19. Sergeant Iancu CHIRIȚĂ - s-a născut în anul 1920. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

20. Sergeant Constantin CHIRILĂ - s-a născut în anul 1922.

21. Sergeant-major Șerban CHIRIAC - s-a născut în anul 1922.

22. Sergeant Stan CHIRIAC - s-a născut în anul 1913.

23. Sergeant-major Costache COLEA - s-a născut în anul 1923.

24. Sergeant Gheorghe CHIRIECI - s-a născut în anul 1924.

25. Sergeant Gheorghe CLIMESCU - s-a născut în anul 1924.

26. Sergeant Dumitru CONDURACHE - s-a născut în anul 1928.

27. Sergeant Toma CALIMACHE - s-a născut în anul 1924.

28. Sergeant Gheorghe CHIRIȚĂ - s-a născut în anul 1925.

29. Sergeant-major Gheorghe DIACONU - s-a născut în 1916. A fost decorat cu medalia „Serviciul Credincios”, cu spade, clasa a III-a.

- 1923.
30. **Sergent Constantin DIACONU** - s-a născut în anul 1926.
 31. **Sergent Vasile DULAN** - s-a născut în anul 1928.
 32. **Sergent Constantin DIACONU** - s-a născut în anul 1926.
 33. **Sergent-major Constantin FLOREA** - s-a născut în anul 1914.
 34. **Sergent Ioan FLOREA** - s-a născut în anul 1924.
 35. **Sergent-major Dumitru GRAMATICU** - s-a născut în anul 1921.
 36. **Sergent Iustin IOVU** - s-a născut în anul 1925.
 37. **Sergent-major Gheorghe MANOLACHE** - s-a născut în anul 1923.
 38. **Sergent-major Dumitru MANOLACHE** - s-a născut în anul 1917.
 39. **Sergent-major Neculai MARCU** - s-a născut în anul 1913.
 40. **Sergent Ion MANOLACHI** - s-a născut în anul 1926.
 41. **Sergent Ene NEȘTIAN** - s-a născut în anul 1928.
 42. **Sergent Ioniță NECULAI** - s-a născut în anul 1926.
 43. **Sergent Toader OANEA** - s-a născut în anul 1926.
 44. **Sergent-major Stan POPESCU** - s-a născut în anul 1921.
 45. **Sergent-major Gheorghe PRODEA** - s-a născut în anul 1916.
 46. **Sergent-major Vasile PRODEA** - s-a născut în anul 1923. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.
 47. **Sergent-major Gavril PUȚOI** - s-a născut în anul 1919.
 48. **Sergent-major Stan CATRINA-PETRE** - s-a născut în anul 1923.
 49. **Sergent Vasile PUȚOI** - s-a născut în anul 1928.
 50. **Sergent Iancu PUȚOIU** - s-a născut în anul 1927.
 51. **Sergent Neculai PAVĂL** - s-a născut în anul 1925.
 52. **Sergent Stan PUȚOI** - s-a născut în anul 1925.
 53. **Sergent Constantin PETRESCU** - s-a născut în anul 1924.
 54. **Sergent Ioan POPESCU** - s-a născut în anul 1925.
 55. **Sergent Ioan PURICE** - s-a născut în anul 1926.
 56. **Sergent-major Constantin STRĂTILĂ** - s-a născut în anul 1923.
 57. **Sergent Petru SAVIN** - s-a născut în anul 1926.
 58. **Caporal Neculai ȘOITU** - s-a născut în anul 1909.

59. **Sergent-major Constantin ȘTEFAN** - s-a născut în anul 1924.
60. **Sergent Dumitru URSACHE** - s-a născut în anul 1923.
61. **Sergent-major Ioan VASILACHE** - s-a născut în anul 1922.
62. **Caporal Gheorghe VASILE** - s-a născut în anul 1916. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.
63. **Sergent-major Vasile VĂTĂMANU** - s-a născut în anul 1925.
64. **Sergent Grigore VASILACHE** - s-a născut în anul 1924. A fost premilitar. S-a căsătorit cu Anica și au împreună 6 copii: Costică, pensionar, Aurel, gospodar în sat, Zina, pensionară, Mia, casnică, Vasile, gospodar în sat, și Maria, croitoreasă în Vaslui.
65. **Soldat Mitriță VIZITIU** - s-a născut în anul 1924.
66. **Sergent Simion VICOL** - s-a născut în anul 1921.
67. **Sergent Grigore ZAHARIA** - s-a născut în anul 1924.
68. **Caporal Vasile NEȘTIAN** - s-a născut în anul 1923. A fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade, clasa a III-a.
69. **Sergent-major Iorgu BĂLAN** - s-a născut în anul 1922.
70. **Caporal Ion COȘERU** - s-a născut în anul 1913, în localitatea Corni Albești. A participat la luptele de eliberare a Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), la luptele de la Odessa (8 septembrie - 16 octombrie 1941) și la cele de la Cotul Donului (15 august 1942 - 2 februarie 1943), cu Regimentul 12 Infanterie „Cantemir” Bârlad. A căzut prizonier de război la 20 noiembrie 1942 și fost deținut 7 ani în Lagărul de prizonieri de la Oranki. Fiica dânsului, Elvira, s-a căsătorit cu Nistor Bulgaru din Vutcani și are doi urmași: Lidia (asistent medical, patron al unei firme de confecții, căsătorită cu colonelul inginer Marcel Olteanu, șef de secție în Marele Stat Major) și Liviu (patron al unei firme de construcții fântâni și al Secției de Mecanizarea Agriculturii din Vutcani).

Toți veteranii de război care au trăit până în anul 1994 au fost decorați cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

General de corp de armată Leonard MOCIULSCHI

Fiu al Moldovei încărcate de istorie, Leonard Mociulschi s-a născut la data de 27 martie 1889, în localitatea Siminicea, plasa Burdujeni, județul Suceava, în familia harnicilor agricultori Gheorghe și Elena Mociulschi. Părinții, învățătorii și profesorii săi l-au ajutat să absolutească cu rezultate bune cursurile școlii primare și ale liceului în orașul, cetate de scaun, Suceava. De mic copil a cunoscut momente din zbuciumata istorie a meleagurilor natale, a Moldovei și a României, care și-au pus amprenta asupra formării sale în spiritul dragostei pentru patrie.

După absolvirea liceului, la îndemnul dirigintelui și al profesorului de istorie, a îmbrățișat cariera militară. În anul 1909 a reușit, printre primii candidați, la examenele de admitere în Școala Militară Ofițeri de Infanterie, pe care a absolvit-o cu rezultate bune, la data de 1 iulie 1911, fiind avansat la gradul de sublocotenent și numit în funcția de comandant de pluton în Regimentul de Infanterie „Dragoș” nr. 29, din orașul Fălticeni.

Ajuns în acest oraș patriarhal, care mustește de istorie și de cultură, ofițerul s-a aplecat cu multă dăruire și ambiție în procesul de instruire a recruților, fiind notat în Foaia de Apreciere, de către șefii direcți (comandanții de companie, batalion și regiment), cu calificativul „bine”. Trimis la Școala de Trageri de la Sfântul Gheorghe, în anul 1912, s-a înapoiat în unitate cu aprecieri foarte bune. În anul 1913 a participat, împreună cu ostașii pe care i-a instruit, la cel de al doilea război balcanic, luând contact cu toate greutățile războiului.

În anii 1914-1915 ofițerul a căpătat încredere în posibilitățile sale pentru instruirea ostașilor din subordine. S-a afirmat ca bun trăgător cu pistolul, în exercițiile de scrimă, în folosirea calului pe câmpul de instrucție. Dovedea o grijă atentă pentru cunoașterea necazurilor și bucuriilor subordonaților, prelungind mult timpul de lucru peste cel stabilit prin programul unității. Pentru perseverența și dăruirea în muncă, Leonard Mociulschi a fost avansat la gradul de locotenent, la data de 1 august 1915.

Mobilizat, la data de 15 august 1916, locotenentul Leonard Mociulschi a participat la războiul pentru întregirea statului românesc, comandând, succesiv, o companie și un batalion. A fost avansat, înainte de

termen, la gradul de căpitan, la 1 aprilie 1917, afirmându-se în luptele din Transilvania și de la Oituz, în campania din toamna anului 1916 și în vara anului 1917.

După demobilizarea armatei, căpitanul Leonard Mociulschi a fost mutat, la data de 21 mai 1918, la Regimentul 35 Infanterie Constanța. Remobilizarea armatei, la data de 28 octombrie 1918, îl găsește pe căpitanul Leonard Mociulschi în funcția de comandant de companie pușcași, în aceeași unitate. La data de 1 martie 1920 ofițerul a revenit în Regimentul 29 Infanterie din Fălticeni, fiind avansat la gradul de maior, la 1 aprilie 1920, și numit comandant de Batalion Instrucție.

Asemenea unor confrăți de generație, la 13 decembrie 1921 maiorul Leonard Mociulschi a solicitat mutarea în arma vânătorilor de munte, fiind numit comandant secund în Batalionul 6 Vânători de Munte și, de la data de 1 noiembrie 1924, într-o funcție similară în Batalionul 12 Vânători de Munte. În această perioadă a absolvit cursurile de schi și alpinism de vară, în Centrul de Instrucție Zărnești. După cinci ani de activitate în această unitate, ofițerul a fost mutat, pentru cinci luni de zile (1 noiembrie 1929 – 1 aprilie 1930), în Regimentul 69 Infanterie Dorohoi (dublura Regimentului 29 Infanterie Fălticeni).

Șefii de la arma vânătorilor de munte au apreciat că nu pot renunța ușor la un ofițer de valoare și l-au rechemat în această armă de elită a armatei române. La data de 1 aprilie 1932 Leonard Mociulschi a fost avansat la gradul de locotenent-colonel și numit comandant secund în Batalionul 8 Vânători de Munte, din Bistrița-Năsăud.

După un an și șase luni, la 1 octombrie 1933 Leonard Mociulschi, apreciat pentru eforturile depuse în instruirea efectivelor, a fost numit comandant al Batalionului 9 Vânători de Munte din orașul Sighetul Marmăției, județul Maramureș. Timp de patru luni (1 octombrie 1933 – 1 februarie 1934) Leonard Mociulschi a condus, cu fermitate și mult tact, unitatea de vânători de munte din Sighetul Marmăției, îngrijindu-se de asigurarea mijloacelor materiale necesare traiului și de instruirea efectivelor, obținând în Foile de Apreciere calificative bune și foarte bune.

Fiind un ofițer de nădejde, Leonard Mociulschi a fost numit, la data de 1 februarie 1934, la comanda Batalionului 4 Vânători de Munte din orașul Predeal, dovedind aceeași pasiune pentru instruirea complexă a efectivelor unității. Rezultatele bune pe care le-a obținut în instruirea pentru

luptă a vânătorilor de munte i-au adus lui Leonard Mociulschi o frumoasă recompensă: avansarea la gradul de colonel (1 aprilie 1937) și numirea la comanda Grupului 5 Vânători de Munte din Sighetul Marmăției (1 noiembrie 1937), având în subordine Batalioanele 9 și 10 Vânători de Munte și Divizionul 5 Vânători de Munte. Până în august 1940 colonelul Mociulschi, s-a ocupat de instruirea efectivelor, pentru apărarea graniței de nord împotriva unei invazii străine.

La 7 august 1940 colonelul Mociulschi a fost numit la comanda Grupului 4 Vânători de Munte din Bistrița-Năsăud. A trăit, cu multă durere sufletească, tristețile zile ale răpirii părții de nord a Transilvaniei prin Dictatul de la Viena (30 august 1940), eveniment care l-a îndârjit în activitatea de instruire a personalului din subordine.

Rezultatele pozitive în muncă i-au adus colonelului Leonard Mociulschi o bine-meritată promovare în funcția de comandant secund al Brigăzii 1 Mixte Munte Brașov (10 februarie 1941), al cărei comandant era generalul Mihail Lascăr. Împreună au întreprins măsuri pentru instruirea pentru luptă a unităților din subordine: Grupurile 1 și 2 Vânători de Munte, Grupul 1 Artilerie Munte, cu Divizioanele 1 Obuziere Munte și 2 Tunuri Munte, și Batalionul 2 Pionieri Munte. În preajma intrării României în război, efectivul brigăzii s-a ridicat la 11.628 militari, pregătiți în aplicații și exerciții metodice efectuate pe crestele Munților Bucegi.

Vânătorii de munte din Brigada 1 Mixtă Munte au trecut la ofensivă, în zorii zilei de 3 iulie 1941, eliberând, în aceeași zi, orașul Ștorojineț și, la 5 iulie, orașul Cernăuți (capitala Bucovinei), după care au trecut Prutul, respingând inamicul spre Nistru, râu pe care l-au forțat, în ziua de 17 iulie, în zona localităților Voloscova - Korzlov. Brigăzile de vânători de munte au fost dirijate către Bug și Nipru.

Brigada 1 Mixtă Munte a desfășurat lupte crâncene între Nistru și Bug, reușind să traverseze Bugul la 20 august. După trecerea Niprului, în septembrie, cu mari pierderi în oameni și tehnică de luptă, colonelul Leonard Mociulschi, din ordinul comandantului Brigăzii 1 Mixtă Munte, a editat Ordinul de zi din 11 octombrie 1941: „*Ostași ai Brigăzii 1 Mixtă Munte! După trecerea Niprului ați înlocuit trupele Diviziei 1 Munte germană pe poziția din fața satului Timoșevka, îndurând cele mai înverșunate atacuri date de sovietici pe care le-ați zdrobit prin bravura și eroismul vostru legendar. Sub focul ucigător al aviației inamice, atacați*

neconținut de forțe superioare și de care de luptă, ați rezistat cu îndârjire sub bombardamentul violent al artileriei sovietice. Atacurile repetate ale inamicului din zilele de 25-28 septembrie 1941 au fost oprite cu vigoarea și sângele vostru... În fața mormintelor proaspăt deschise, în care zac bravii ostași din Brigada 1 Mixtă Munte, căzuți în lupta eroică și dârză susținută timp de 11 zile și nopți contra celor mai vijelioase atacuri moscovite, mă înclin cu smerenie...”.

Colonelul Mociulski, ajutat de șeful Biroului Operații al brigăzii, a condus trecerea subunităților pe malul estic al Niprului, pe podul de la Berislav, și angajarea lor, la 25 septembrie, la acțiunile de apărare, în flancul drept al Corpului de Munte (localitățile Malaia, Belozerka, Timoșevka), la nord-vest de Marea de Azov.

La 29 octombrie 1941 Brigada 1 Mixtă Munte a pătruns pe frontul din Crimeea, pe la Ciongar, împreună cu Brigada 8 Cavalerie română. La 7 noiembrie efectivele brigăzii au ajuns pe aliniamentul jalonat de localitățile tătarești: Uskut, Sudak, Kuciuk, Otusi și Uzek. Colonelul Mociulschi a introdus Grupul 1 Vânători de Munte pe frontul de la Sevastopol, luptând alături de Divizia 72 Infanterie germană, până la 20 decembrie, reușind să cucerească Dealul Carela de la periferia Sevastopolului.

Avansat general de brigadă, la data de 24 ianuarie 1942, Leonard Mociulschi a fost comandant secund al Diviziei 1 Munte și după plecarea în altă funcție a generalului Mihail Lascăr.

La 10 martie 1942 generalul Mociulschi a fost numit comandant secund la Brigada 3 Mixtă Munte (la 15 martie 1942 brigăzile de munte și cavalerie s-au transformat în divizii) și apoi, la 25 aprilie 1942, comandant secund la Divizia 4 Munte, comandată de generalul de divizie Gheorghe Manoliu, divizie care se afla în apărarea litoralului Mării Negre, între localitățile Sudak și Alușta. Ajutat de ofițerii din statul major, generalul Leonard Mociulski a îmbunătățit sistemul de apărare și minare a direcțiilor probabile de debarcare a inamicului.

În luna iunie 1942 Divizia 4 Munte a fost introdusă pe frontul de la Sevastopol, remarcându-se în luptele de la Wald Kruze, Wald Nohe și Kegel. În septembrie 1942 generalul Mociulski a organizat apărarea litoralului Mării Negre, între Feodosia și Kerci, cu efectivele diviziei.

Experiența acumulată în conducerea trupelor de vânători de munte și capacitatea sa organizatorică i-au îndreptățit pe șefii direcții să-l

promoveze pe generalul Leonard Mociulski la comanda Diviziei 3 Munte, la 6 octombrie 1942, după numirea generalului Radu Korne în funcția de comandant al Diviziei 8 Cavalerie.

Divizia 3 Munte se găsea în Kuban, în apropiere de Krasnodar-Abinskaia, având în componere Grupurile 3 și 6 Vânători de Munte, cu Batalioanele 5, 6, 11, 12, 21 și 22 Vânători de Munte, precum și Grupul 23 Artilerie Munte, cu Divizioanele 1 Tunuri Munte și 3 Obuziere Munte. Divizia a primit misiunea să interzică pătrunderea inamicului în Bazinul Kuban și a apărât cu strășnicie comunicația Krimskaa - Krasnodar. Împreună cu unitățile Diviziei 9 Infanterie germană, Divizia 3 Munte a constituit Grupul „Abin”. Sub conducerea generalului Mociulski, Divizia 3 Munte a apărât eroic sectorul încredințat, respingând toate contraatacurile inamicului. În nopțile de 21/22 și 22/23 februarie 1943 Divizia 3 Munte s-a repliat la vest de Abinskaia, în capul de pod Kuban. În perioada septembrie 1942 - februarie 1943 militarii diviziei au primit 7 ordine „Mihai Viteaz” și 384 ordine „Crucea de Fier” germană, clasa a II-a. Divizia a pierdut în acea perioadă 4.506 militari.

De la data de 16 iulie 1943 Divizia 3 Munte a fost trecută în Crimeea, ocupând dispozitiv de luptă pe coasta de nord a Peninsulei Kerci. După retragerea de la Kerci, Divizia 3 Munte a luptat, de la 15 aprilie 1944, pentru apărarea Sevastopolului, luând în subordine, de la 25 aprilie, și resturile Diviziei 19 Infanterie. La 10 mai efectivele rămase în viață au fost evacuate în țară, stabilindu-se în garnizoanele de pace.

Avansat la gradul de general de divizie, Leonard Mociulski a condus, după 23 august 1944, efectivele Diviziei 3 Munte (subordonate Corpului 7 Armată, comandat de generalul Nicolae Șova) la apărarea văilor Crișului Negru, repliindu-se, la 13 septembrie, la circa 15 km sud-est de Beiuș, pe care l-a pierdut la 17 septembrie.

La 22 septembrie, prin lupte avântate, marea unitate a eliberat Beiușul și a continuat înaintarea spre Oradea, pe direcția Uileacul de Beiuș - Mocraz - Tinca - Cheresig, ajungând la 27 septembrie pe aliniamentul Iclod - Sântandrei - Traian - Toboliu - Roit, unde a trecut în defensivă. La 2 octombrie efectivele diviziei au ajuns pe aliniamentul Cefa - Berechiu.

La 11 octombrie Divizia 3 Munte a început luptele pentru eliberarea orașului Oradea, acționând între calea ferată și Crișul Repede. La 13 octombrie a depășit frontiera româno-maghiară, contribuind la eliberarea

Ungariei, fiind oprită, la 16 octombrie, de o puternică rezistență inamică la Koyar, pe care l-a eliberat, prin mari sacrificii, în noaptea de 16/17 octombrie. În seara zilei de 19 octombrie 1944 a intrat în Debrețin, împreună cu Diviziile „Tudor Vladimirescu” și 337 Infanterie sovietică.

Prin atacuri succesive Divizia 3 Munte a ajuns, până la 31 octombrie 1944, pe malul drept al Tisei, la sud de Tiszadada. Fortând Tisa, Divizia 3 Munte a ajuns, la 21 noiembrie, în apropiere de Miskolc. De la 23 noiembrie a acționat ofensiv pentru cucerirea munților Bukk, eliberând localitățile Homor, Nagyvisnyó, înătimea Balvány, și ajungând, la 16 decembrie, în valea râului Szilvas. Înaintând și eliberând alte localități ungare a ajuns, la 1 ianuarie 1945, la râul Ipel, realizând capete de pod în localitățile Ipolitarnok și Kaonda.

În pofida rezistenței inamicului, pe teritoriul Slovaciei Divizia 3 Munte a eliberat, la 4 ianuarie 1945, localitatea Velika. Împreună cu trupele sovietice a eliberat, la 12 ianuarie 1945, orașul Lucenec. Ajunsă pe pantele munților Javorina, la 29 ianuarie, a desfășurat lupte extrem de grele pe direcția Abelova - Homy - Tisovuk - Neresnice (18 februarie 1945), contribuind la cucerirea masivului muntos. În continuare a luptat la Kralova, Kozelnic, și, înaintând spre râul Hron, a reușit să cucerească capete de pod și a trecut râul, la 28 martie. După 4 aprilie 1945 efectivele diviziei au ajuns în munții Nitra, grupându-se în apărare. Înaintând prin lupte foarte grele a traversat Râul Vah, la 6 aprilie.

La 8 aprilie 1945 generalul de divizie Leonard Mociulski a fost chemat în țară, lăsând comanda Diviziei 3 Munte generalului Pompeius Demetrescu, care comandase Divizia 2 Infanterie. Generalul de corp de armată Ion Boițeanu, comandantul Corpului 4 Armată, sub ordinele căruia a acționat Divizia 3 Munte în nord-vestul Ungariei și pe teritoriul Cehoslovaciei, l-a notat pe generalul Leonard Mociulski, în primăvara anului 1945: „Comandant de război prin excelență, care și-a condus cu competență marea unitate în toate operațiile din munții Ungariei și din munții Slovaciei”. Sosit în țară, generalul de divizie Leonard Mociulski a fost numit, la 8 aprilie 1945, la comanda Corpului de Munte, funcție îndeplinită până la 12 mai 1945. Apoi a îndeplinit alte funcții în Marele Stat Major, până la 9 mai 1946, când a fost trecut în rezervă.

Asemenea altor cadre militare valoroase, la 12 august 1948 generalul de divizie Leonard Mociulski a fost arestat și trimis, fără a fi

judecat, în Colonia de Muncă de la Canalul Dunăre - Marea Neagră, unde a îndurat cu stoicism calvarul unui regim de detenție foarte dur. După șapte ani și două luni de detenție, la data de 10 octombrie 1955 generalul Mociulschi a fost eliberat, iar în anul 1964 a fost repus în drepturi, fiind avansat general de corp de armată. Cu acest prilej i s-a aprobat să poarte uniformă militară.

În anul 1967 generalul de corp de armată Mociulschi a publicat lucrarea memorialistică „Asaltul vânătorilor de munte”, în care a relatat acțiunile de luptă ale Diviziei 3 Munte desfășurate în perioada 23 august 1944 - 12 mai 1945. Inima sa a încetat să mai bată la 15 aprilie 1969, într-o căsuță modestă din Brașov, fiind incinerat la Crematoriul Uman din București. Cenușa corpului său a fost presărată pe cele mai înalte piscuri montane din România, pentru gloria și nemurirea trupelor de vânători de munte pe care le-a iubit.

A fost decorat cu ordine militare și civile: „Coroana României”, „Steaua României”, „Mihai Viteazul”, clasa a III-a, „Tudor Vladimirescu”, clasa a III-a, „Crucea de fier” (ordin german), „Steagul Roșu” (ordin maghiar) și alte medalii românești și străine, militare și civile.

BIBLIOGRAFIE

Arhivele Militare Române – C.M.J. Brașov/1979, Curent 601.

Colonel Constantin-Andrei POPESCU

Constantin-Andrei Popescu s-a născut la data de 9 octombrie 1929 în localitatea Mănăstioara, județul Suceava, zonă care amintește de plăieșii lui Bogdan Vodă, Ștefan cel Mare și Sfânt și ai lui Petru Rareș, care i-au alungat pe maghiari, tătari, turci și polonezi, păstrând integre hotarele Moldovei. Soarta a fost crudă față de el și frații săi, copiii rămânând orfani de tată la o vârstă fragedă. Pentru a le cinsti memoria și a îndeplini dorința părinților și a învățătorului din sat, Constantin Popescu a îmbrăcat haina militară. Fiind primit copil de trupă, sub ocrotirea Regimentului 8 Vânători (Infanterie) din Cernăuți, a urmat și cursurile Liceului „Aron Pumnul” din același oraș.

După încheierea războiului armata a fost trecută la statutul de pace, operându-se modificări în organizarea sa. Astfel, la 1 iunie 1945 s-a desființat Corpul Copiilor de Trupă. În situația creată, Constantin-Andrei Popescu a lucrat la Siret, Rădăuți și Suceava, ca vânzător, bibliotecar, pedagog la o școală profesională și brigadier voluntar pe șantierul de lucru ale tineretului: Agnita-Botorca, Bumbesti-Livezeni, Salva-Vișeu.

Maturizat în lupta cu greutățile vieții, în toamna anului 1948 Constantin-Andrei Popescu a susținut examenele de admitere la Școala Militară Ofițeri Artilerie din Sibiu (mutată în vara anului 1948 de la Pitești), în localul de pe strada Cibirului, unde fusese cartiruit Corpul 7 Armată. Cunoștințele acumulate în liceu și obișnuința cu viața grea de șantier l-au ajutat să se acomodeze ușor cu cerințele vieții militare. A fost încadrat inițial în Bateria 5 elevi și, ulterior, în Bateria 2 elevi, comandată de căpitanul Nicolae Neamțu, un ofițer de artilerie bine pregătit, exigent, dar drept, bun instructor și pedagog. Despre timpul petrecut în școală, colonelul Popescu își amintește: *„Pentru mine această perioadă de acomodare s-a derulat mai ușor. Pentru unii colegi, care au schimbat chipiul de licean și servieta cu cărți și caiete cu cascheta și boneta de elev de școală militară, acomodarea a fost mai grea”.*

Depășind cu bine perioada de adaptare, lucrurile au intrat pe făgașul fișec al vieții militare, cu multe ore de pregătire la clasă, în sălile de documentare, în remizele cu tunuri și obuziere, pe platoul școlii pentru instrucția de front și deprinderea funcțiilor de servanț în grajdurile cu cai de călărie și tracțiune, care trebuiau hrăniți și îngrijiți, în poligonul de tragere

cu armamentul de infanterie de la Valea Cîbinului, sau cel de tragere cu tunurile și obuzierele de la Șura Mare. În cadență cu ceilalți elevi, Constantin Popescu și-a însușit în timp relativ scurt noțiunile de bază ale artileriei, regulamentelor și cursurilor strict necesare viitorului ofițer de artilerie. La data de 30 decembrie 1949 a fost avansat la gradul de locotenent, luându-și bun rămas de la profesori și colegii de clasă. Dintre aceștia câțiva au urcat pe cele mai înalte trepte ale ierarhiei militare: generalul de armată Victor Stănculescu (fost locțiitor și ministru al Forțelor Armate), generalul de divizie Dumitru Foteșcu (fost șef de stat major la Armata 1-a) și alții.

La data de 15 ianuarie 1950 locotenentul Constantin Popescu s-a prezentat la Regimentul 15 Artilerie din Focșani, în funcția de comandant de pluton obuziere. La numai câteva luni de la prezentarea în această unitate, în urma rezultatelor obținute în instruirea subunității, ofițerul a fost promovat în funcția de comandant de baterie și adjutant superior de divizion. În perioada martie 1952 - ianuarie 1953, locotenentul Constantin Popescu a frecventat Cursul de comandanți baterii și divizioane, în cadrul Centrului de Instrucție al Artileriei din Tabăra „Mihai Bravu”. Obținând rezultate bune a fost avansat la gradul de locotenent-major și numit în funcția de adjutant superior de divizion la Topraisar, în Dobrogea.

De la data de 1 septembrie 1954 ofițerul a fost mutat în Regimentul de Artilerie din Huși, ocupând funcția de comandant Baterie Aruncătoare cu Reacție. După un an de muncă, în toamna anului 1955 ofițerul a fost avansat căpitan și promovat în Regimentul de Artilerie din Roman, în funcția de Șef Birou Operații și Pregătire de Luptă la Divizionul 339 Aruncătoare cu Reacție. Fiind notat cu calificative maxime, în vara anului 1956 a fost admis la Academia Militară București, Facultatea de Artilerie Terestră. La orele de curs, la exercițiile metodice pe hartă și la jocurile de război din aplicațiile executate s-a remarcat prin ușurința întocmirii documentelor de stat major.

După absolvirea Academiei Militare ofițerul a fost avansat la gradul de maior și numit, în anul 1959, locțiitor al comandantului pentru artilerie în Divizia 64 Tancuri Târgu Mureș. A fost apreciat cu calificativele bine și foarte bine pentru îndeplinirea atribuțiilor funcționale și avansat, în anul 1964, la gradul de locotenent-colonel.

În perioada 1968-1977, locotenent-colonel Constantin Popescu a fost cadru didactic în cadrul Școlii de Maiștri și Subofițeri de Tancuri Auto din Pitești și la Școala Militară Ofițeri Rezervă nr. 1 București.

Din anul 1978 ofițerul și-a desfășurat activitatea în cadrul Comandamentului Militar Teritorial București și, după avansarea la gradul de colonel, la Marele Stat Major, în funcția de ofițer 1 în Direcția Organizare, Mobilizare, Planificare și Înzestrare. În ultima funcție colonelul Constantin Popescu a desfășurat o bogată activitate pentru elaborarea documentelor, evidența resurselor umane în timp de pace și război, colaborarea la întocmirea de regulamente și instrucțiuni pentru Comandamentele Militare Teritoriale și Centrele Militare, referitoare la ținerea evidenței recruților, pregătirea și desfășurarea activităților de recrutare-încorporare, precum și întocmirea programelor pentru elaborarea planurilor informatizate.

La data de 18 martie 1986 colonelul Constantin Popescu, în vârstă de 57 ani, a fost pensionat.

Colonelul Constantin Popescu se numără printre membrii fondatori ai Ligii Naționale a Ofițerilor în Rezervă și Retragere, transformată în Uniunea Națională a Cadrelor Militare în Retragere și în Rezervă. A făcut parte din Biroul Executiv al Comitetului de Inițiativă pentru înființarea Uniunii, la data de 31 mai 1990. De asemenea, colonelul Constantin Popescu a participat la constituirea Asociației Naționale „Cultul Eroilor”, condusă de un fost coleg de școală militară, colonelul Stelian Popescu.

Plutonier-major Ioan DUMBRAVĂ

S-a născut la data de 1 august 1914 în pitoreasca localitate montană Doroteia, județul Câmpulung-Moldovenesc (azi județul Suceava). Părinții săi, Nicolae și Ioana, oameni harnici și gospodari, au avut patru copii: Ioan, Vladimir, Floarea și Veronica. Ioan (Niță, cum îi spuneau rudele și prietenii) a avut înclinații spre carte, absolvind cu rezultate bune primele șapte clase, în localitatea natală. Până la vârsta majoratului și-a ajutat părinții la muncile din gospodărie.

Venindu-i timpul satisfacerii serviciului militar, Ioan Dumbravă a fost încorporat, la data de 20 aprilie 1936, la Centrul de Instrucție nr. 4 Jandarmi Cernăuți. La data de 22 februarie 1937 a fost mutat la Legiunea de Jandarmi București, Formația Căilor Ferate Române, unde a îndeplinit misiuni de pază și ordine. După trei luni a fost readus la Centrul de Instrucție nr. 4 Jandarmi Cernăuți. Perseverent, disciplinat și politicos în relațiile cu șefii și camarazii săi, soldatul Ioan Dumbravă a fost avansat la gradul de fruntaș, la data de 1 octombrie 1938. Ca urmare a apariției pe cerul Europei a norilor negri ai celui de al doilea război mondial, la data de 1 aprilie 1939 fruntașul Ioan Dumbravă a fost concentrat, pentru completarea instrucției, la Legiunea de Jandarmi „Someș” Cluj. După numai o lună petrecută aici, a fost mutat la Legiunea de Jandarmi Suceava.

Obligativitatea cedării de către România a unor teritorii din trupul țării, în vara anului 1940, către Uniunea Sovietică (Basarabia, Ținutul Herței, partea de nord a Bucovinei), Ungaria (partea de nord a Transilvaniei) și Bulgaria (Cadrilaterul), a îndurerat profund poporul român și pe toți ostașii armatei române. În aceste circumstanțe sumbre, fruntașul Ioan Dumbravă a fost mobilizat, la data de 26 iunie 1940, în ziua când guvernul Uniunii Sovietice a adresat guvernului României prima Notă Ultimativă de cedare a Basarabiei.

Demobilizat în octombrie 1940, Ioan Dumbravă a fost concentrat, la data de 22 februarie 1941, și apoi mobilizat, la 20 iunie 1941, în cadrul Legiunii de Jandarmi Suceava. Avansat la gradul de caporal a participat la luptele de eliberare a părții de nord a Bucovinei. În ziua de 1 septembrie 1941 a fost mutat la Inspectoratul de Jandarmi Cernăuți, unde a îndeplinit misiuni de pază și asigurare a ordinii publice. De la data de 1 noiembrie a fost mutat la Compania 86 Poliție Odessa, unde a îndeplinit misiuni de

asigurare a ordinii publice și întocmirea documentelor de evidență, în calitate de furier la Biroul Evidență Gradați-Soldați.

Avansat la gradul de sergent, Ioan Dumbravă a fost mutat la Centrul de Instrucție nr. 3 Jandarmi Iași, îndeplinind funcția de furier la Biroul Evidență Gradați-Soldați până la mutarea la Inspectoratul de Jandarmi Suceava, la data de 9 octombrie 1946. Refuzând propunerea de angajare în armată a fost trecut în rezervă, cu gradul de sergent.

În anul 1941 a fost decorat cu medalia „Bărbăție și Credință”, cu panglică, clasa a III-a, și în anul 1995 cu medalia „Crucea Comemorativă al celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. Asociația Națională a Veteranilor de Război I-a ajutat să fie avansat până la gradul de plutonier-major, să primească pământ și pensie de veteran de război.

Niță Dumbravă s-a căsătorit, la data de 17 martie 1945, cu Paraschiva Băițan, din Zaharești, comuna Stroești, județul Suceava, împreună având un fiu, Dumitru, și o fiică, Elena. Om harnic, Niță Dumbravă a lucrat în calitate de oficiant poștal și poștaş la Oficiul Poștal Stroești. În orele libere și-a lucrat pământul, împreună cu soția sa, și ea fostă oficiant poștal la Oficiul Poștal Stroești.

Dumitru Dumbravă (Dănuț, pentru cei apropiați), pensionar militar (fost maestru militar principal), este căsătorit cu Maria Simion (șef Serviciu Prețuri la Fabrica de Sticlă Suceava). Din prima căsnicie, cu Elena, Dănuț are trei copii: Ionuț, absolvent al Conservatorului de Muzică, Daniela, absolventă a Academiei de Științe Economice, și Alina, absolventă a Conservatorului de Muzică.

Elena Boaru, fiica soților Dumbravă, inspector la Starea Civilă a Consiliului Județean Suceava, a fost căsătorită cu inginerul agronom Mircea Boaru, decedat în luna noiembrie a anului 2005. Împreună au avut o fiică, Daniela, actualmente consilier juridic principal la Prefectura Suceava.

Plutonierul-major Ioan Dumbravă a decedat la data de 27 martie 2006. În ultima poezie, intitulată „Un gând la despărțire”, scrisă în ziua de 3 ianuarie 2006, își anunța trecerea în lumea veșnică:

Foaie verde solzi de pește,
Omu-n lume cât trăiește
Critică și dușmănește
Tot la rele se gândește.

Nu gândește omul bine
Că moartea pe furiș vine.
Nu te-ntreabă dacă poți,
Că moartea vine la toți.

Îți lași casă, îți lași sat,
Degeaba te-ai zbuciumat.
Pe pământ cât ai stat,
Foarte mult te-ai consumat.

De ești bogat sau sărac,
Moartea sosește în prag.
De ești rău sau hain,
Bătrânețele tot vin.

Că așa-i lumea făcută,
Omul plecat se uită.
Dacă ai fost bun pe pământ,
Rudele și prietenii vor veni la mormânt.

La zile de sărbătoare,
Vor pune lumânare și floare.
Ce-i pe care i-ai iubit,
Și de ei te-ai despărțit.

Omul este ca ceara,
Și zăpada primăvara.
Bate vântul, se topește
Și în scurt timp nu mai este.

Căpitan Antoniu BURDUCEA

S-a născut la data de 21 martie 1914 în comuna Năeni, județul Buzău. A absolvit Liceul Militar „Nicolae Filipescu” de la Mănăstirea Dealul-Târgoviște și apoi Școala Militară Ofițeri Infanterie din București, în anul 1935. La absolvirea școlii a fost avansat la gradul de sublocotenent și numit comandant de pluton pușcași în Regimentul 32 Infanterie „Mircea” din Ploiești. În anul 1937 ofițerul a fost mutat în Regimentul 6 Vânători (Infanterie) din Bălți, Basarabia. Pentru bunele rezultate obținute în activitatea de instruire și educație, Anton Burducea a fost avansat, la data de 5 mai 1939, la gradul de locotenent și decorat, în anul 1939, cu Medalia „Centenarului Regelui Carol I”.

Locotenentul Antoniu Burducea s-a ocupat, cu maximă responsabilitate, de instruirea subordonaților în zona viitoarelor acțiuni de luptă de la Nistru, fiind remarcat de către șefii direcți pentru gândirea profund patriotică, fapt ce a condus la decorarea sa cu Ordinul „Coroana României”, în grad de cavaler, la data de 8 iunie 1940, cu puține zile înainte de răpirea Basarabiei de către Uniunea Sovietică. Mobilizat, în luna iunie 1941, în Regimentul 32 Dorobanți (Infanterie) din Ploiești, tânărul ofițer a comandat Plutonul 1 din Compania a 8-a în luptele purtate pentru eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), remarcându-se, în mod deosebit, în luptele de eliberare a localităților Pârliți, Romanca, Rădeni, Cornești, Orhei, Chiperceni, Corbeni, Bulăești și Văscăuți.

Compania a 8-a a suferit mari pierderi în operațiunea militară de la Odessa, din Ucraina, (8 august - 16 octombrie 1941), unitatea contribuind la înfrângerea inamicului în localitățile Vladimirovka, Karpova, Bogdanovka, Egorovka, Ostrovka, Grigorovka și Odessa.

Locotenentul Anton Burducea a fost rănit mortal de un proiectil inamic, în ziua de 26 august 1941, în luptele din zona lacului Hagi Bey. Pierdera sa i-a îndurerat pe părinții, frații, camarazii și subordonații săi. La câteva zile de la căderea în lupte a bravului ofițer, tatăl său, necunoscând această tragedie, i-a trimis fiului o scrisoare, datată 2 septembrie, în Buzău. Scrisoarea a ajuns la Partea Sedentară a Regimentului 32 Infanterie „Mircea” din Ploiești, în ziua de 17 septembrie 1941. În aceeași zi, locotenentul Mircea Stănescu i-a răspuns îndureratei familii, anunțându-i decesul eroic a locotenentului Anton Burducea: „Locotenentul Anton

Burducea nu mai este printre noi. A căzut eroic în luptele din zona lacului Hagi Bey, lovit de un proiectil de artilerie, în ziua de 26 august 1941. Nu-l plângeți căci a căzut ca un erou, în fruntea companiei pe care o comanda. A fost un ofițer eminent și un camarad desăvârșit. Imaginea lui se oglindește în sufletele noastre. Marea durere a dumneavoastră să fie înfrântă de mândria că a murit ca un erou.”

O altă scrisoare trimisă familiei de către cel mai bun prieten al lui Toni Burducea, locotenentul Dumitru Vasiliu, rănit în aceeași zi, 26 august 1941, la Hagi Bey, internat în Sanatoriul Moroeni, județul Dâmbovița, scrisoare datată 20 august 1942, evidențiază profund dramatismul celor care au participat la acest război pustiitor: *„Îndurerată familie, Vă rog din suflet să mă considerați prezent în mijlocul dumneavoastră, împărtășind pierderea celui ce a fost fiu și prieten, Toni. Am activat împreună timp de un deceniu în aceeași unitate, împărtășindu-ne permanent bucuriile și necazurile în Regimentul 6 Vânători (Infanterie) de la Bălți și apoi în Regimentul 32 Infanterie. În iarna anului 1941 ne-am întâlnit la familia mea din Râmnicu Sărat, care ne-a primit foarte bine. Atunci el a intuit că în vara anului 1941 vom traversa Prutul și vom merge din nou în Basarabia. Așa a fost! Ne-am revăzut voioși casa în care am locuit în Bălți. După eliberarea Basarabiei am luptat în operațiunea Odessa. În fața Odessei Toni a făcut sacrificiul suprem. Războiul a făcut ca el să-și dea sufletul pe câmpul de luptă, iar eu să fiu grav rănit în plămâni și apoi internat în Sanatoriul Moroeni, unde mă aflu și acum. După suferințele prin care trec regret că nu am căzut mortal, alături de prietenul Toni. Împărtășesc cu tot sufletul durerea dumneavoastră și mă închin cu smerenie în fața camaradului erou, căzut pe câmpul de onoare, care va rămâne înscris cu litere de aur în Cartea Neamului. Dumnezeu să-l ierte pe Toni și să-l odihnească în pace!”*

Pentru faptele eroice de arme săvârșite în timpul războiului, în anul 1941 locotenentul Antoniu Burducea a fost avansat, post-mortem, la gradul de căpitan și decorat cu Ordinul „Coroana României”, cu spade, în gradul de cavaler, cu panglică de virtute militară.

Locotenent Vasile PANAITESCU

S-a născut la data de 1 ianuarie 1912, într-o familie modestă din Buzău. Tatăl său a luptat în primul război mondial, la Mărășești. A făcut parte din Regimentul 8 Infanterie Buzău și a căzut în luptele purtate la baionetă, în ziua de 6 august 1917, în pădurea „La răzoare”, contribuind, alături de alte sute de camarazi, la oprirea ofensivei trupelor germane, care năzuiau să facă joncțiunea cu trupele austro-ungare la Adjud.

Vasile Panaitescu a urmat Liceul Militar la Craiova, unde și-a format caracterul și educația militară. Încă din copilărie visase să îmbrățișeze cariera militară. La data de 1 iulie 1932 a absolvit Școala Militară Ofițeri Rezervă Infanterie nr. 1 din Ploiești, fiind avansat la gradul de sublocotenent în rezervă.

Mobilizat, în luna iunie 1941, locotenentul în rezervă Vasile Panaitescu a fost avansat la gradul de locotenent, după încheierea cu succes a concentrărilor din perioada anilor 1939-1940. Ofițerul a fost numit la comanda Companiei Mitraliere, din Batalionul 1 Infanterie, Regimentul 17 Infanterie Mehedinți. La încheierea concentrării din anul 1940, șefii direcți îl notau: *„Fire blândă, cinstită și caracter perfect, locotenentul Vasile Panaitescu a fost un bun exemplu pentru compania lui, sub toate raporturile. Deosebita grijă față de soldat, de hrana lui, de echipamentul lui, bunătatea ocrotitoare cu care dădea sfaturi și îmbărbăta pe cei deprimați, ni-l înfățișează ca un comandant cu foarte alese calități și simț psihologic. Ofițer foarte sincer cu șefii și subalternii săi.”*

Participând la luptele pentru eliberarea Basarabiei a organizat, în sectorul Talmaz, o incursiune cu o parte din subalterni și cu cei mai curajoși soldați, trecând Nistrul în poziția inamicului. A procurat informații precise despre inamic, a capturat prizonieri și a repatriat 400 de români basarabeni, care fuseseră luați de sovietici pentru construirea cazematelor.

După primirea ordinului de atac de la Postul de Conducere al Batalionului, locotenentul Vasile Panaitescu s-a avântat în luptă cu subordonații săi, înaintând prin vacarmul creat de trageri de artilerie, baraje de mitraliere, branduri și comenzi pentru atingerea obiectivului fixat. Noua poziție ocupată de batalion a fost apărată cu dârzenie și sânge rece în zilele de 29 și 30 august, deși inamicul a bombardat permanent poziția de apărare, chiar și cu aviația.

În ziua de 31 august s-a ordonat, de către eșalonul superior, un nou atac. Locotenentul Panaitescu și-a pregătit foarte bine subordonații pentru această misiune. La ora fixată a declanșat atacul, însă subunitatea de la flancul stâng a fost oprită de inamic, fapt ce l-a determinat pe comandantul Batalionului 1, locotenentul-colonel Totu, să-i ordone locotentinului Vasile Panaitescu să ia legătura cu comandantul subunității de la flancul stâng. Locotenentul Vasile Panaitescu a trecut personal la executarea ordinului. Deplasându-se prin culturile de porumb, prin bombardamentele brandurilor și a aviației inamice, a ajuns la subunitatea vecină pe care a îmbărbătat-o la luptă și apoi s-a înapoiat la subunitatea sa.

Ofițerul a pornit hotărât la luptă, împreună cu subordonații săi dar, în momentul culminant al luptei, un glonț nemilos a întrerupt avântul înflăcărat al eroului, care a căzut mort, fiind lovit în inimă. O clipă, Batalionul 1 s-a zguduit datorită pierderii unuia dintre cei mai curajoși și dârji ofițeri.

Stingerea vieții locotenentului Panaitescu a produs mare durere în regiment, în batalion și în familia sa, pentru care era reazimul moral și material, ce-și pusese în el toată nădejdea.

Locotenentul Vasile Panaitescu a fost decorat, post-mortem, cu Ordinul „Coroana României”, clasa a V-a, cu spade și panglică de virtute militară și Ordinul „Mihai Viteazul”, clasa a III-a, rămânând în amintirea șefilor, camarazilor, subordonaților, prietenilor și a familiei.

Sergent-major Constantin PREDA

S-a născut la data de 18 februarie 1925, în localitatea Gura Sărății, județul Buzău. La împlinirea vârstei de doi ani, părinții săi, învățători, s-au mutat în satul Proșca, comuna Năeni, județul Buzău. Absolvind școala primară în clasa condusă de tatăl său, în anul 1936, s-a înscris la Seminarul ortodox „Kesarie Episcopul”, din Buzău, pe care l-a absolvit cu premiul I, în anul 1944. În perioada 1944-1948 a urmat cursurile Facultății de Teologie din București, fiind declarat licențiat în teologie, cu calificativul excepțional. În anul 1955 a susținut examenele de diferență între seminar și liceul teoretic și a obținut diploma de bacalaureat, clasându-se al 12-lea din 152 elevi înscriși. Apoi a absolvit, la fără frecvență, Facultatea de Fizică-Matematică din cadrul Universității „C. I. Parhon”, din București.

Constantin Preda a fost încorporat, după absolvirea seminarului, în luna iulie 1944, la Școala Militară Ofițeri Rezervă Infanterie nr. 1, din Ploiești, care fusese detașată în aprilie 1944 la Slănic Prahova. De aici a fost trimis la Școala Militară Ofițeri Rezervă Infanterie nr. 2, din Ineu, județul Arad. Despre participarea la război, veteranul Constantin Preda își amintește:

„Ca elev al școlii, angajat în misiuni de luptă, am trăit mari emoții, cum nu am avut la toate examenele susținute în cele două facultăți pe care le-am absolvit. Pe Valea Crișului Alb am ținut piept unor ofensive ale ungarilor și nemților, îndeplinind și misiunea de observator, în turla unei biserici. Luptele au fost foarte dure la Macrea și Boxig. Mi-am învins teama, prin rugăciune permanentă la Dumnezeu. În octombrie 1944 am fost lăsați la vatră. Am călătorit cu trenul până la Mizil și de aici pe jos, până la Năeni, circa 7 km. M-am odihnit într-o vie, unde am găsit o cârtică de rugăciuni în limba germană, pierdută, probabil, de un ostaș german, pe a

cărei copertă scria Katholischesfeldgefangbuch. O păstrează ca amintire și o voi transmite urmașilor mei”.

A profesat meseria de profesor de matematică și fizică până în anul 1987, mai întâi la școlile din comunele Năeni și Fîntești (1948-1954), apoi în Ploiești, la Liceul „I. L. Caragiale”, Școala Medie nr. 4, Liceul Industrial „Vasile Roaită”, Liceul nr. 2, Liceul Pedagogic, Grupul Școlar Administrativ și de Servicii, Liceul „A. Toma” (numit, ulterior, „Mihai Viteazul”). După revoluție a predat religia, la Colegiul „Mihai Viteazul”, Liceul Pedagogic, Colegiul „I. L. Caragiale” și școlile generale nr. 32, 10 și 25, până în anul 2003, când s-a retras, pentru a-și putea îngriji soția, care era bolnavă, și care a decedat la 31 ianuarie 2005.

În decursul activității didactice a îndeplinit și funcțiile de șef de catedră, șef de comisii metodice și inspector de religie. A fost și corespondent de presă și activist în domeniul propagandei religiei ortodoxe, așa cum rezultă din caracterizările făcute de Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române.

Profesorul Preda, s-a căsătorit la data de 16 iunie 1949, cu Antonia Burducea, profesoară de limba română și limba italiană. Împreună au dat naștere la două fiice: Mariana, născută în anul 1950, cadru militar, pensionară, căsătorită cu generalul dr. Spiridon Ionescu, pensionar (au un fiu jurnalist și locuiesc în București) și Anca, născută în anul 1952, inginer la UZTEL Ploiești (are o fiică jurnalistă la ziarul Jurnalul Național, rubrica probleme externe).

Sergentul-major (ANVR) Constantin Preda a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. Veteranul locuiește în Ploiești.

Sergent TR Teodor ONEA

Sergentul TR Teodor Onea, fiul lui Teodor și Victoria, s-a născut la data de 19 august 1918 în satul Baraboi, județul Bălți. După absolvirea școlii primare, în localitatea natală, s-a înscris la Școala Normală „Treierarhi” din Iași, pe care a absolvit-o în anul 1938.

Teodor Onea și-a început cariera didactică în satul natal, unde a cunoscut-o pe învățătoarea Victoria Emanoil, cu care s-a căsătorit, împreună având doi copii: Octavian și Lelia.

Octavian s-a născut la data de 12 februarie 1944, la Spitalul „Sfântul Spiridon” din Iași. Înainte de naștere Victoria Onea a fost internată în spitalul din orașul Bălți, din Basarabia, timp de aproape o lună de zile. Teodor Onea se afla concentrat în Regimentul 6 Vânători (Infanterie) din Bălți și, dându-și seama că armata sovietică se apropia de Basarabia, și-a dus soția la Iași, unde, după o săptămână, aceasta a născut. Teodor s-a înapoiat la Baraboi și a sacrificat un porc, aducând o jumătate din el la Iași, unde l-a botezat pe Octavian, nași fiind plutonierul-adjutant Balițchi (din Regimentul 6 Vânători Bălți) și plutonierul-adjutant Botezatu, ambii consăteni ai lui Teodor. După botez Teodor Onea și-a transportat soția și fiul, cu trenul, la Degerați (azi Vâlcele), județul Prahova, unde soția sa avea o soră. Întrucât trenul era foarte aglomerat, doamna Onea a fost primită într-un compartiment de către un grup de ofițeri germani, care, pe rând, au ținut copilul în brațe. La Degerați Teodor le-a amenajat soției și copilului un bordei, ca adăpost împotriva bombardamentelor și apoi s-a înapoiat la unitate, care se afla pe frontul din Moldova.

După 23 august 1944 Regimentul 6 Vânători (Infanterie) Bălți a fost dislocat în județul Dolj și nu a mai fost trimis pe frontul de Vest, protejându-se viața ostașilor basarabeni, care luptaseră împotriva armatei sovietice. Sergentul TR Teodor Onea a participat la eliberarea Basarabiei, în luptele de la Freudenthal (Odessa), localitate așezată pe râul Baraboi, unde a fost rănit. Apoi a luptat la Cotul Donului și pe calea de înapoiere în Moldova, pe frontul Iași - Chișinău.

Fratele lui Teodor, Ion Onea, fost învățător, a luptat în război cu gradul de căpitan, la arma artilerie. A fost luat prizonier de către trupele sovietice, la 23 august 1944, în zona Roman, și trimis în Lagărul Mănăstârca. Aici și-a rupt gradele și s-a dat drept soldat frizer și apoi s-a

înrolat în Divizia „Horia, Cloșca și Crișan”. S-a înapoiat în țară în 1946 și a fost trecut în rezervă în anul 1947. Soția lui a fost primită de către cumnate la Degerați, Prahova. A profesat ca învățător la Colceag și Filipeștii de Pădure.

După terminarea războiului Teodor Onea a muncit împreună cu soția sa în învățământ, în localitățile Boiștea și Petricani, din județul Neamț, apoi în Ivrinez, Ciobănița și Mereni, din Dobrogea, și, în final, în Colceag și Vâlcele, în Prahova, după care s-au pensionat și s-a așezat în Câmpina.

Doamna Onea a decedat în anul 2000. Fiul lor, Octavian, a absolvit gimnaziul și Liceul „I. L. Caragiale” din Ploiești și apoi Facultatea de Istorie din Universitatea „C. I. Parhon” din București. A lucrat la Muzeul Județean de Istorie și Arheologie din Ploiești și la Prefectura Județului Prahova, unde a fost consilier. S-a pensionat recent. Este ofițer în rezervă, locotenent în arma vânători de munte. S-a căsătorit cu Doina Popescu, muzeograf la Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Prahova și la Muzeul Național al Petrolului din Ploiești. Împreună au patru copii: Cătălin, inginer electronist, Anda, jurist, Șerban, inginer electronist, și Adrian, avocat.

Fiica lui Teodor și Victoria Onea se numește Lelia. Ea este născută la 6 mai 1947, în Constanța, și este căsătorită cu inginerul naval Cezar Bărbulescu, din Brăila. Lelia a lucrat ca profesor de educație fizică în Brăila și Galați. Familia Bărbulescu are trei fiice: Irina, specialist în relații internaționale, Oana, economistă, și Irina, medic.

Veteranul de război Teodor Onea a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

Fruntaș Petru BUZELAN

Fruntașul Petru Buzelan s-a născut în anul 1920, în Basarabia. Venindu-i timpul pentru satisfacerea stagiului militar, la data de 15 noiembrie 1942 a fost încorporat în Compania 1-a din Regimentul 3 Transmisiuni Cluj.

După efectuarea instrucției individului și a instrucției de specialitate, Petru Buzelan a fost repartizat la partea operativă a unității, participând la război în calitate de pușcaș și telefonist.

Până la data de 15 octombrie 1944 fruntașul Petru Buzelan, a luptat pe frontul din Ucraina, apoi pe frontul din Moldova și înfruntând primejdiile câmpului de luptă, s-a strecurat sub focul dezlănțuit de infanteria, artileria și aviația inamică, refăcând legăturile fir cu subunitățile, unitățile și marile unități militare.

La data de 15 octombrie 1944, ca urmare a înțelegerilor stabilite între Ministerul de Război al Uniunii Sovietice și Ministerul de Război al României, ostașii provenind din Bucovina și Basarabia au fost lăsați la vatră și au plecat la familiile lor.

Înapoiat în Basarabia, Petru Buzelan s-a căsătorit cu Agafia, o femeie harnică și gospodină.

Împreună, soții Petru și Agafia Buzelan au dat viață fiicei Ludmila, care în prezent este pensionară și are un fiu, Valeriu, absolvent al Facultății de Construcții din Chișinău. Valeriu Buzelan lucrează în calitate de funcționar la Visteria Republicii Moldova. El practică cu succes și arta fotografică, din pasiune, dar și din nevoia de a-și spori veniturile materiale.

Colonel Vasile FRĂTEANU

Vasile Frăteanu, fiul lui Vasile și al Mariei, s-a născut la data de 8 iunie 1918, în cel mai mare oraș-port al României, Constanța. După absolvirea cursurilor Liceului Comercial și Seminarului Pedagogic, Vasile Frăteanu s-a înscris la Școala Militară Ofițeri Activi Administrație, pe care a absolvit-o la data de 10 mai 1941.

Tânărul sublocotenent și-a început cariera militară la Batalionul 5 Administrație din Focșani, comandat de colonelul Constantinescu. La data de 22 iunie 1941 a fost mobilizat la Colegiul Militar Brașov și apoi, la data de 1 noiembrie 1941, a fost numit casier la Manutanța Brașov, având ca șef direct pe căpitanul Movilă.

Mulțumiți de modul în care își îndeplinea sarcinile de serviciu, șefii direcți l-au promovat administrator la subdepozitul „Arbore”, din Arciz, unde a lucrat în perioada 1 martie - 1 noiembrie 1942.

Apreciindu-i-se înalta pregătire profesională, ofițerul a fost promovat administrator și profesor la Școala Militară de Subofițeri de Administrație din Odobești, aici activând în perioada 2 noiembrie 1942 - 10 octombrie 1943.

Pentru efectuarea stagiului pe front, ofițerul a fost mobilizat, la data de 10 octombrie 1943, la Regimentul 53 Artilerie, în zona de operații. A participat la luptele din Est, la cele purtate pe calea de înapoiere pe frontul din Moldova și, după întoarcerea armelor împotriva armatei germane, s-a remarcat în acțiunile întreprinse pentru dezarmarea trupelor germane.

De la data de 1 septembrie 1944, ofițerul a fost mutat la Regimentul 21 Artilerie, participând la luptele de eliberare a părții de nord a Transilvaniei, și apoi la luptele pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei. A muncit cu multă răspundere la aprovizionarea efectivelor cu alimente, echipament și medicamente, fiind foarte bine apreciat de colonelul Dumitrescu, comandantul unității. În luna noiembrie 1944 a fost avansat la gradul de locotenent.

După încheierea războiului, la 9 mai 1945, ofițerul a fost numit contabilul Regimentului 21 Artilerie, bucurându-se de frumoase aprecieri din partea generalului Rădulescu, comandantul Diviziei 11 Infanterie.

A fost avansat la gradul de căpitan, la data de 6 mai 1945, și apoi, la data de 1 noiembrie 1945, Vasile Frăteanu a fost numit contabil la Cercul

Militar Teritorial Brașov și detașat profesor la Colegiul Militar 3 Brașov, fiind notat și apreciat foarte bine de generalul Dumitru Popescu.

La data de 1 septembrie 1947 a fost mutat la Colegiul Militar Curtea de Argeș, în funcțiile de profesor și casier, iar apoi, la data de 1 iulie 1948, a fost numit contabil la Atelierul Central Auto București.

După mulți ani de serviciu, executați departe de orașul natal, Vasile Frăteanu a fost numit contabil, la 22 decembrie 1948, la Școala Militară Ofițeri Activi Marină din Constanța.

Pentru participarea la luptele purtate pe front, ofițerul a fost decorat cu Ordinul „Coroana României”, clasa a V-a, cu spade și panglică de Virtute Militară și medaliile „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

Vasile Frăteanu s-a căsătorit cu Georgeta, împreună având un fiu, Vasile, născut la data de 23 ianuarie 1953, în orașul Constanța, militar de carieră ajuns la gradul de comandor, doctor în inginerie aerospațială. Acesta îndeplinește funcția de Șef Centru Management Materiale Distribuție în Comandamentul Logistic Întrunit. Este căsătorit și se bucură de cei doi copii pe care-i are.

Locotenent Gheorghe MILEA

S-a născut în anul 1918 în comuna Reviga, județul Ialomița. Tatăl său, Iosif, a fost administrator al moșiei lui Arman, tatăl lingvistului Alexandru Graur. Iosif Milea a fost căsătorit cu Neacșa și a avut 7 copii. Între ei s-au remarcat: Aurel, absolvent al Facultății de Construcții de Avioane din București, Zoe, absolventă a Școlii Sanitare din București, căsătorită cu Dumitru Stan, absolvent al Școlii de Arte și Meserii din București, al cărui tată a fost erou în războiul de independență, 1877-1878. Familia Stan a dat societății două fiice și un fiu: Alexandrina, contabil principal, căsătorită cu Virgil Loghin, director la CEC Ploiești, Ioan, absolvent al Facultății de Filologie din Universitatea București, care a lucrat 20 de ani la Palatul Culturii din Ploiești și în prezent este muzeograf la Muzeul „Nichita Stănescu” din Ploiești și Emilia, căsătorită Mareș, economistă la Cinematografie, al cărei fiu, Doru, absolvent al Facultății de Istorie din București, este muzeograf la Muzeul Județean de Istorie și Arheologie din Ploiești. Ștefan Milea (al treilea copil al lui Iosif Milea), învățător, pensionar, domiciliat în Padina Buzău, participant la luptele celui de-al doilea război mondial, cu gradul de locotenent, a căzut prizonier în luptele de la Cotul Donului și, pentru a scăpa din lagăr, s-a înscris în Divizia de Voluntari „Tudor Vladimirescu”, cu care a participat la campania militară din Vest, trecând în rezervă, la cerere, în anul 1945. Cel de al patrulea copil al lui Iosif Milea a fost Gheorghe Milea.

Eroul locotenent Gheorghe Milea a absolvit Liceul Militar „Nicolae Filipescu” de la Mănăstirea Dealu, de lângă Târgoviște, și, apoi, Școala Militară Ofițeri Infanterie, în anul 1941, cu gradul de sublocotenent. Era un bărbat înalt, chipeș, ordonat, fiind creat pentru militărie. A fost mobilizat, în anul 1941, la Regimentul 23 Infanterie Călărași, participând la eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941) și la luptele de la Odessa. A căzut eroic, la datorie, în încleștările de la 19 august 1941, de la Burdofka, Cota 110. Pentru faptele de arme duse până la înaltul sacrificiu, sublocotenentul erou Gheorghe Milea a fost decorat cu Ordinul „Coroana României”, cu spade și panglică de virtute militară, clasa a III-a, și avansat post-mortem la gradul de locotenent.

Sergent Florea POPESCU

S-a născut la data de 16 martie 1911 în frumoasa și bogată comună Făgetel, județul Olt. A copilărit și a absolvit școala primară în localitatea natală, până la încorporare lucrând în gospodăria părinților Gheorghe și Maria Popescu.

A satisfăcut stagiul militar în perioada anilor 1933-1935, la Regimentul 1 Grăniceri, așa după cum reiese din foaia matricolă 1151. În perioada anilor 1939-1940 a fost concentrat în aceeași unitate.

În anul 1941 a fost mobilizat la Regimentul 6 Grăniceri și a participat la luptele pentru eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941) și la luptele de Odessa (8 august - 16 octombrie 1941).

La data de 22 ianuarie 1942, fruntașul Florea Popescu a fost mutat în cadrul Regimentului 5 Grăniceri, participând la luptele de la Cotul Donului (15 august 1942 - 3 februarie 1943) și la cele purtate pe calea de înapoiere pe frontul din Moldova (martie 1944). De la data de 23 august 1944 a participat la dezarmarea și alungarea trupelor germane și maghiare din Ardeal.

Cu începere de la 25 octombrie 1944, fruntașul Florea Popescu a participat la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, împreună cu Regimentul 33 Infanterie Tulcea, fiind lăsat la vatră la data de 15 octombrie 1945.

Apreciindu-i-se participarea la război, fruntașul Florea Popescu a fost decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist” și medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

După lăsarea la vatră s-a căsătorit cu Ana Popescu și împreună au avut 5 copii: Mircea, Cornelia, Petrică, Eugen și Silvia.

Silvia, născută în anul 1951, s-a căsătorit cu Dumitru Pantilie, împreună având două fete, de profesie inginer chimist: Violeta (căsătorită cu Cristian Darius, ofițer, căpitan inginer de radiolocație) și Loredana.

După război, Florea Popescu a lucrat în comerț, reușind să asigure o existență decentă pentru sine și membrii familiei.

Sergent Gheorghe SEVERIN

Fiul lui Andrei și al Vasilicăi Severin, s-a născut la 1 noiembrie 1924, în localitatea Tulucești, județul Galați, unde a și absolvit școala primară.

Din 1940 a participat la instruirea premilitară în Subcentrul de Pregătire Militară a județului Covurlui (Galați), iar în perioada 4 martie - 25 august 1944 a fost mobilizat la Batalionul 1 Pază Fortificații. Împreună cu alți tineri a executat lucrări genistice în spatele frontului (în Basarabia de Sud, între Bolgrad și Cahul), fiind puși la dispoziția Regimentului 3 Pionieri Galați și Regimentului 1 Pionieri București, de care erau coordonați în acel timp, conform Decretului nr. 888, din 15 martie 1944.

În perioada 15 aprilie 1946 - 15 aprilie 1948, Gheorghe Severin a satisfăcut stagiul militar la Regimentul de Jandarmi Pedestri București, iar apoi a lucrat în domeniul construcțiilor industriale, amintindu-și cu mândrie de aportul pe care l-a adus la realizarea unor importante obiective economice. Prin Decretul 737/2002, al Președinției României, a fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”, pentru serviciile militare aduse statului român.

Gheorghe Severin s-a căsătorit cu Tudorița și împreună au adus pe lume o fiică, Zina, asistent sanitar în Constanța, și un fiu, Valentin, care este locotenent-colonel de radiolocație, în rezervă, absolvent al Școlii Militare Ofițeri de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație din Brașov, Secția Radiolocație și al Academiei Militare din București. Valentin și-a început cariera militară de la tehnic stație de radiolocație, continuând-o cu funcțiile de comandant de subunitate și ofițer 2 în Statul Major al Flotei Maritime Constanța, de unde a trecut în rezervă. În prezent lucrează în cadrul unei societăți de pază și apărare a poligonului de la Mălina, desfășurând și activități obștești în cadrul Organizației Județene a Cadrelor Militare în Rezervă și Retrageri Galați și în cadrul Asociației Naționale „Cultul Eroilor”, filiala Galați.

Veteranul Gheorghe Severin, în vârstă de 83 de ani, este pensionar și își trăiește viața alături de fiică, fiu, doi nepoți și o strănepoată.

Alți veterani

1. Sergent Petru Nicorici - fiul lui Vasile și Ortansa, s-a născut la 24 mai 1926, în localitatea Păltiniș. A participat la război cu Regimentul Geniu Marină, în perioada 27 mai 1944 - 9 mai 1945. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”. După război a absolvit Facultatea de Istorie Geografie și a fost profesor de istorie și geografie în Păltiniș și Dorohoi.

A fost căsătorit cu Constanța Dima, maestru croitor, împreună având un fiu, Iulian, subinginer electromecanică. Acesta este căsătorit cu Vochița, împreună având un fiu, Adrian, elev, și o fiică, Eugenia, elevă.

2. Caporal George Vlad - născut la 1 mai 1916 în Prundul Bârgăului, județul Bistrița-Năsăud. A participat la război cu Regimentul 6 Călărași Brașov. După terminarea războiului George Vlad a fost pădurar la Ocolul Silvic Prundul Bârgăului și un pasionat vânător.

A fost căsătorit cu Elena Hangan, împreună având 4 copii: Margareta, pensionară, Paraschiva, casnică, George, inginer silvic, Florica, funcționară la recepția Căminului de Garnizoană Miercurea Ciuc. Aceasta este căsătorită cu locotenent-colonel Andrei Cicel, care lucrează la Inspectoratul pentru Situații de Urgență. Împreună au trei fiice: Andreea, învățătoare, studentă la Facultatea de Administrație Publică, Alina, studentă la Facultatea de Stomatologie din Arad și Ancuța, elevă în clasa a XII-a la Liceul „Octavian Goga” din Miercurea Ciuc.

3. Caporal Vladimir Boca - născut în anul 1906 în localitatea Poeni, județul Suceava. Veteranul a participat la război cu Regimentul 37 Infanterie Botoșani. A fost decorat cu medaliile „Eliberarea de sub jugul fascist” și „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

Este căsătorit cu Rahira Tomuț din localitatea Botșana, împreună având 7 copii: Petru, Maria, Gheorghe, Mihai, Ana, Domnica și Evdochia.

4. Sublocotenent Constantin Strugaru - născut în anul 1918 în comuna Brăiești, județul Botoșani, a participat la război cu Legiunea de Jandarmi Botoșani. Constantin Strugaru a fost prizonier de război în Uniunea Sovietică. A evadat din lagăr și a fost îngrijit de o familie de bătrâni ruși. După înapoierea din prizonierat a lucrat în calitate de director

la Ferma Zootehnică Brăiești și șef de fermă zootehnică la Leorda, județul Botoșani. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

S-a căsătorit cu Estera Lazăr împreună având un fiu, Constantin, învățător, care, la rândul său, are un fiu, al cărui nume este tot Constantin, translator la Uniunea Europeană și o fiică, Lidia, studentă la Facultatea de Istorie Geografie din Iași.

5. Caporal Vasile Toarcăș (născut cu numele **Iosub Liviță**) - s-a născut la data de 14 septembrie 1927 în comuna Cristești, județul Iași, într-o familie în care au fost patru frați: Vasile, Dumitru, Niculae și Gheorghe. Vasile a fost premilitar, lucrând la amenajări genistice la Cristești, Moțca și Pașcani, localități din județul Iași. A fost decorat cu medalia „Crucea Comemorativă a celui de al doilea război mondial. 1941-1945”.

S-a căsătorit cu Ileana Apetrei, cu care a avut o fiică, Ștefania, căsătorită cu Cornel Boaru, din Burdujeni-Suceava (împreună au doi copii: Florian-Augustin, inginer energetician, și Oana, agent de turism, care lucrează în Italia).

Volumul al treilea al lucrării „Veterani în slujba patriei” descrie cele mai semnificative momente din viața și activitatea unor luptători care au participat la primul și al doilea război mondial.

Studierea datelor istorice aflate în evidența Arhivelor Militare Române, precum și discuțiile purtate cu veteranii aflați încă în viață, mi-au prilejuit trăirea unor sentimente de profundă emoție și adânc respect pentru ceea ce au făcut aceștia, punând mai presus de viața lor servirea cu credință a intereselor țării.

Lucrarea este dedicată împlinirii celor 90 de ani de la intrarea României în războiul pentru întregire statală și națională (15 august 1916) și a celor 65 de ani de la înscrierea României în războiul pentru reîntregire statală și națională (22 iunie 1941).

Luptele desfășurate de armata română pentru eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), în timpul operațiunii militare Odessa (8 august - 16 octombrie 1941), în perioada operațiunilor militare din Crimeea și Caucaz (noiembrie 1941 - mai 1944), în timpul confruntărilor de la Cotul Donului - Stalingrad (15 iulie 1942 - 3 februarie 1943), precum și pe calea de înapoiere în Moldova (martie 1943 - aprilie 1944) și, apoi, până la 23 august 1944, au produs mari pierderi în rândurile oștirii române (peste 600.000 de răniți și dispăruți și 71.000 de morți).

În vara anului 1944, când acțiunile militare s-au mutat la vest de Prut, a început demolarea tuturor cimitirelor și însemnelor comemorative de război amenajate în întregul spațiu în care armata română a luptat în timpul campaniei militare din Est.

Întrucât, în prezent, guvernul României, prin Oficiul Național „Cultul Eroilor”, face mari eforturi pentru identificarea locurilor în care au fost înmormântați eroii căzuți în campaniile militare din Est și Vest, am decis ca pe coperta nr. 4 să fie prezentată imaginea Mormântului Eroului Necunoscut. Cei interesați să aprofundeze istoricul acestui monument pot studia materialul publicat de către muzeograful Valeria Bălescu, de la Muzeul Militar Național, apărut în revista „România Eroică”, nr. 15, din anul 2001, organul de presă al Asociației Naționale „Cultul Eroilor”.

Bun de tipar: 20 noiembrie 2007

Tiparul a fost executat la
Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

În baza legii pentru cinstirea memoriei eroilor căzuți în războiul de întregire a neamului românesc 1916-1919 din 23 august 1920 Societatea „Mormintele eroilor”, înființată în anul 1919, îndrumată de Ministerul Apărării Naționale și Biserica Ortodoxă Română a adunat osemintele a 10 ostași căzuți în luptele de la Mărășești, Mărăști, Otuz, Târgu-Oena, Jiu, Prahova, București, Dobrogea, Ardeal și Basarabia, care au fost îngropați în morminte individuale anonime. Aceste oseminte s-au depus în 10 sicrie de stejar, căptușite cu tablă de zinc, care au fost transportate la biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Mărășești.

Pentru stabilirea eroului necunoscut a fost stabilit elevul Amilcar Sândulescu, de la Liceul Militar „Dimitrie A. Sturza” din Craiova, orfan de război.

Ca loc de depunere a sicriului cu osemintele eroului necunoscut s-a stabilit parcul „Carol” din București. După ceremoniile militare și religioase desfășurate la Mărășești, sicriul a fost transportat și depus în parcul „Carol” din București, cu un emoționant ceremonial militar și religios, pe data de 17 mai 1923 (Înălțarea Domului, și Ziua Eroilor).

La data de 24 decembrie 1958, eroul necunoscut a fost deshumat și transportat la Mausoleul din Mărășești.

În ziua de 25 octombrie 1991 osemintele eroului necunoscut au fost deshumate și transportate la București, reînchinate în parcul „Carol” în ziua de 26 octombrie 1991. Flacăra eternă a fost aprinsă de copilul Cosmin Năstase, orfan al eroului Ion Năstase, căzut în luptele revoluționare din 1989.

I.S.B.N. 978-973-1743-66-0